Ms. Codex 1060

KL Januarius habet dies xxxi luna xxx

iii	A	KL		Circumcisio domini Cand	
	b	iiii	N	Oct' sancti stephani prothomartiris	Missa
xi	c	iii	N	Oct' sancti iohannis evangeliste	Missa
	d	ii	N	Oct' sanctorum innocentum	Missa
xix	e	Nonas			
viii	f	viii	Id'	Epiphania domini Cand	
	g	vii	Id'		
xvi	A	vi	Id'	Dedicatio ecclesie Cand	
v	b	v	Id'		
	c	iiii	Id'	Pauli primi heremite Memo	
xiii	d	iii	Id'		
ii	e	ii	Id'		
	f	Idus		Oct' epiphanie xii lc'om Hilarii episcopi et confessoris	
x	g	xix	Kl	Februarii Felicis in pincis confessoris	
	A	xviii	Kl		
xviii	b	xvii	Kl	Marcelli pape et martiris Solennitas Nominis Jesu servatur 1a dominica post oct. Epiph. vacante.	
vii	c	xvi	Kl	Anthonii abbatis Caplm	xvi
	d	xv	Kl	Kathedra S. Petri Romae Missa. Com. Prisce virg. et mart.	v
xv	e	xiiii	Kl		
iiii	f	xiii	Kl	Fabiani et Sebastiani martirum missa	xiii
	g	xii	Kl	Agnetis virginis et martiris xii lc'om	ii
xii	A	xi	Kl	Vincentii martiris Caplm	
i	b	x	Kl		x
	c	ix	Kl		
ix	d	viii	Kl	Conversio sancti pauli apostoli Cap.	x
	e	vii	Kl	Policarpi episcopi et martiris	vii
xvii	f	vi	Kl		
vi	g	v	Kl	Agnetis secundo	
	A	iiii	Kl		
xiiii	b	iii	Kl		
iii	c	ii	Kl		

Item nota quod iste aureus numerus in margine positus taliter est quod semper dominica proxima post ipsum erit lxx^a ubi in ipsa dominica occurrit. tunc non illa sed sequens dominica erit lxx^a Et si idem numerus in anno bisextili saltu evenerit tunc non crastina sed sequens dominica erit septuagesima ~

KL ffebruari9 hz d xxviii luna xxix

	d	ffebary		i
xi	e	iiii	Purificatio sce marie Cand	
xix	f	iii	Blasii epi et mris	ix
viii	g	ii		
	A	Nonas	Agathe v et mr Capm	xvii
xvi	b	viii		vi
v	c	vii		
	d	vi		xiiii
xiii	e	v		iii
ii	f	iiii		
	g	iii		xi
x	A	ii		
	b	Idus		xix
xviii	c	xvi	Marcii Valentini mris	viii
vii	d	xv		
	e	xiiii		
xv	f	xiii		
iiii	g	xii		
	A	xi		
xii	b	x		
i	c	ix		
	d	viii	Cathedra sci petri apli Anth. Milla	
ix	e	vii		
	f	vi	Mathie apli Caplm	
xvii	g	v		
vi	A	iiii		
	b	iii		
xiiii	c	ii		

KL Marcus hz d xxxi luna xxv

m d marcy
e vi
xi E v
g m
xvi A m
vm b n
c Nonis Thome confessoris de Agro. Cap.
xvi d vm
v e vn
f vi
xm g v
n A m Claues pal
b m Gregory ppe t doctor Capm
x c n
d Idibus
xvm e xvn
vm f xvi
g xv
xv A xm Aprilis
xiij b xm Sol in ariete
c xm Ioseph confess. Solen.
xij d xi Ioachim patriarcha Missa
i e x Benedicti abbatis Candel
f ix
ix g vm
A vn Annūciatio dn̄ica Candel
xvi b vi
vi c v
d m
xm e m
m f n

Aprilis hz dies xxx. luna xxix

g Aplus

xi A vm — hugonis epi et confess xm lc

b m

xix c n — Franciſci de Paula conf. 12 lect.

vm d Nonus

xvi e vm

v f vm

g vi

xm A v

n b vm

c m

x d n

e Idus

xvm f xvm — May Tiburcy. Valeriani et maxi mrz

vii g xvm — Claues rogacionū

A xvi

xv b xv — Sol in thauro

iii c xm

d xm

xy e xm

i f xi

g x

ix A ix — Georgy marturis Missa

b viii

xvii c vii — Marci ewāte cap letaniā maior

vi d vi

e v

xm f m — Vitalis mrs

m g m — petri mrs 12 lectiones de cruce

A n

KL Maius habet dies xxxi luna xxx

xi	b	May	Philippi et iacobi apl'orum capl'm
	c	vi	
xix	d	v	Alexādri Eventij Theodoli Inuētio scē — Solenn. cām. Martyrū
viii	e	iiii	
	f	iii	
xvi	g	ii	Katharinæ Virg. Senensis Missa
v	A	Nonas	
	b	viii	
xiii	c	vii	
ii	d	vi	Gordiani et epimachi m̄rm
	e	v	
x	f	iiii	Nerei et achillei atque pancracij m̄rm
	g	iii	
xviii	A	ii	
vii	b	Idus	Junij
	c	xvii	
xv	d	xvi	
iiii	e	xv	
	f	xiiii	
xii	g	xiii	
i	A	xii	
	b	xi	
ix	c	x	
	d	ix	
xvii	e	viii	Urbani pape et martiris
xvi	f	vii	
	g	vi	
xiiii	A	v	
iii	b	iiii	
	c	iii	
xi	d	ii	

KL Junius hz dies xxx l(una) xxix

	e	Juny	
xix	f	iiii	Marcellini et petri mrm — Missa
viii	g	iii	
xvi	A	ii	
v	b	Nonas	Regule Vigib et martor. 3. lect. — Missa
	c	viii	
xiii	d	vii	
ii	e	vi	
	f	v	Primi et feliciani mrm
x	g	iiii	
	A	iii	Barnabe apli Cap. — Capitulum
xviii	b	ii	Basilidis Cirini et naboris Mart.
vii	c	Idus	Antonij de Padua conf. 12 lect.
	d	xviii	July — Solsticium
xv	e	xvii	
iiii	f	xvi	Cirici et Julite mris eius mrm
	g	xv	Sol in cancro
xii	A	xiiii	Marci et marcelliani mrm
i	b	xiii	Geruasii et prothasii mrm — Missa
	c	xii	
ix	d	xi	Albani mris Caplm
	e	x	
xvii	f	ix	Vigilia
vi	g	viii	Johannis baptiste Candel
	A	vii	
xiiii	b	vi	Johannis et pauli mrm — xii lc
iii	c	v	Anthelmi Ep. et Conf. XII lect.
	d	iiii	Leonis pape — Hirenei et so(ciorum) eius mrm — Vigilia — Missa
xi	e	iii	Petri et pauli aplorum Candel
	f	ii	Commemoratio sci pauli apli — xii lc

KL Julius hz dies xxxi luna xxx

xix	g	Julij		Oct' scī Johānis baptiste xii lect Missa
viii	A	vi		Visitatio btē marie Cand' Processio
	b	v		Martiniani mr. com.
xvi	c	iiii		
v	d	iii		
	e	ii		Oct' aplorum petri et pauli xii lect Missa
xiii	f	Nonas		
ii	g	viii		
	A	vii	d	Oct' btē marie virginis xij lcōm
x	b	vi	d	Septem frūm mrm
	c	v	d	
xviii	d	iiii	d	
vii	e	iii	d	Silae apostoli
	f	ii	d	Bonaventurae Epis et doct. 12 lect.
xv	g	Idus		Augusti
iiii	A	xvii		
	b	xvi		
xii	c	xv	k	Sol in leone
i	d	xiiii		
	e	xiii		Margarete vginis et mris
ix	f	xii		Praxedis virginis
	g	xi	k	Marie magdalene Candel'
xvii	A	x		Appollinaris epī et mris
vi	b	ix		Cristine virginis et mris
	c	viii		Jacobi apli Capl' Cristoferi mris do
xiiii	d	vii	k	~~Anne mris btē marie~~ Cand:- com S. Beati conf.
iii	e	vi		
	f	v		Nazarij celsi et panthaleonis mrm
xi	g	iiii		Felicis. simplicij. faustini. et beatricis mrm
xix	A	iii		Abdon et sennes mrm
	b	ii	k	Germani epī et confes com. ignatij confessoris. 12 lect

	KL		Augustus h̃z d' xxxi l' xxx
viii	c	Aug'	Sci petri ad vincula xij lc
xvi	d	iiij	Stephani ppe et mris
vi	e	iij	Inuencio sci stephai pthomr missa
	f	ii	Dominici Conf. 12 lect.
xiii	g	Nonis	Dominici conf
ij	A	viii	Sixti ppe et mr Cand Felicissimi et agapiti co
	b	vii	Transfiguratio p translatione Solen
x	c	vi	Ciriaci et so. ei9 mrm
	d	v	Vigilia
xviii	e	iiii	laurencij mris Cap
vij	f	iii	Tiburcij mris
	g	ii	
xv	A	Idibus	Ypoliti mris
iiij	b	xix	Eusebij cf Vigilia Missa
	c	xviii	Assumptio bte marie virgs Candel
xii	d	xvii	
i	e	xvi	
	f	xv	Agapiti mris com
ix	g	xiiii	
	A	xiii	Bernardi abbatis Caplm
xvii	b	xii	
vi	c	xi	Oct bte marie 12 lect. Thymothei et Sip
	d	x	Vigilia Thoriani com
xiiij	e	ix	Bartholomei apli Caplm
ij	f	viii	Ludouici Regis franciae Conf. IX. Lect.
	g	vii	
xi	A	vi	
xix	b	v	Augustini epi (ordinis) cap Hermetis mr com
	c	iiij	Decollacio sci iohis bapte Cap Sabine v et mr co.
viii	d	iii	Felicis et audacti mrm
	e	ii	

KL September hʒ d' xxx luna xxix

xvi	f	Septēb	
v	g	iiii	
	A	iii	
xiii	b	ii	
ii	c	Nonis	
	d	viii	
x	e	vii	
	f	vi	Natiuitas marie virg' Candel'
xviii	g	v	Gorgonii mr̄is com
vii	A	iiii	Nicolai tollentini Conf. xij
	b	iii	Prothi et iacincti mr̄m ɔº
xv	c	ii	
iiii	d	Idibus	
	e	xviii	Exaltacº s'c̄e + Cād' Cornelij ⁊ cipriani mr̄ ɔº
xii	f	xvii	Oct' b marie xii lc̄oꝝ Nicomedis mr̄is ɔº
i	g	xvi	lucie et geminiani mr̄ Eufemie v̄ et mr̄ ɔº
	A	xv	
ix	b	xiiii	
	c	xiii	Januarij et soc. mr̄m 12 lect.
xvii	d	xii	Eustacij et soc. mr̄m. Vigilia
vi	e	xi	Mathei apl'i Cap̄
	f	x	Mauricij et sociorum eius mr̄m xii lc
xiiii	g	ix	Lini papæ et mr̄s. Teclæ virg. et mr̄s com̄.
iii	A	viii	
	b	vii	
xi	c	vi	
	d	v	Cosme et Damiani mr̄m Missa
xix	e	iiii	
viii	f	iii	Michaelis archangeli Cand'
	g	ii	Jheronimi confessoris Cap̄.

KL October hz d' xxxi luna xxx

xvi	A	Octob	Remigii epi et conf
v	b	vi	
xiii	c	v	
ii	d	iiii	Francisci confess 12. lect.
	e	iii	Placidi et soc mrm
	f	ii	Brunonis confesso: no po: Comm: 2 ffidis Virg / 3 m[ar]tis q
x	g	Non	Marci pape et marcelli Comme.
xviii	A	viii	
vii	b	vii	Dyonisii et sociorum eius mrm xii lcom
	c	vi	
xv	d	v	
iiii	e	iiii	
	f	iii	octave s. Brunonis missa 12. lect.
xii	g	ii	Calixti pape et mris
i	A	Idib	
ix	b	xvii	Novembris
	c	xvi	
xvii	d	xv	luce ewa^te Cap d° cluniacens
vi	e	xiiii	
	f	xiii	
xiiii	g	xii	Undecim milium mrm Cap Hilarionis conf d°
iii	A	xi	
	b	x	
xi	c	ix	
	d	viii	Crispini et crispiniani mrm
xix	e	vii	
viii	f	vi	Vigilia
	g	v	Symonis et Jude aplorum Capm
xvi	A	iiii	
v	b	iii	
	c	ii	Vigilia Missa

Nouēb habet d xxx luna xxix

d Nouēb Oim̄ sanctor Cand̄ Celary mr̄is com.
xm e my Cōmeo oim̄ fid̄
y f my Huberti confess. missa tantū nō 3 lect.
g ay Vitalis & Agricolæ mr̄m
x A Nonas
b vmy
vmy c vm
vm d vi ffeltū Reliquiar Cand̄ Octuor nr̄orū com.
e v Theodori mr̄is Cōmeo tm̄ nostror missa
xv f my
my g ty Martini epi Caplm Mēne mr̄is com.
A n Didaci confess.
xn b Idib9 Britty epi et confel'
i c xvmy Decembris
d xvy
ix e xvi
f xv Hugonis epi Cand̄ nō nulis
xvy g xmy
vi A xmy Elizabeth vidua Caplm
b xy
xm c xi Plentatio b maie Colūbani ab. com
m d x Cecilie virginis et mr̄is Nulla
e ix Clemētis pape et mr̄is xi l'com Felicitatis mr̄is com.
xi f vm Grisogoni mr̄is
xix g vn Katherine virg̃ et mr̄is Caplm
A vi
vm b v
c my
xvn d n Saturnini mr̄is Vigilia
v e n Andree apli Caplm

KL

December hz d xxxi l xxx

xm e
n g m
A m
x b n Barbare ṽ et mr̃is xij lectionū
c non'
xvm d vnj Nicolai epi Caplm
vm e vn Ambrosij Epi & doct. Cap
f vi Conceptio marie vgo Candel
xv g v
mj A uij Eulalie virginis et mr̃is Comme
b tj
m c ij
i d jdi lucie virginis et mr̃is Missa comme
e xix
ix f xvm Octaua concept; B. V M. R. lect.
g xvij
xvm A xvi Osapientia
vi b xv
c xiij
xmj d xij Vigilia
m e xij Thome apli capm
f xi
xi g x
A ix Vigilia Missa
xix b vm Natiuitas dni Cand Anallalie vig mr̃is
vm c vij Stephani prothomr̃is Cand
d vi Johānis apli et evāte Cand
xvi e v Scorū Innocentium Candel
v f iiij Thome epi et mr̃is xn lcom
g iij
xij A ij Siluestri pape et confess Ome

Capit.

Deus charitas est: et qui manet in charitate in deo manet: et deus in eo; ℣ Ego dixi dne miserere mei · Sana aiam meā qa peccavi tibi.

Preces.

Et ne nos inducas in temptationē ℟

Ego dixi domine miserere mei ℟

Convertere dne usquequo ℟

Fiat misericordia tua dne super nos ℟

Sacerdotes tui induant justitiam ℟

Domine salvos fac reges ℟

Salvum fac populum tuum dne et benedic hæreditati tuæ ℟

Fiat pax in virtute tua ℟

Oremus pro fidelibus defunctis ℟

Animæ famulorum famularumque requiescant in pace ℟

Pro fratribus nris absentibus ℟

Pro oibus nobis bona facientibus ℟

Pro afflictis et captivis ℟

Ne claudi edem meam ℟

Dnicis dieb9 p annu ad iij hym9

Nunc scte nobis spus, unu pri cu filio dignare prompt9 ingeri, nro refus9 pectori. Os lingua mens sens9 vigor confessioem personet. flamescat igne charitas. accendat ardor pximos. Pra pater pijssime. priq3 compar unice. cum spu paracleto. regnans per o. aia. R11.

Legem pone mihi dne uia iustifica tionu tuaru: et exquira ea semper. Da mihi intellectu et scrutabor legem tua: et custodia illa in toto corde meo. Deduc me in semita manda tor tuor: quia ipsa volui. Inclina cor meum in testimonia tua: et no in auaricia. Auerte oculos meos ne uideant uanitate: in uia tua uiuifica me. Statue seruo tuo eloquiu tuu: in timore tuo. Amputa opprobriu meu quod suspicat9 su: quia iudicia tua iocunda. Ecce concupiui mandata tua: in equitate tua iustifica me. Gl. Et ueniat super me misericordia tua dne: salutare tuu secundu eloquiu tuu.

et respondebo exprobrantib⁹ mihi uerbū:
quia speraui in sermonib⁹ tuis. Et ne
auferas de ore meo uerbū ueritatis
usquequaq⁹: quia in iudicijs tuis super
speraui. Et custodiā legē tuā semper:
in sæculū & in sæculū sæculi. Et am-
bulabam in latitudine: qa mandata tua
exquisiui. Et loquebar in testimonijs
tuis in cōspectu regū & nō confundebar.
Et meditabar in mandatis tuis: q̄ di-
lexi. Et leuaui man⁹ meas ad man-
data tua q̄ dilexi: et exercebor in iustifi-
cationib⁹ tuis. Gloria ℣

Memor esto uerbi tui seruo tuo: in quo
mihi spē dedisti. Hec me cōsolata est in hu-
militate mea: qa eloqum tuū uiuificauit me. Superbi iniquè agebant usquequaq⁹:
a lege autē tua nō declinaui. Memor fui
iudiciorū tuorū a sclō dne: et cōsolat⁹ sū.
Defectio tenuit me pp̄ peccatorib⁹ derelinq̄n-
tib⁹ legē tuā. Cantabiles mihi erāt iustifica-
tiones tuæ: in loco peregrinationis mee. Memor
fui nocte nois tui dne: & custodiui legē tuā.
Hæc facta ē mihi: qa iustificationes tuas
exq̄siui. Gl'a. Captm cum Versiculo, et precib⁹ solito p̄c

De aduentu dñi. Dnica prima ad Tertiā

An. Omnes sitiētes venite ad aquas querite dnm dū inueniri potest all'a **Capitul.**

Ecce dies veniunt dicit dñus: et suscitabo dauid germē iustū: et regnabit rex et sapiēs erit: et faciet iudiciū et iusticiā in terra;

V. Dnē, etc. R. Et ostende faciē tuā et salui erim9

Introit9 Ad te leuaui a nimā meam deus meus in te cōfido nō erubescā neque irrideant me inimici mei etenī uniuersi qui te exspectāt nō cōfundentur. R. Uniuersi

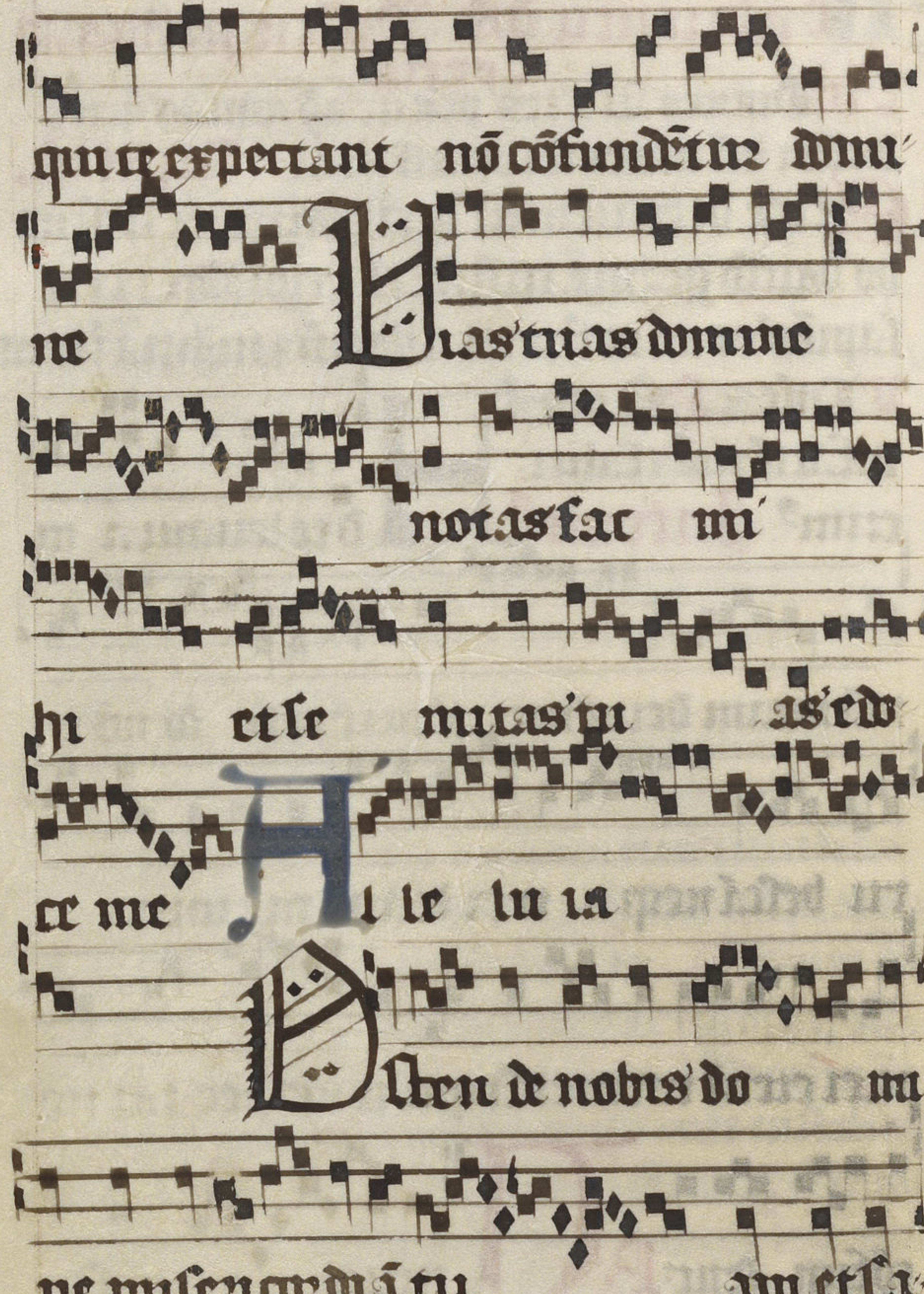
qui te expectant nō cōfundētur domi
ne
Vias tuas domine
notas fac mi
hi et se mitas tu as edo
ce me
Al le lu ia
Osten de nobis do mi
ne misericordiā tu am et sa

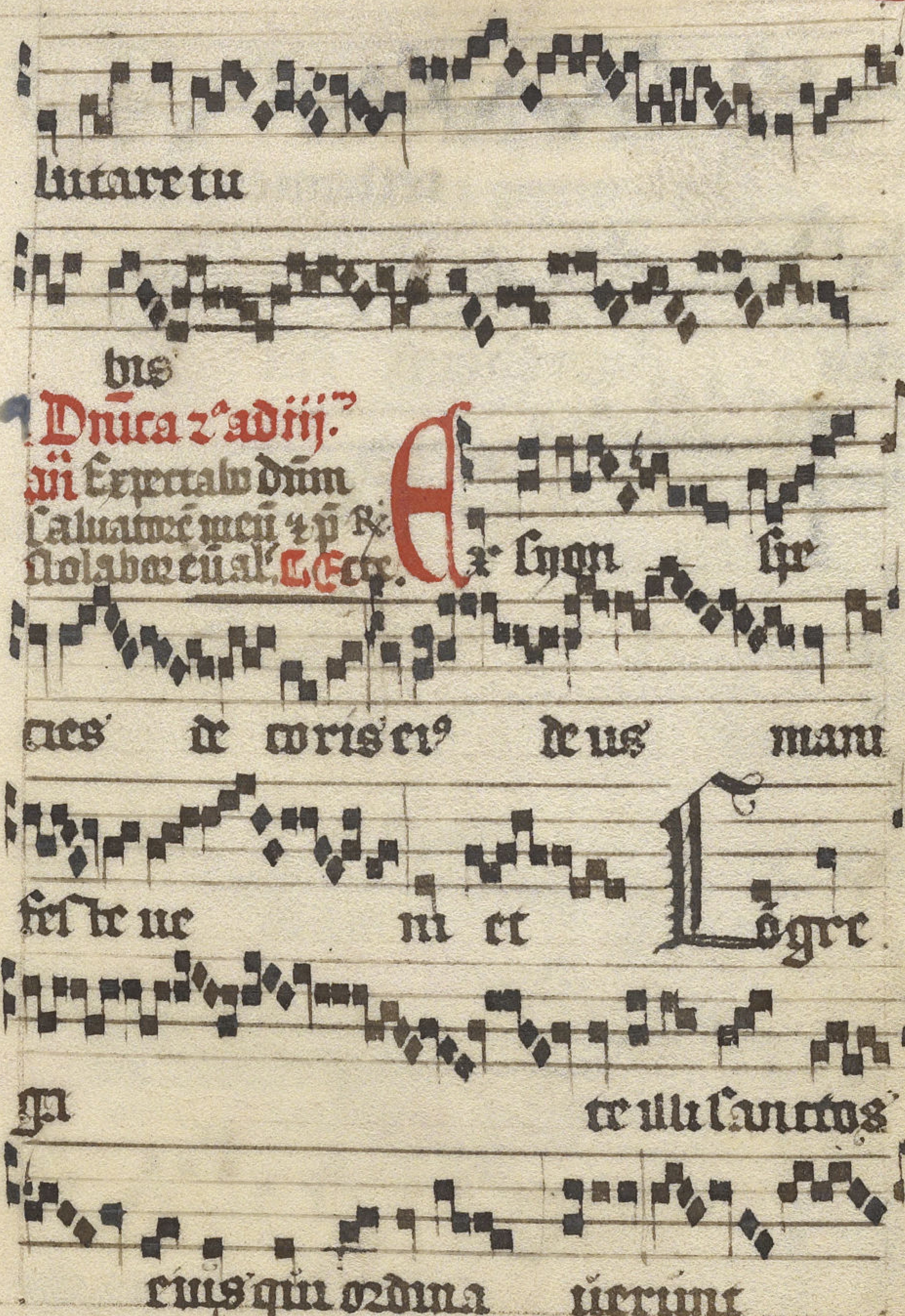
lutare tu
bis
Dñica 2ª ad iij.
añ Expectabo dñm
salvatorē meū & p̄
stolabor eū al'. R. Ecce.
E x syon spe
cies de coris ei9 de us mani
feste ue ni et Cōgre
ga te illi sanctos
eius qui ordina uerunt

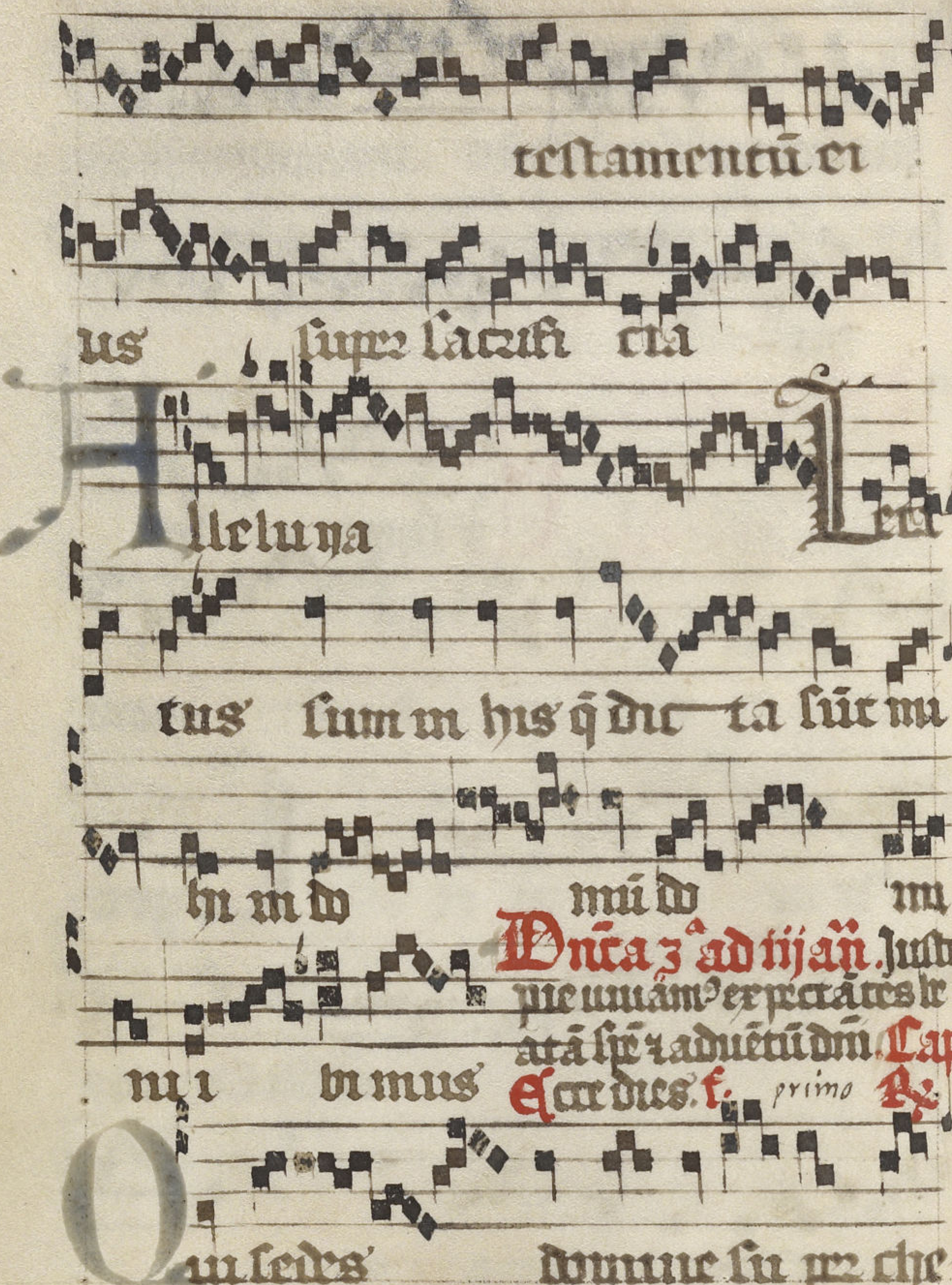
testamentū ei
us super sacrifi cia
Alleluya
Leta
tus sum in his q̄ dic ta sūt mi
hi in do mi do mi
Dñica 2a ad ii. añ. Juste et pie uiuam⁹ expectātes be atā spē et aduētū dñi. Cap. Ecce dies. f. primo R.
ni i bi mus
Qui sedes domine su per che

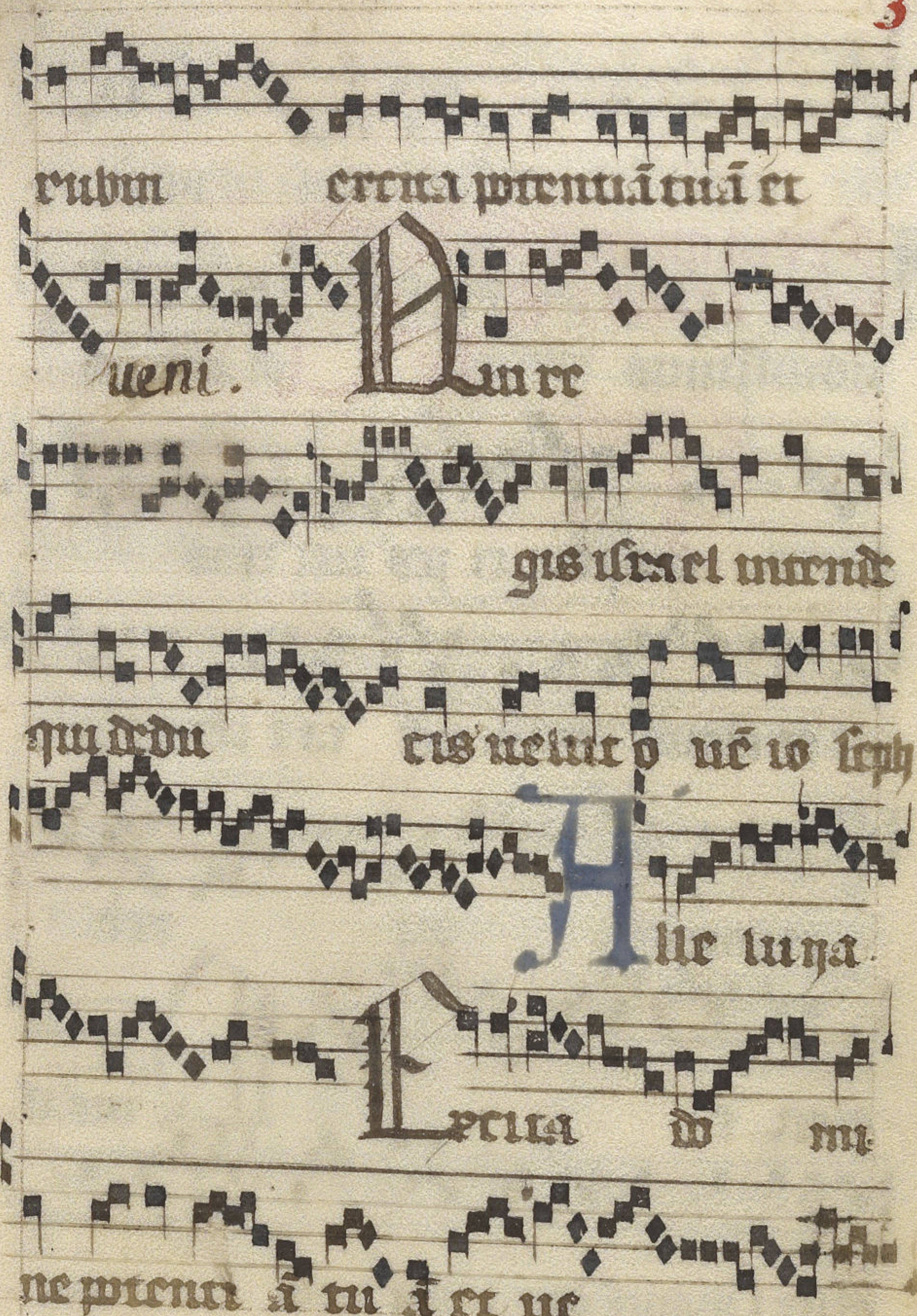
rubim ercita potenciā tuā et
ueni. Qui re
gis israel intende
qui deducis uelut ouē ioseph
Alle luya.
Excita do mi
ne potenciā tuā et ue

ni ut saluos facias nos

Feria quarta iiij tē
prū lectio j Erit in
nouissimis

R. Tol lite por

tas prin ci pes uestras

et eleua mini por te e ternales

et introi bit rex

glori e V. Quis as

cedet i montē do mi ni aut

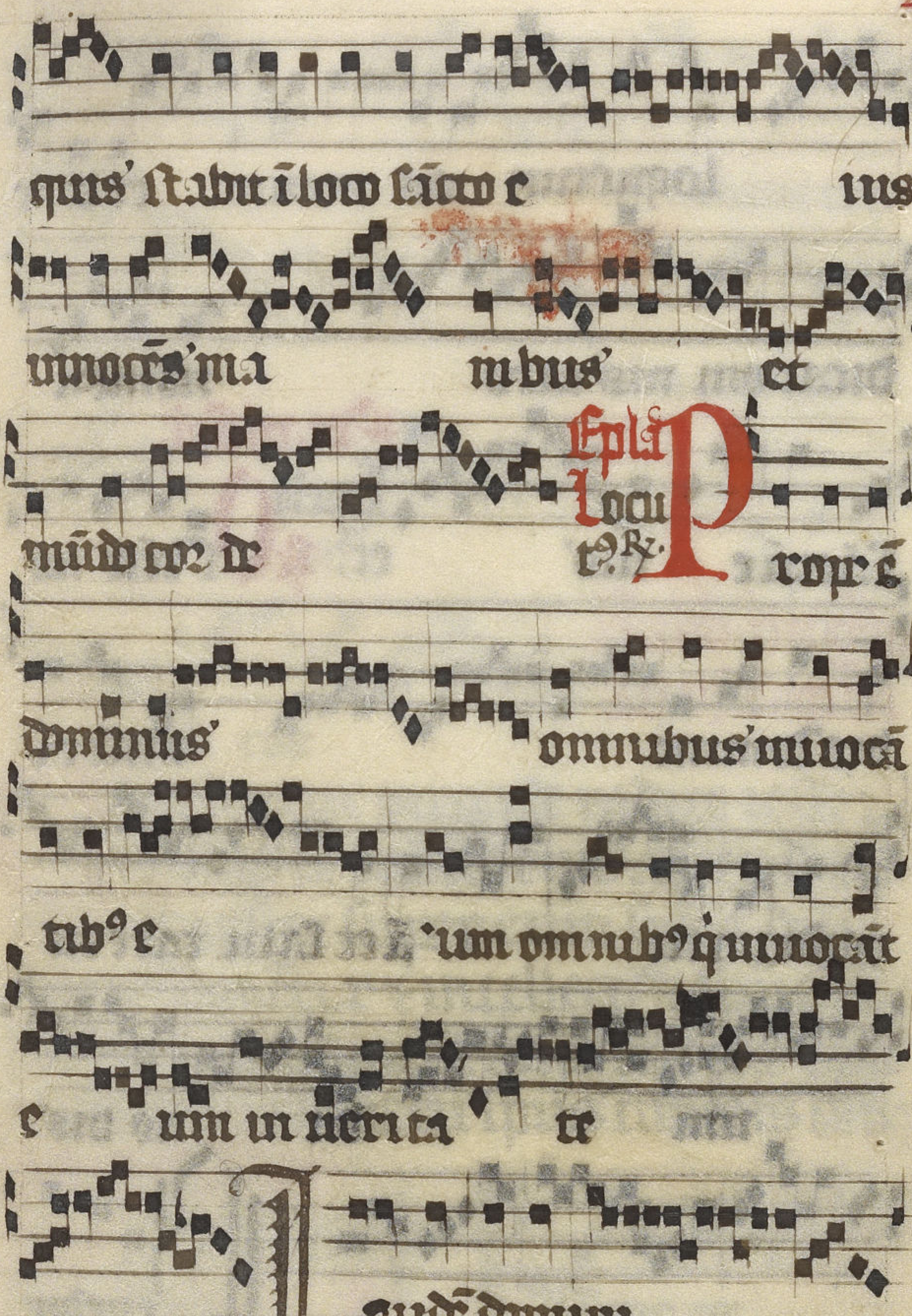
quis stabit ĩ loco sc̃o e ius
innocẽs ma nibus et
mũdo cor de
Epla Locu tus R. Prope
dominus omnibus invocã
tib9 e um omnib9 q̃ invocãt
e um in verita te
Laudã dominum

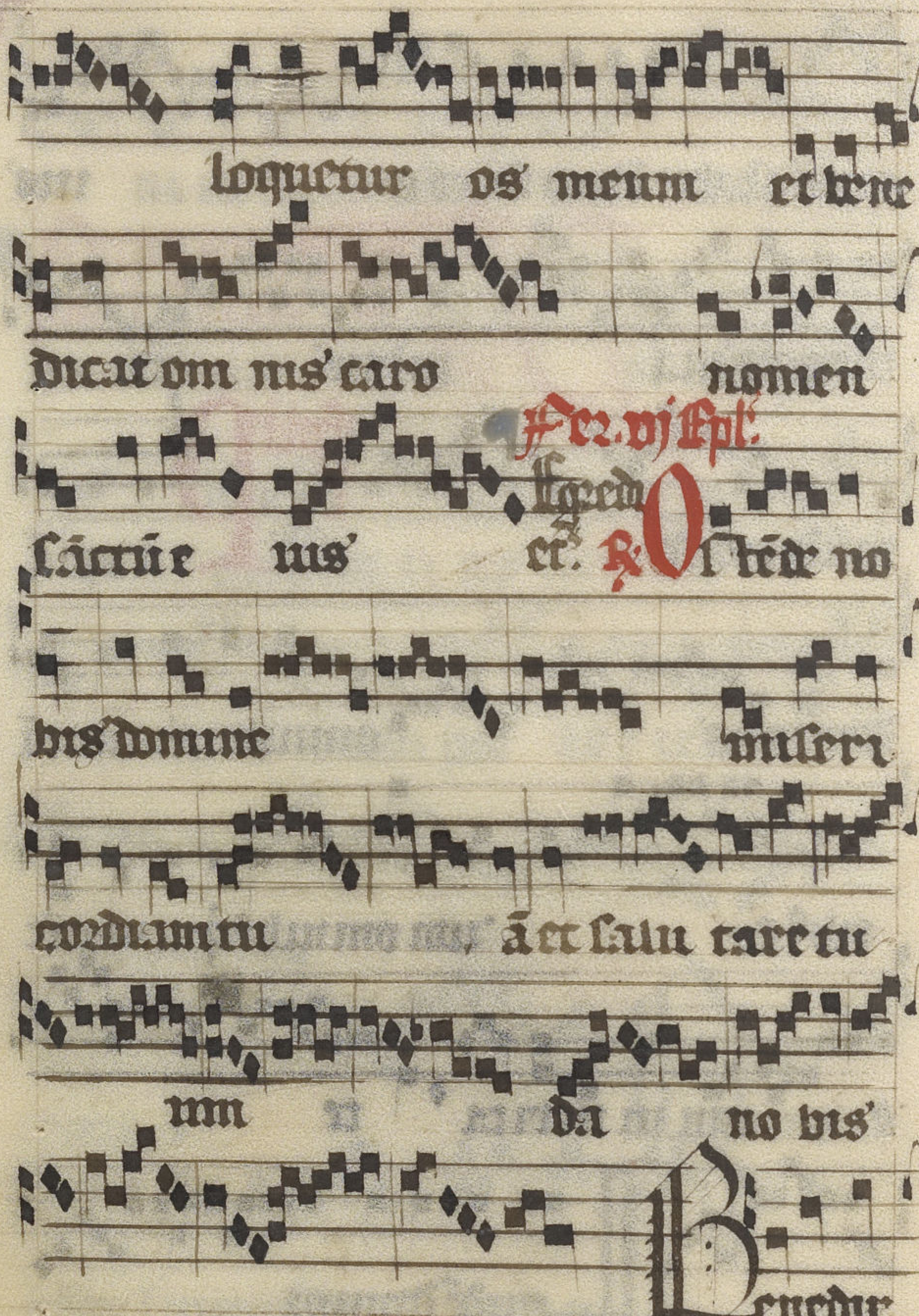
loquetur os meum et bene
dicat om nis caro nomen
scām e ius
Fer. vj Epl.
Egredi et.
R. Ostēde no
bis domine miseri
cordiam tu ā et salu tare tu
um da no bis
Benedix

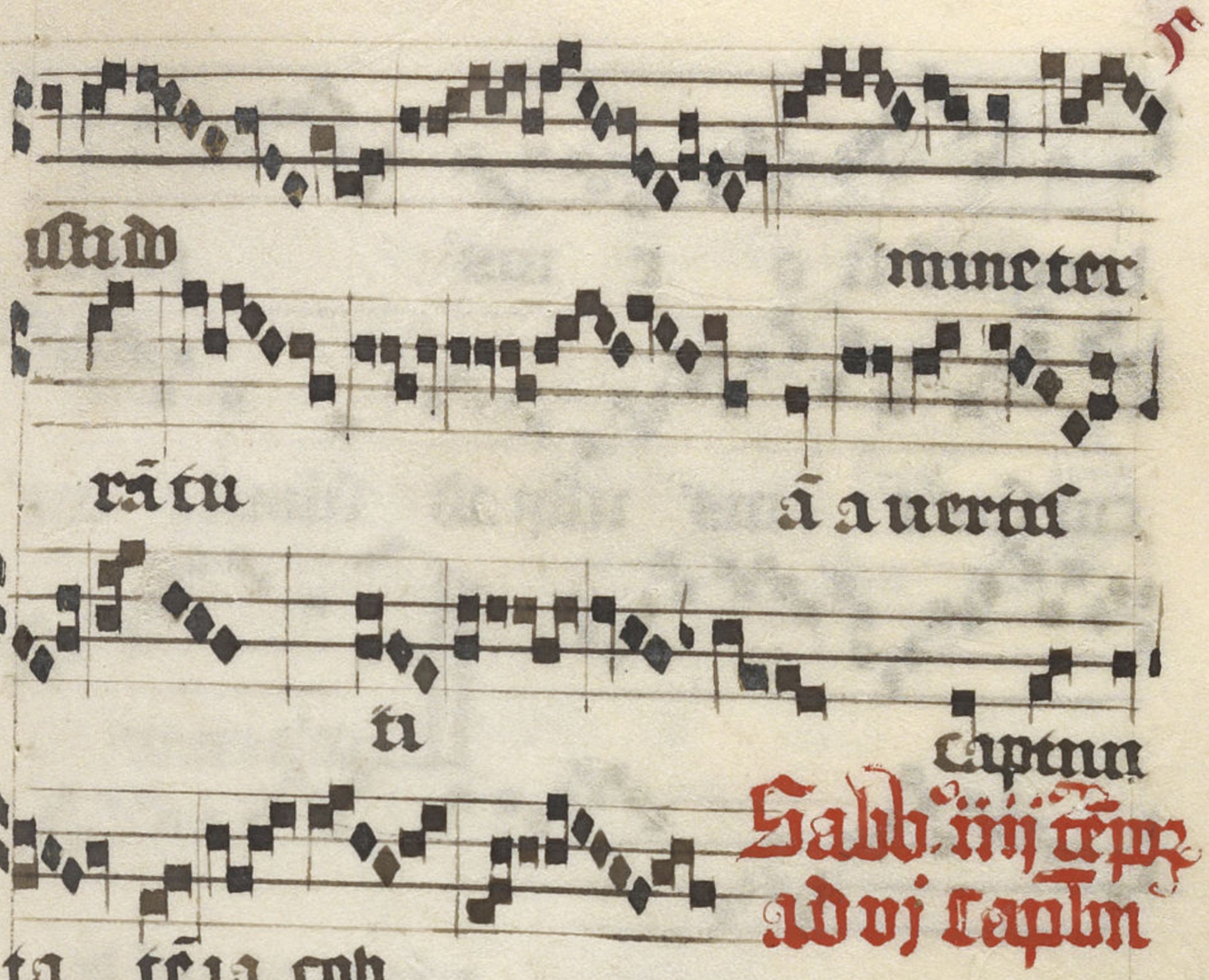

Erdnetur virga de radice ieſſe:
et flos de radice eius ascendet.
et requiescet super eum spūs dñi:
spūs sapiēcie & intellectus: spūs cō
silij & fortitudinis: spūs sciēcie & pie
tatis: et replebit eū spūs timoris dñi;

Ad Missā lec
tio. In dieb⁹ illis
clamabit.

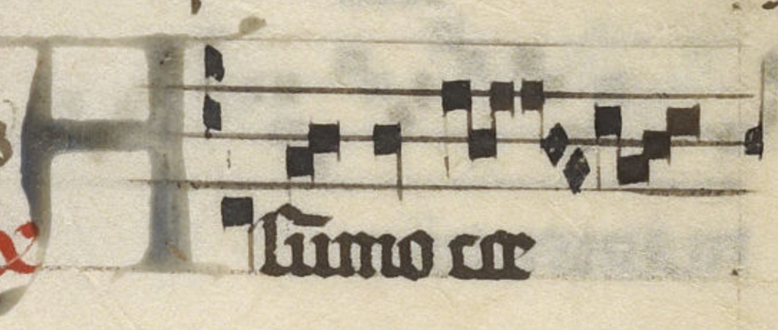

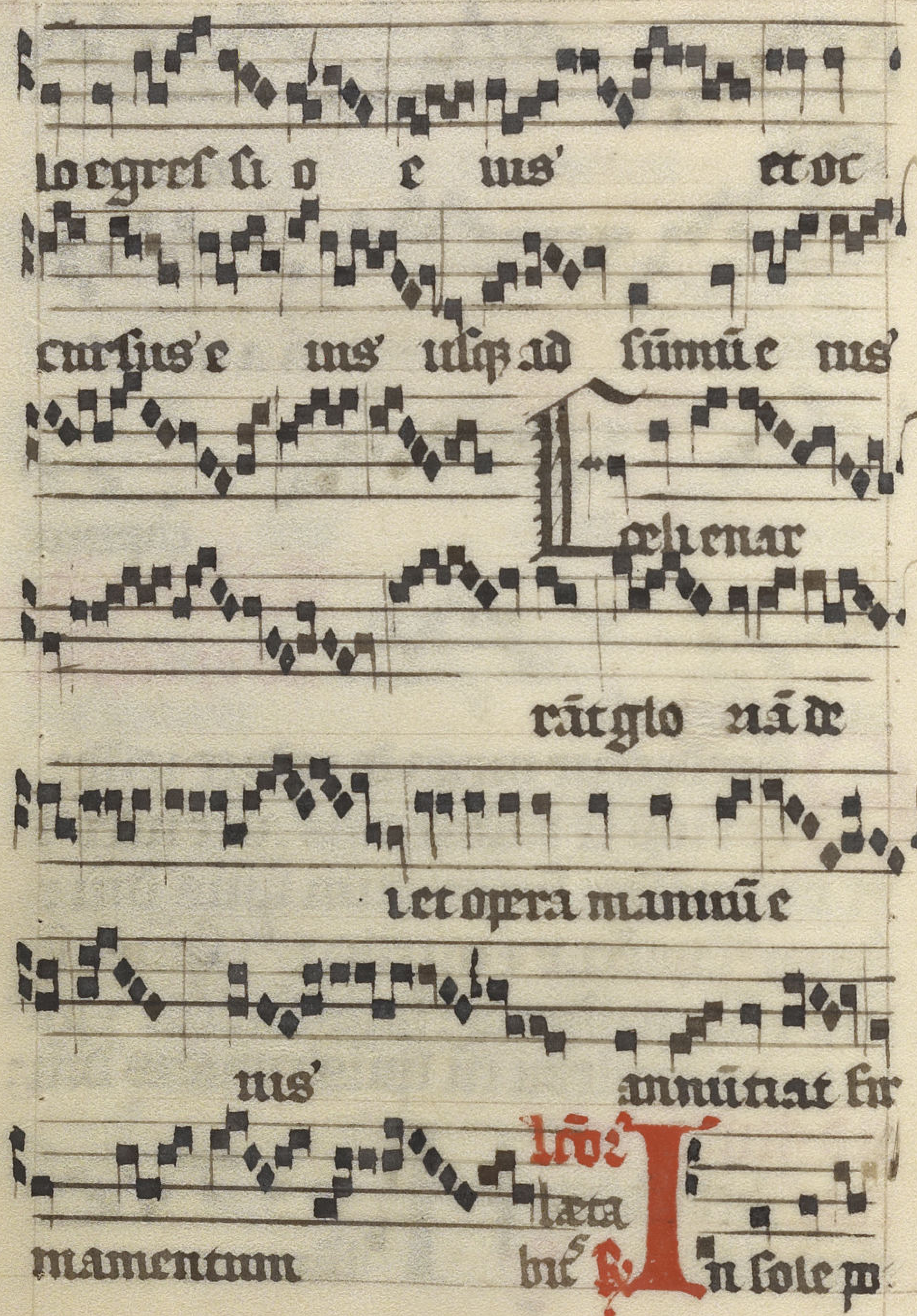
lo egres si o e ius' et oc
cursus' e ius' usqȝ ad sūmū e ius'
Celi enar
rāt glo riā dei
i et opera manuū e
ius' annūtiat fir
mamentum
lcō
laeta
bit
R. In sole po

6

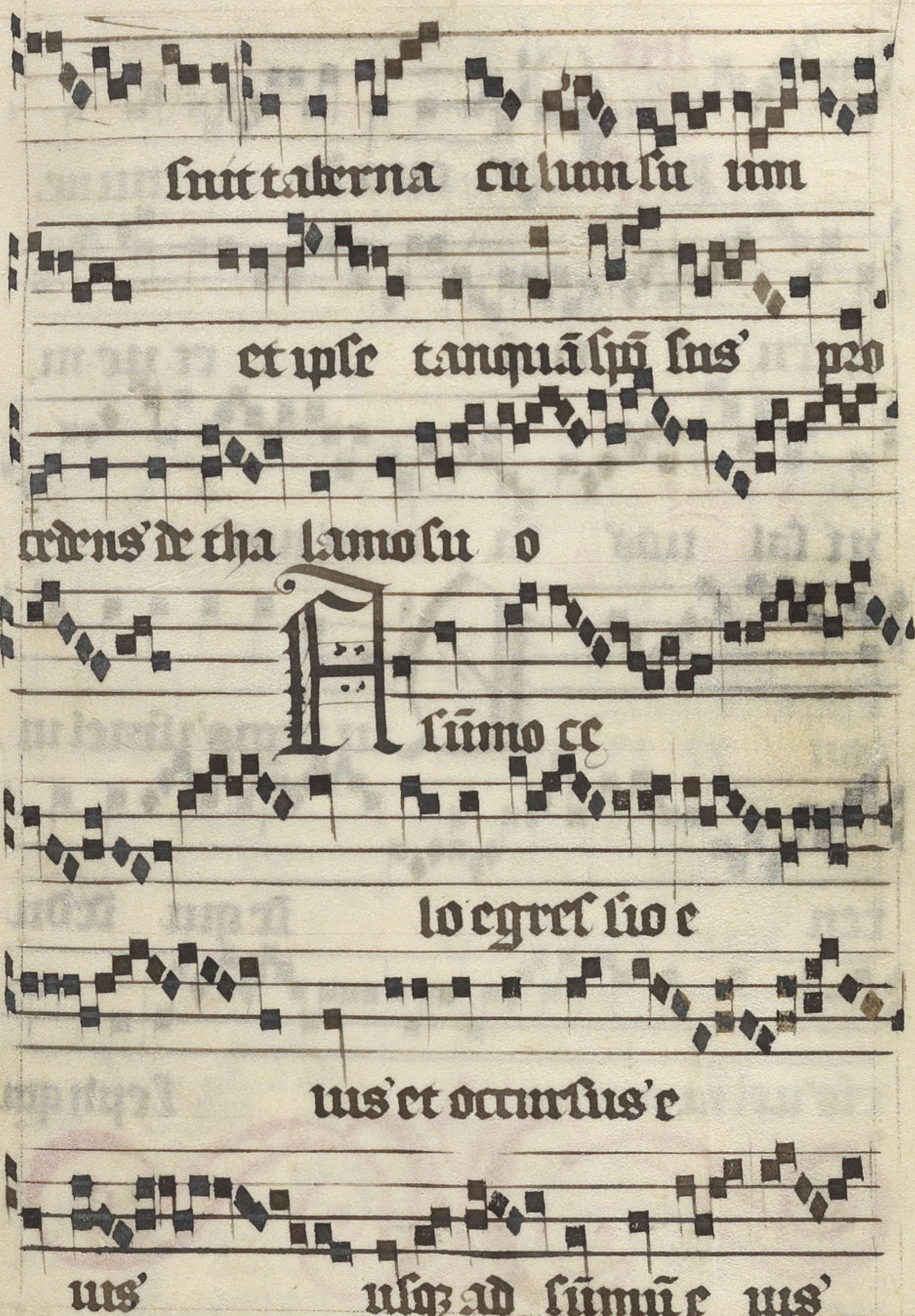
suit taberna culum su um
et ipse tanquā spōs sus' pro
cedens' de tha lamo su o
A sūmo ce
lo egres sio e
ius' et occursus' e
ius' usq3 ad sūmū e ius'

lect.

℣. Exaudi mune

ptem tuã tuã et pe m

ut sal uos fa cias nos

Qui regis israel in

ten de qui dedu

cis ueluti oue io seph qui

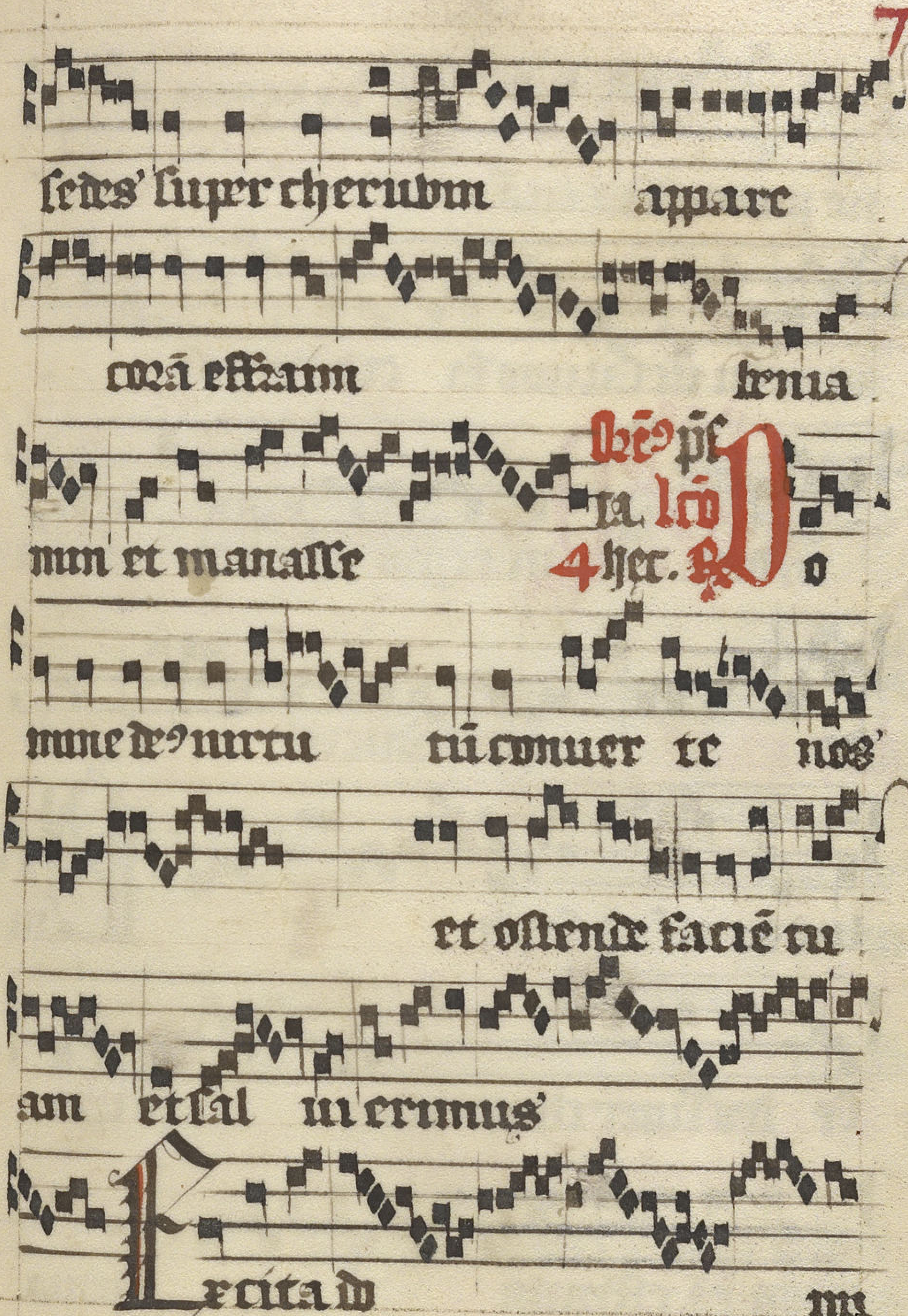
7
sedes' super cherubim appare
corā effraim beniamin et manasse
4
Do mine de9 uirtu tū conuer te nos'
et ostende faciē tu
am et sal ui erimus'
Excita do mi

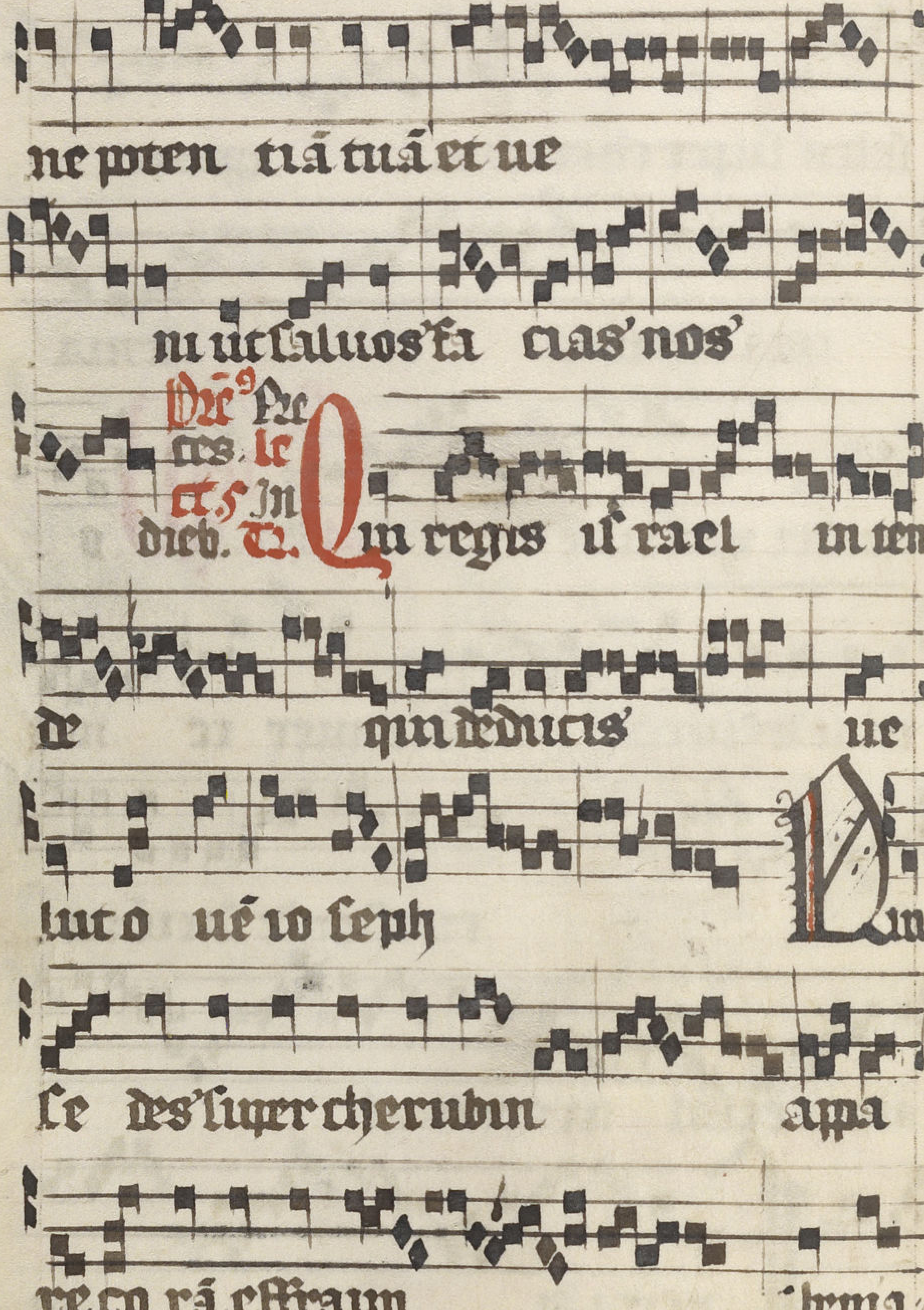
ne poten tiā tuā et ue
ni ut saluos fa cias nos
Preces. lect. 5 In dieb.
Qui regis is rael inten
de qui deducis ue
lut o uē io seph
Qui se des super cherubin appa
re co rā effraim

min et manasse

Excita do mine

potētiā tuā et ue ni ue

saluos fa ci as nos Dnica 4 ad

3 An. Venite ascendamus

ad mōtē dnī quia de

sion exibit lex et uer

bum dnī de ihrlm Capl. Ecce dies j. Epl'

Frēs gaudete. R. Prope ē dnꝰ. 4. All'a Ex

cita dnē 3. ¶ In vigilia natalis

dnī ad tertiā anthiphona

Hodie scietis quia ueniet dns et mane

uidebitis gloriā eiꝰ Capl. Paulus

xpi ihesu vocat⁹ apl'us segregat⁹ in
euangeliũ dei: q̃ ante p̄phetas suos
i scripturis s̃ctis de filio suo: qui fa
ct⁹ ẽ ei ex semine dauid secundum car
nem; V Constãtes estote Videbitis auxiliũ
dñi super vos **Ad sext. añ.** Crastina erit
vobis sal⁹ dicit dñs de⁹ exercituũ **Capl'**
Propter syon nõ tacebo et propter
ihrlm nõ quiescã: donec egrediatur
ut splendor iust' ei⁹: et saluator ei⁹ ut
lampas accendatur; V Hodie scietis quia
Et mane videbitis gloriã ei⁹. **lcõ ꝛ Epla** R

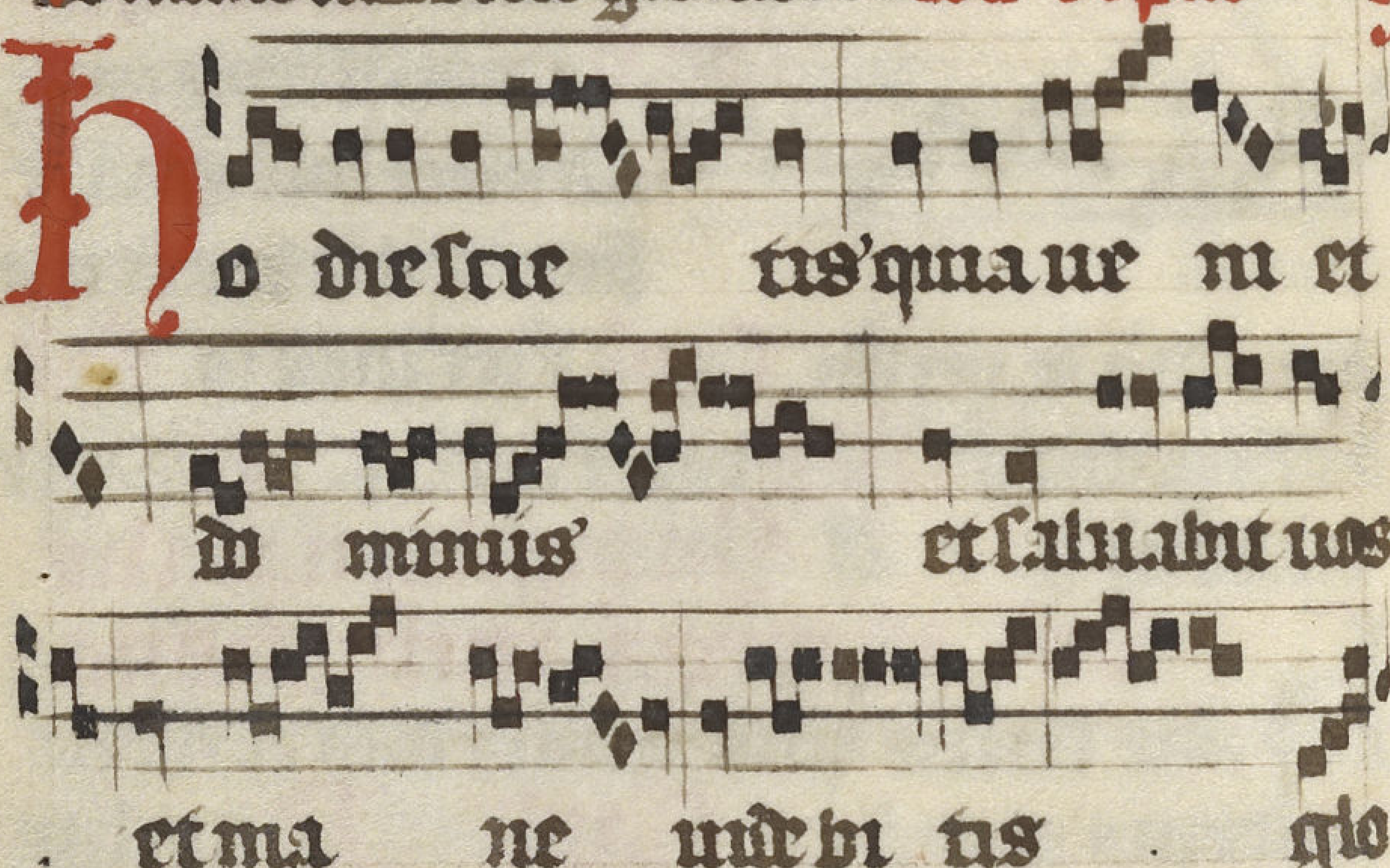

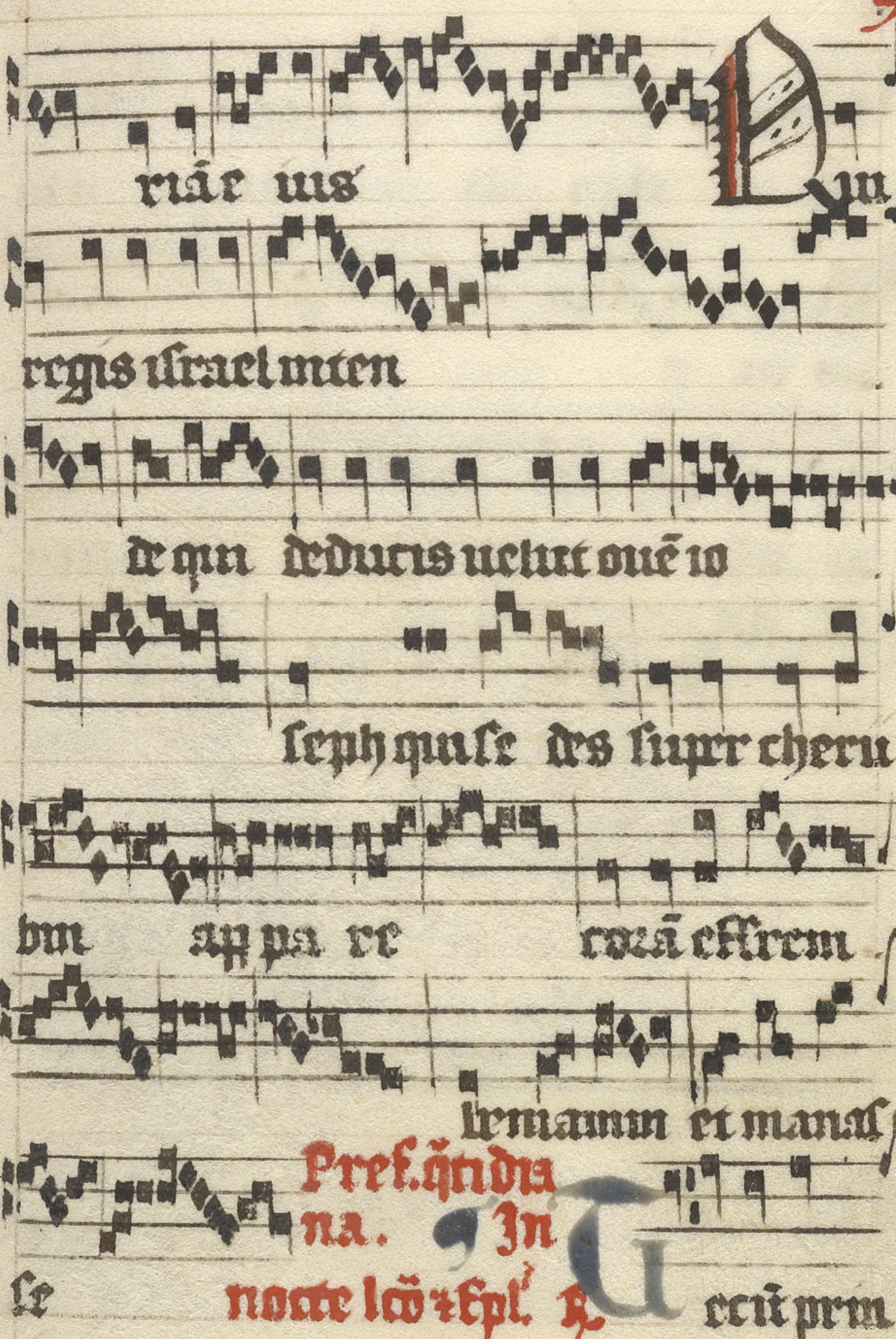
D
riāe ius
regis israel inten
de qui deducis uelut ouē io
seph qui se des super cheru
bin ap pa re corā effrem
beniamin et manas
se
Pref. quotidiana. In nocte lcō et Epl. R
T
ecū prin

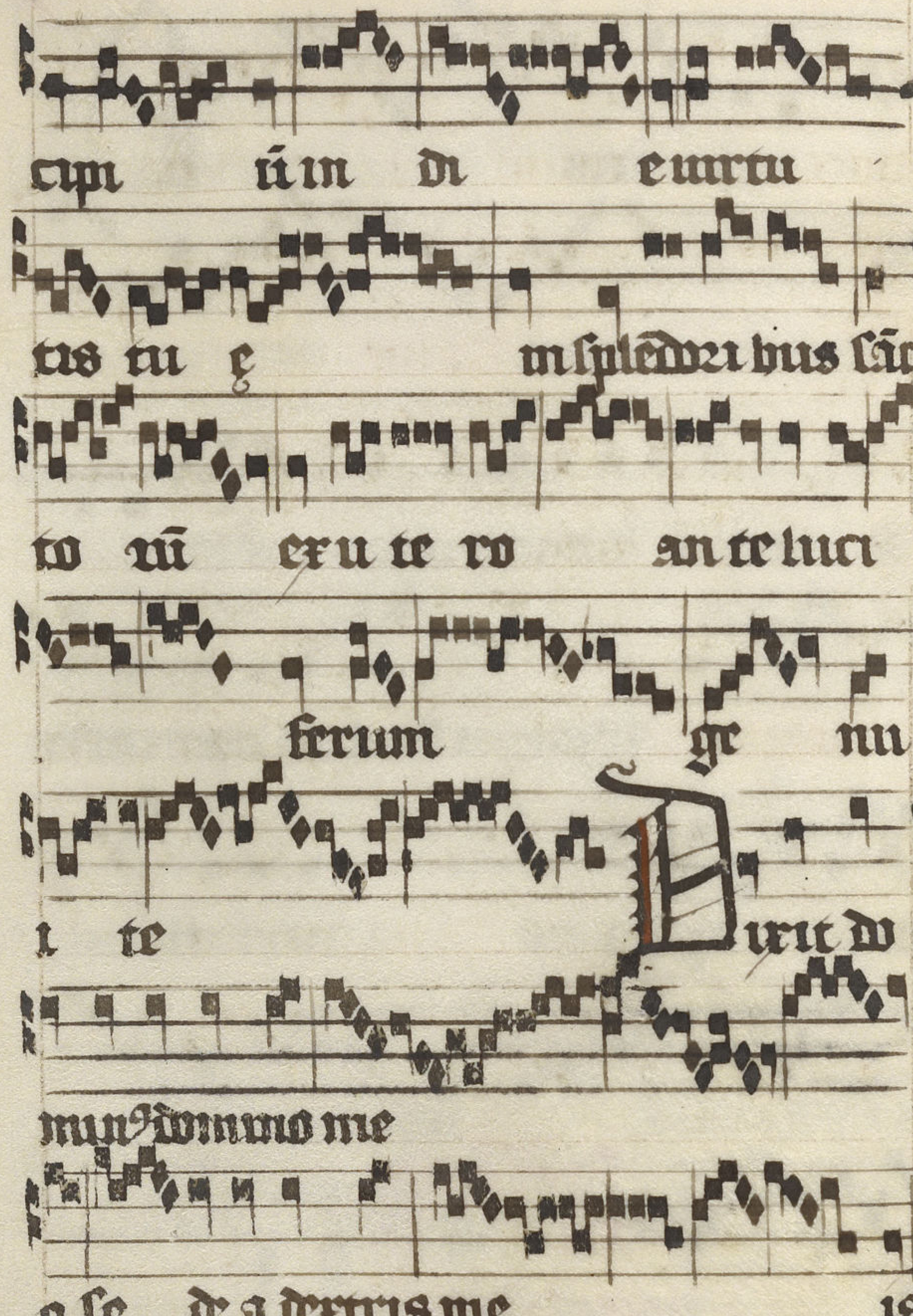
cipi ũ in di e uirtu
tis tu e in splēdori bus sāc
to rũ ex u te ro an te luci
ferium ge nu
i te Dixit do
minꝰ dn̄o meo me
o se de a dextris me

℣o

dnec pnam inimi cos tu os

scabel lum pe

dú tuo zum Alle

lu ia Domꝰ

dirit ad me filii us mes es

tu ego ho

die genui te epla Benc

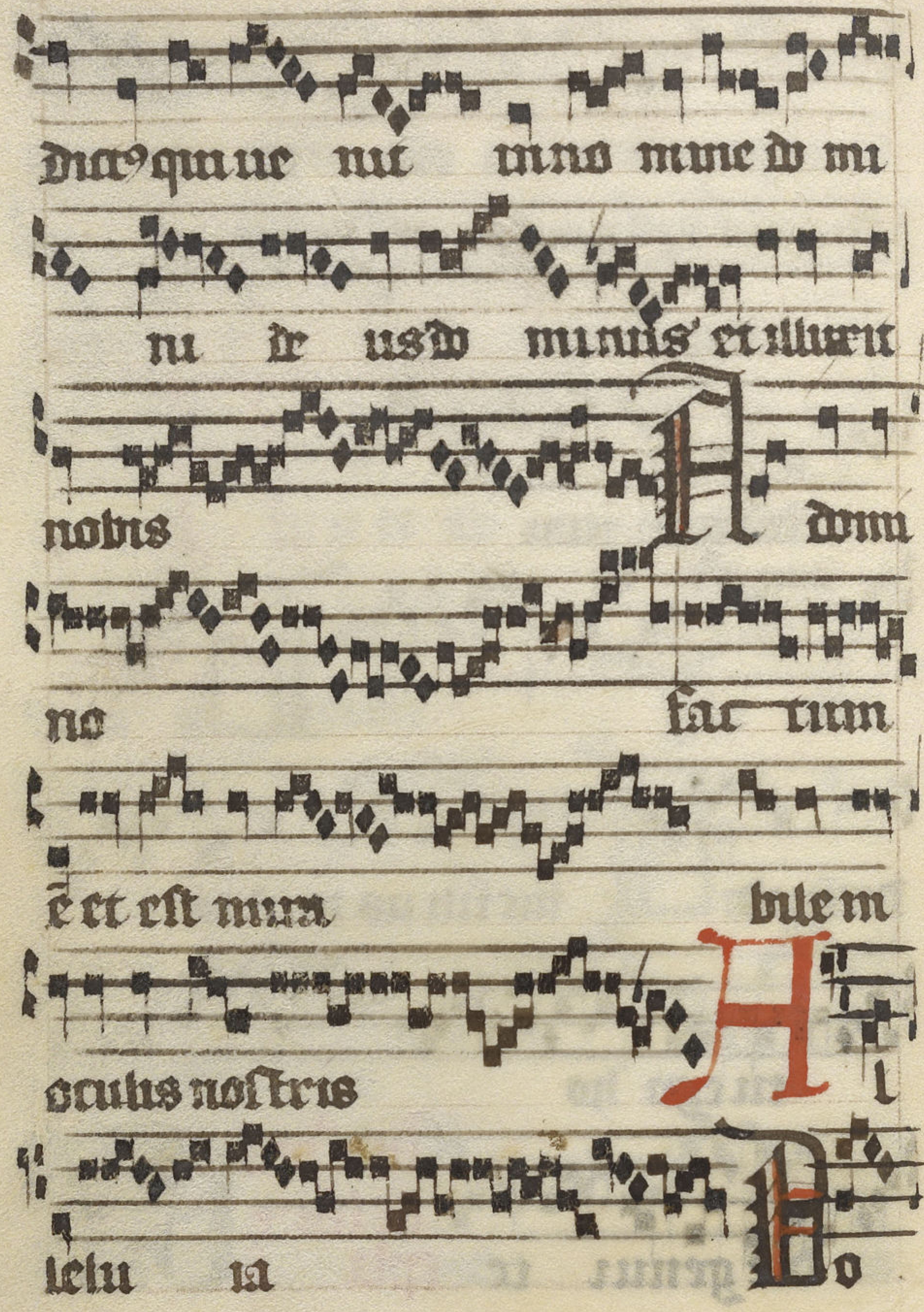
Dict9 quiue nit inno mine do mi
ni de us do minus' et illuxit
nobis A domi
no fac tum
ē et est mira bile in
oculis nostris A l
lelu ia Do

11

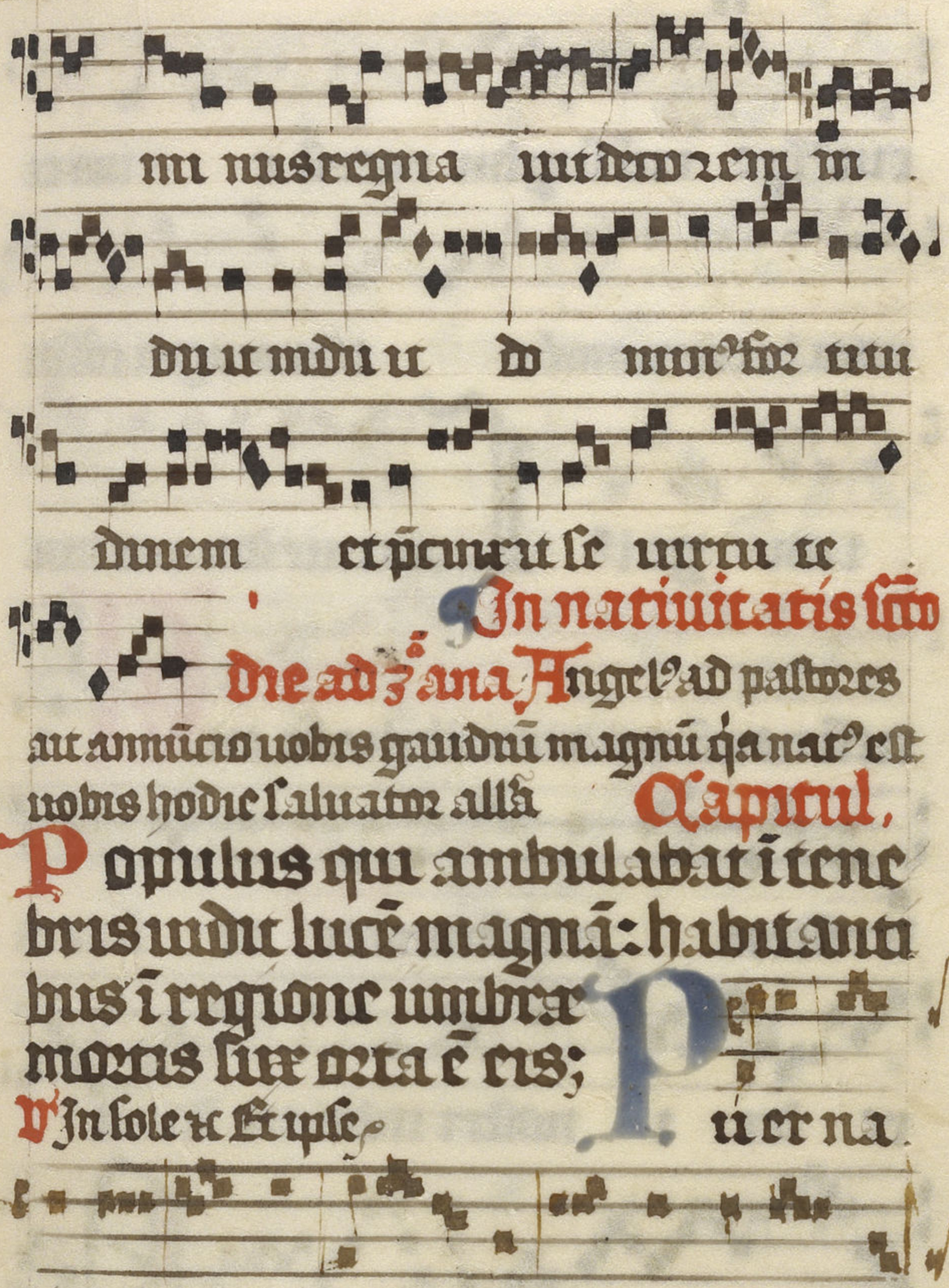

In natiuitatis scō

die ad ʒ ana Angel⁹ ad pastores

aut amūcio uobis gaudiū magnū q̄a nat⁹ est

uobis hodie saluator alla Capitul.

Populus qui ambulabat i tene

bris uidit lucē magnā: habitanti

bus i regione umbre

mortis lux orta ē eis;

℣ Insole re Et ipse

uer na.

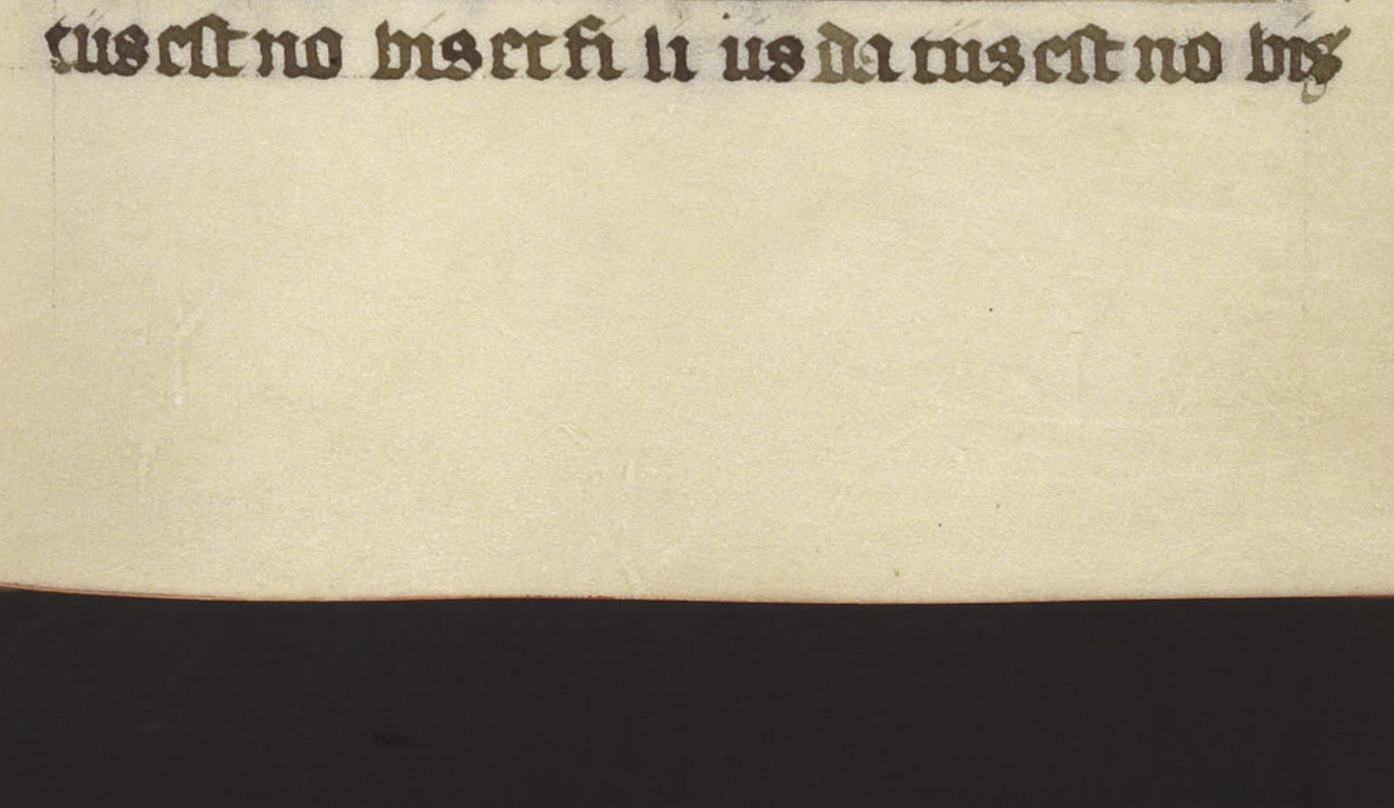

tus est no bis et fi li us da tus est no bis

cui⁹ ipe riũ sup hu merũ e ius et

uoca bitur nomē e ius magni cōsili

i an ge l⁹ Cantate domino can

ticũ nouũ quia mirabilia fe cit. ℟ V i

derũt om nes fines ter re saluta

re dei i nostri iubilate de o

om nis terra Noui

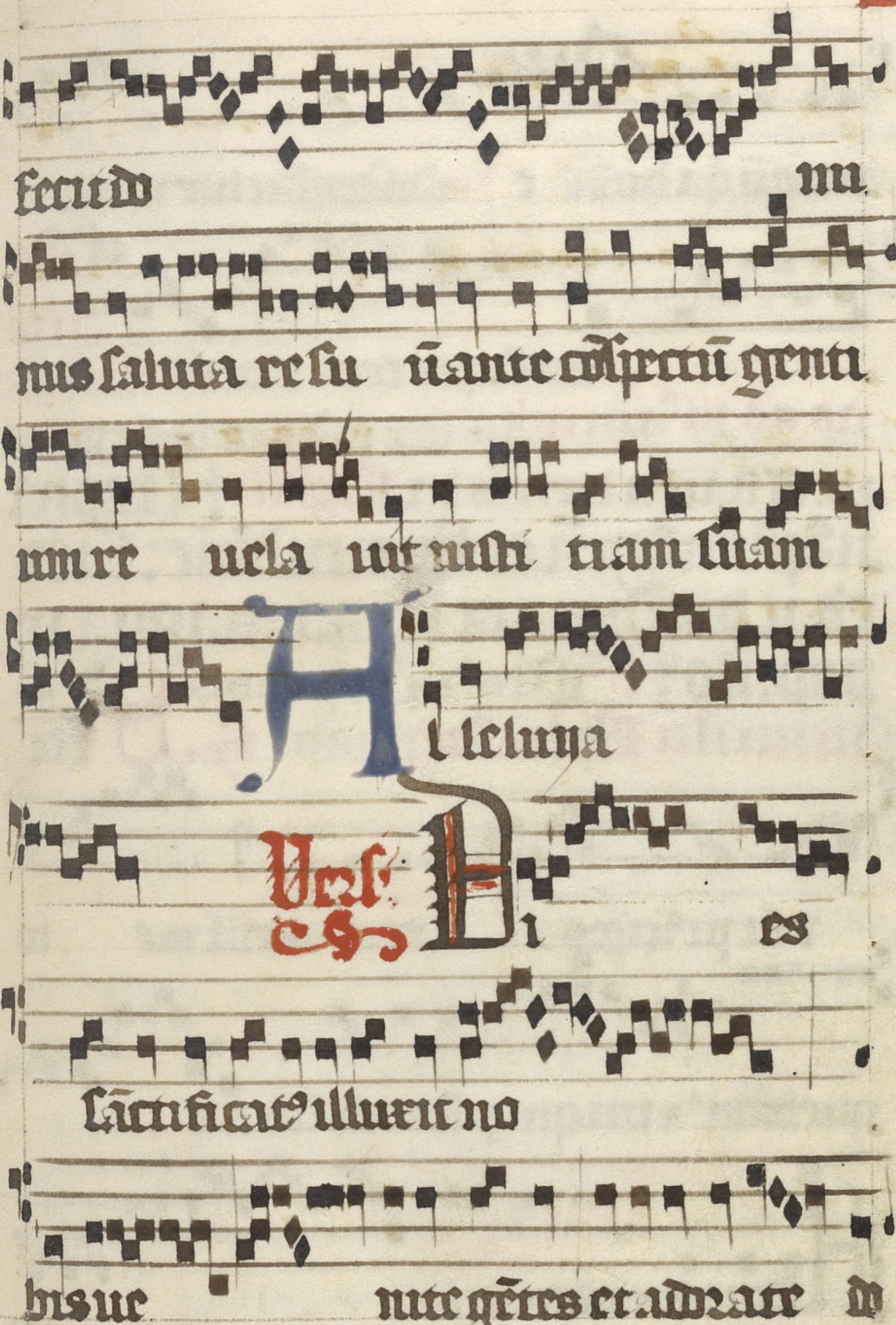
fecit do mi
nus saluta re su ū ante cōspectū genti
um re uela uit iusti tiam suam
Alleluya
Vers. Di es
sãctificat9 illuxit no
bis ue nite gẽtes et adorate do

minũ q̃a hodie descendit lux mag
na super ter ram De Sc̃o Stepha
no ad iij antiph. Ecce video celos ap̃tos et
ihesũ stãtẽ a dextris dei Capl̃m. Stepha
nꝰ plenꝰ grã et fortitudine: faci
ebat prodigia et signa magna in
populo; V. Gloria et honore. S
In missa Epla Stephanꝰ. R. Sede
runt pricipes et aduersũ me lo
quebant' et iniqui p̃secuti sũt me
Adiuua me domine

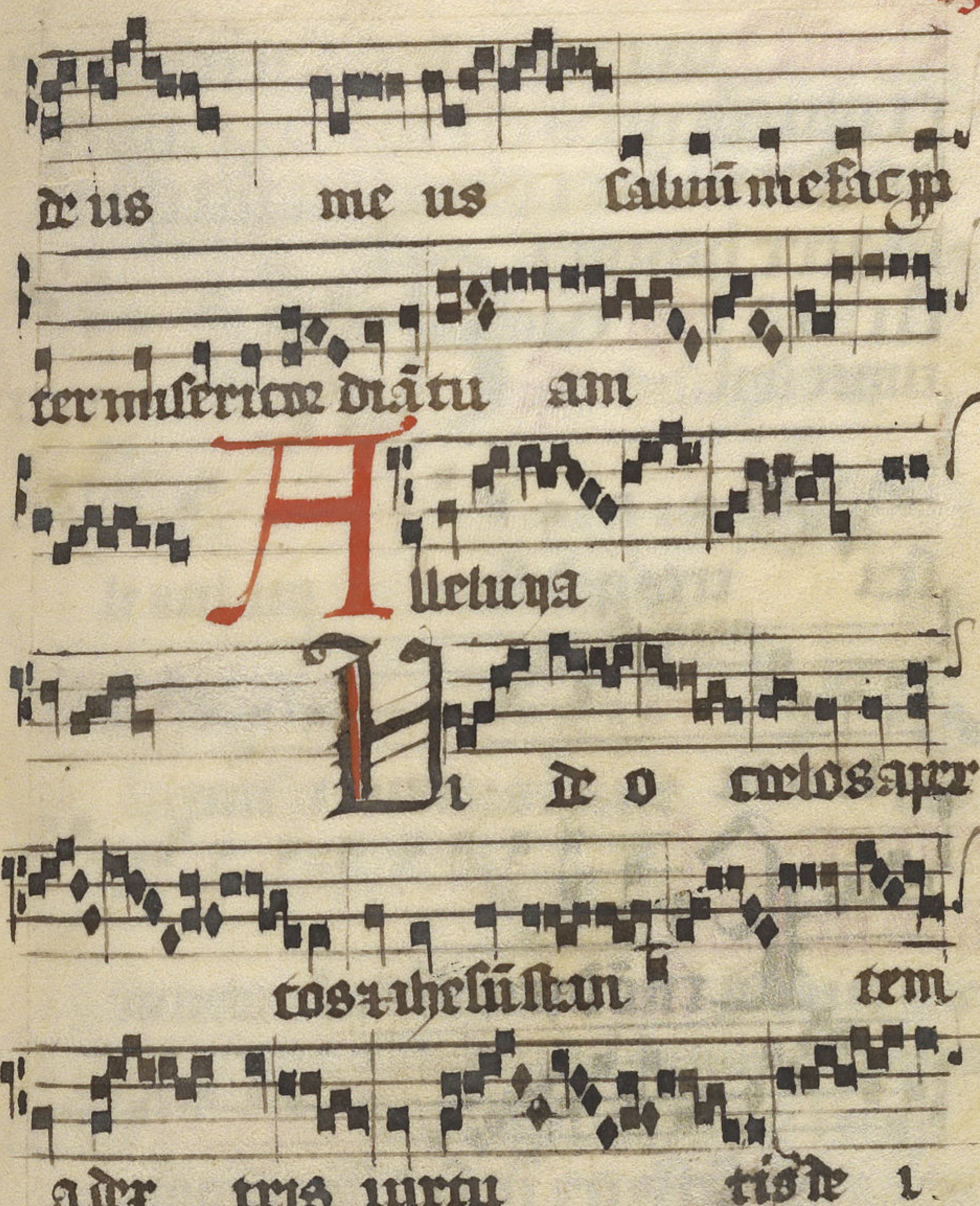

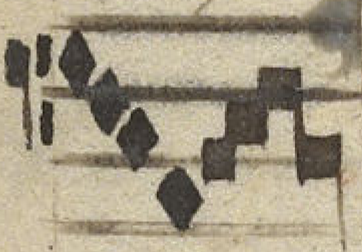

In festo scti Jois eua̅geliste ad tercia̅ antiphona Sic eu̅ uo lo manere donec uenia̅ tu me seq̄re

Capl'm Qui timet deū faciet bona:
et qui cōtinēs est iusticie appre
hendet illā: et obviabit illi quasi
mater honori
ficata; Rspl' Qui
timet deū.

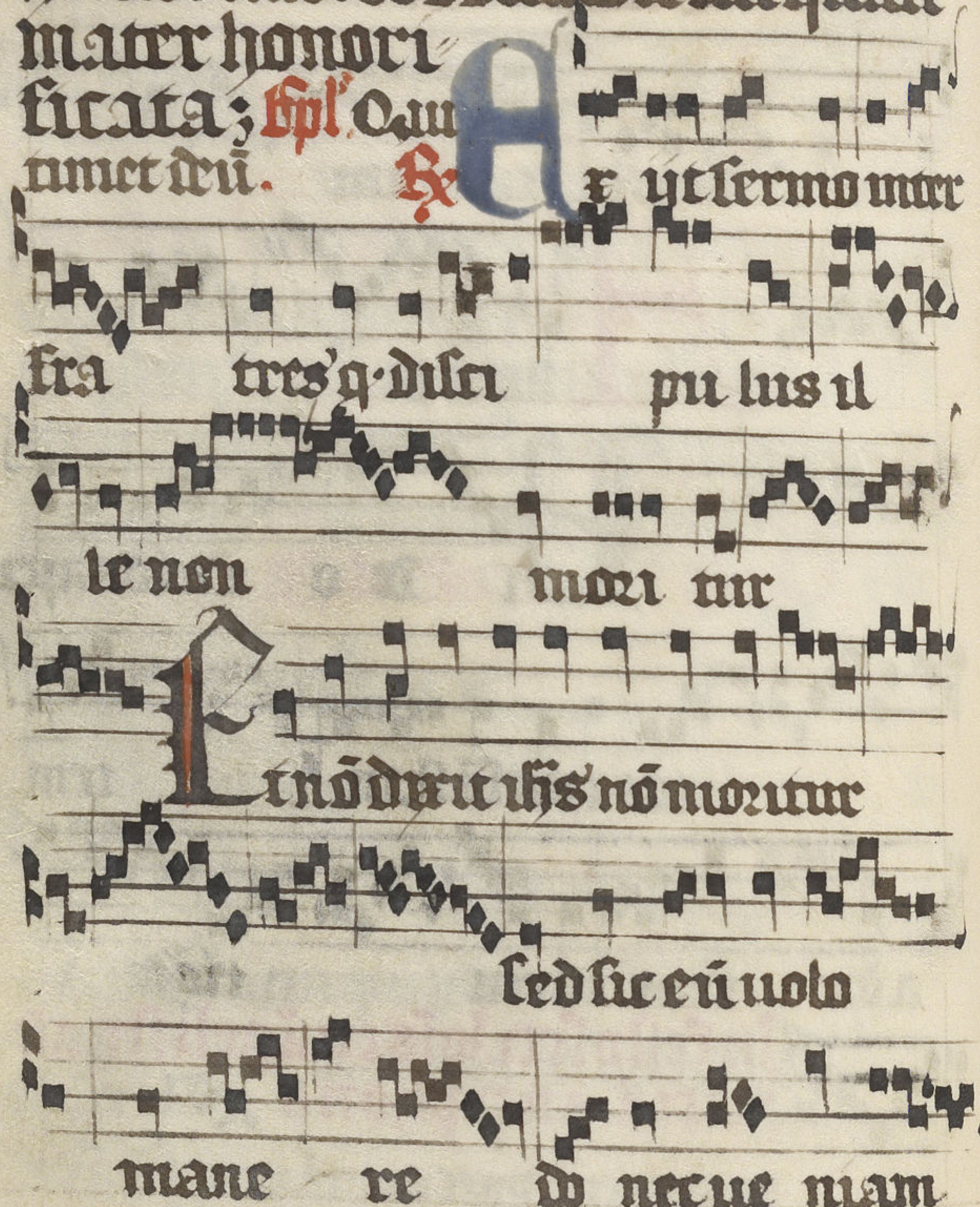

Alleluia

Hic est discipul9 il

le qui testimoniũ phi bet

de his et sci mus q̄a ue rũ

ē testimoniũ e ius

In festo ss. Innocētũ ad iij

An. Sinite par uulos uenire ad me taliũ ē enim regnũ ce loeũ Capl. Vidi supra mōtē syon agnũ stātē et cũ eo cētũ q̄draginta quatuor millia: habētes nomē ei9 et nomē patris ei9 scriptũ i fron tib9 suis. Epl'a. Vidi supra. R.

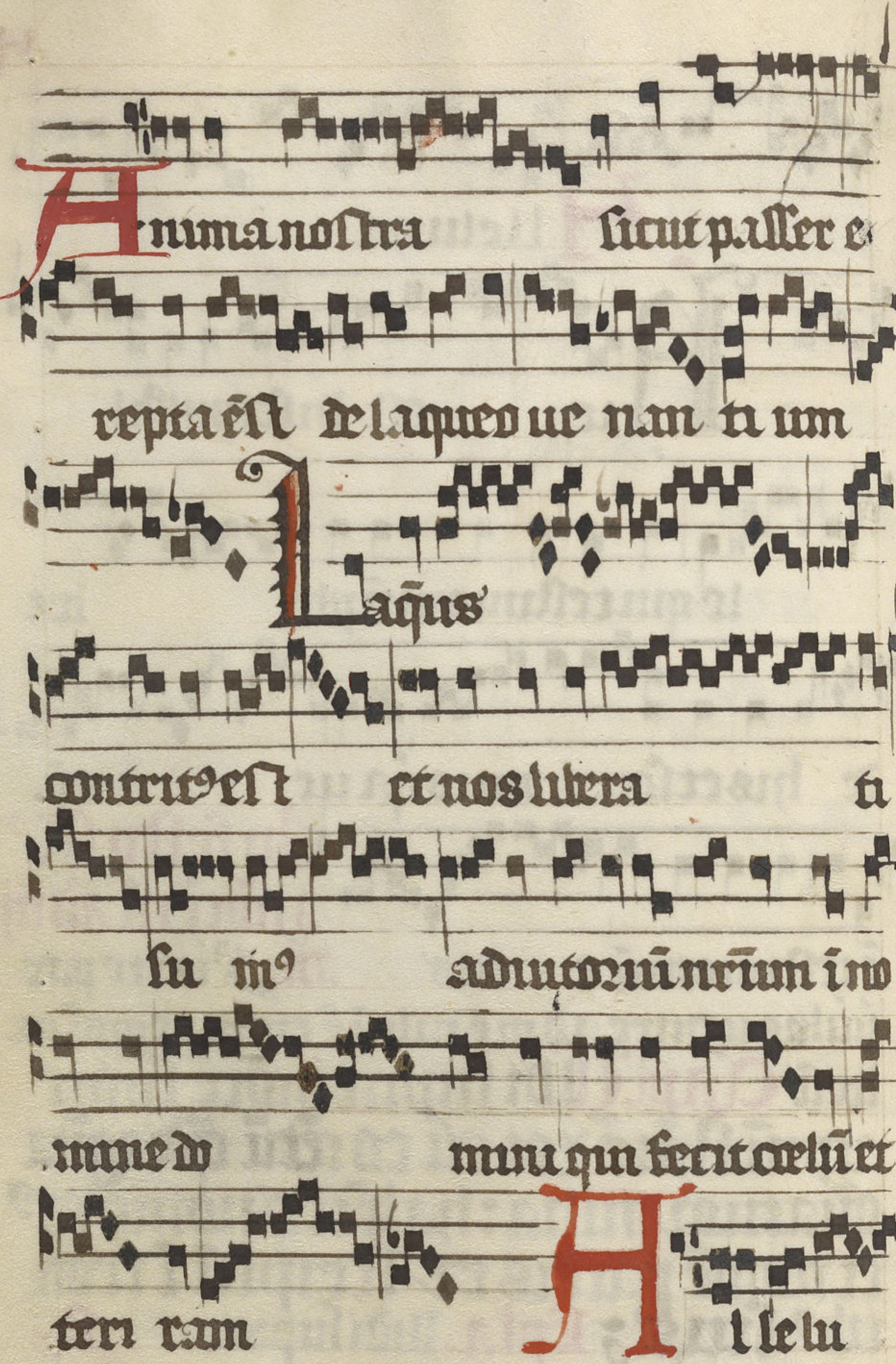
Anima nostra sicut passer e
repta ēst de laqueo ue nan ti um
Laq̄us
contritꝰ est et nos libera ti
su mꝰ adiutoriū nr̄um in no
mine do mini qui fecit celū et
ter ram Al le lu

ia Laudate pu

eri dominum lauda te no

men do mi ni Duob' dieb' p' fes. s. Thome ut i natali. Epl' Apparuit. In Circucisioe ut i natali Epl Apparuit. Dnica p' circucis ad 3 An acta e cu angelo multitu do celestis exercit' laudantiu & dicetiu gl'a i ex celsis deo et i terra pax hoib' bone volutatis alla. Capl' Popul' q' in. Epla. Frs Quanto. R. Speci os' for ma

prae fi li is ho minum diffu

sa est gratia in la bi.

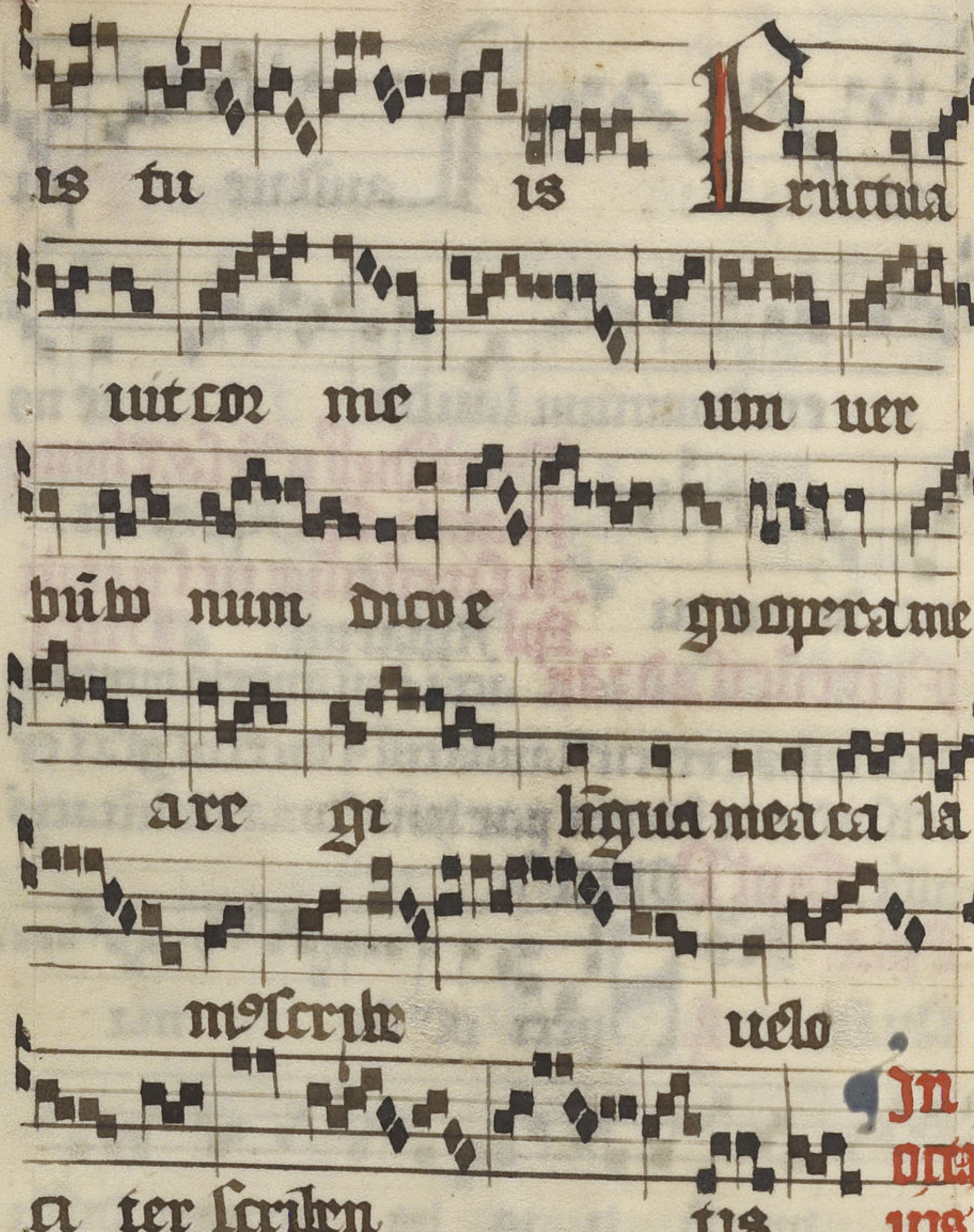

In octa uis

sctoꝝ steph. Jois. Innocēt. sicut i die illoꝝ
Pref. cotidiana. In Epiphania
domini ad tertiā ana. Oēs de saba uenient

aurū et thꝰ deferētes alla alla Cap. 8 lux 16
gr̄i illumīare ihr̄lm: quia ue
nit lumē tuū t gloria dñi sup̄r te
orta est.

Epla Surge

℟ O

m nes de sa ba

uem ēt̄ cū rūet thꝰ deferen

tes et laude dñm ad̄nūciantes

Surge et il

lumina re ihrusalem

q̄a uc nit lumē tu . ū t glo

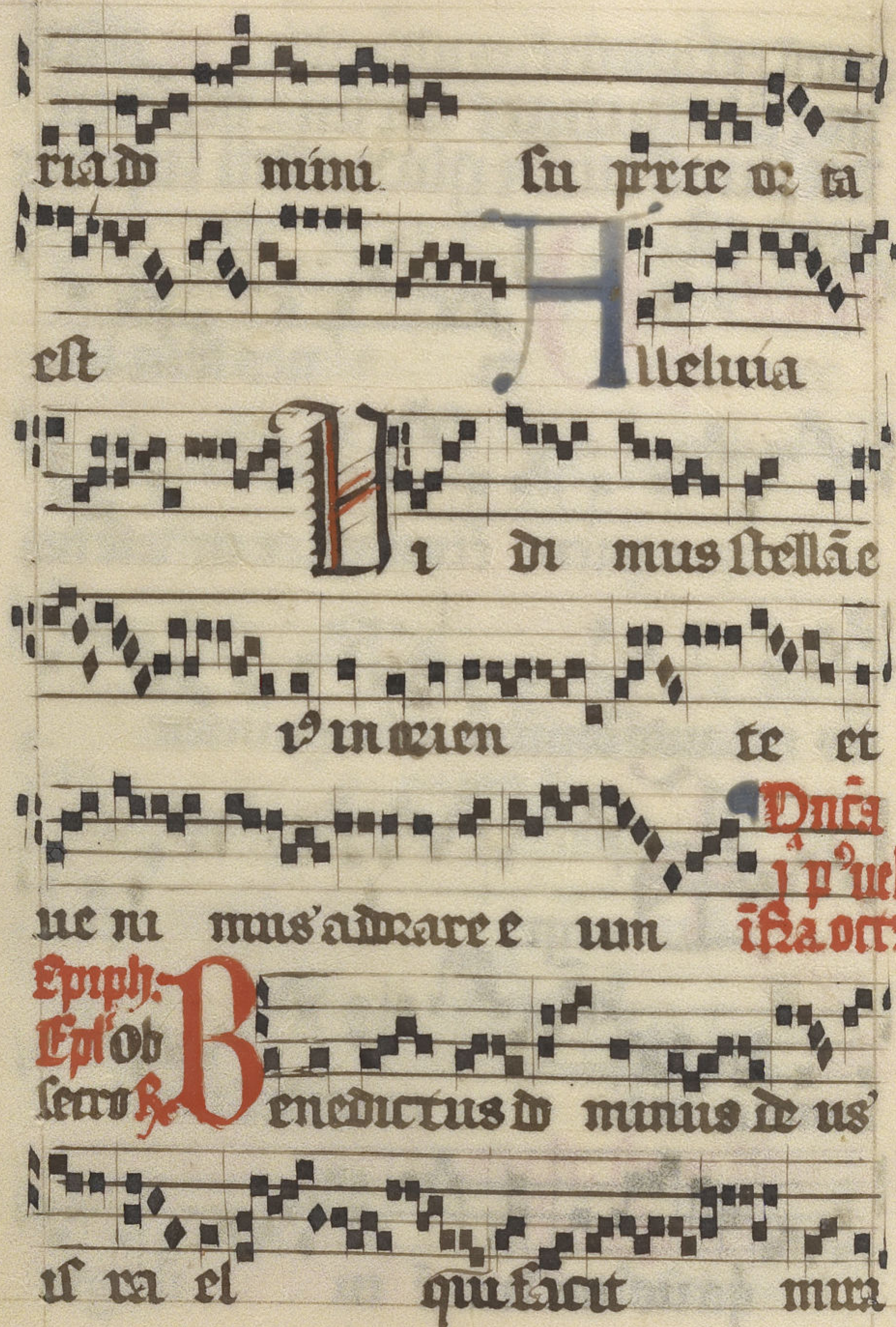
riado mini su perte or ta
est Alleluia
Vi di mus stellā e
ius in orien te et
ue ni mus adorare e um
Dnica i p⁹ uel infra oct.
Epiph: Epl' Ob secro R.
Benedictus do minus de us
is ra el qui facit mira

17

In lia magnia so lus

a se cu lo Suc

cpi ant mon tes pa

cem p

pulo tu o et col les

nuls tiam

Al leluia Jubila

te de o om nister ra serui te do

mi no in le ti ci a

In oct. Epiph. per o[m]ia sicut i[n] die. In solemnita[te] s[anctissi]mi no[m]is Jesu q[uod] seruat[ur] i[n] d[omi]nica uacante post oct. Epiph. Ad ter. a[n]ta.

De[us] exaltauit ih[esu]m et dedit illi no[m]en q[uod] e[st] super o[mn]e no[m]en. Capl' No[n] est sal[us] nobis nisi i[n] no[m]ie d[omi]ni Iesu x[risti]: neq[ue] eni[m] aliud no[m]en e[st] sub celo datu[m] hominib[us]: i[n] quo nos oporteat saluos fieri; Epla. In diebus illis Petrus.

Gr. Bo num est co[n]fite ri domino et psallere no mini tu

o altis sime

Ad annuncian dū mane

misericor diam tu

am et ueritatē tu am

Alla per noc tem

Laudate pueri .15.

Pref. de natiuit. ad iij

Dominica Epi. R. Misit do mi

nus uer bum su ū et sanauit e

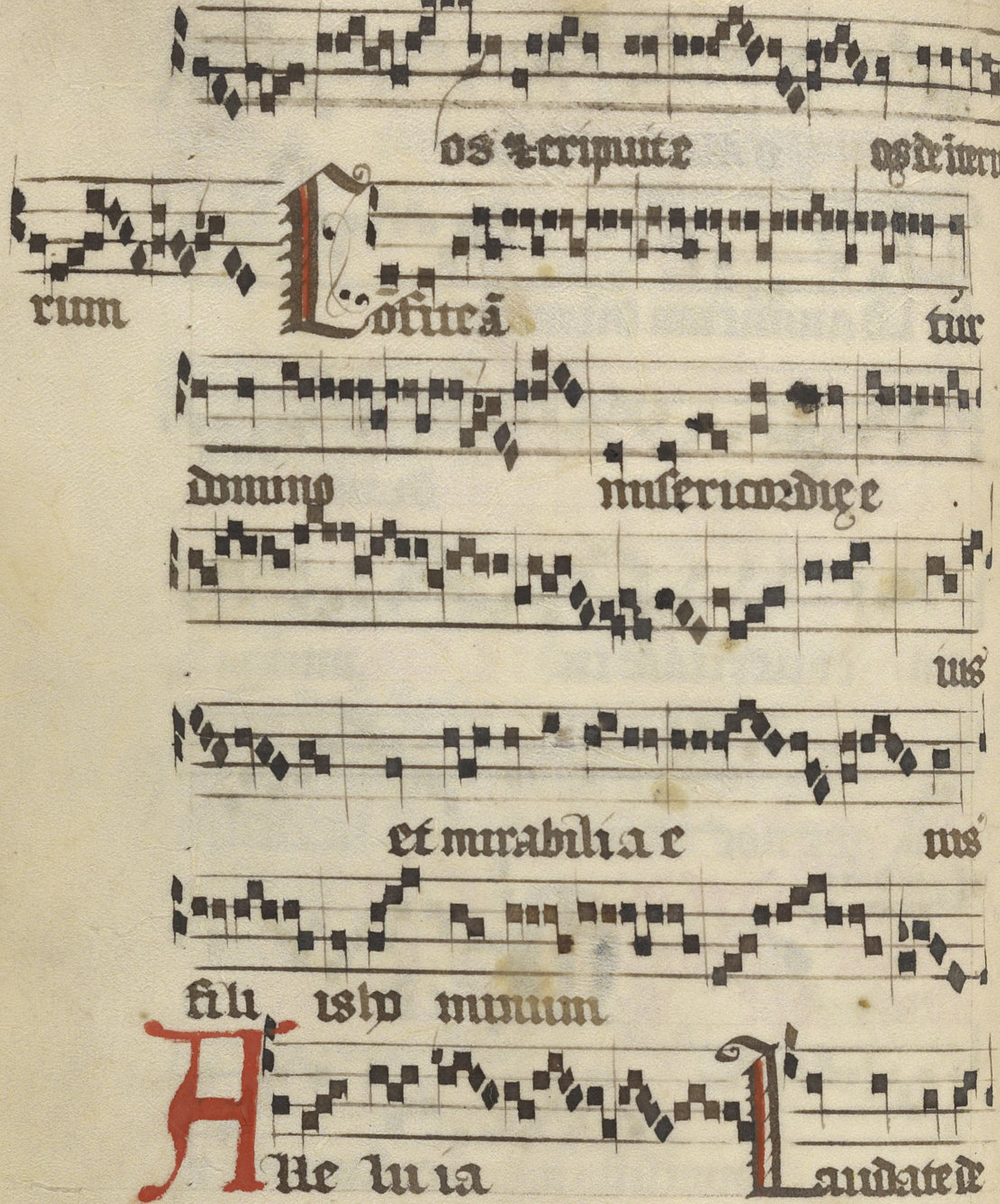
os eripuite
os de interitu
rium
Cōfiteā tur
domino misericordie e
ius
et mirabilia e ius
filii s ho minum
Alle luia
Laudate de

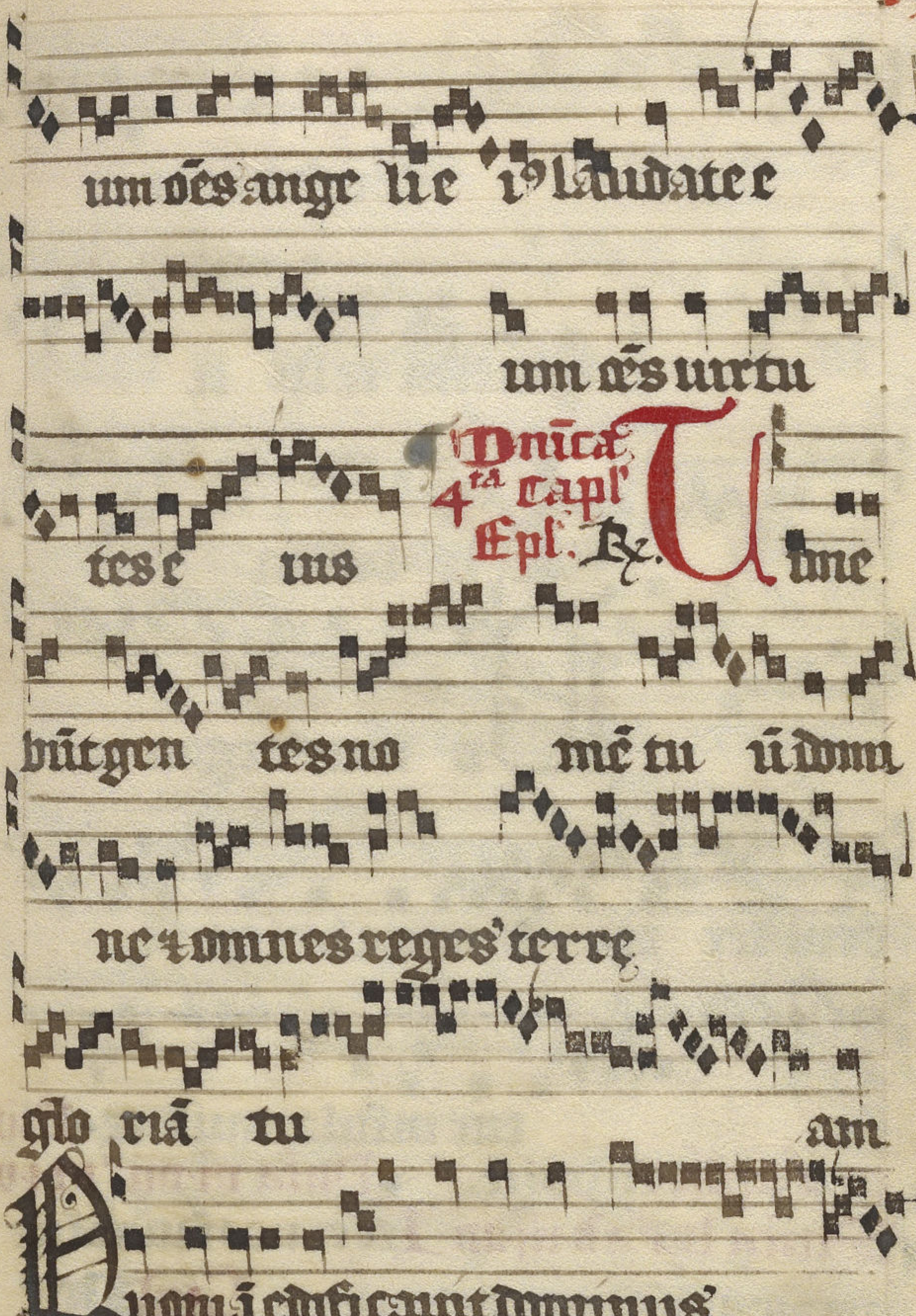
um oēs ange li e ius laudate e
um oēs uirtu
tes e ius
Dnica 4ta capl' Epl'. R. Time
būt gen tes no mē tu ū dom
ne & omnes reges terre
glo riā tu am
Quoniā edificauit dominus

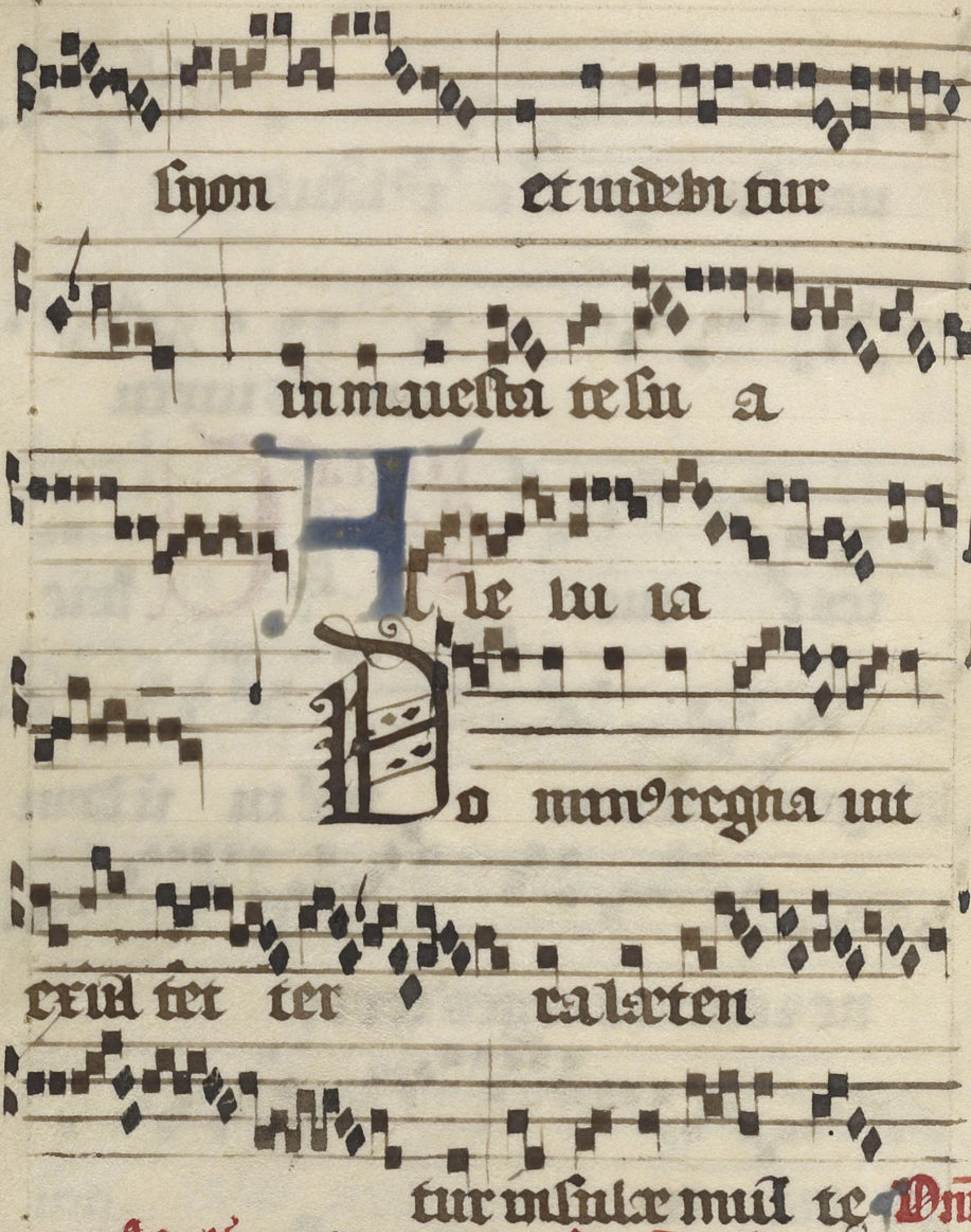

Dnica v^a Epl'a Induite. Dnica vi·vij^a et i·v^ta
Dnica lxx^e ad iij·an· Ite et uos i vineam meam et q iustum fuerit dabo uobis Capl Deus

charitas.
Ad missā
Epla. ℟

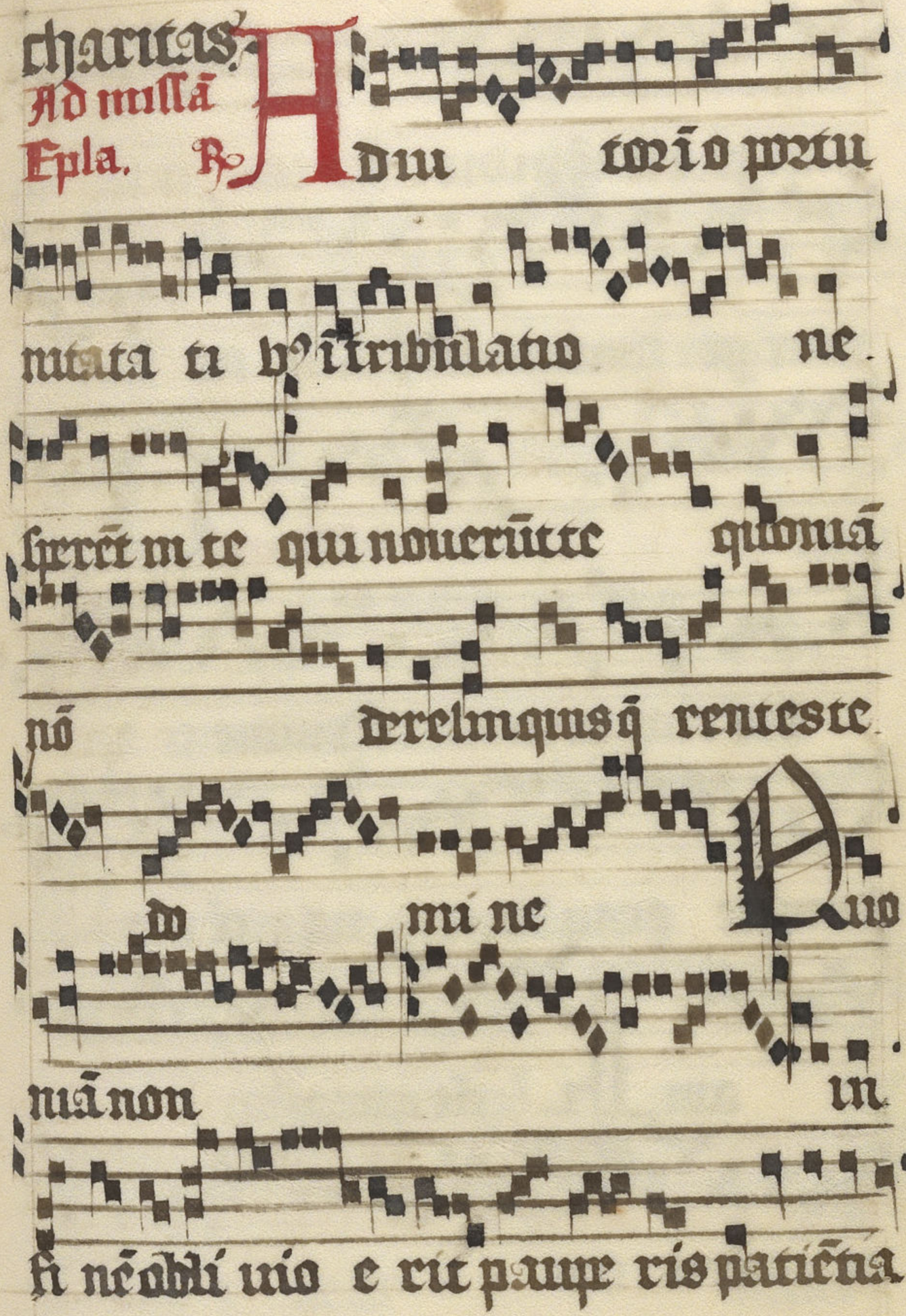

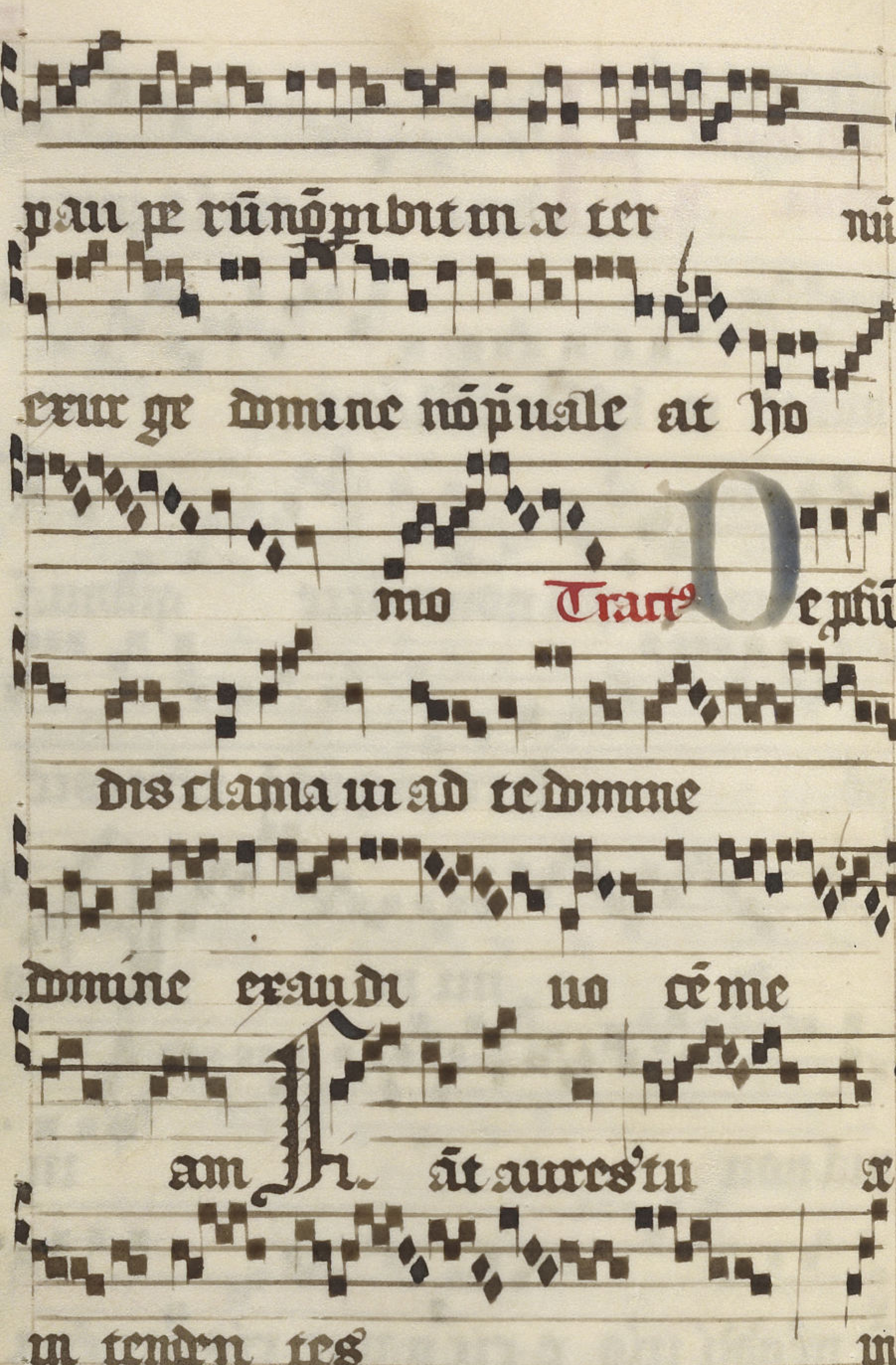
pau pe rũ nõ pibit in ę ter nũ
exur ge domine nõ p̄ualeat ho
mo Tract⁹ De p̄fũ
dis clamaui ad te domine
domine exaudi uo cẽ me
am Fi ãt aures tu e
in tenden tes in

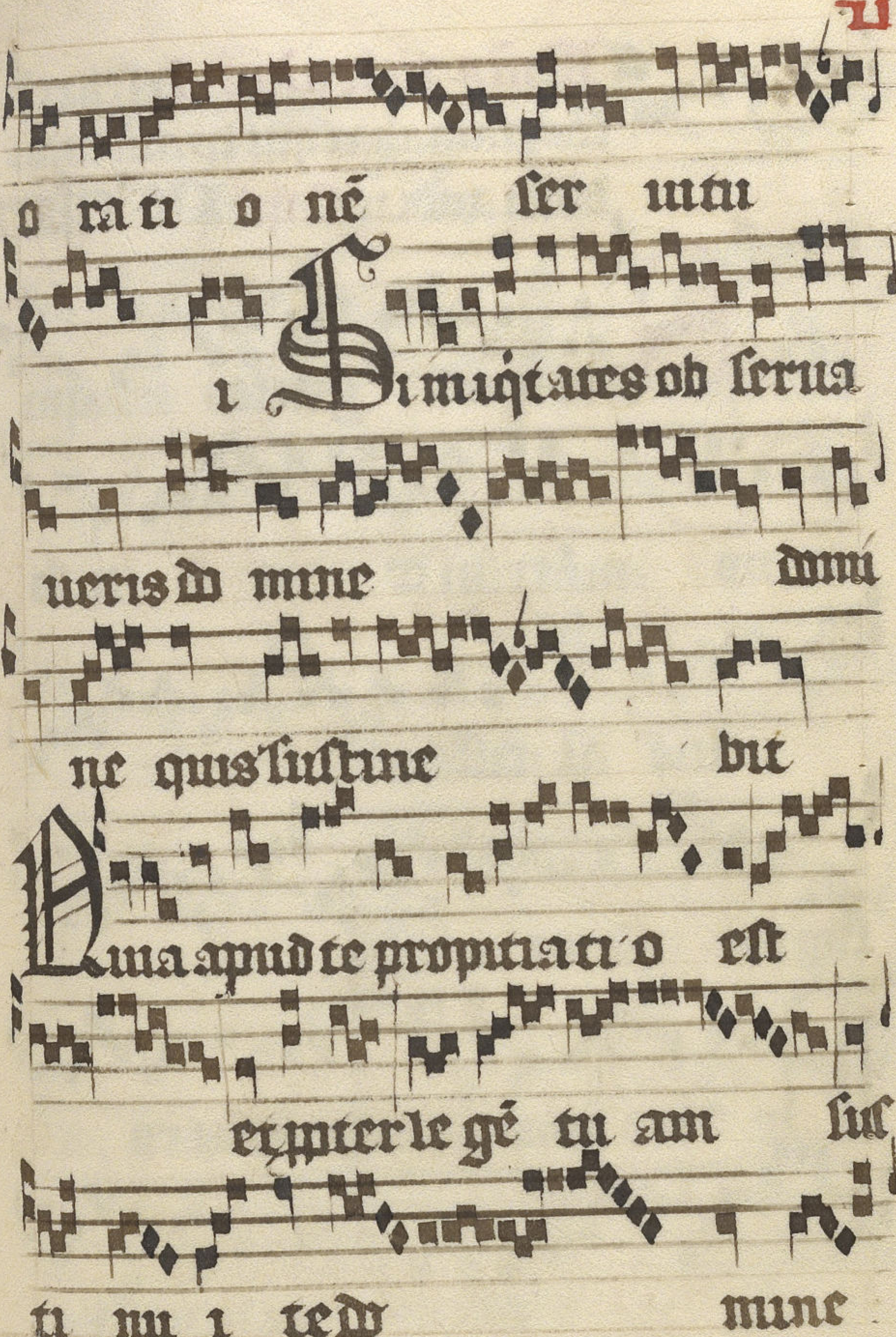
u
o rati o nē ser uitu
i Si iniqtates ob serua
ueris do mine domi
ne quis sustine bit
Quia apud te propitiati o est
et ppter le gē tu am sus
ti nui i te do mine

Dnĩca in lxx ad iij. Ies⁹ hec di
cẽs clamabat qui hz aures au
diendi audiat. Capl' De⁹ chari
tas ẽ.

R. Sciant gentes qm
am no mẽ ti bi de us tu so
lus al tissim⁹
sup om nẽ ter ram

De ⁹ me us pone il los ut ro
tã et sicut st

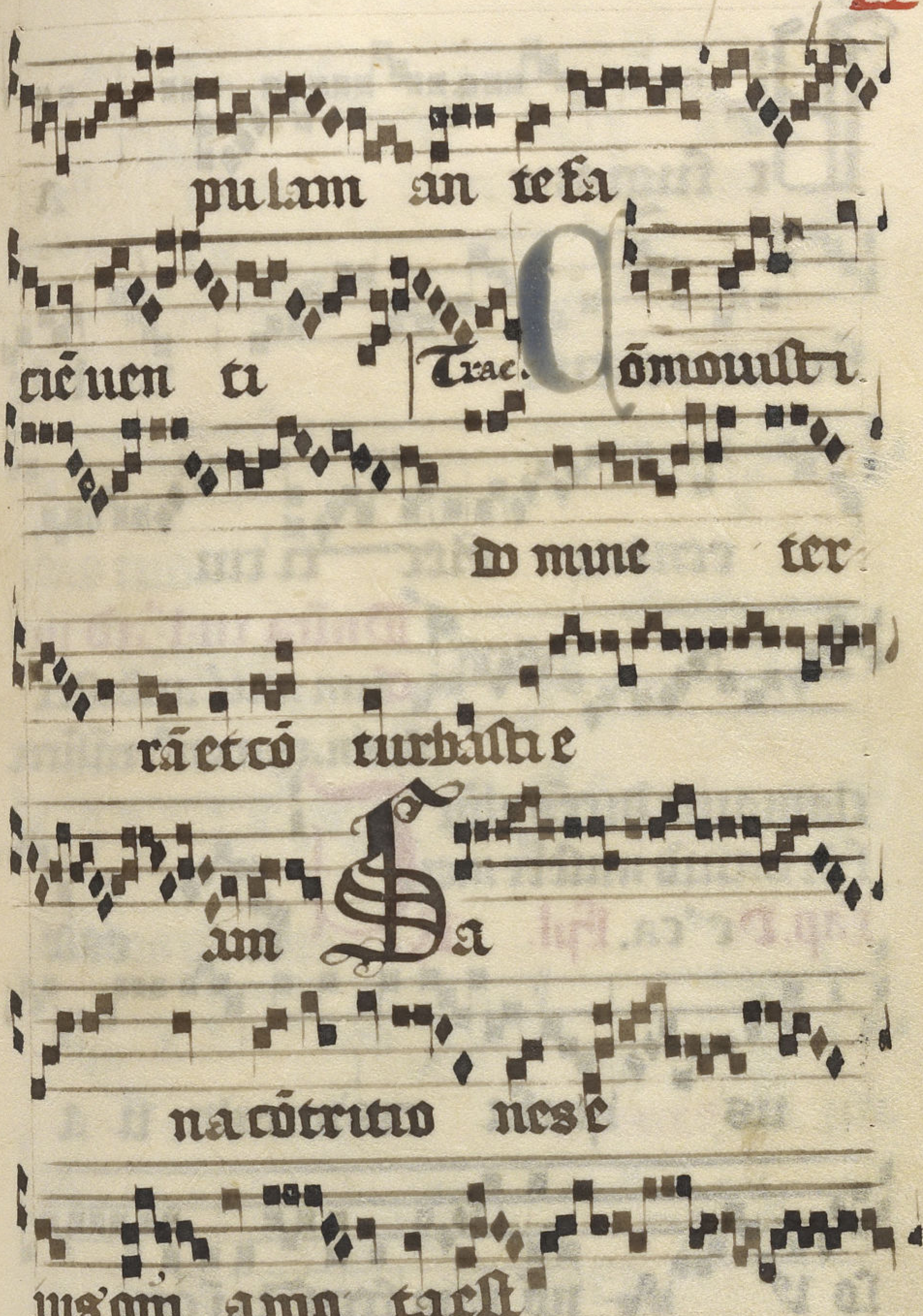
pulam an te fa
cié uen ti
Trac. Cōmouisti
Do mine ter
rā et cō turbasti e
am Sa
na cōtritio nes e
ius qui a mo ta est

Ut fugiant a

facie ar cus ut libe

rentur elec ti tui

Dnica in l.ª ad iij

Cum autē audisset

ihs nazarenus trāsiret

clamauit dicēs ihū

fili dauid miserere mei

Cap. De ca. Epl. R. Tu es de

us qui fa cis mirabi li a

so lus nō tam fecisti in gen

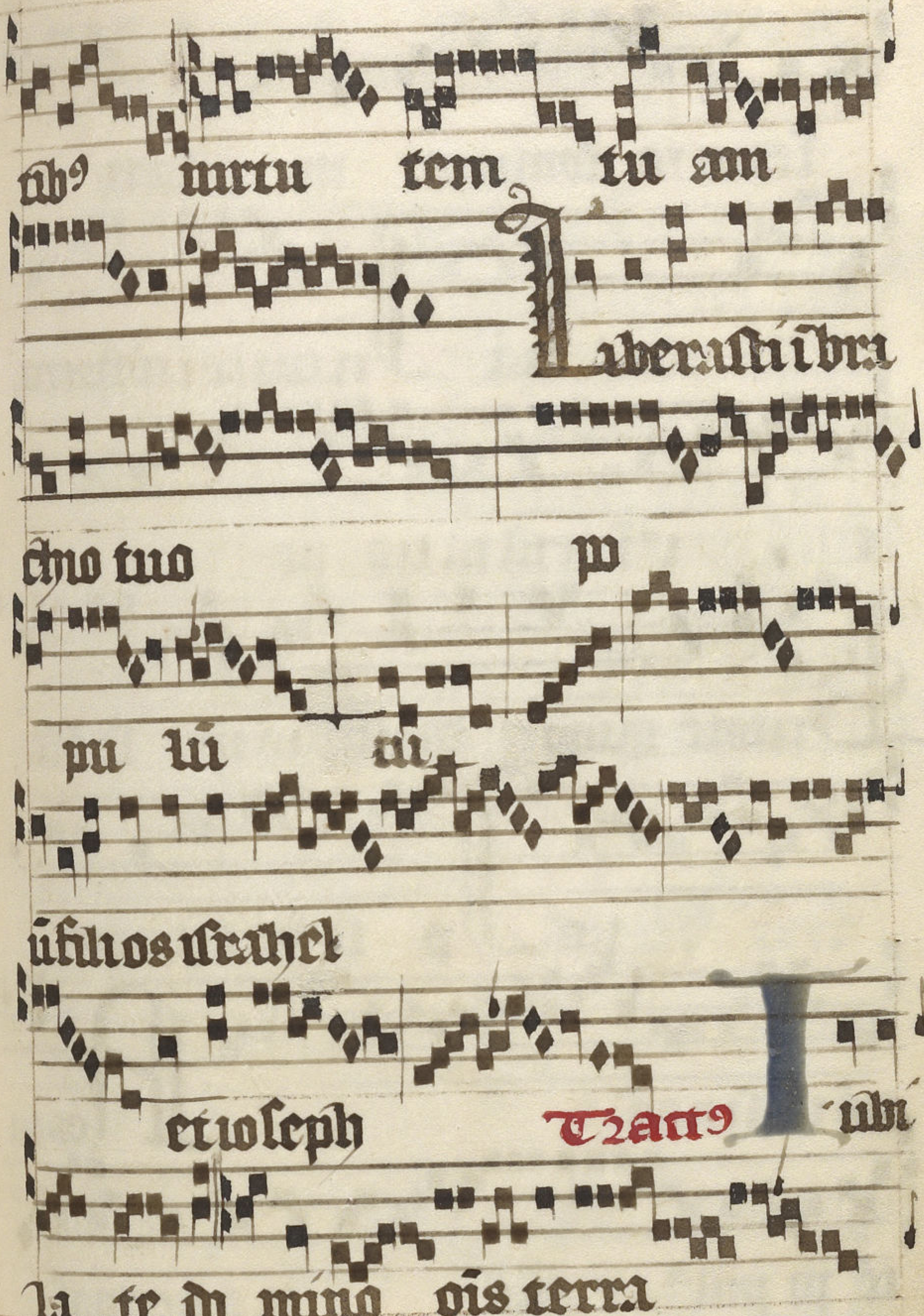
tibꝰ virtu tem tu am
Liberasti i bra
chio tuo
pu lu ū
ū filios israhel
et ioseph
Tractꝰ
Iubi
la te do mino ois terra

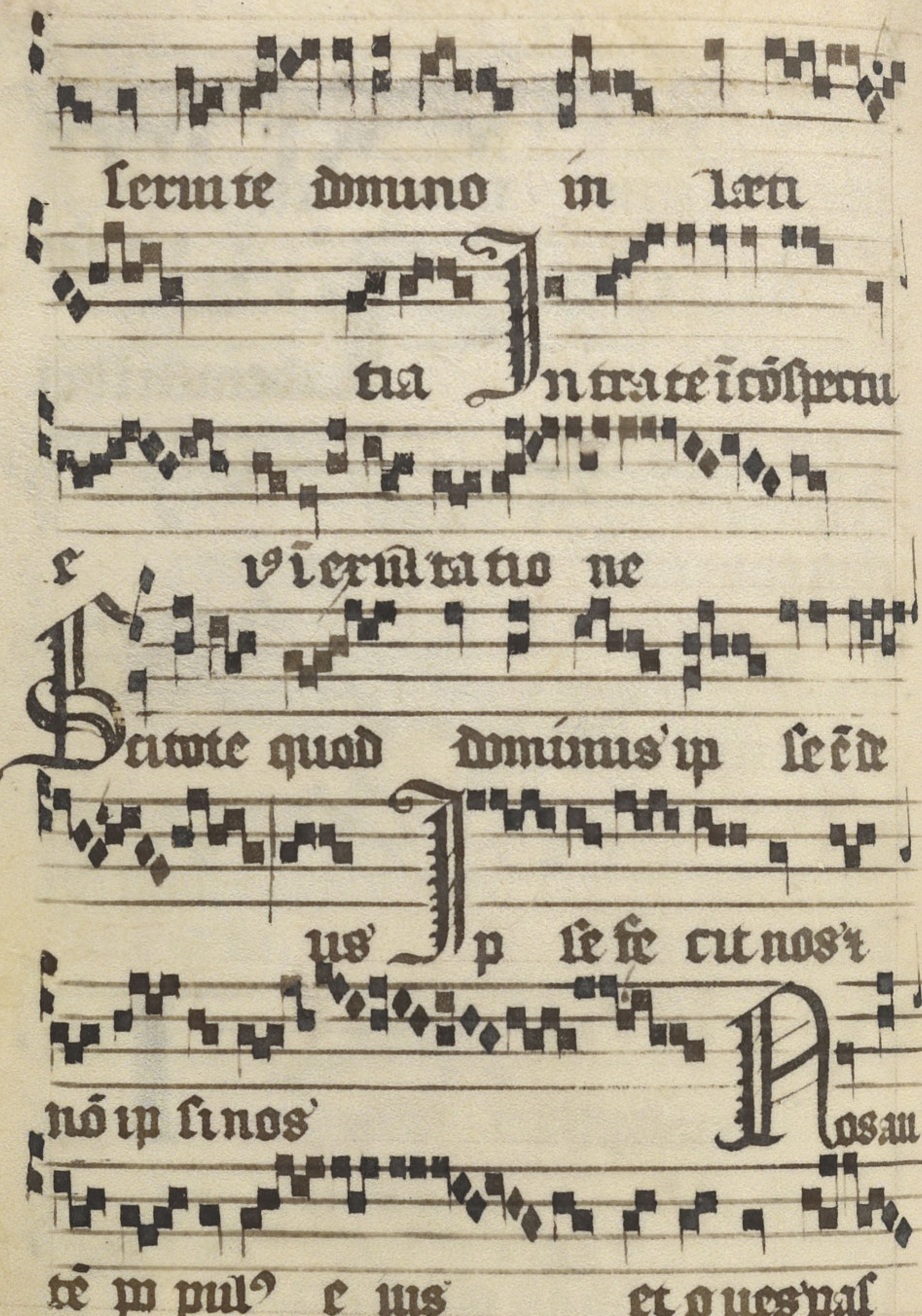
seruite domino in leti
tia Intrate ĩ cõspectu
e ꝰ ĩ exultatio ne
Scitote quod dominus ip se ē de
us Ip se fe cit nos et
nõ ip si nos Nos au
tē po pulꝰ e ius et o ues pas

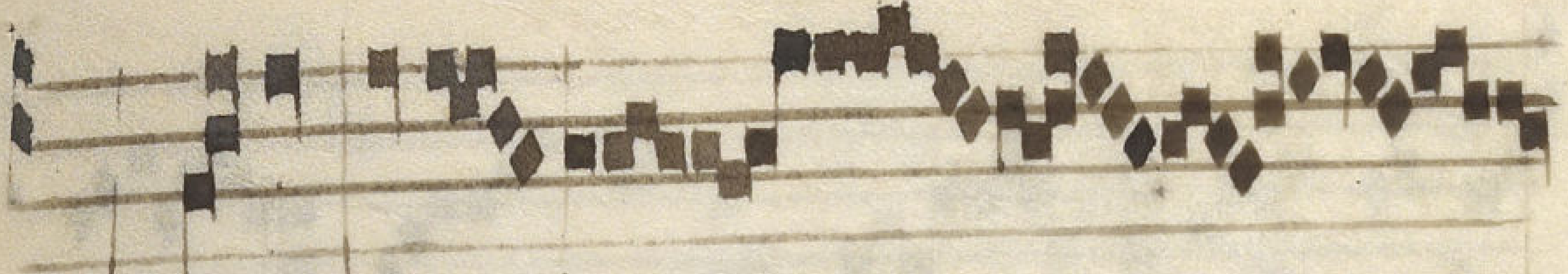

A feria quarta Cinerū vsqʒ dñic. pass. ad vj. Cap. Anima q̄ peccauerit ipsa morietᷣ: filiꝰ nō portabit iniquitatē pr̄is: et pr̄ nō portabit iniquitatē filij: iustitia iusti super eū erit: et impietas ipij erit super eū: ait dn̄s omps; Ad iij. Dereliquat impiꝰ viam suā: et vir iniqꝰ cogitatiōes suas: et reuertatᷣ ad dn̄m et miserebitᷣ eiꝰ: et ad deū nr̄m: quoniā multꝰ ē ad ignoscēdū; ℞ M

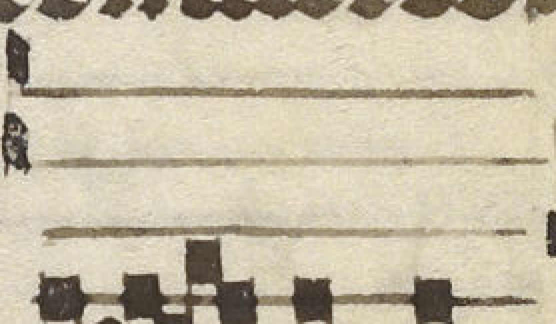

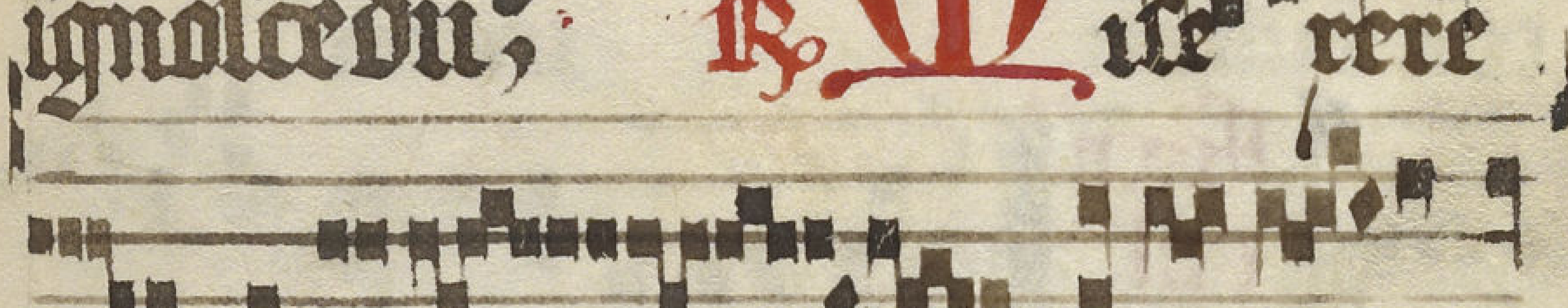

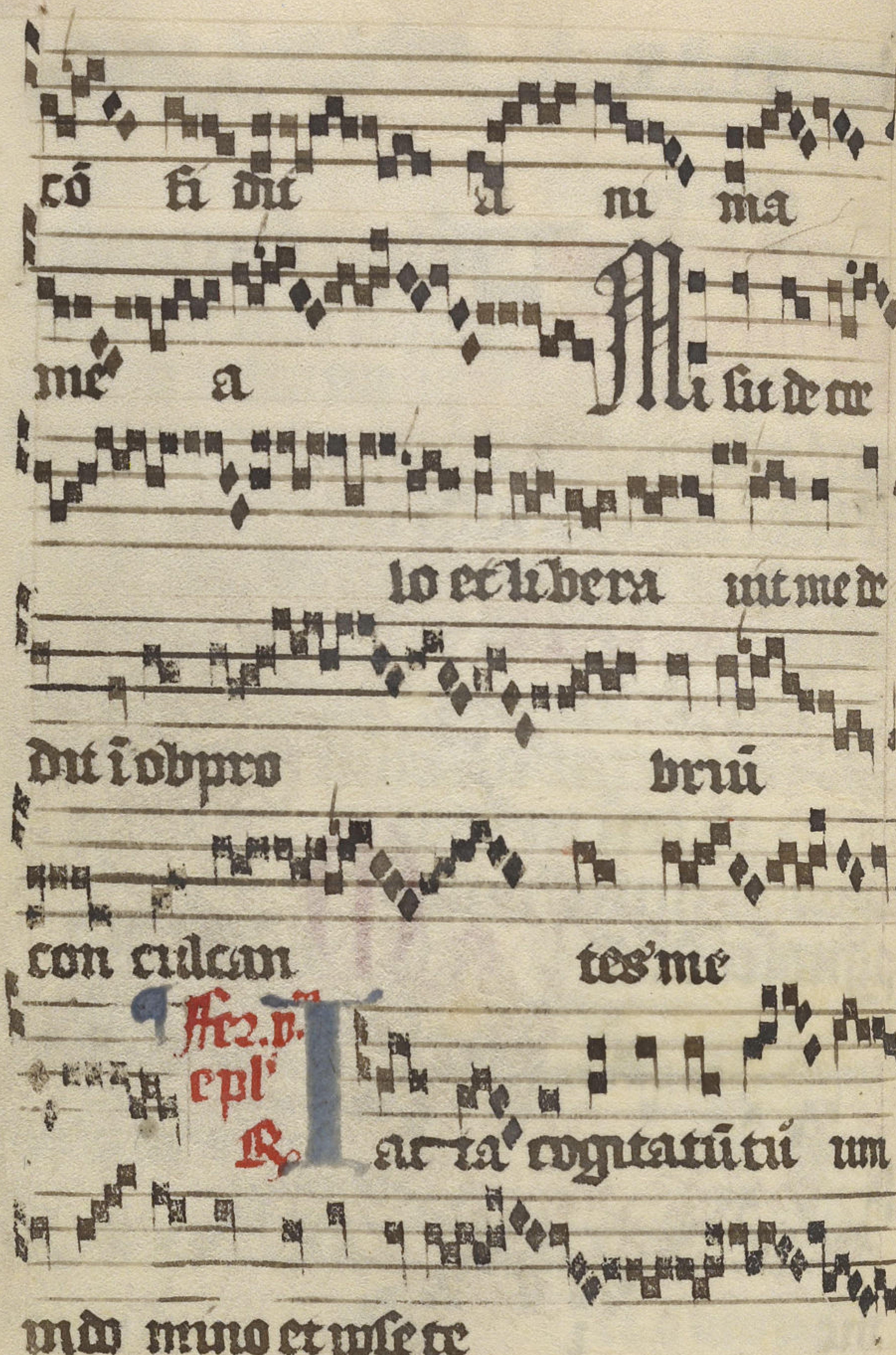
cō si du a ni ma
me a Mi se de re
lo et libera int me de
du i obpro brīū
con culcan tes me
Fer. 2. p.
epl.
R.
Iacta cogitatū tui um
ido mino et ipse te

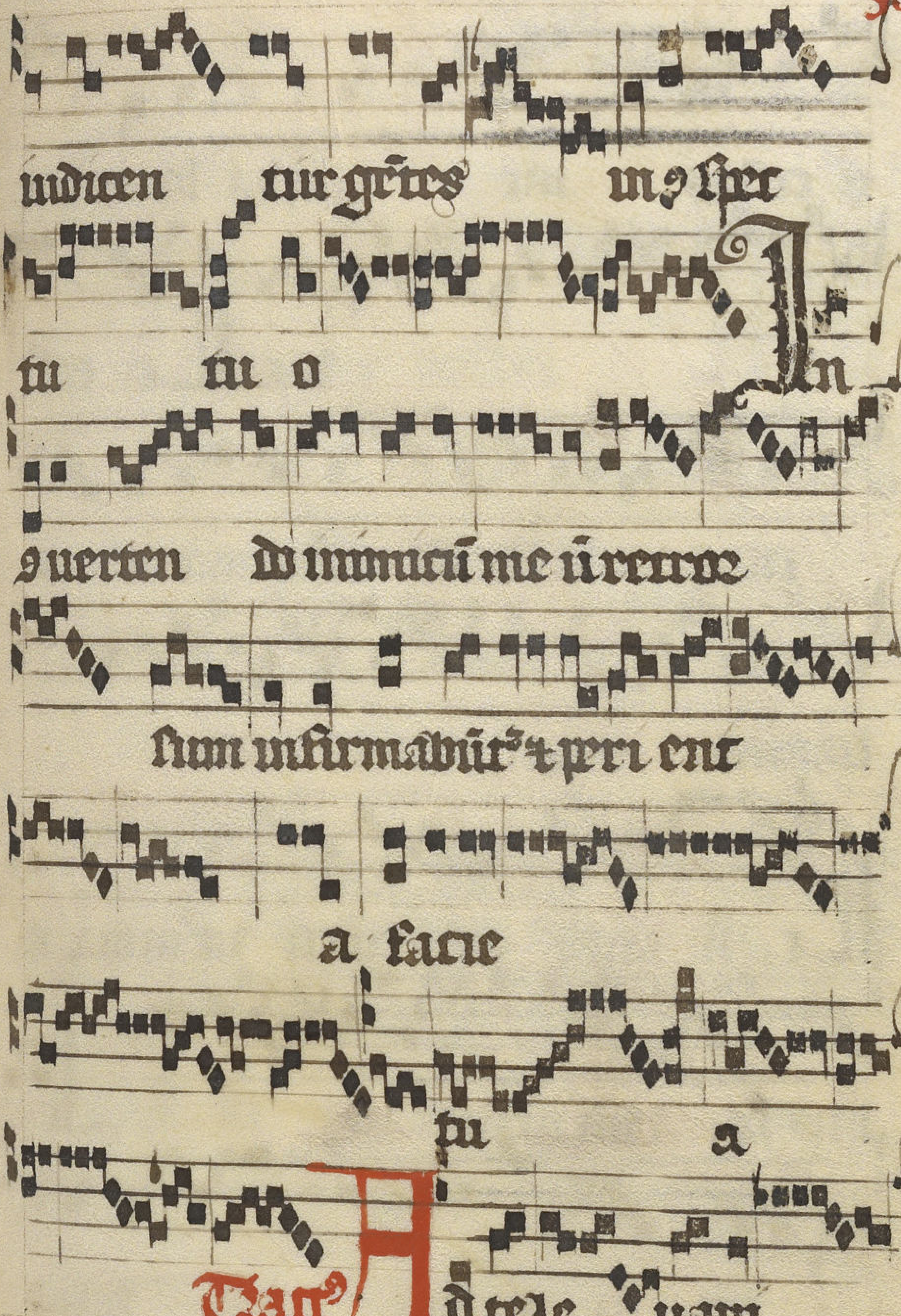
iudicen tur gētes in ꝯspec
tu tu o In
ꝯuerten do inimicū me ū retror
sum infirmabūtur ⁊ peri ent
a facie
tu a
Tract⁹ Ad te le uaui

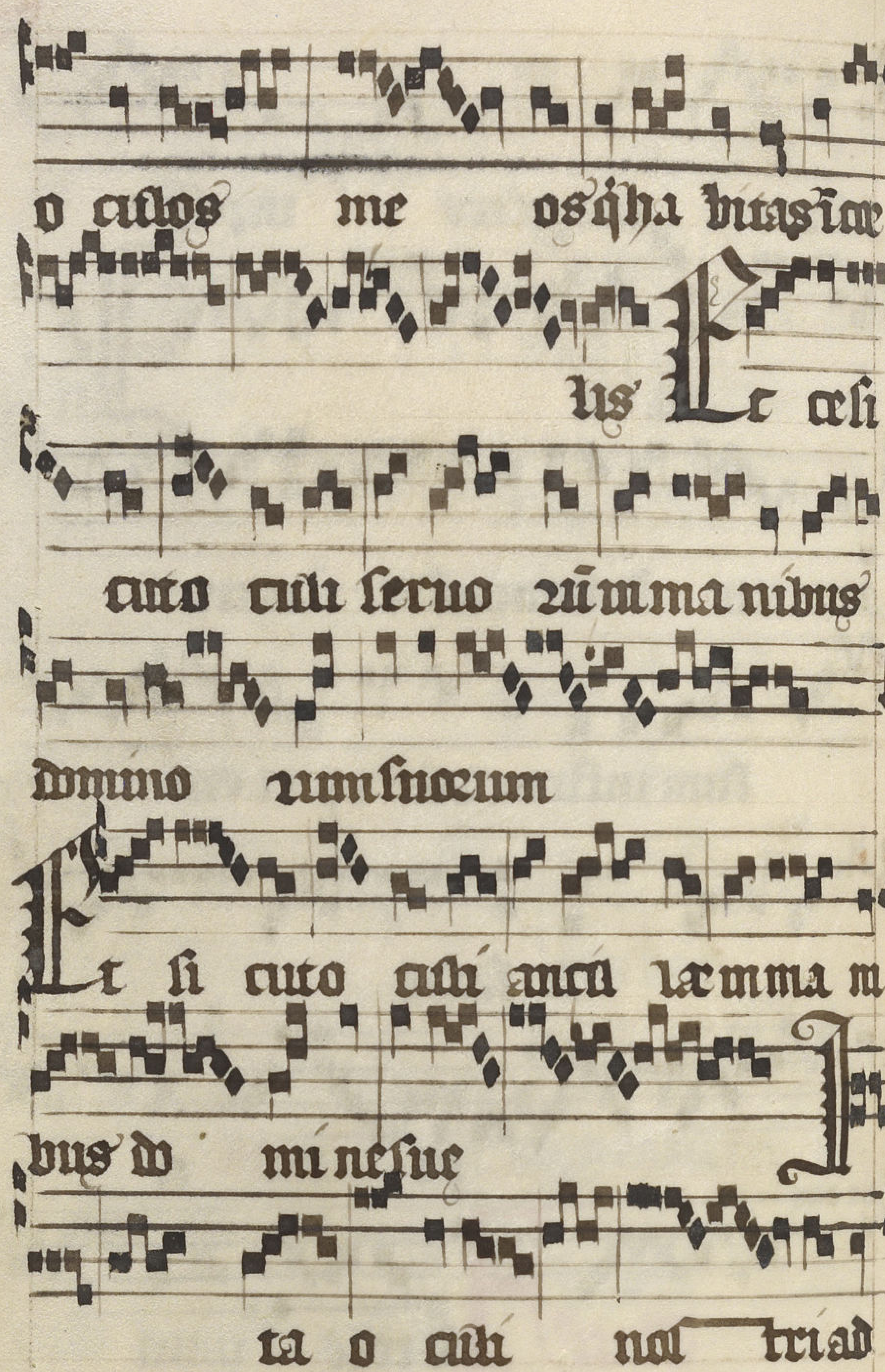
o culos me os qui ha bitas in ce
lis Ecce si
cut o culi seruo rũ in ma nibus
domino rum suo rum
Et si cut o culi ancil le in ma ni
bus do mi ne sue
ta o culi nos tri ad

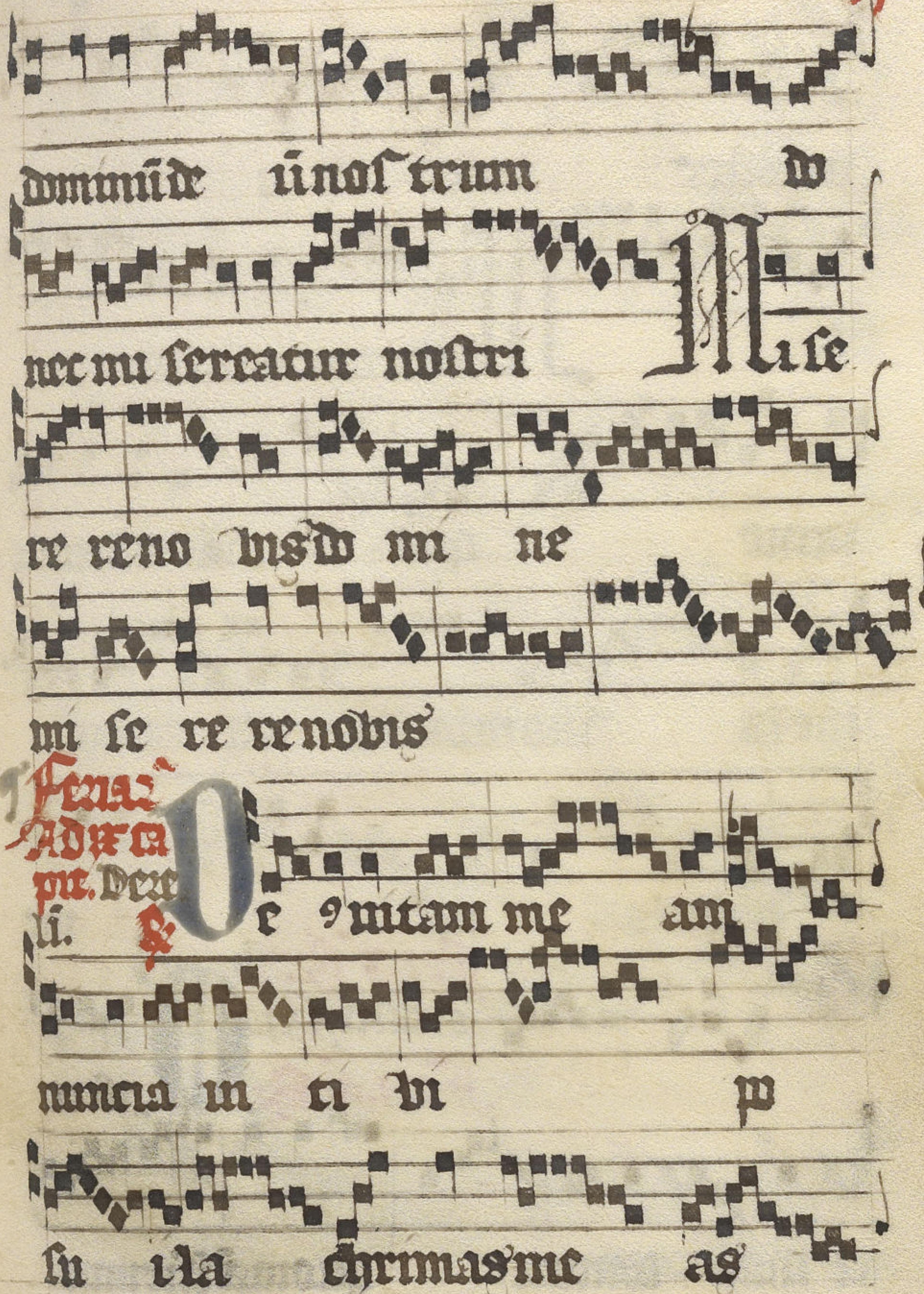
dñmuñde ũ nos trium do
nec mi sereatur nostri Mise
re re no bis do mi ne
mi se re re nobis
Feria ii Ad terciam ca pit. Dece li.
De ꝯvitam me am
nuncia vi ti bi p
su i la chrimas me as

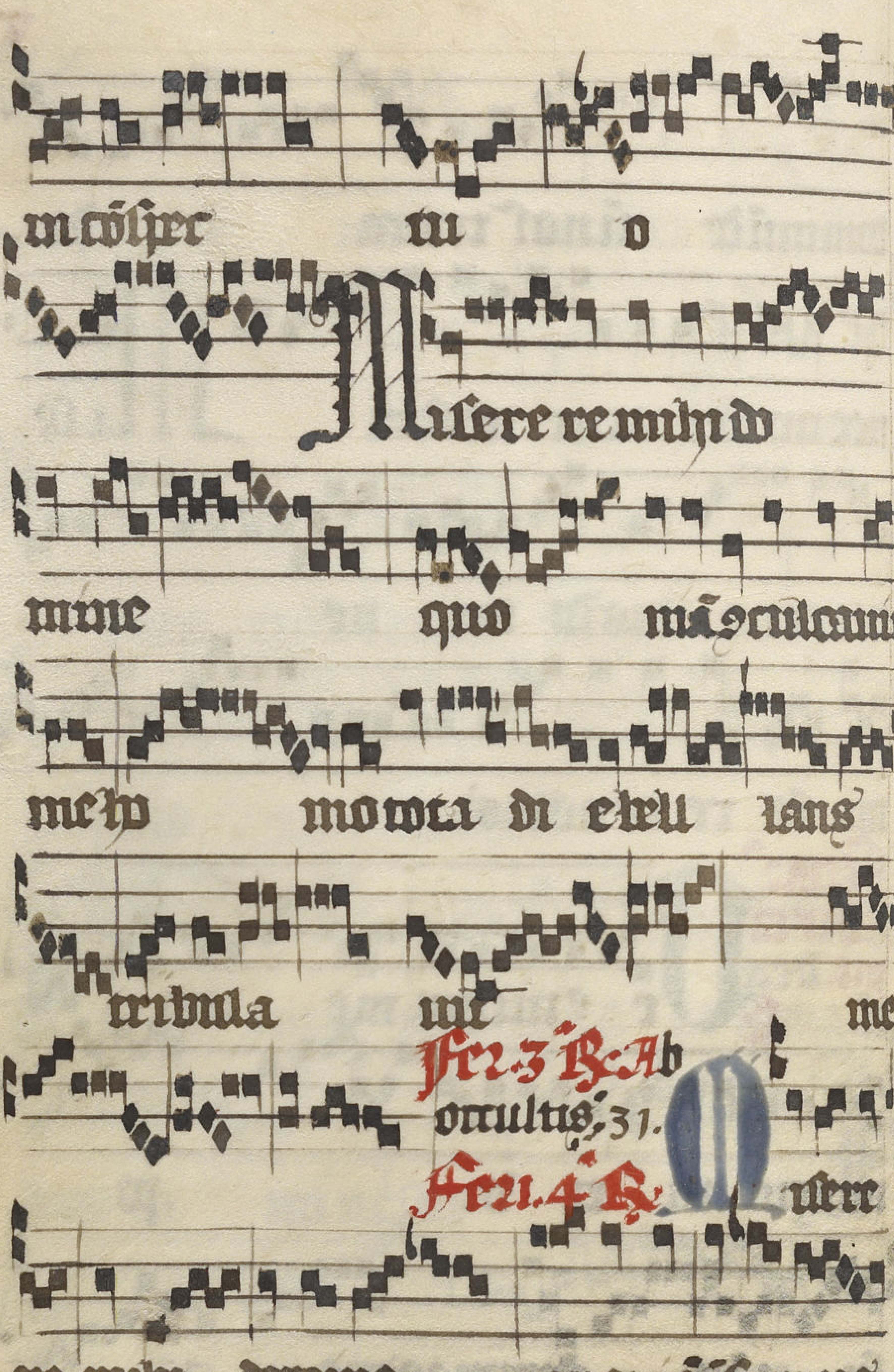
in cōspec tu o
Misere re mihi do
mine quo niā̄ conculcauit
me ho mo tota di e bel lans
tribula uit me
Fer. 3 ℟. Ab occultis. 31.
Fer. 4 ℟. Miserere
re mihi domine quoniā̄ infirmus

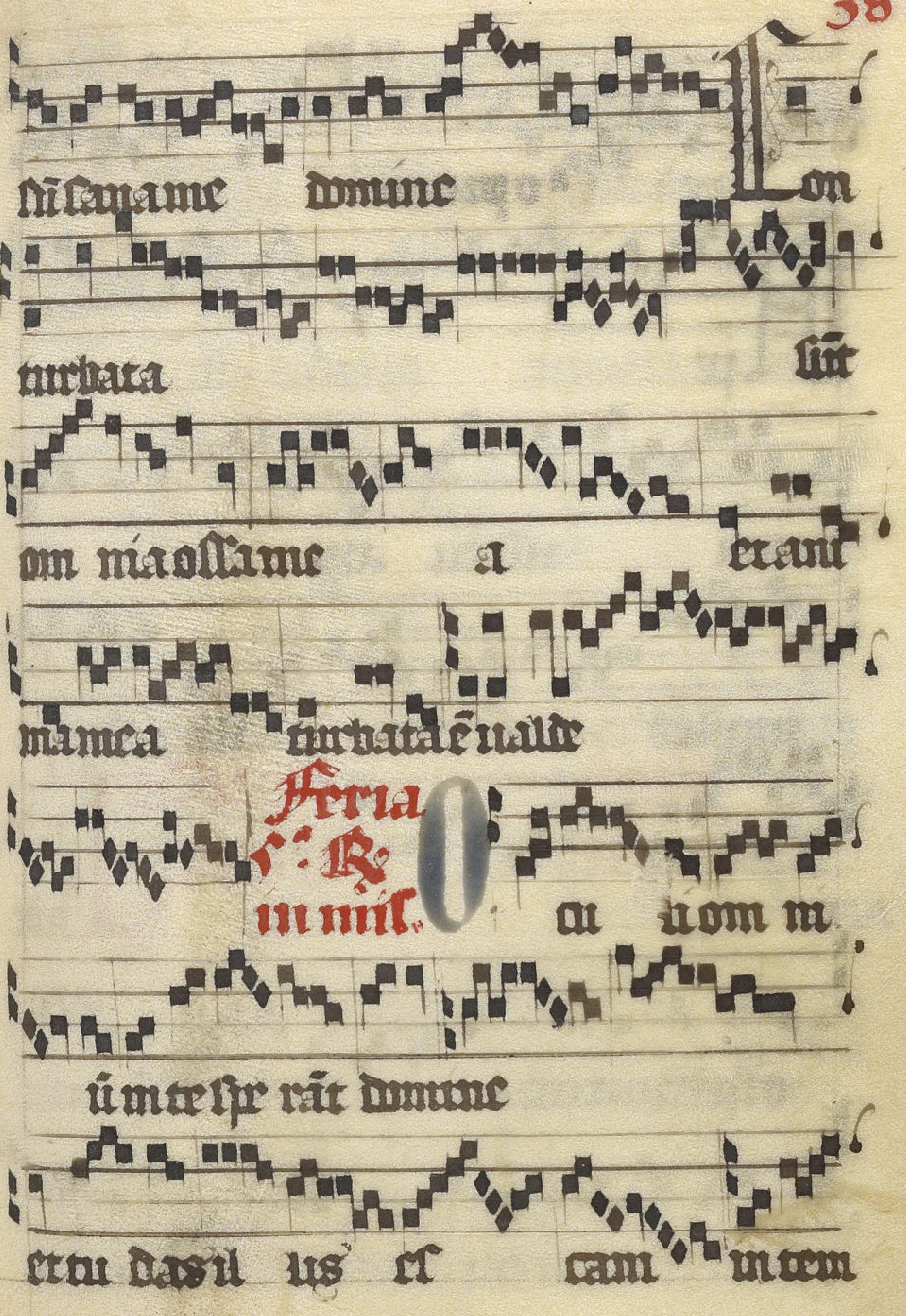
Lon
ñi sana me domine
turbata sunt
om nia ossa me a et ani
ma mea turbata ē valde
Feria ij. R. in miss.
O cu li om ni
ū in te spe rāt domine
et tu das il lis es cam in tem

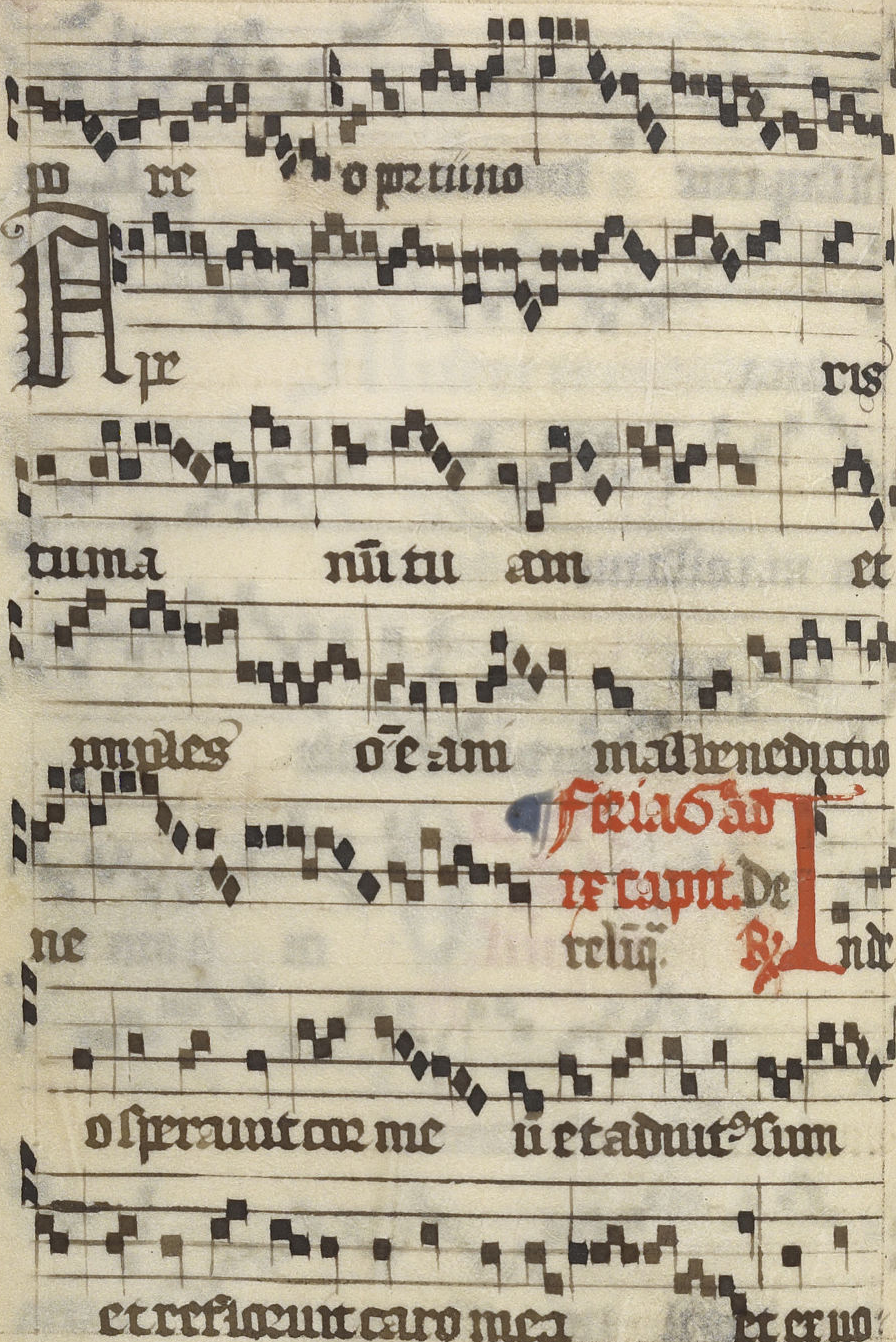

p re o p[or]tuno
A pr ris
tuma nũ tu am et
impples o[m]e am ma[m] benedictio
ne
Feria 6 ad
IX capit. De
reliq.
R/ I nd
o sperauit cor me u et adiut[us] sum
et refloruit caro mea et ex vo

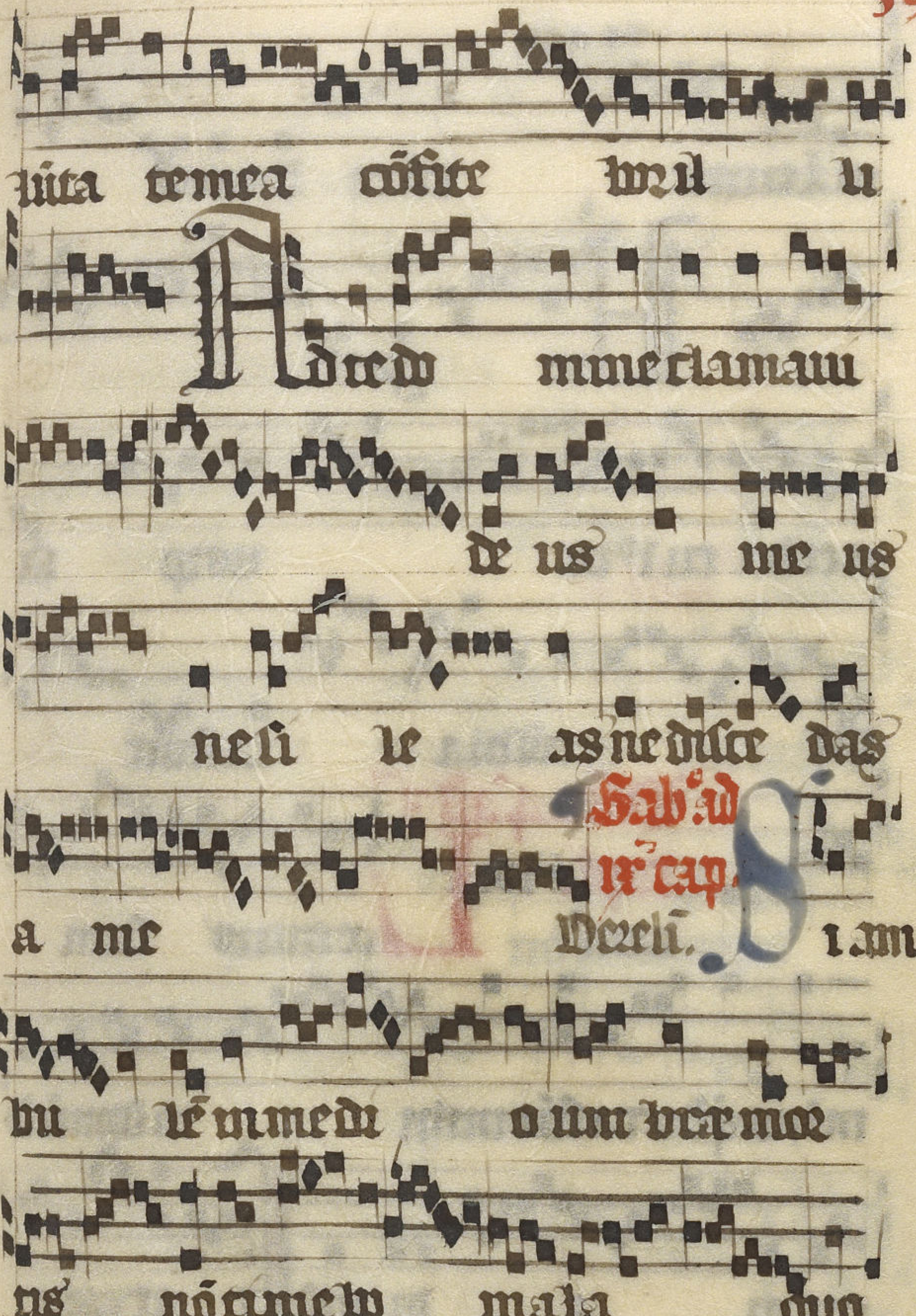
uita temea cõfite bnil u
Adtedo mine clamaui
de us me us
ne si le as ne disce das
Sab' ad
ix' cap.
a me Decli. S i am
bu le in medi o um bre mor
tis nõ time bo mala quo

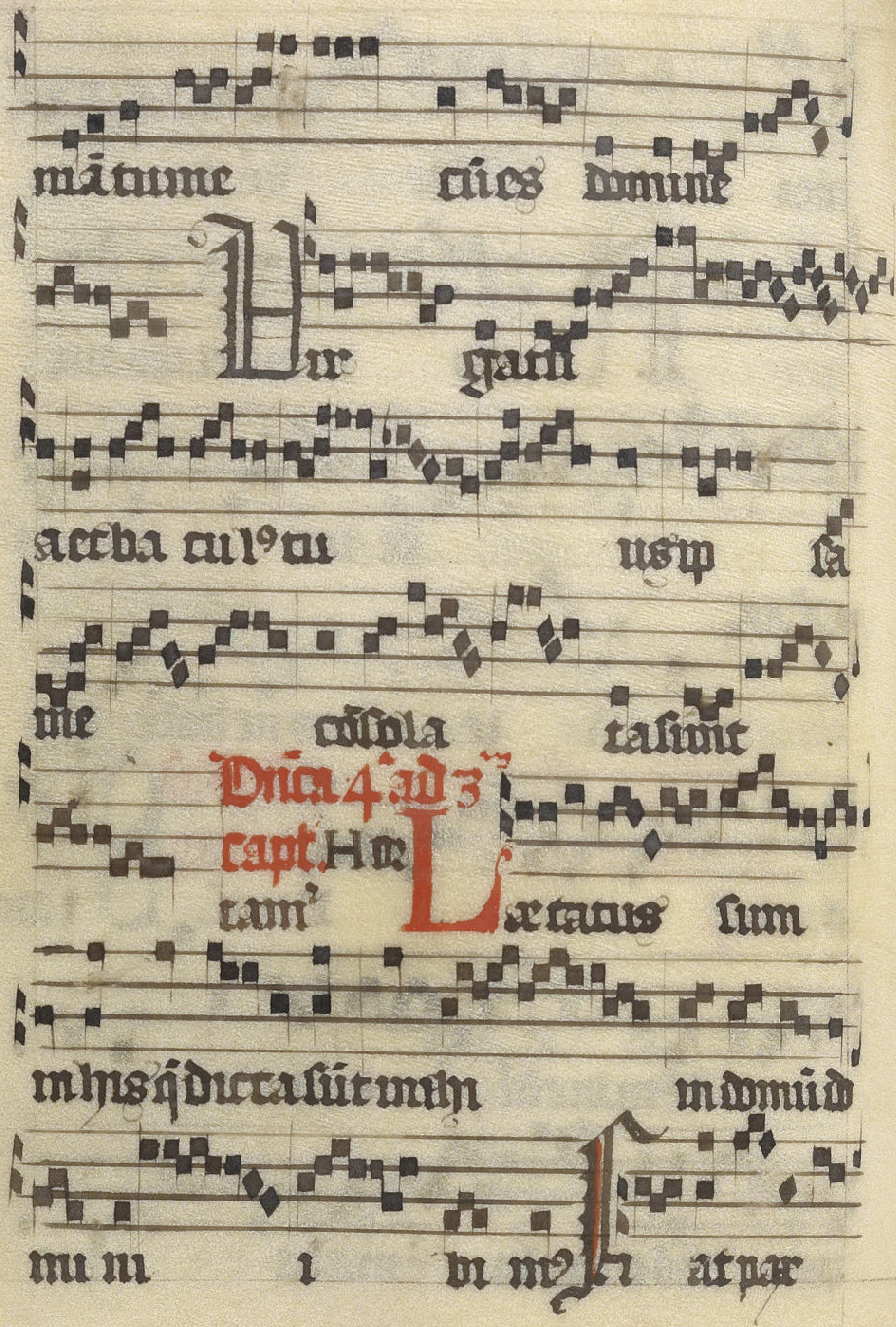
mātume
cies domine
Vir
gam
acceba cul9 tu
usq̄
sa
me
cōsola
ta sūt
Dnica 4. ad 3
capt. Hec
tam'
Lætatus
sum
in his q̄ dicta sūt michi
in domū d
mi ni
i
bi
mus
Fiat pax

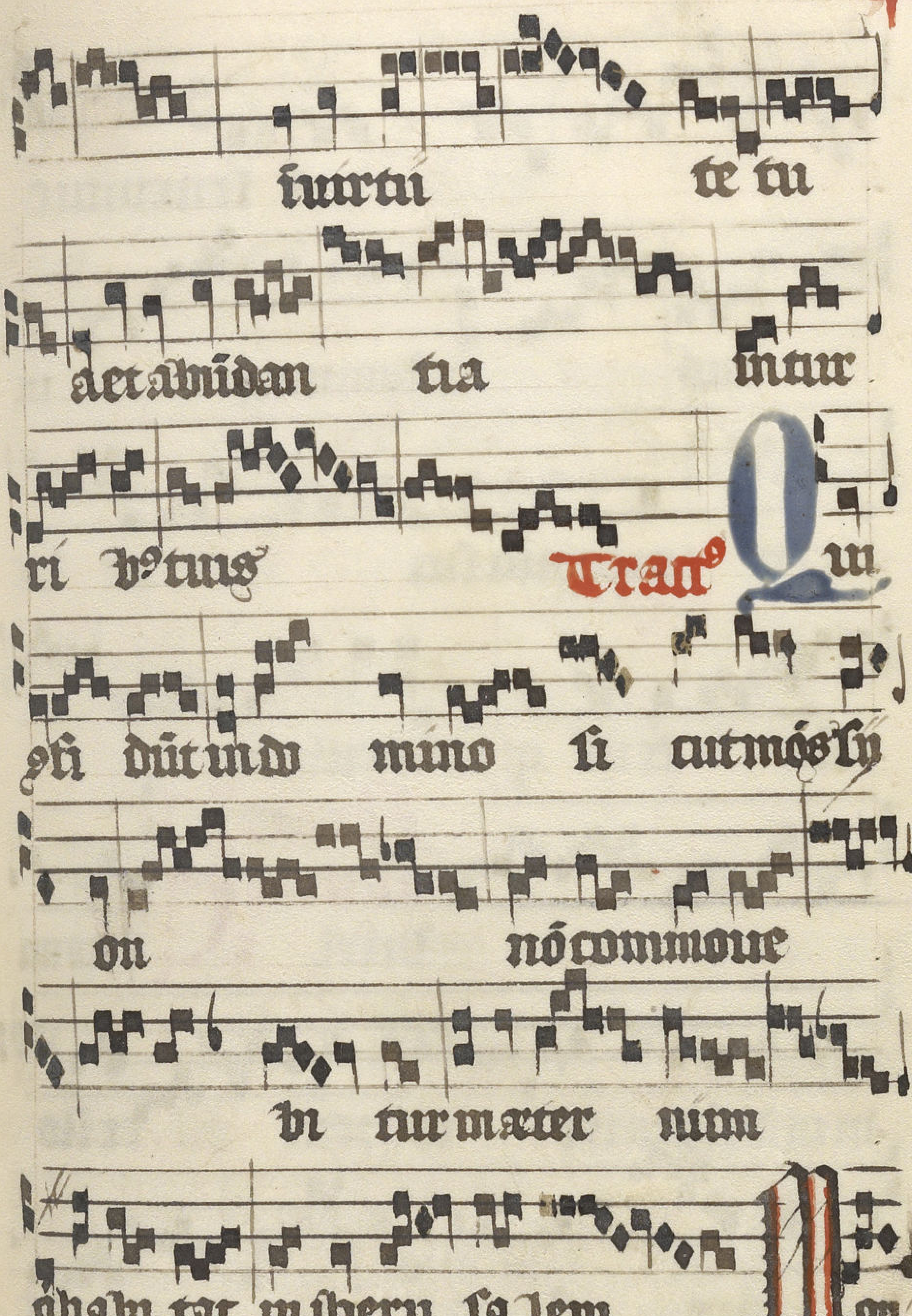
surrexi te tu
aet abundan tia intur
ri b9 tuis Tract9 Qui
cōfi dūt indo mino si cut mōs Sy
on nō commoue
bi tur in æter num
qui habi tat in iheru sa lem Mon

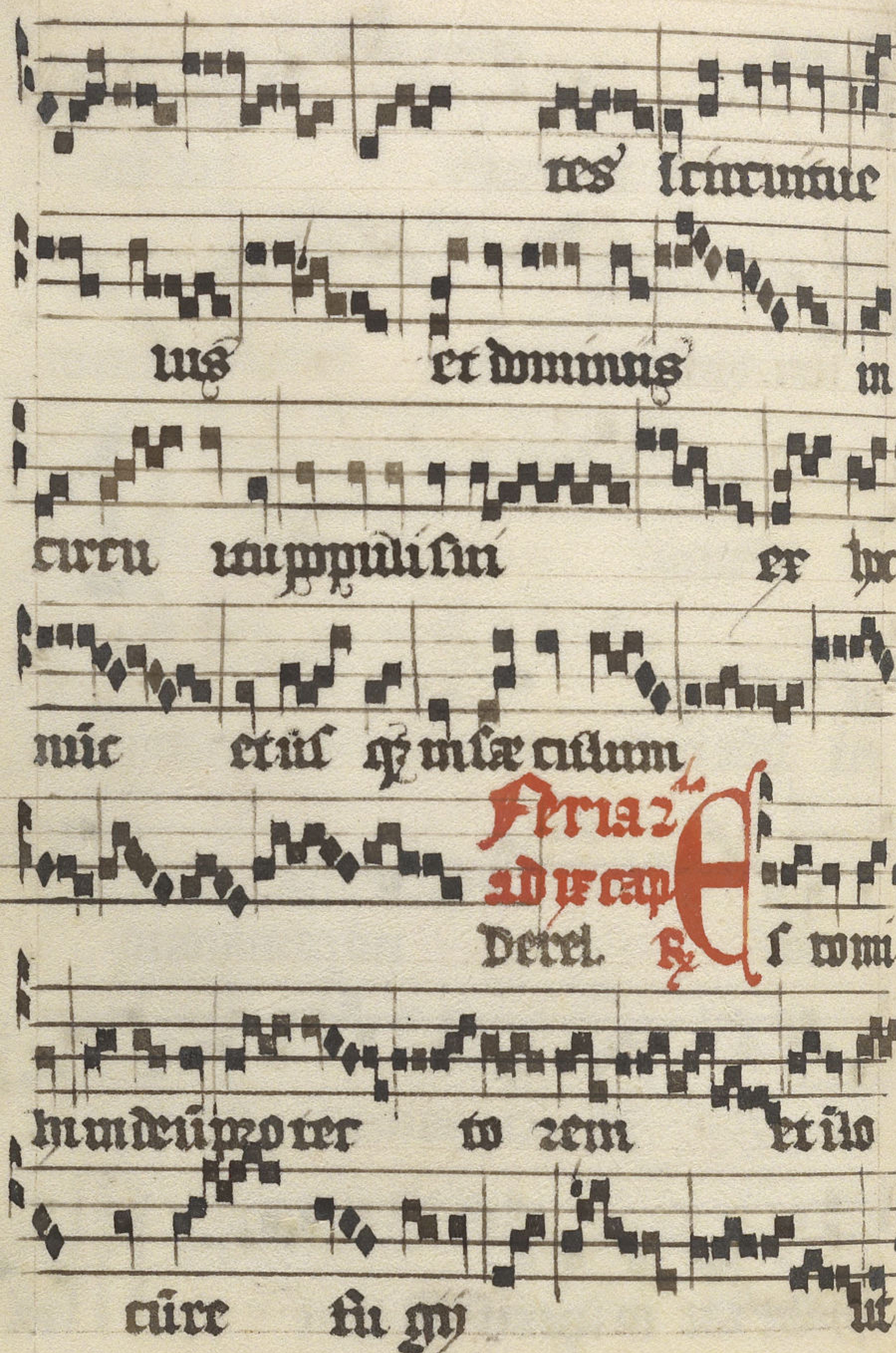

tes incircuitu e
ius et dominus in
circu tu ppp uli sui ex hoc
nunc et usque in seculum
Feria 2a
ad iii cap
Dexel. ℟ Es to mi
hi in deu protec to rem et in lo
cum re fu gii ut

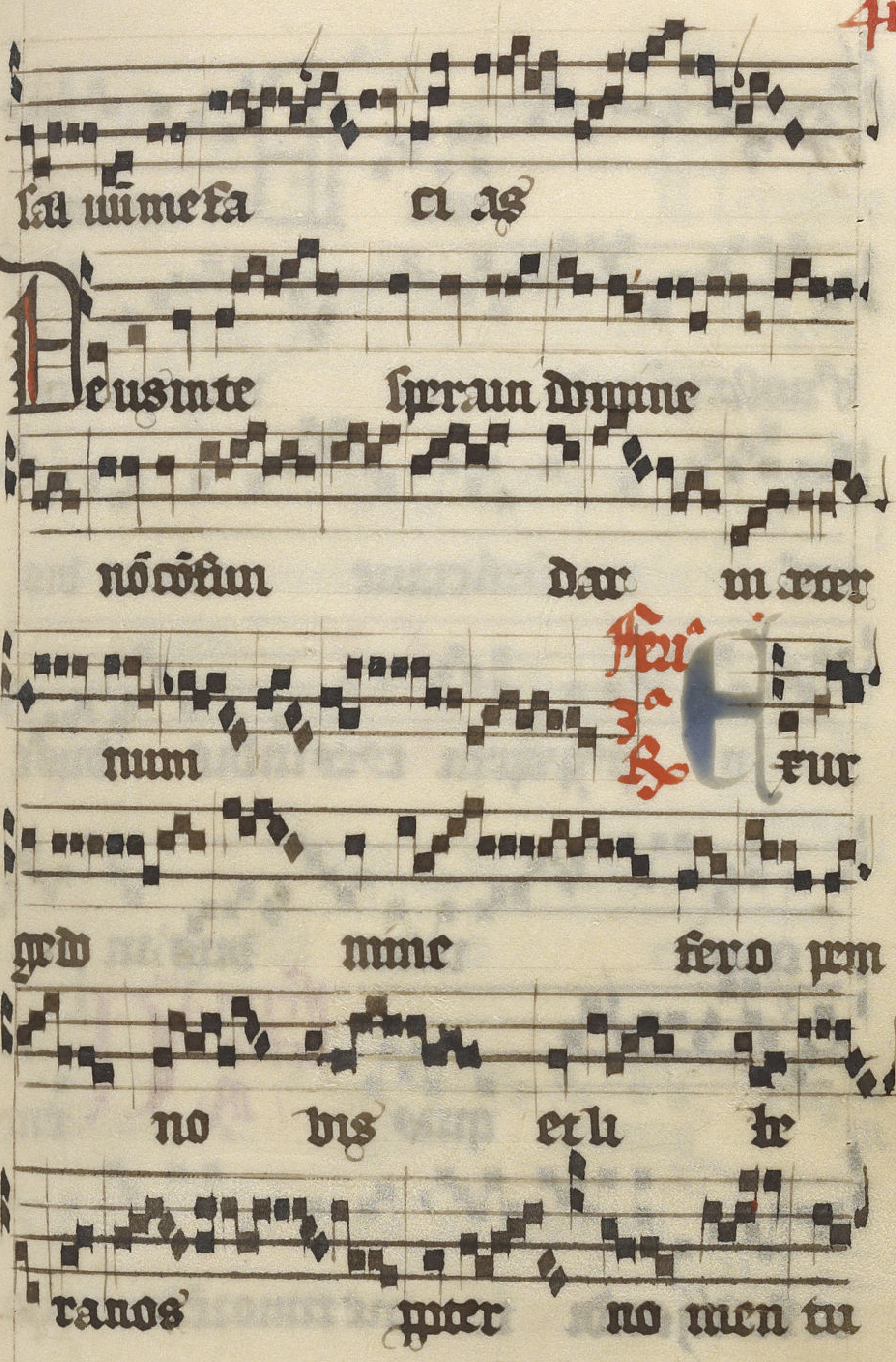
sal uum me fa ci as
Deus in te speraui domine
nō cōfun dar in eter num
Feria 3a R
Exur ge do mine fer o pem
no bis et li be
ranos propter no men tu

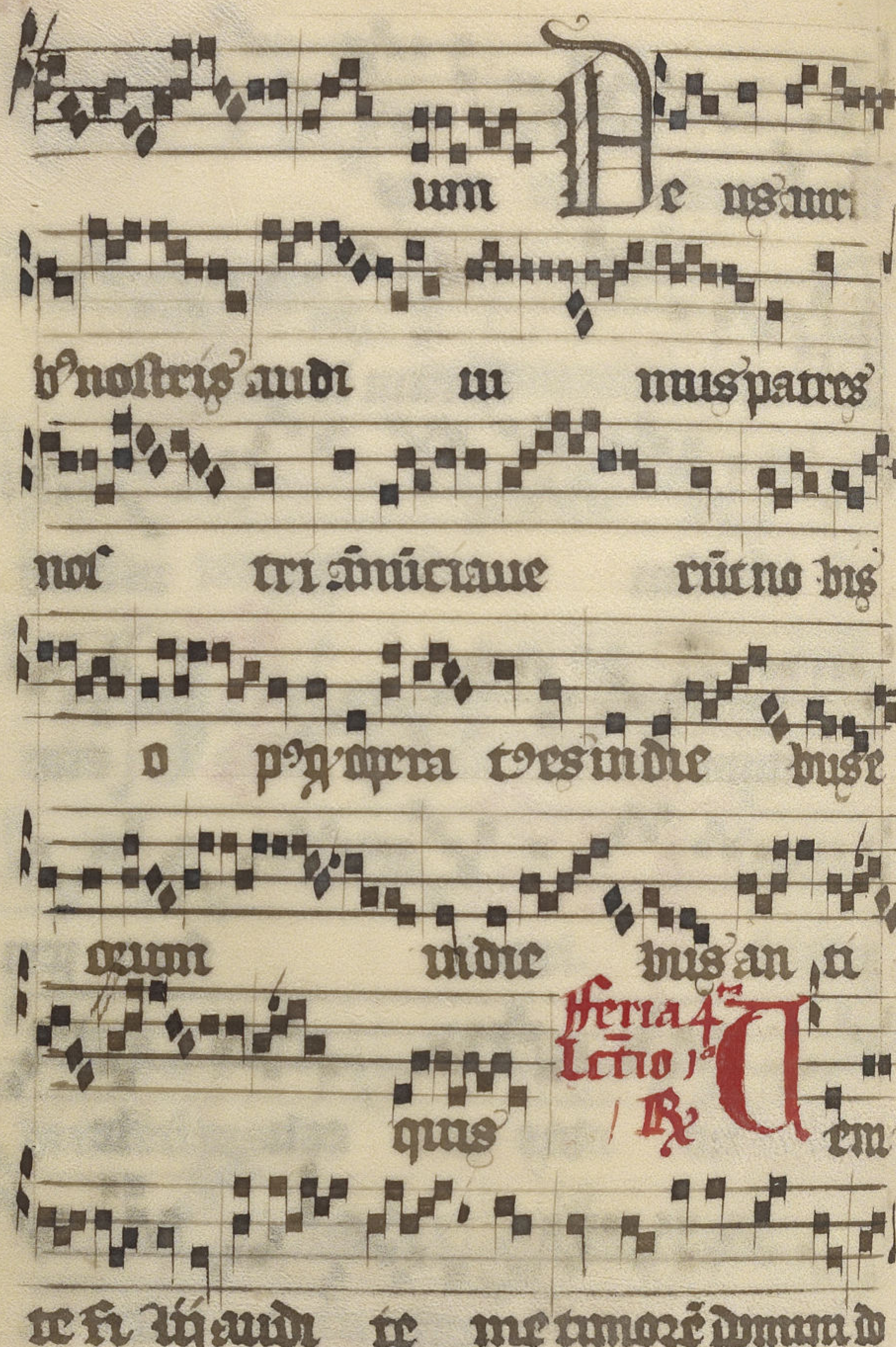
ium De us auri
b' nostris audi ui mus patres
nos tri ānūciaue rūt no bis
o p' q' operā tu es in die bus e
orum in die bus an ti
quis
Feria 4ta Lectio 1a R
V em
te fi liis audi te me timorē domini d

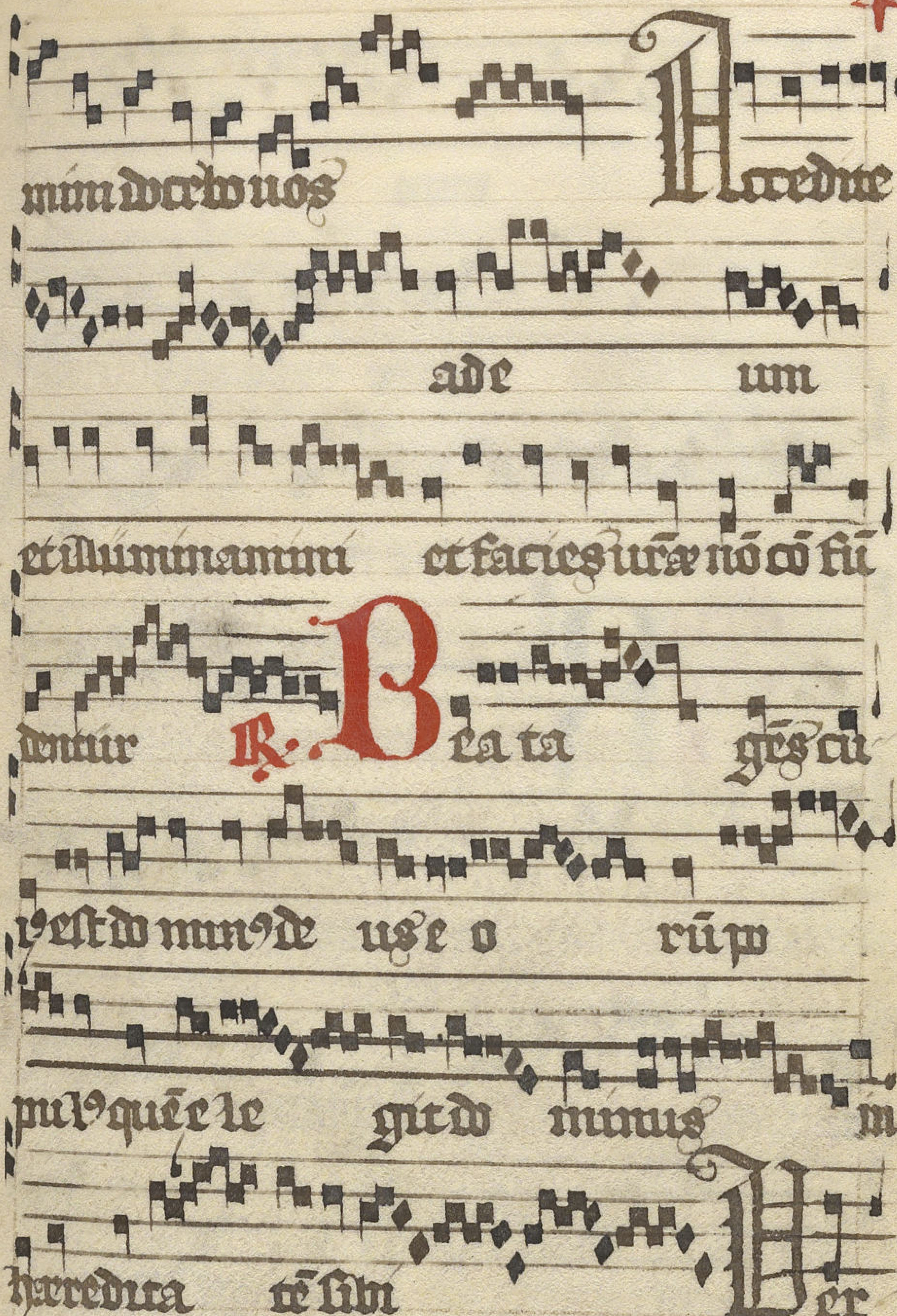
mini docebo uos
Accedite
ad e um
et illuminamini et facies urę nō cō fū
dentur
℟. Beata gēs cu
i9 est dominus de us e o rū po
pul9 quē ele git dominus in
hereditatē sibi
Ver

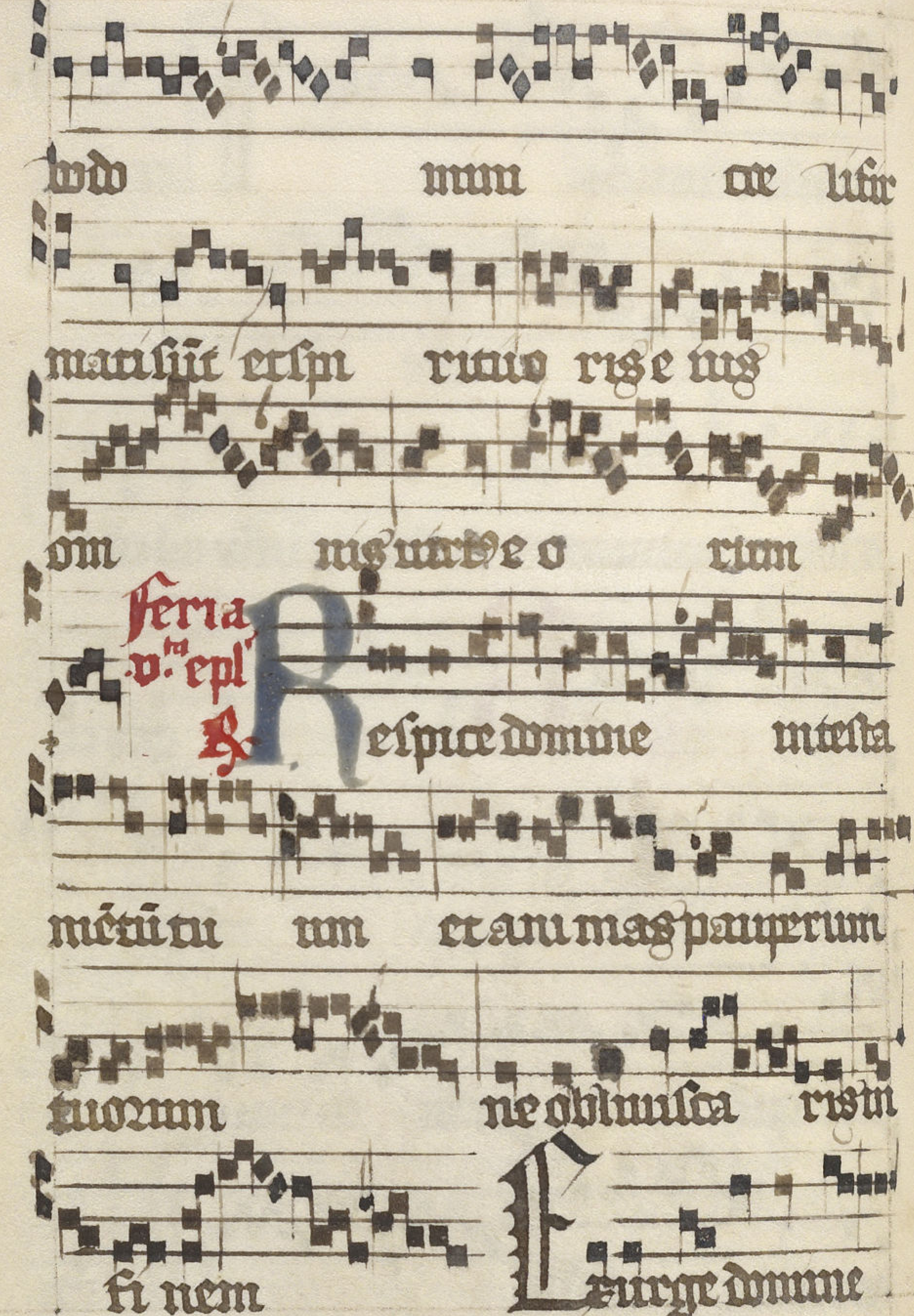
udo mun ce lusir
manasiit ecspi ritaio rise ius
om ius uacre o rium
Feria v[ta] epl'
R. Respice domine in testa
mētū tu um et ani mas pauperum
tuorum ne obliuisca ris in
fi nem Exurge domine

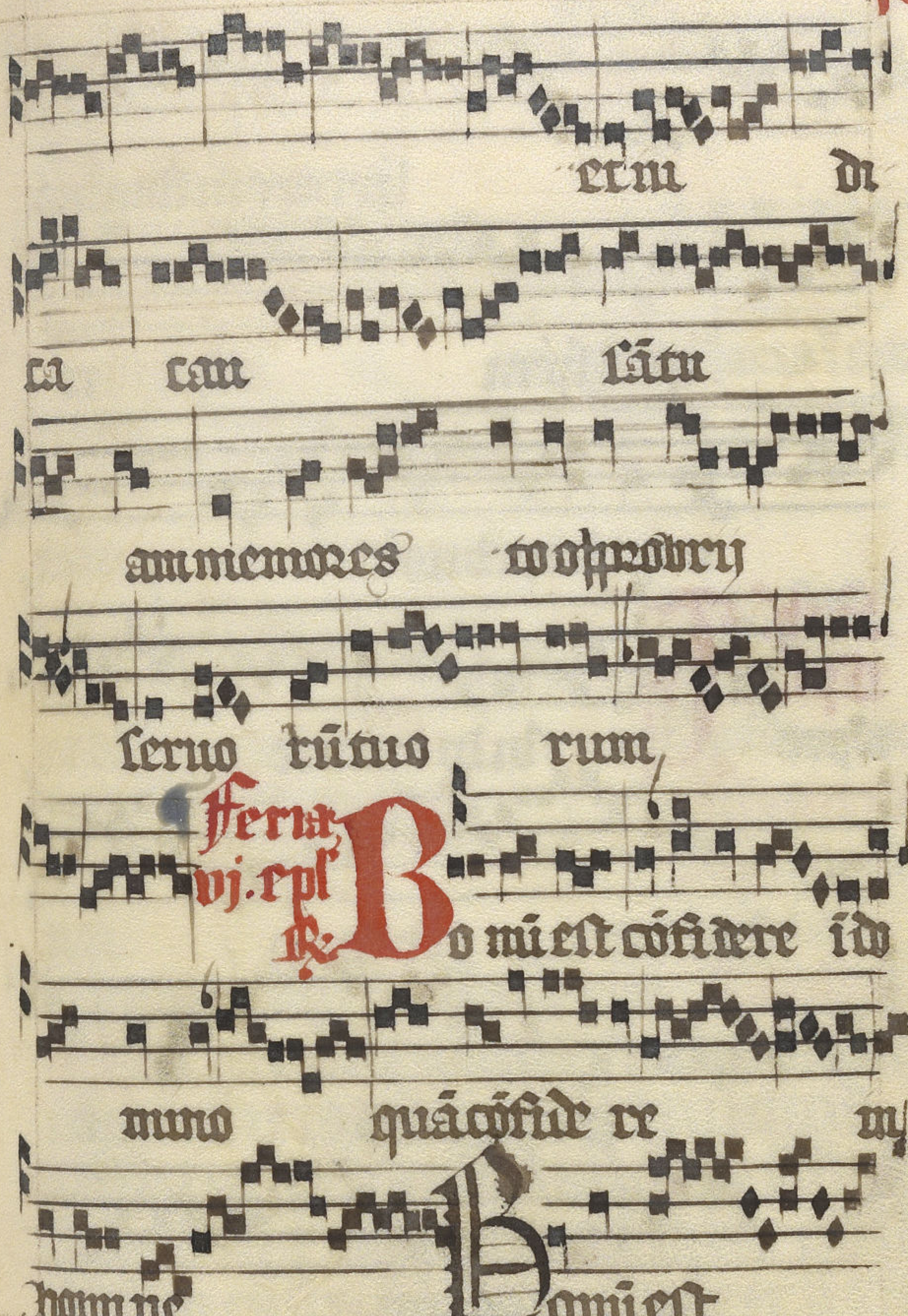
ecrm di
ca can sātu
am memores tuos opprobrii
servo rũ tuo rum
Feria vj. rps
R. Bo num est cõfidere in
mino quã cõfide re in
homine
Bonum est

Sab.º
Epl. In
tēpre.

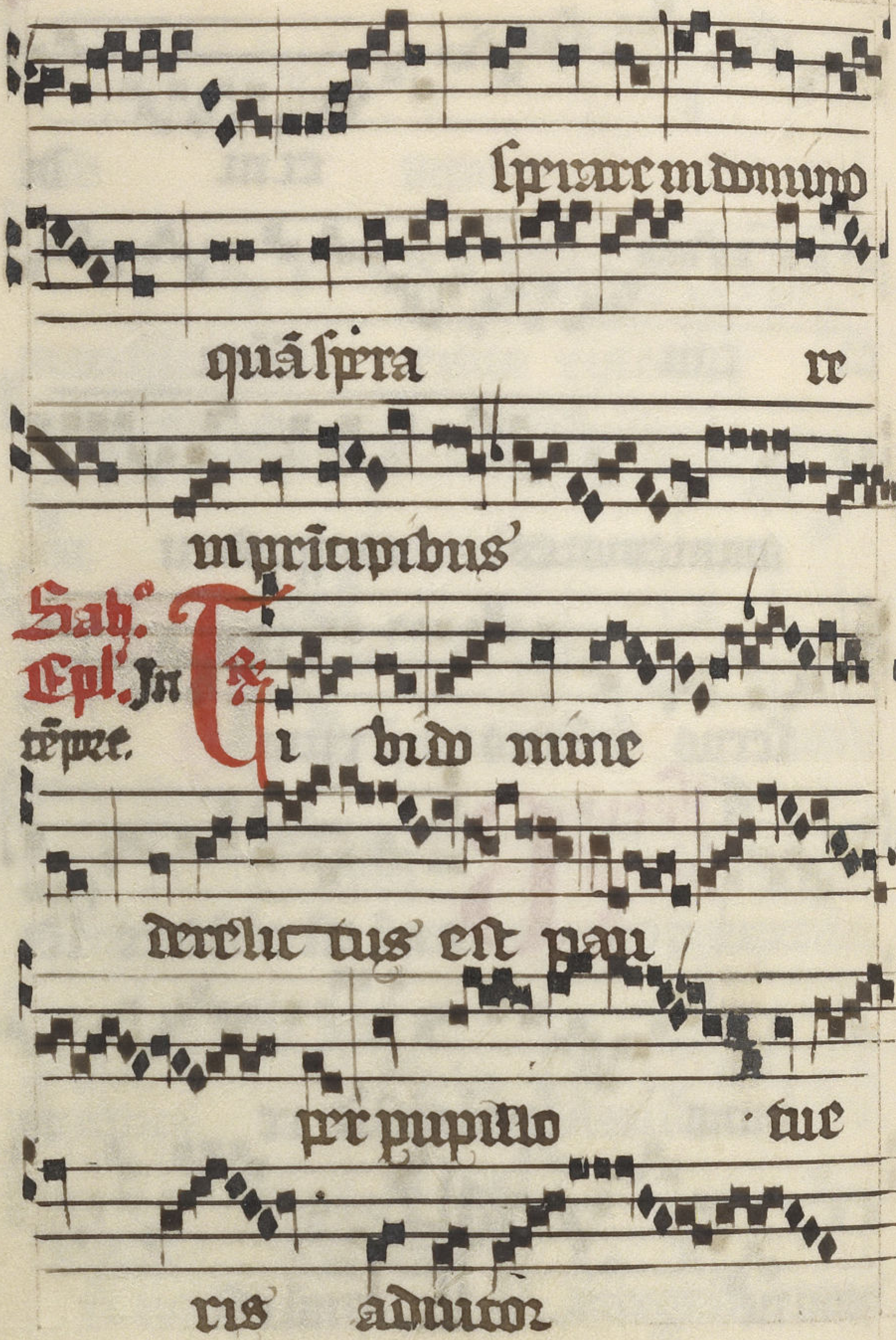

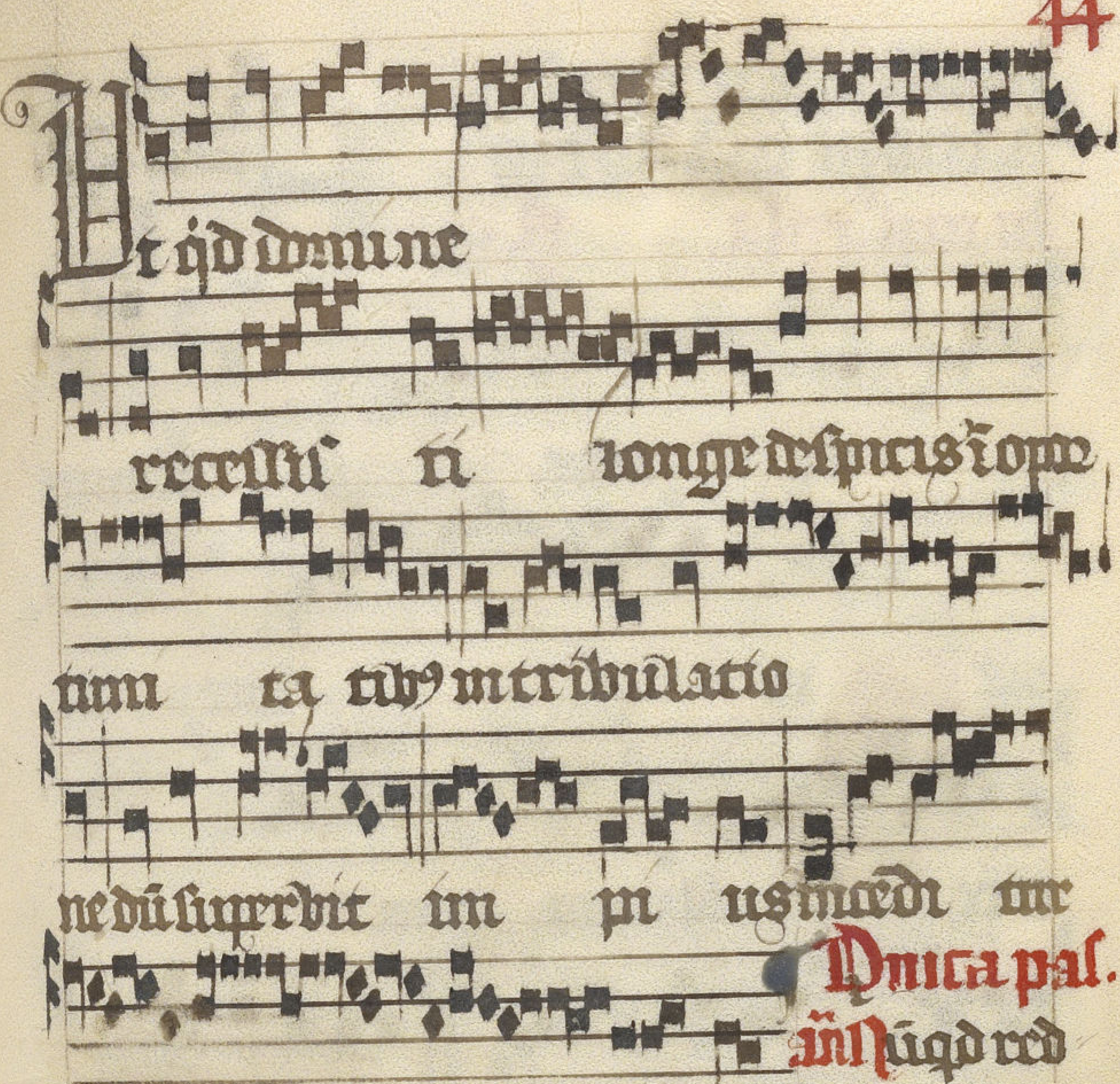

Dnica pas.

añ Nūqd red dit p bono malū qa foderūt foueā aīe mee.

Caplm.

Attende dne ad me et audi uoces aduersariorū meorū: nūquid redditur pro bono malū qa foderūt foueā aīe mee. recordare qd steterī in cōspectu tuo ut loqrer p eis

bnū: et auertere mdig
nationē tuā ab eis;
In mis. epla. ℟.

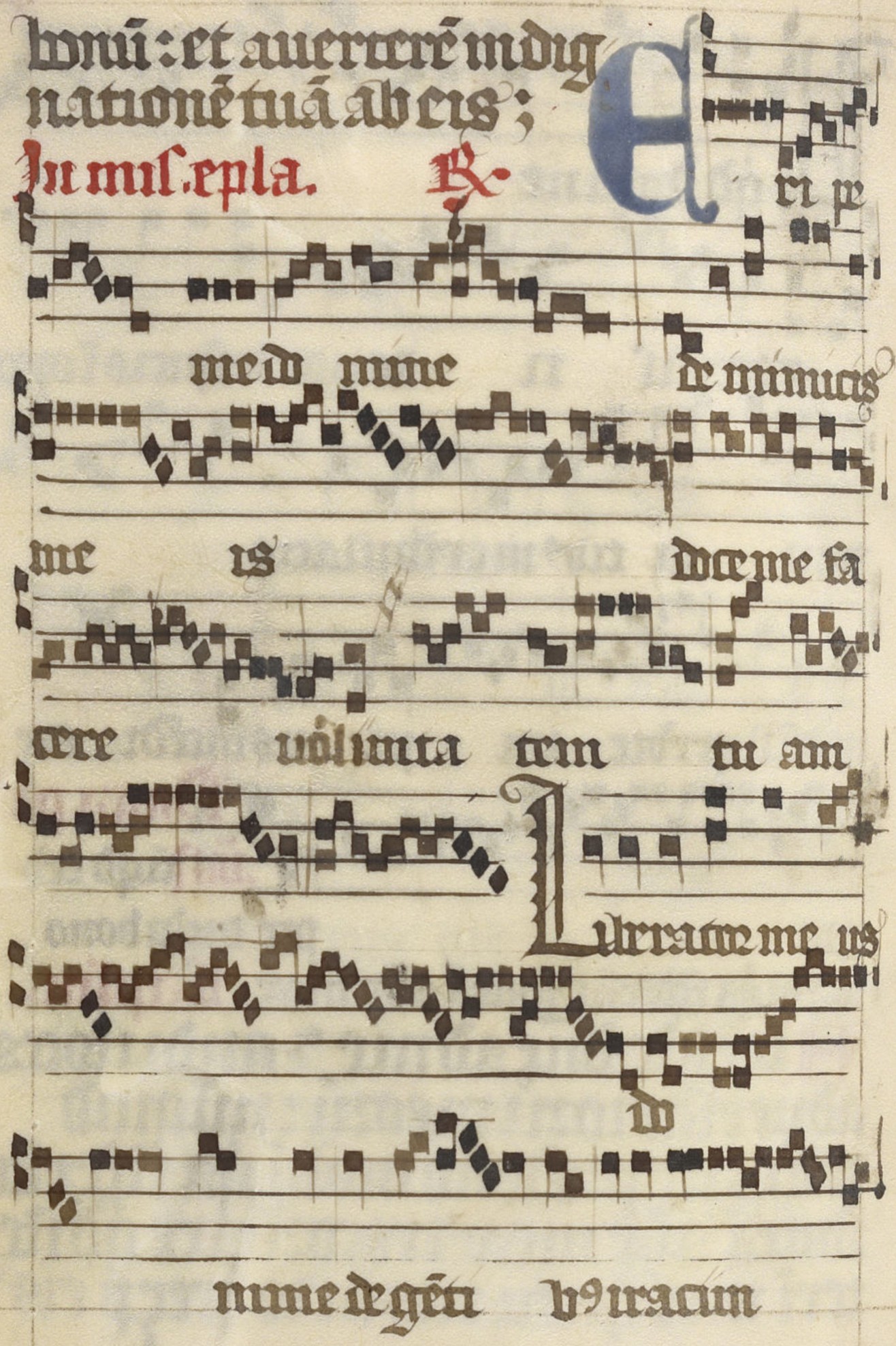

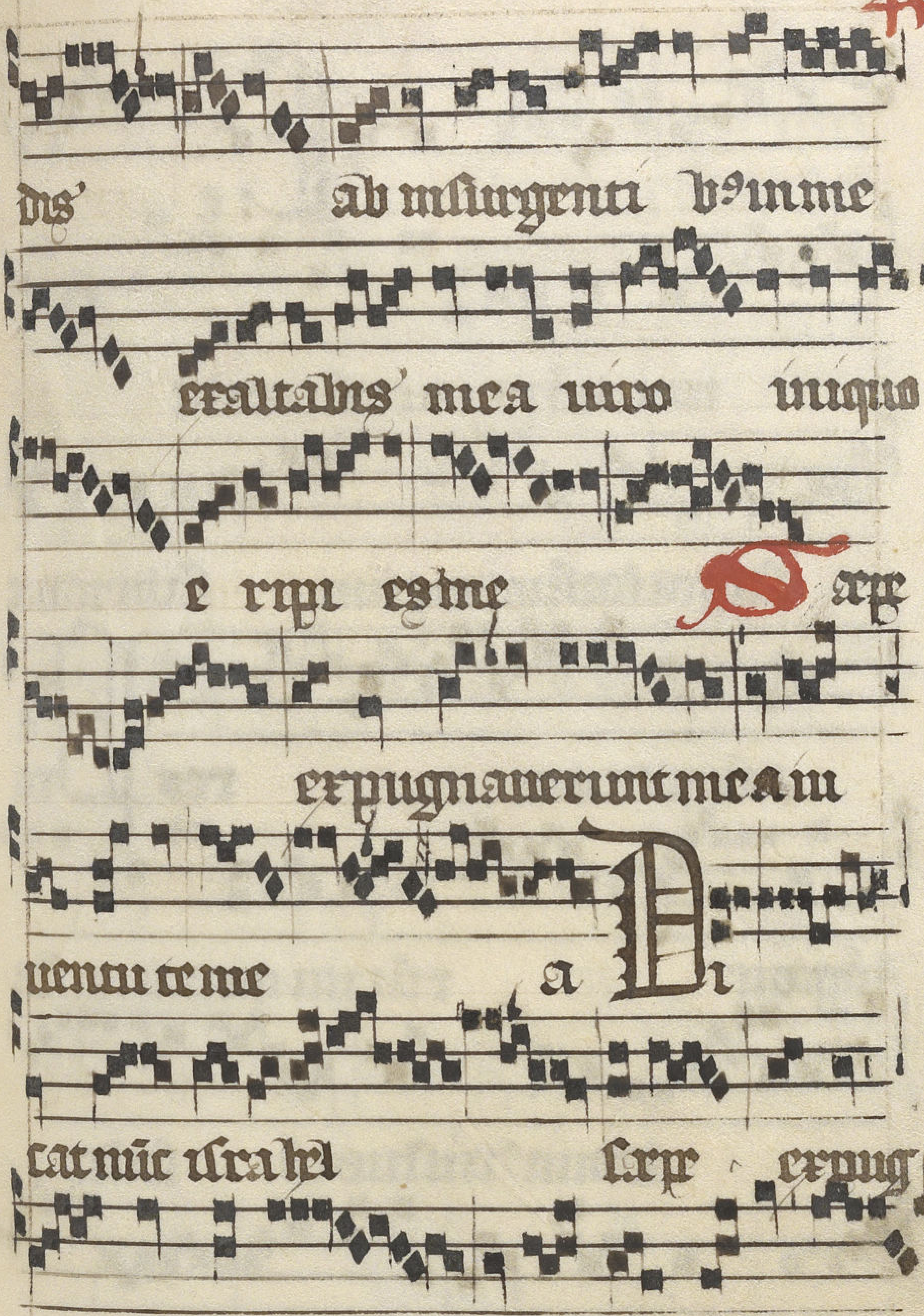
dns ab insurgenti bus in me
exaltabus mea uiro iniquo
e ripi es me Sepe
expugnauerunt me a iu
uentute me a Di
cat nunc israhel Sepe expug
na uerunt me a iu uentute me

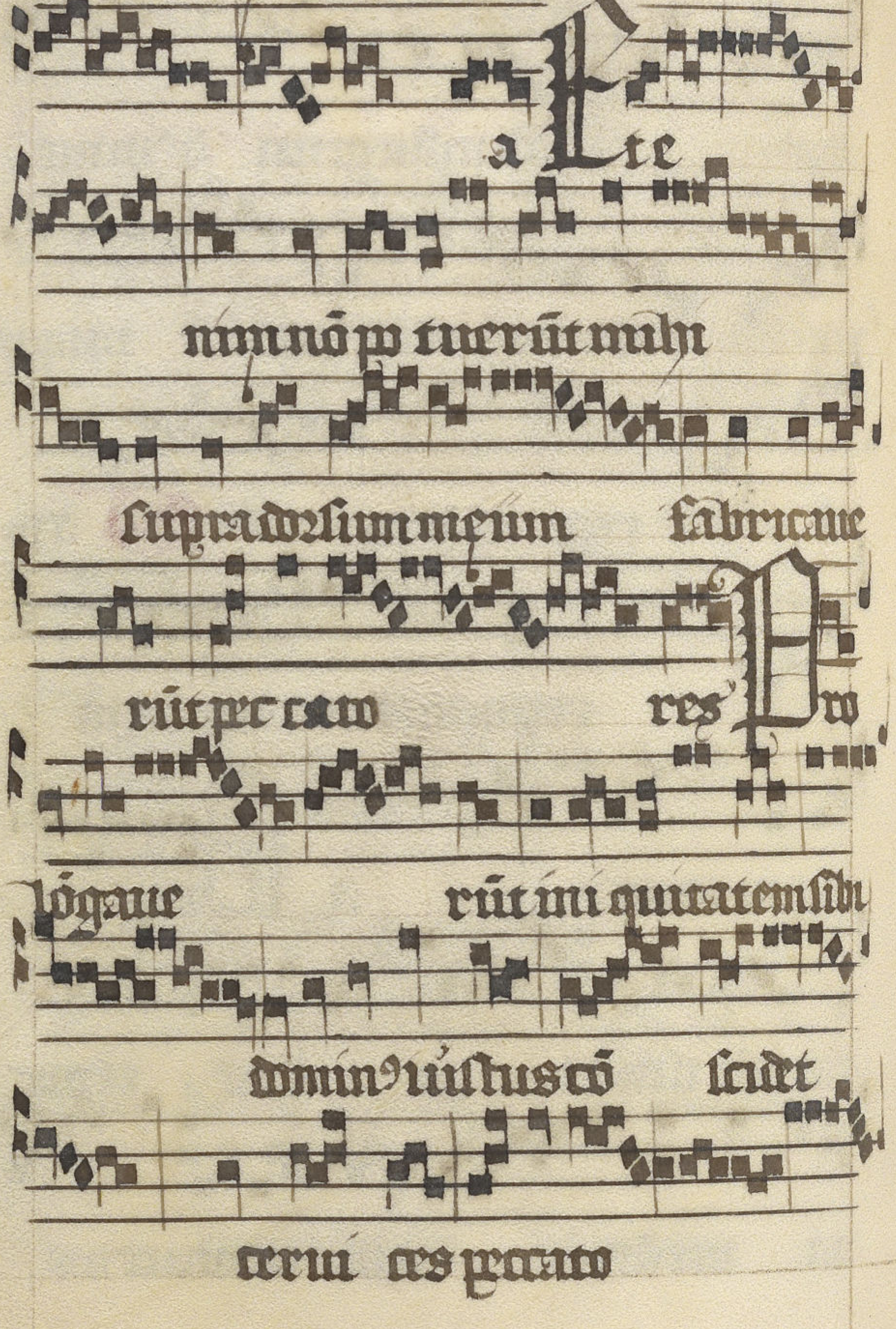
a Ete
nim nō po tuerūt mihi
supra dorsum meum fabricaue
rūt pec cato res Pro
lōgaue rūt ini quitatem sibi
dominꝰ iustus cō scidet
ceruí ces peccato

rum

Priuatis dieb9 ad ix cap.

Confūdant' qui me persequūt' et nō cōfundar ego: paueāt illi et nō paueā ego: induc super eos diem afflictionis: et duplici cōtritiōe cōtere eos dñe de9 noster; Feria scda epistola. R.

De us ex au di o racio nem me am auribus per ci pe uer ba o ris me i

Deus in nomine tu

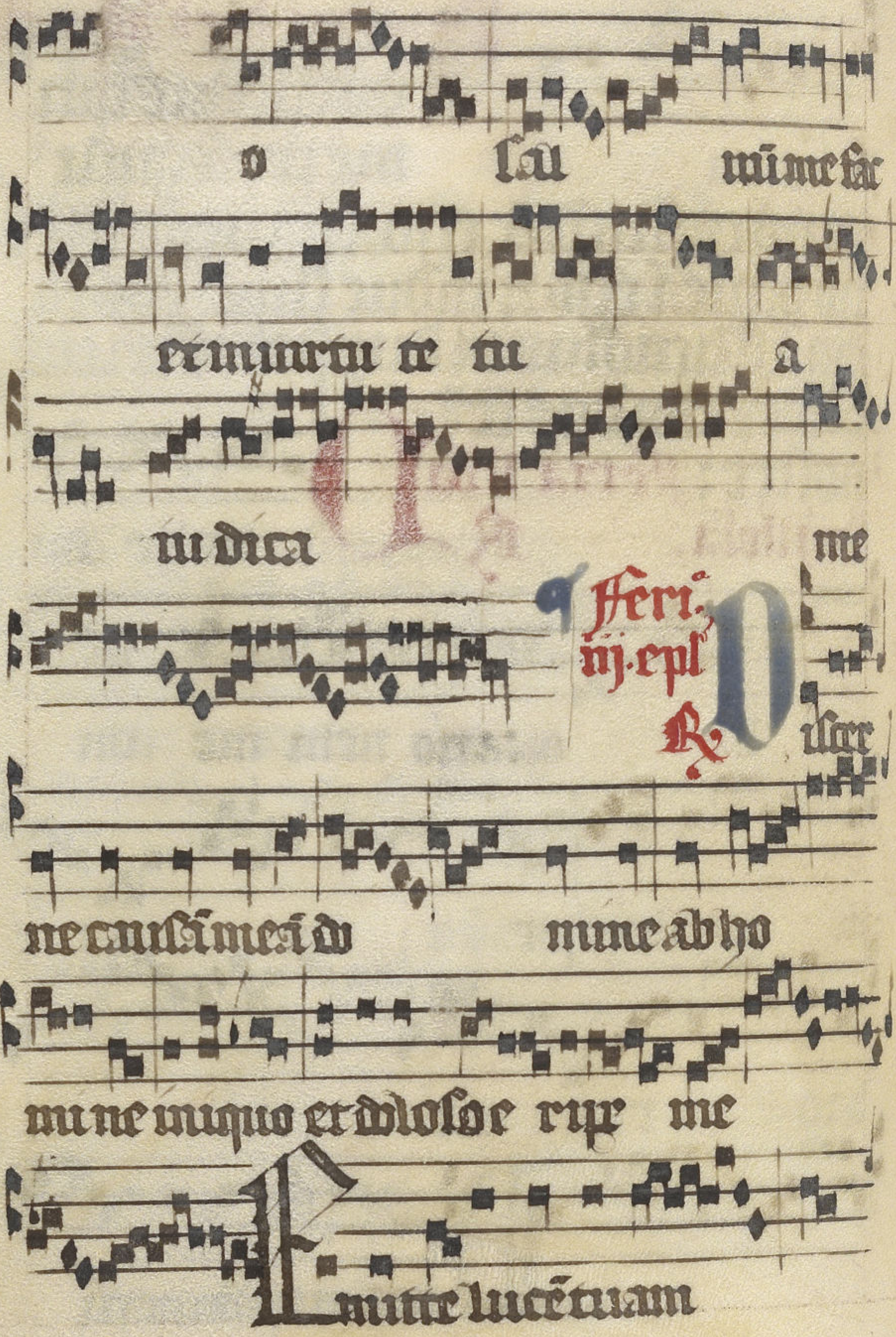
o sau mime fac
etinuirtu te tu a
iudica me
Feri. iij. epl. R. D
usqe
ne cuissime i do mine ab ho
mi ne iniquo et doloso e ripe me
Emitte lucē tuam

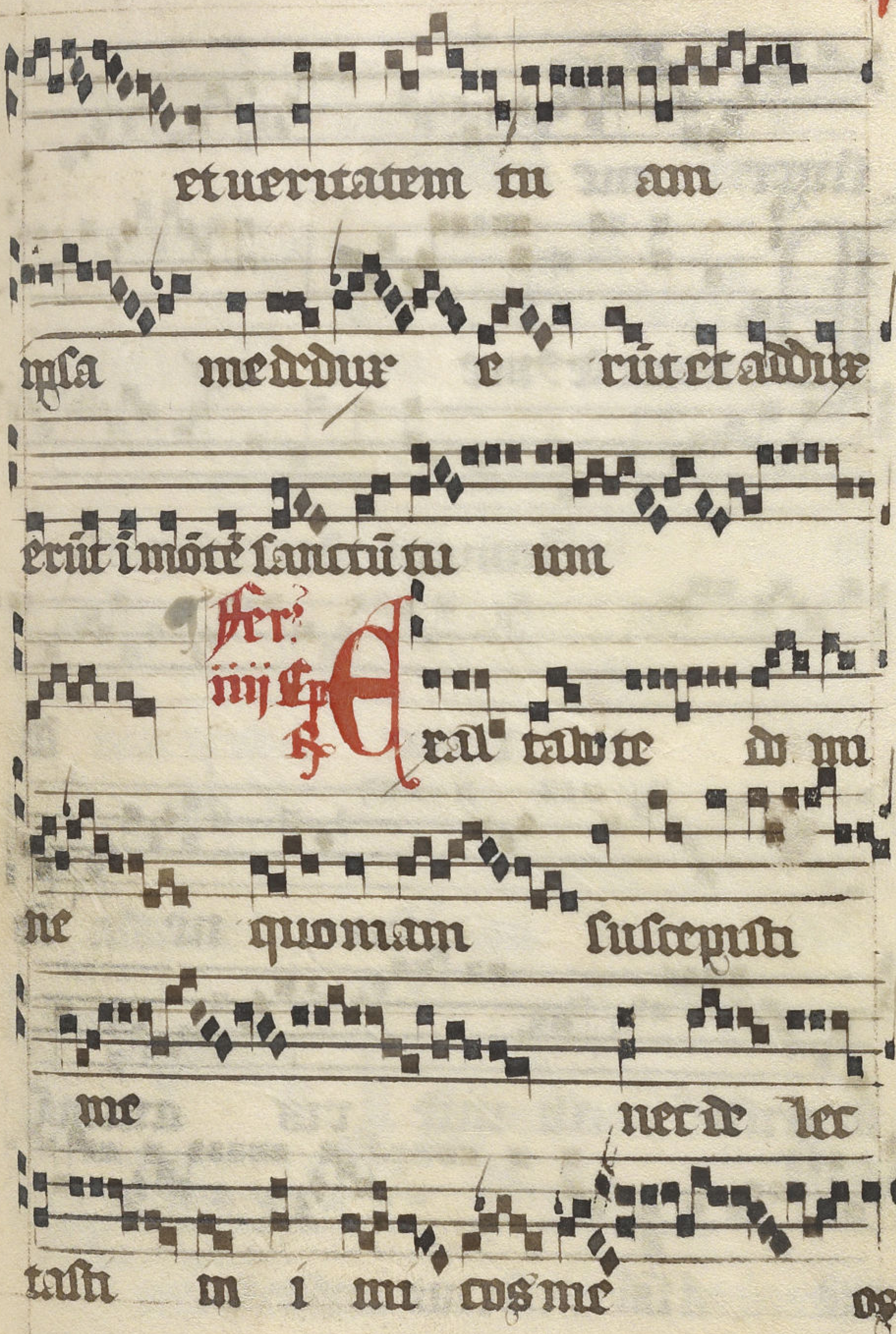
et ueritatem tu am
ipsa me deduxe runt et adduxe
runt i mõte sanctũ tu um
Fer. iiij Ep R.
Exal tabo te do mi
ne quoniam suscepisti
me nec de lec
tasti in i mi cos me os

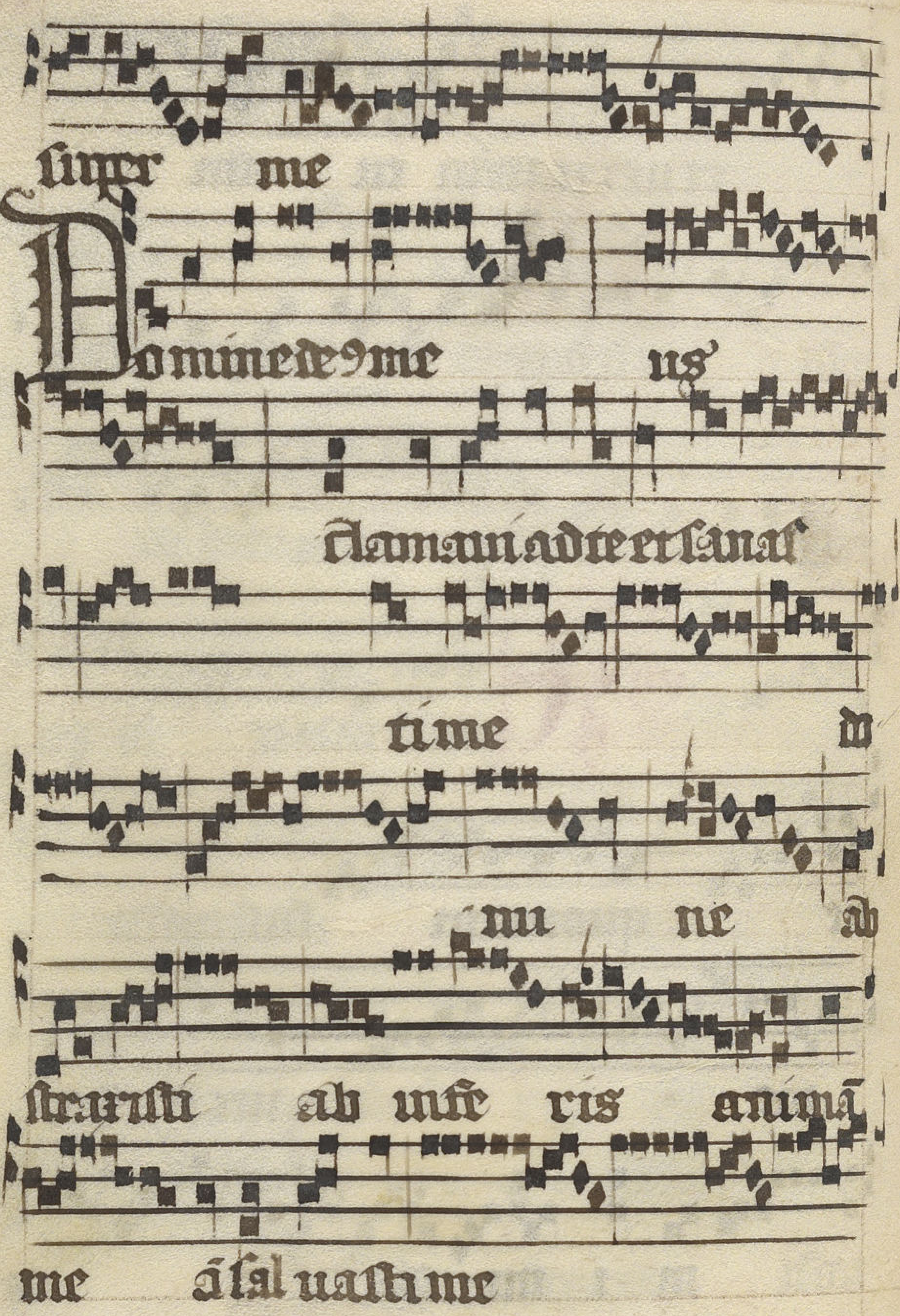
super me
Domine deus me us
clamavi ad te et sanasti
time D
mi ne ab
straxisti ab infe ris animam
me am salvasti me

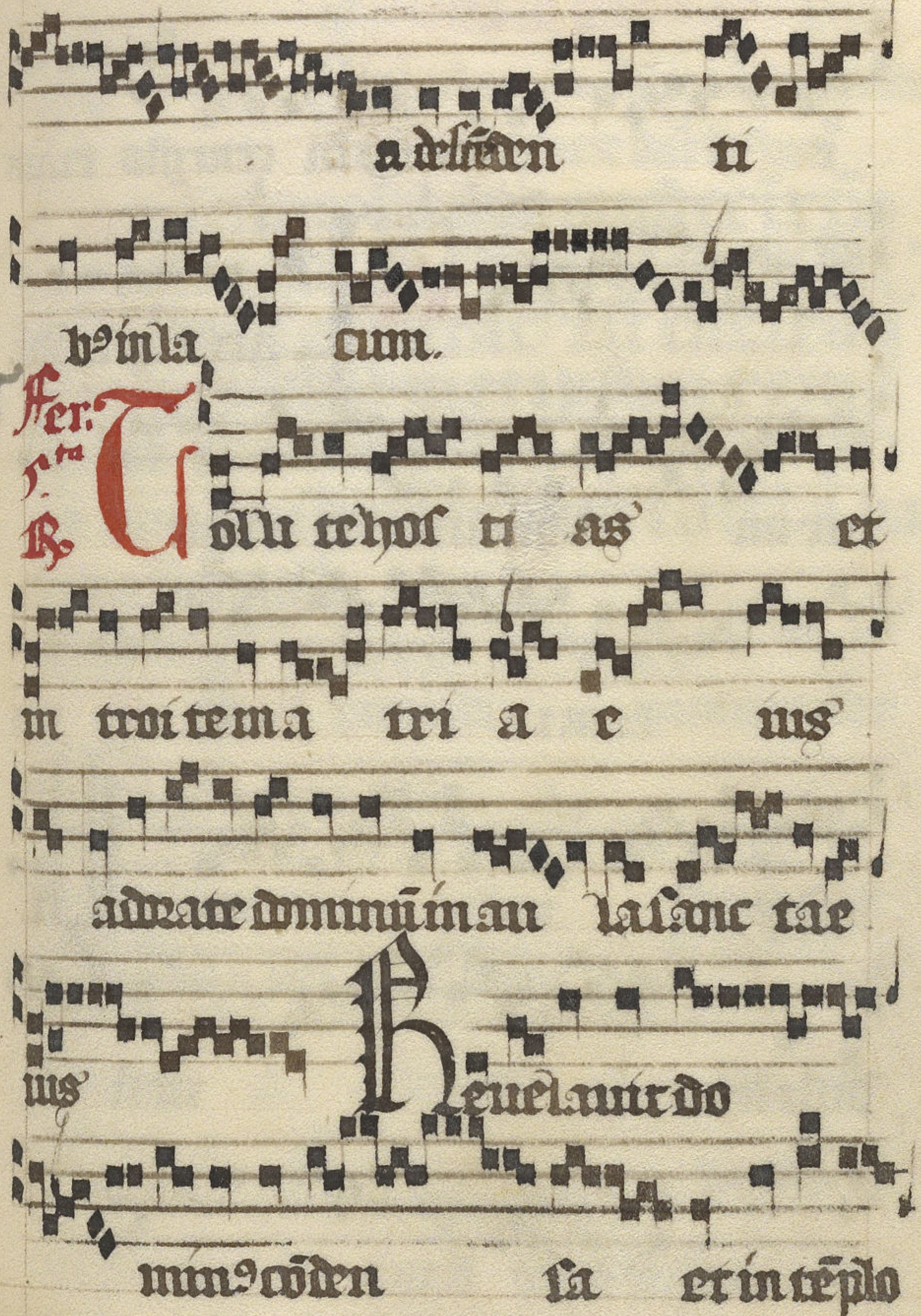
a descēden ti
bꝰ in la cum.
Fer. 5ta
R. Tollite hos ti as et
in troite in a tri a e ius
adorate dominū in au la sanc tae
ius Revelauit do
minꝰ cōden sa et in tēplo

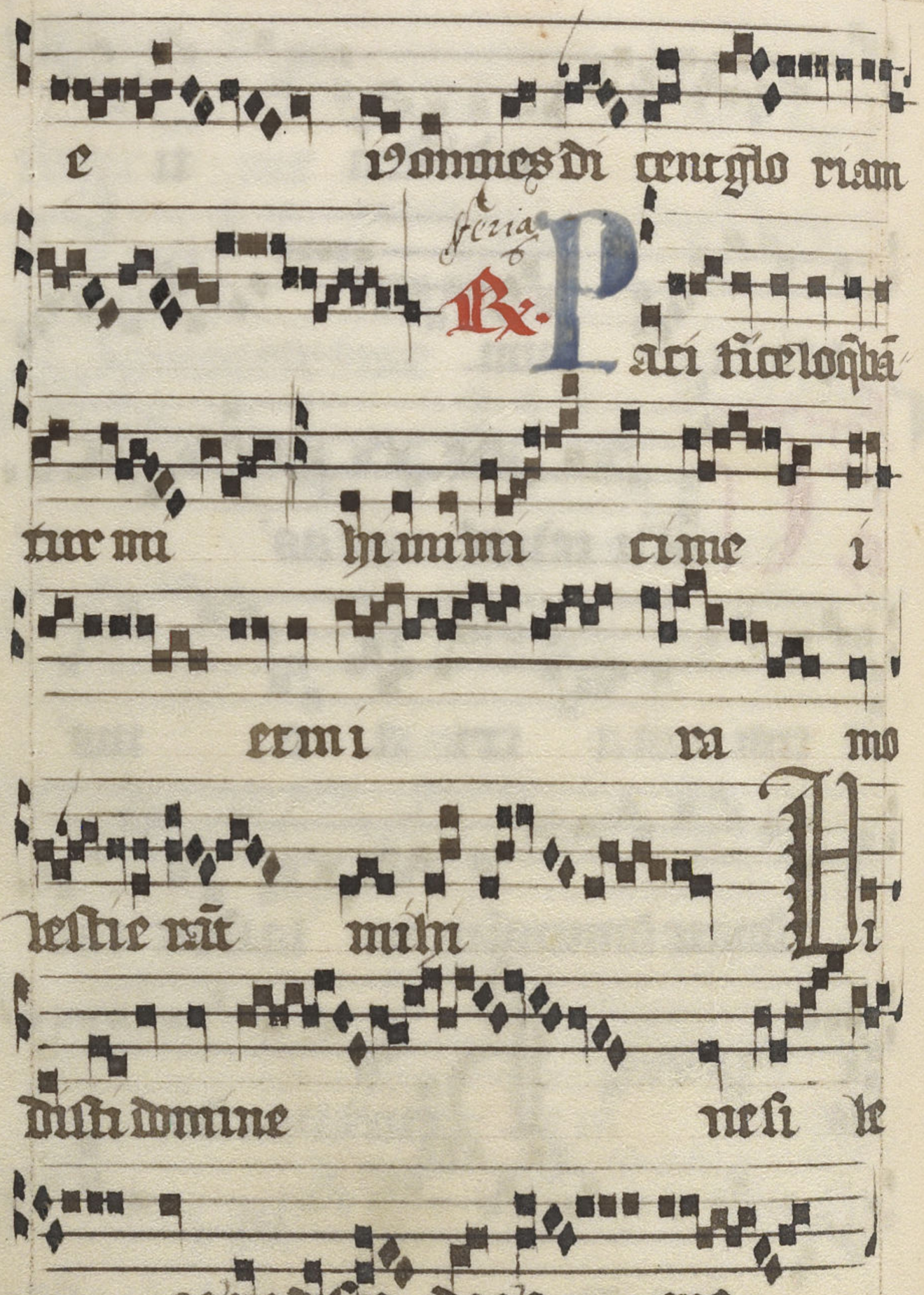

Sabbatho ante dominicã palmarũ ordinarie Secuatz Solen. Compassionis B^ma virg. Maria Epistola et oratiões sunt vt in Natiuitate eiusdem Introitz Responsoriũ addito Tractu Tue Marie ostiũ vt in Vigilia Assumptionis Communio. Diffusa est. Gla in excelsis tacet Credo vero dicitz et ex cõmunibz suffragijs in hoc Sabbato Lectio et Deus ague Epistola. Ego quasi vitis fructi. Stabant iuxta crucem

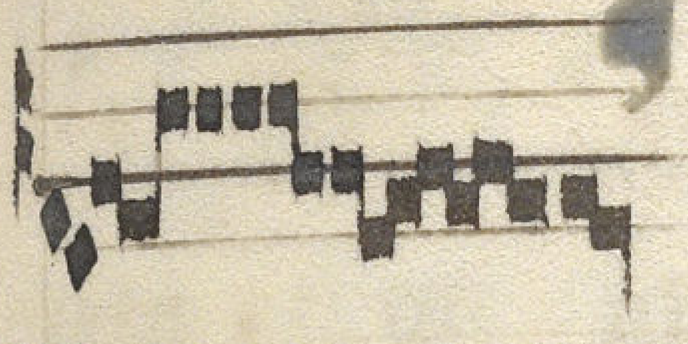

Dnica in palm. ad iñ. Tibi revelavi causã meã dñe defensor vite mee dñe de⁹ me⁹.

Hoc sentite i vobis quod et i xp̃o iesu: qui cũ i forma dei esset non rapinã arbitrat⁹ est esse se eq̃lem deo: sed semetipsum exinanivit formã servi accipiens in similitudine hoĩum fact⁹: et habitu ĩvent⁹ ut hõo;

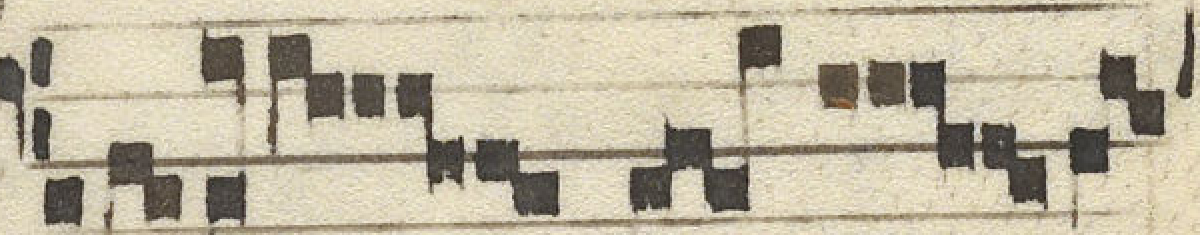

℟. Tenuisti manum dex

te ram meam in vo lũ

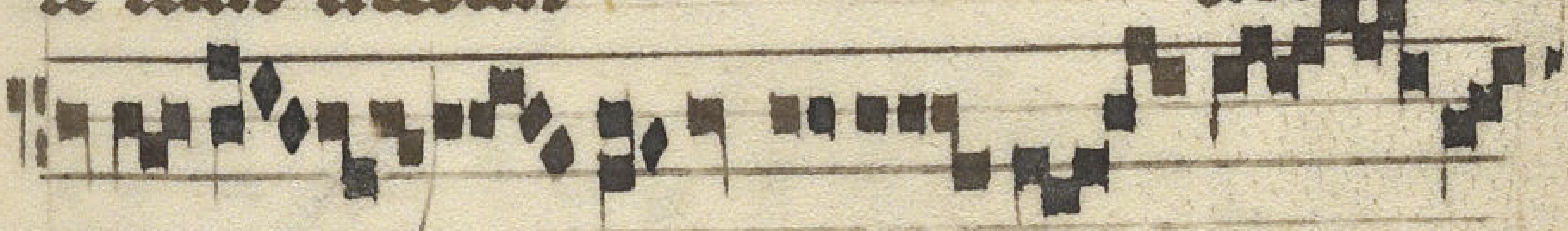

tate tu a deduxis ti me et

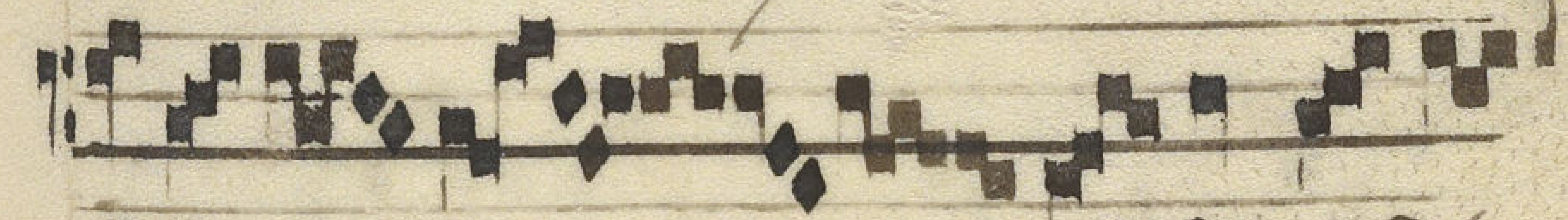

cũ glori a as sũpsisti

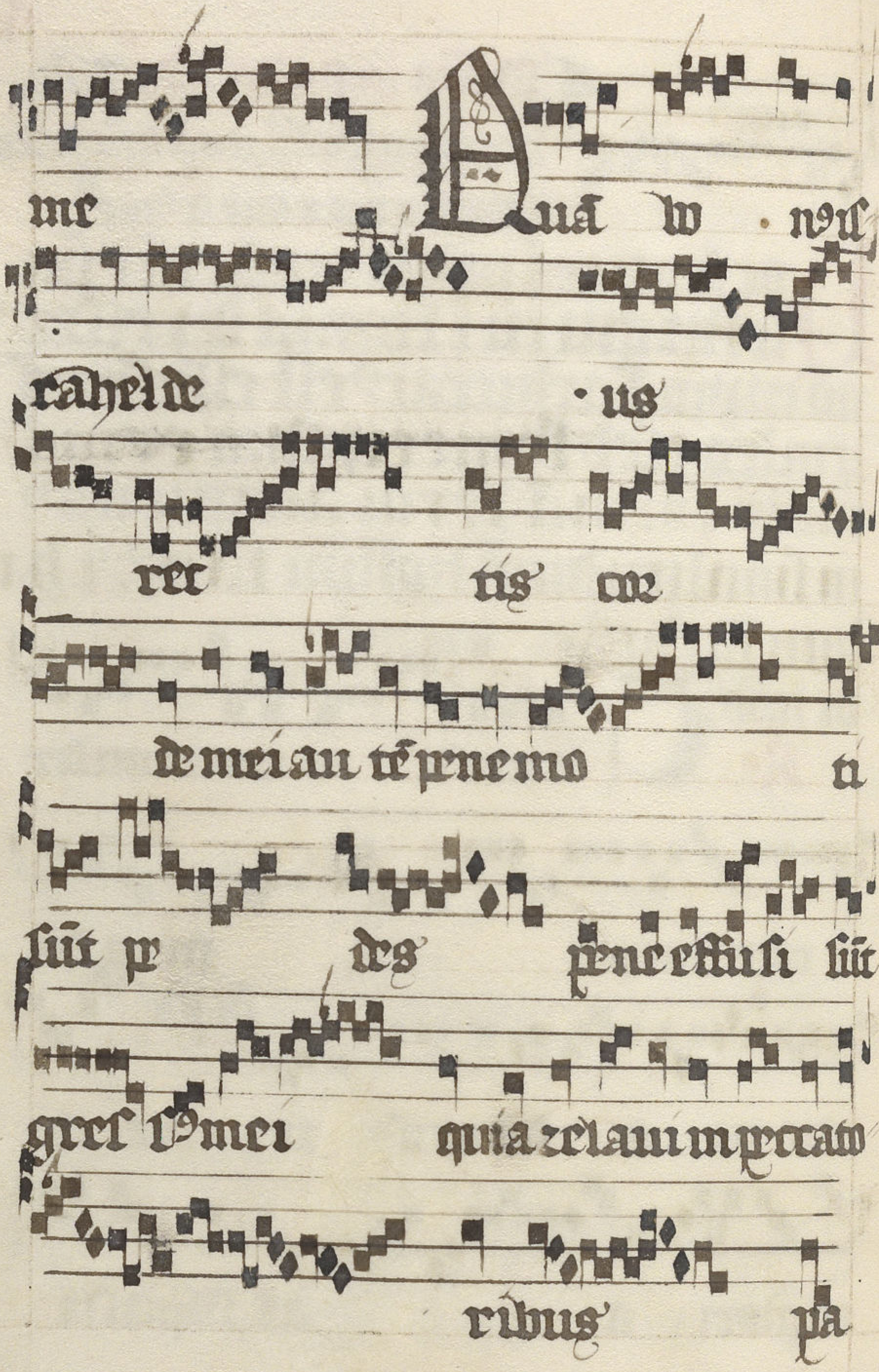
me
Qua w · nos
rahel de · us
rec tis cor
de mei au te pene mo ti
sut pr des pene effusi sut
gres meus mei quia zelaui in peccato
ribus pa

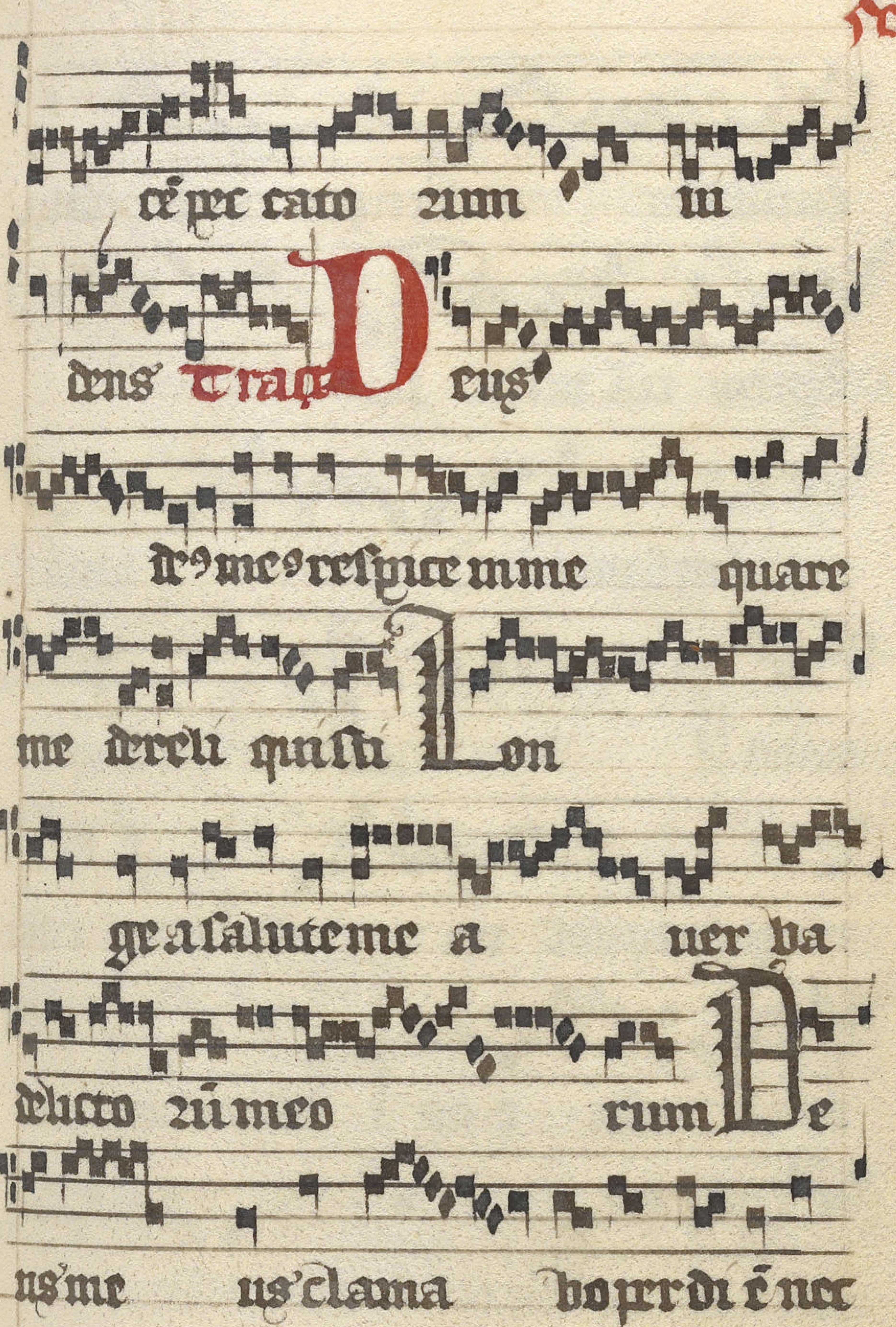
ro
ce pec cato rum in
dens Traq D eus
d's me' respice in me quare
me dereli quisti L on
ge a salute me a uer ba
delicto rū meo rum De
us me us clama bo per di ē nec

exaudies et noctet non adm

sipien tiā mihi Tuam

te in sancto habitas laus i

rahel In te speraue

runt patres nos tri speraue runt

et liue rasti e os Ad te clamaue

runt et salui facti sunt

51

mee ſpraue rũt et non ſũt cõſtuſi

Ego au tẽ ſũ uermis et nõ

ho mo obpe obrũ ho

mnũ et ab iectio plebis Omnes

qui uide bãt me aſpernaban

tur me locuti ſũt la bys

et mouerũt ca puꝫ Speraui in do

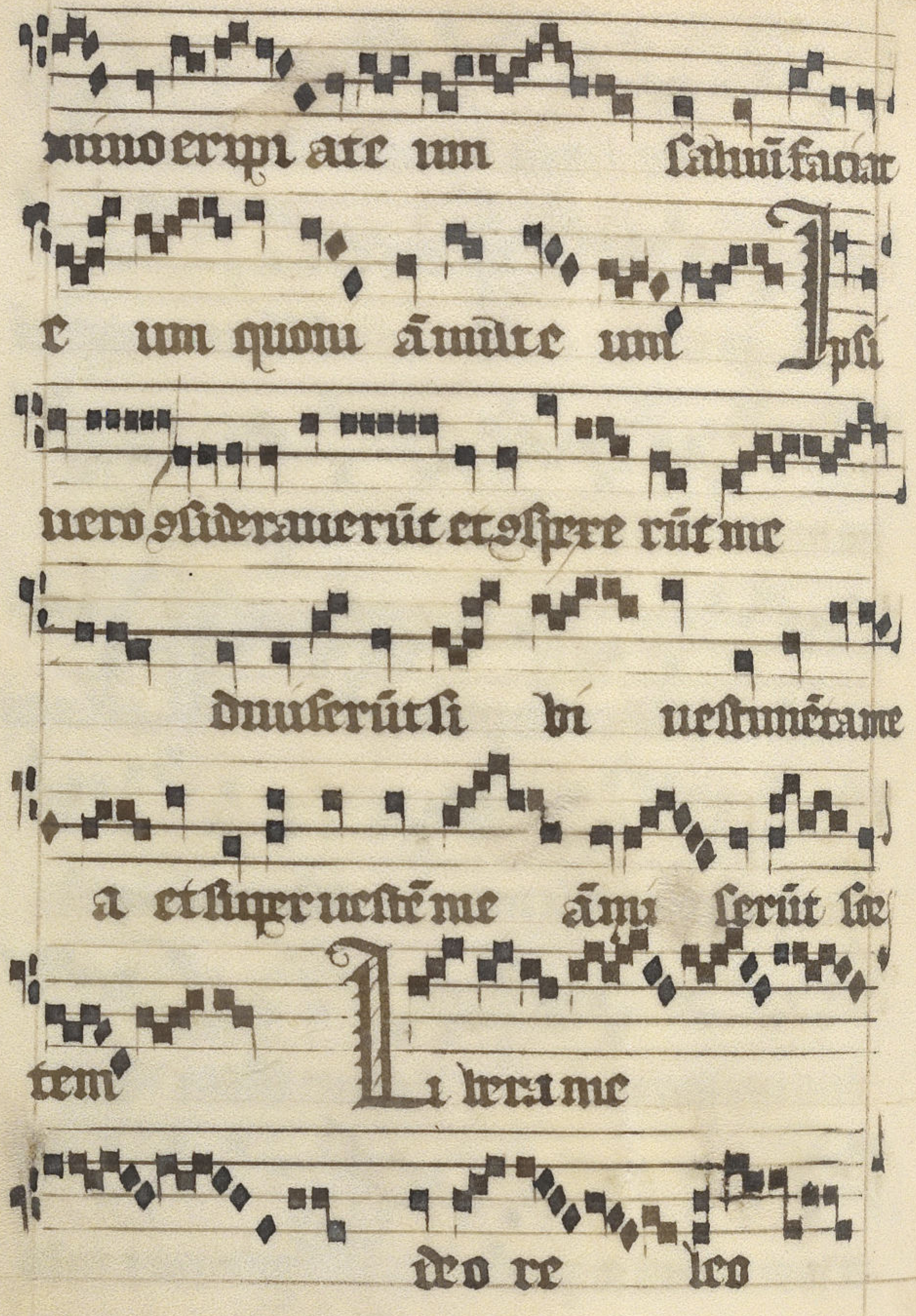
mino eripi ate um saluũ faciat
e um quoniã uult e um Ipsi
uero ꝯsiderauerũt et ꝯspexe rũt me
diuiserũt si bi uestimẽta me
a et sup uestẽ me ãm mi serũt sor
tem Libera me
de o re leo

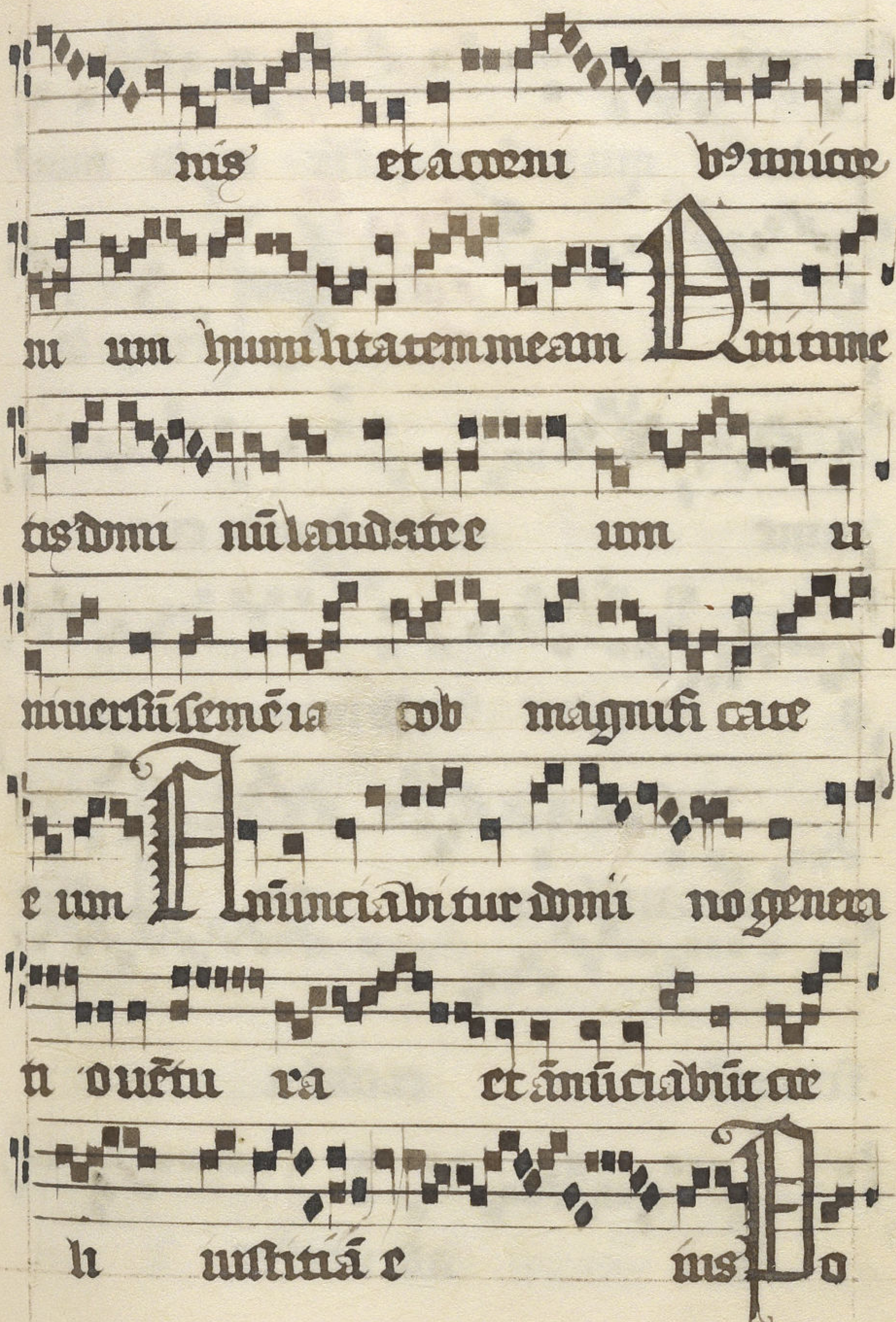
nis et a corni b⁹ unicor
ni um humilitatem meam Qui time
tis domi nū laudate e um u
niversum semē iacob magnificate
e um Annunciabitur domi no genera
ti o ventu ra et ānūnciabūt ce
li iusticiā e ius Do

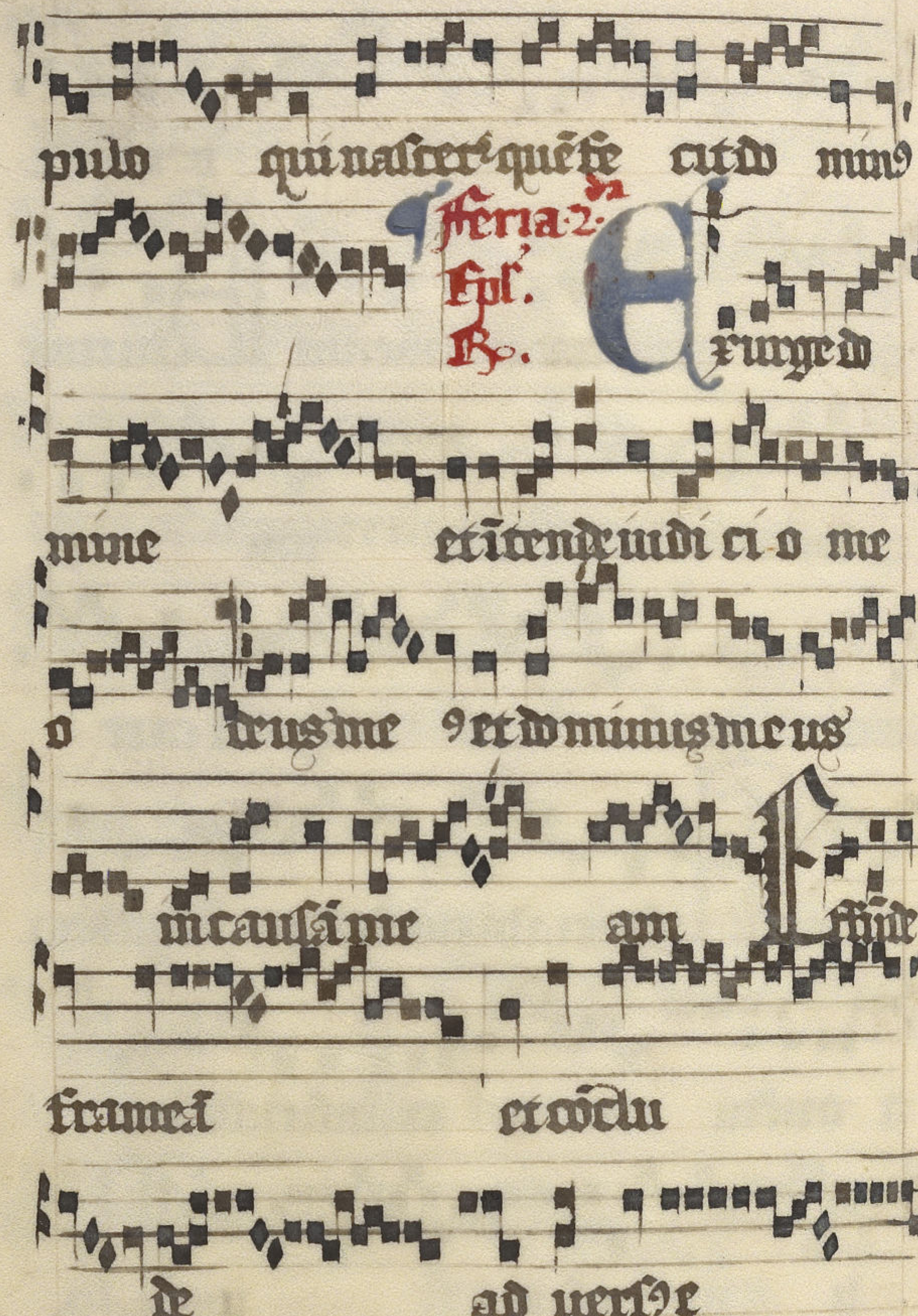

pulo qui nascet' quē fe cit do mun9
Feria 2da
Epl.
R.
Exurge do
mine et itende iudi ci o me
o deus me 9 et dominus me us
in causã me am Effunde
frameã et cõclu
de ad uersus e

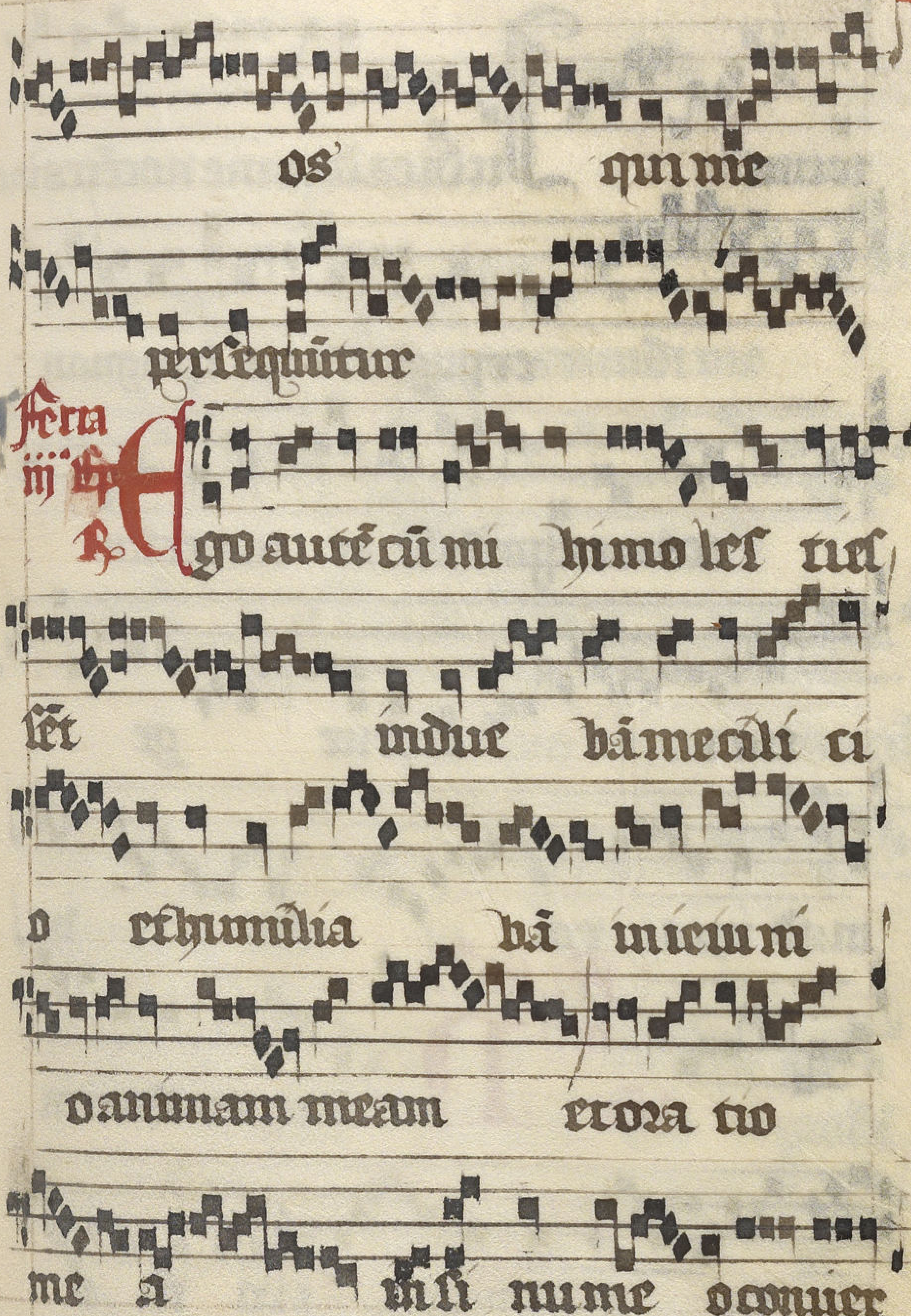
os qui me
persequitur
Feria iiij
R Ego autē cū mi hi mo les ties
sēt indue bā me cili ci
o et humilia bā in ieiuni
o animam meam et ora tio
me a in si nu me o conuer

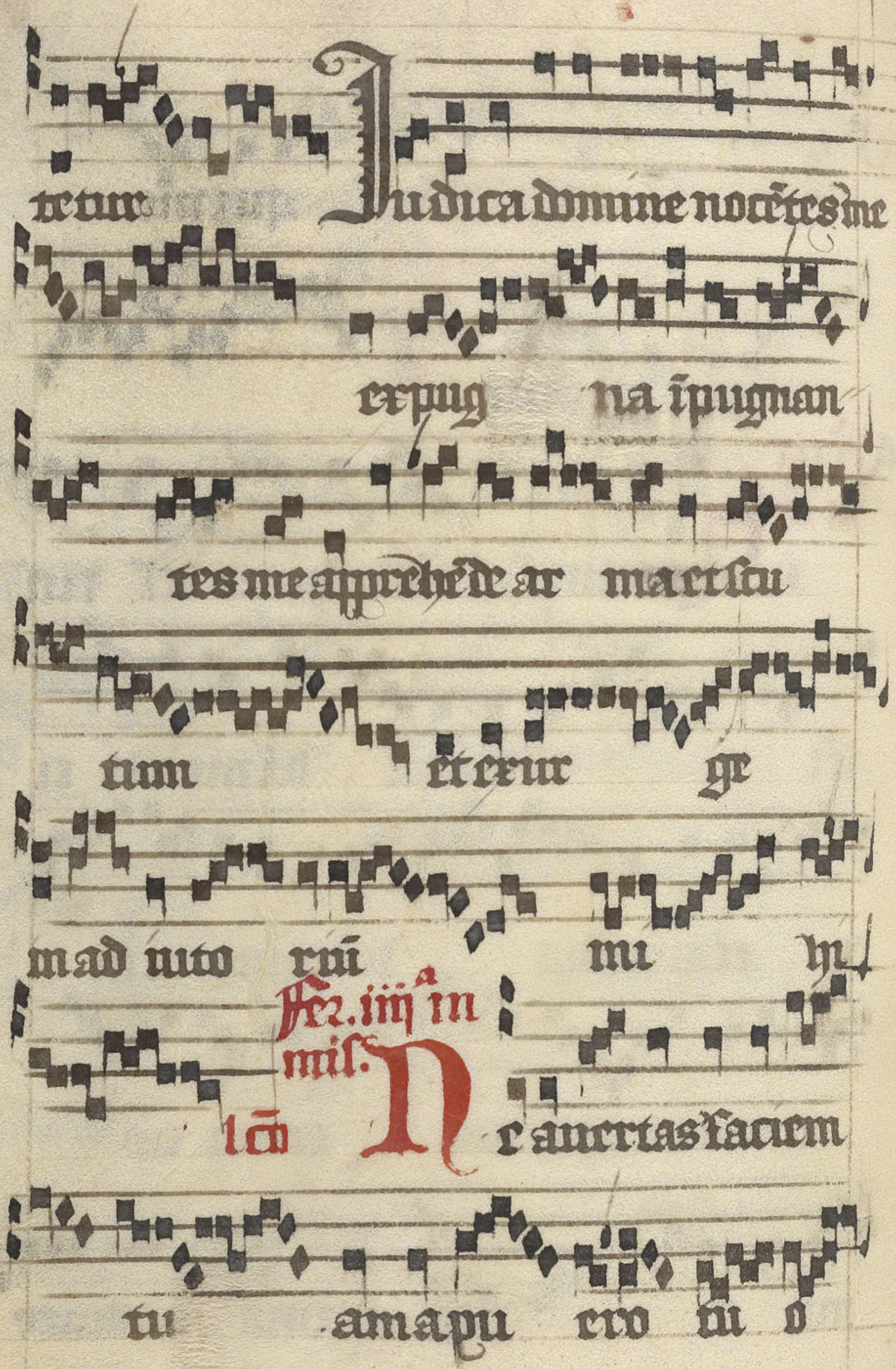
tetur
Judica domine nocētes me
expug na ipugnan
tes me apprehēde ar ma et scu
tum exurge
in ad iuto rium mi hi
Fer. iiij^a in miss.
lcō
Ne auertas faciem
tu am a pu ero tu o

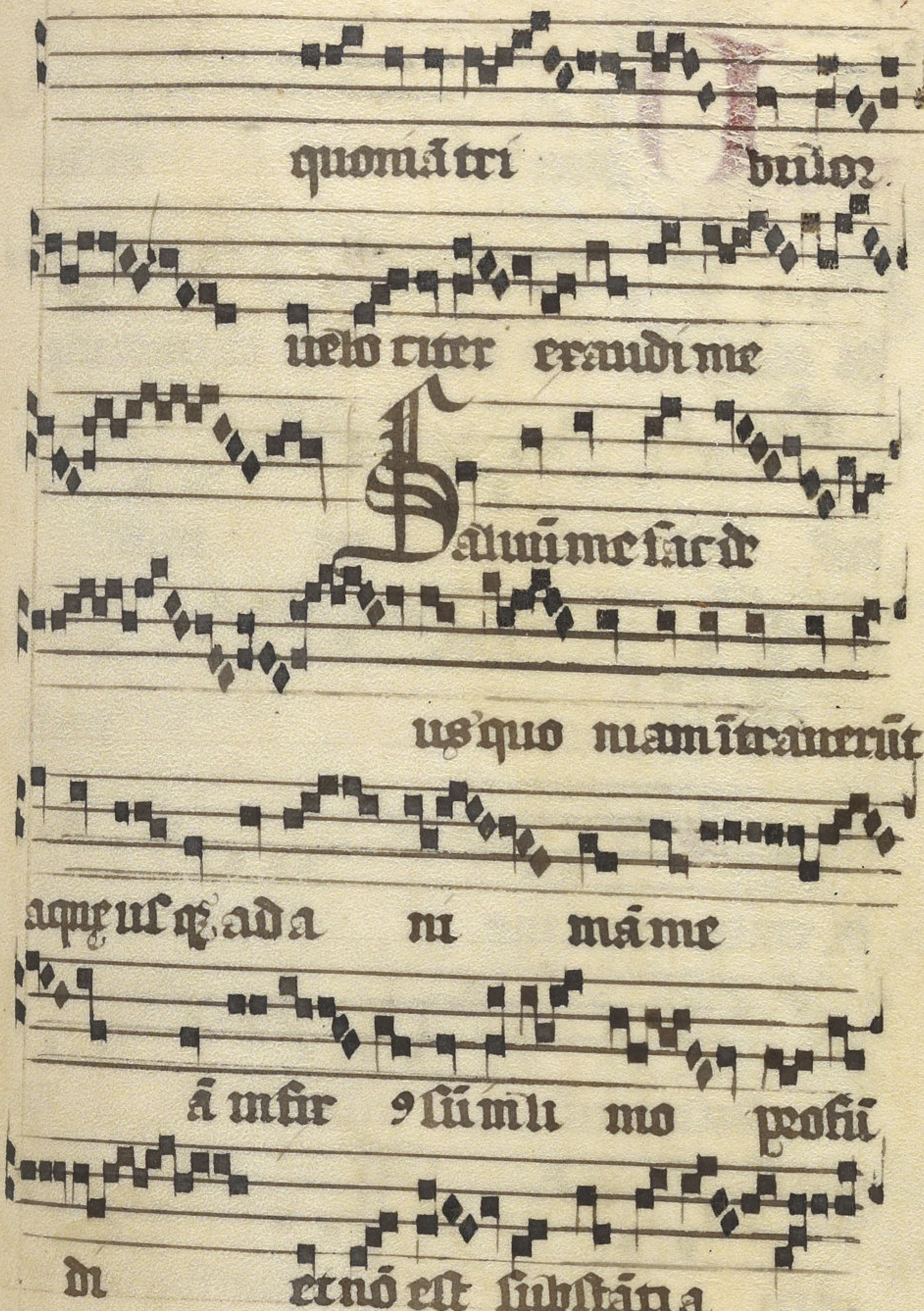
quoniā tri bulor
velo citer exaudi me
Saluū me fac de
us quo niam intrauerūt
aque usque ad a ni mā me
ā infix 9sūm in li mo profū
di et nō est substātia

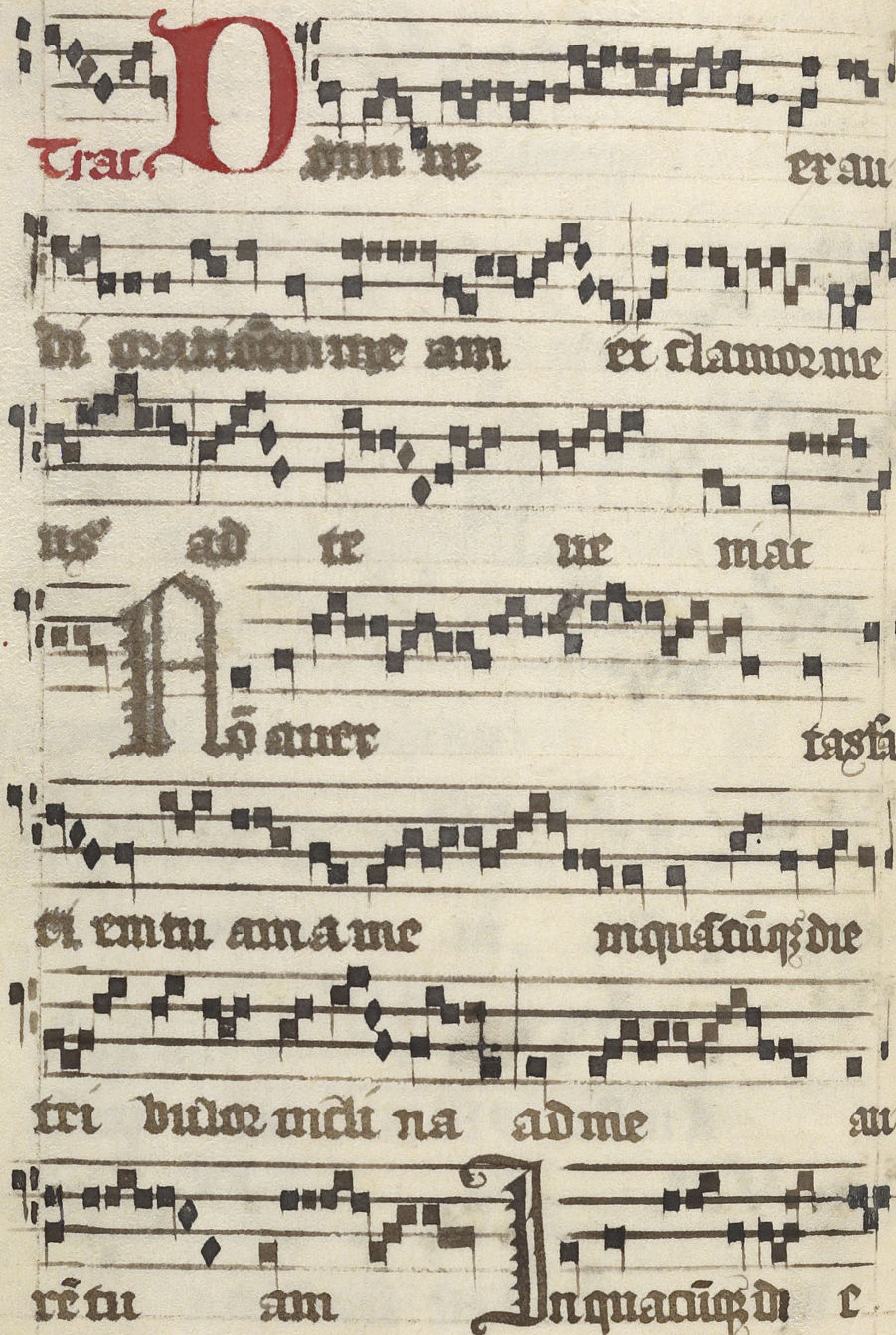

Trac. Domine ex au
di orationem meam et clamor me
us ad te ve niat
Nō auer tas fa
ciem tuam a me in quacumque die
tri bulor incli na ad me au
rē tu am In quacumque di e

℟

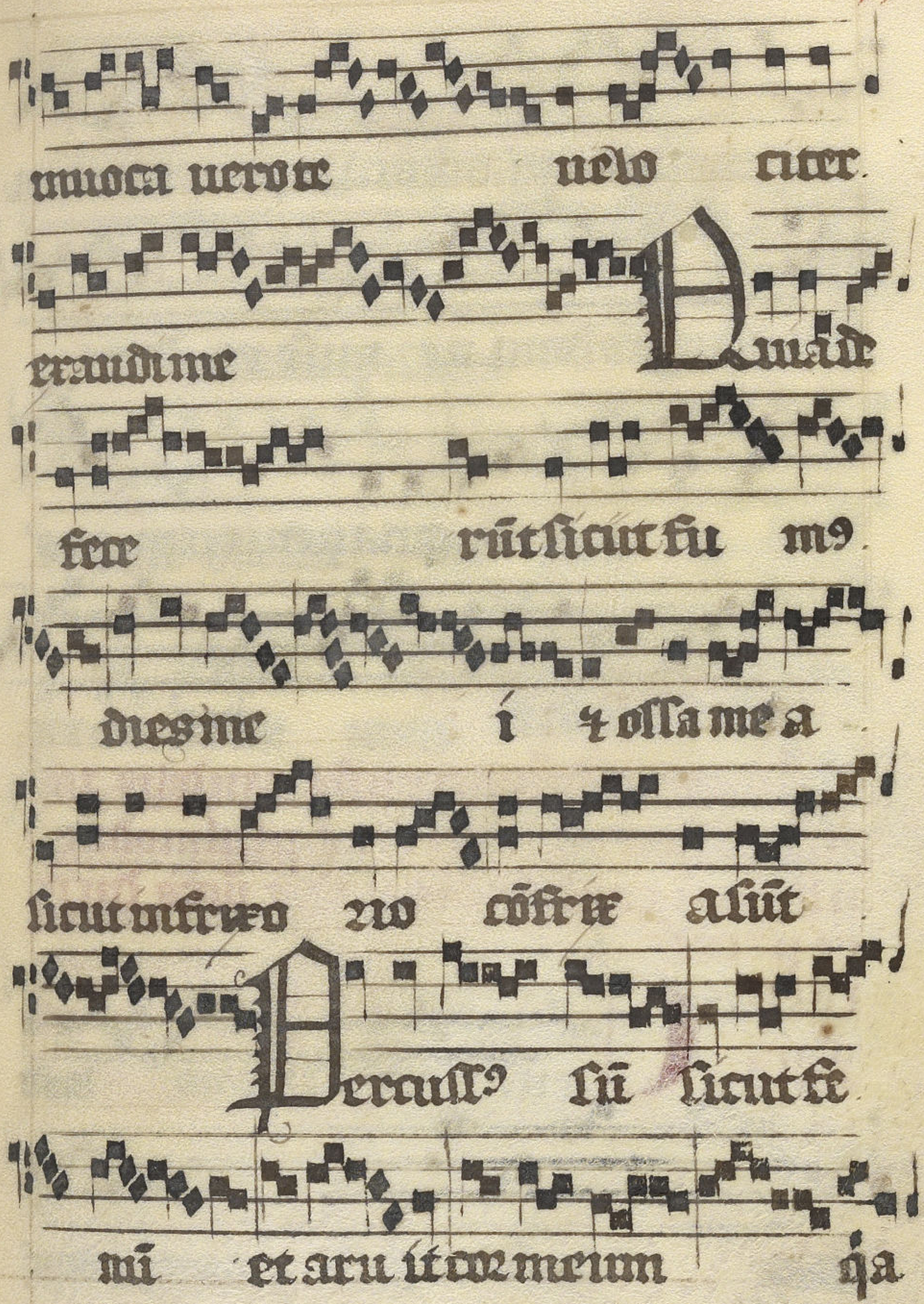
inuocaui te uelo citer
exaudi me Quia de
fece rūt sicut fu mus
dies mei et ossa me a
sicut in frixo rio cōfrix a sūt
Percussus sū sicut fe
nū et aruit cor meum qa

obli tus sum manducare panem meum

Tu exurgēs domi ne mise re beris

syon quia venit tem pus

mi serendi e ius

In cœna dñi accensis candelis· in
nona sacerdos· in fine psalmodiæ
ad locū confessiōis· vadit, p̄ces dicit,
et p⁹ cōfe
facit.

Epl̄a

Crist⁹ fact⁹ est pro no bis o
be di ēs usqꝫ ad mortē mortē

autem cru cis Propter

et de⁹ exaltauit illum

et de dit illi no men qđ est su

per om ne no men

Prefatio ē dn̄icalis. Cōicantes t hāc
igitur ppria. In die para
scues fiat a mor solito cōfessione sa
cerdos se
det. seq̄t lō
Tract⁹ Omne

audi u audit ui tu um et tu

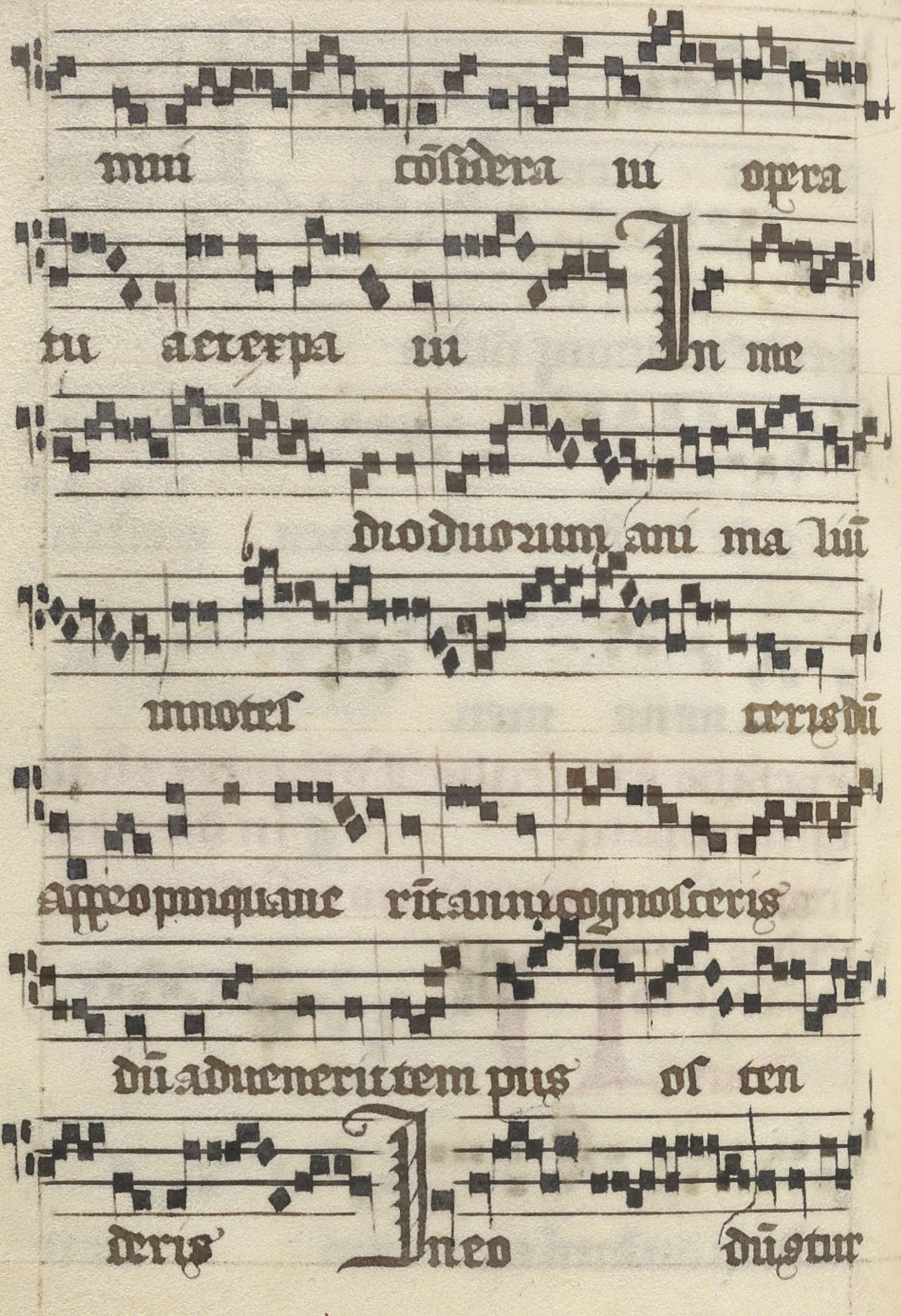
mini cōsidera in opera
tu aetexpa in In me
dioduorum ani ma lui
innotes ceris dñi
appropinquante rit anni cognosceris
dñi advenerit tem pus os ten
deris Ineo dñs tur

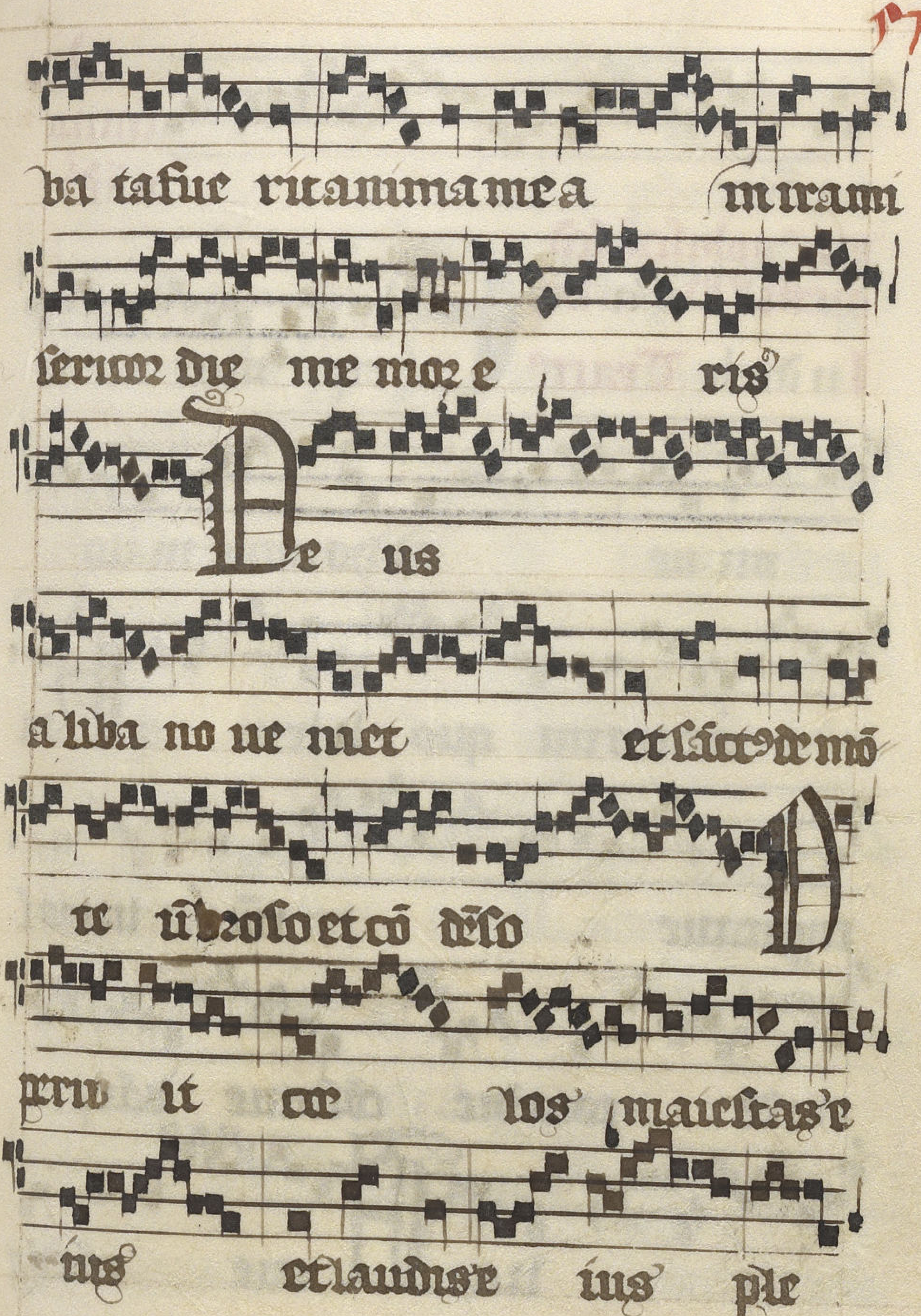
ba tasue ricanimamea mirami
sericor die me more e ris
De us
a liba no ue niet et sacto de mo
te ubroso et co deso D
pru it ce los maiestas e
ius et laudis e ius ple

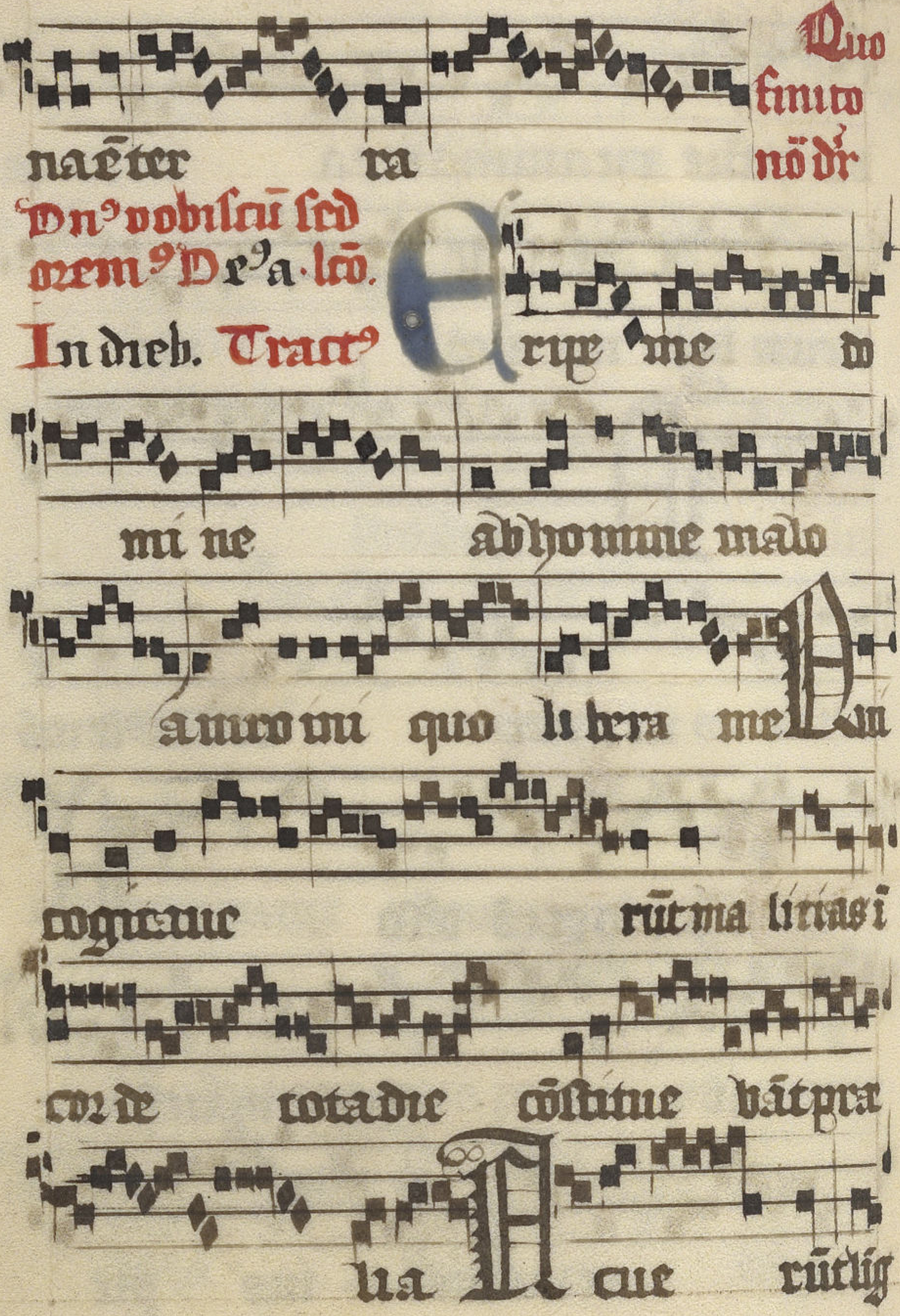
naēter ra
Quo finito nō dr̄
Dn9 vobiscū sed orem9 De9 a. lcō.
In dieb. Tract9
Eripe me do
mi ne ab homine malo
a uiro ini quo libera me Qui
cogitaue rūt ma licias i
corde tota die cōstitue bāt pra
lia Acue rūt lig

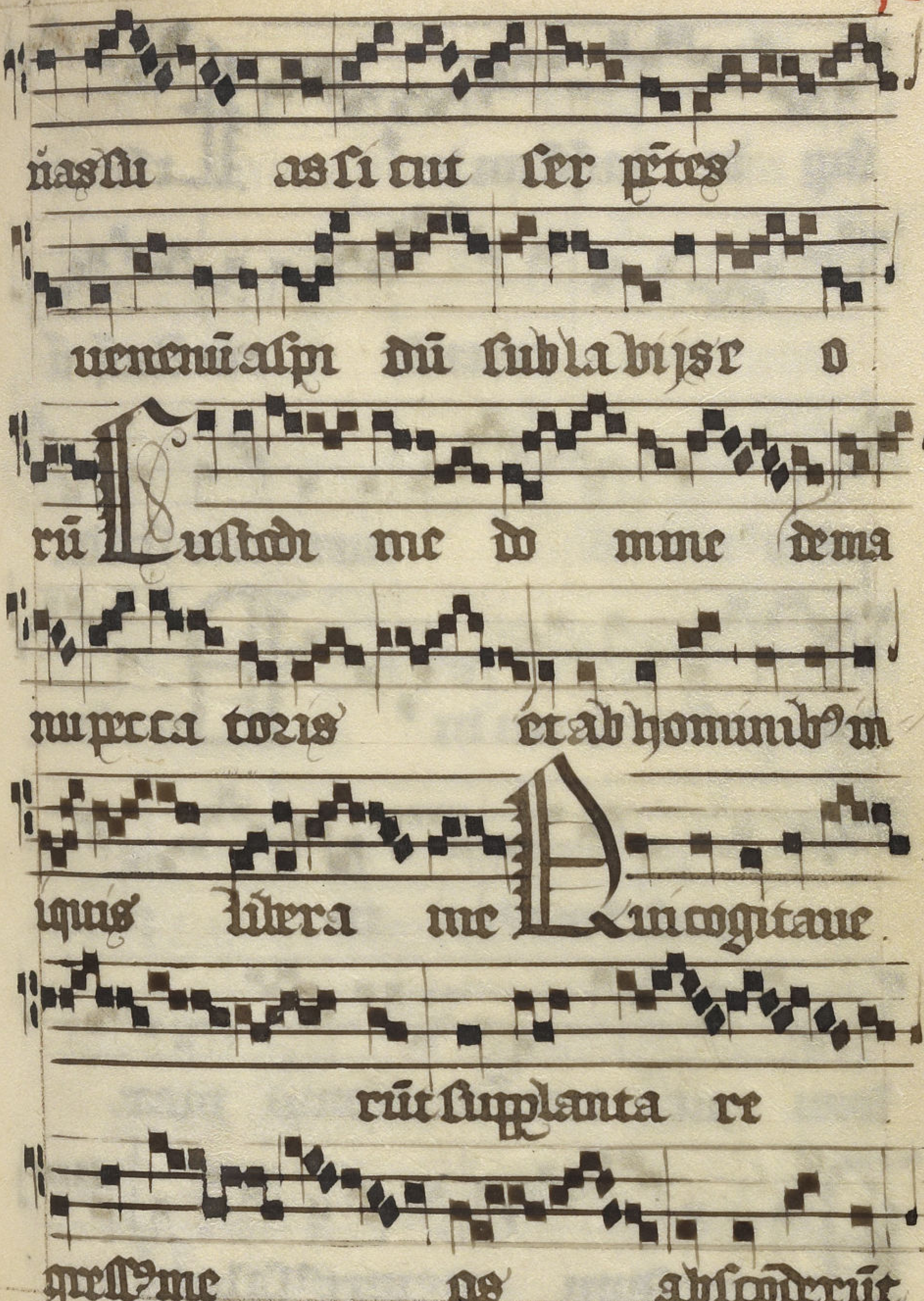
ñas sũ as si cut ser pẽtes
uenenũ aspi dũ sub la bijs e o
rũ Custodi me do mine de ma
nu pecca toris et ab hominib' in
iquis libera me Qui cogitaue
rũt supplanta re
gress' me os abscõderũt

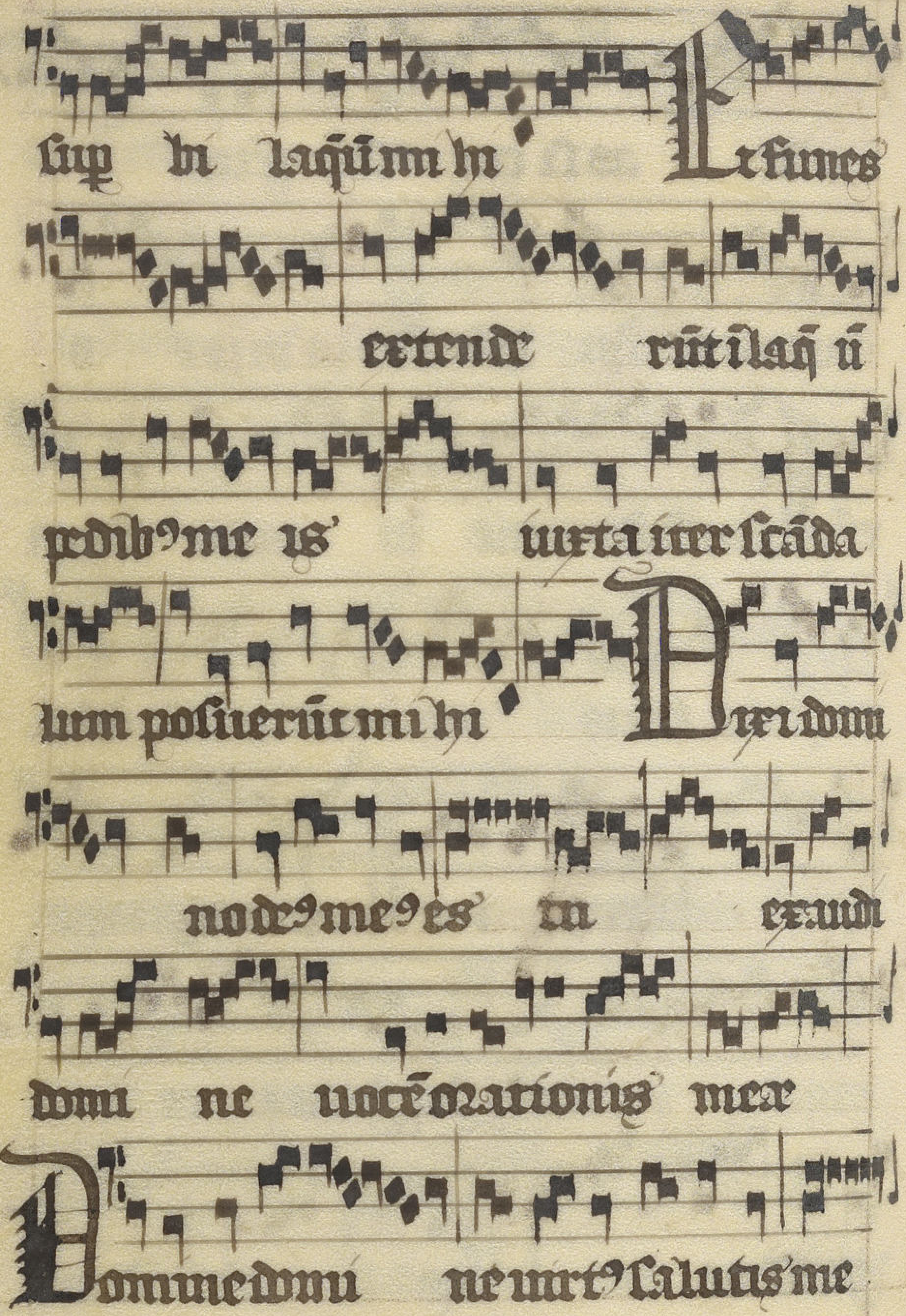
sup in laqũ mi hi Et funes
extende rũt i laq̃ ũ
pedib⁹ me is iuxta iter scãdala
lum posuerũt mi hi Dixi dn̄o
no de⁹ me⁹ es tu exaudi
dn̄e vocẽ orationis mee
Domine dn̄e virt⁹ salutis me

59

x obumbra caput me um in

de uili Ne tradas me domine

adeliderio me

o peccato ri cogn

tauerūt aduersū me ne derelīquas me

ne un quā exal tentur La put

arcuū eo rū la

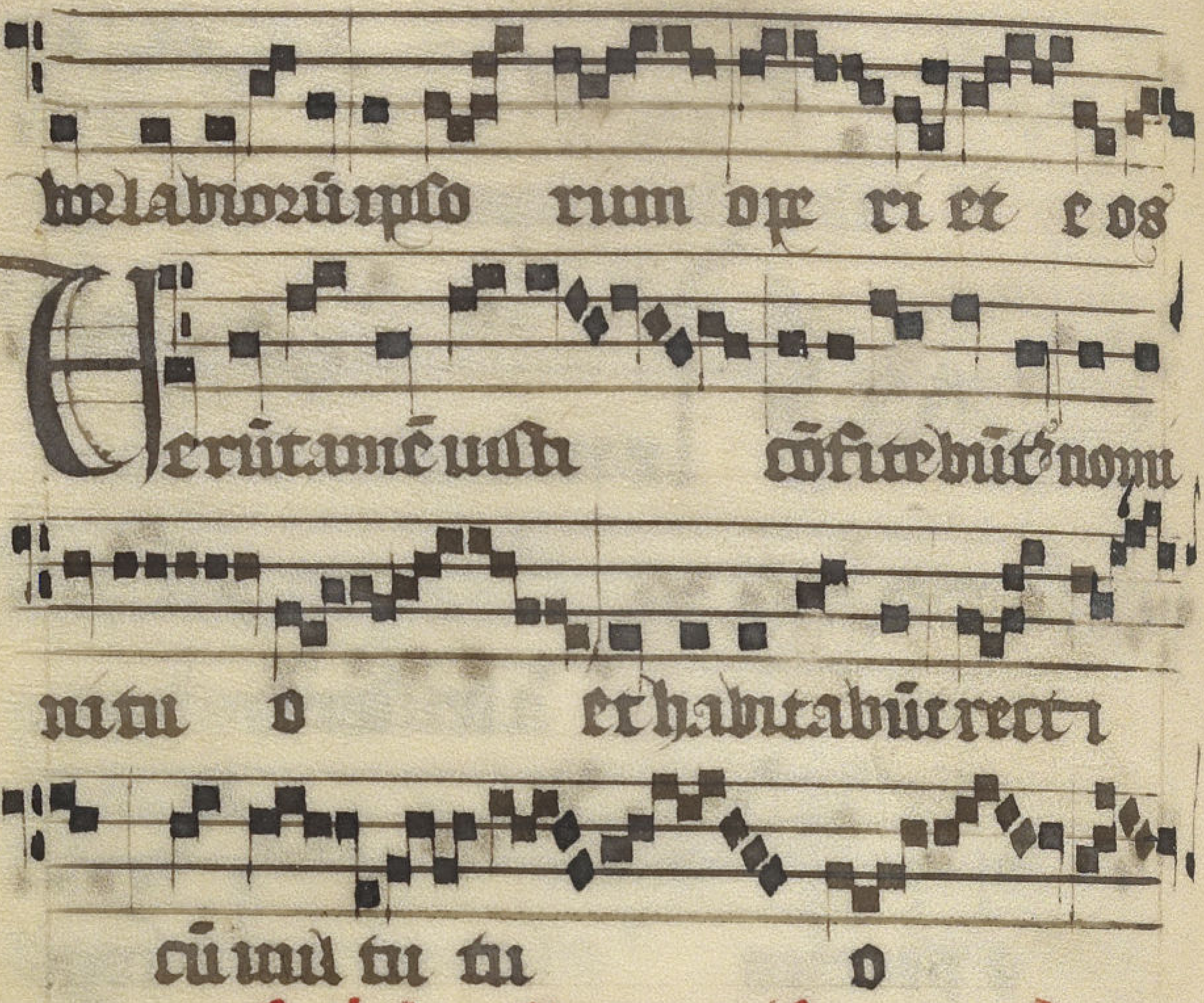

Seqt' passio caq finita ad me diũ altaris accedit sacerdos obla tũ osculat' librũ. deinde ad cor nu epl'e regredit' cantatur' om̃s

Finitis orationib' casulã exuit ponitq; ei i cor nu epistolae uestiariũ igredit' calcios exuit lotisq; manib' redit ad cathedrã stãs uersa facie ad lectorem euãgelij dũ icipit' Nos autẽ uadit ad cornu epistolae ibi manẽs donec fi niat' ¶ Collocata cruce super calicẽ prim'

adrat rediēsq; ad cathedrā stat uerso uultu
ad crucē detecto capite. ¶ Finita om̄ium adorati
one celebrās nō expectato respōsoriorꝫ fine
casulā īduit missale ī cornu euangelii collo
cat digitosq; abluit. ¶ Allato calice a diaco
no celebrās hostiā patenę superponit digitosq;
ī calicē excutiat; Finitis R̄sorijs et diacono
hoc corpus īcipiēte celebrās osculat altare
osculat statimq; oblationē suscipit diacono ma
nū eius osculāte eorꝫ suscepto diacon⁹ aquā ca
lici īfudit, sed sacerdos nō dicit more solito
De latere: nec signat oblationē sed mora ad
altaris mediū pergēs dicit In spiritu humil:
et cruce cū calice facta ut moris ē deponit
et corp⁹ dn̄i sup corporale collocat ac patena
digito super calicē excussa finitaq; cōtice ex
pansis manib⁹ omisso Orate fr̄es in silētio
dicit Orem⁹ Pietate. Orōne cōpleta usq; ad
amē īclusiue submissiori uoce subiungit Orē⁹
preceptis salutarib⁹ & reliq̄ facit more so
lito usq; ad fractionē hostie īclusiue. ¶ Ge

qr. Per oīa secula secl'. R. ad q semel tantū cū
particula hostie crucē intra calicis ambitū
exprimit ipsāq3 i uinū demittit subiūgēs ora
tione Dnē ihū xpē et cōicat ut solet. Peracta
cōmunione ablutiōes sumit more solito sed nul
la subsequit' cōpleda nec oratio Placeat; sed pli
cato corporali altare discoopertū reliquēs in
trat uestiariū et uesperas cū diacono legit
et calceamēta resumit. Dū adorat' crux R.

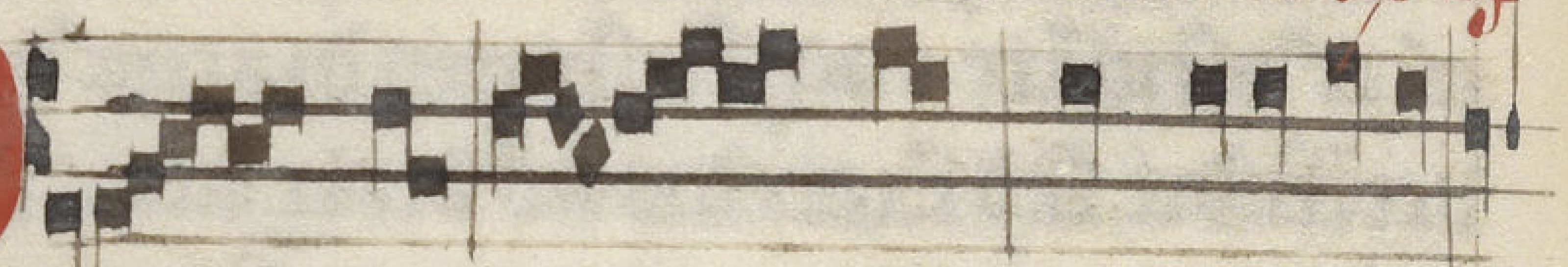

Popu le me us quid feci tibi aut

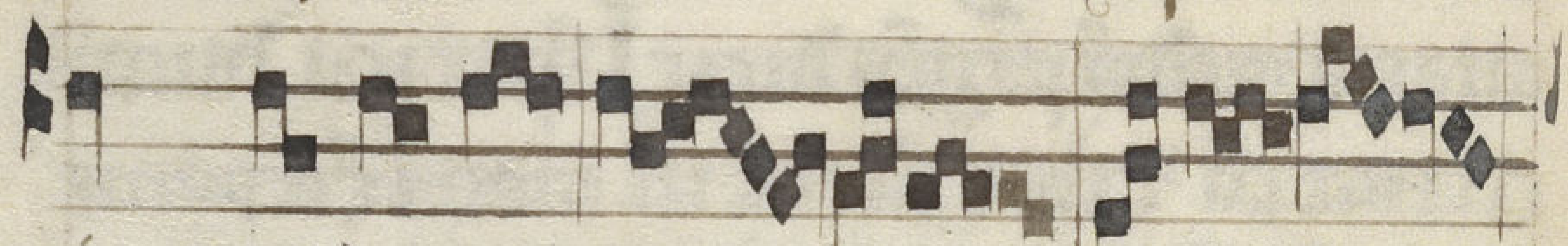

quid molestus fu i respon

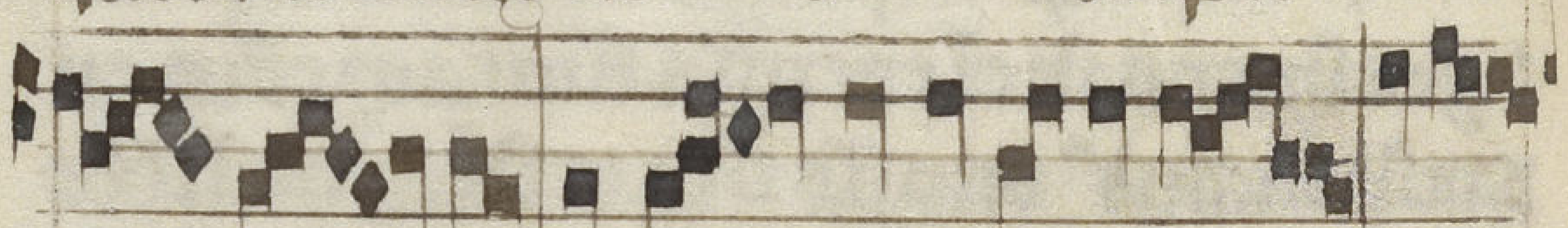

de mi Quia eduxi te de ter

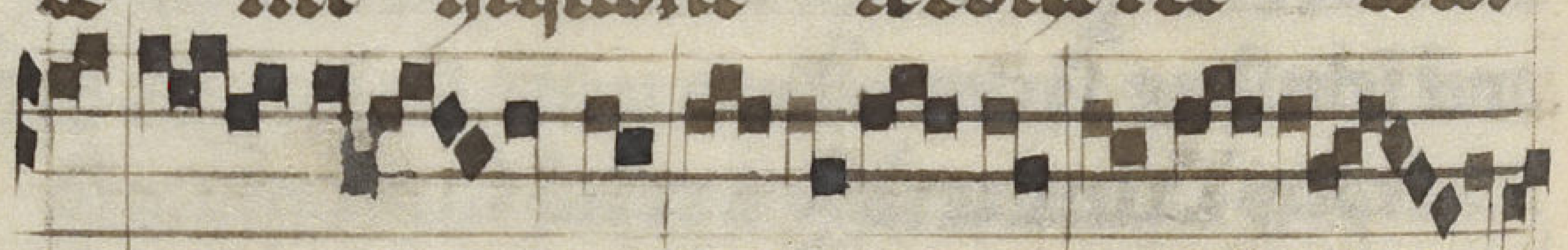

rae gyp ti Et de domo seruitu tis

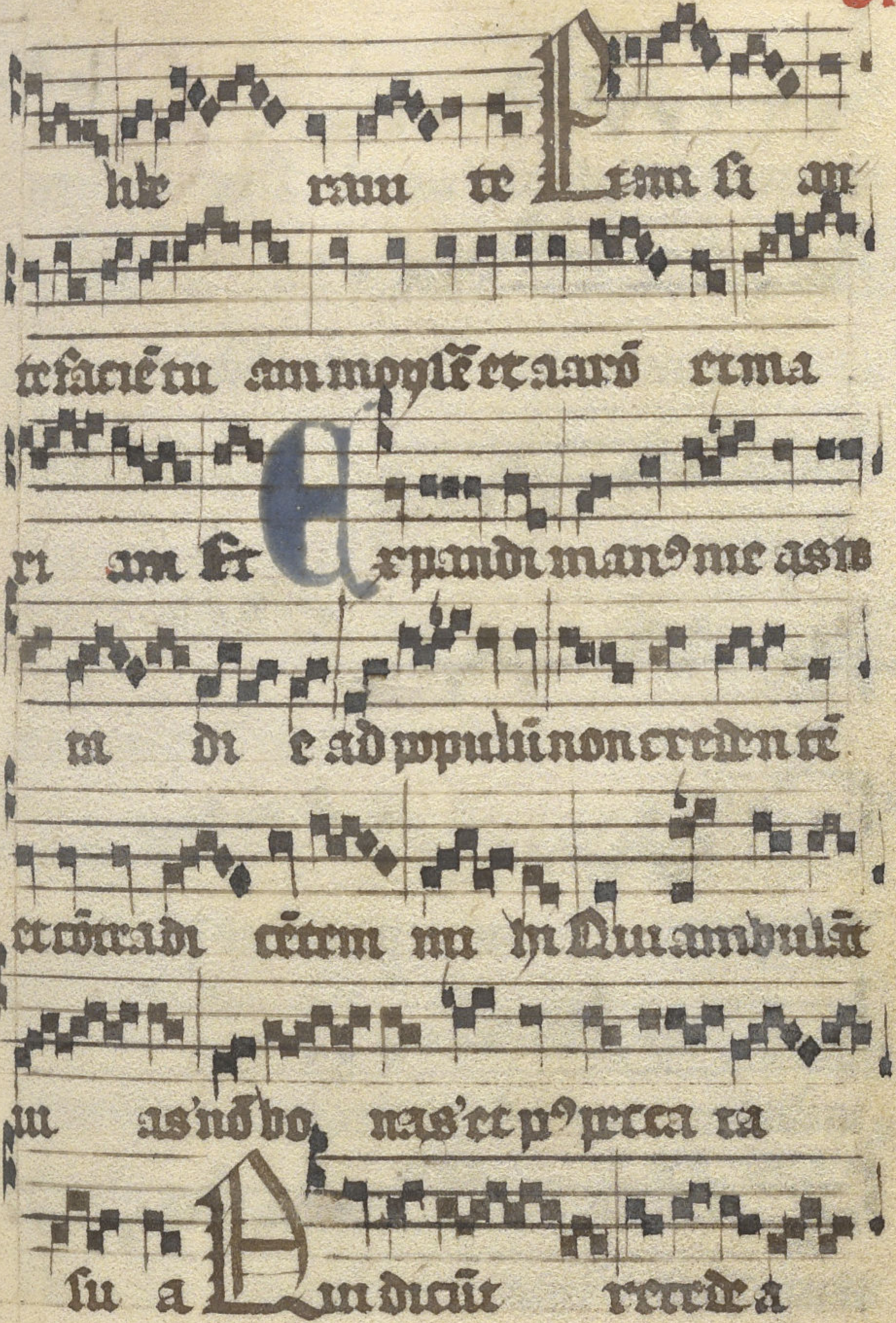
hic rauit te Ptem si am
te faciē tu am moysē et aarō erma
ri am ke Expandi man⁹ me as to
ta di e ad populū non credentē
et cōtradi cētem in hi Quiambulāt
in as nōs bo nas et p⁹ pecca ta
su a Quindicāt recede a

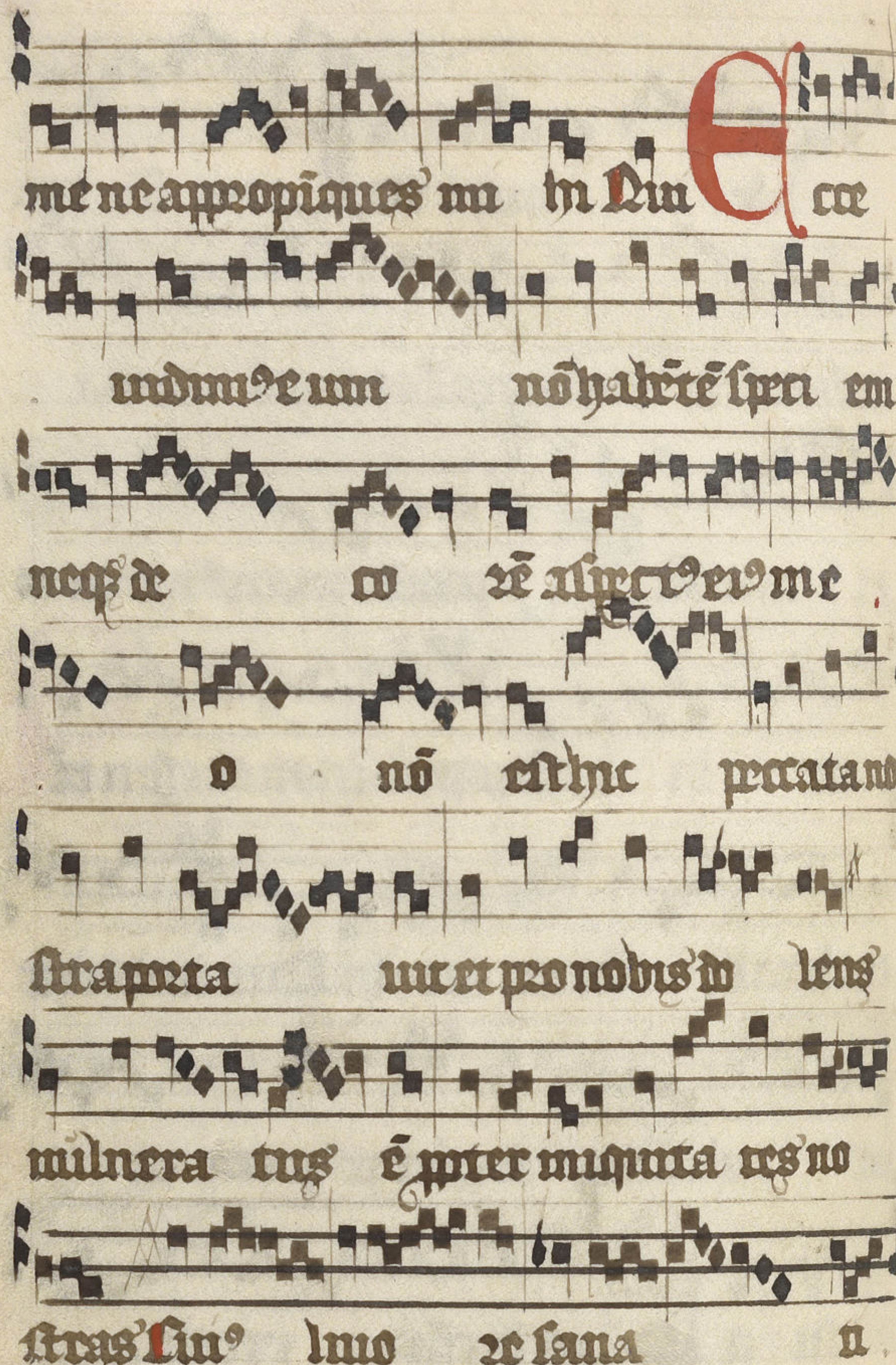
me ne appropiques mi tu Dñi Ecce
vidimus eum nō habētē speci em
neq3 de co rē aspectus eius me
o nō est hic peccata no
strapreta uit et pro nobis do lens
vulnera tus ē pter iniquita tes no
stras Cuius lnio re sana ti

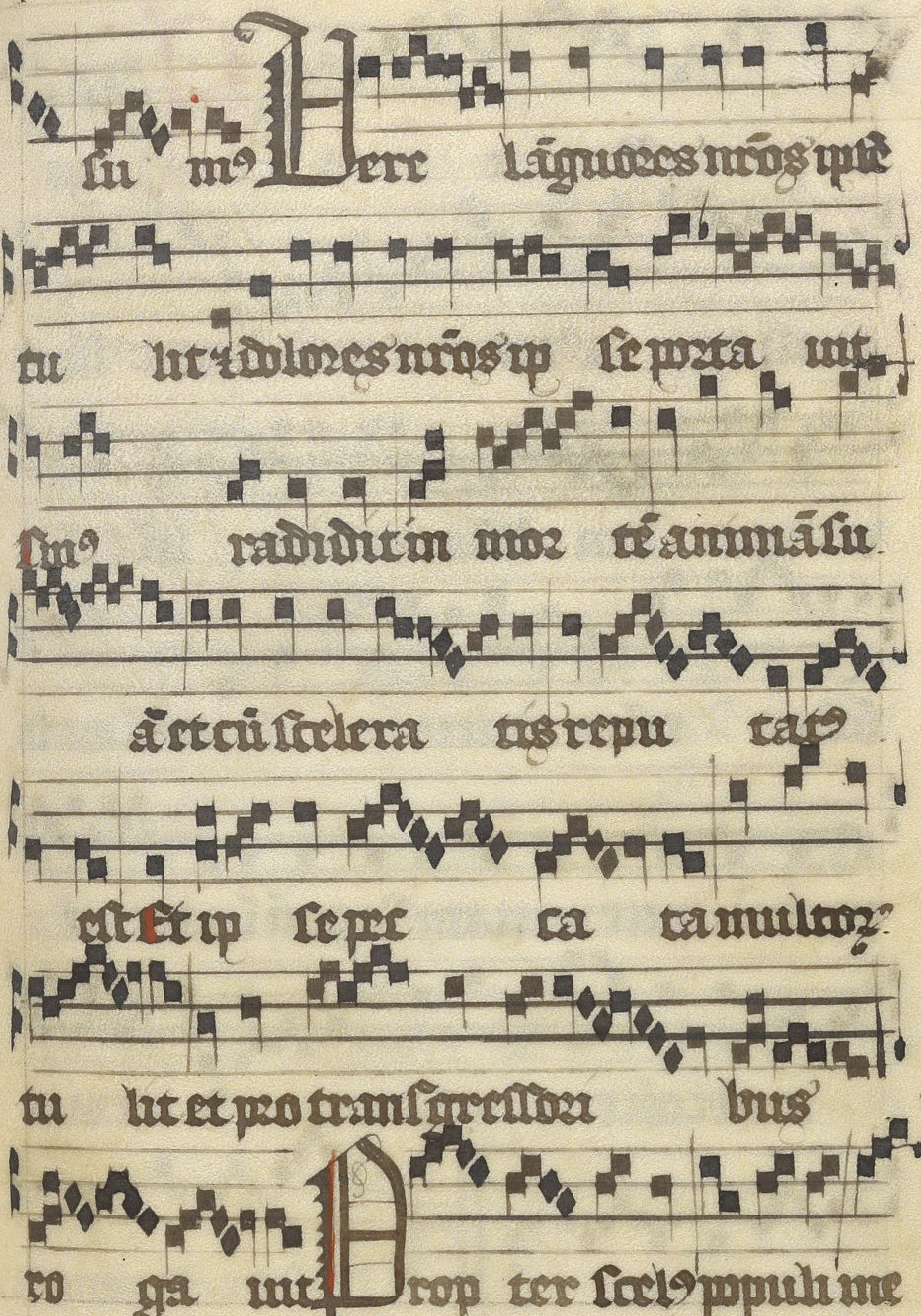
su m9 Vere lãguores nr̃os ipse
tu lit et dolores nr̃os ip se porta uit
sum9 radidit in mor te animã su
ã et cũ scelera tis repu tat9
est Et ip se pec ca ta multoꝝ
tu lit et pro transgressori bus
ro ga uit Prop ter scel9 populi me

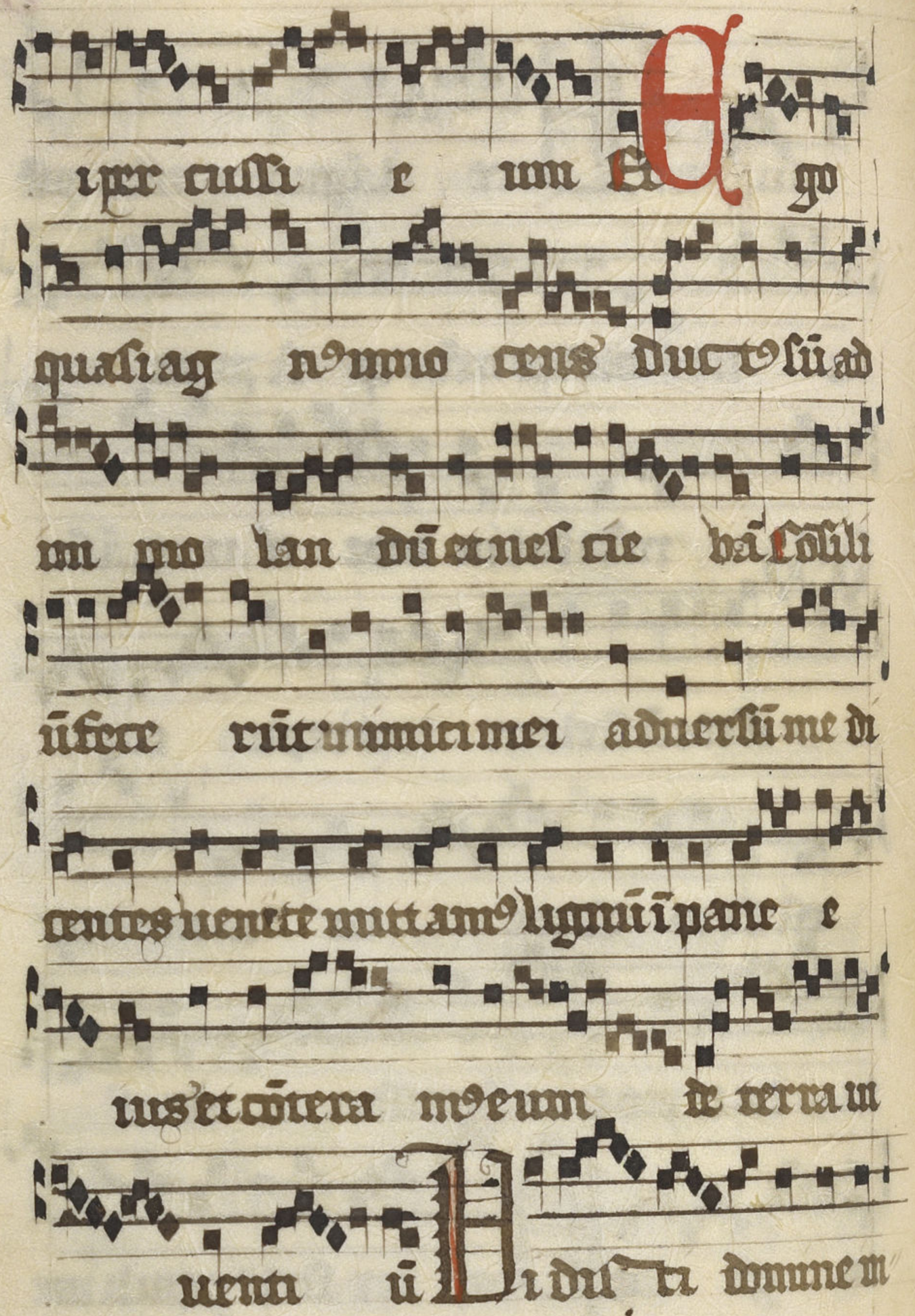

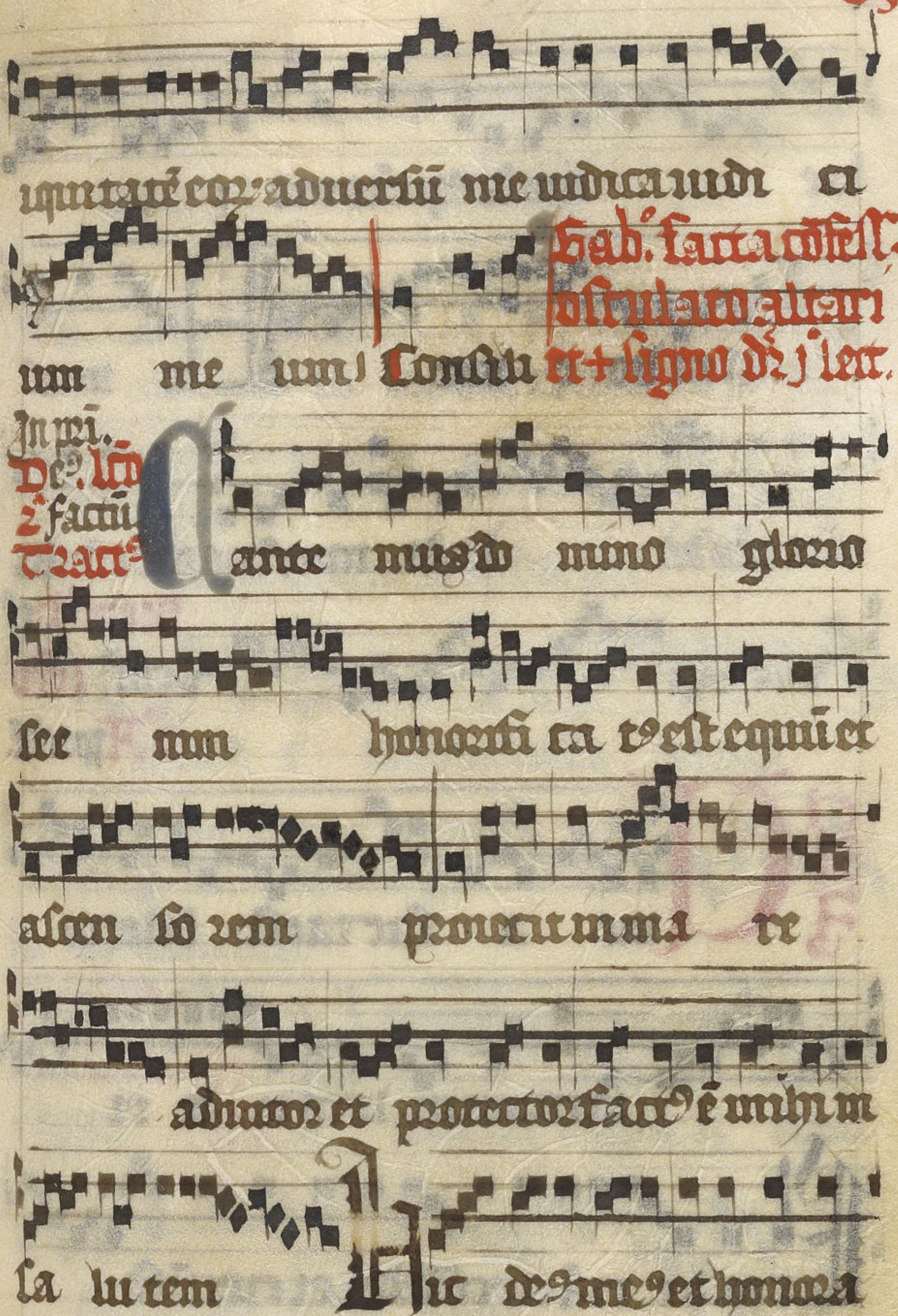
iquitate cor: adversu me iudica iudi ca
um me um. Consitu
Sab. facta confess. osculato altari et + signo d[e]z j lect.
In pri. De[us] lo[?] z factu. Tract[us]
Laate mus d[omi]no glorio se enim honorifi ca t[us] est equi et
ascen so rem proiecit in ma re
adiutor et protector fact[us] e[st] michi in
sa lu tem Hic de[us] me[us] et honora

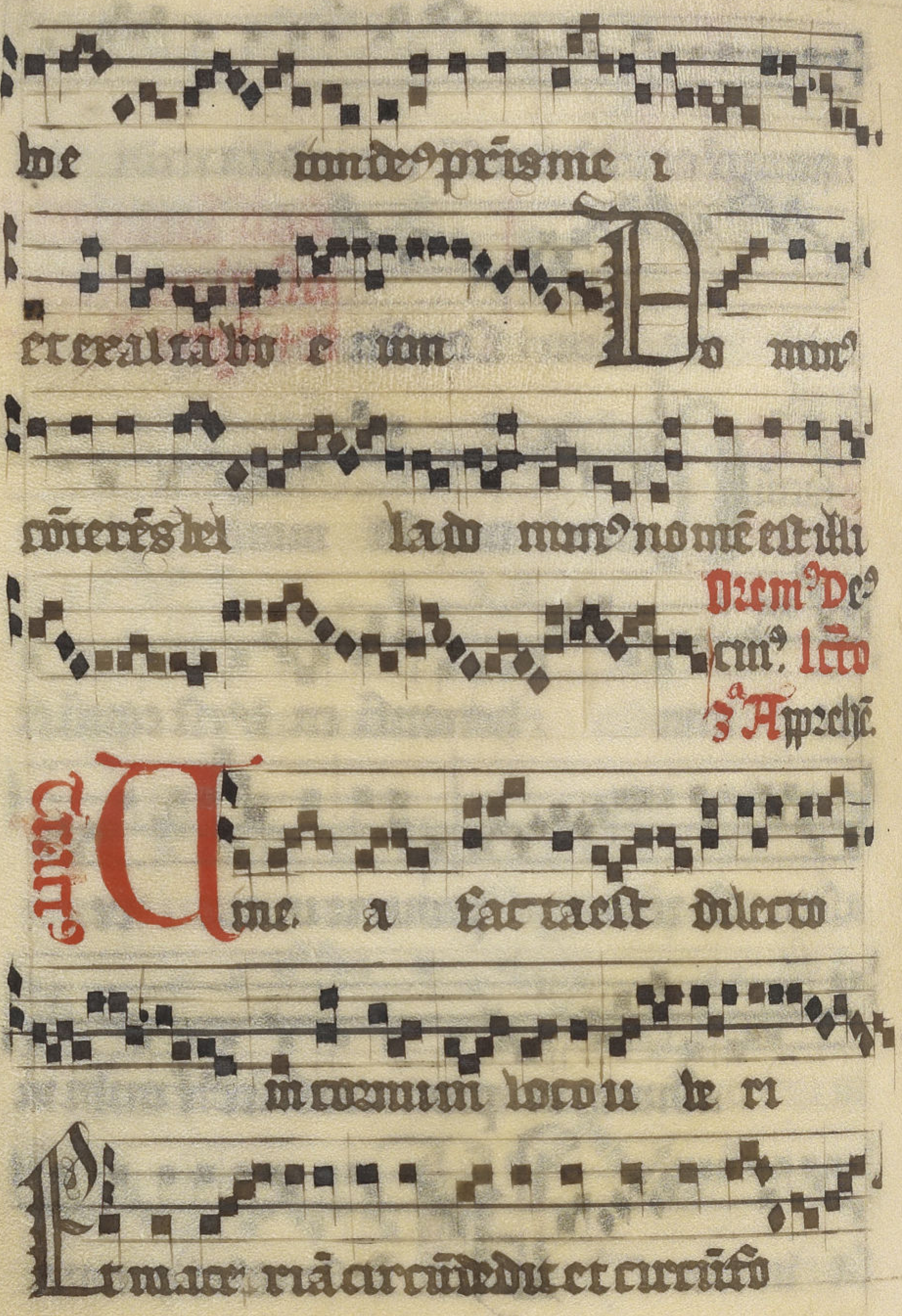
we undeꝯ prīsme i
et exaltabo e um Do minꝯ
cōterēs bel lad munꝯ nomē est illi
Dīem Deꝯ cuꝯ. lcco 3ª Appꝛehē.
V me. a facta est dilecto
in cornum in loco u be ri
Et mace ria circūdedit et circūfo

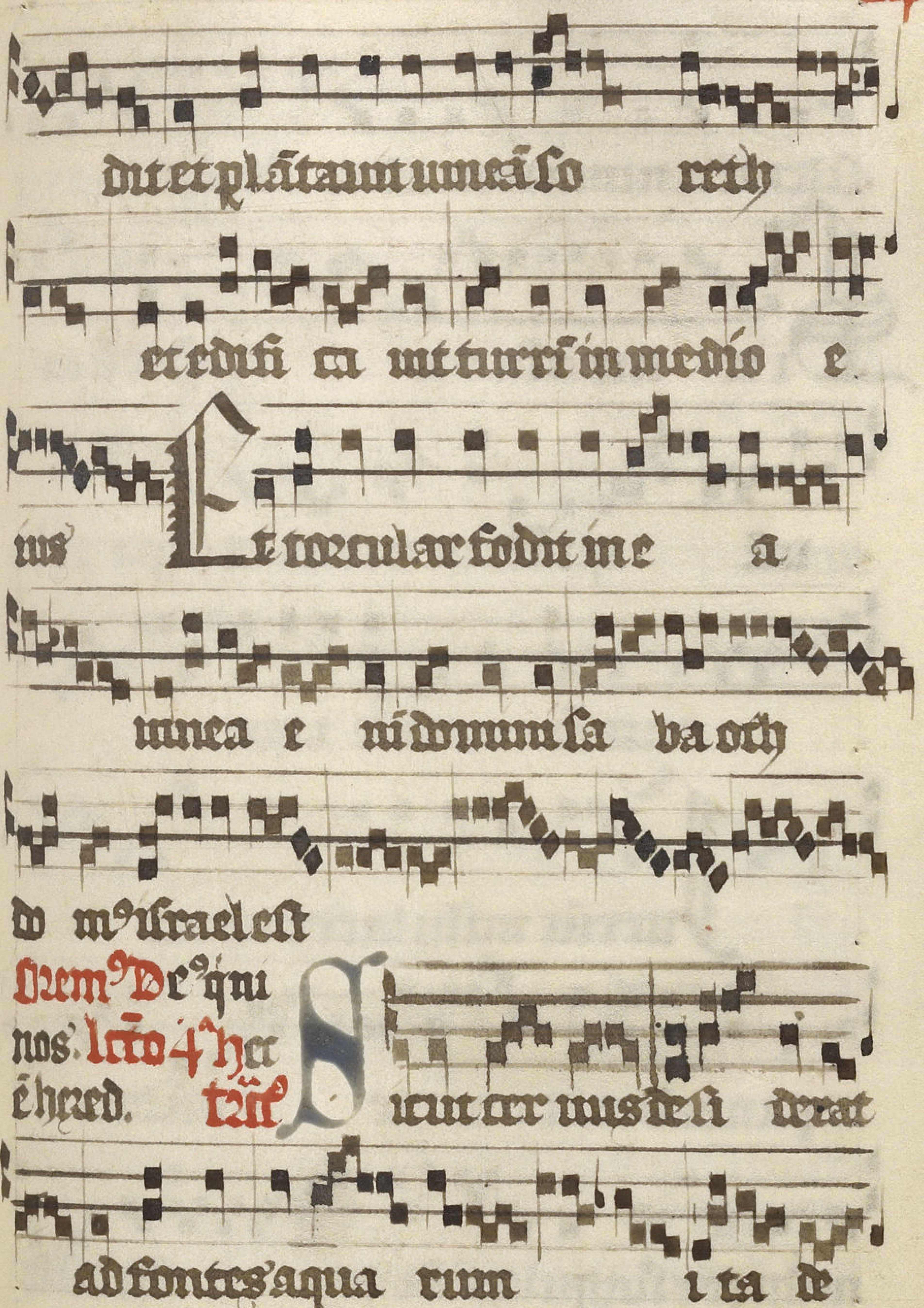
dit et plãtauit uineã so rech
et edificauit turrim in medio e
ius Et torcular fodit in e a
uinea e nim domini sa baoth
do m9 israel est
Orem9 De9 qui
nos. lectio 4 Hec
ẽ hered. tract
Sicut ceruus desi derat
ad fontes aquarum ita de

sitiuit anima mea ad te deus

Dia ut aiame a ad deū u

ui quādo uem am et appa rebo

ante fa ciem di mei

Fuerūt mihi lacrume me

panes die ac noc te dūdici t

mihi per singulos di es u di cēti

Oro De⁹ qui eccles.
Seqt' letania
Stãte sacerdote

ustu us

ad cornu altaris et dũ dicit' S. Trinitas oscu
lat' altare. finita letã. incipit' missa a kyriel'
Gloria dr. Dñs uobis. Suffragia nulla. Epl'a Ista.

Alle lu ya Cõfitemini

do mino quoniam bon⁹

quo niã in seculũ mi sericor dia

e ius Laudate 33. Ipso die
secto ad
iij aña.

Erat autẽ aspect⁹ ei⁹ sicut fulgur uestimẽta
ei⁹ sicut nix all'a all'a Capl' Expur
gate uet⁹ fermentũ ut sitis no

ua conspersio sicut estis azimi:
etenim pascha nostrũ imolat9 est
xps; V' haec dies. R. Exultem9. Ep. Expur.

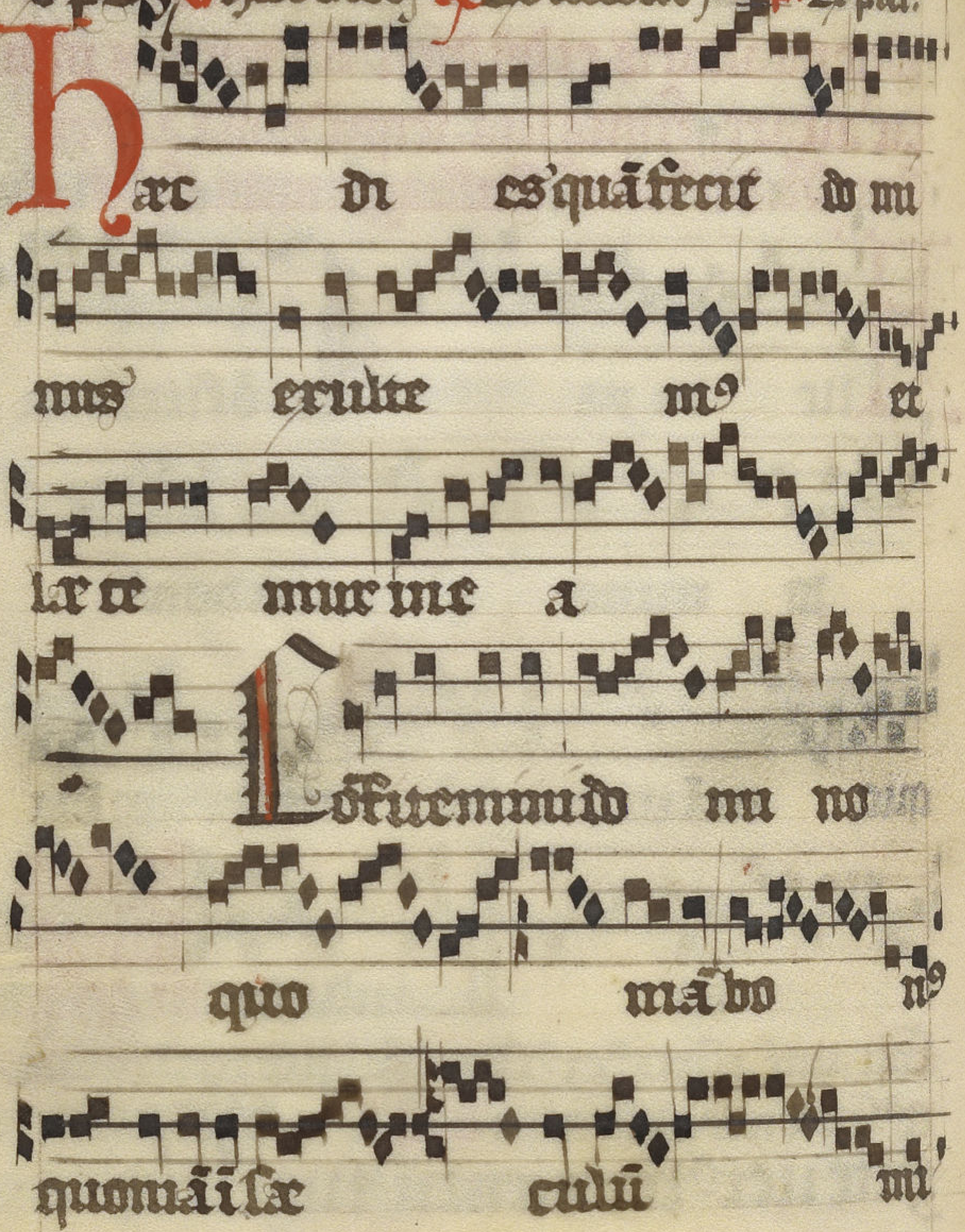

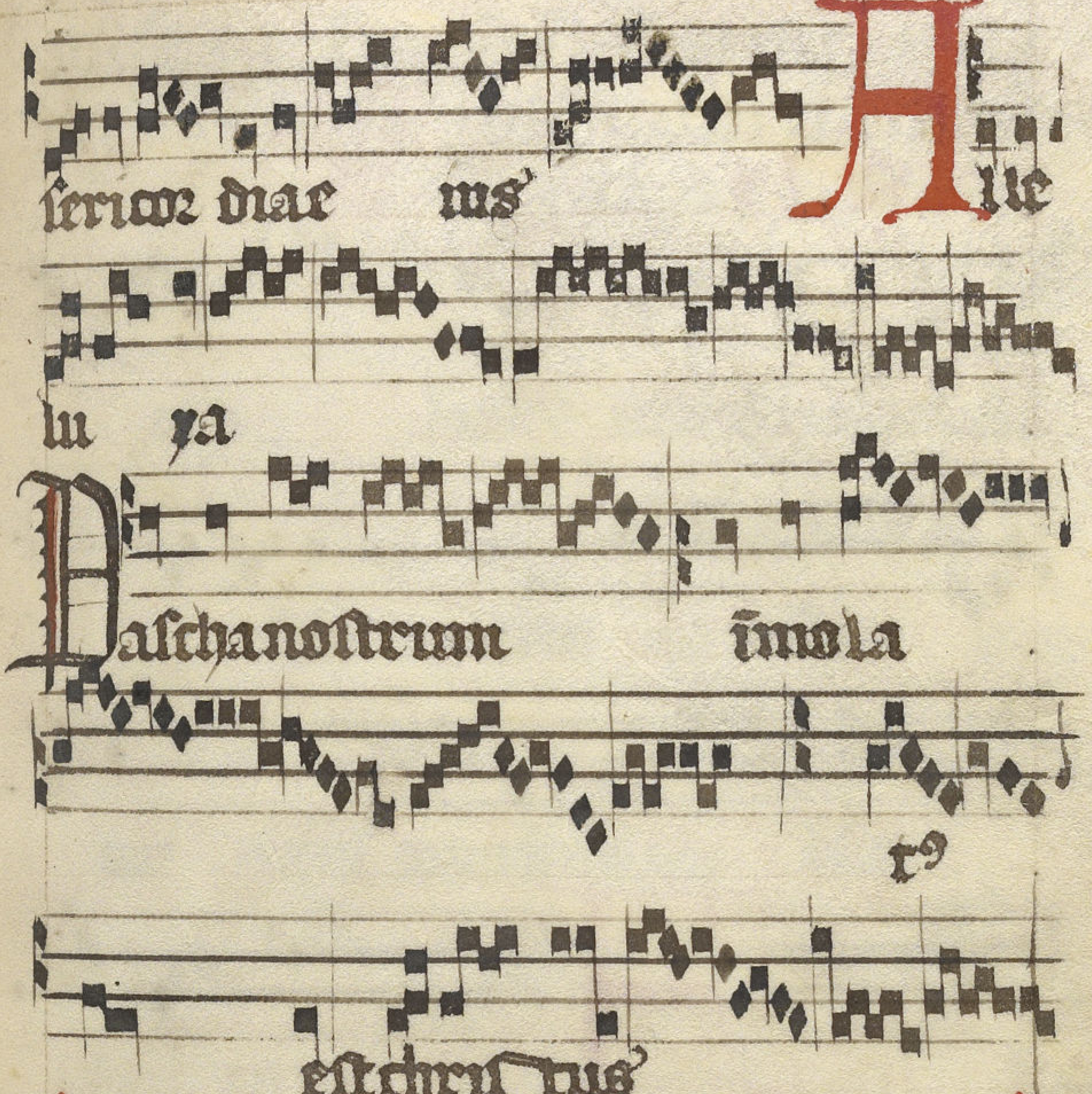

Prefat. et cõicãtes ppria usqz ad sab. Feria ii et ceteris ad horas alleluia v. Ad tertiam capitulũ.

Christus resurgẽs ex mortuis iã non moritur: mors illi ultra nõ dominabitur: quod enim mortuus est per

catō mortuꝰ est semel: quod au
tē uiuit uiuit deo; Epl'a Stās preꝰ
℟. Hec dies. 65. ℣.

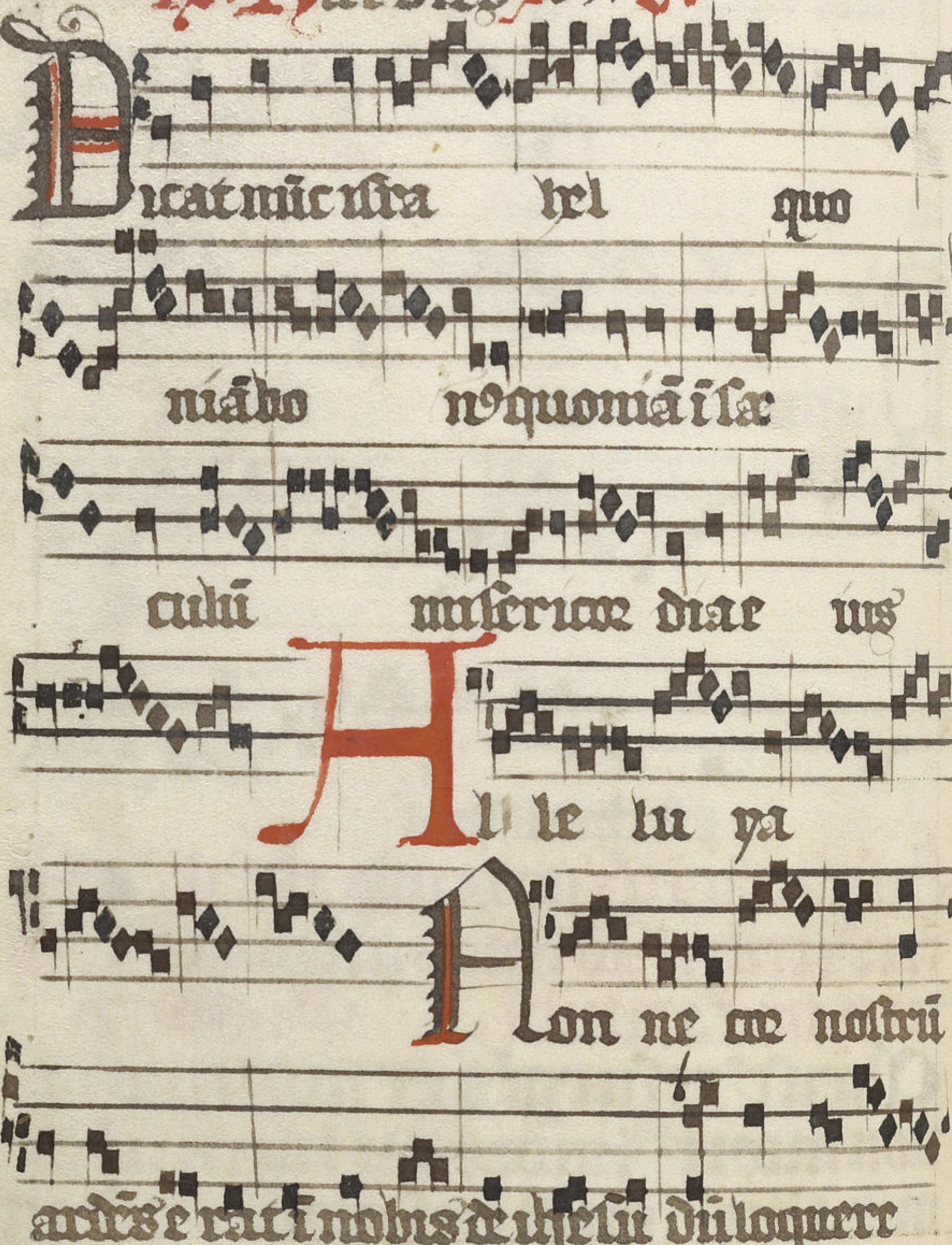

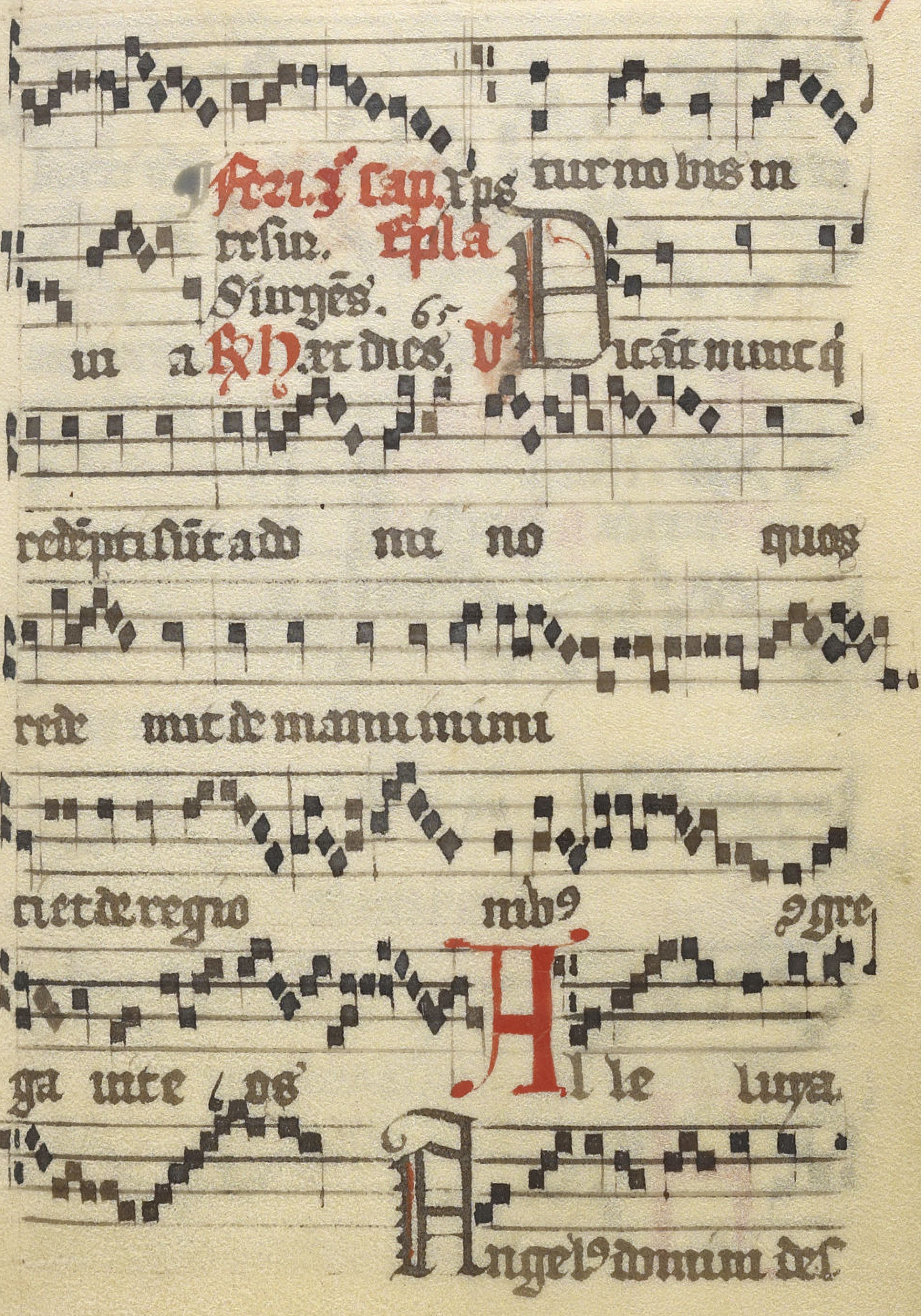
tur nobis in
Feri. 3 cap. Xps resur. Epla
Surgens. 65
Rh. Hec dies. V. Dicant nuncq
redempti sunt a do mi no quos
rede mit de manu inimi
ci et de regio nib9 cgre
ga uit e os
Alle luya.
Angel9 domini des

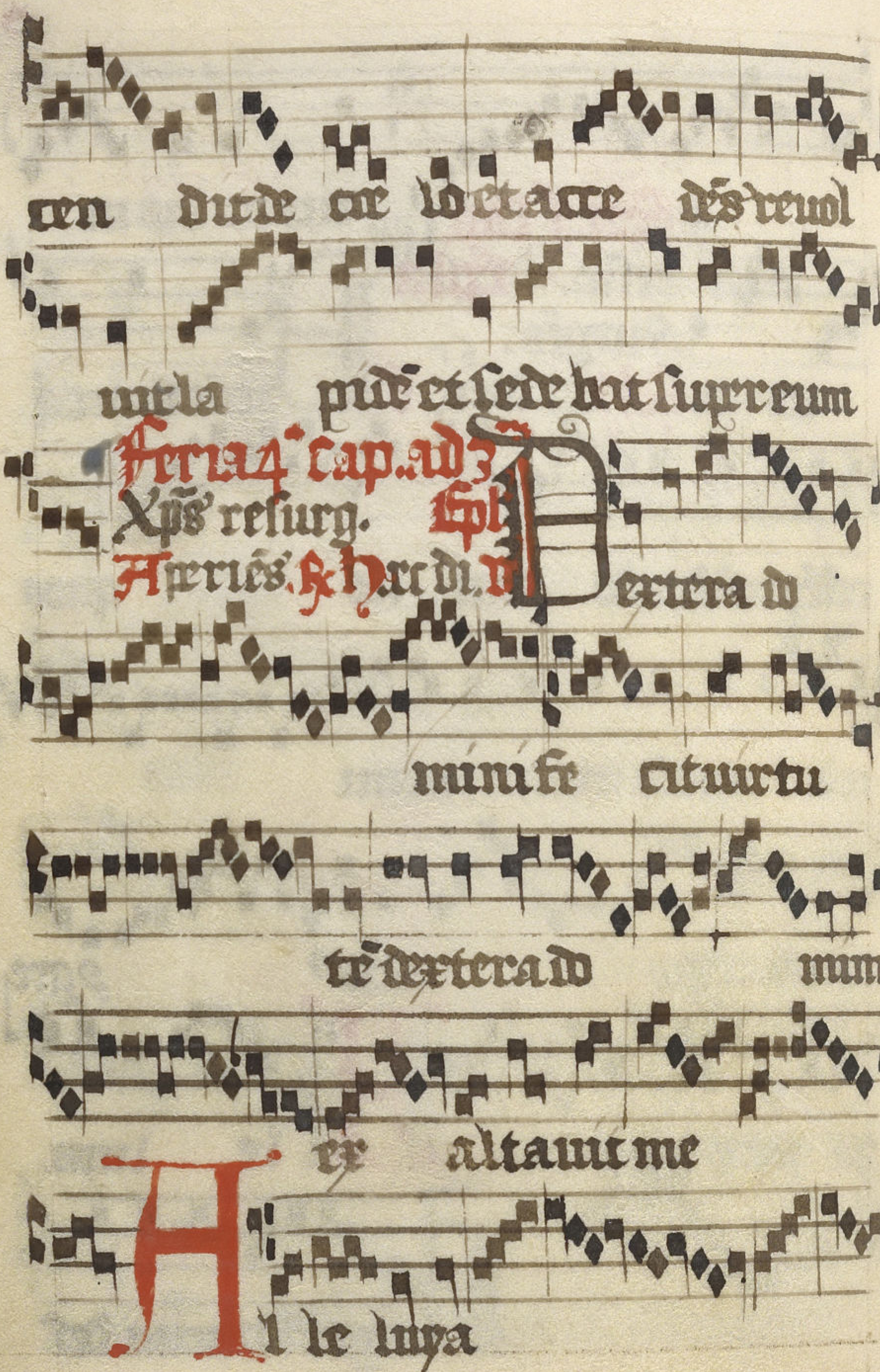
cen dit de ce lo et acce des reuol
uit la pide et sede bat super eum
Feria 4ª cap. ad 3
Xps resurg.
Epl
Aperies. R Hec di. V
Dextera do
mini fe cit uirtu
te dextera do mini
ex altauit me
Al le luya

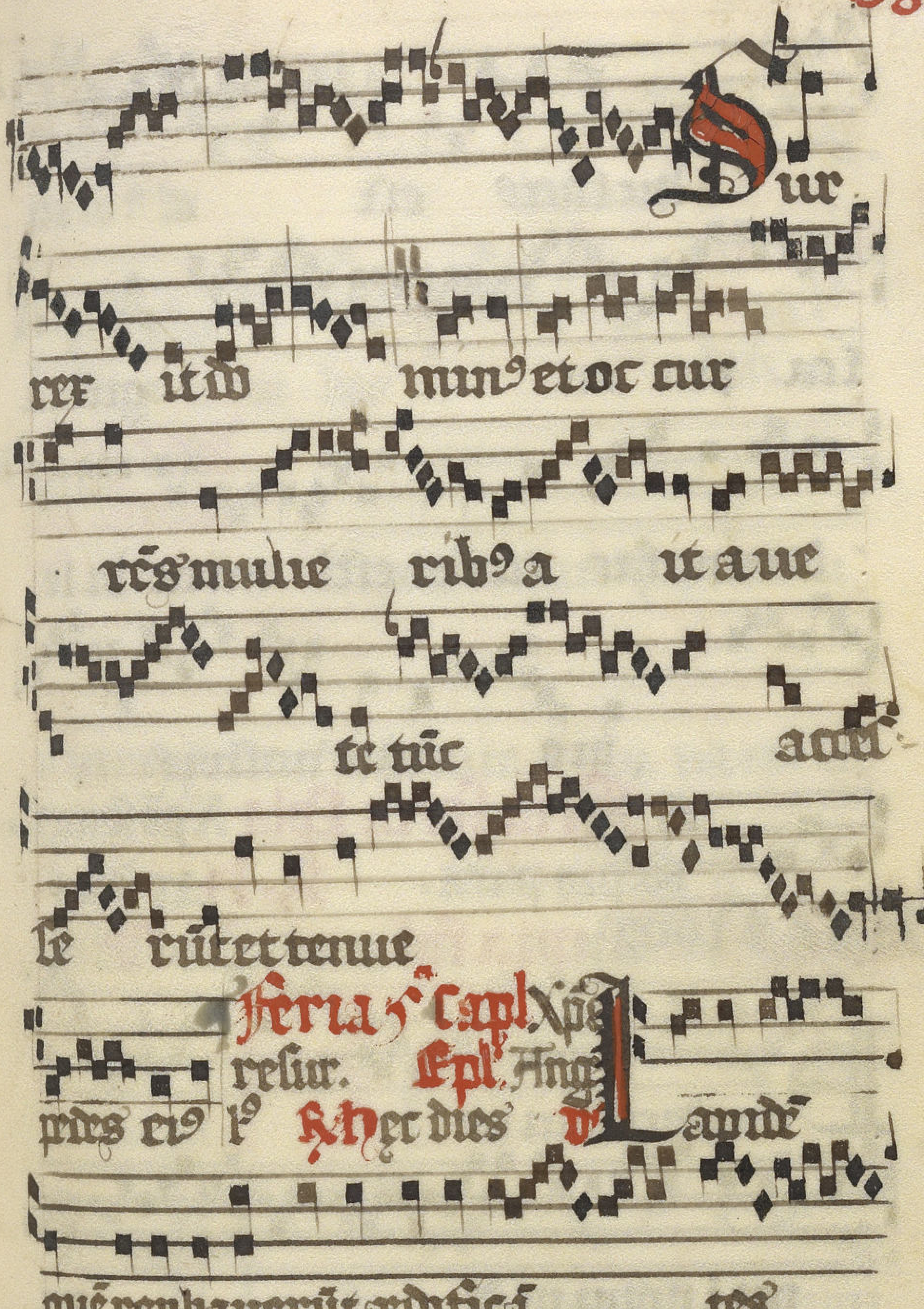
Sur
rex it do min9 et oc cur
rēs mulie rib9 a it aue
te tūc acce
se rūt et tenue
pedes ei9
Feria v. Capl. Xpe resurr.
Epl. Ang
R. Hec dies
V. Lapidē
quē rep[ro]bauerūt ædificā tes

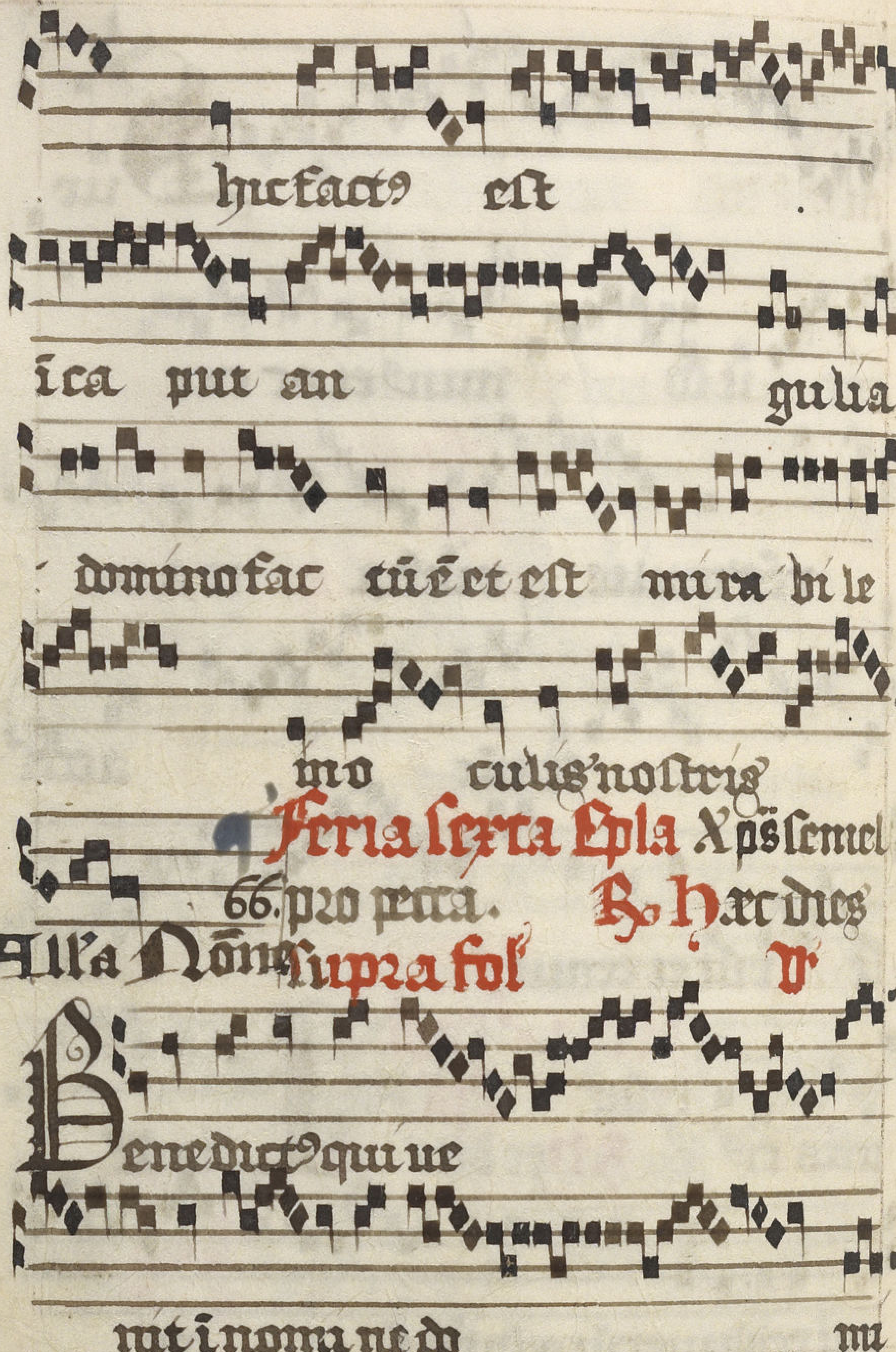
hic factꝰ est
ica put an gulia
domino fac tū ē et est mira bi le
mo culis nostris
Feria sexta Epla Xps semel
66. pro pecca. R. Hæc dies
All'a Nõne supra fol V
Benedictꝰ qui ve
nit i nomi ne do mi

ni deꝰ do minus

Allel. v. Angelꝰ dni. 67.

et illux it no bis

Sab° ī mis sa Introitꝰ.

Duxit dominꝰ ppulū su

ū in exultatio ne alle lu ya et elec

tos su os in læ ti ti a allelu ya al

le lu ya. Al le lu ya

Hæc di es quā fe cit domi

nꝰ exulte

mus et letem² in e a

Al le luya V. Surrexit 68.¶ Concāe et hāc igit

pcia nō dicūt sed solū pfacio omitten

do tamē die. ¶ Dnica i octauis

paschæ ad terci. ana Alla quiq. Capit.

Expurgate. Epl. Kriu Omne. Alla V.

Hæc di. 69. Alla V. Monne. 66. ¶ Dnica j

post oct. pasche añ. cap. ut i oct. Epl. R.

Al le luya Lauda

iherusalem do minū lau

dñi. fol. 67. **Dnica 2a ad tert. ut i oct. Epl**
Alleluya Hec dies 69. Alleluya V Surrex
it. fol. 68. **Dnca 3 ad 3 ut i oct. Epl**
Alleluya V Lauda ihrlm 69. Alleluya Nō
ne cor 66. **Prima die capli Epl.** Dū copleret
Alleluya Surrexit dns 68. Alleluya V Veni
sancte sps. 73. **Scda die capli gnal. Epl**
Alleluya V Post partũ Allelu
ya V Nōne cor 66. **Tercia die Epl** Queso dne
Alleluya Qui posuit. 186 **Dnica iiij ad 3**
Alleluya Angelus dni 67. **ut i oct. Epla**
Karmi Estote factores Alleluya V Hec
dies 69. Alleluya Angel9 dñi 67. **In rogationib9**
Epla Karmi Confitemini

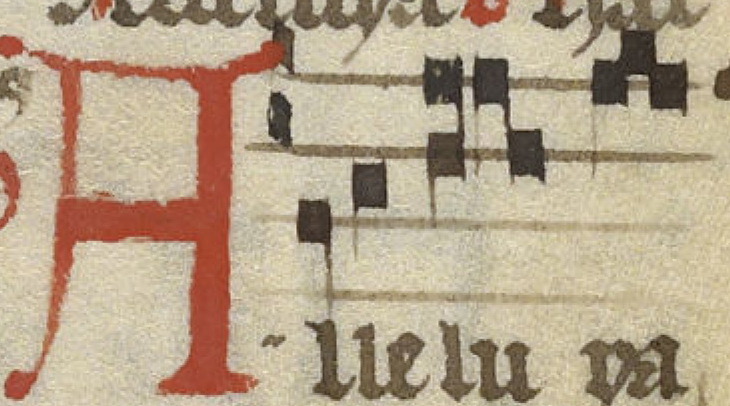

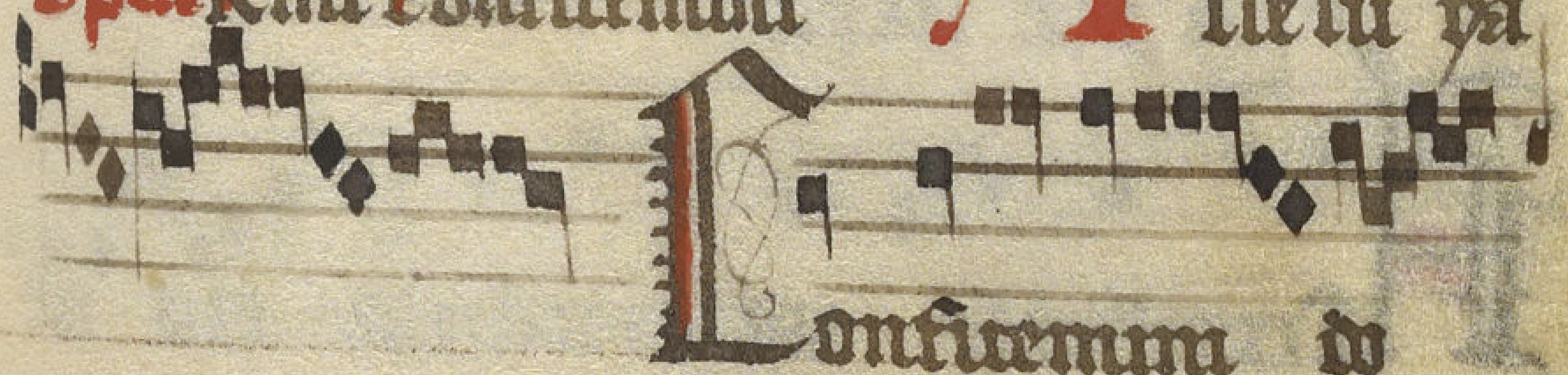

mino quoniam bo nus quoniam in

sae cu lum misericordiae

ius

In vigilia ascẽsiõis ad sex. cap.

Xp̄s resurrexit a mortuis primitie dormientium: quoniã q̄ dē per hoīem mors et per hoīem resurrectio mortuorum. Sicut enim in adā oēs moriuntur: ita et in xp̄o oēs vivificabuntur.

In missa Ep̄la

Alle luya

Ascendit de us in iubila tio ne

et dn̄ın9 in uo ce

tubæ

In die scō ad 3 an. Cūq3 intuerētē in celū eūtē illū ecce duo uiri asti terūt iuxta illos ī uestib9 albis allā.

Cap. Primū quidē sermonē fe ci de oīb9 o Theophile ! q̄ cepit ih̄s facere & docere: usq3 in diē qua pre cipiēs aplīs per spiri tū sanctū quos elegit assūpt9 est; In mis. A lle lu ya.

Do min9 in syna i in sāc to ascendēs in al tū capti uā dux

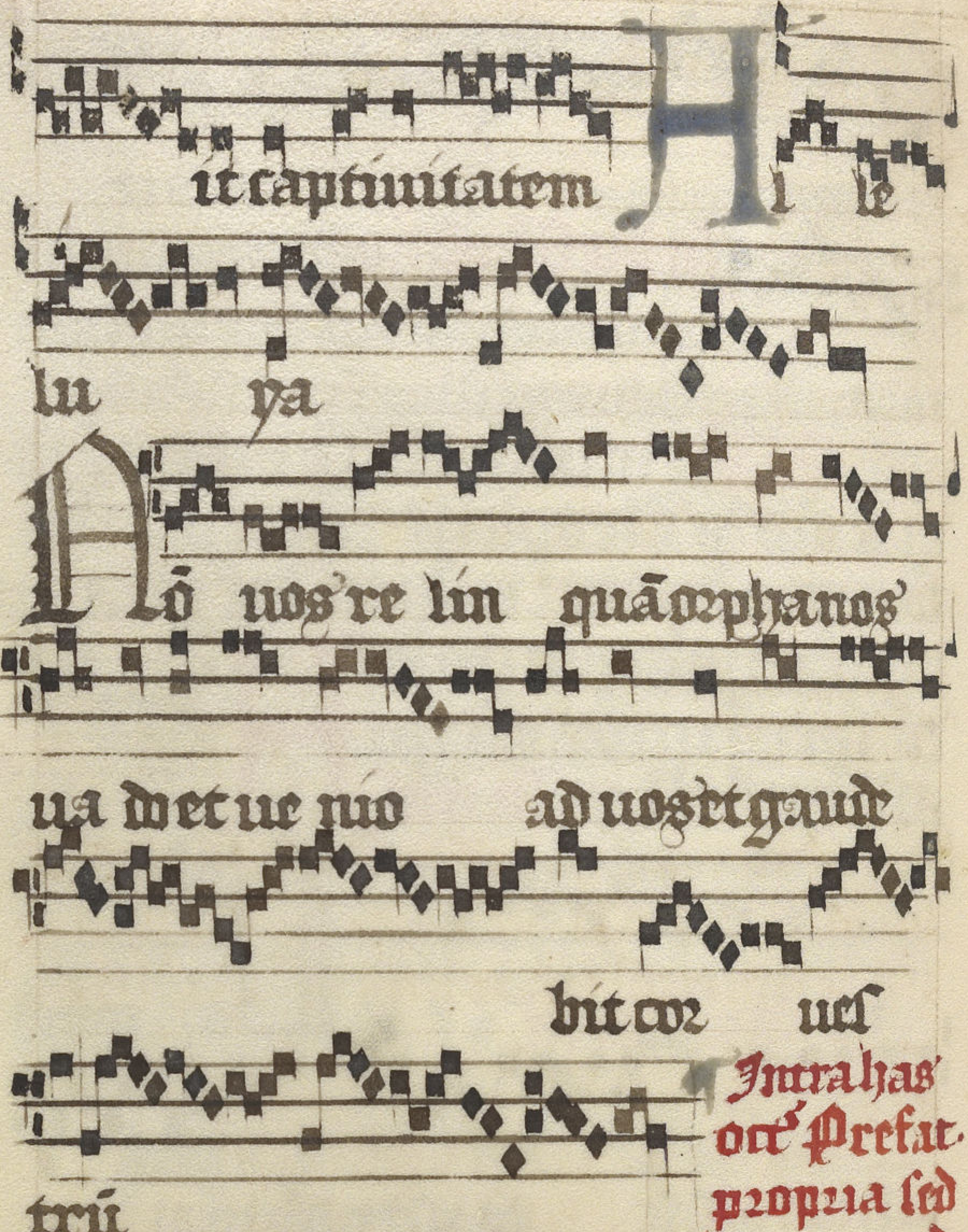

Intra has oct' Prefat. propria sed nō Communicantes. ¶ Dñica intra oct. ad iij aña. Alla. v. Capl' Primū, ut idie In miss. Epla Estote,

A le lu ya

Lau da aīa mea ad minū laudabo

dominū in ui ta me a psallā de o me

o quā diu e ro

Alla Nō relinquā 71. / pfat° dnical'. In oct. ascens. oīa sicut ī die. In vigilia penthecos. ad ix aña iij. Capłm

Unicuique autē nostrū data ē gratia secūdū mēsurā donationis xpi: propter quod dicit: Ascendēs in altū captiuā duxit captiuitatē dedit dona hoibus. In missa Tract9

Atten de

cælum et loquar audiat terra uer

ba ex ore meo Expectetur sicut plu

uia eloquiū me um et descendat ſi

cut ros uerba me a Dicut

uber ſuper gramina et ſicut imbr ſu

per ſe mū quia nomē dn̄ inuocabo Da

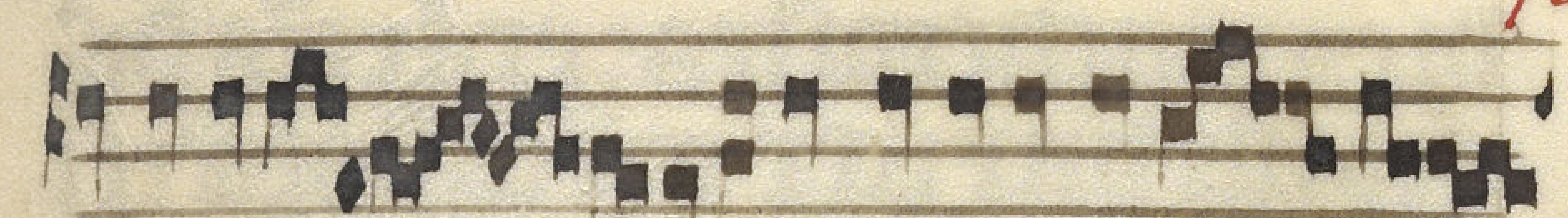

nē deo nost ro de9 uera operac ius

et omnes iuc e i9 iudi ci a

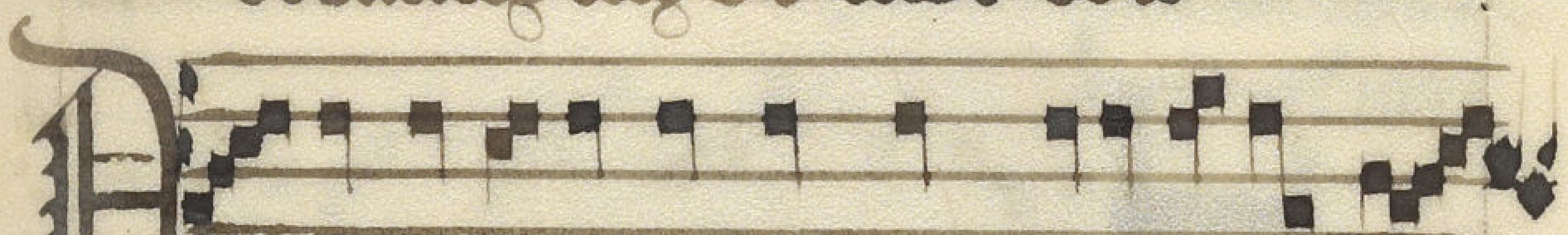

De us fidelis in quo nō est iniquitas

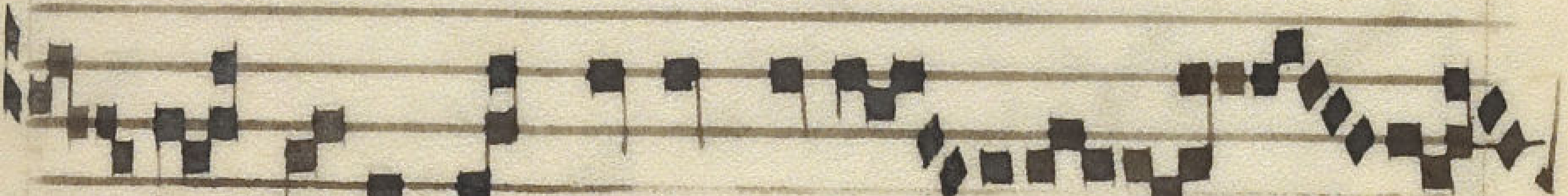

iust9 et sanct9 domin9

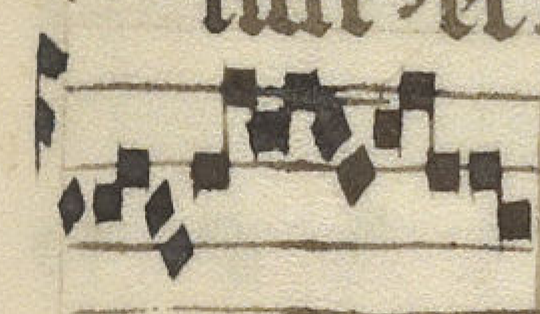

Orō De9 qui nob. R̄3 Apphēdit. Tract. Vinea 63. | Orō De9 q nos. lcō 4a Audi isrl. | Trac. Sicut ceru9 64. | Orō De9 qui nos i. lcō In dieb9. Alla Cōfitemini 65. Trac. Lauda te 33. In die scō in j missa vt i scda. Credo dicit. Ad terciā aīa

Verba q̄ ego locut9 sū uobis alla sps et uita sūt alla. Capl Cum cōplerentur

dies penthecostes: erāt oēs dis
cipuli pariter in eodē loco: et
fact⁹ est repente de celo son⁹
tāquā aduenientis spūs uehemē
tis: et repleuit totā domū ubi e
rāt sedentes; In missa Epl'. Cū cōple
rent'.

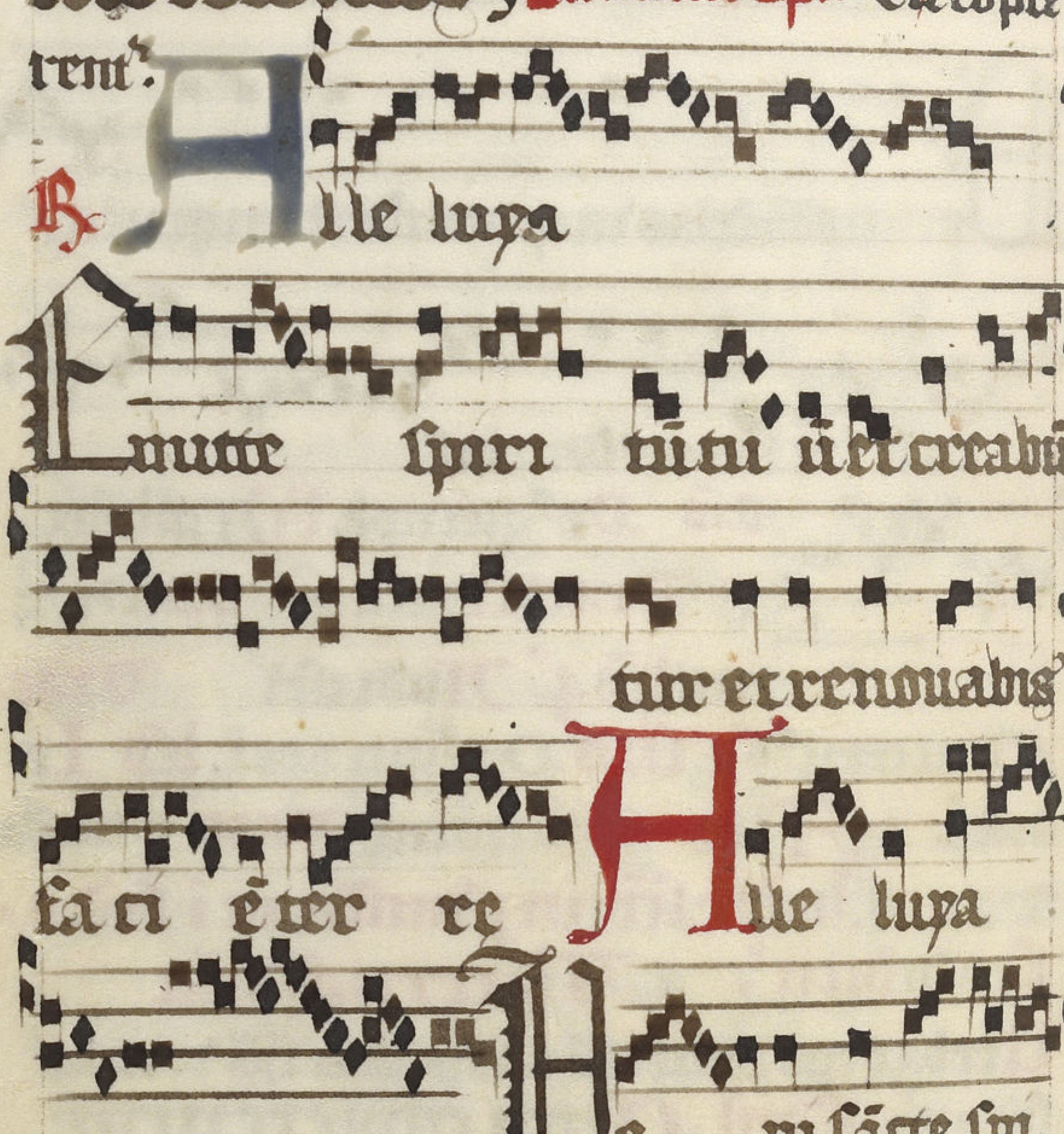

rit⁹ reple tuorū corda fideliū et

tui amo ris in eis ig-

nē accende

Per totā hebdoma: a feria 2ª ad feriam

Capl'

Repleti sūt oēs spiritu scto: et ceperūt loqui varijs linguis: prout spirit⁹ sc̄s dabat eloqui illis.

Feria 2ᵈᵃ ad mis. Epl'a.

Alle lu ya

Spi ri t⁹ do mi ni reple uit or bem ter

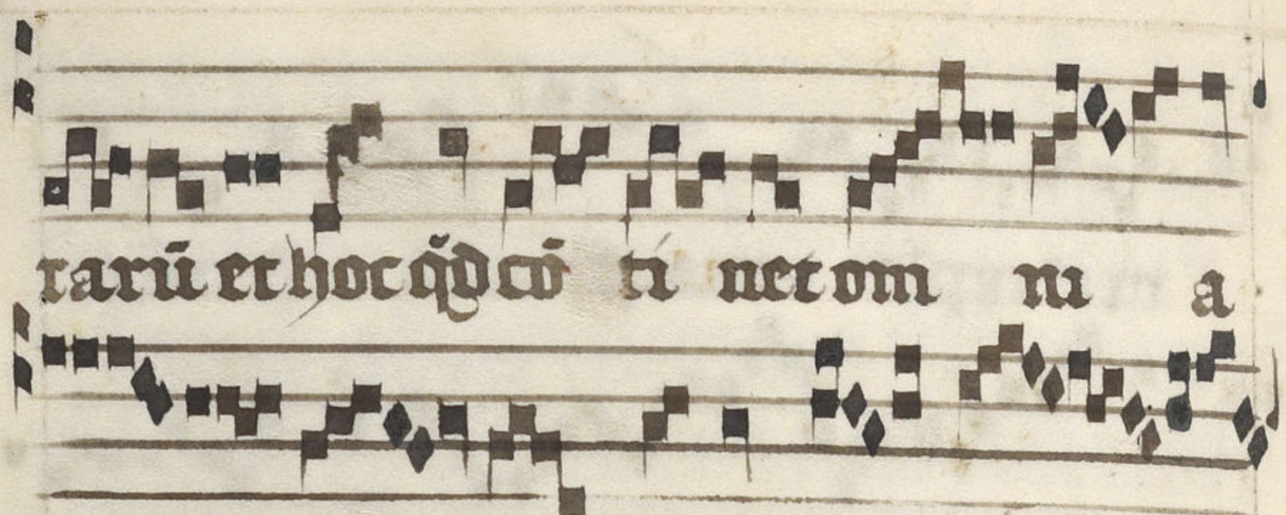

Alla Veni scē. Cre
do nō dr. Praefa
tio ꝙ Communes ppr.

Feria iij Capl' Repleti Epl'. Cũ audisset
Allel' mute 73 2 Alla Veni scē Feria
iij Capl' Repleti. In missa lcō. j.a 66
Alla Sps dñi. 74 Orem. Praesta. Epla
S tūs petr. J Alla Veni scē. J Feria v.a
Epl' Philipp. Feria vj. Capm. ad vj.am

Facta aut hac uoce cōcurrit multi
tudo: & mēte cōfusa est: quo
ma audiebat unusquisq; lingua
sua illos loquen 1.a Alt sps dni 74 2.a Alla
tes magnalia dei; Veni scē 74. Sab.o
Capl' Repleti. lcō. j.a Propitius esto p 32.

Orem⁹ Illo, lcō 2ª Locut⁹ ℟ Protector
29 Orem⁹ De⁹ qui, lcō 3ª Dixit moyses ℟
℟ Ab occultis 32 Orem⁹ Presta. lcō 4ᵗᵃ
Dixit dn̄s ℟ Cōuertere dn̄e. 33. Orem⁹
presta. lcō v. Angel⁹ ℟ Dn̄s vobiscū
De⁹ qui tri, Ecclie De⁹ aquo, Epl' Cōuenit
Alla Veni, 77 In festo sc̄me Trinita.
ad m̄ Laus et perennis gloria Deo patri et filio sc̄o
simul paracleto in secula seclorum. Capitulum

O altitudo diuitiarū sapientie et scientie dei: quā incomprehensibilia sūt iudicia ei⁹: et investigabiles vie ei⁹.

Epl'a O altitudo. ℟

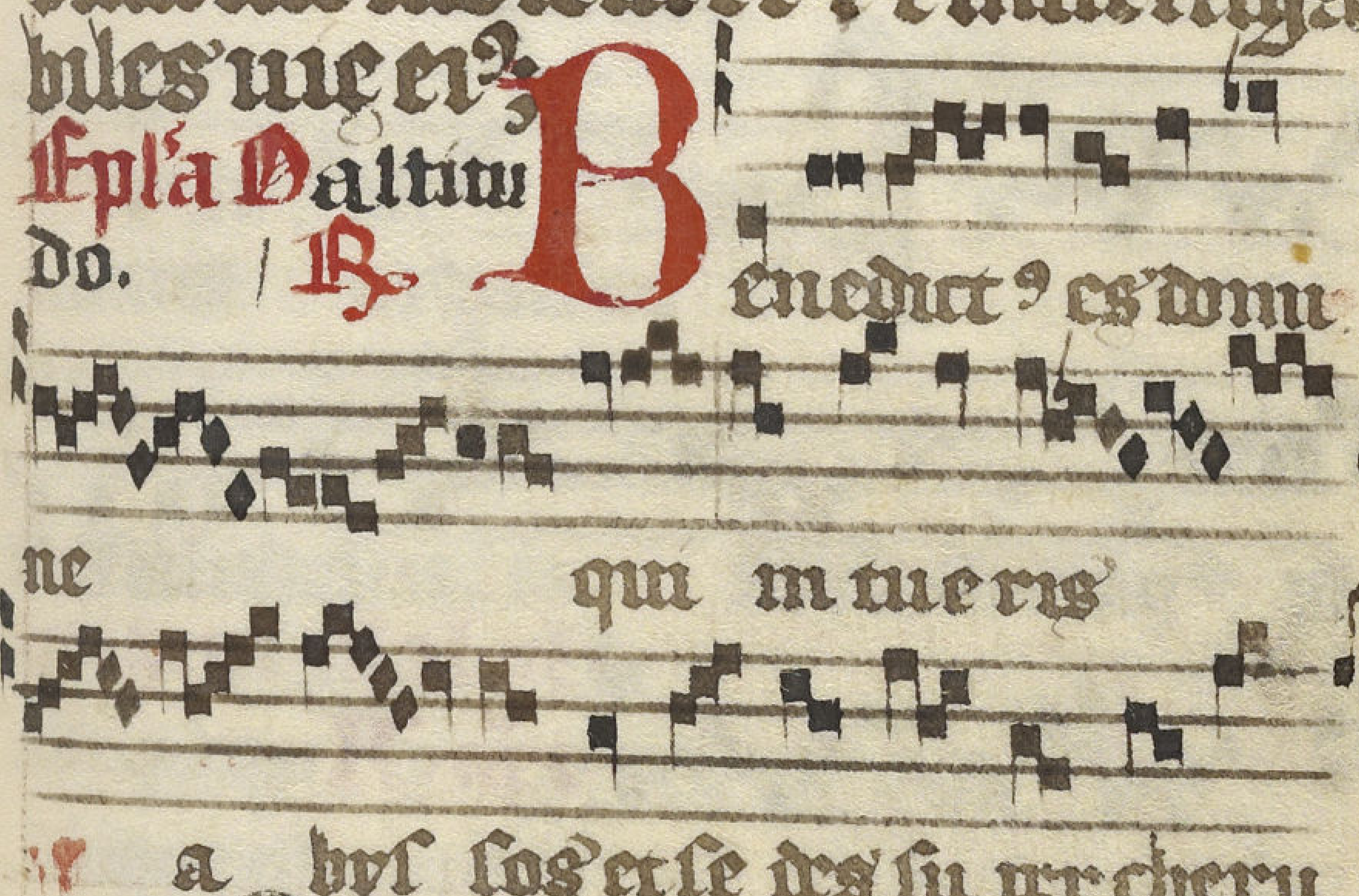

Eplam de Sctma Trinitate
quære in fine libri

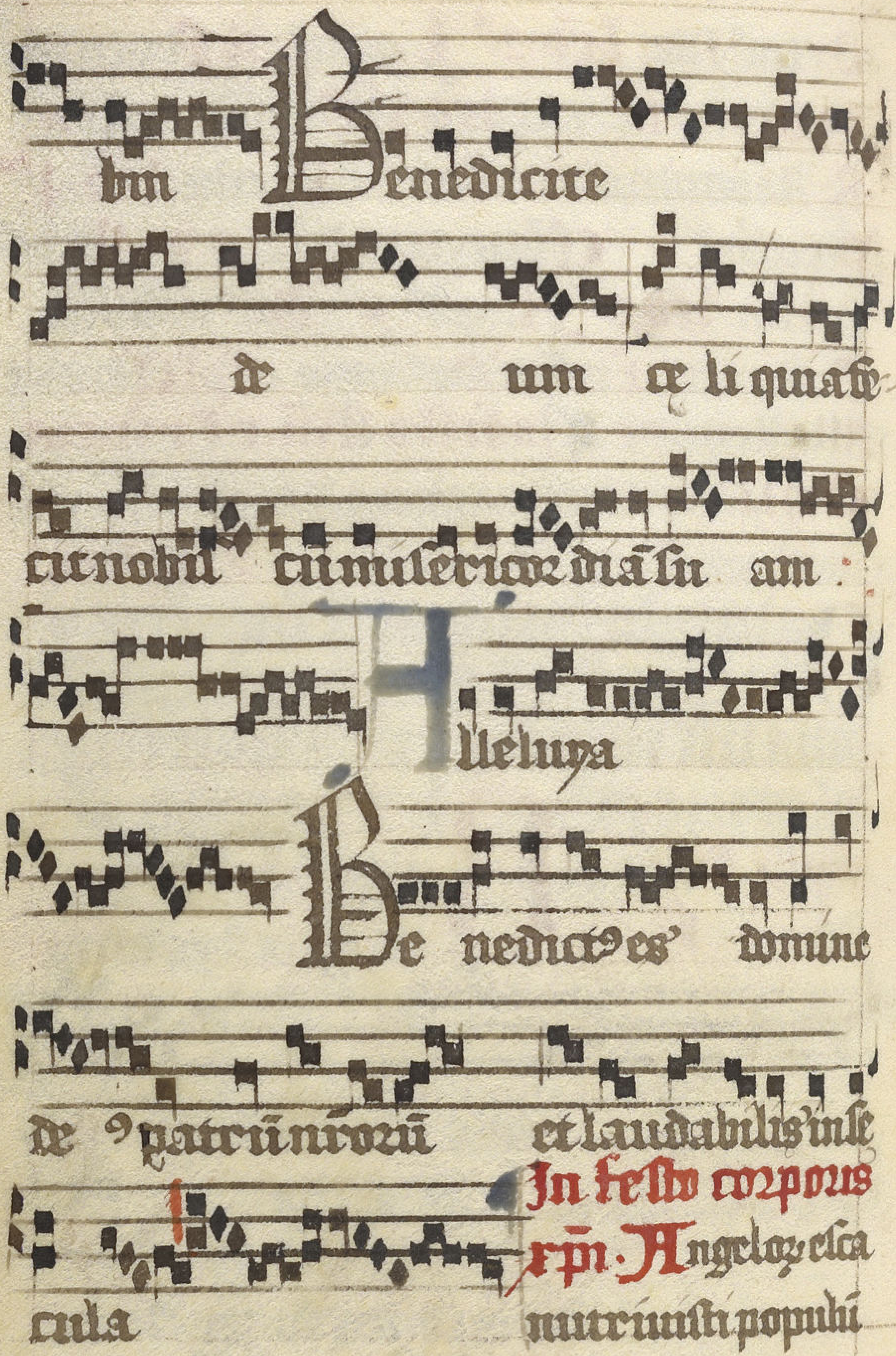
bm Benedicite
de um ce li quase
cit nobis cū misericordiā suā am
Alleluya
Benedictus es domine
de⁹ patrū nrorū et laudabilis in se
cula
In festo corporis xpi. Angeloꝝ esca
nutriuisti populū

tuū ꝛ panē de celo pstitisti eis al' Caplm̄.

Dominus Jesus i qua nocte tra
debatur accepit panem ꝛ et grati
as agēs fregit et dixit: accipite
et māducate ꝛ hoc ē corp' meū q'
pro vobis tradet': hoc facite i me
am cōmemoratio
nem; Epl' Ergo accepi
R. Oculi oīum 38. Alle lu
ya Caro
mea vere est cib° et sang uis
me° vere est po t° qui mādu
cat me am car nē et bi bit me

ũ sãg uinẽ in me ma netete

gõie o

Si uigilia S. Jois infra has occurrerit dicitur ad sextã. Pingius est panis xpi et plebit delicias regib9 alta

Capl' Quicũqꝫ mãducauerit pa nẽ hũc et biberit calicẽ dñi indig ne: re9 erit corporis & sanguinis dñi;

Post pentecostẽ

Dñica j^a. i missa epl'. 72. ℟

Ego dixi domine

mise re re mei sana an

mam me am quoniã peccaui

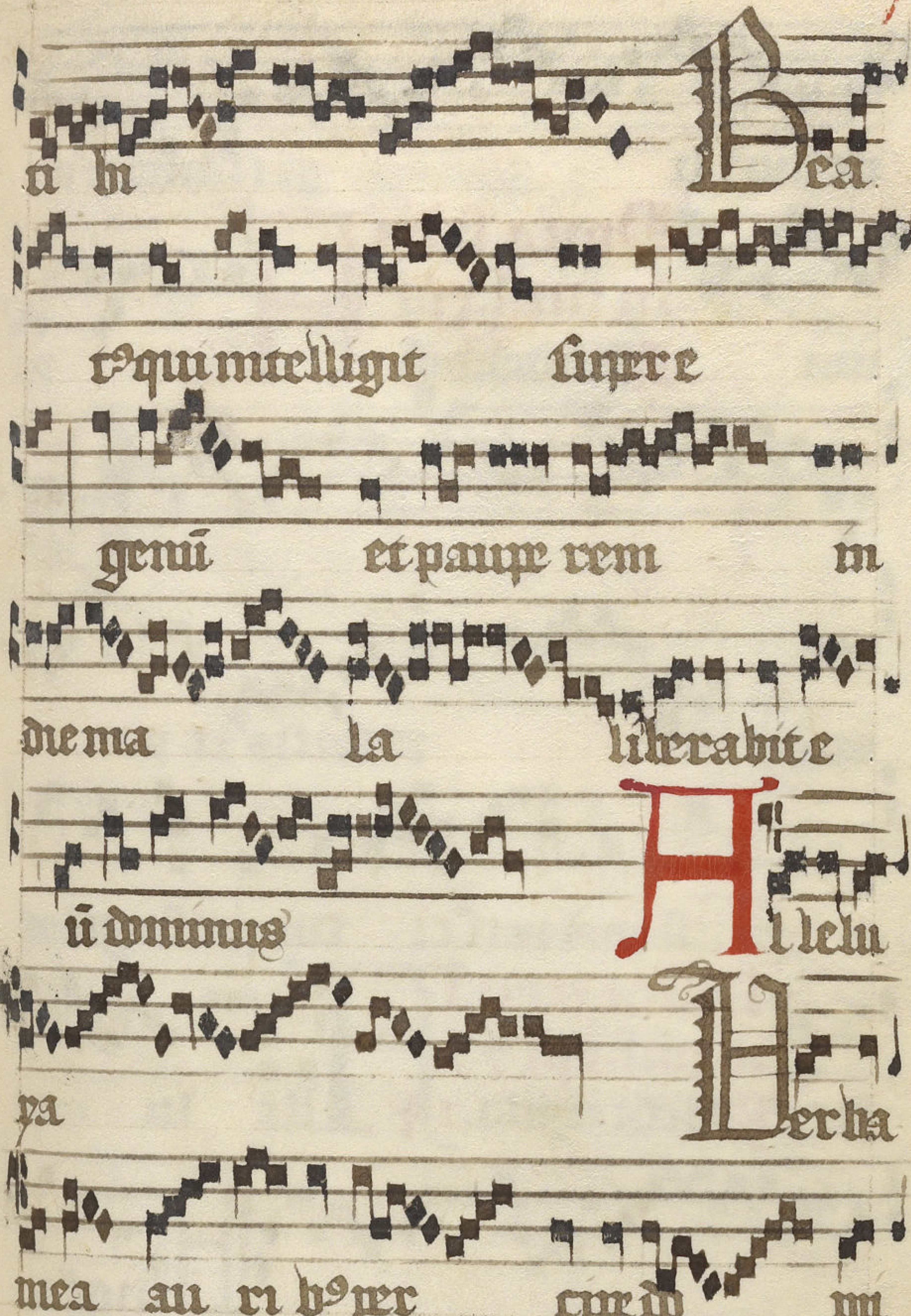
a in
Bea
tus qui intelligit
super e
genũ
et pauperem
in
die ma
la
liberabit e
ũ dominus
Alleluya
Verba
mea
au
ri bus per
cipe do
mi

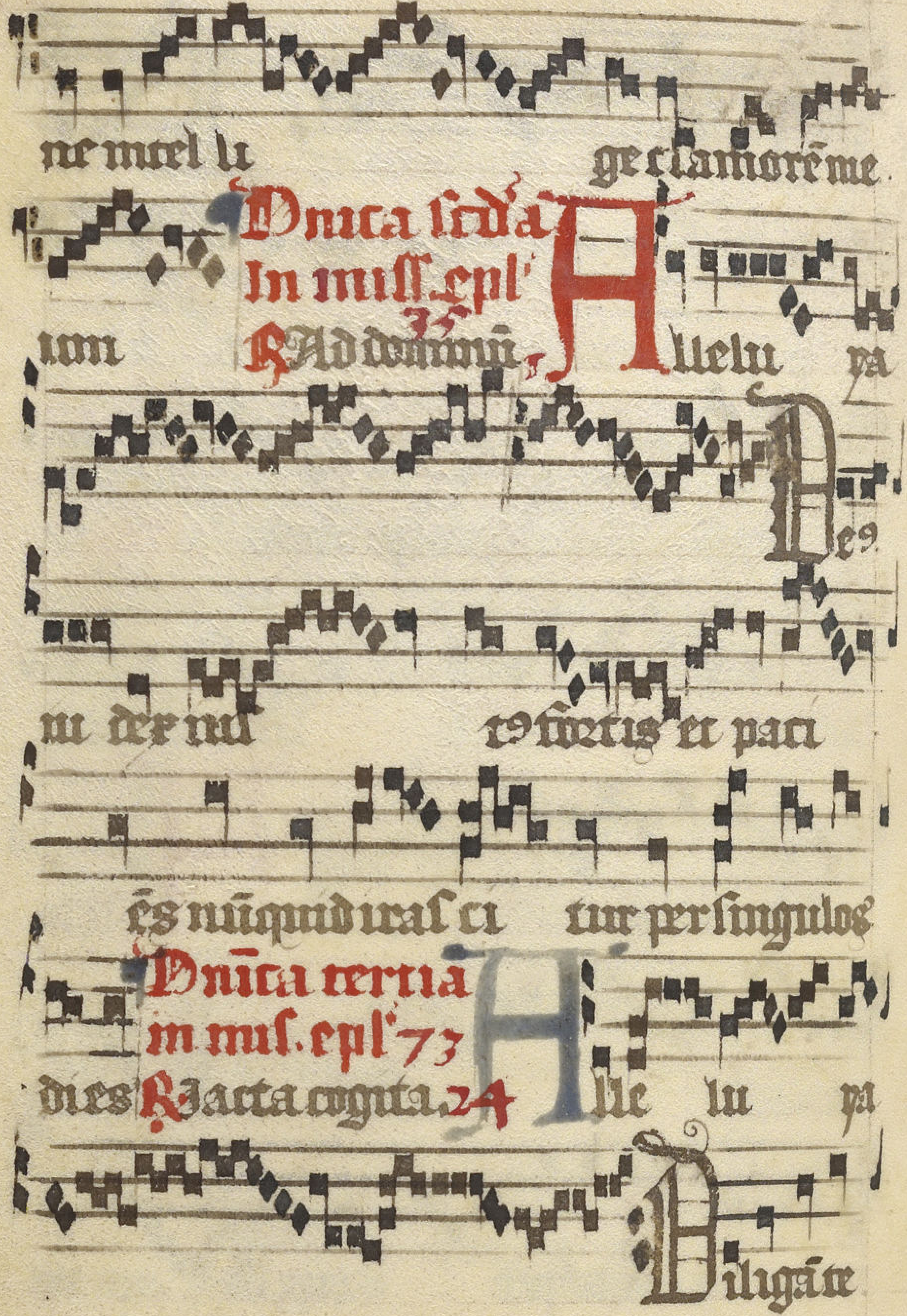

ne incel li ge clamorē me
ion
Dnica scd'a
In miss. epl' 35
R. Ad dominū
Allelu ya
Des
iu dex iu stus fortis et paci
ēs nūquid irascitur per singulos
dies
Dnica tertia
in mis. epl' 73
R. Iacta cogita. 24
Alle lu ya
Diligam te

do mi ne uirtꝰ me a do mi

nꝰ firmamētū me u

et refugiū me ū

Dnica iiij

Epl'a 73

℞ Propiciꝰ 32

Alle lu ya

Inte do mine spera ui nō cōfun dar i

eter nū in tua iustitia libera me et

eri pe me inch na ad me aurē tu

amacte le rauite ri plasme

Dnica quinta officiū R̄ Protec tor nos ter 29

Exaudi do mine uocē me a

Alle lu ya

Omnes gē tes plaudi te ma nib9 iubilate de o

inuo ce exultationis

Dnica. vj.
Epla 74 R.
Conuertere 33.

Hi le luya

Eripe me

de mmicis me is dr us me us

et ab msurgen

tibi m me luie ra me

Dnica vij
Epla 75 R.
Uenite filij 41.

Hi le lu ya

Le dcctym

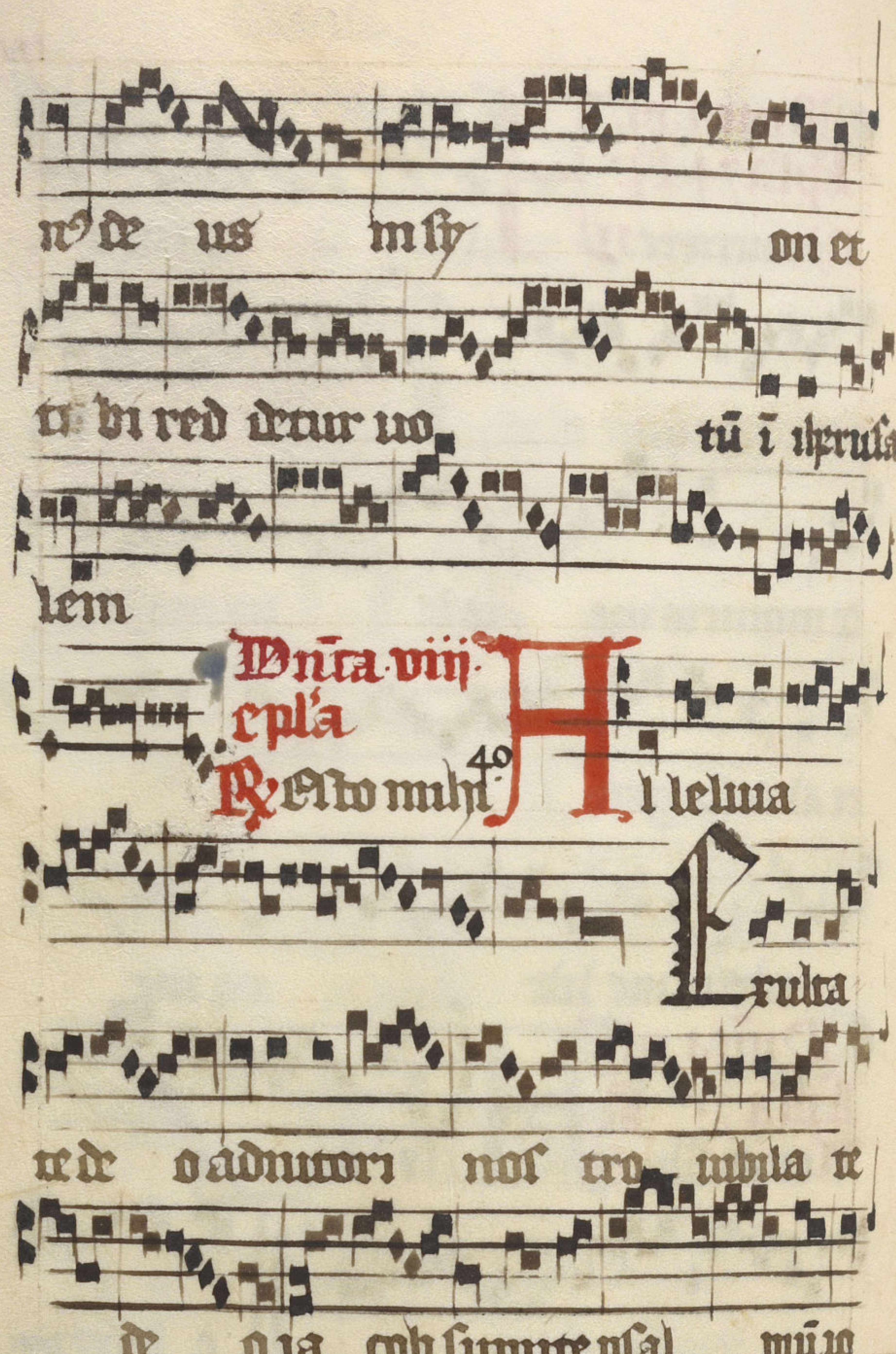
n⁹ de us in sy on et
ti bi red detur vo tū ī ihrusa
lem
Dnica viij. ep̄l'a
R̄ Esto mihi 40 A l leluia
E xulta
te de o adiutori nos tro iubila te
de o ia cob sumite psal mū io

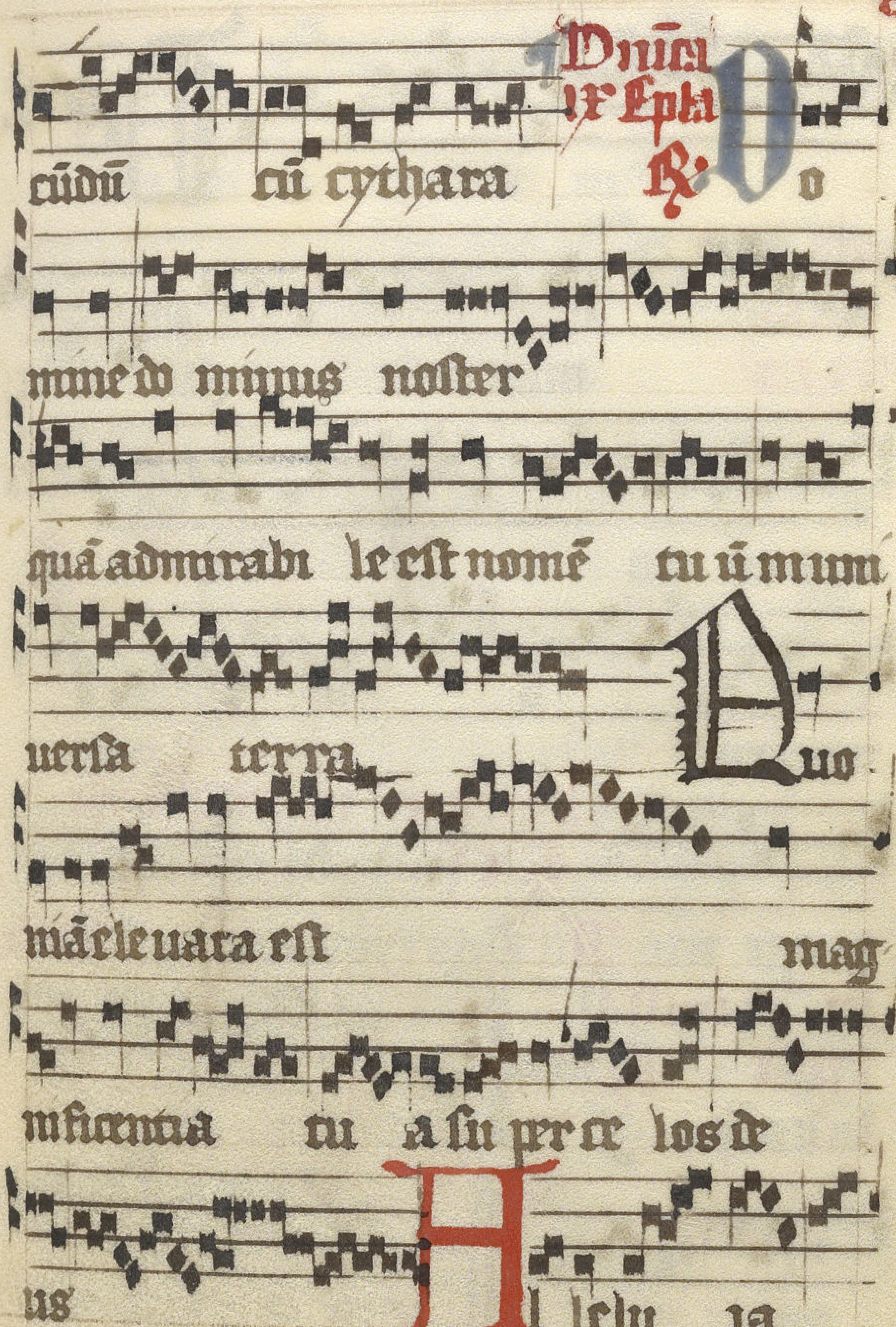
cūdū cū cythara
Dnīca ix Epla
R. D o
mine ds minus noster
quā admirabi le est nomē tu ū mium
uersa terra
Quo
mā eleuata est mag
nificentia tu a su per ce los de
us
Alleluia

Do

mine refu gi um fac

tus es no bis a ge

neratio ne et

proge nie Dñica x.ª in missa ep̄la

R. Custodi me dñe. 31.

All. Dñs regnavit. 10. Dñica

xi.ª in missa

ep̄la R.

In deo spera. 38

Alle lu ia

Ve ni te exulte mus

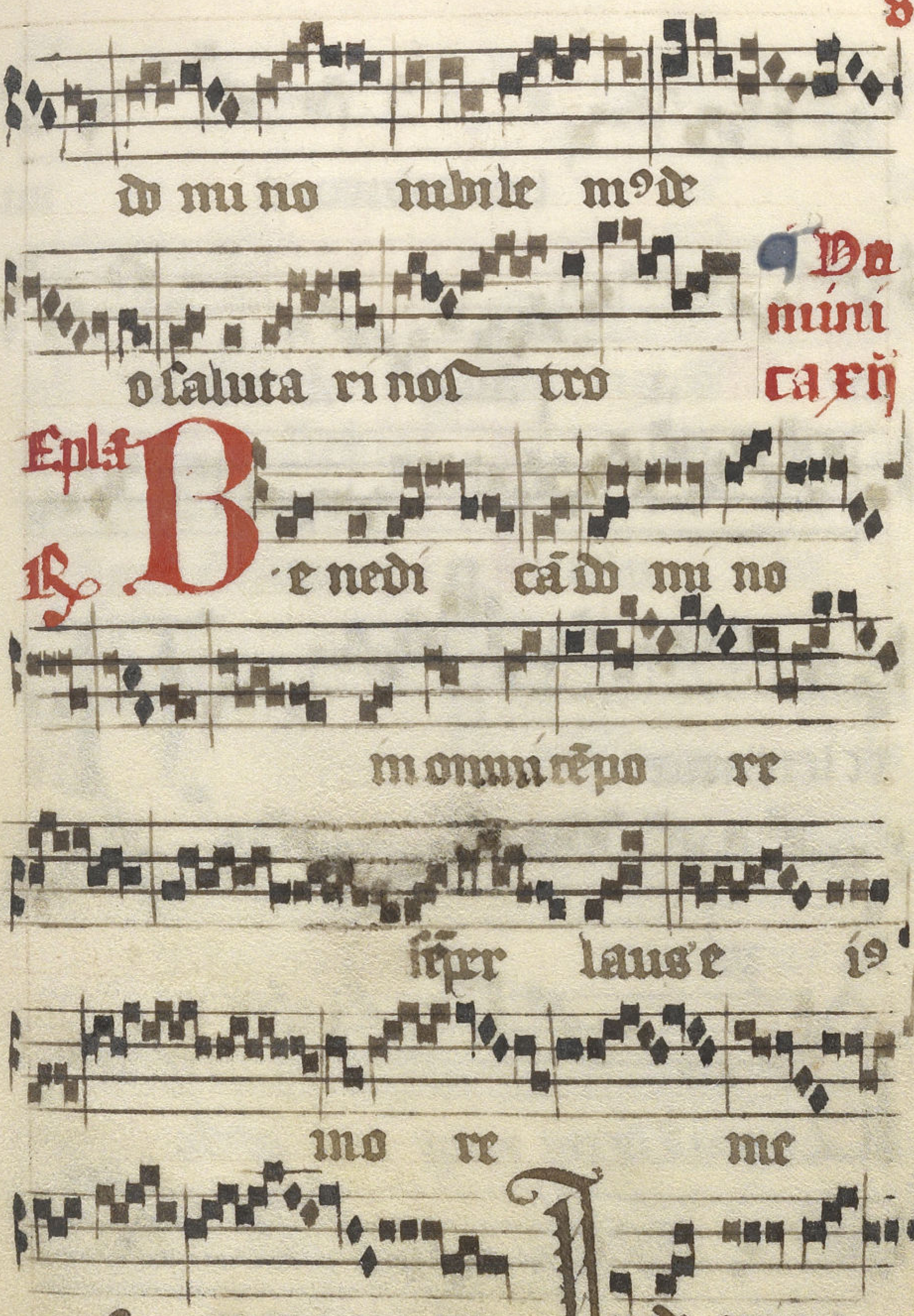
do mi no iubile m9de
o saluta ri nos tro
Do mini ca xvij
Epl'a
R
Be nedi ca do mi no
in omni tēpo re
sēper laus e ius
in o re me
o
A nd mi no

laudabitur a m ma

me a audi ãt mãsue

et letentur

lu ya

Quoniã deus mag ns dñs

m ns et rex mag

82

nus super om nē tre

Dnīca xiij epla Abrahæ

℟ Respice dñe 42 Alle

luia Dñus regnauit. 19. Dnīca

xiiij epla. Spiri

tu ambulate.

℟ Bonū ē confiteri 17. Alle lelu ia

Confitemini dō

mino et inuoca te nomine e

ius annūcia te inter gen

tes d̄ prae cuis

Dnica xv^a

Epl'a. Si uiuim'

R. Bonū ē cōfidere. 43

Alle lu ia

Para tū cor me ū de us paratū cor me ū

cāta bo et psallam tibi in glo ri a me a

Dnica xvj

Epla. Obsecro. R. Timebūt gētes. 19.

Alleluia

Re dēptio nēm

Dnica xvij. e-
pist.

sit do mi nꝰ populo suo

R. Beata gēs 42. All'a Lau
date pueri 15. Fer. 4ta
iiij temp. lcō. ja. R.

Quis si cut do minꝰ de us nos ter qui i altis ha bi tat humili a respicit in celo et in terra

Suscitās a terra

ino pe et de stercore e rigēs pau

Epl' Cōgregat' ē.

prē R. Beata gens 42

Feria vj Epl'

Cōuertere isr. R. Cōuertere dn̄e. 33 Sab°

iiij temp. lectiões quere fol. · deinceps. R.

Gloria in ordine uniuscuiusque lectionis. j.

Propitius. 32. R. Protector. 29. R. Ab occul

tis. 32. R. Cōuertere. 33 Trac. Laudate do

minū. 33. Dnica xviij in missa

Epistola. R. Letatus 39 Alleluia

Quia

met do minū spe rēt ine

ū adiu tor et protec

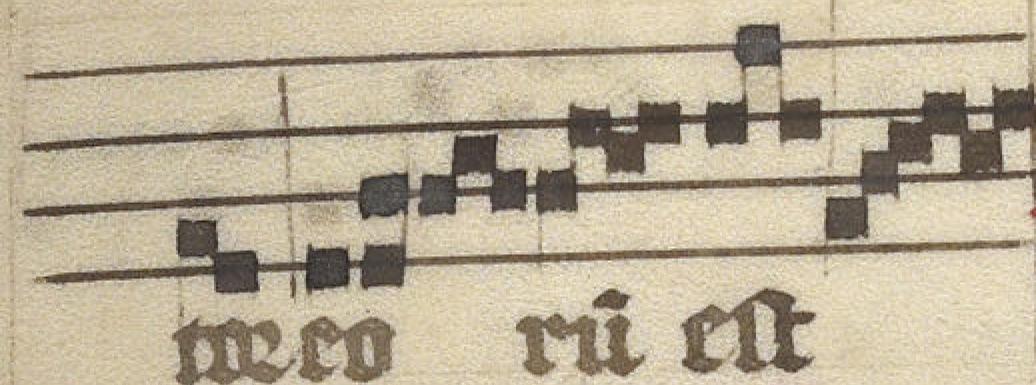

Dnica xx.a
Epl'a R
Dirigatꝰ. 30. All'a
Letatꝰ. 2. Dnica xx.a in missa epl'a Videte. R Declinauiūm 38. All'a Lauda aīa 72
Dnica xxi in mis. epl'

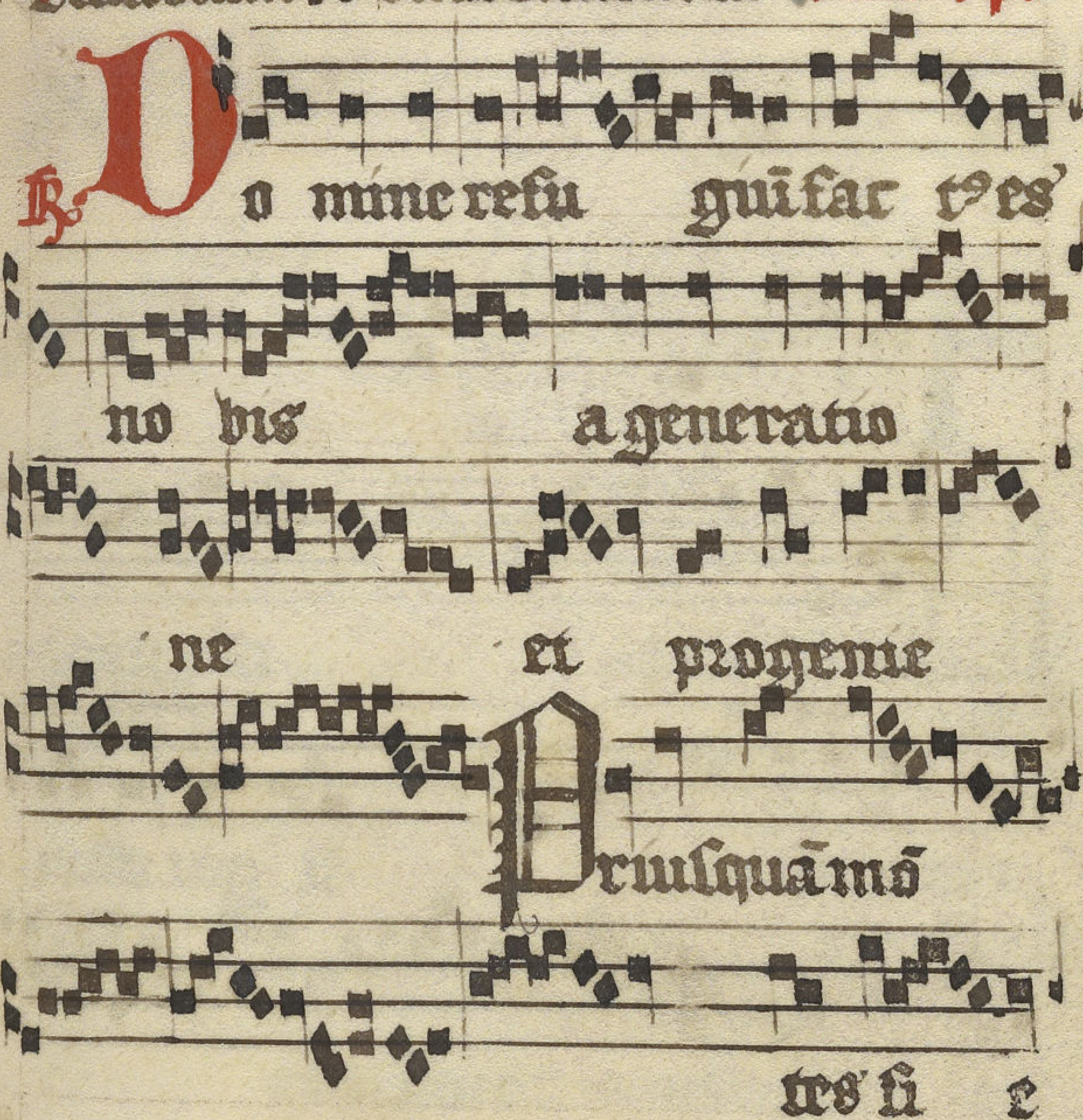

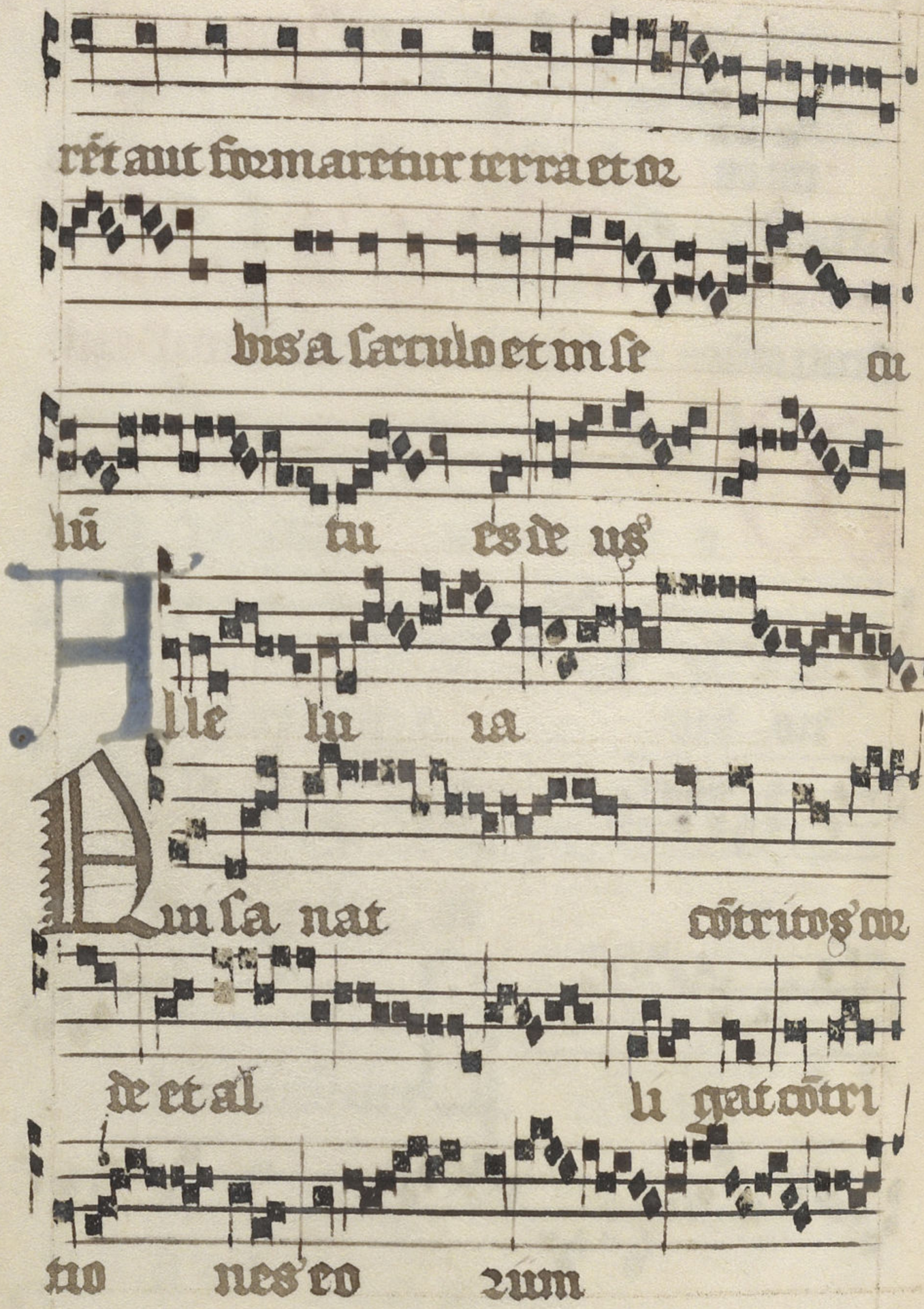
rét aut foemarcetur terra et re
bis a sæculo et mse
lú tu es de us
Hlle lu ia
Qui sa nat
de et al
to nes eo

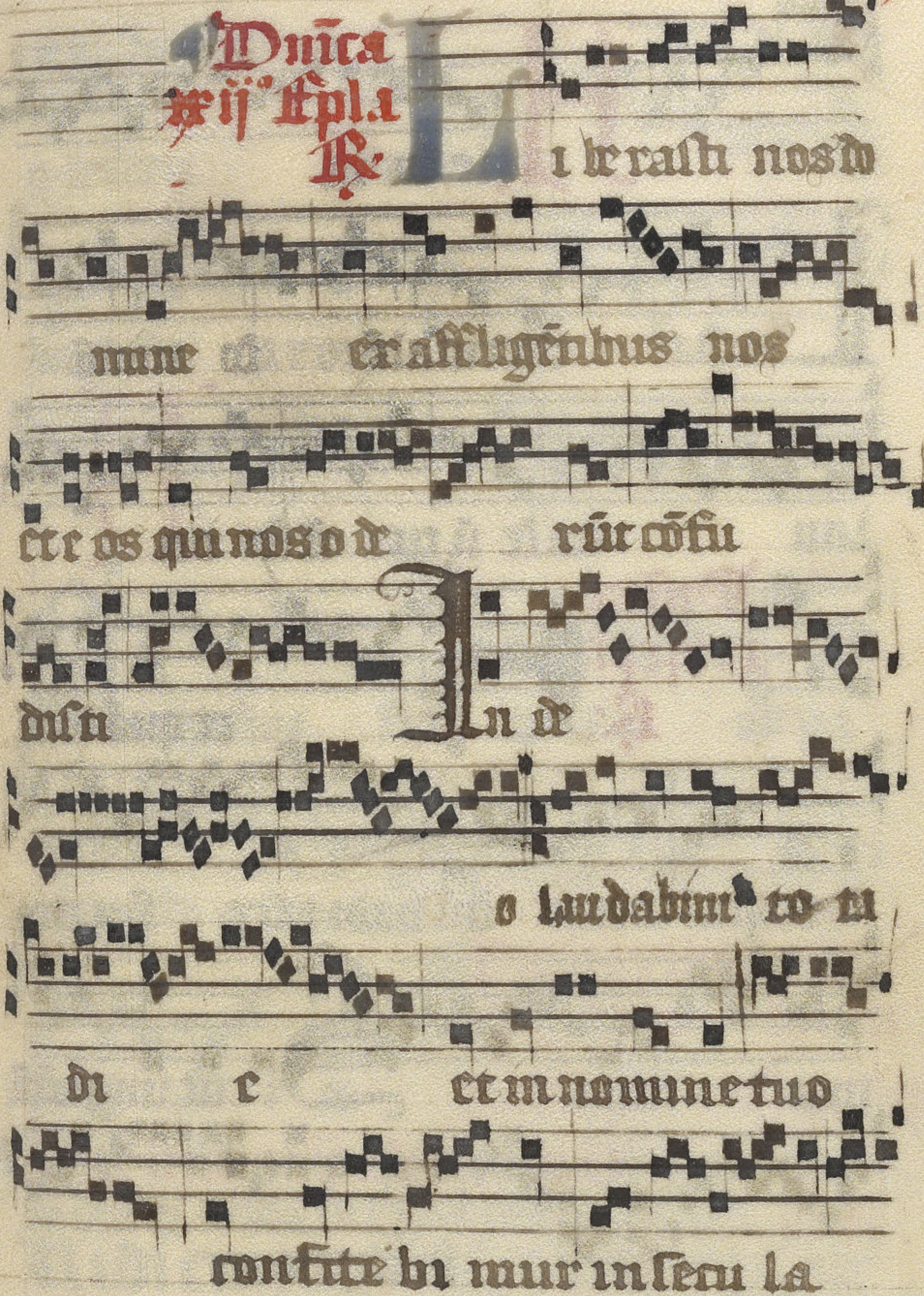
Dnica xxij post Epla R.
L iberasti nos do
mine ex affligētibus nos
et eos qui nos o de rūt cōfu
disti In de
o laudabimur to ta
di e et in nomine tuo
confite bi mur in secu la

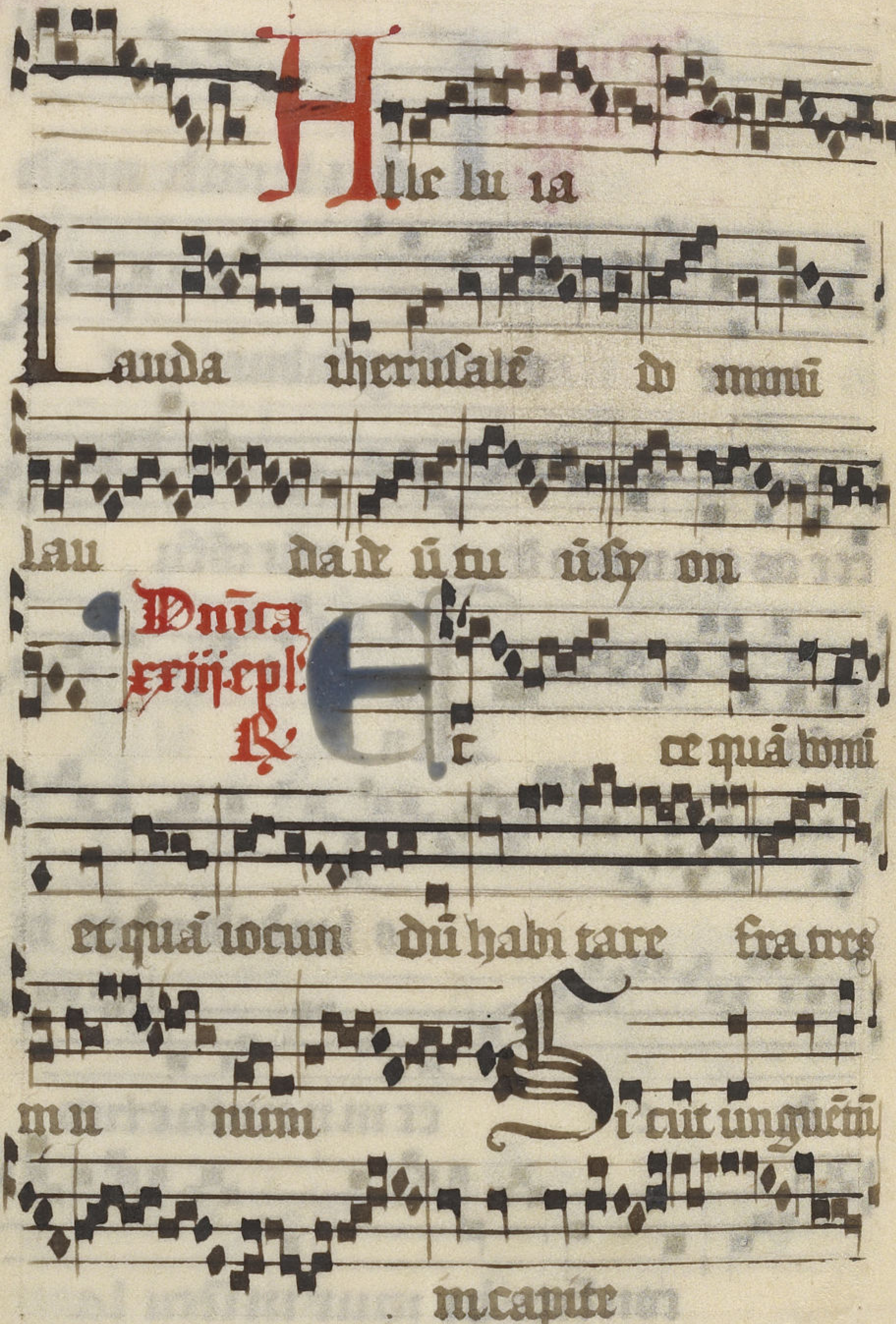
Alle lu ia
Lauda iherusalē dn̄ mnū
lau da te ū tu ū sy on
Dn̄ica xxiij. epl'.
R̄
E c ce quā boni
et quā iocun dū habi tare fra tres
in u num
Si cut unguētū
in capite

q. descen dit in bar ba

barbā a a ron

Al le lu ia

Nunc possint fi nes tu os pa

ce et adipe frumen ti

sa ti at te

Dnica xxiiij epla. R. hic supr. Dnica xxv. epl'. R. ut sup.

In dedicatiōe ad iij. aña. Erit mihi dns in deū et lapis iste vocabitur domus dei. Cap.

Vidi civitatē sāctā iherusalē

nouā ⁊ descēdēt de celo: a deo pa
ratā sicut sponsā ornatā uiro
suo; ℣ Introibo in domū. ℟ Et adorabo ad templū
sāctū tuum
In missa
epl. ℟ Quā dilec ta tabernā cu
la tu a dñe uirtu tum cōcupīscit
et de ficit anima mea in a tria
dñi Bea
ti qui habitāt in domo tua domine
in secula seculo rū

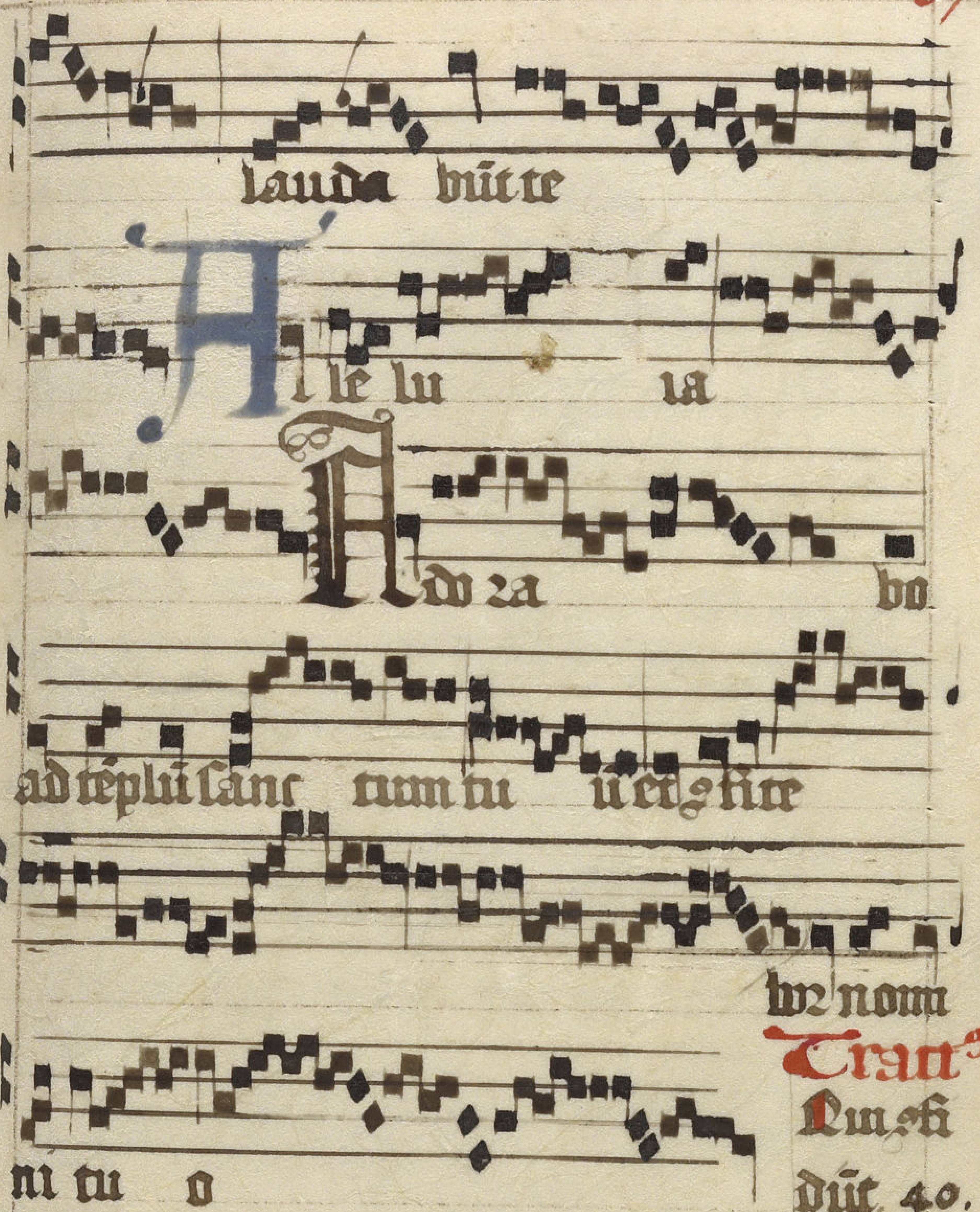
lauda bitte
Alleluia
Adora bo
ad téplũ sanc tum tuũ et cõfite
bor nom
ni tu o
Tract9
Qui cõfi
dũt. 40.

De s. Andrea aplo ad iij. Maiorē cari
tatē nemo habet ut aīa suā ponat quis pro
amicis suis. Cap. Benedictio dni sup
caput iusti: ideo dedit illi heredi
tatē ! et divisit ei partē in tribub9
duodeci: et invenit gratiā in cōspe
ctu ois Ecc'
carnis; ...
creditur 10. R.

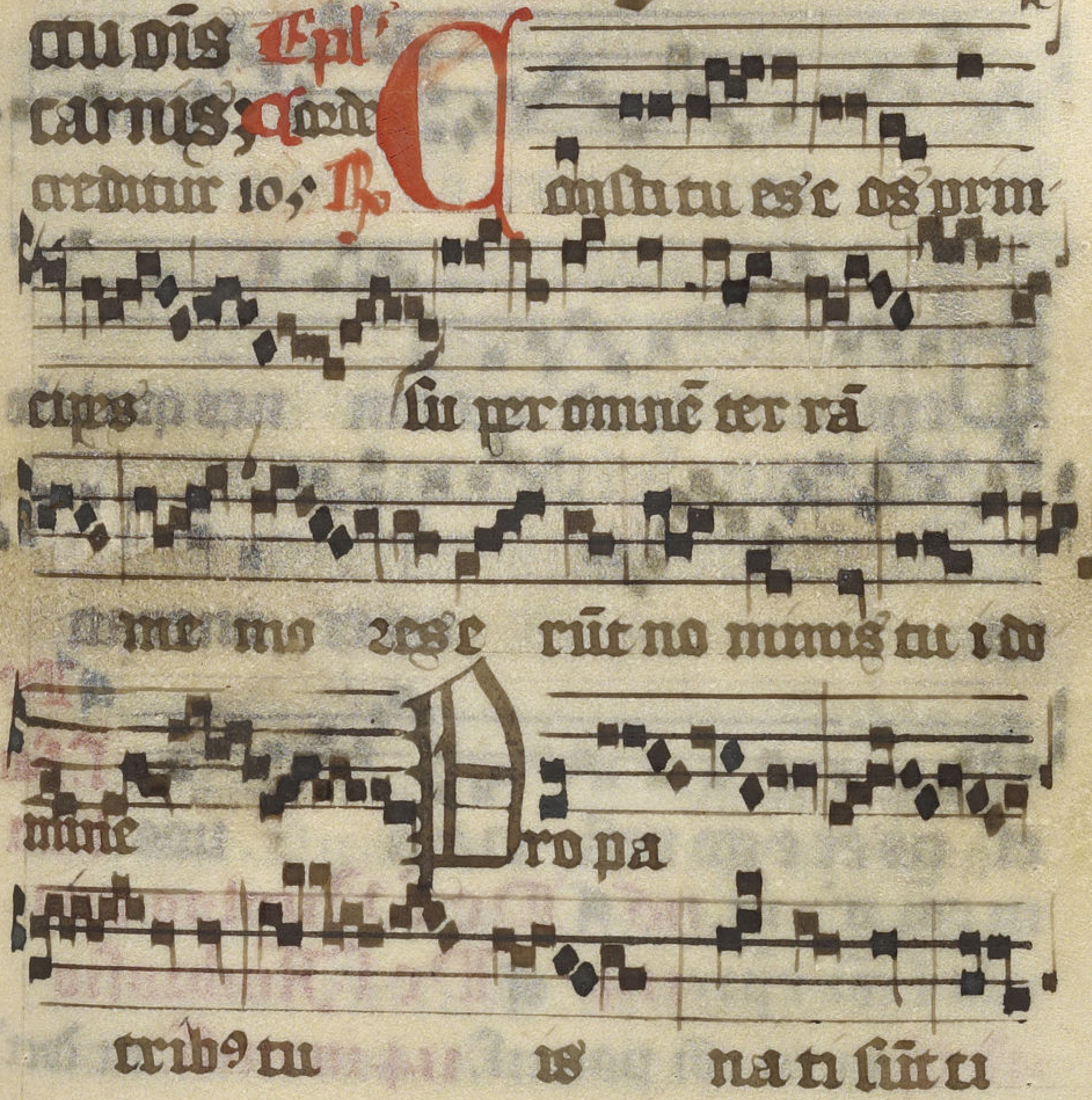

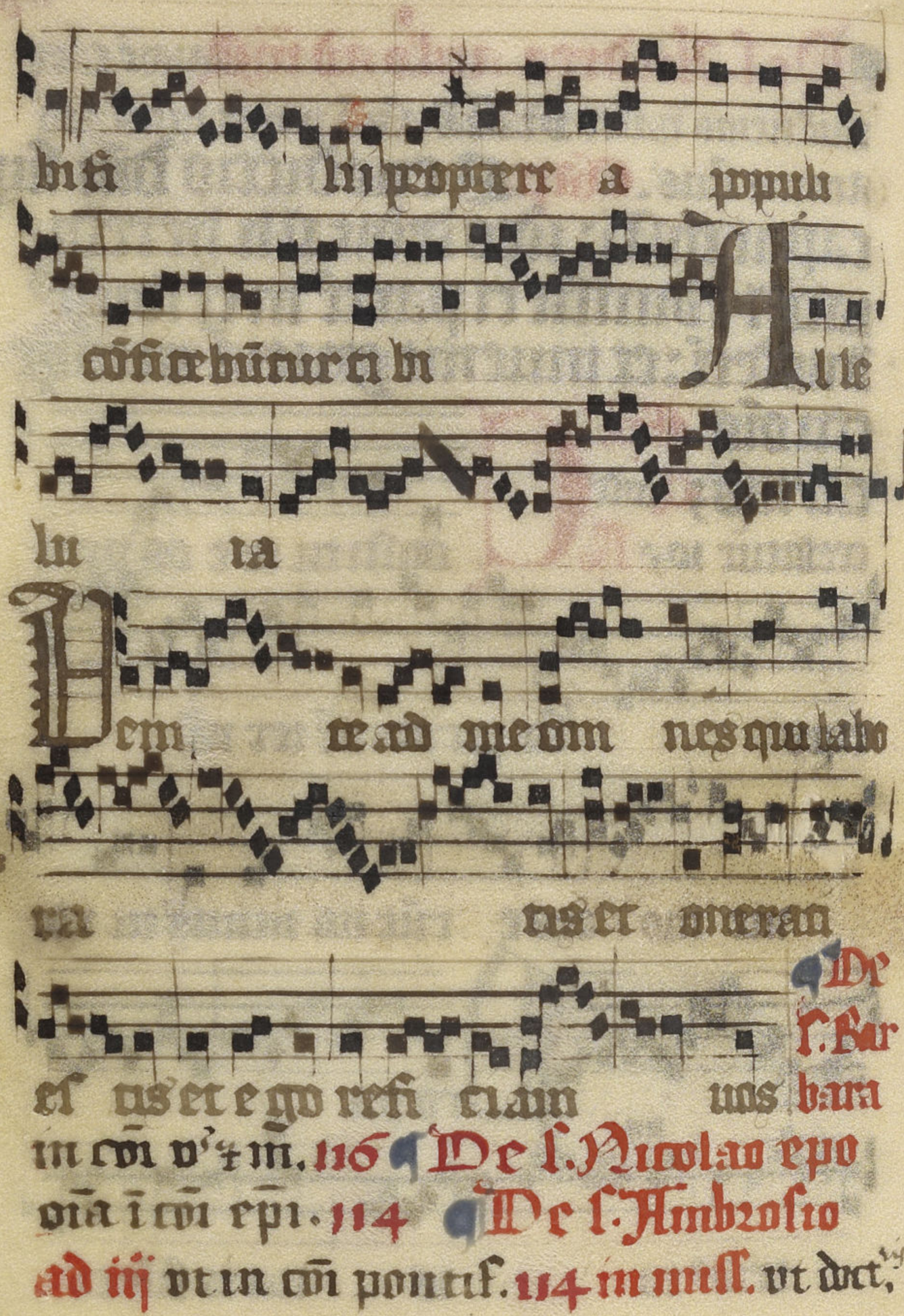
bis in propterea populi
Ale
luia
Dem ce ad me omnes qui labo
ra ras et onerati
es ras et ego reficiam vos Ora
in cōi v̄t̄m. 116 De s. Nicolao epo
oīa i cōi epi. 114 De s. Ambrosio
ad iij vt in cōi pontif. 114 in mss. vt dict.

ectiæ. ¶ In Conceptione beatæ
Mariæ virg. ad tertiã añã Quãp. Sap.
Ego quasi vitis fructificaui su-
auitatẽ odoris: & flores mei
fructus honoris et honestatis;
℣ Diffusa est. ¶ In mis. lib. Prverb.
Dominꝰ possedit me in initio viaꝝ
suarũ: antequã quicquam face
a principio. Ab æterno ordinata sũ:
et ex antiquis antequam terra fie
ret. Nondũ erant abyssi: et ego iã
concepta eã. Necdum fontes aqua
rum eruperant: necdũ montes gra
ui mole constiterãt. Ante cẽs colles
ego parturiebar. Adhuc terrã non
fecerat et flumina: & cardines or
bis terræ. Quando ꝑparabat cælos
aderam. Quando certa lege et gyro
vallabat abyssos: quando æthera
firmabat sursum: et librabat fon
tes aquarum. Quando circundabat

mari terminũ suum : et legem pone
bat aquis ne transirent fines suos :
quando appendebat fundamenta ter
ræ. Cum eo erã cuncta componens :
et delectabar per singulos dies ludens
coram eo omni tempore : ludens in or
be terrarum : et deliciæ meæ esse cum
filijs hominũ. Nunc ergo filij audi
te me. Beati qui custodiũt vias meas
Audite disciplinã et estote sapientes :
et nolite abijcere eam ; Beat⁹ homo
qui audit me : et qui vigilat ad fores
meas quotidie : et obseruat ad postes
hostij mei. Qui me inuenerit inue
niet vitã : et hauriet salutẽ a dño.
R. et A. quære in cõi virginũ. fol. 116 De
S. lucia virg. et m. qre oĩa in cõi virg. et m.
fol. 116 De s. Thoma apl. C apsm et v
in cõi Aploz fol. 108 ff psam Scim⁹. fol. 103
Res. in cõi. 108 De s. Marcello pp. qre
omnia in cõi vni⁹ mris fol. 112 De s.

Anthonio abba. oia in coi Abbatis.
iiij / In Cathed. s. Petri. Epla Iā nō estis. 99
R ibidem. Alleluia. Tu es fol. 98 In
lxx° nō d' Alla neq3 Tract'. Psat. cois
De ss. Fabian. & Sebast. Epla in coi
mrum. fol 110 R et Alla in festo
oium sactoz fol. 105 De s. Agnete
virg. & mre qre oia in coi virg. & mris. 116
De s. Vincentio mre Capl'm
cu V in coi mris. 112 Epla Hæc dicit
fol. 89 R et Alla in coi mris. 112 in lxx
Tract' Beat' vir. ibide 113 In Con
versione s. Pauli ad iij Ter virgis
cæs' su semel lapidat' sum ter nau
fragiu feci. Capl. Ne magni
tudo revelationum extollat
me dat' est mihi stimul' car
angelus
nis meæ sathanæ: qui me co
laphizet:
V Constitu.
pisto. 89 / R

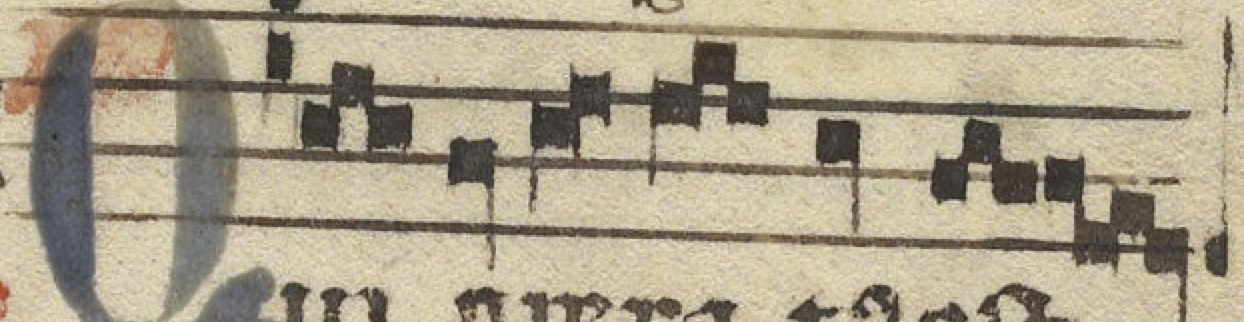

Qui opera t' est

pe tro m a postolatum op

ratus est et mihi mter gn

tes et cognouerūt grati am de

i quæ data est mi hi

Gratia de

i

m me uacua non fu it

ſed gra tu a e nus ſempr in me

manet

H le

lu ia

Annis honora ti ſūt a mi

ci tui de us in mis confor

ta tus eſt

principat⁹ e o rum

In ſeptus.

Tract⁹ in cō

Beat⁹ uir. 113

In purificatione b. mariæ virg. ad ñ
añ. Symeon iust⁹ et timoꝛat⁹ expectabat
redemptiōem israhel et spirit⁹ sct⁹ erat
in eo. Capl'. Ecce ego mitto ange
lum meū qui pparabit uiā an
te faciem tuā: et statim uenu
et ad templū suum dominator
quem vos quæritis: et angelus
testamenti quē vos uultis; V'

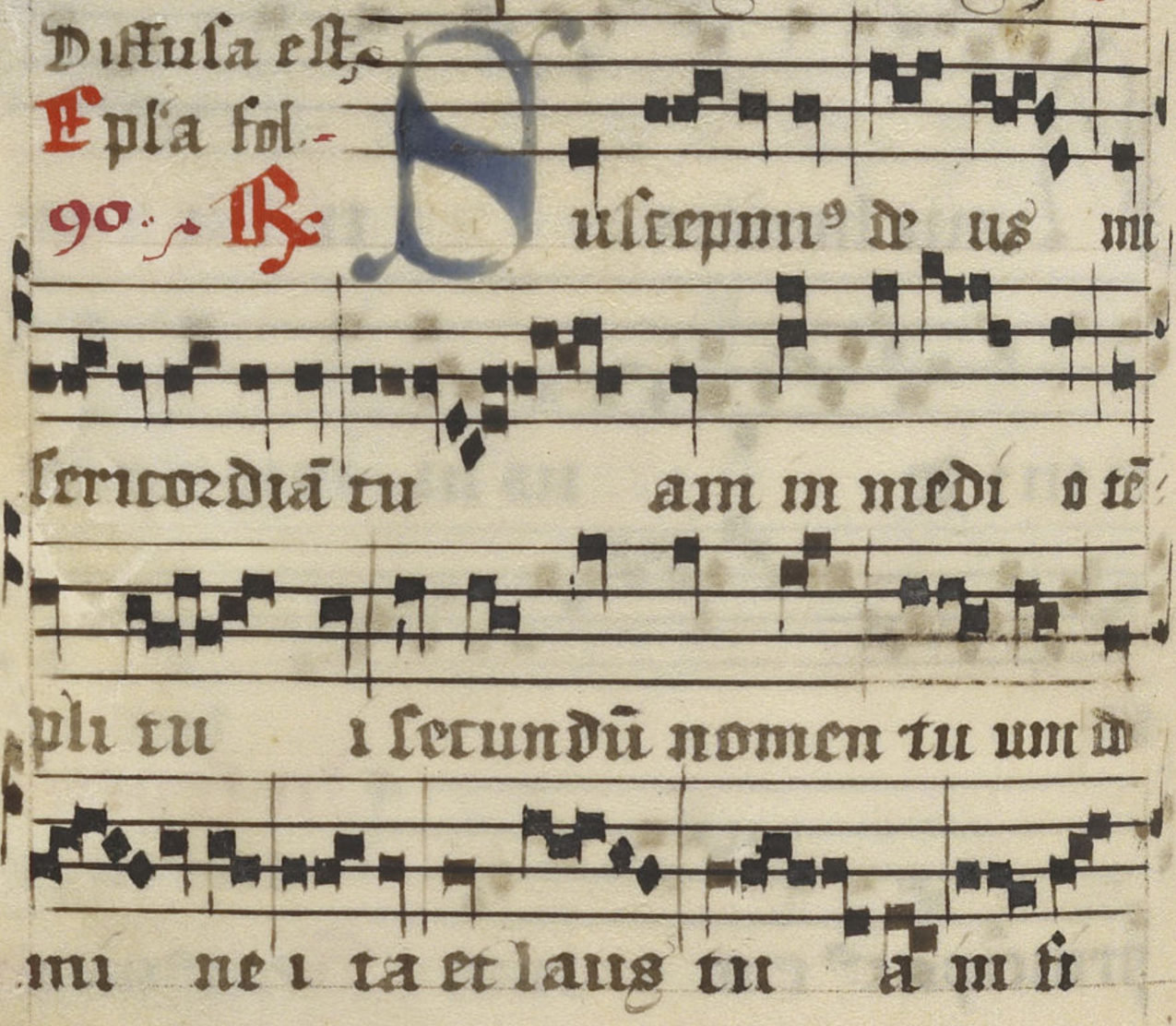

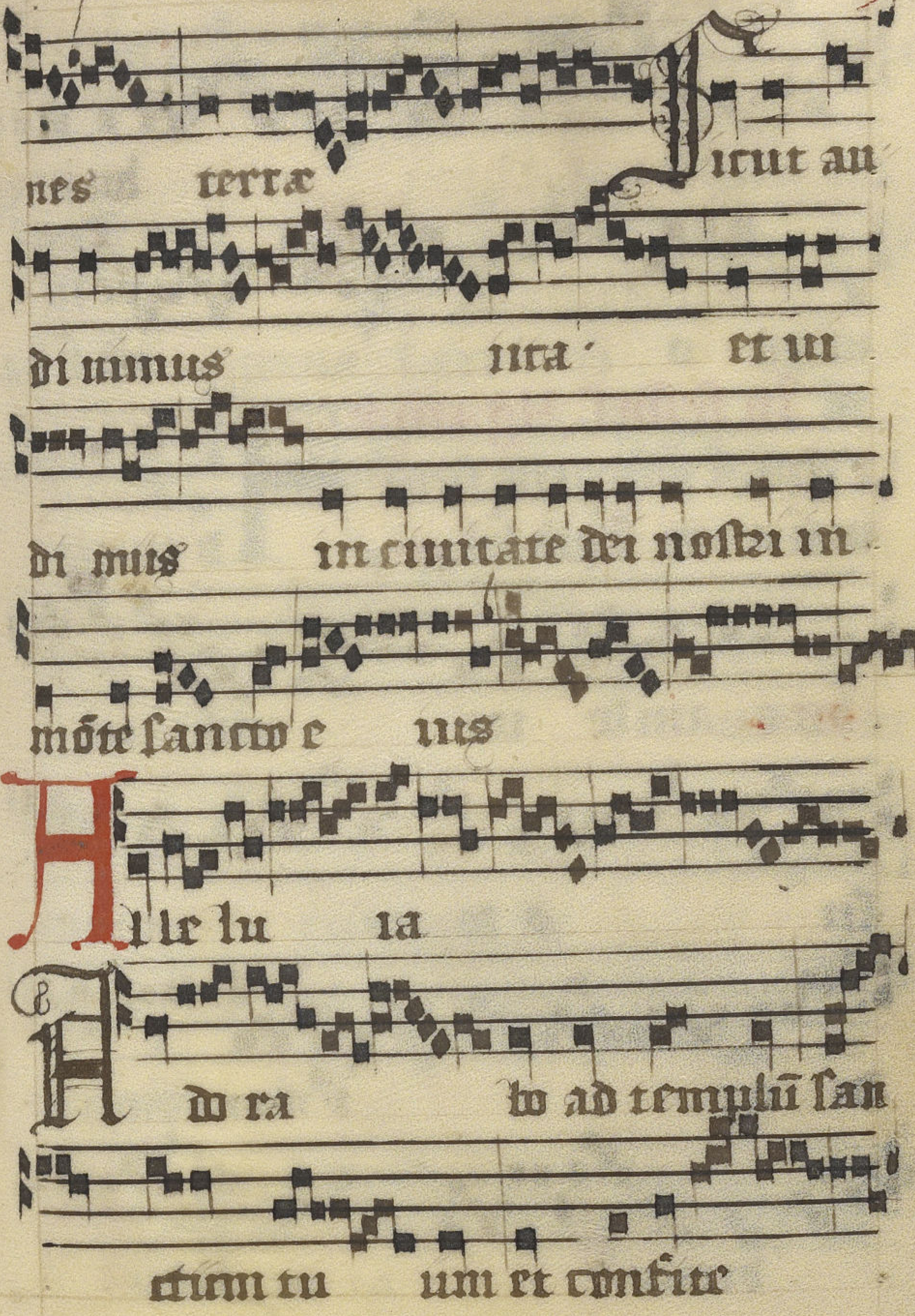
nes terræ
Sicut au
di uimus ita et ui
di mus in ciuitate dei nostri in
mõte sancto e ius
Alle lu ia
Adora bo ad templũ san
ctum tu um et confite

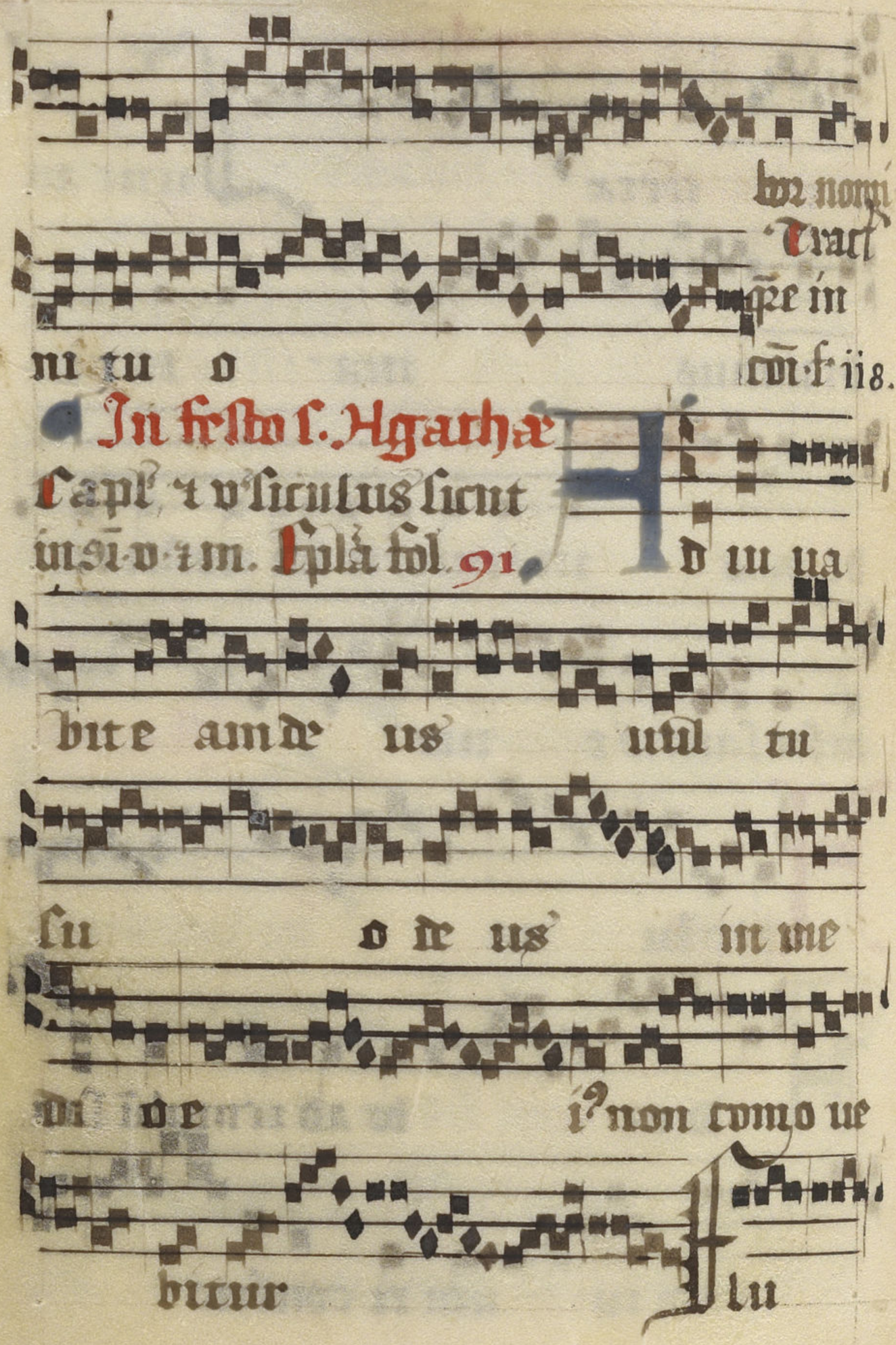
bn nomi
Tract
ge in
nu tu o
con·f iii8.
In festo s. Agathæ
capl' t v'sicutus sicut
in si·o·tm. Epla fol. 91.
H
d u ua
bite amde us uul tu
su o de us m me
di oe
i? non como ue
bitur
lu

minis im

prus lxti ſi cat ci

uita tem de i

ſanctifica uit tabe

na cu lum ſu ū

al tiſſi mꝰ

Alle lu ia

Diffu sa est gra tia in la bi

is tu is propte rea benedixit

te de us me ter

nū Tract. Qui seni nant

in la chri mis in gau di

o me tent in tres

bant et fle bant mitten

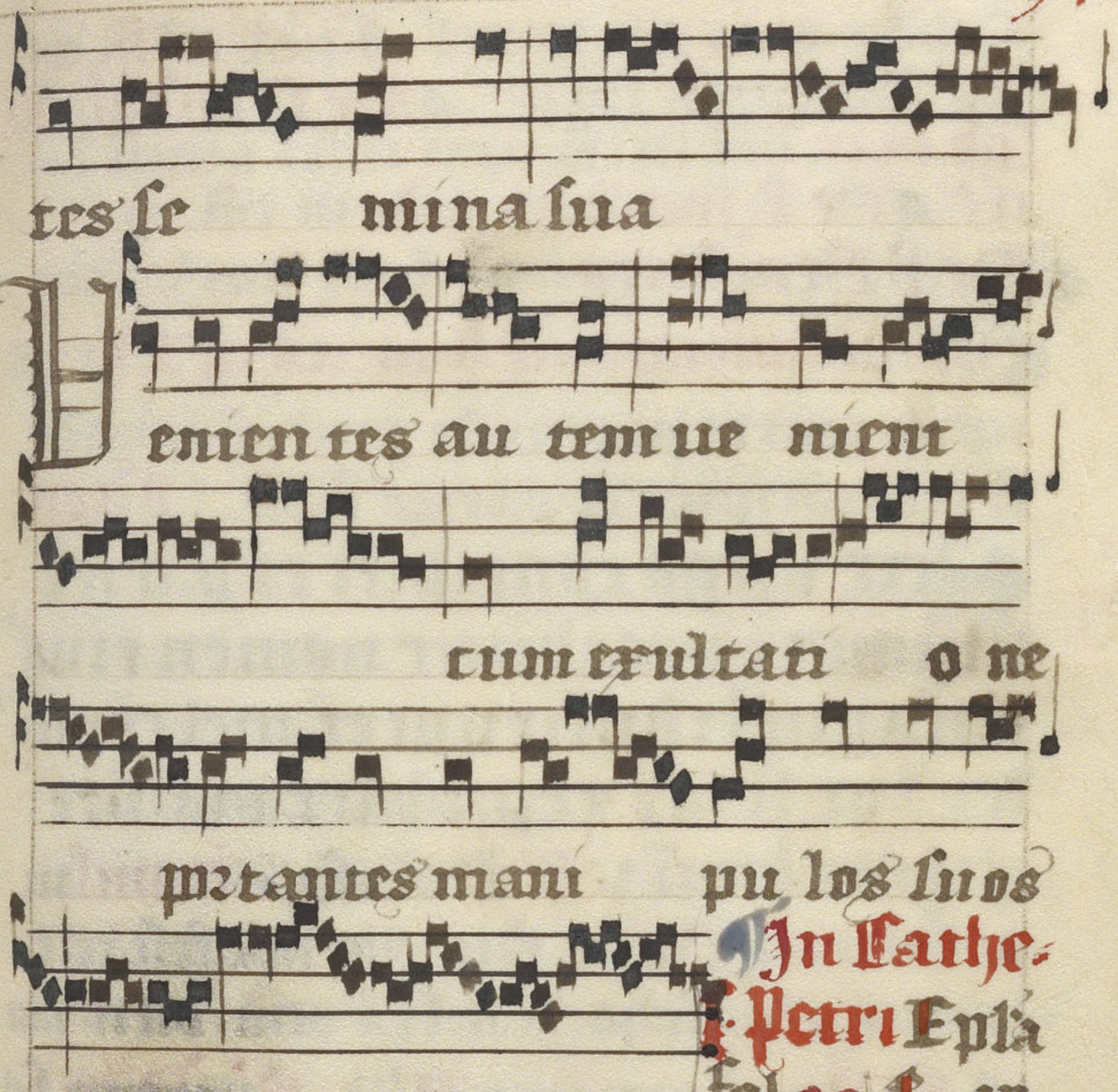

In Cathe-
dra Petri Epla
fol 99 & in
cōi Nimis. 108 Alla Tu es. fol 98
Def. Martha Aplō Capim & sequi.
in cōi apl'z fol 108 Epla Exurgēs. fol 91.
Letra in cōi. R Nimis. repete fol 108.
De s. Thoma Aquinate oīa in cōi mul'
doctoris fol 115 De s. Gregorio ad iij

capl' + ℣ in cõi pontif. Epla cũ ℟ in cõi Doctoris. fol 115 ¶ De s. Joseph sp̃o b.mar. oia in cõmũni cõfes. tantũ fol 115 ¶ De s. Joachim vide in cõi. 115 ¶ De s. Benedicto. ut i cõi vni⁹ Abba 115.

¶ In annuntiatione b.m. ad ñj Ecce meas maria mucrosh gratiã apud de ũ, ecce cõcipies et paries filiũ. Capit.

Ecce virgo concipiet et pariet filium ℣ et vocabitur nomen eius emanuel: butirum et mel cõmedet ℣ ut sciat reprobare malũ et eligere bonũ; ℣ Diffusa in musu de fol ¶ Nota Quando hoc festũ celebratur p⁹ pascha, si infra octa, dicit tantũ ℟ Prop⁴ cum uno Allã Surrexit fol 68 si p⁹ octau. dimisso ℟ dr̃ j Allã Excita fol 3 ℣ Surrexit 68 ¶ De s. Hugone grattianop. in cõi confess. epi. fol 114 ¶ De s Francisco de P. in cõi confe non epi fol 115 ¶ De s. Georgio m. in cõi vni⁹ mris tpre pasch. fol 113 ¶ De

De Solen. Compassionis B^ma^ Virg. Supra notata ante dnicam Palmarũ.

Marco euāg. Caplm 4 V in cōi Aplōꝝ
fol 108 Epla Qui timet. fol. 9 / R 4 Al
leluia in cōi uni9 mr̄is. fol 113 / De s.
Petro mr̄e. in cōi uni9 mr̄is fol. 113
De s. Philippo 4 Jacobo ad iij Dn̄e ost
ende nobis patrē 4 sufficit nobis all'a.
Capl'. 4 V' in cōi Aplōꝝ fol. 108 All' Ni
mis honorati fol. 91. All'a 2 Epulem
fol 115. In inuentione s. + ad iij Cap.
Sicut moyses exaltauit serpen
tem in deserto: ita exaltari opor
tet filium hominis ! ut oīs qui
credit in ipsum nō pereat: sed ha
beat vitā æternā ; V' Dicite in na
tionib9. Quia dn̄s regnauit a ligno al' al'.
Epl'. Confido. fol. 93.

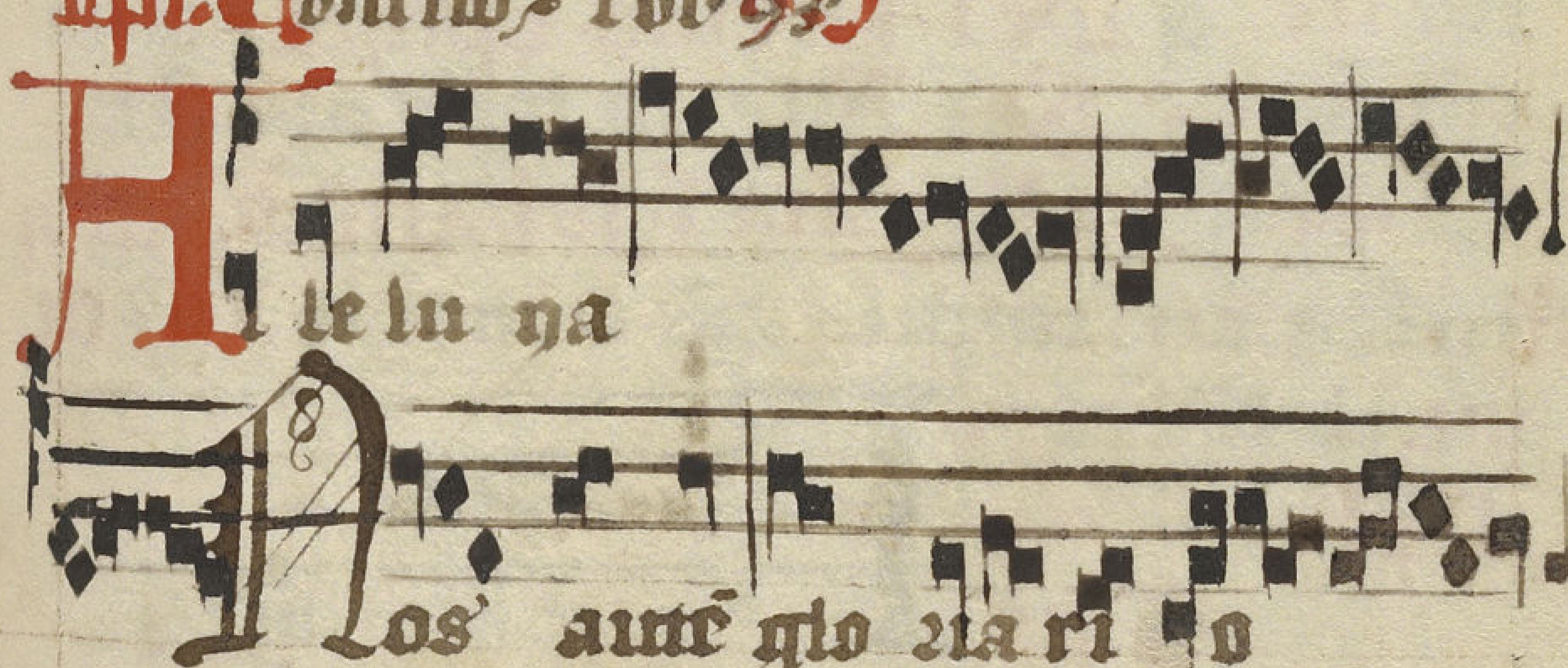

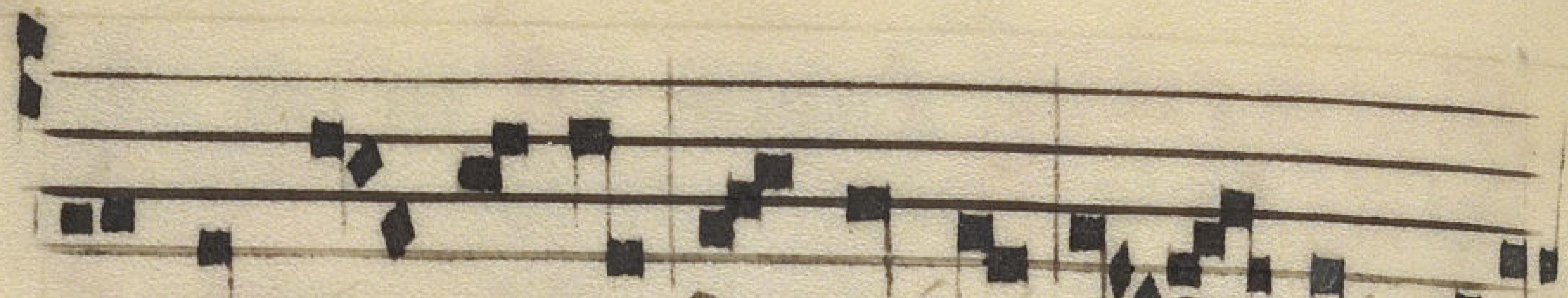

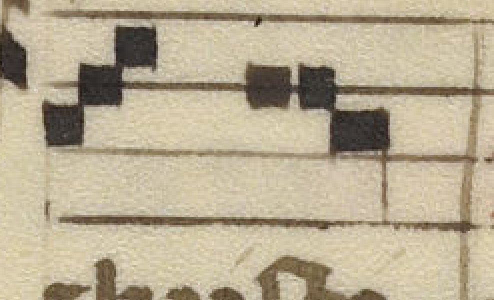

Alla Angelus dni fol 67 ¶ De
s. Catharina senen. sicut in
coi virg. no mris fol ¶ De
ss. Marcellino et Pet. Epla Iusti in perpe.
fol 103 ℟ et Alla in coi mrm fol 112 ¶
Si uero hoc festu euenit tempore pasch.
totu uide i coi mrm temp. pasch. fol.
113 ¶ De s. Barnaba apl. ut in coi
aplor. fol 108 ¶ Si uero celebratur ante pen-
thecos. ut i coi mris temp. pasc. preter
Eplam Iam no estis. fol 99 ¶ De s.
Anthonio de pad. ut in coi vnius conf.
fol 115 ¶ De s. Geruas. et Proth. Epla in
coi fol 95 ℟ et Alla in festo oim sctorum
fol 105 ¶ In Vigilia s. Johann. b. ad vi
si infra oct. corporis xpi uenerit An et ca-
pit. ibidem fol 76
Epls. fol. 94
℟po.

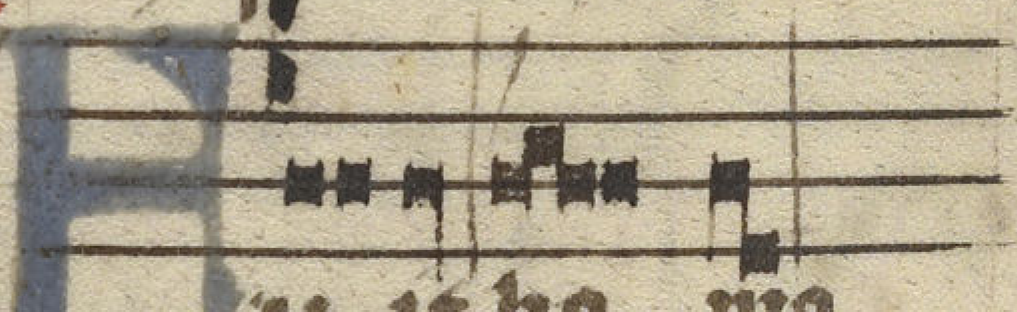

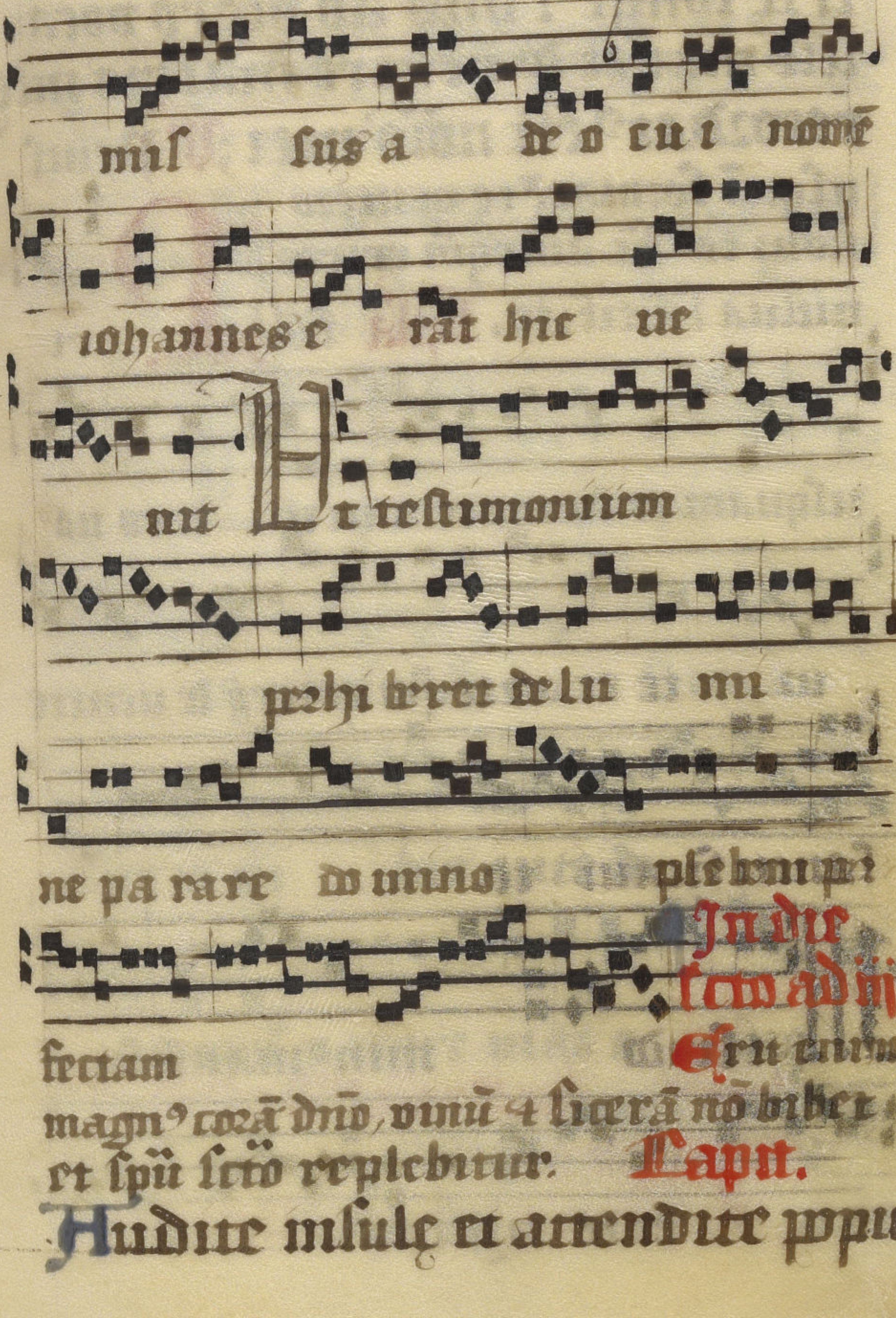

In die scto ad iij

Erit enim magn9 corā dño, vinū 4 sicerā nō biber et spū scto replebitur. Capit.

Audite insule et attendite popu

u de longe ? diꝫs ab utero voca
uit me : et de uentre matris mee
recordat⁹ est nois mei ; V⁹ Prius
usquā formarē te in utero
nouī te Et antequā exires de
nulua sāctifi: te. Ep̄la fol 94 Pri

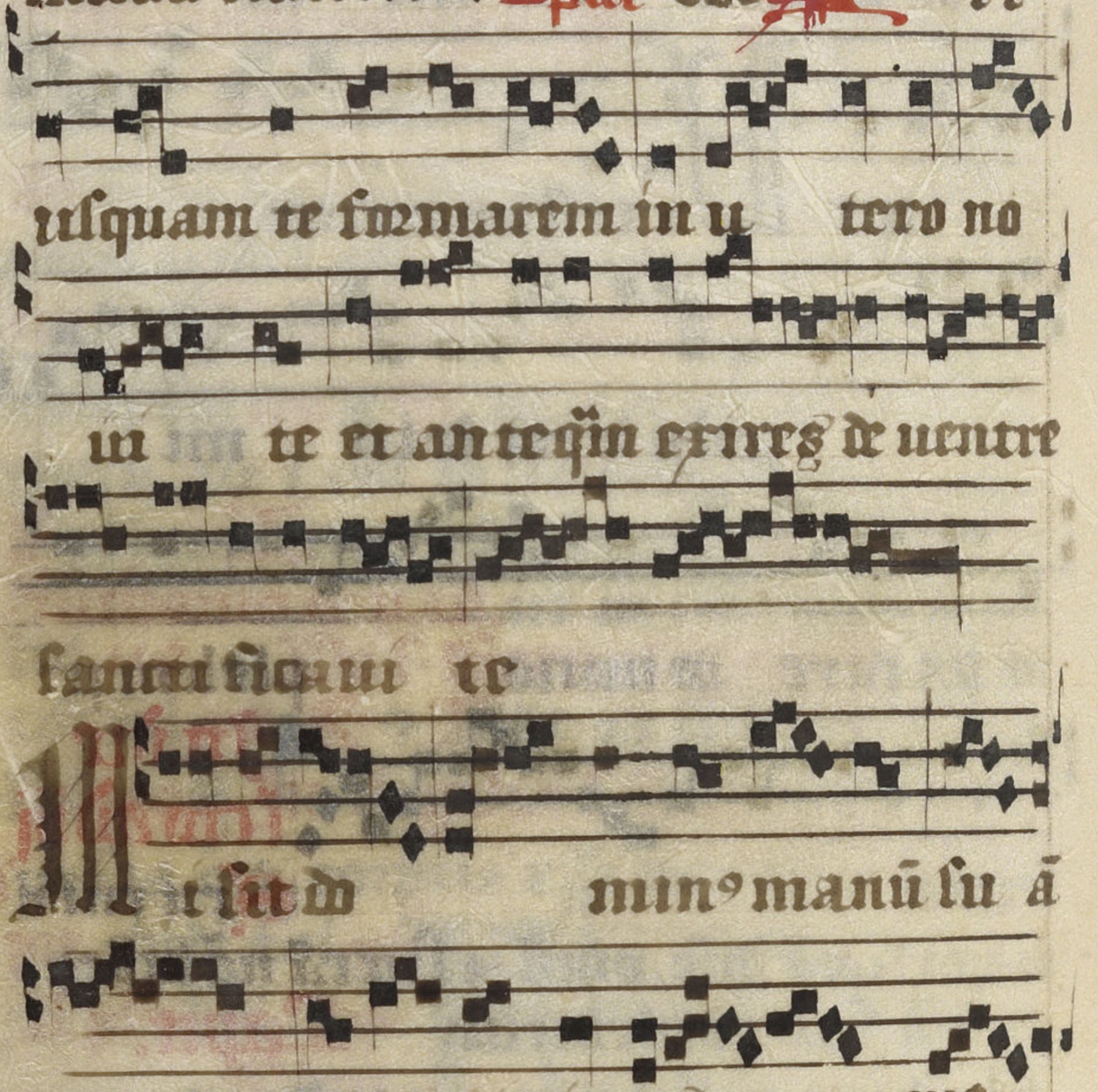

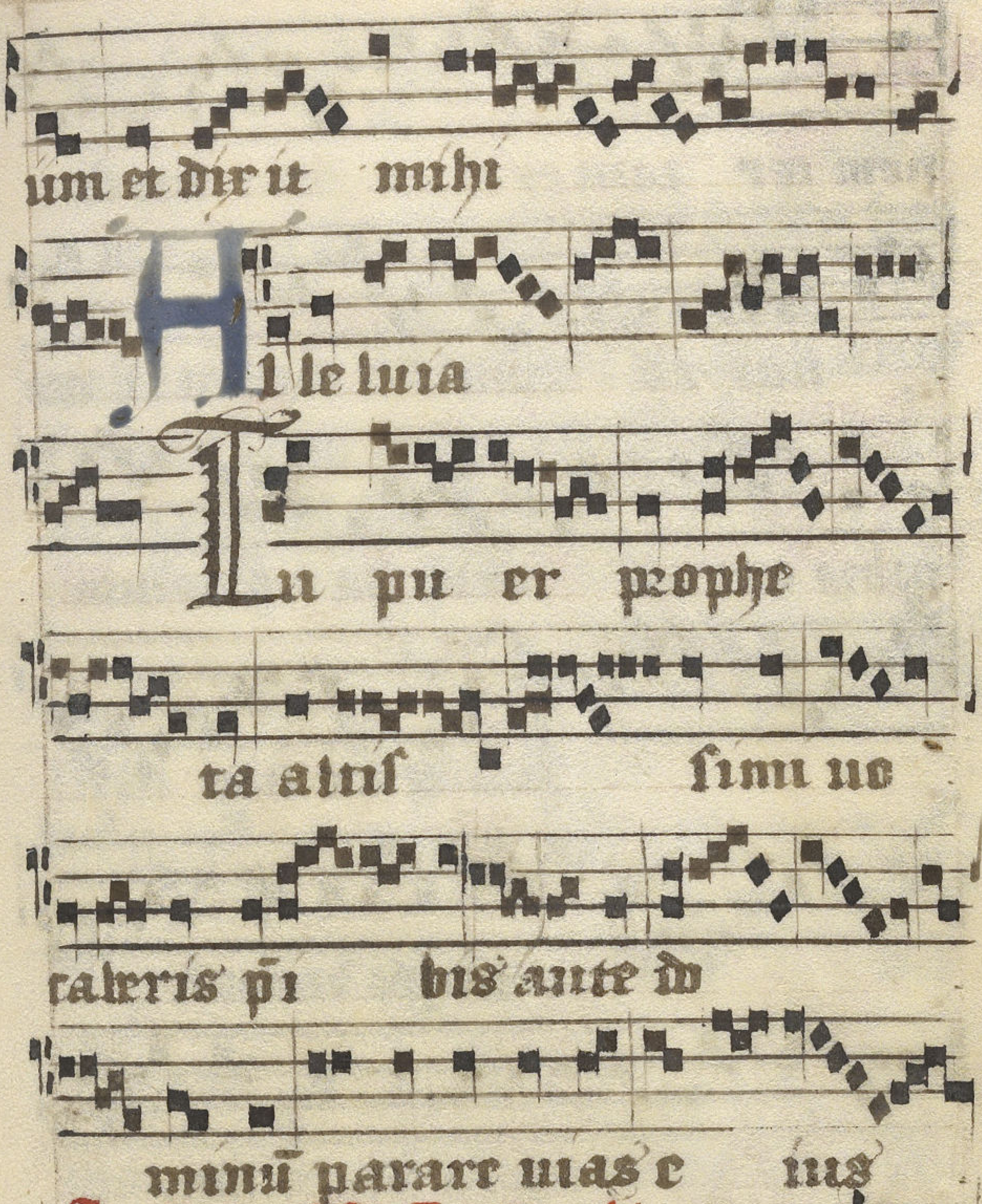

In festo Sa. Jois et Pauli ut in cō plur. mrm. [109] In vigil. S. Petri et P. Epla fol. 95. R. In om

nem ter ram et ut so

nus co rum et in fi nes

orbis ter re uer ba e o rum

De li e nar

rāt glo riam de

i et opra manuum e

ius annūnciat fir

In die
scō ad iij

mamen tum

Argētū
et aurū nō ē mihi, qd autē habeo hoc
tibi do. Capit. Petrus quidē ser
uabatur in carcere: oratio autē
fiebat sine intermissiōe
ab ecclesia ad deū pro eo;

V constit, Epla Quisit, 96

R. Con
stitu es e os principes
su per omnē terram me
mo res e rūt no minis tu i do
mine Pro pa

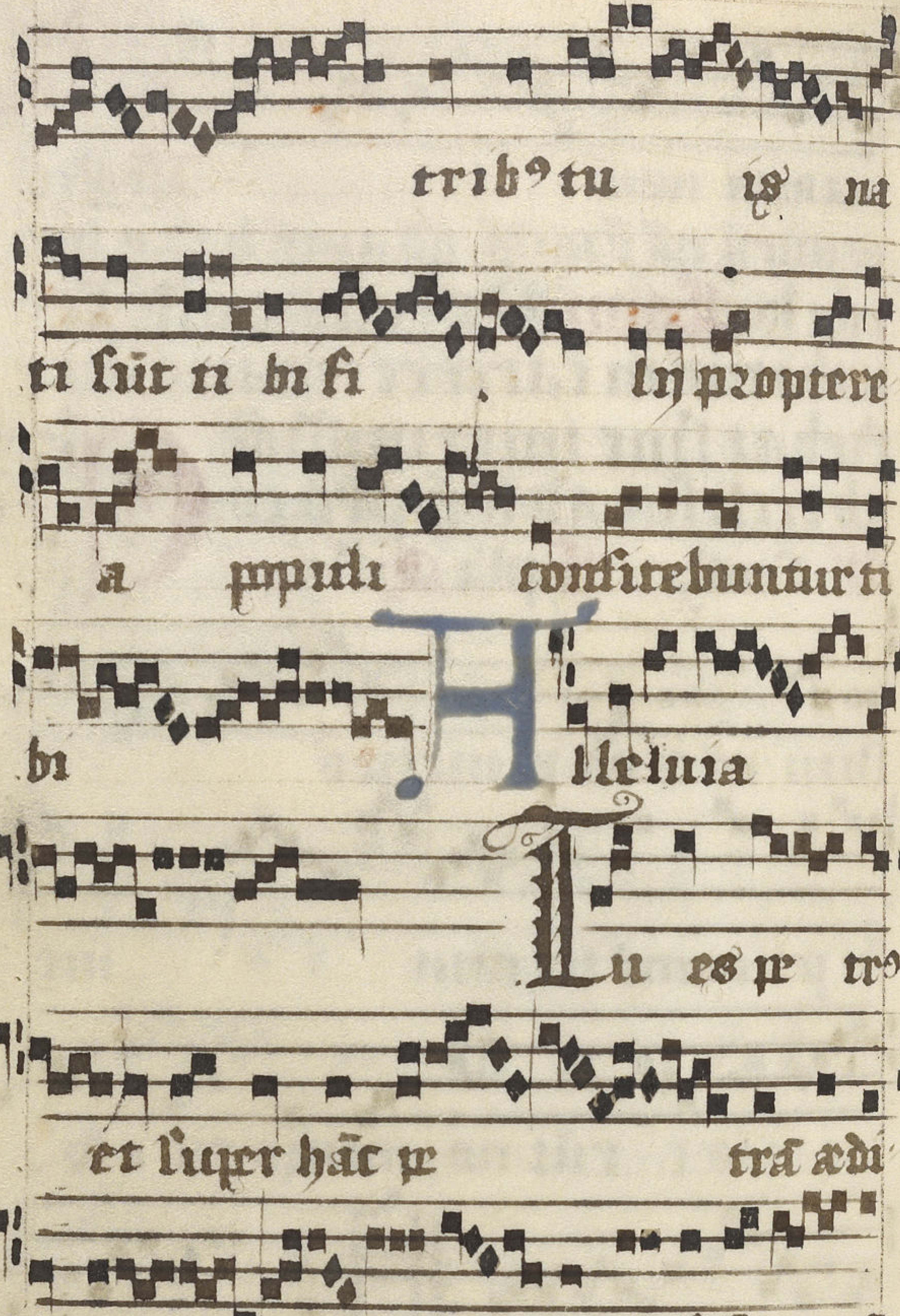
tribꝰ tu is na
ti sũt ti bi fi ly propterea
a ppłi confitebuntur ti
bi Alleluia
Tu es pe trꝰ
et super hāc pe trã edi
fica bo ecclesiā me ā

¶ In comemora s. Pauli sicut
in conuers. fol 90 excepta Epla
Testificor. fol. 97 ¶ De Visi-
tatione b.m. aīa tua pulchra. Cap. Ego
quasi. fol 89 Epla Ego quasi. fol 96 ℟
terram con virg. fol 116 ¶ In oct. Apl̄i Petri
et Pauli Epla Iam nō estis fol 99 ℟ In
omnē. fol 97 Allelua Nimis. fol 91
¶ De s. Bonauentura & test. doct. ad
iiij aīa et capl̄ in cōm pōtificis fol 104 Epist.
et ℟ in cōm doctoris ecclie fol 115 ¶ De
s. Maria Magdalena ad iij Tulerūt
dnūm meū et nescio vbi posuerūt eū si
tu sustulisti eū dicto mihi alla et ego
eū tollā alla. Cap. Mulierē. fol 117
Surgā et circuibo Lect. Cant. Cantrum.
ciuitatē: per vicos et plateas quae-
rā quē diligit aīa mea. Quæsiui illū:
et nō inueni. Inuenerūt me vigiles:
qui custodiūt ciuitatē. Nū quē diligit
aīa mea vidistis? Paululum cū pertrā

sillem eos: nuem quē dilexit aīa
mea. Tenui eū nec dimittā: donec
introducā illū in domū matris meę:
et in cubiculū genetricis meę. Ad
iuro vos filiæ ierusalem per capre
as cervosq; campoz: ne suscitetis,
neq; evigilare faciatis dilectā: do
nec ipsa velit. Pone me vt signacu
lū super cor tuū: vt signaculū super
brachiū tuū: quia fortis est vt mors
dilectio: dura sicut infernus æmula
tio. Lampades eius lampades ignis atq;
flāmaz. Aquæ multæ nō potuerūt
extinguere charitatē: nec flumina
obruent illā. Si dederit homo omnem
substātiam domus suæ pro dilectiōe:
quasi nihil despiciet eā. ℟. Adiu
vabit, fol. 92 ℣ Illā Suscepit, fol 68

¶ De s. Jacobo apło ūide ofa in cōi 108.

¶ De s. Anna mīre b. m. ad iij antiph
t Capitin cōi nec virg. nec mūlis fol. 97

Epl' Mulierē. fol 98 R. Alleluia
sicut in festo s. Agathe fol 92 De
inuent. s. Stephani oīa sicut in nata
li eius fol 12 De s. Dnico & sic si
cut in cōi vn⁹ conf. nō epī. fol 115
De s. Sixto Patrono nr̄o vtin cōi
unⁱ mr̄is fol 112 In Transfiguratiē
dn̄i ad ūj an. Resplenduit facies eius
sicut sol, vestimenta autē eius facta sūt
sicut nix alba. Capit. Saluatorē
expectamus dominū nr̄m ihesū
xp̄m: qui reformabit corpus
humilitatis nostre: cōfiguratum
corpori claritatis suæ; ℣. Gloriosꝰ
℟. Propterea decorē induit te dn̄s.

Charissimi: Non L. In mus. epla
doctas fabulas secuti notā fe
cimⁱ uobis dn̄i nostri Jesu xp̄i vir
tutē & p̄sentiam: sed speculatores
facti illius magnitudinis. Accipiens
enim a deo patre honorē & gloriā, vo-

ce delapsa ad cū huiusmodi a
magnifica gloria? Hic ē filius me⁹
dilect⁹ in quo mihi cōplacui: ipsū
audite. Et hāc vocē nos audiuim⁹
de celo allatā: cū essem⁹ cū ipso in
monte scō. Et habem⁹ firmiorē pro
phēticū sermonē: cui benefacitis
attendentes, quasi lucerne lucenti
in caliginoso loco⁹ donec dies elu
cescat, & lucifer oriat⁹ in
cordibus uestris. R⁹ ce
cios⁹ fol 15

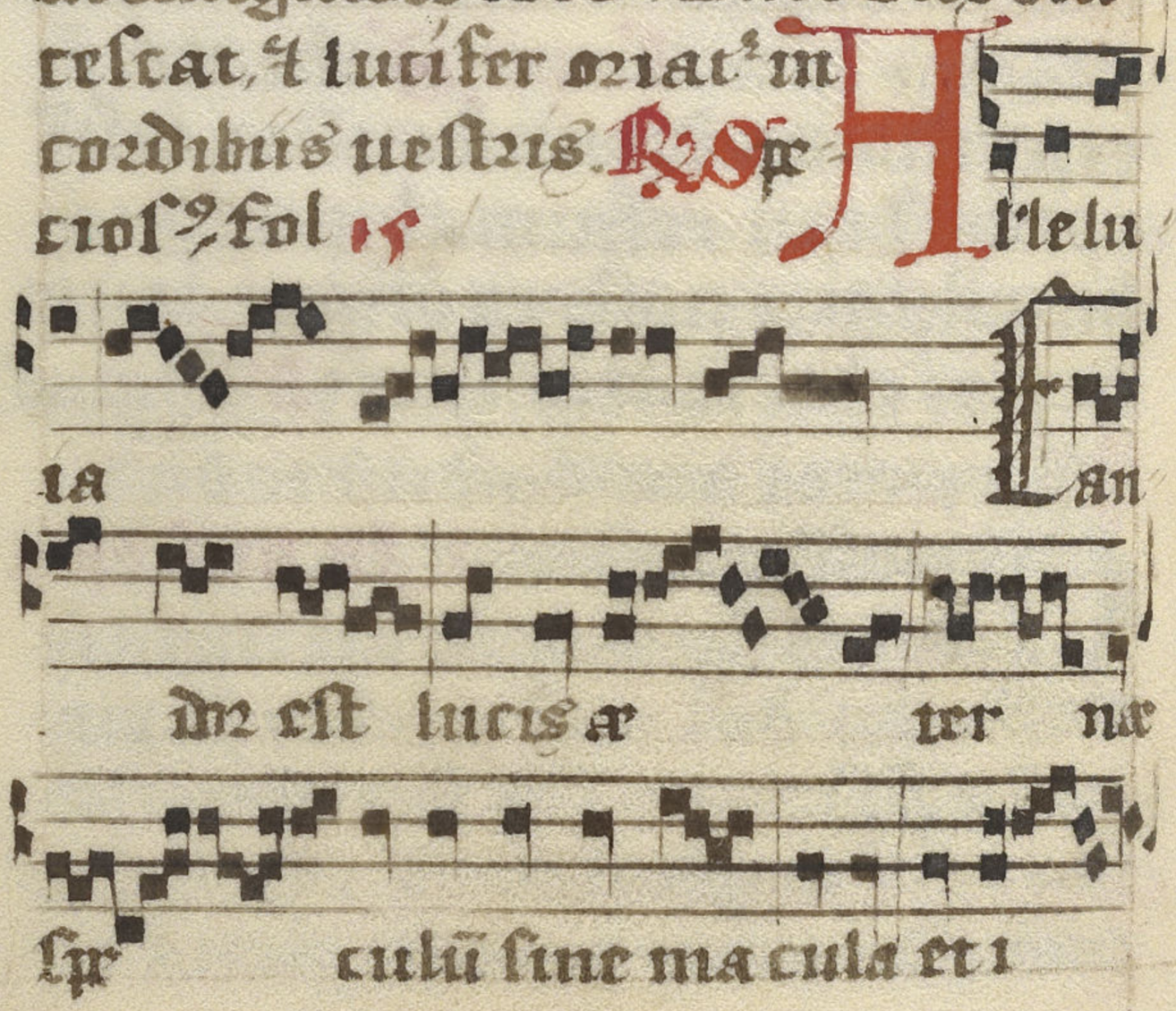

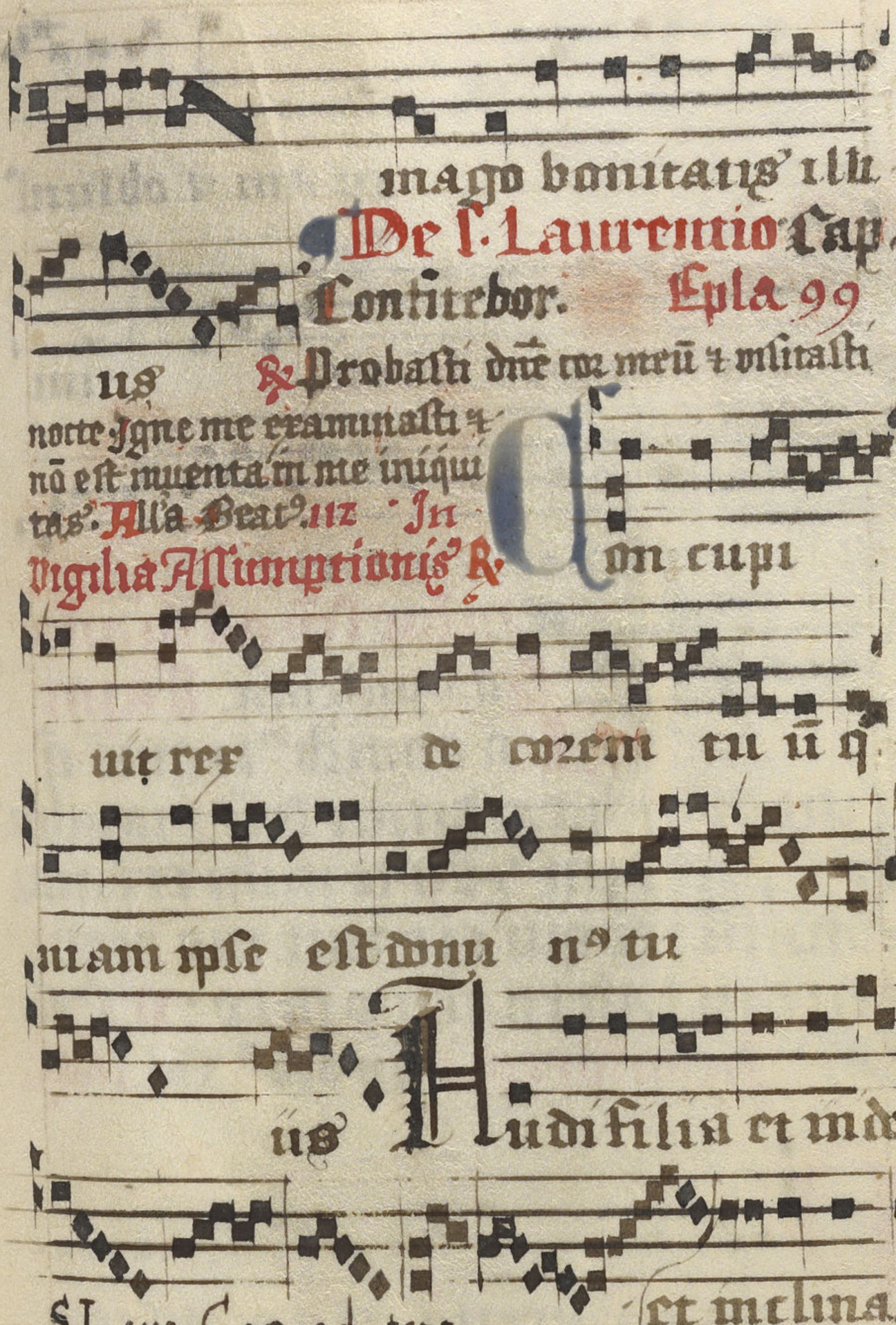

S. Laur. Cap. ad terz.

Confitebor tibi Dne rex et collaudabo te Deum saluatorem meum: confitebor nomi tuo? qm adiutor et protector factus es mihi: et liberasti corpus meum à petitione.

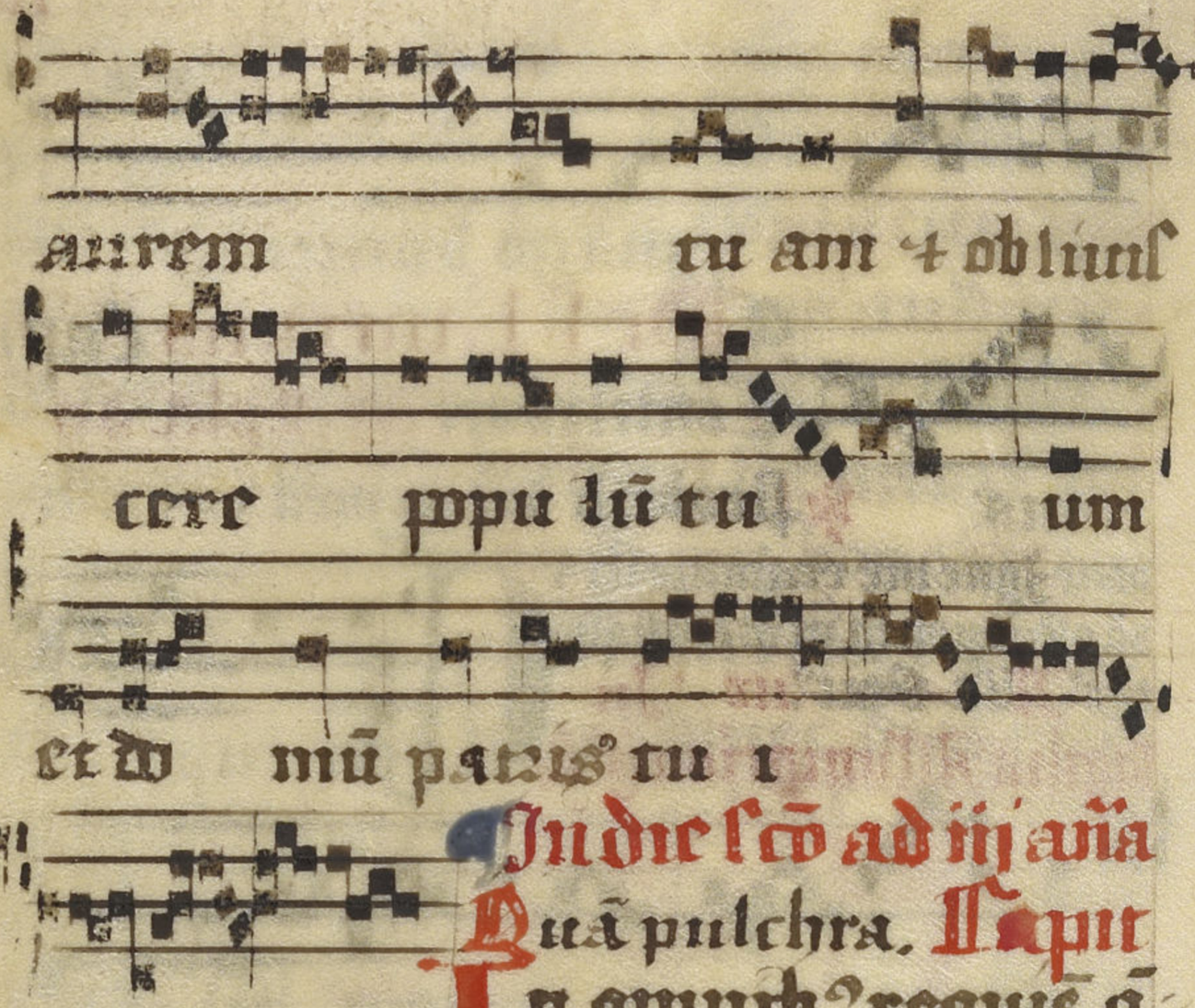

In die ſcō ad iij ant̄a

Quā pulchra. Capit

In omnib⁹ requiē q̄

ſiui et in hæreditate dñi morabor.

tūc præcepit ꝫ dixit mihi creato

romniū: et qui creauit me requi

euit in tabernaculo meo; ℣ Diffu

ſa. In missa eplā Ii orib⁹ fol. 166 R

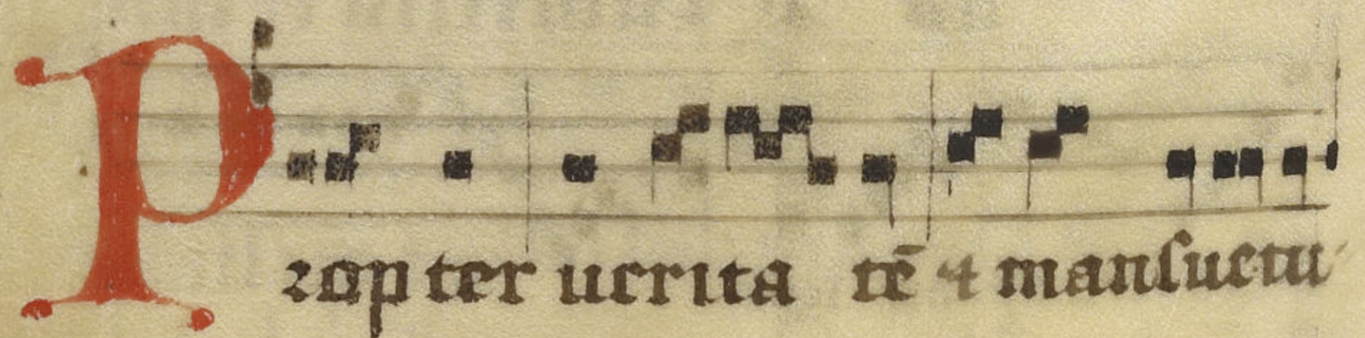

Propter ueritatē ꝫ mansuetu

di nē ⁊ mīsti ci am

et dducet te mirabili ter dex

tera tu a Au

di fi li a et ui

de et melina au rē tuam

quia concupiuit rex

spe ciem tuam.

Alla Diffusa. fol. 93. De s. Bernardo si
cut in com uni9 confessoris fol 115 In oct:
assump sicut in die. De s. Bartho-
lomeo epla. in com aplorum. R In omnem
terram. fol 97 Alla Annis. fol 91 De
s. Augustino epo omnia in com uni9 doct. 114
fol 115 In decollacione s. Johan. ana
Dicebat enim iohannes herodi non licet
tibi habere uxorem fratris tui. Capl. in
com mris fol 112 Epla Sancti ludibria
et verbera experti: insuper et vincula et
carceres: lapidati sunt, secti sunt: in
occisione gladii mortui sunt. Circui
erunt in melotis: in pellibus caprinis.
Egentes angustiati, afflicti: quibus dig
nus non erat mundus. In solitudinibus er
rantes: in montibus et speluncis: et in
cavernis terrae. Et hi omnes: testimonio
fidei probati inventi sunt. In xpo iesu
dno nro. R in com mris fol. 112 In
Nativitate beatae Mariae virg.

sicut in cōceptiōe fol 89 ¶ De S. Nico
lao Tolē. in cōi vnius confess. solus ¶ In
exaltatione sctæ Crucis ad tertia
Tradidit semetipsū pro nobis obla
tionē & hostiā deo in odorē suauitatis
Capl. Sicut fol. 92: Epla Confido. 93.
℟ Christo fact fol 92: Alla Nos
autē fol 95 ¶ In octauis natiuitatis
b. ma. sicut in die fol 89 ¶ Januarij
et sociorū ei9 oīa in cōi mrūm fol 109.
Manhei apostlo. anā Caplm & ℣ ad tr
tiā in cōi aplōz 108 E pla. Unicuiq; fol
101 ℟ Constitues fol 98 Alla Uenite
ad. fol 105 ¶ De s. Mauricio & soc.
Epla Sancti pr. fol 95 ℟ Beata
gens fol 42 Alla Iudicabit fol 110
¶ Cosmæ & Damiani Epla Sancti
fol 95 cætera in festo oīum sanctoz 105
¶ De s. Michaele & s. ad iij Assumpsit
fum9. romanū in cōspectu dñi de ma
nu angeli. Capit. Factum est

prælium in cœlo: michael et
angeli eius præliabant᷑ cū
dracone: et draco pugnabat
et angeli eius: et non præualu
erūt: neq̧ locus inuentus est eorum
amplius in cœlo; V Benedicite,
Potentes uirtute faci
entes uerbū illius. E pla.
Significauit, fol 102 R Bene di

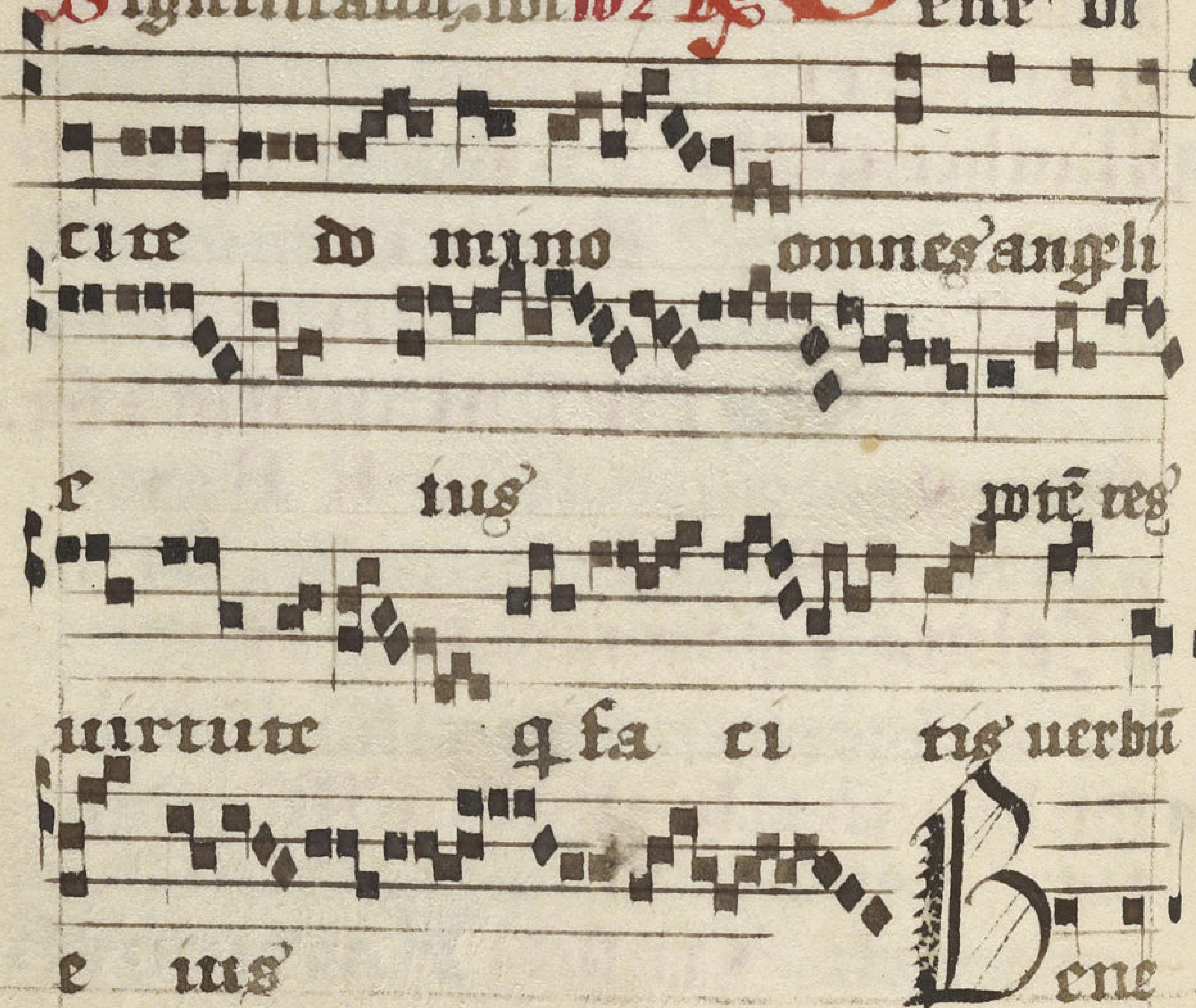

dic a numa mea do mino

et omnia

in terio ra me a

no men

san ctum e?

I te lu ia

Laudate dum

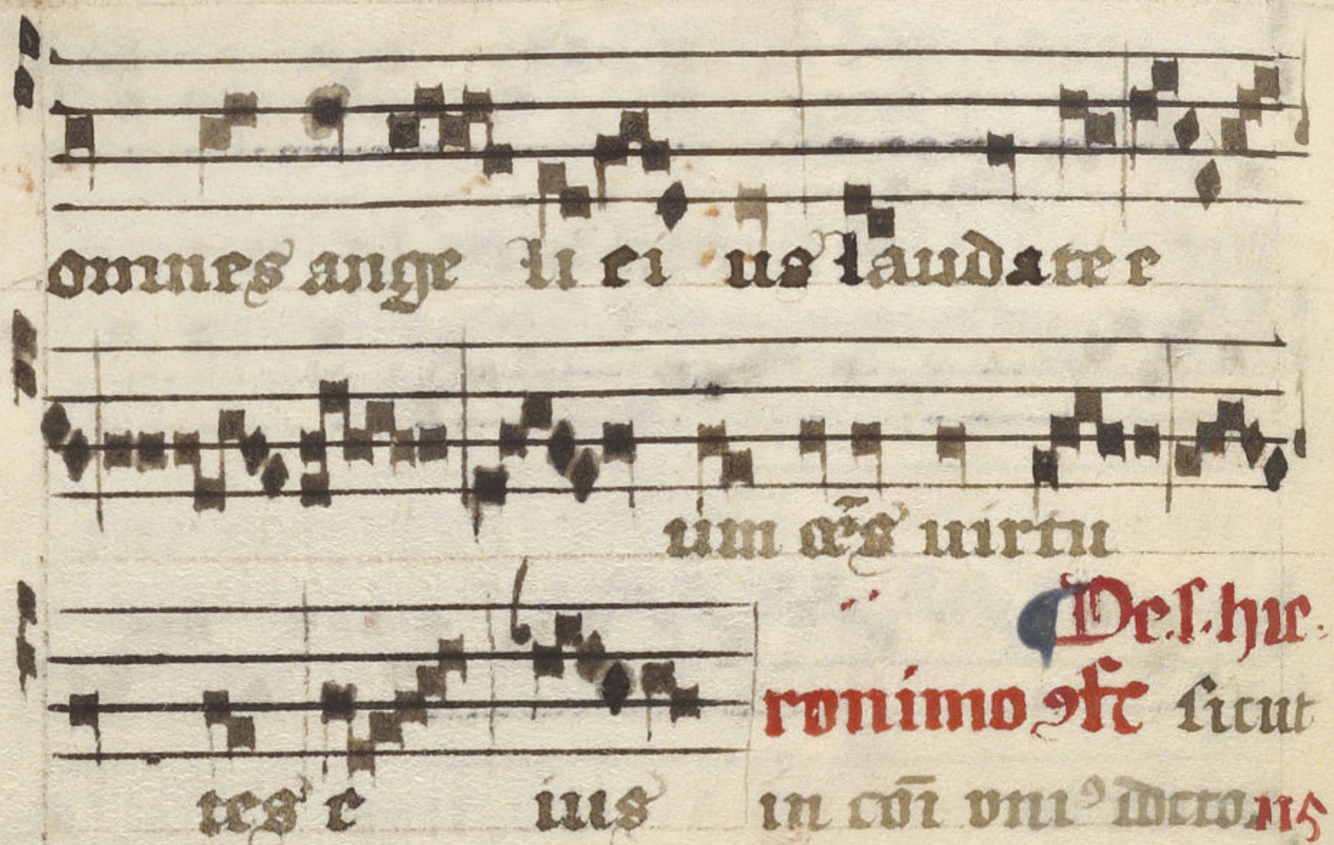

De s. hie-
ronimo ℣. sicut

in cōi vnius doctoris

De s. Francisco ℣. sicut in cōi confe
non epi. fol. 115 De s. Brunone ℣.
oiam cōi confe. nō epi. 115 De s. Dio-
nisio t socijs in cōi plurim martūm 110/
In oct. s. Brunonis ut in die. De s.
Luca euangel. ad ij a. Cap. cum ve
in cōi Aplz 108 Epla Qui timet fol. 9
R in cōi. 108 In festo ij milliū vgi.
ad ij a. Laverūt stolas suas et candi
das eas fecerūt in sanguine agni. Ca-
pitu. Æmulor. in cōi virg. fol 116 v°
Memento mī dne in bīplacito ℣. Visita

nos in salutari tuo. Epla. Qui gloriatur. in cōi virg. 89 R/ Beata gens. 95 Alla Laudate. 15 De ss. Simone & Juda: tam ad iij am quam ad miss. in cōi 108 exceptā Epla Scim. 103 In Vigilia mūn ssz. Epla. Iusti 103 R/ Exultabūt 110 In die sancto ad iij am Corpora sctoz in pace sepulta sunt et uiuēt noīa eoz in eternū. Capit.

Ego Joannes uidi angelū ascendentē ab ortu solis: habentē signū dei uiui: et clamauit uoce magna quatuor angelis quib⁹ datū est nocere terre et mari dicēs: nolite nocere terre & mari neq; arboribus: quoadusq; signem⁹ seruos dei nostri in frontib⁹ eoz;

℣ Letamini. Et gloriamini oes recti corde.

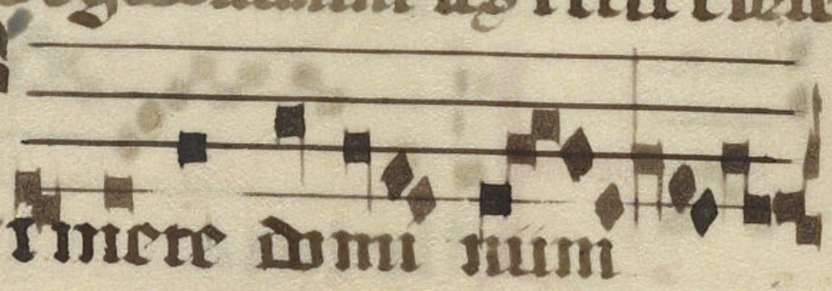

Epla Sc⁹ Johānes.

fol 104

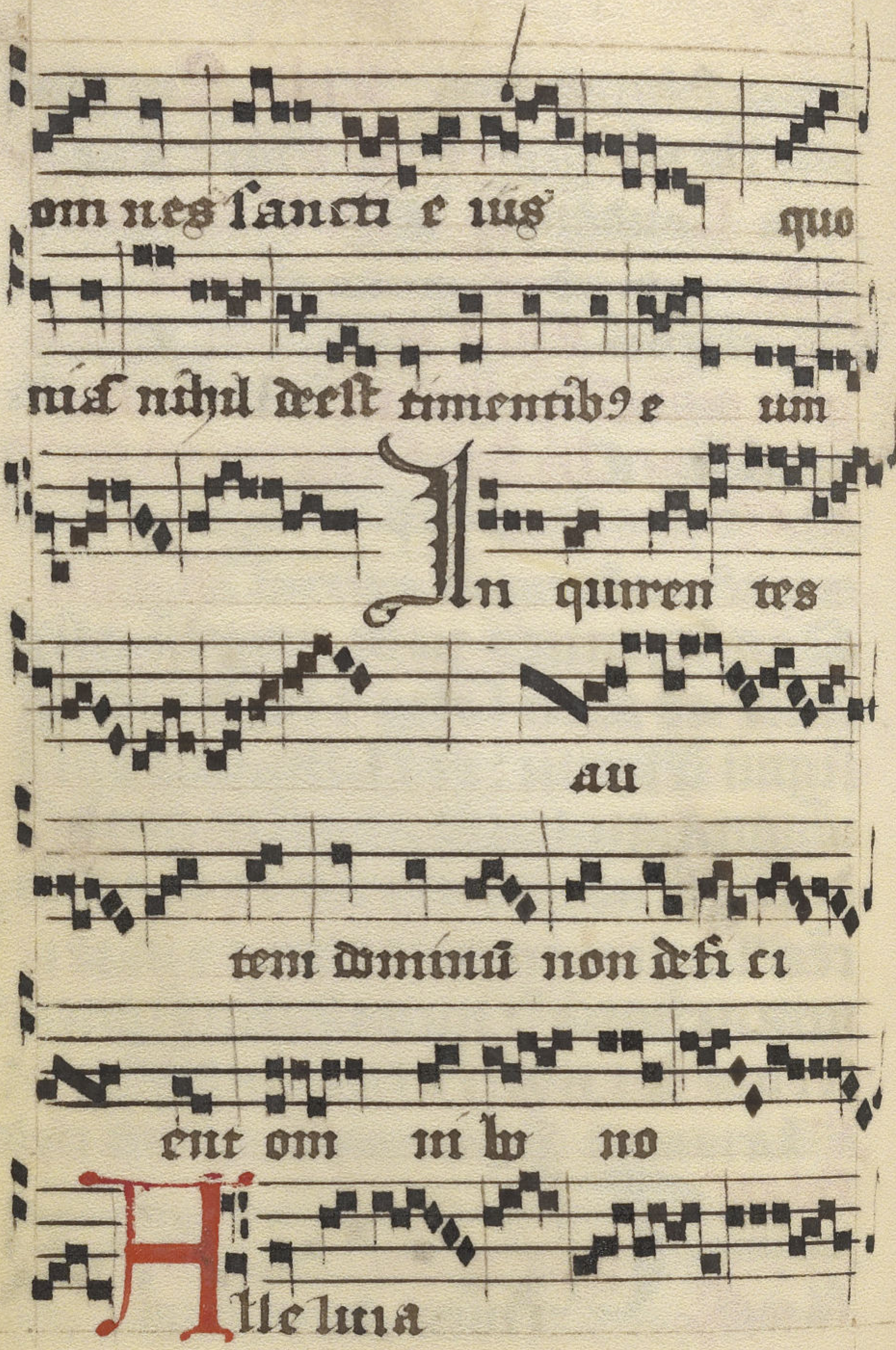
om nes sancti e ius quo
niã nihil deest timentib9 e um
In quiren tes
au
tem dominũ non defi ci
ent om ni bo no
Alleluia

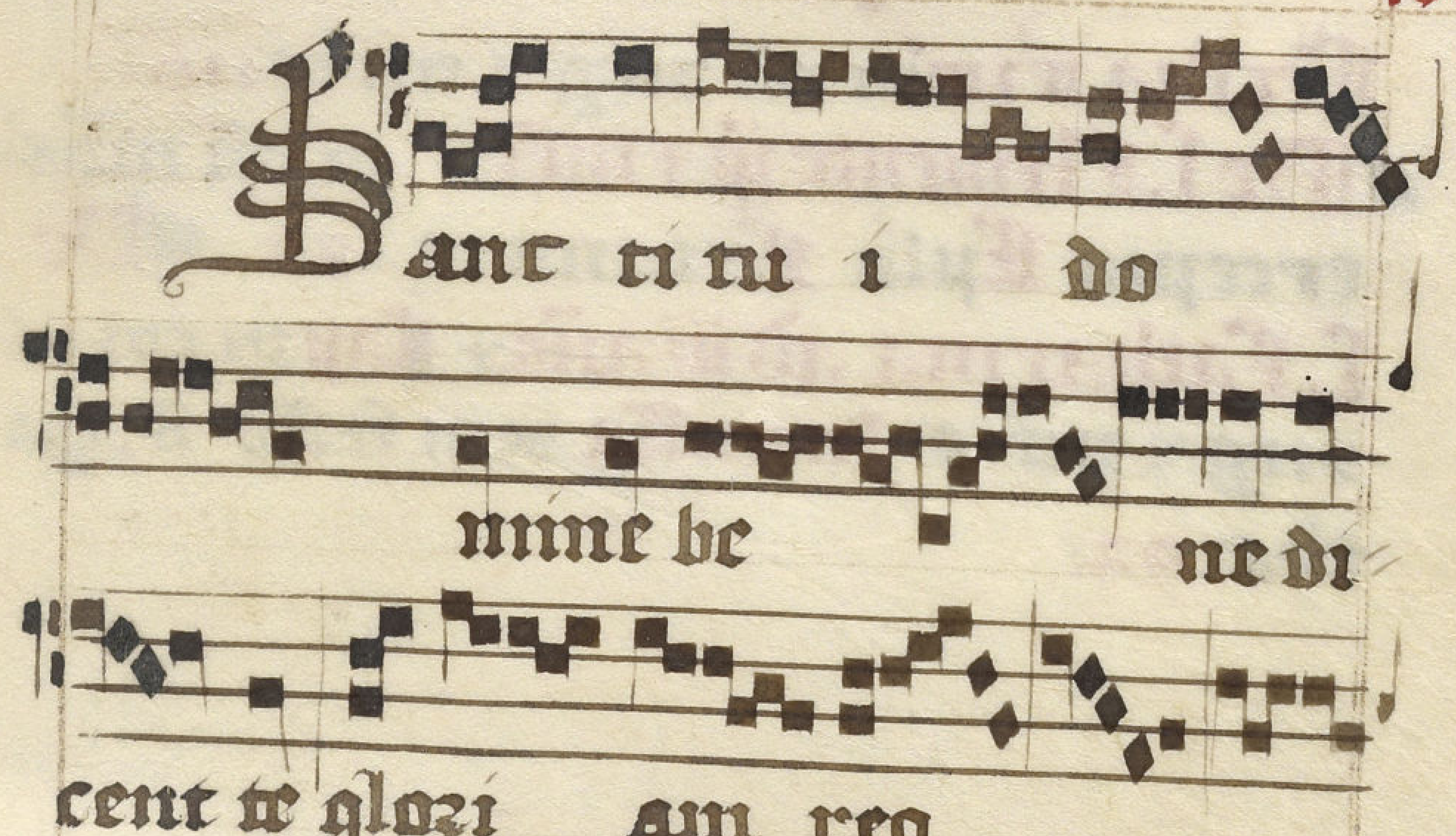

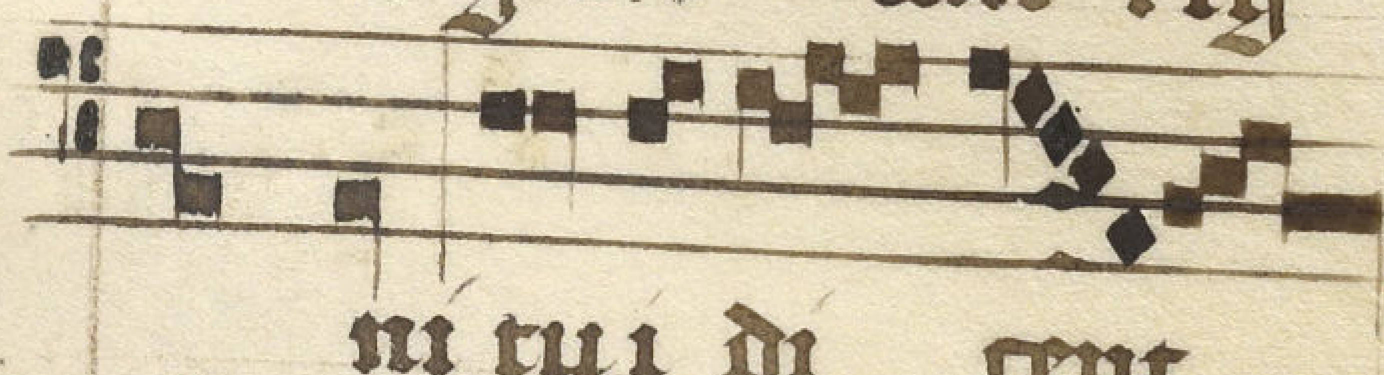

¶ In festo Reliquiarum ecclie nr̄e ad iij añ Corpora sctorum &c. cetere. oīa i cōi plurimorum mr̄um. Fol. 109 ¶ De Martino epo & cf. oīa in cōi Epi 114 / ¶ De s. hugone epo lincolniē. oīa in cōi. 114 / ¶ De s. Elisabeth aña & Cap. in cōi nec virg nec m̄ris 117 / Epistola Mulierē &c. 98 ℟. & All. in festo s. Agathe. 92 / ¶ In Presentatiōe b. m. requiritur sicut in Conceptione. 89 / ¶ De s.

Cecilia v⁹ tm in cō vrg ⁊ mr̄is 116/
De ſ. Clemente ꝑ ⁊ mr̄e. in cō mr̄is 112.
excepta Epla Creans tc. 89 / De
ſ. Catharina ad iij aiāt Cap in col. 116.
virg ⁊ mr̄is. In missa vt in festo S Aga
thæ. 92/

107

De S. Apostol. in com ad ñj ana.

Maiorē charitatē nemo habet vt aiam suam ponat quis pro amicis suis. Cap

Scimus quoniā diligentib⁹ de um oīa cooperantur in bonū: his qui secundū propositū uocati sunt sancti; v. Constitues

In missa Explā Jam non. estis hospi. ℟. pons.

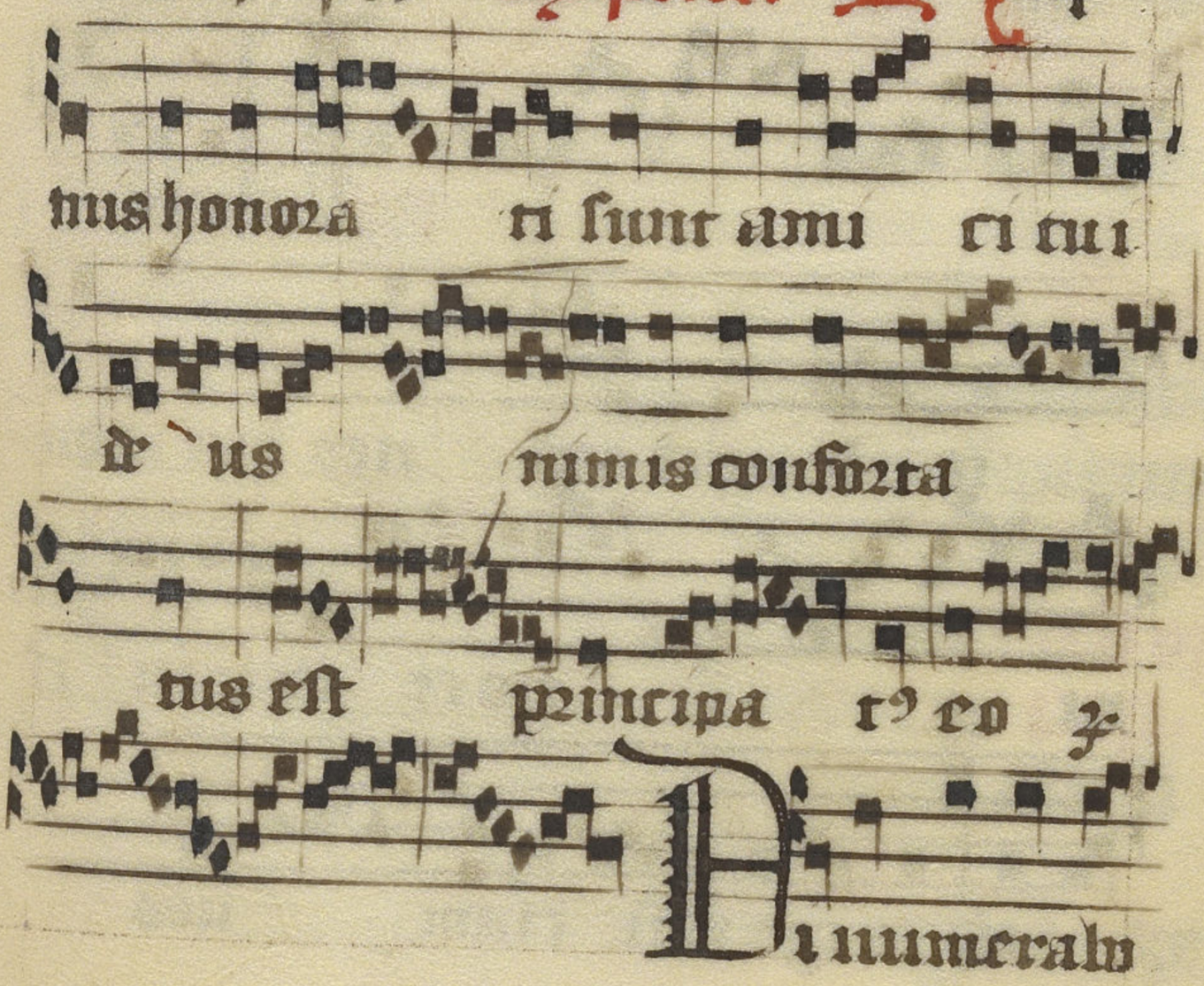

e os et su

pr a rr nā multi ph cabū

Hallelu ia

nr

Hem

te ad me om nes qui labo

ra ntes et onerati es

tis et ego refi ciam uos

Ad vi cap.

Non uos me elegistis ꝫ sed ego elegi uos et posui uos ut eatis ꝫ et fructū afferatis: et fructus uester maneat; ¶ Ad ix cap.

Iam non estis hospites et aduene: sed estis ciues sanctoꝝ et domestici dei ꝫ superaedificati sup fundamentū apłoꝝ et pphetarum: ipso summo angulari lapide xpo ihu; ¶ In cōi plurimoꝝ mrūm ad ceram ana. Reddidit dñs mercedē laboꝝ scoꝝ suoꝝ et deduxit illos in uia mirabili

Iustoꝝ animæ in manu dei ¶ Cap sūt: et nō tanget illos tormentū mortis ꝫ uisi sunt oculis insipientium mori: illi aut sūt in pace; ¶

Iusti in perpetuum uiuent ꝫ ad vj et apud dñm est merces cap. coꝝ: et cogitatio illoꝝ apud altissimum; ¶ Ad x capit.

Sancti per fidē uicerūt regna ꝫ ope

ran sunt tustriā: adepti sunt regno
missiōes m xp̄o ihesu dn̄o nr̄o;

In missa cantat Epl Sancti per 95

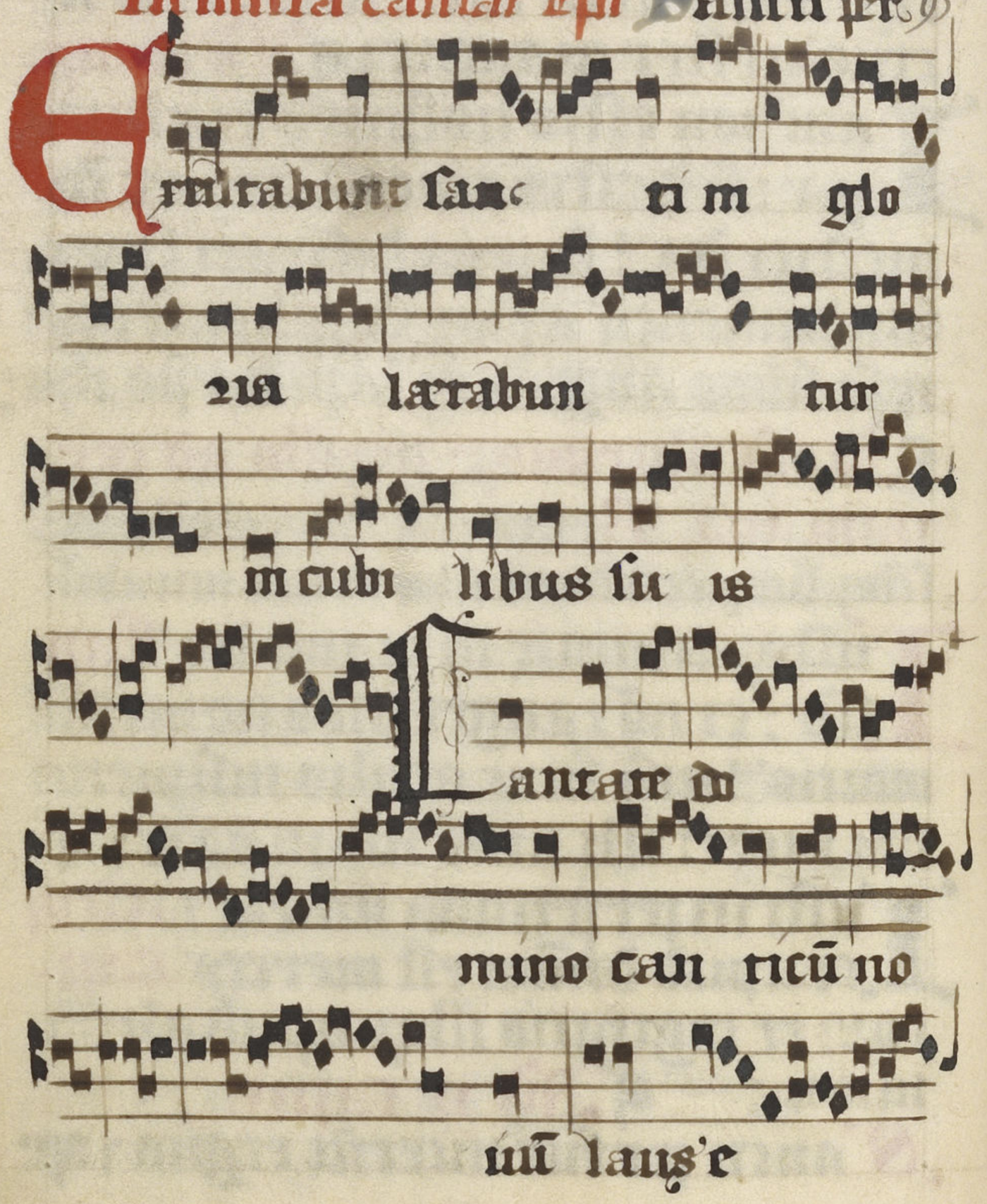

tus in ecclesia

sancto rum

A

le tu ia

Judica bunt sancti

natio nes et domina bū tur

p pul et regna

bit illo rum rer in

termi Qui semi nāt

m la chrimis' in gau di o me

tent Lantes i bāt

et fle bāt mitentes' se

mina sua Ve-

en tes' au tem ue nient

am erud tati o ne pm'

tātes manú pulos suos

Tempore past.
Epla in missa
Iusti. 104

Confi

tebuntur celi mirabilia tua

domi ne et ueritatē tu

am m eccle si a san

ctorum Alleluia

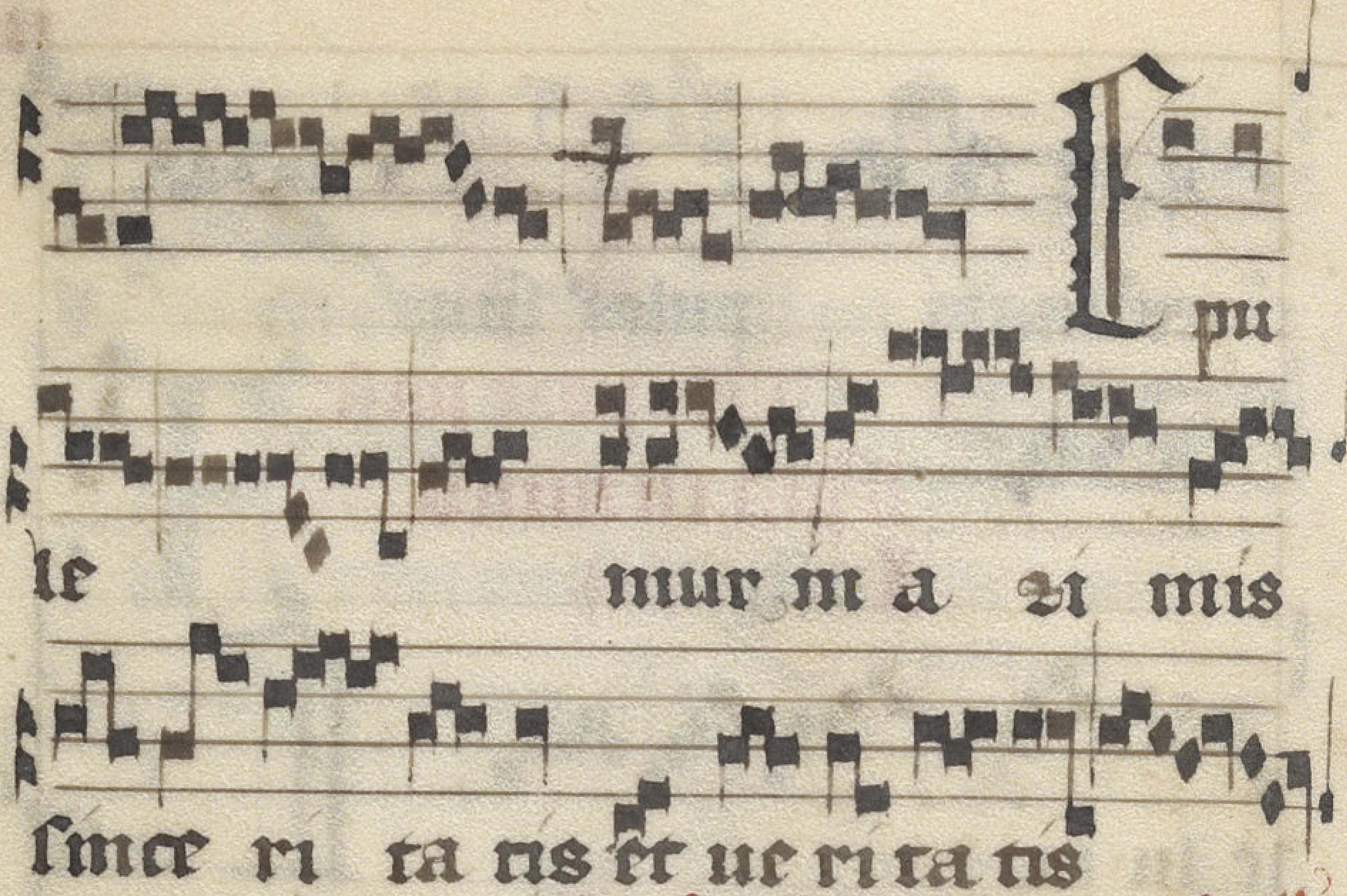

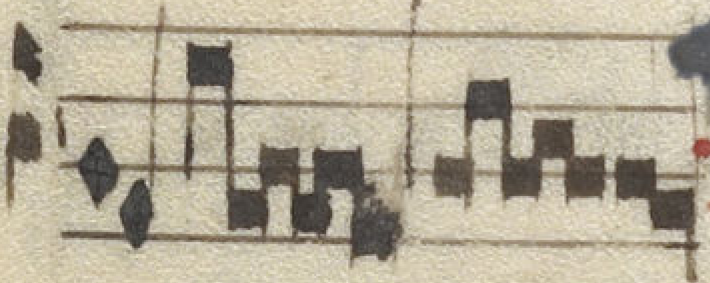

Post Ascension. 2ª Alla
Non vos. 72 Post pen
th. 2 Al'. Veni scte. 74

De uno martyre ad iij aña.

Qui perdiderit aiam suã propter me inueniet eã dicit dñs. Capl'.

Beatus vir qui suffert temptationẽ quoniam cum probatus fuerit accipiet coronã vite: quã repro misit deus diligentibus se; ℣ Gloria. Et cõstituisti eũ super opera manuũ tuarũ.

Ad sextam Capitulum

Beatus vir qui in sapientia mo
rabitur: et qui in iustitia me
ditabitur: et in sensu cogitabit
circumspectionē dei;

Ad ix capit.

Beat⁹ vir qui inuenit⁹ est sine ma
cula⁹: qui post aurū nō abyt: nec
sperauit in pecuniæ thesaurisꝫ
quis est hic et laudabim⁹ eū: fecit
enim mirabilia in vita
sua;

In nulla Epla B. 89

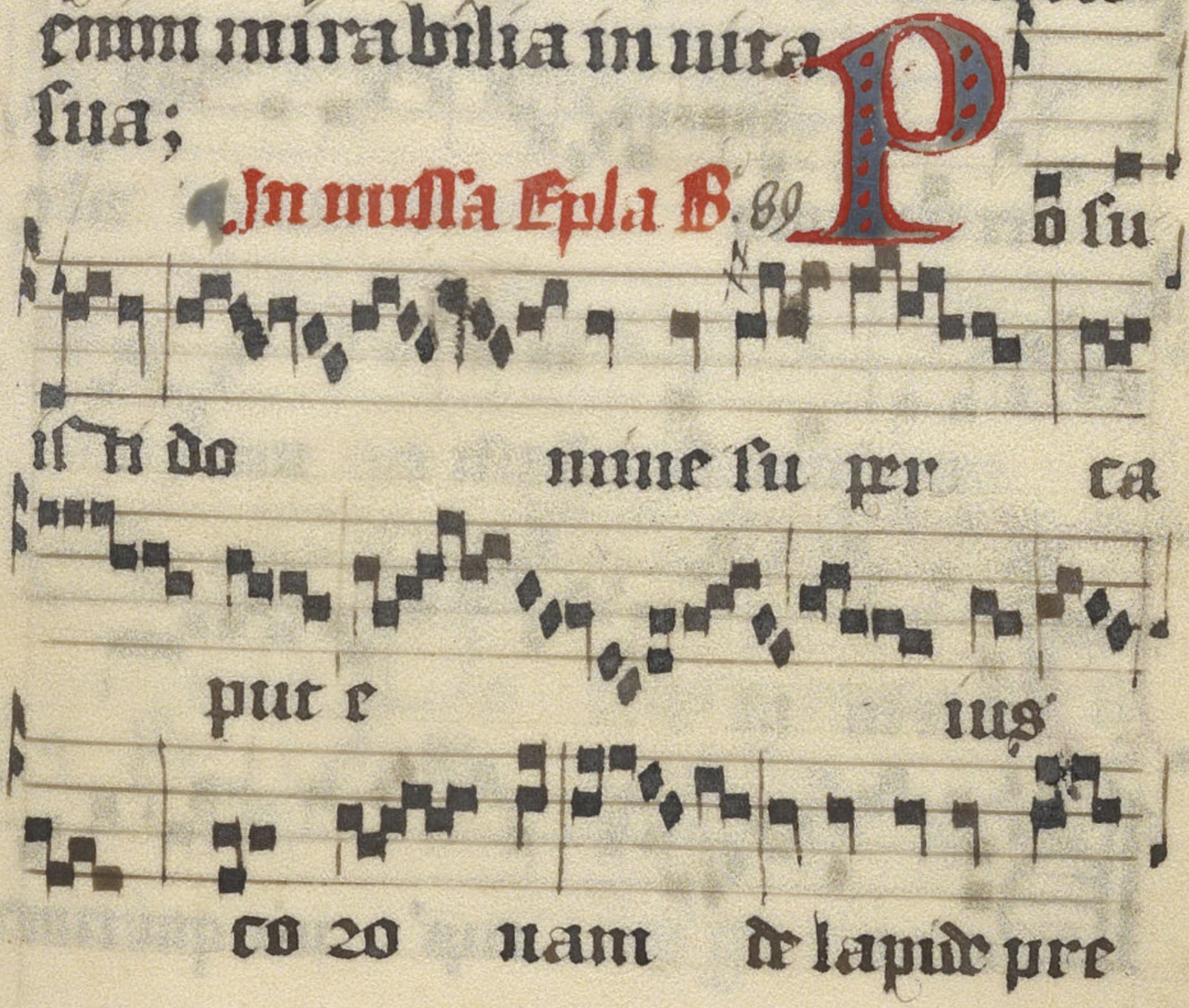

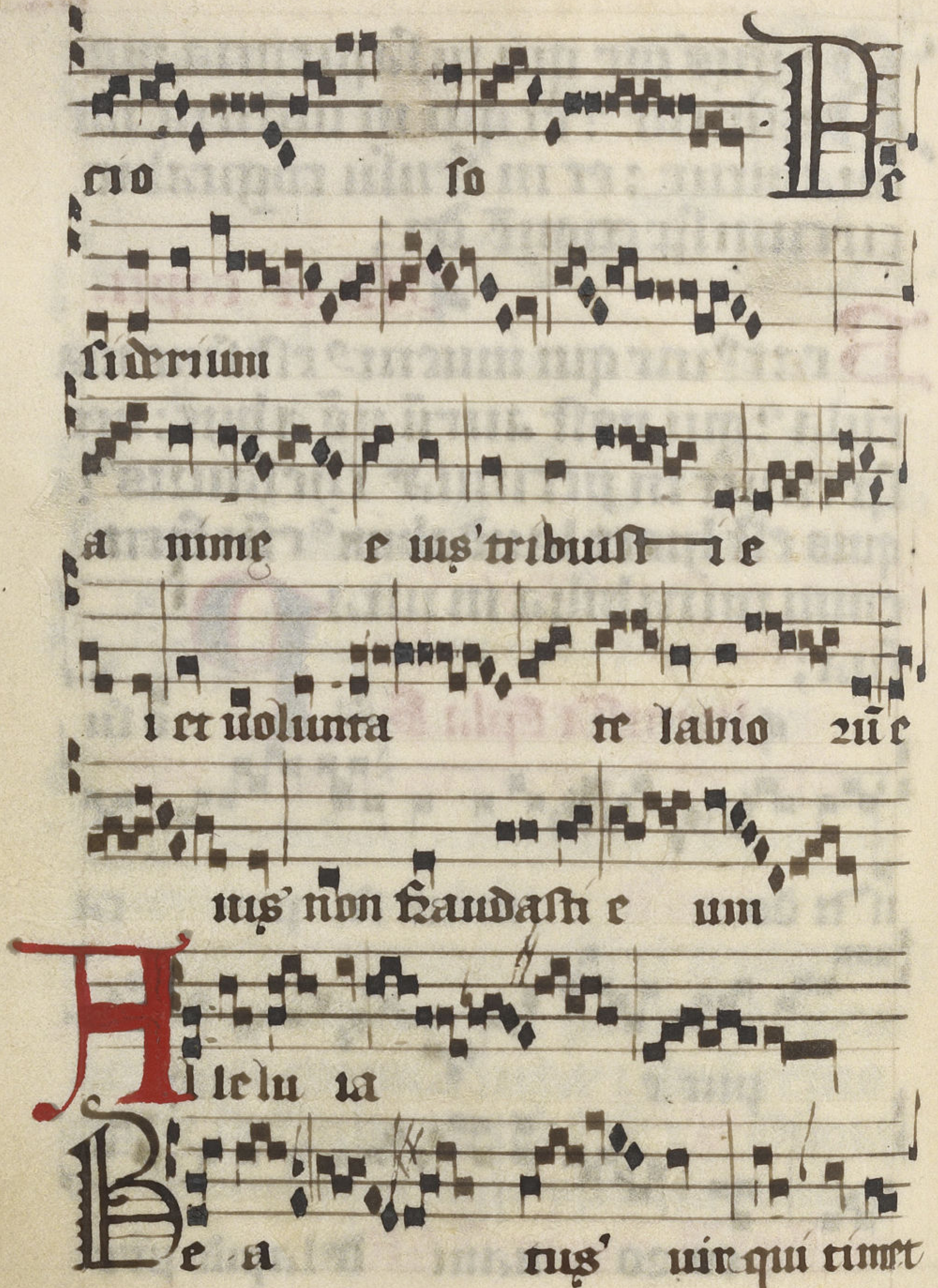
cio so De
siderium
a nime e ius' tribuisti e
i et uolunta te labio rū e
ius' non fraudasti e um
Al le lu ia
Be a tus' uir qui timet

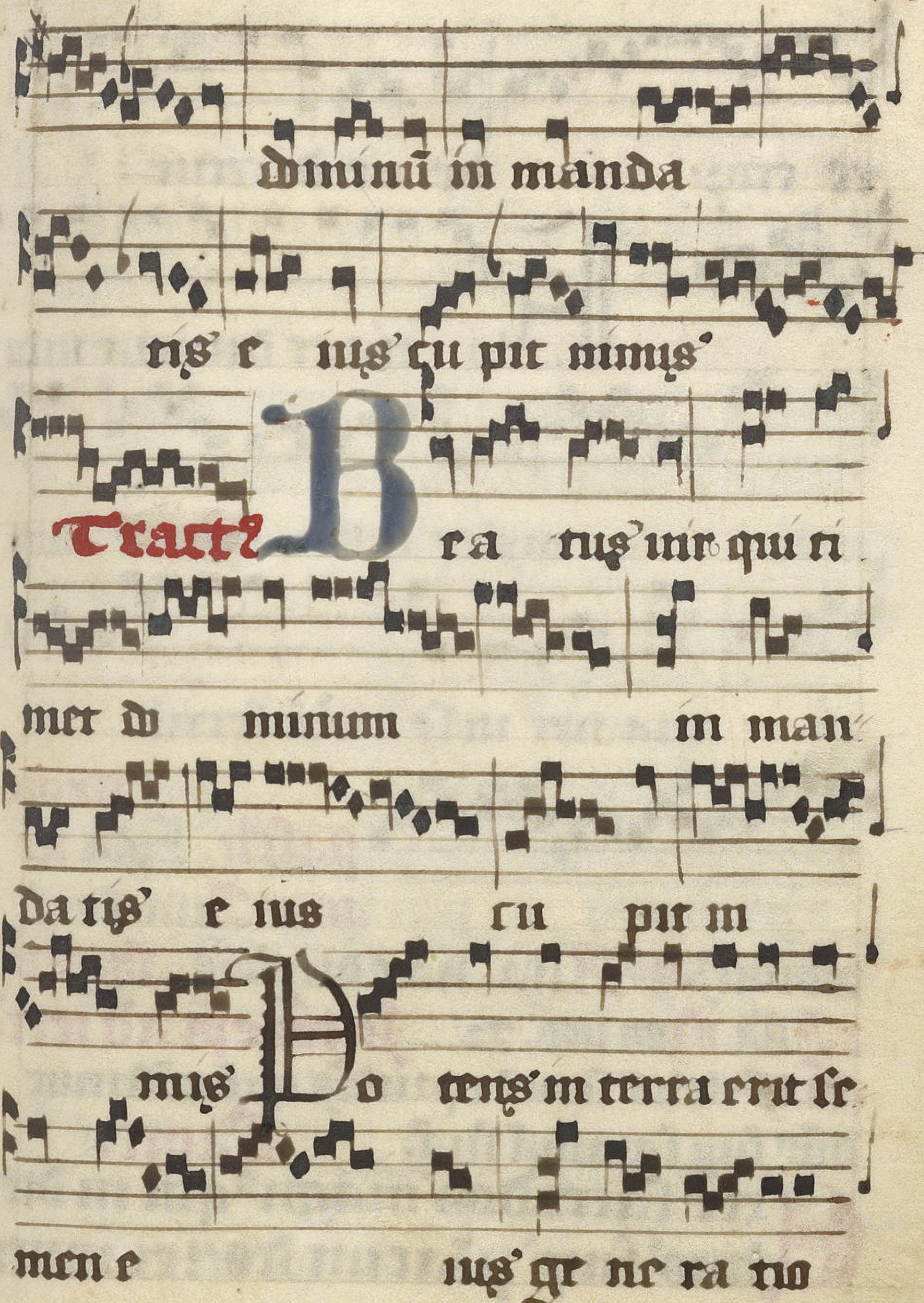
dominū in manda
tis e ius cu pit nimis
Tracti Bea tus vir qui ti
met do minum in man
da tis e ius cu pit ni
mis Po tens in terra erit se
men e ius ge ne ra tio

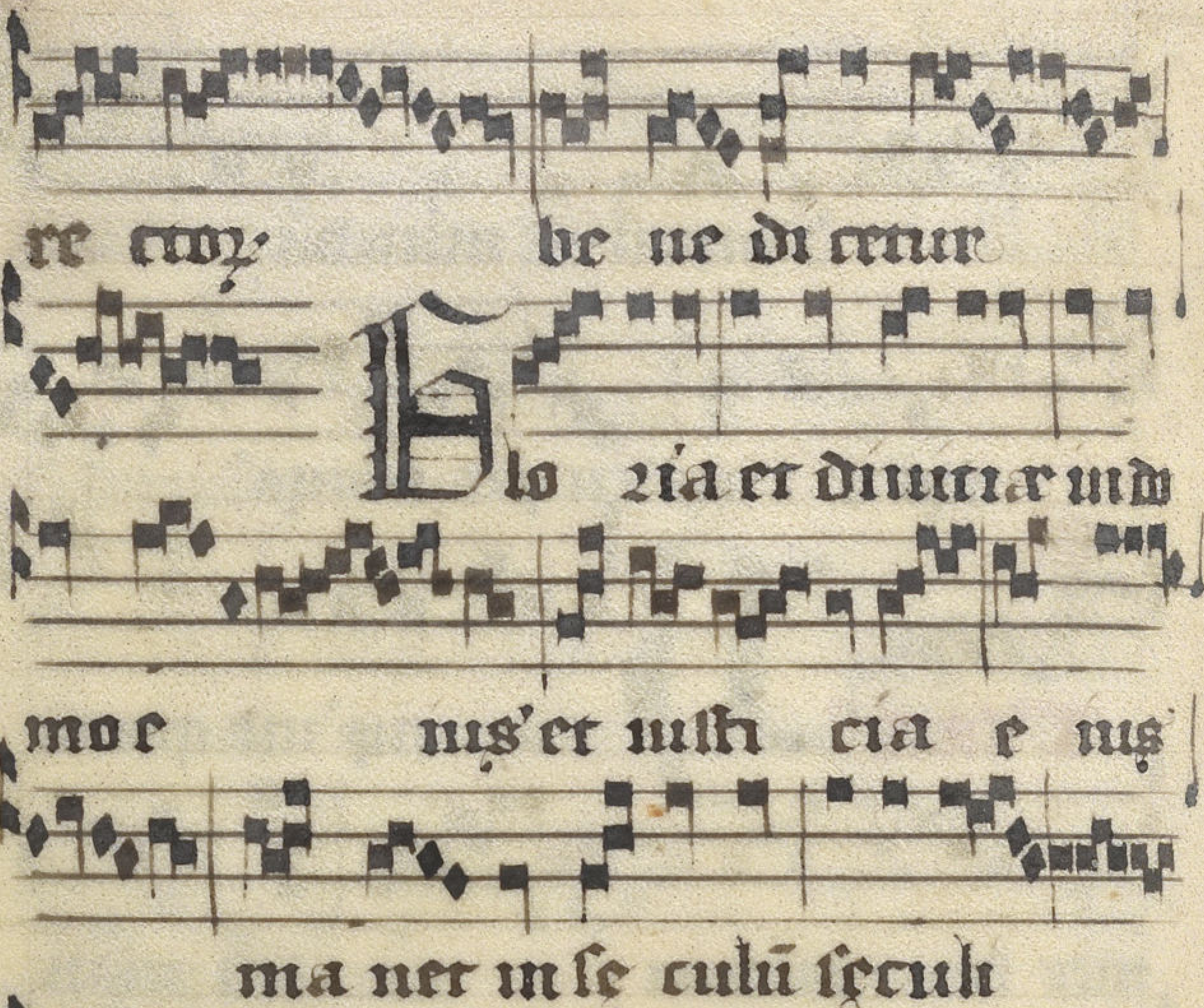

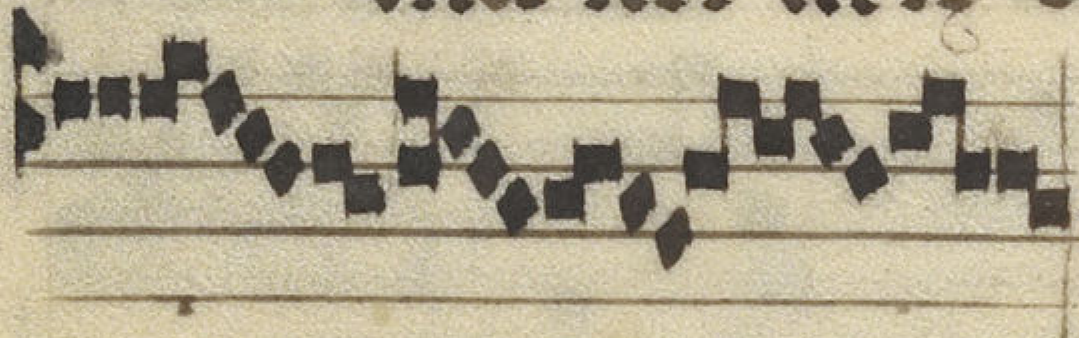

Temp. pasch: Epla ut ante Alla Confi-
tebunt: ut Alla· Hec dies. 69 Ab ascen·
Alla Non uos. 72 In com epi ad tert.
ana Fidelis seruus et prudens quē cōstituit
dns sup familiā suā. Capit.
Ecce sacerdos magnus qui in die-
bus suis placuit deo: et inuen

tus ē iust⁹: et in tempore iracundię
fact⁹ ē reconciliatio; ℣ Iust⁹ ut
Benedictionē om- **Ad sex. cap.**
nium gentium dedit illi dn⁹: et te
stamentū suum confirmauit super
caput eius; **Ad nonā cap.**
Cognouit eū dn⁹ in benedictione
bus suis: conseruauit illi mise
ricordiā suā: et inuenit grām coram
oculis dñi;
In missa

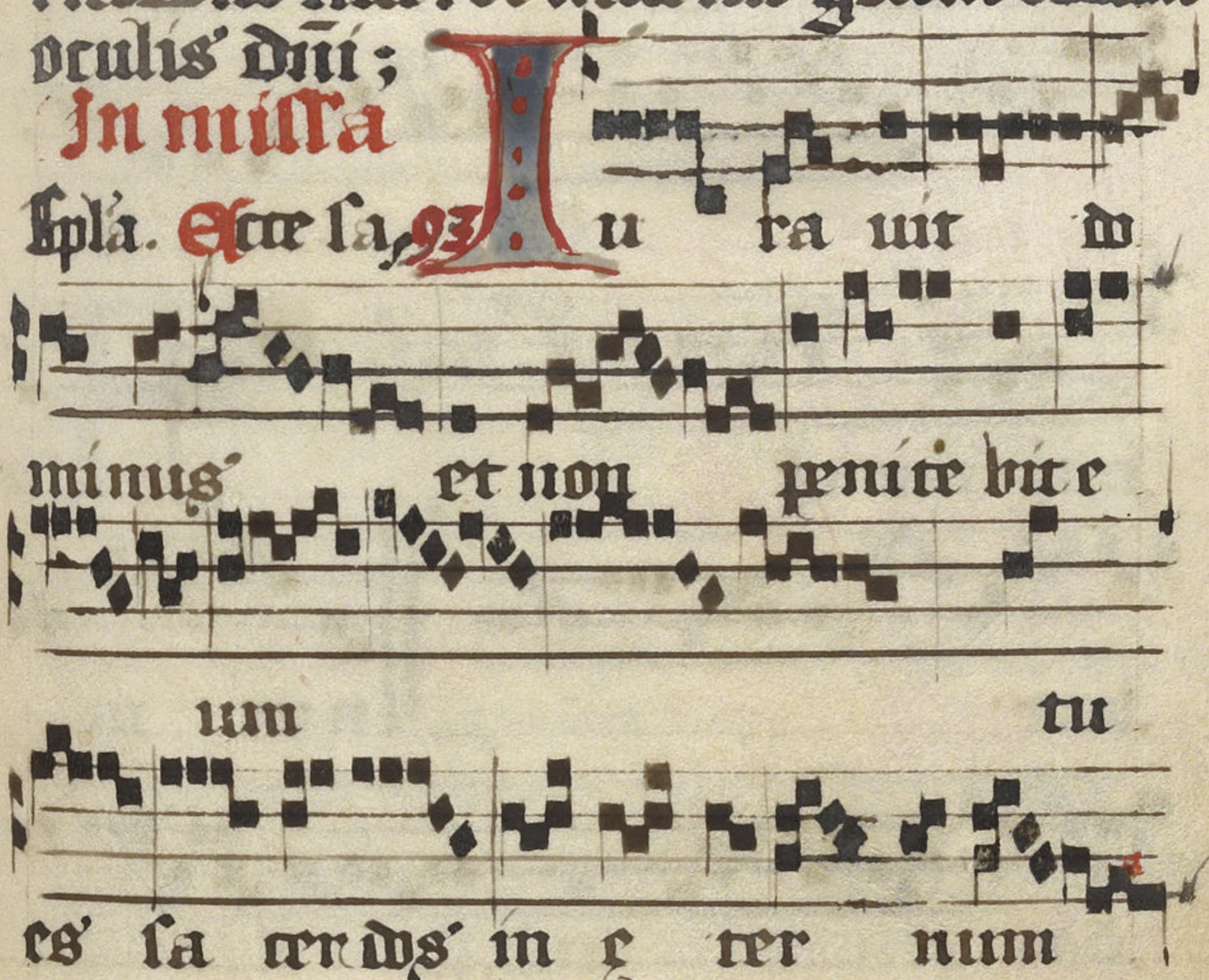

Secundum or di nem melchise

dech Dixit do mi

nus domino me o se

de a dex

tris me is He

mia Inimi

da mihi ser

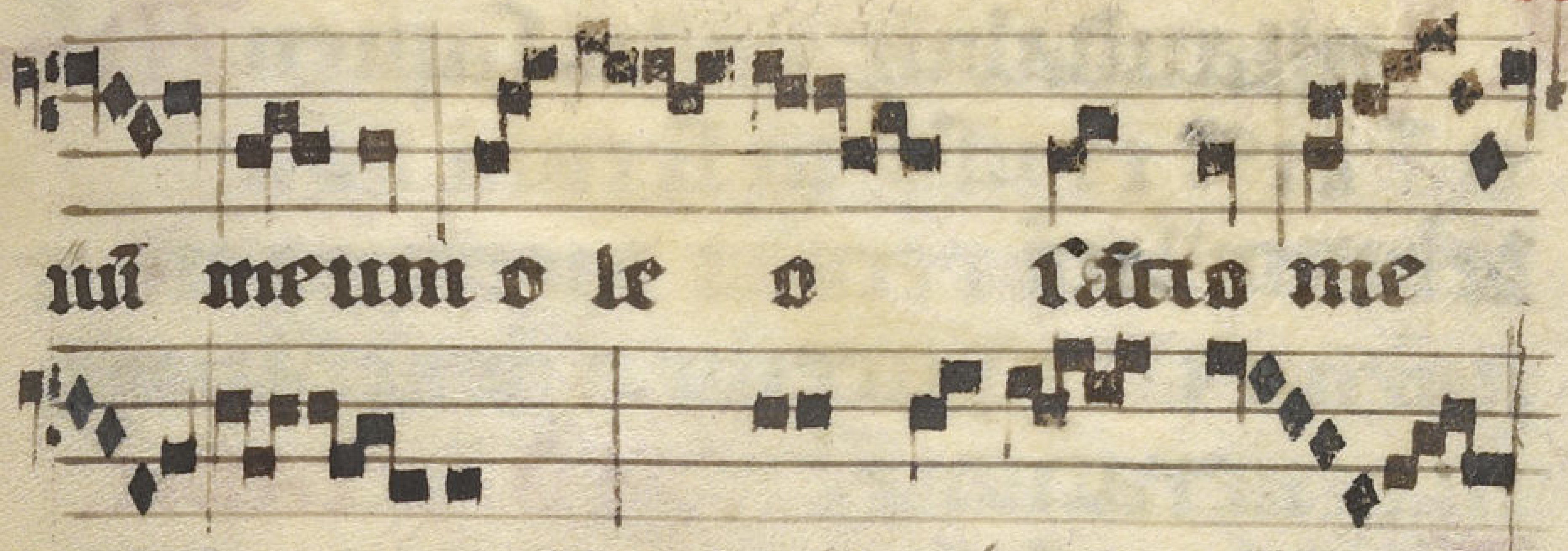

Temp. pasc. Seruatis aña Caplo ad 3ᵃᵐ
et Epla in missa vt i officio pcedēti
Alla ⁊ 2ᵐ in cōi mrīs. 117 / In festo do
ctoris episcopi require vᵃ ⁊ capl ad
iiij ut in commu. pontif. 113 / . Doctoris nō
epi in cōi non epi 115 In missa siue epi
seu nō Epla. Testificor corā. 97 / R ⁊ Alla
in cōi nō epi 115 / Temp. pasc. Epla
manet eadē 97 . sed Alla i Confitebu-
tur. iii 2 Haec dies 69 / Post ascē. Non
vos 72 / In festo unius confe
non epi ad iñ Serue bone ⁊ fidelis intra
in gaudium domini tui. Capit.
Iustum deduxit dominus per vias
rectas : et ostendit illi regnū dei : et
dedit illi scientiam sctorum ; Capl.

Qui laudabit multa sapien- Ad vi.
tia eius: et usque in seculum non de-
lebitur: non recedet memoria eius: et
nomen eius requiretur a generatione
in generationem; Ad ix capit.
Iustus cor suum tradet ad vigilandum di-
luculo ad dominum qui fecit illum: et
in conspectu altissimi deprecabitur;

In missa epla. Julii. 89

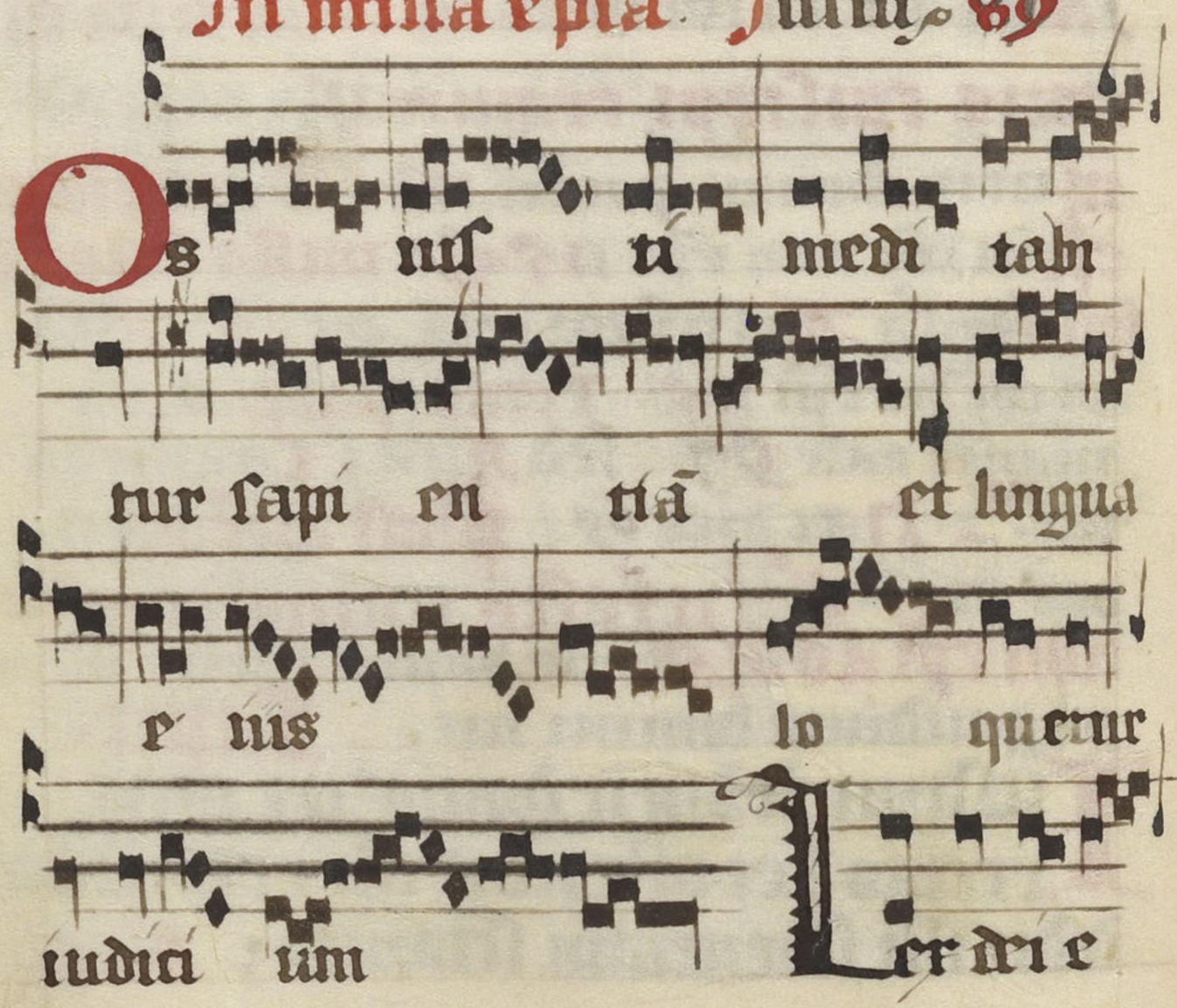

nis m cor

dr ipsius et non

supplantabun tur gres

sus r uus.

Allelua Beat

tur. nz

Tract⁹ i sept. Br

anis tur. iiz

Temp. paschya

li Epla Iustū 89 Alla j Confitebī

ui Alla z Hec dies 69 Post assē

tion. Nom uos. 72

et mīs ad iij Au⁹ distillās labia

tua sponsa t ode uestimentor tuor sicut

ode thuris.

Capitulū

Q ui gloriatur in dño glorietur?

non enim qui seipm cōmendat il

le probat⁹ est: sed quē de⁹ cōmen
dat. Ad vj capit.
Amulor uos dei emulatione: despō
di enim uos uni uiro uirginē castā
exhibere xpō; Ad vij capit
Accinti sint lumbos suos
et rodeant brachium suū: ut
sint lucerne ardentes in manibus
uestris. Et uos similes hominibus
exspectantibus dominum suum
quando reuertatur a nuptiis: ut
cum uenerit et pulsauerit con-
tinuo aperiant ei. Beati serui illi
quos cum uenerit dominus in
uenerit uigilantes. Amen dico
uobis quod accinget se et faciet
illos discumbere: et transiens mi
nistrabit illis. Et si uenerit in
secunda uigilia: et si in tertia
uigilia uenerit: et ita inuenerit
beati sunt serui illi. Hoc autem
scitote quoniam si sciret pater
familias qua hora fur uenturus
esset: utique uigilaret et non si-
neret perfodi domum suam.
Et uos estote parati: quia qua
hora non putatis filius hominis
uenturus est. Ad viij capit.
Tunc accessit petrus ad eum
et ait: domine ad nos dicis hanc
parabolam an et ad omnes. Et
ait dominus: quis putas est fi-
delis dispensator prudens quem
constituit dominus super fami-
liam suam: ut det illis in tempore
tritici mensuram. Beatus ille
seruus quem cum uenerit dominus
inuenerit sic facientem. Vere dico
uobis quia super omnia bona sua
constituet eum. Si autem dixerit
seruus ille in corde suo: moram
facit dominus meus uenire: et
cepit percutere conseruos suos
manducare autem et bibere cum
ebriosis. Veniet dominus serui
illius in die qua non sperat et
hora qua ignorat: et diuidet eum
partemque eius cum infidelibus
ponet. Ille autem seruus qui
cognouit uoluntatem domini sui
et non preparauit et non fecit
secundum uoluntatem eius: ver-
berabitur multis. Qui autem non
cognouit et fecit digna plagis
uapulabit paucis. Omni autem
cui multum datum est multum
quaeretur ab eo: et cui commen-
dauerunt multum petent abun-
dantius. Ad ix capit.
Ego ueni ignem mittere in
terram: et quid uolo nisi ut
accendatur? Baptismo autem
habeo baptizari: et quomodo
coarctor usque dum perficiatur?
Putatis quia pacem ueni dare
in terram? Non dico uobis nisi
separationem. Erunt enim ex
hinc quinque in domo una di-
uisi tres contra duos et duo
contra tres. Diuidetur pater
filio et filius patri: mater filie
et filia matri: socrus nurui
sue et nurus socrui sue. Ad x
capit.
Dicebat autem ad turbas:
cum uidetis nubem surgere a
occidente statim dicitis quia
imber uenit: et ita fit. Et cum
austrum flantem dicitis quia
aestus erit: et fit. Hypocritae
faciem terre et caeli nostis
probare: hoc autem tempus
quomodo non probatis? Quid
autem et a uobis ipsis non
iudicatis quod iustum est?
Cum enim uadis cum aduersario
tuo ad principem: in uia da
operam liberari ab eo: ne forte
trahat te ad iudicem et iudex
tradat te exactori et exactor
mittat te in carcerem. Dico
tibi non exies inde donec et
nouissimum minutum reddas.
Ad xj capit.
Erat autem quidam mutus
daemonium habens: et cum
ejecisset daemonium locutus
est mutus et admirati sunt
turbae. Quidam autem ex eis
dixerunt: in beelzebub principe
daemoniorum eicit daemonia.
Et alii temptantes signum de
caelo quaerebant ab eo. Ipse
autem uidens cogitationes eorum
dixit eis: omne regnum diui-
sum contra se desolabitur et
domus super domum cadet.
Si autem et satanas diuisus est
contra se: quomodo stabit regnum
eius? Quia dicitis in beelzebub
me eicere daemonia. Si autem
ego in beelzebub eicio daemonia
filii uestri in quo eiciunt? Ideo
ipsi iudices uestri erunt. Si
autem in digito dei eicio ego
daemonia: profecto peruenit in
uos regnum dei. Cum fortis
armatus custodit atrium suum
in pace sunt ea quae possidet.
Si autem fortior eo superueniens
uicerit eum: uniuersa arma eius
auferet in quibus confidebat et
spolia eius distribuet. Qui non
est mecum contra me est: et qui
non colligit mecum spargit.
Cum immundus spiritus exierit
de homine ambulat per loca
inaquosa quaerens requiem et
non inueniens dicit: reuertar in
domum meam unde exiui. Et
cum uenerit inuenit eam scopis
mundatam et ornatam. Tunc
uadit et assumit septem alios
spiritus secum nequiores se et
ingressi habitant ibi. Et fiunt
nouissima hominis illius peiora
prioribus. Ad xij capit.
Dum haec loqueretur extollens
quaedam mulier uocem de turba
dixit illi: beatus uenter qui te
portauit et ubera quae suxisti.
At ille dixit: quinimmo beati qui
audiunt uerbum dei et custodiunt
illud. Turbis autem concurren-
tibus coepit dicere: generatio
haec generatio mala est: signum
quaerit et signum non dabitur
ei nisi signum ionae prophetae.
Sicut enim fuit ionas signum
ninuitis: ita erit et filius hominis
huic generationi. Regina austri
surget in iudicio cum uiris
generationis istius et condemnabit
eos: quia uenit a finibus terrae
audire sapientiam salomonis et
ecce plus salomone hic. Viri
ninuitae surgent in iudicio cum
generatione ista et condemnabunt
eam: quia poenitentiam egerunt
in praedicatione ionae et ecce
plus ionae hic. Nemo lucernam
accendit et in abscondito ponit
neque sub modio: sed super
candelabrum ut intrantes lumen
uideant. Lucerna corporis tui
est oculus tuus. Si oculus tuus
fuerit simplex totum corpus tuum
lucidum erit: si autem nequam
fuerit totum corpus tuum tene-
brosum erit. Vide ergo ne lumen
quod in te est tenebrae sint.
Si ergo totum corpus tuum lu-
cidum non habens aliquam
partem tenebrosam: erit lucidum
totum et quasi lucerna fulgore
illustrabit te. Ad xiij capit.
Rogabat autem illum quidam
pharisaeus ut pranderet apud
eum. Et ingressus recubuit.
Pharisaeus autem coepit intra
se reputare dicens: quare non
baptizatus est ante prandium?
Dixit autem dominus ad illum:
nunc uos pharisaei quod de
foris est calicis et catini mundatis
quod autem intus est uestrum
plenum est rapina et iniquitate.
Stulti nonne qui fecit quod de
foris est et quod intus est fecit?
Verumtamen quod superest date
elemosynam et ecce omnia mun-
da sunt uobis. Sed uae uobis
pharisaeis qui decimatis mentam
et rutam et omne holus et
praetermittitis iudicium et
charitatem dei: haec autem
oportuit facere et illa non
omittere. Uae uobis pharisaeis
qui amatis primas cathedras in
synagogis et salutationes in
foro. Uae uobis quia estis
quasi monumenta quae non
parent et homines ambulantes
super nesciunt. Respondens
autem quidam de legisperitis
dicit illi: magister haec dicens
etiam nos contumeliam facis.
At ille dixit: et uobis legisperitis
uae quia onerate homines oneri-
bus quos portare non possunt
et uos uno digito uestro non
tangitis onera. Uae uobis quia
aedificatis monumenta prophe-
tarum patres autem uestri occi-
derunt eos. Ergo testes estis et
consentitis operibus patrum
uestrorum: quia illi quidem
occiderunt eos et uos aedificatis
sepulchra. Propter hoc et sapien-
tia dei dixit: mittam ad eos
prophetas et apostolos et ex
illis occident et persequentur:
ut inquiratur sanguis omnium
prophetarum qui effusus est a
constitutione mundi a generatione
ista. A sanguine abel usque ad
sanguinem zacharie qui perit
inter altare et templum. Ita
dico uobis requiretur ab ista
generatione. Uae uobis legis-
peritis quia tulistis clauem
scientiae ipsi non introistis et
eos qui introibant prohibuistis.
Haec illo dicente coeperunt
pharisaei et legisperiti graue
urgere et os eius opprimere de
pluribus quaerentes insidiantes
ei et quaerentes capere aliquid
de ore eius ut accusarent eum.
Ad xiiij capit.
In diebus illis cum turba
multa conueniret et de ciuitatibus
properarent ad iesum dixit per
similitudinem: homo quidam fecit
cenam magnam et uocauit multos
et misit seruum suum hora cenae
dicere inuitatis ut uenirent quia
parata sunt omnia. Et coeperunt
simul omnes excusare. Primus
dixit ei: uillam emi et habeo
necesse ut exeam et uideam illam
rogo te habe me excusatum.
Et alius dixit: quinque iuga
boum emi et eo probare illa
rogo te habe me excusatum.
Et alius dixit: uxorem duxi et
ideo non possum uenire. Et
reuersus seruus nuntiauit haec
domino suo. Tunc iratus pater
familias dixit seruo suo: exi
cito in plateas et uicos ciuitatis
et pauperes et debiles et claudos
et caecos introduc huc. Et dixit
seruus: domine factum est ut
imperasti et adhuc locus est.
Et dixit dominus seruo: exi in
uias et sepes et compelle intrare
ut impleatur domus mea. Dico
enim uobis quod nemo uirorum
illorum qui uocati sunt gustabit
cenam meam. Ad xv capit.
Erant autem appropinquantes
ei omnes publicani et peccatores
ut audirent illum. Et murmura-
bant pharisaei et scribae dicentes
quia hic peccatores recipit et
manducat cum illis. Ad illos
autem dixit parabolam istam
dicens: quis ex uobis homo qui
habet centum oues et si perdi-
derit unam ex illis nonne dimittit
nonagenta nouem in deserto et
uadit ad illam quae perierat
donec inueniat eam? Et cum
inuenerit imponit in humeros
suos gaudens et ueniens domum
conuocat amicos et uicinos dicens
illis: congratulamini mihi quia
inueni ouem meam quae perierat.
Dico uobis quod ita gaudium erit
in caelo super uno peccatore
poenitentiam agente quam super
nonagenta nouem iustis qui non
indigent poenitentia. Aut quae
mulier habens decem dragmas si
perdiderit unam dragmam nonne
accendit lucernam et uerrit domum
et quaerit diligenter donec inue-
niat? Et cum inuenerit conuocat
amicas et uicinas dicens: con-
gratulamini mihi quia inueni
dragmam quam perdideram.
Ita dico uobis fit gaudium coram
angelis dei super uno peccatore
poenitentiam agente. Ad xvj
capit.
Dicebat autem et ad discipulos
suos: homo quidam erat diues
qui habebat uilicum et hic dia-
bolo delatus est illi quod dissi-
paret bona ipsius. Et uocauit
illum et ait illi: quid hoc audio
de te? Redde rationem uilicationis
tuae: iam enim non poteris ul-
tra uilicare. Ait autem uilicus
intra se: quid faciam quia do-
minus meus auferet uilicationem
a me? Fodere non ualeo mendi-
care erubesco. Scio quid faciam
ut cum amotus fuero a uilicatione
recipiant me in domos suas.
Conuocatis igitur singulis debi-
toribus domini sui dicebat primo:
quantum debes domino meo?
At ille dixit: centum cados olei.
Et ait illi: accipe cautionem tuam
et sede cito scribe quinquaginta.
Deinde alii dixit: tu autem quan-
tum debes? Qui dixit: centum
coros tritici. Ait illi: accipe litteras
tuas et scribe octoginta. Et laudauit
dominus uilicum iniquitatis quia
prudenter fecisset: quia filii huius
saeculi prudentiores filiis lucis in
generatione sua sunt. Et ego
uobis dico: facite uobis amicos de
mammona iniquitatis: ut cum
defeceritis recipiant uos in aeterna
tabernacula. Qui fidelis est in
minimo et in maiori fidelis est:
et qui in modico iniquus est et
in maiori iniquus est. Si ergo in
iniquo mammona fideles non fuistis
quod uerum est quis credet uobis?
Et si in alieno fideles non fuistis
quod uestrum est quis dabit uobis?
Nemo potest duobus dominis
seruire aut enim unum odio
habebit et alterum diliget aut
unum sustinebit et alterum
contemnet. Non potestis deo
seruire et mammonae. Ad xvij
capit.
Dixit autem discipulis suis:
impossibile est ut non ueniant
scandala: uae autem per quem
ueniunt. Bonum erat ei si lapis
molaris imponeretur circa collum
eius et proiceretur in mare quam
ut scandalizet unum de pusillis
istis. Attendite uobis. Si autem
peccauerit frater tuus increpa
illum et si poenitentiam egerit
dimitte illi. Et si septies in die
peccauerit in te et septies conuer-
sus fuerit ad te dicens poenitet
me dimitte illi. Et dixerunt
apostoli domino: adauge nobis
fidem. Dixit autem dominus:
si habueritis fidem sicut granum
sinapis dicetis huic arbori mo-
rae: eradicare et transplantare
in mare et obediret uobis. Quis
autem uestrum habens seruum
arantem aut pascentem: qui
regresso de agro dicat illi statim
transi recumbe? Nonne potius
dicit ei: para quod coenem et
praecinge te et ministra mihi
dum manducem et bibam et
post haec manducabis et bibes
tu? Numquid gratiam habet
seruo illi quia fecit quae ei
praecepta erant? Non puto.
Sic et uos cum feceritis omnia
quae praecepta sunt uobis dicite:
serui inutiles sumus quod debui-
mus facere fecimus. Et factum
est dum iret in hierusalem et
ipse transiret per medium
samariae et galilaeae. Et cum
ingrederetur quoddam castellum
occurrerunt ei decem uiri leprosi
qui steterunt a longe et eleuarunt
uocem suam dicentes: iesu
praeceptor miserere nostri. Quos
ut uidit dixit: ite ostendite
uos sacerdotibus. Et factum est
dum irent mundati sunt. Unus
autem ex illis ut uidit quia
mundatus est regressus est cum
magna uoce magnificans deum
et cecidit in faciem ante pedes
eius gratias agens et hic erat
samaritanus. Respondens autem
iesus dixit: nonne decem mundati
sunt et nouem ubi sunt? Non
inuenti sunt qui redirent et
darent gloriam deo nisi hic
alienigena. Et ait illi: surge
uade quia fides tua te saluum
fecit. Interrogatus autem a
pharisaeis quando uenit regnum
dei respondit eis et dixit: non
uenit regnum dei cum obser-
uatione. Neque dicent: ecce hic
aut ecce illic. Ecce enim regnum
dei intra uos est. Et ad illos
dixit: uenient dies quando
desideretis unum diem filii
hominis uidere et non uidebitis.
Et dicent uobis: ecce hic et ecce
illic. Nolite ire neque sectemini.
Nam sicut fulgur coruscans de
sub caelo in ea quae sub caelo
sunt fulget: ita erit filius hominis
in die sua. Primum autem oportet
illum multa pati et reprobari a
generatione hac. Et sicut factum
est in diebus noe: ita erit et in
diebus filii hominis. Edebant
bibebant uxores ducebant uiris
usque in diem qua intrauit noe
in arcam et uenit diluuium et
perdidit omnes. Similiter sicut
factum est in diebus loth: edebant
bibebant emebant uendebant
plantabant aedificabant. Qua
die autem exiit loth a sodomis
pluit ignem et sulphur de caelo
et omnes perdidit. Secundum
haec erit qua die filius hominis
reuelabitur. In illa hora qui
fuerit in tecto et uasa eius in
domo non descendat tollere illa:
et qui in agro similiter non
reuertatur retro. Memores estote
uxoris loth. Quicumque quaesierit
animam suam saluam facere
perdet illam: et quicumque
perdiderit animam suam uiuificabit
illam. Dico uobis in illa nocte
erunt duo in lecto uno: unus
assumetur et alter relinquetur.
Duae molentes in unum: una
assumetur et altera relinquetur.
Duo in agro: unus assumetur et
alter relinquetur. Respondentes
dicunt illi: ubi domine? Qui
dixit eis: ubicumque fuerit
corpus illic congregabuntur et
aquilae. Ad xviij capit.
Dicebat autem parabolam ad
illos quoniam oportet semper
orare et non deficere dicens:
iudex quidam erat in quadam
ciuitate qui deum non timebat
et hominem non reuerebatur.
Vidua autem quaedam erat in
ciuitate illa et ueniebat ad eum
dicens: uindica me de aduersario
meo. Et nolebat per multum
tempus. Post haec autem dixit
apud se: etsi deum non timeo
nec hominem reuereor tamen
quia molesta est mihi uidua haec
uindicabo illam ne in nouissimo
ueniens sugillet me. Dixit autem
dominus: audite quid iudex
iniquitatis dicit. Deus autem non
faciet uindictam electorum suorum
clamantium ad se die ac nocte et
patientiam habebit in illis? Dico
uobis quia cito faciet uindictam
illorum. Uerumtamen filius
hominis ueniens putas inueniet
fidem in terra? Dixit autem et
ad quosdam qui in se confidebant
tamquam iusti et aspernabantur
ceteros parabolam istam: duo
homines ascenderunt in templum
ut orarent unus pharisaeus et
alter publicanus. Pharisaeus
stans haec apud se orabat: deus
gratias ago tibi quia non sum
sicut ceteri hominum raptores
iniusti adulteri uel etiam sicut
hic publicanus. Ieiuno bis in
sabbato decimas do omnium
quae possideo. Et publicanus a
longe stans nolebat nec oculos
ad caelum leuare sed percutiebat
pectus suum dicens: deus propitius
esto mihi peccatori. Dico uobis
descendit hic iustificatus in domum
suam ab illo: quia omnis qui se
exaltat humiliabitur et qui se
humiliat exaltabitur. Ad xix
capit.
Transiens perambulabat iericho
et ecce uir nomine zacheus et
hic erat princeps publicanorum
et ipse diues et quaerebat uidere
iesum quis esset et non poterat
prae turba quia statura pusillus
erat. Et ascendit arborem sycomorum
ut uideret eum: quia inde erat
transiturus. Et cum uenisset ad
locum suspiciens iesus uidit illum
et dixit ad illum: zache festinans
descende quia hodie in domo tua
oportet me manere. Et festinauit
et descendit et excepit illum gau-
dens. Et cum uiderent omnes
murmurabant dicentes quia apud
hominem peccatorem diuertit.
Stans autem zacheus dixit ad
dominum: ecce dimidium bonorum
meorum domine do pauperibus et
si quid aliquem defraudauit reddo
quadruplum. Ait iesus ad eum:
quia hodie saluus domui huic
factus est eo quod et ipse filius
sit abrahae. Venit enim filius
hominis quaerere et saluum facere
quod perierat. Haec illis audien-
tibus adiciens dixit parabolam
eo quod esset prope hierusalem
et illi existimarent quod con-
festim regnum dei manifestaretur.
Ait ergo: homo quidam nobilis
abiit in regionem longinquam
accipere sibi regnum et reuerti.
Vocatis autem decem seruis suis
dedit eis decem mnas et ait ad
illos: negotiamini dum uenio.
Ciues autem eius oderant eum
et miserunt legationem post illum
dicentes: nolumus hunc regnare
super nos. Et factum est ut
reuerteretur accepto regno et
iussit uocari seruos quibus dede-
rat pecuniam ut sciret quantum
quisque negotiatus esset. Venit
autem primus dicens: domine
mna tua decem mnas acquisiuit.
Et ait illi: euge bone quia in
modico fidelis fuisti eris potestatem
habens super decem ciuitates.
Et alius uenit dicens: domine
mna tua fecit quinque mnas.
Et huic ait: et tu esto super
quinque ciuitates. Et alius uenit
dicens: domine ecce mna tua quam
habui repositam apud sudarium.
Timui enim te quia homo austerus
es tollis quod non posuisti et
metis quod non seminasti. Dicit
ei: de ore tua te iudico serue
nequam. Sciebas quod ego homo
austerus sum tollens quod non
posui et metens quod non semi-
naui? Et quare non dedisti pe-
cuniam meam ad mensam ut ego
uenions cum usuris utique exigerem
illam? Et astantibus dixit: auferte
ab illo mnam et date illi qui
habet decem mnas. Et dixerunt
illi: domine habet decem mnas.
Dico autem uobis quia omni habenti
dabitur et abundabit ei: ab eo
autem qui non habet et quod
habet auferetur ab eo. Uerumtamen
inimicos meos illos qui noluerunt
me regnare super se adducite huc
et interficite ante me. Et cum
haec dixisset praeibat ascendens
hierusolymam. Et factum est cum
appropinquasset bethphage et
bethaniae ad montem qui uocatur
oliueti misit duos discipulos suos
dicens: ite in castellum quod contra
uos est in quo intrantes inuenietis
pullum asinae alligatum cui nemo
umquam hominum sedit. Solite
illum et adducite. Et si quis uos
interrogauerit: quare soluitis?
sic dicetis ei: quia dominus eius
operam habet. Abierunt autem
qui missi fuerant et inuenerunt
sicut dixerat illis stantem pullum.
Soluentibus autem illis pullum
dixerunt domini eius ad illos:
quid soluitis pullum? At illi
dixerunt: quia dominus eius
operam habet. Et duxerunt illum
ad iesum et iactantes uestimenta
sua super pullum imposuerunt
iesum. Ibant autem et sternebant
uestimenta sua in uia. Et cum
appropinquaret iam ad descensum
montis oliueti coepit omnis multi-
tudo discipulorum gaudens laudare
deum uoce magna de uniuersis
quae uiderant uirtutibus dicentes:
benedictus qui uenit rex in nomine
domini pax in caelo et gloria in
excelsis. Et quidam pharisaeorum
de turba dixerunt ad illum:
magister increpa discipulos tuos.
Et ait illis: dico uobis quia si
hi tacuerint lapides clamabunt.
Et ut appropinquauit uidens
ciuitatem flebat super illam
dicens: quia si cognouisses et tu
et quidem in hac die tua quae ad
pacem tibi nunc autem abscondita
sunt ab oculis tuis. Quia uenient
dies in te et circumdabunt te
inimici tui uallo et circumdabunt
te et coangustabunt te undique
et ad terram prosternent te et
filios tuos qui in te sunt et non
relinquent in te lapidem super
lapidem eo quod non cognoueris
tempus uisitationis tuae. Et
ingressus templum coepit eiicere
uendentes in illo et ementes
dicens illis: scriptum est quia
domus mea domus orationis est.
Vos autem fecistis illam speluncam
latronum. Et erat docens quotidie
in templo. Principes autem sacer-
dotum et scribae et principes
populi quaerebant illum perdere
et non inueniebant quid facerent
omnis enim populus suspensus
erat audiens illum. Ad xx capit.
Et factum est in una dierum
docente eo populum in templo et
euangelizante conuenerunt principes
sacerdotum et scribae cum senio-
ribus et dixerunt ad illum: dic
nobis in qua potestate haec facis
aut quis est qui dedit tibi hanc
potestatem? Respondens autem
dixit ad illos: interrogabo et ego
uos unum uerbum et dicite mihi.
Baptismus ioannis de caelo erat
an ex hominibus? At illi cogitabant
inter se dicentes: quia si dixerimus
de caelo dicet: quare non credidistis
illi? Si autem dixerimus ex hominibus
plebs uniuersa lapidabit nos certa
enim est ioannem prophetam esse.
Et responderunt se nescire unde
esset. Et ait illis iesus: neque ego
dico uobis in qua potestate haec
facio. Coepit autem ad plebem
dicere parabolam istam: homo
quidam plantauit uineam et locauit
eam agricolis et peregre fuit
temporibus multis. Et in tempore
misit ad agricolas seruum ut de
fructu uineae darent ei. Agricolae
autem caedentes eum dimiserunt
inanem. Et alium seruum misit.
Illi autem et hunc caedentes et
contumelia adficientes dimiserunt
inanem. Et tertium misit. Illi
autem et hunc uulnerantes eiecerunt.
Dixit autem dominus uineae: quid
faciam? Mittam filium meum
dilectum forsitan cum hunc uerece-
buntur. Et cum uidissent eum
agricolae cogitabant inter se dicentes:
hic est heres uenite occidamus
eum: ut nostra fiat hereditas.
Et eiecerunt eum extra uineam
et occiderunt. Quid ergo faciet
illis dominus uineae? Ueniet et
perdet agricolas istos et dabit
uineam aliis. Quod audientes
dixerunt illi: absit. Ille autem
respiciens eos ait: quid est ergo
hoc quod scriptum est: lapidem
quem reprobauerunt aedificantes
hic factus est in caput anguli?
Omnis qui cecidit super lapidem
illum conquassabitur super quem
autem ceciderit conteret eum.
Et quaerentes principes sacerdotum
et scribae mittere in illum manus
in ipsa hora et timuerunt populum
cognouerunt enim quia ad ipsos
dixerit similitudinem istam.
Et obseruantes misit insidiatores
qui se iustos simulabant ut
caperent eum in uerbo et traderent
principatui et potestati praesidis.
Et interrogauerunt eum dicentes:
magister scimus quia recte dicis
et doces et non accipis personam
sed in ueritate uiam dei docens.
Licet nobis tributum dare cae-
sari an non? Considerans autem
dolum illorum dixit ad eos:
quid me temptatis? Ostendite
mihi denarium cuius habet
imaginem et inscriptionem? Qui
dixerunt: caesaris. Et ait ad
illos: reddite ergo quae sunt
caesaris caesari et quae sunt dei
deo. Et non potuerunt uerbum
eius reprehendere coram plebe
et mirati in responso eius tace-
bant. Accedentes autem quidam
sadducaeorum qui negant resur-
rectionem dicere interrogauerunt
eum dicentes: magister moyses
scripsit nobis: si cuius frater
mortuus fuerit habens uxorem
et hic sine filiis fuerit ut accipiat
frater eius uxorem illius et
resuscitet semen fratri suo.
Septem ergo fratres erant et
primus accepit uxorem et mortuus
est sine filiis. Et secundus et
tertius accepit illam similiter
autem et omnes septem non
dimiserunt filios et mortui sunt.
Nouissima autem omnium defuncta
est et mulier. In resurrectione
ergo cuius de septem erit uxor?
Omnes enim habuerunt eam
uxorem. Et respondens iesus
dixit eis: filii huius saeculi
nubunt et traduntur ad nuptias
qui autem digni habebuntur
saeculo illo et resurrectione
quae ex mortuis est neque nubent
neque uxores ducent. Neque enim
mori ultra potuerunt aequales
enim angelis sunt et filii sunt
dei cum sint filii resurrectionis.
Quod autem resurgant mortui
et moyses ostendit secus rubum
sicut dicit dominum deum abra-
ham et deum isaac et deum
iacob. Deus autem non est
mortuorum sed uiuorum omnes
enim uiuunt ei. Respondentes
autem quidam scribarum dixerunt:
magister bene dixisti. Et amplius
non audebant quicquam interro-
gare eum. Dicit autem ad illos:
quomodo dicunt christum filium
dauid esse? Et ipse dauid dicit
in libro psalmorum: dixit dominus
domino meo sede a dextris meis
donec ponam inimicos tuos scabellum
pedum tuorum. Dauid ergo dominum
eum uocat et quomodo filius eius
est? Audiente autem omni populo
dixit discipulis suis: attendite a
scribis qui uolunt ambulare in
stolis et amant salutationes in
foro et primas cathedras in
synagogis et primos discubitus
in conuiuiis qui deuorant domos
uiduarum simulantes longa ora-
tione. Hi accipient prolixius
iudicium. Ad xxj capit.
Respiciens autem uidit eos qui
mittebant munera sua in gaza-
phylacium diuites. Uidit autem
et quandam uiduam pauperculam
mittentem aera minuta duo et
dixit: uere dico uobis quia uidua
haec pauper plus quam omnes
misit. Omnes enim hi ex abun-
dantia sua miserunt in munera
dei haec autem de penuria sua
omnem uictum suum quem habuit
misit. Et quidam dicebant de
templo quod bonis lapidibus et
donis ornatum esset dixit: haec
quae uidetis uenient dies in
quibus non relinquetur lapis
super lapidem qui non destruatur.
Interrogauerunt autem illum
dicentes: magister quando haec
erunt et quod signum cum fieri
incipiunt haec? Qui dixit: uidete
ne seducamini multi enim uenient
in nomine meo dicentes quia ego
sum et tempus appropinquauit.
Nolite ergo ire post eos. Cum
autem audieritis proelia et
seditiones nolite terreri oportet
enim haec primum fieri sed non
statim finis. Tunc dicebat illis:
surget gens contra gentem et
regnum aduersus regnum. Et
terraemotus magni per loca et
pestilentiae et fames terroresque
de caelo et signa magna erunt.
Sed ante haec omnia iniicient
uobis manus suas et persequentur
tradentes in synagogas et custo-
dias trahentes ad reges et
praesides propter nomen meum.
Continget autem uobis in testi-
monium. Ponite ergo in cordibus
uestris non praemeditari quemad-
modum respondeatis. Ego enim
dabo uobis os et sapientiam cui
non poterunt resistere et contra-
dicere omnes aduersarii uestri.
Tradentur autem a parentibus et
fratribus et cognatis et amicis
et morte adficient ex uobis et
eritis odio omnibus propter nomen
meum. Et capillus de capite
uestro non peribit. In patientia
uestra possidebitis animas uestras.
Cum autem uideritis circumdari
ab exercitu hierusalem tunc scitote
quia adpropiauit desolatio eius.
Tunc qui in iudaea fugiant ad
montes et qui in medio eius
discedant et qui in regionibus non
introeant in eam. Quoniam dies
ultionis hi sunt ut impleantur
omnia quae scripta sunt. Uae
autem praegnantibus et nutrientibus
in illis diebus erit enim pressura
magna super terram et ira populo
huic. Et cadent in ore gladii et
captiui ducentur in omnes gentes
et hierusalem calcabitur a gentibus
donec impleantur tempora nationum.
Et erunt signa in sole et luna et
stellis et super terram pressura
gentium prae confusione sonitus
maris et fluctuum. Arescentibus
hominibus prae timore et expectatione
quae supueniant uniuerso orbi
nam uirtutes caelorum mouebuntur.
Et tunc uidebunt filium hominis
uenientem in nube cum potestate
magna et maiestate. Haec autem
fieri incipientibus uobis respicite
et leuate capita uestra quoniam
adpropiat redemptio uestra.
Et dixit similitudinem illis:
uidete ficulneam et omnes arbores
cum producunt iam fructum
scientes quia prope est aestas.
Ita et uos cum uideritis haec
fieri scitote quia prope est regnum
dei. Amen dico uobis quia non
praeteribit generatio haec donec
omnia fiant. Caelum et terra
transibunt uerba autem mea non
praeterient. Attendite autem
uobis ne forte grauentur corda
uestra in crapula et ebrietate et
curis huius uitae et superueniat
in uos subito dies illa. Tamquam
enim laqueus superueniet in omnes
qui sedent super faciem omnis
terrae. Uigilate itaque omni
tempore orantes ut dignum uos
habeamini fugere ista omnia quae
futura sunt et stare ante filium
hominis. Erat autem docens in
templo. Exiens autem hebat in
montem qui uocatur oliueti. Et
omnis populus mane uenibat ad
eum in templum audire eum.
Ad xxij capit.
Appropinquabat autem dies
festus azymorum qui dicitur
pascha. Et quaerebant principes
sacerdotum et scribae quemadmodum
interficerent eum timebant enim
plebem. Intrauit autem satanas
in iudam qui cognominabatur
iscariotes unum de numero duo-
decim. Et abiit et locutus est
cum principibus sacerdotum et
magistratibus quemadmodum illum
traderet illis. Et confisi sunt et
pepigerunt pecuniam illi dare.
Et spopondit et quaerebat oportunita-
tem ut traderet illum sine turba
eis. Uenit autem dies azymorum
in qua necesse erat occidi pascha.
Et misit petrum et ioannem
dicens: euntes parate nobis pascha
ut manducemus. Qui dixerunt ei:
ubi uis paremus tibi? Et ait illis:
ecce introeuntibus uobis in ciuitatem
occurret uobis homo amphoram aquae
portans sequimini eum in domum
in qua introibit et dicetis patri
familias domus: dicit tibi magister
ubi est refectio mea ubi pascha cum
discipulis meis manducem? Et ipse
uobis demonstrabit coenaculum
grande stratum et illic parate.
Euntes autem inuenerunt sicut
dixerat illis et parauerunt pascha.
Et cum facta esset hora discubuit
et duodecim apostoli cum eo. Et
ait ad illos: desiderio desideraui
hoc pascha manducare uobiscum
antequam patiar. Dico enim uobis
quia ex hoc non manducabo illud
donec impleatur in regno dei.
Et suscepto calice gratias egit et
dixit: accipite et diuidite inter
uos. Dico enim uobis quia non
bibam de generatione uitis donec
regnum dei ueniat. Et accepto
pane gratias egit et fregit et
dedit eis dicens: hoc est corpus
meum quod pro uobis datur hoc
facite in meam commemorationem.
Similiter et calicem postquam
coenauit dicens: hic calix nouum
testamentum in sanguine meo qui
pro uobis fundetur. Uerumtamen
ecce manus tradentis me mecum
est in mensa. Et quidem filius
hominis secundum quod diffinitum
est uadit uerumtamen uae homini
illi per quem tradetur. Et ipsi
coeperunt quaerere inter se quis
esset ex eis qui hoc facturus esset.
Facta est autem et contentio inter
eos quis eorum uideretur esse
maior. Et dixit eis: reges gentium
dominantur eorum et qui potestatem
habent super eos benefici uocantur.
Uos autem non sic sed qui maior
est in uobis fiat sicut minor et
qui praecessor est sicut ministrator.
Nam quis maior est qui recumbit
an qui ministrat? Nonne qui
recumbit? Ego autem in medio
uestrum sum sicut qui ministrat.
Uos autem estis qui permansistis
mecum in temptationibus meis et
ego dispono uobis sicut disposuit
mihi pater meus regnum ut edatis
et bibatis super mensam meam in
regno meo et sedeatis super thronos
iudicantes duodecim tribus israel.
Dixit autem dominus: simon simon
ecce satanas expetiuit uos ut
cribraret sicut triticum. Ego autem
rogaui pro te ut non deficiat fides
tua et tu aliquando conuersus
confirma fratres tuos. Qui dixit
ei: domine tecum paratus sum et
in carcerem et in mortem ire.
Et ait illi: dico tibi petre non
cantabit hodie gallus donec ter
abneges nosse me. Et dixit illis:
quando misi uos sine sacculo et
pera et calceamentis numquid
aliquid defuistis? At illi dixerunt:
nihil. Dixit ergo eis: sed nunc
qui habet sacculum tollat similiter
et peram et qui non habet uendat
tunicam suam et emat gladium.
Dico autem uobis quoniam adhuc
hoc quod scriptum est oportet
impleri in me: et cum iniquis
deputatus est. Etenim ea quae
sunt de me finem habent. Illi
autem dixerunt: domine ecce gladii
duo hic at ille dixit eis: satis est.
Et egressus ibat secundum consue-
tudinem in montem oliueti secuti
autem illum et discipuli eius.
Cum autem uenisset ad locum
dixit illis: orate ne intretis in
temptationem. Et ipse auulsus est
ab eis quantum jactus est lapidis
et positis genibus orabat dicens:
pater si uis transfer calicem istum
a me uerumtamen non mea uoluntas
sed tua fiat. Apparuit autem illi
angelus de caelo confortans eum.
Et factus in agonia prolixius
orabat. Et factus sudor eius sicut
guttae sanguinis decurrentis in
terram. Et cum surrexisset ab
oratione et uenisset ad discipulos
suos inuenit eos dormientes prae
tristitia et ait illis: quid dormitis
surgite orate ne intretis in tempta-
tionem. Adhuc eo loquente ecce
turba et qui uocabatur iudas unus
de duodecim antecedebat eos et
appropinquauit iesu ut oscularetur
eum. Iesus autem dixit illi: iuda
osculo filium hominis tradis?
Uidentes autem hi qui circa eum
erant quod futurum erat dixerunt:
domine si percutimus in gladio?
Et percussit unus ex illis seruum
principis sacerdotum et abscidit
auriculam eius dextram. Respondens
autem iesus ait: sinite usque huc.
Et cum tetigisset auriculam eius
sanauit eum. Dixit autem iesus
ad principes sacerdotum et magis-
tratus templi et seniores qui
uenerant ad se: quasi ad latronem
existis cum gladiis et fustibus?
Cum quotidie uobiscum fuerim in
templo non extendistis manus in
me sed haec est hora uestra et
potestas tenebrarum. Tenentes
autem eum duxerunt et introduxerunt
in domum principis sacerdotum.
Petrus autem sequebatur a longe.
Et cum accendissent ignem in
medio aulae et circumsedissent
simul sedebat petrus in medio
eorum. Quem cum uidisset ancilla
quaedam sedentem ad lumen et
eum fuisset intuita dixit: et hic
cum illo erat. Ille autem negauit
eum dicens: mulier non noui illum.
Et post paululum alius uidit eum
et ait: et tu ex illis es. Petrus
autem ait: homo non sum. Et
intermissa quasi hora una alius
quidam affirmabat dicens: uere et
hic cum illo erat nam et galilaeus
est. Et ait petrus: homo nescio
quod dicis. Et statim adhuc illo
loquente cantauit gallus. Et
conuersus dominus respexit petrum
et recordatus est petrus uerbi
domini sicut dixerat quia priusquam
gallus cantet ter me negabis.
Et egressus foras petrus flebat
amare. Et uiri qui tenebant illum
illudebant ei caedentes. Et uelauerunt
eum et percutiebant faciem eius
et interrogabant eum dicentes:
prophetiza quis est qui te percussit?
Et alia multa blasphemantes dicebant
in eum. Et ut factus est dies
conuenit senatus populi principes
sacerdotum et scribae et duxerunt
illum in concilium suum dicentes:
si tu es christus dic nobis. Et ait
illis: si uobis dixero non credetis
mihi si autem et interrogauero non
respondebitis mihi neque dimittetis.
Modo autem erit filius hominis
sedens a dextris uirtutis dei.
Dixerunt autem omnes: tu ergo es
filius dei? Ille autem ait: uos
dicitis quia ego sum. Et ait illi:
quid adhuc desideramus testimonium?
Ipsi enim audiuimus de ore eius.
Ad xxiij capit.
Et surgens omnis multitudo eorum
adduxerunt illum ad pilatum.
Coeperunt autem illum accusare
dicentes: hunc inuenimus subuertentem
gentem nostram et prohibentem
tributa dare caesari et dicentem
se christum regem esse. Pilatus
autem interrogauit eum dicens:
tu es rex iudaeorum? Respondens
autem ei ait: tu dicis. Pilatus
autem ad principes sacerdot

117

Propter ueritá tē

et mansuetudinē

et iustí tiam et

deducet te mirabi

lia dextera tua

A le lu ia

Spe cie tua et

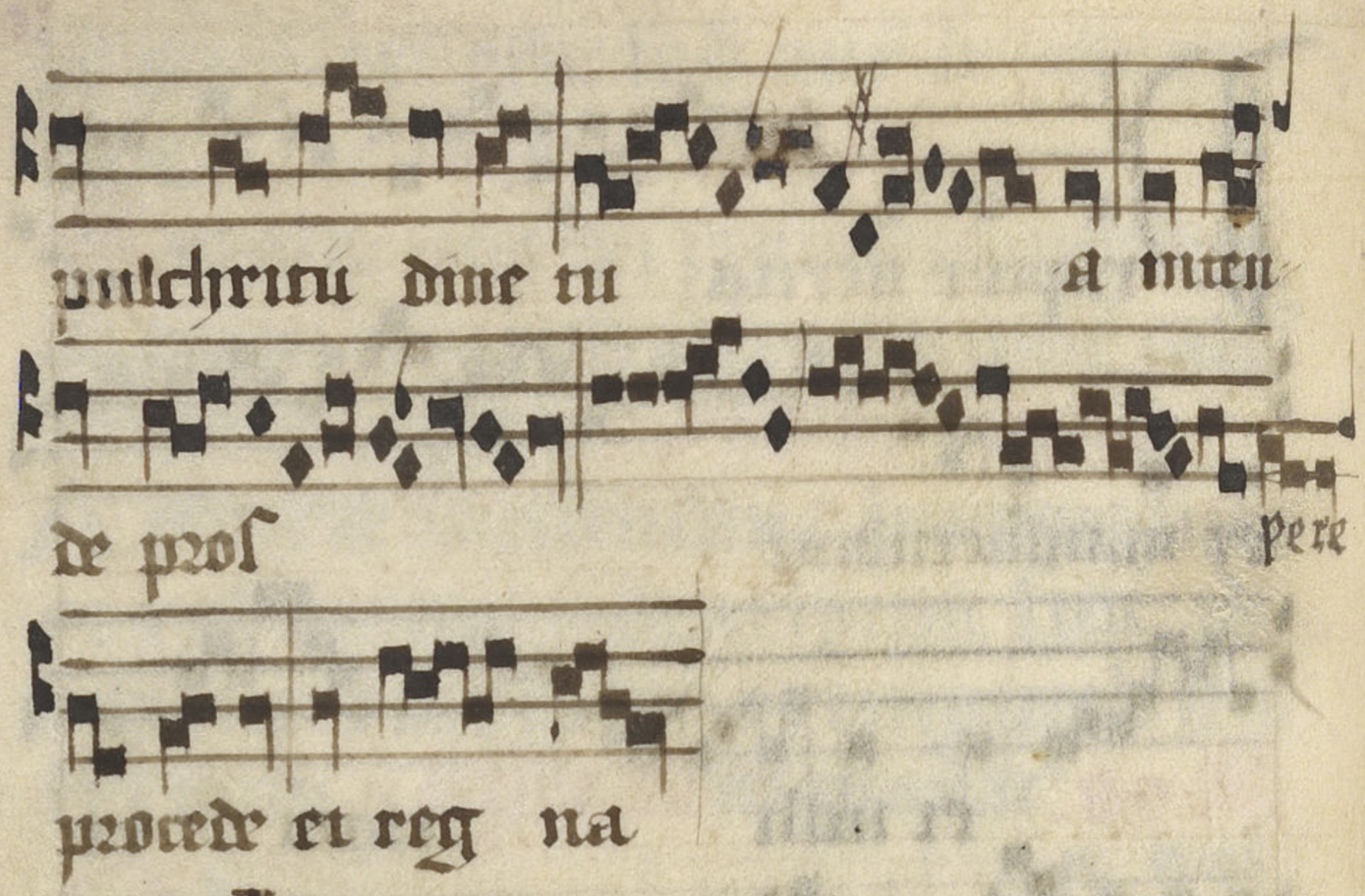

In Com. nec Virg. nec Mart.

Ad Tert. ant. Unguentū effusum nomen tuum: ideo adolescentulæ dilexerunt te.

Cap.

Mulierem fortem quis inueniet? procul & de vltimis finibus precium eius? confidit in ea cor uiri sui: & spolijs non indigebit.

℣. diffusa.

Epla Mulierem .xc viii

℟. Adiuuabit eam deus vultu suo, Deus in medio eius non commouebitur.

℣. Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei, sanctificauit tabernaculum suum altissimus. Alleluia.

℣. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te Deus in æternum, Alle.

Epistola defunctorũ

Lectio Ẽpla B. Pauli Apli: Ad Corinthios

Fratres: Christus resurrexit a mortuis: primitiæ dormientium. Quoniam quidem per hominem mors: et per hominẽ resurrectio mortuorũ. et sicut in Adam omnes moriuntur: Ita et in Christo omnes viuificabuntur. Vnusquisque autem in suo Ordine. ℟.

℟. Requiem æternam dona eis Domine et lux perpetua luceat eis
℣. Anima eorũ in bonis demorentur, et semen eorũ hæreditet terram.
Tract: De profundis clamaui ad te Domine, Domine exaudi vocem meam.
℣. Fiant aures tuæ intendentes in orationem serui tui.
℣. Si iniquitates obseruaueris, Dñe. Dñe quis sustinebit?
℣. Quia apud te propitiatio est, et propter legem tuam sustinui te Dñe.
℟. Si ambulem in medio umbræ mortis non timebo mala quoniam tu mecum es Dñe.
℣. Virga tua, et baculus tuus ipsa me consolata sunt

Lect: Lib: Apoc: B Jo=
annis Apli

In diebus illis: audiui vocẽ
de celo dicentem mihi. Scribe.
Beati mortui: qui in domino
moriuntur. Amodo iam dicit
spiritus: vt requiescant a
laboribus suis. Opera enim
illorum sequuntur illos.

Lect: Lib: Machabæorũ

In diebus illis: Vir fortissimꝰ
Judas collatione facta duo=
decim Millia drachmas Ar=
genti misit Jerosolymam p
offerri pro peccatis mortuorũ
sacrificium: bene et Religiose
de resurrectione cogitans.
Nisi enim eos qui ceciderant,
resurrecturos speraret: su-
perfluũ videretur et vanũ

orare pro mortuis. Et quia
Considerabat quod hi qui cum
pietate dormitione macce=
perant: optimam haberent
reposita gratiam. Sancta
Ergo et salubris est Cogita=
tio pro defunctis exorare
vt a peccatis soluantur

Lect: Epl̃a B: Pauli
Apli ad Thessalo=
nicenses.

Fratres: Nolumus vos ig=
norare de dormientibus:
vt non Contristemini sicut
Et Cæteri qui spē non habent.
Si enim credimus quod Jesus
mortuus est, et resurrexit:
Ita et Deus eos qui dormie=
runt per JESVM, adducet

cum eo. Hoc enim vobis dicimꝰ
in verbo Domini q̃ nos
qui vivimꝰ, qui residui sumꝰ
in adventum Domini: non
præveniemꝰ eos qui dormierunt.
quoniam Ipse Dominꝰ in Jussu
et in voce Archangeli, et in
tuba Dei descendet de cælo:
Et mortui qui in Christo sunt
resurgent primi; Deinde nos
qui vivimꝰ, qui relinquimur
simul rapiemur cum illis in
nubibꝰ obviam Christo in aëra:
Et sic semper cum Domino erimꝰ.
Itaq; Consolamini invicem in
verbis istis.

J

Dñica ꝑma aduētus dñi. ad roma,

Fratres. hora est: iam nos de somno surgere; nunc enī ꝓior ē nr̄a salus: quam cū credidimus, Nox ꝓcessit. dies autem appinquauit. Abiciamus ergo opa tenebrarū. et īduamur arma lucis. sicut in die honeste ambulem9, Non in comessacionibus et ebrietatibus. nō in cubilibus et impudicicijs. nō in dtencione et emulacione. Sed īduimini dnm̄ ihm̄ xpm̄,

Dominica secunda. ad romanos

Fratres. Quecūq; scripta sunt ad nostrā doctrinā scripta sut. ut p pacientiā et solacionē scripturarū spem habeam9. Deus aūt pacientie et solacij. det vobis idipm̄ sapere in alterutrū sc̄dm ihm̄ xpm̄. ut vnanimes vno ore honorificetis deum et

patrem dñi ihū xpi, Propter qđ susci-
pite inuicē: sicut xpūs suscepit vos in
honorē dei. Dico enī xpm ihm mīstrū
fuisse circūcisionis: pter ueritatē dei:
ad confirmādas promissiones patrum.
Gentes autē sup misericordia honorare deū:
sicut scriptū est. Propterea confitebor
tibi in gentibus: et nōi tuo cantabo.
Et iterū dicit, Letamī gentes: cū ple-
be eius, Et iterū, Laudate oēs gētes
dnm: et magnificate eū: oēs pōli,
Et rursum ysaias ait. Erit radix yes-
se: et qui exurget regere gētes: i eum
gentes sperabunt. Deus autē spei reple
at vos omī gaudio: et pace i credēdo:
ut habūdetis in spe et virtute spūs sci,

Dominica tercia. Ad corintheos

Frēs: Sic nos existimet homo ut
mīstros xpi: et dispensatores mys-
teriorū dei, Hic iam querit inter dis-
pensatores: ut fidelis quis inueniatur,
Michi autē pro minimo est ut a uobis

iudicer.ꝛ aut ab hūano die: sed neqꝫ me
ipm̄ iudico, ℣ Nichil em̄ michi cōscius
sum: sed non i hoc iustificat9 sū, ℣ Qui
aūt iudicat me: dns est, ℣ itaqꝫ nolite āte
tempus iudicare.ꝛ quoadusqꝫ veniat dns
qui et illūabit abscondita tenebrarū:
et mānifestabit cosilia cordiū. ℣ Et tūc laus
erit vnicuiqꝫ a deo fferia quarta.

Lectio ysaie prophete

℣ Erit in nouissimis diebus pparat9
mons domus dnī in vertice mō
tuum: et eleuabit sup colles.ꝛ et fluent
ad eū omes gentes: et ibūt populi
multi et dicent, ℣ Venite ascendam9 ad
mōtem dnī: et ad domū dei iacob, ℣ Et
docebit nos vias suas: et ambulabim9
in semitis eius.ꝛ quia de syon exibit lex:
et uerbū dnī de ihrlm, ℣ Et iudicabit gē
tes: et arguet populos multos. ℣ Et con
flabunt gladios suos ī vomeres: et
lanceas suas in falces, ℣ Non leuabit

gens contra gentē gladiū: nec exerce
bunt ultra ad preliū, Domus iacob: ue
nite et ambulem⁹ in lūce dei nr̄i:

Lectio ysaie prophete

In diebus illis, Locutus ē dn̄s ad achaz
dicens, Pete tibi signū a dn̄o deo tuo ī
profundū inferni: siue in excelsū supra
Et dixit achaz, Non petā: et nō tēptabo
dn̄m, Et dixit, Audite ergo dom⁹ dauid,
Nūquid parū uobis est molestos esse
hominibus. quia molesti estis et deo meo.
Propter hoc dabit dn̄s ipe uob̄ signū
Ecce virgo concipiet et pariet filiū: et
uocabit nomē eius emanuel, Butyrū
et mel comedet: ut sciat reprobare ma
lum et eligere bonum, **Feria sexta**

Lectio ysaie prophete

Egredietur virga de radice yesse:
et flos de radice eius ascendet, Et
requiescet sup eum spūs dn̄i: spūs sapi
entie et intellectus: spūs consilij et fortī
tudinis: spūs scientie et pietatis: et reple

ij.

but eū spūs timoris dñi. Non sēm
visionem oculorū iudicabit: neq; sēm
auditū aurū arguet. sed iudicabit in
iustitia pauperes: et arguet ī equitate
pro mansuetis terre, Et percutiet terrā
virga oris sui: et spū labioz suoz īter
ficiet īpiū, Et erit iustitia cingulū lūbo
rum eius: et fides cinctoriū renū eius

lectio prima. Ysaie prophete ca 19

In diebus illis: Clamabūt ad dnm a
facie tribulātis: et mittet eis salvatorē
et propugnatorē qui liberet eos. Et cog
noscet dñs ab egipto: et agnoscent e
gipcij dnm in die illa: et colent eū in
hostijs et muneribus: et vota vouebūt
dño. et soluēt, Et percutiet dñs egiptum
plaga: et sanabit eam, Et reuertent
ad dnm et placabit eis: et sanabit eos
dñs deus nr̄, lectio 2a ysaie prophete. ca 35

Letabit deserta et īuia: et exul
tabit solitudo: et florebit quasi

lluū. Exultās germūabit: et exultabit
letabūda et laudans. Gloria lybani data
ē ei: decor carmeli et saron, Ipi uidebūt
gloriā dnī: et decorem dei nrī. Confor-
te manus dissolutas: et genua debilia
roborate, Dicite pusillanimibs & fortamī
et nolite timere, Ecce deus uester ultōnē
aducet retributiōis: deus ipe ueiet. et sal-
uabit uos, Tunc aperient oculi cecoz: et au-
res surdoz patebunt, Tūc saliet sicut cer-
uus claudus: et aperta erit lingua mutorū,
Quia scisse sunt i deserto aque: et torrētes
in solitudine, Et que erat arida i stagnū:
et sitiens i fontes aquarū, lectio ter-
cia. lectio ysaie prophete

Super montē excelsū ascende tu: qui
euāgelizas syon, Exalta in fortī-
tudine uocē tuā: qui euāgelizas ihrlm,
Exalta. noli timere. Dic ciuitatibs iude,
Ecce deus uester, Ecce dns deus i fortitu-
dine ueiet: et brachiū eius dnabit, Ecce
merces eius cū eo: et opus illius coram

iiij ℣

illo, Sicut pastor gregē suū pascet. In brachio suo congregabit agnos: et ī sinu suo leuabit eos dn̄s deus noster ℣

lectio quarta. Ysaie prophete ℣

Et dicit dominꝰ xp̄o meo cyro tuo cuius apprehendi dexteram.ꝰ ut subiicā āte faciem eius gentes: et dorsa regū vertā, Et apiam coram eo ianuas: et portę nō claudent. Ego ante te ibo: et gloriosos terre humiliabo, Portas eraꝫ comminuā: et vectes ferreos confringā, Et dabo tibi thesauros absconditos.ꝰ et archana secretoꝝ: ut scias quia ego dn̄s qui voco nomen tuū deus isrl̄, Propter iacob seruū meū: et isrl̄ electum meū, Et vocaui te nomine tuo: assimulaui te et nō cognouisti me, Ego dn̄s.ꝰ et nō ē amplius: extra me nō ē deus, Accinxi te. et nō cognouisti me; ut sciant hij qui ab ortu solis et qui ab occidente quoniam absq; me nō est deus, Ego dn̄s.ꝰ et nō ē alter: formans lucem et creans tenebras, faciens pacē: et creans malum, Ego dn̄s: faciens hec oīa, Rorate celi de

sup.r et nubes pluant iustū: aprat terra
et germinet saluatorē, Et iustitia oriat sil.
Ego dñs creaui eum; Ite danielis prophete
3. In diebus illi: Angelus dñi descendit cū
azaria et sociis eius i fornacē.r et excussit
flāmā ignis de fornace: et fecit medium
fornacis quasi ventū roris flātem; ffla
ma aūt diffusa ē sup fornacē cubitis qua
draginta nouē.r et īcendit quos reperit iux
ta fornacē de chaldeis mīstros regis: qui
eam īcendebāt. Illos aūt ōmo nō tetigit
ignis.r neq; contristauit: nec quicq; molestie
intulit. Tunc hy tres qi ex vno ore laudā
bant et glorificabāt.r et benedicebāt deū
i fornace: dicentes. Benedict9 es dñe de9
pr̄m nr̄oz: et laudabil' et sup exaltatus
in scl'a, Et bñdict̄ nomē gl'e tue sc̄m: et
laudabile et sup exaltatū in ōibus seculi,
Bñdict9 es i templo sancto gl'ie tue: et sup
laudabil' et sup glorioſus in scl'a. Bñdictus
es in throno regni tui: et sup laudabilis
et superaltat9 in scl'a. Bñdict9 es qui intuē
ris abyssos.r et sedes sup cherubym: et lau

v

dabilis et superexaltat⁹ in scl̃a. ℣ Benedictus es in firmamẽto celi: et laudabil̃ et gl̃os⁹ in secula. ℣ Benedicite oĩa opa dn̄i dn̄o: bn̄d̃ celi dn̄o: ℣ benedicite angeli dn̄i dn̄o: ỹnũ dicite et superexaltate eum ĩ scl̃a. ℣ Bn̄d̃ aq̃ que sup celos sũt dn̄o: bn̄d̃ oms v̄tutes dn̄i dn̄o: ℣ bn̄d̃ sol et luna dn̄o: ỹnũ dicite et superexaltate eũ in scl̃a. ℣ Benedicite stelle celi dn̄o: bn̄d̃ ymber et ros dn̄o: ℣ bn̄d̃ oĩs spũs dei dn̄o: ỹnũ dicite et superexaltate eũ in scl̃a. ℣ Bn̄d̃ ignis et estus dn̄o: bn̄d̃ noctes et dies dn̄o: ℣ bn̄d̃ tenebre et lumẽ dn̄o: ỹnũ dicite et superexaltate eũ ĩ scl̃a. ℣ Benedicite frigus et cauma dn̄o: bn̄d̃ pruina et nues dn̄o: ℣ bn̄d̃ fulgũa et nubes dn̄o: ỹnũ dicite et superexaltate eũ in scl̃a. ℣ Benedicat terra dn̄m: bn̄d̃ mõtes et colles dn̄o: ℣ bn̄d̃ oĩa nascẽcia terre dn̄o ỹnũ dicite et superexaltate eũ ĩ scl̃a. ℣ Bn̄d̃ mãria et fluũa dn̄o: bn̄d̃ fontes dn̄o: ℣ bn̄d̃ cete et oĩa q̃ mouẽt̃ in aquis dn̄o: ỹnũ dicite et superexaltate eum ĩ scl̃a. ℣ Bn̄dicite volucres celi dn̄o: bn̄d̃ beste et vniuersa

pecora dñō.ª benedicite filij hoim dñō: ymñ
dicite et superexaltate eum in scla. Bñdicat
israhel dmñ: bñd sacerdotes dñi domino.ª
bñd seruu dñi dñō: ymñ dicite et superexal
tate eum i secula. Bñd spūs et aīe iustoz
dñō.ª bñd scī et hūiles corde dñō: ymñ dicte
et superexaltate eū i scla. Bñd' ananias aza
rias mysahel dñō: ymñ dicte et superexalta
te eum in secula. Lectio ad thessaloni-
Fratres: Rogamꝰ uos ꝑ aduētū dñi
nri ihū xpi.ª et nre ꝯgregacōis in
ipm: ut non cito moueamī a uro sensu,
neq; terreamī. neq; ꝑ spm.ª neq; ꝑ sermo
nem.ª neq; ꝑ epla tanq; ꝑ nos missā: q̄si
instet dies dñi. Ne quis vos seducat ullo
modo. Qm nisi venerit discessio ꝑmū.ª et
reuelatus fuit homo pdnis filius pdicōis
qui aduersat.ª et extollit.ª supra oīe quod
dicit.ª deus aut q colit.ª: ita ut in templo dei
sedeat ostendēs se tanq; sit deus. Nō retine
tis quod cū adhuc essem apud uos hec di
cebā vobis. Et nūc q̄ detineat scitis: ut re
uelet.ª in suo tpe. Nam misteriū iā opat.ª
iniquitatis.ª tantū ut qui tenet nūc teneat

donec de medio fiat. Et tunc reuelabit⁹
ille iniquus: quē dñs ihūs interficiet ſpū
oris ſui: et deſtruet illuſtracōe aduētꝰ ſui.

Dominica quarta. Ad philipenſes

Fratres: Gaudete in dño ſemp: iterū
dico gaudete. Modeſtia vīa nota ſit
omībus hōibus: dñs prope ē. Nichil ſolli
citi ſitis: ſed in oī oratione et obſecratōne
cū grāx actione: petitiōes vre innoteſcant
apud deum. Et pax dei que exuperat oīem
ſenſū: cuſtodiat corda vra et itelligētias
vras. In xpō ihū: dño nro, **In vigilia
natiuitatis criſti. Lō yſaie prophete**

Propter ſyon non tacebo: et ꝓpter
hyerlm non queſcā: donec egrediā
tur ut ſplendor iuſtus eius et ſaluator
eius ut lampas accendat. Et videbunt
gentes iuſtū tuū: et cūcti reges inclitū
tuū. Et vocabit⁹ tibi nomē nouū: qđ os
dmi nōiauit. Et eris corona glie in manu
dmi: et diadema regni in manu dei tui
Non uocabeis vltra derelicta: et terra
tua nō vocabit⁹ amplius deſolata. Sed

voluntas
voluerib⁹ mea ī ea: et terra tua ī habita
butur. quia ꝓplacuit dño in te, Ad roma
Paulus seruus xpi ihū vocat⁹ nos.
apostulus segregat⁹ ī euāgelū dei:
quod ante ꝓmiserat p ꝓphetas suos ī scīptu
ris sanctis de filio suo: qui factus est ei ex
semīe dauid sēm carnem. Qui ꝑdestinat⁹
est filius dei in virtute sēm spm̄ sanctifi
cationis: ex resurrectiōe mortuoꝝ ihū xpi
dñi nri. Per quē accepim⁹ grām et apla
tū ad obediendū fidei in oīb⁹ gentibus:
pro nomīe eius. In quibus estis et uos vo
cati ihū xpi dñi nostri Lectio ysaie
Populus qui ābula prophete
bat in tenebris: vidit lucē magnā
Habitantibus in regione vmbre mortis:
lux orta ē eis. Puerul⁹ em̄ nat⁹ ē nobis:
filius datus est nobis. Et fact⁹ ē ꝓcipat⁹
eius sup humerū eius: et vocabit⁹ nomē
eius admirabil⁹: consiliari⁹: deus: fortis:
pater futuri seculi: princeps pacis. Multi
plicabit⁹ eius imperiū: et pacis nō erit
finis. Sup soliū dauid et sup regnū ei⁹

sedebit: ut confirmet illud et corroboret
in iudicio et iusticia. Amodo et usque in sempi
ternum. Lectio epistole beati pauli apostoli. Ad titum
Karissime. Apparuit gracia dei salua
toris nostri omnibus hominibus: erudiens
nos: ut abnegantes impietatem et secularia
desideria sobrie et iuste et pie viuamus
in hoc seculo. Expectantes beatam spem et
aduentum glorie magni dei et saluatoris
nostri ihesu christi. Qui dedit semetipsum pro nobis:
ut nos redimeret ab omni iniquitate: et mun
daret sibi populum acceptabilem: sectatorem
bonorum operum. Hec loquere: et exhortare.
In christo ihesu domino nostro. Ad secundam mis
sam. lectio ysaie prophete
Spiritus domini super me: eo quod vnxerit
me. Ad annunciandum mansuetis misit
me: ut mederer contritos corde: et predica
rem captiuis indulgenciam: et clausis apercionem.
Ut predicarem annum placabilem domino: et diem
ulcionis deo nostro. Ut consolarer omnes lugen
tes: et ponerem fortitudinem lugentibus syon.

Et darem eis coronā pro cinē: oleū gaudij
pro luctu: pallīū laudis pro spū meroris.
Et vocabūt in ea fortes ustice: plātacio
dnī ad glorificandū. Ecce dns auditū fecit:
in extremis terre. Dicite filie syon. Ecce sal
uator tuus venit: ecce merces ei cū eo: et
opus illius cora eo. Et uocabūt eos pplm
scm: redēptū a dno deo nro. Ad titum.

Karissime. Apparuit benignitas et hūa
nitas: saluatoris nri dei. Non ex opib9
iustice que fecim9 nos: sed scd'm misericordiā
saluos nos fecit. Per lauacrū regnationis
et renouacois spūs scī: quem effudit
in nos habūde: per ihm xpm saluatorē nrm.
Ut iustificati gratia ipius: heredes simus
scd'm spem vite eterne. In xpo ihū dno nro.
In die sancto. lectio ysaie prophete.

Et dicit dominus: Propter hoc sciet po
pulus meus nomen meū in die illa:
quia ego ipe qui loquebar ecce assum. Quā
pulchri super montes pedes annūciātis et
pdicātis pacē. Annūciātis bonū: pdicātis
salutem dicētis. Syon: regnauit deus tuus.

viij.

Vox speculatorum tuorum. Levaverunt vocem.
Simul laudabunt: quia oculo ad oculum vide
bunt: cum converterit dominus syon. Gaudete et
laudate simul deserta ihrlm: quia consolatus
est dominus populum suum. Et videbunt omnes fines
terre salutare dei nostri. Ad hebreos

Fratres. Multipharie
multisque modis olim deus
loquens patribus in prophetis:
novissime diebus istis locu
tus est nobis in filio: quem
constituit heredem universorum
per quem fecit et secula. Qui
cum sit splendor glorie et figura substantie
eius: portansque omnia verbo virtutis sue pur
gationem peccatorum faciens: sedet ad dexteram
maiestatis in excelsis. Tanto melior angelis
effectus: quanto differentius pre illis nomen here
ditavit. Cui enim dixit aliquando angelorum
filius meus es tu ego hodie genui te. Et
rursum. Ego ero illi in patrem: et ipse erit michi
in filium. Et cum iterum introducit primogenitum in
orbem terre dicit. Et adorent eum omnes

angeli dei. Et ad angelos quidē dicit. Qui facit angelos suos spūs: et mīstros suos flā mā ignis. Ad filiū aūt. Thronus tuus deus ī scl'm seculi: virga equitatis v̄ga regni tui Dilexisti iustitiā et odisti iniquitatē: ꝓpterea unxit te deus deus tuus oleo exultationis p̄ participibus tuis. Et tu ī p̄ncipio domine terrā fundasti: et opa manuū tuaꝝ sunt celi. Ipi pibūt. tu aūtē ꝑmanebis: et oēs ut uestimētū veterascent. Et velut amictū mutabis eos: et mutabūt. Tu aūtē idē ipe es. et āni tui nō deficient. ℣ Stephani prothomartiris. Actuum ap'lorū,

In diebus ill': Stephan⁹ plenus gratia et fortitudine: faciebat prodigia et signa magna ī populo. Surrexerūt aūt quidā de synagoga que appellat⁹ libertinoꝝ et cyrenēsiū et alexandrinoꝝ. et eoꝝ qui erāt a cilicia et asya: disputātes cū stephano. Et nō poterant resistē sapīe: et spiritui: qui loq̄bat⁹ Audiētes aūt hec dissecabāt⁹ cordibus suis: et stridebant dentib⁹ ī eū. Cū aūtē eēt stephanus plenus spū sc̄o. ītendens in celum

vidit gloriā dei: et ihm̄ stantē a dextris
et ayt. Ecce video celos aptos: et filiū hoīs
stantē a dexteris virtutis dei. Exclamātes aūt
voce magna ītinuerūt aures suas: et īpe
tum fecerūt vnanimiter ī eū. Et eiciētes
eū extra ciuitatē: lapidabāt. Et testes de
posuerūt uestimēta sua secus pedes adoles
centis: qui vocabat saulus. Et lapidabāt
stephanū: īuocātē et dicētē. Dñe ihesu: sus
cipe spm̄ meū. Positis aūt genibus: clamauit
voce magna dicens. Dñe ne statuas illis hoc
ptm̄. Et cū hoc dixisset obdormiuit ī dño.

Johānis ewāgeliste. lcō libri ecclesiast

Qui timet deum faciet bona: et qui
cōtinēs est iustitie apphendet illam:
et obuiabit illi quasi mater honorificata
Cibabit illū pane vite et intellectus: et aqua
sapie salutaris potabit illum. Et firmabitur
in illo et nō flectet: et ītinebit illū et
non confundet: et exaltabit illū apud pxi
mos suos. In medio ecclesie aperuit os eius:
et impleuit eū spū sapie et intellectus. et sto
la glorie induet eum. Jocunditatē et exulta

nomē thesaurizabit sup eum: et nomē
eterno hereditabit illum,

Sc̄m Innocentiū. l' lib' apok' 10 apli

In diebus ill'. Vidi supra mōtē syon
agnū stantē.' et cū eo cētū quadragīta
quatuor milia: habētes nomē eius et nomē
patris eius scriptū in frontib9 suis. Et audiui
vocē de celo.' tanq̄ vocem aquaz multaz: et
tanq̄ vocem tonitrui magni. Et vocē quā
audiui: sicut cytharedoz cytharizāciū
in cytharis suis. Et cantabant q̄ cāticum
nouū: ante sedem et ante quatuor āimalia
et seniores. Et nemo poterat dicē cāticum:
nisi illa cētū quadragīta quatuor milia: q̄
empti sunt de terra. Hy sunt qui cū mlie
ribus nō sunt cōiquinati: v̄gines ēi sunt.
Hy sequūt agnū: quocūq̄ ierit. Hy empti
sunt ex oīibus p̄mitie deo et agno: et i ore
ipoz nō ē inuētū mēdaciū. Sine macula sūt
ante thronū dei **℣ Thome epi z mr̄is**
Epl'a ℟ eatus vir. **Require i ista de**
sanctis lxxxx. ¶ Duobz diebz p9 festū
thome Epl'a Apparuit benignitas. vmj.

x.

Dñica infra octauā. Ad galathas

Fratres: Quāto tpe heres puulꝰ ē:
nichil differt a seruo cū sit dominꝰ
oīm: sed sub tutoribus et actoribus est:
usq; ad pfinitū tempus a pre. Ita et nos
cū essemꝰ puuli: sub elemētis mūdi eramꝰ
seruietes. At ubi uenit plenitudo temporis:
misit deus filiū suū factū ex muliere: factū
sub lege ut eos qui sub lege erant redimeret
ut adoptionē filiorū reciperemꝰ. Quoniā autē
estis filij dei: misit deus spīm filij sui in corda
vra: clamātē abba pater. Itaq; iā nō est
seruus sed filius. Quodsi filius et heres
per deum. In circūcisione dñi. Epistola

Apparuit benignitas folio 8

In epphania domini. lectio ysaie prophete

Surge: illuminare hierl'm: quia
venit lumen tuū et gloria dñi
sup te orta est. Quia ecce tene
bre operiet terrā: et caligo po
pulos. Sup te aūt orietur dñs:
et gloria eius in te videbit. Et ambulabūt
gentes in lumine tuo: et reges in splendore ortꝰ

tui. Leua ī circuitu oculos tuos et vide.ª
oēs isti congregati sunt: venerūt tibi. Fi
lij tui de longe vēient: et filie tue de lat surget
Tūc videbis et affluēs: et mirabit⁊ et dila
tabit⁊ cor tuū.ª qm̄ conuersa fuit ad te multi
tudo maris: fortitudo gēciū venit tibi. Inū
datio camelorū opiet te. dromedarij madiā
et effa: Oēs de saba uēient:ª aurū ⁊ thus
deferētes: et laudem dño ānūciātes.

Dñica ꝑma ꝑ9 ephīam. Ad romanos.

Fratres. Obsecro vos ꝑ miserīcordiā
dei: ut exhibeatis corpa vīa hostiā
vuētem:ª sanctā:ª deo placētē: racionabile
obsequiū vr̄m. Et nolite conformari huic
seculo: sed reformamīi ī nouitate sensus
vr̄i:ª vt probetis que sit uolūtas dei bona:
et bñplacēs et ꝑfecta. Dico ēi ꝑ grām que
data ē michi oībus qui sūt inter uos. non
plus sapere qm̄ optet sapē: sed sapere ad
sobrietatē, vnicuiq; sicut deus diuisit mē
surā fidei. Sicut ēi in vno corpe multa mē
bra habem9:ª oia aūt mēbra nō eundem
actū hnt: ita multi vnū corpus sum9 ī xpo,

Explām nominis IESV requir in fine libri.

xi ℣

Singuli autē alter alterius membra,

Dominica secunda. Ad romanos

Fratres: Habentes donationes: secm gra
tiam q̄ data est nobis differētes. Sive
prophetiā: secm rationē fidei. Sive mīsteriū:
in mīstrādo. Sive qui docet: i doctīna. Qui
exhortat⁹: i exhortādo. Qui tribuit: i simpli
citate. Qui p̄est: in sollicitudie. Qui miseret⁹:
i hylaritate. Dilectio: sine simulatōe. Odientes
malū: adherētes bono. Caritatē frēnitatis
inuicē diligētes. Honore inuicē p̄uenientes. Sol
licitudine nō pigri. Spū feruētes: dño seruie
ntes. Spe gaudētes: i tribulatōe patientes.
Orationi instātes: necessitatibus sanctorū
cōmunicātes: hospitalitatē sectātes. Bene
dicite p̄sequētibus vos: bñdicite et nolite
maledicere. Gaudere cū gaudētib⁹: flere cum
flentibus. Idipm inuicē sentientes: non alta
sapientes: sed humilibus cōsentientes. Domi
nica tertia. lcō e. Ad romanos

Fratres: Nolite esse prudentes apud
uosmetipos: nulli malū pro malo red

dentes. ¶ Prouidētes bona: nō tm̄ corā deo: sed etiam corā ōibus hom̄ibus. Si fieri pt̄ qđ ex uobis est: cū ōibus hoīb⁹ pacē habē tes. ¶ Nō uosmetipos defendētes karissimi: sed date locū ire. Scriptū est enī. ¶ Michi vin dictā: et ego retribuā dicit dn̄s. Sed si esu rierit inimicꝰ tuus ciba illū. Si sitit: potū da illi. Hoc em̄ faciēs: carbones ignis congeres sup caput eius. ¶ Noli vinci a malo. sed vi ce in bono malū

Dn̄ica quarta. Lō epistole beati pauli apli. Ad rōnos

Frēs: ¶ Nemini quicq̄ debeatis: nisi ut inuicē diligatis. Qui enī diligit pxi mum: legē implenit. ¶ Nā nō adulterabis: nō occides: nō furaberis: nō falsū testōni um dices: nō concupisces: et si qđ aliud ē mādatū in hoc verbo instaurat, Diliges pxi mū tuū sicut teipm. Dilectio proximi malū nō opat: Plenitudo ergo legis est dilc̄o.

Dn̄ica Quinta lectio e Ad colo,

Fratres: Induite uos sicut electi dei sc̄i et dilecti viscera miscdie. Benignitatē: humilitatē: modestiā: patiam: supportātes

xy.

ūicem. et donātes vobis metipīs. Siquis aduersus aliquē habz q̄relā. sicut et dñs donauit vobis: ita et vos. Sup omia aūt hec caritatē habentes: qd est vinclm ꝑfectiois. Et pax xpi exultet in cordibꝰ vr̄is. in qua et vocati estis ī vno corpe: et grati estote Verbū xpi habitet ī uobis habūdanter. ī oi sapia docentes et ammouētes uosmetipos. in psalmis et ymnis et cātibus spūalibꝰ: in gratia cātantes ī cordibꝰ vr̄is dño. Ome q̄cūq; facitis ī verbo aut ī ope. oia in nomīe dnī nr̄i ihū xpi facite: grās agētes deo et patri ꝑ ipm xpm dnm nr̄m. Dnica in septuagesima lectio eple ad corith

Fratres: Nescitis quod hy qui ī stadio currūt. omes quidē currūt. sed vnus accipit brauiū. Sic currite: ut cōprehēdatis. Omis ēi qui ī agone contendit: ab omibus se abstinet. Et illi quidem ut corruptibilem coronā accipiāt: nos aut ē incorruptā. Ego igit sic curro: nō qi ī incertum. Sic pugno: nō quasi aerē verberās. Sed castigo corpꝰ meū. et ī seruitutē redigo: ne forte cum

alys ꝑdicauerī ipe reprobus efficiar. ¶ Do
lo enī vos ignorare fratres: qm̄ pres nri
omes sub nube fuerūt: et omes mare
transierūt ¶ omes in moyse baptizati
sunt in nube et ī mari. Et omes eandem
escam spiritalē māducauerūt: et oms eūd
potū spiritalē biberūt. Bibebāt autē de
spirituali: cōsequēte eos petra. Petra autē
erat xp̄us. **Dominica in lx^a lectio epistole bī paule apli. ad corinthe**

Fres: libenter sufferetis insipietes:
cum sitis ipi sapietes. Sustinetis ei:
siquis vos ī seruitutē redigit. Siquis deuo
rat: siqs accipit: siqs extollit: siqs ī faciē
vos cedit. Secm̄ ignobilitatē dico: qī nos
infirmi fuerim9 ī hac pte. In quo quis au
det: ī insipietia dico: audeo et ego. Hebrei
sūt. et ego. Israhelite sunt et ego. Semē
abrahe sūt. et ego. Ministri xp̄i sūt et ego
Vt minus sapiens dico plus ego. In labori
bus plurimis: ī carceribꝰ abūdātiꝰ: ī pla
gis supra modū: ī mortibꝰ frequēter. A iudeis
quīquies: quadrageas vna minꝰ accepi.

xiij

Ter virgis sum cesus: semel lapidatꝰ sum:
ter naufragū fec. I Nocte ac die: ī profūdo
maris fui. In itineribus sepe. Periculis fluminū: periculis latronū. Periculis ex geneꝝ periculis
ex gentibꝰ. Periculis ī ciuitate: periculis ī solitudine. Periculis in mari: periculis ī falsis fratribꝰ.
In labore et erūpna: ī vigilijs multis. In fame et siti: ī ieunijs multis. In frigore et nuditate. Preterilla q extrinsecus sūt: ī stantia
mea quotidiana: sollicitudo oīm ecclesiarū.
Quis ī firmat: et ego nō ī firmor: Quis scandalizat: et ego nō vror: Si gloriari oportet:
q infirmitatis mee sunt gloriabor. Deus et
pater dñi nri ihū xpi scit. qui ē bñdictꝰ in
secula: qd nō mētior. Damasci ꝓpositꝰ gētis
arethe regis. custodiebat ciuitatē damas
cenoꝝ ut me ꝓphenderet: Et p fenestrā ī spor
ta dimissus sū p murū: et sic effugi manꝰ
eius. Si gloriari oportet nō expedit quidem:
Veniam aūt ad visiones: et reuelatiōes dñi.
Scio hoīem ī xpō ante ānos q̄tuordecī: sive
in corpe. sive extra corpus nescio. deus scit:
raptū huiusmodi usq; ad tertiū celū Et
scio huiusmodi hoīem sive in corpe
sive extra corpus nescio deus scit

qm̄ raptus est in ꝑadisum: et audiuit archa
na verba: que nō licet hoī loqui. Pro hui
"gloriabor modi gloriabor: ꝓ me aūt nichil. nisi in infir
mitatibus meis. Nam et si voluero glori
ari: nō ero insipiens. Veritatē em̄ dicam.
Pco aūt: ne quis me existimet supra id qđ
videt me: aut audit aliquid ex me. Et ne
magnitudo reuelacōm extollat me. datus
ē michi stimul9 carnis mee angelus sathā
ne: qui me colaphizet. Propter qđ ter do
minū rogaui ut discederet a me: et dixit
michi. Sufficit tibi: grā mea. Nam virtus
in infirmitate ꝑficit. Libēter igit gloriabor
in infirmitatib9 meis: ut inhabitet in me vir
tus xpi. Dominica in quīquagesiā.

Fratres: Si linguis hoīm ad cor. i Cap 13
loquar et angelor: caritatem aūt
non habeā: factus sum uelut es sonāns. aut
cymbalū tinniens. Et si habuero ꝓphetiā:
et nouerī mysteria omnia. et omnem sciēciā: et
si habuero oēm fidem ita ut mōtes trāsferā:
caritatē aūt nō habeā: nihil sum. Et si dis
tribuero in cibos paupm oēs facultates meas

xiiij v

et si tradidero corpus meū ita ut ardeam: caritatē aūt nō habuēo: nihil m̄ prodest. Caritas pacīēs est: benigna ē. Caritas nō emulat: nō agit ꝑerā: nō inflat: non est ambitiosa: nō querit q̄ sua sunt: non irri tat: nō cogitat malū: nō gaudet sup̄ iniq̄ tate ꝙ gaudet aūt veritati: oīa suffert: oīa credit: oīa sperat: oīa sustinet. Cari tas nūq̄ excidit: sive ꝓphetie euacuabūt: sive lingue cessabūt: sive sciā destruet. Ex pte em̄ ꝙgnoscim9: et ex pte ꝓphetam9. Cū aūt venerit qđ ꝑfm̄ est: euacuabit qđ ex pte ē. Cum essem puulus. loquebar ut puulus: sapiebam ut puul9: cogitabā ut puul9. Quando aūt factus sum vir: euacua ui q̄ erant puuli. Videm9 nūc p speculū ī enigmate: tūc aūt facie ad faciem. Nūc cognosco ex pte: tūc aūt cognoscā sicut et ꝙgnitus sum. Nūc aūt manent: fides spes caritas. tria hec. Maior aūt horū ē caritas.

fferia quarta In capite ieunij. lec tio iohelis prophete

Et dicit dñs. Cõuertimĩ ad me ĩ toto
corde vr̃o: in ieunio et fletu et planc
tu. Et scindite corda vr̃a. et non vestimẽta
vr̃a. Et conuertimĩ ad dñm deũ vr̃m: quia
benigñ et miserícors est: patiẽs et multꝰ
misẽdia et ꝓstabilis sup malicia. Quis scit si
conuertat et ignoscat deus. et relinquat post
se benedictionem, sacrificiũ et libamẽ dño
deo nr̃o. Canite tuba in syon: sanctificate
ieunium: vocate cetum: congregate populũ:
sanctificate ecclesiã: coadunate senes: con
gregate puulos, et sugẽtes ubera: egredia
tur sponsus de cubili suo: et sponsa de thala
mo suo. Inter uestibulũ et altare: ploẽabũt
sacerdotes mĩstri dñi et dicent, Pce dñe
parce populo tuo: et ne des hereditatẽ tuã
in opprobriũ: ut dñent eis nacões. Quare
dicũt ĩ popul' vbi est deus eor̃. Zelatus
est dñs terrã suã: et pepcit populo suo.
Et respondit dñs: et dixit populo suo. Ecce
ego mittã vobis frumẽtũ et vinũ et oleũ:
et replebimĩ eis: et nõ dabo uos ultra

obprobriū in gentibus. Dicit dñs. omp̄s.

fferia quīta. lectio ysaie prophete ~

IN diebus illis: Egrotauit ezechias usq; ad mortem. Et ītrouit ad eū ysaias filiꝰ amos pphēta et dixit ei. Hec dicit dominꝰ. Dispone domui tue: quia morieris tu. et nō viues. Et uertit ezechias faciē suā ad pietem: et oauit ad dnm. et dixit Obsecro dne: memēto queso quō ābulauerim cora te ī ueritate et in corde pfecto: et qd bonū est ī oculis tuis fecerim. Et fleuit ezechias: fletu magno. Factūq; ē uerbū ad ysaiam dicens. Vade et dic ezechie. Hec dicit dns deus dauid pris tui. Audiui oracionē tuā: et vidi lacrimas tuas. Ecce ego adiciā sup dies tuos quīdecī ānos: et de manu regis assiriox eruā te et ciuitatem istā: et protegā eā. Dicit dns ops.

fferia sexta. lectio ysaie prophete ~

Et dicit dns deus. Clama ne cesses: quasi tuba exalta voce tuā: et āntia populo meo scelera eox: et domui iacob

ptā eorū. ¶ Ne etenī de die ī diem querunt:
et ſtare vias meas volunt. Quaſi gens que
uſticiā fecerit: et que udicīū dei ſui non
dereliq̄rit. Rogant me udicia uſticie: ap
propinquāe deo uolūt. Quare ieunauim⁹
et nō aſpexiſti humiliauī⁹ āias nr̄as et neſ
ciſti. ¶ Ecce ī die ieunij vr̄i iuēit uolūtas
vr̄a: et omēs debitores vr̄os repetitis. Ecce
ad lites et ꝺtenc̄oes ieunatis: et ꝑcutitis
pugno impie. ¶ Nolite ieunare ſicut uſq; ad
hanc diem: ut audiat in excelſo clamor
vr̄. ¶ Nūq̄ tale ē ieunīū qd elegi ꝑ diē af
fligē hoiem āiam ſuā. ¶ Nūquid contorq̄
re quaſi circulū caput ſuū et ſaccum et
cinerē ſternere. ¶ Nunquid iſtud vocabu
ieunīū et diē acceptabilē dño. ¶ Nōne
hoc ē magis ieunīū qd elegi: ¶ Diſſolue
colligac̄ones impietatis: ſolue faſciculos
deprimētes. Dimitte eos qui ꝺfracti ſunt li
beros: et omne onus dirumpe. Frange eſu
rienti panē tuū: et egenos vagoſq; induc
in domū tuā. Cū videris nudum opri eū:
et carnē tuā ne deſpexeris. Tunc erūpet

quasi mane lumē tuū: et sanitas tua cicī oriet. Et anteibit faciē tuā iustitia tua: et gla dnī colliget te. Tūc inuocabis et dns exaudiet: clamabis et dicet ecce assum.

In quadragesima Ad corinthios

Frēs: Hortam⁹ vos: ne in vacuū grām dei recipiatis. Ait enī: Tempe accepto exaudiui te: et in die salutis adiuui te Ecce nūc tempus acceptabile: ecce nūc dies salutis. Nemini dantes ullā offensionē: ut nō vituperet ministeriū nrm. Sed in oībus exhibeam⁹ nosmetipos sicut dei mīstros: in multa patiā. in tribulacōib⁹. in necessitatibus. in angustijs. in plagis. in carceribus. in seditionibus. in laboribus. in vigilijs. in ieiunijs. in castitate. in scientia. in longanimitate. in suauitate: in spū sancto. In caritate nō ficta. in verbo veritatis: in virtute dei Per arma iustitie: a dexteris et a sinistris. Per gloriā: et ignobilitatē. Per infamiā: et bonā famā. Vt seductores: et veraces. Sicut qui ignoti et cogniti. Quasi morientes: et ecce viuim⁹. Vt castigati: et nō mortificā

ti. Quasi tristes: semp aũt gaudẽtes. Dicit egentes: multos aũt locupletãtes. Tanq̃ nichil habẽtes. et õia possidentes. fferia secunda. Ezechielis prophete

Et dicit dominus. Ecce ego ipe req̃ram oues meas: et visitabo illas: sicut pastor visitat gregẽ suũ in die q̃n fuit ī medio ouiũ suaꝝ dissipataꝝ. Sic visitabo oues meas: et liberabo eas de õibz locis ī quibus dispse fuerãt in die nubis et caliginis. Et educã eas de popul'. et ꝯgregabo eas de terris: et īducã eas ī terram suam. Et pascã eas in mõtibus israhel in riuis et ī cũctis sedibus terre. In pascuis uberrimis pascã eas: et ī montibꝫ excelsis isr'l erũt pascue earũ. Ibi requiescent ī herbis uirentibus: et ī pascuis pinguibꝫ pascent sup mõtes isr'l. Ego pascã oues meas: et eas accubare faciã dicit dñs deus. Quod perierat requirã: et qd̃ abiectũ fuerat reducam. Et qd̃ confractũ fuerat ꝯsolidabo. Et qd̃ pingue et forte custodiã: et pascã

xvij

illas in iudicio et iustitia. Dicit dns ops.

fferia tercia. lcō ysaie prophete

Querite dnm dum inueiri potest: iuo
cate eū dum prope est. Derelinquat
impius viā suā: et vir iniquus cogitacōes
suas: et reuertat ad dnm et miserebit
eius: et ad deū nrm: qm multus ē ad ignos
cendū. Non ei cogitacōes mee cogitacōes
vē: neq; vie vē vie mee dicit dns. Quia
sicut exaltāt celi a terra: sic exaltate sūt
vie mee a viis vestris: et cogitacōes mee
a cogitacōibus vris. Et quō descendit ym
ber et nix de celo. et illuc ultra nō reuertit
sed inebriat terrā et infundit eā et germinare
eam facit: et dat semē serenti. et panem
comedēti: sic erit uerbū meū qd egredietur
de ore meo. Non reuertet ad me vacuū:
sed faciet q̄cūq; uolui: et psperabit in hijs
ad que misi illud. Ait dns ops. **fferia qr̄
ta. lectio libri exodi**

In diebus illis: Dixit dns ad moysen. As
cende ad me in mōtem: et esto ibi. Daboq;
tibi duas tabulas lapideas: et legem ac

mandata que scripsi: ut doceas filios isr'
Hur rexerūt moyses et iosue mīster eius.
Ascendensq; moyses ī mōtē dnī: senioribꝫ
ait. Expectate hic: donec reuertam ad uos
Habetis aaron et hur uobiscū: siquid natū
fuit q̄stionis referetis ad eos. Cūq; ascendis-
set moyses operuit nubes mōtem: et habita-
uit gl'a dnī sup synai: tegens illū nube sex
diebus. Septimo aūt die: uocauit eum de
medio caligīs. Erat aūt species gl'e dnī:
quasi ignis ardens sup uerticē mōtis. ī con-
spectu filiorū isr'l. Ingressusq; moyses me-
dū nebule: ascendit ī montem: et fuit ibi
quadragīta diebus et quadragīta noctibꝫ.

Lectio libri Regum

In diebus illis: Venit helyas ī bersabee iu-
da: et dimisit ibi puerū suū: et perexit in
desertum viā vnius diei. Cūq; uenisset
et sederet subter vnā iuniperū: petiuit
aīe sue ut moreret: et ait. Sufficit michi
dne: tolle aīam meā. Neq; enī melior sū
q̄m p̄res mei. Projectusq; se: et obdormiuit

in umbra iuniperi. Et ecce angelus dñi tetigit eum: dixitqꝫ ei. Surge comede. Et respexit: et ecce ad caput suū subcinericius panis: et vas aque. Comedit ergo et bibit: et rursū obdormiuit. Reuersusqꝫ ē angelꝰ dñi scḋo et tetigit eū: dixitqꝫ ei. Surge comede: grandis ēī tibi restat via. Cum-cū surrexisset: comedit et bibit. Et ambulauit ī fortitudīe cibi illius: quadragīta diebus et q̄draḡita noctibus usqꝫ ad mōtē dei oreb. Feria quīta. lectio libri Esdre.

Queso dñe deus fortis: magne atqꝫ terribil': qui custodis pactum et misc̄diā cū hys qui te diliḡut: et custodiūt mādata tua: fiat auris tua auscultās: et oculi tui apti: ut audias orationē serui tui. quā ego oro corā nocte et die pro seruis tuis: et confiteor pro pc̄c̄is eorū quia peccauerūt tibi. Memēto uerbi qḋ mādasti moysi famulo tuo dicēs. Si reuersi fueritis ad me. ut custodiatis mādata mea et faciatis ea: etiā si abduc-

ti fueritis ad extrema telu. inde ꝯgregabo uos et īducā īlocū quē elegi: ut habitaret nomē meū ibi īsemptternū. Et ipī serui tui et populꝰ tuus: quos redemisti īfortitudine tua: et manū robusta. Et nūc obsecro dñe sit auris tua ītendēs ad orōnē fāuli tui: et seruoꝝ tuoꝝ qui uolunt timere nomē tuū: et dirige eos hodie. Et da misdiā populo tuo dñe deus noster. **Feria sexta. lō ezechiel ꝓphe.**

Et dixit dñs. Aīa que peccauerit: ipa morietur. Filius nō portabit īiqtatem pris: et pater nō portabit īiquitatē filij. Justicia iusti sup eum erit: et impietas impij erit sup eū. Impius aūt ipius egerit pēitenciā ab oībꝰ peccatis suis q̄ operatus ē: et custodierit uniuersa precepta mea: et fecerit iudiciū et iusticiā: uita uiuet et nō moriet. Omnium iniquitatū eius quas operatus est: nō recordabor. In iustitia sua q̄m operatus ē uiuet. Numquid uoluntatis mee est mors impij dicit dñs deus. et nō

ut auertat a uijs suis et uiuat. Si aut
auerterit se iustus a iustitia sua. et fecit
iniquitatē. secm omnes abhoīatiões quas
opari solet impius. nūquid uiuet. Omīs
iustitie eius quas fecerat: nō recordabūt
In p̄uaricatiōe qua p̄uaricat⁹ est et in
pcō suo qd peccauit: in ipis moriet. Et dix
ist. Non ē equa uia dñi. Audite dom⁹
isrl. Nūquid uia mea nō ē equa. et nō
magis uie uē prauе sunt. Cū ei aūte
rit se iustus a iustitia sua: et fecerit iniqui
tatem moriet in eis. In iniustitia sua q̄
opatus est: moriet. Et cū auterit se ip⁹
ab impietate sua q̄m opatus ē. et fecerit
iudiciū et iustitiā: ipe aiam suā uiuificā
bit. Considerans em et auertens se ab oīb⁹
iniquitatib⁹ suis q̄s opat⁹ ē: uita uiuet et
non moriet. Dicit dñs oīp̄s. Sabbato
lectio libri deuteronomij
In diebus illis: locutus ē moyses ad fi
lios isrl dicens. Hodie dñs deus tu⁹ pre
cepit tibi ut facias mandata eius atq;

iudicia: et custodias et impleas ex toto cor
de tuo: et ex tua aīa tōta. Dnm̄ elegisti hodie
die ut sit tibi deus: et ambules ī vijs eius:
et custodias cerimōias illius: et mandata
atq; iudicia: et obedias eius vōci. Et dom̄
elegit te hodie: ut sis ei populus peculiaris:
et sicut locutus ē tibi: et custodias oīa pre
cepta eius: et faciat te excelsiorē cūctis
gentibus: quas creauit ī laudē et nomē
et gloriā suā. Ut sis populus sanctus dōi di
tui: sicut locutus ē tibi. Lectio libri de
In diebus illis: Dixit moyses uterono,
filijs isrl. Si custodieritis mandata q̄ ego
precipio uobis et feceritis ea: ut diligatis
dnm̄ deū vrm̄. et ambuletis in oībus
vijs eius adhereretis ei: disperdet dōs oēs
gentes istas ante faciē vrām: et possi de
bitis eas. que maiores et fortiores vobis
sunt. Oīs locus quē calcauerit pes vester:
vr erit. A deserto et lybano et flumine
magno eufrate usq; mare occidentale:
erūt termini vri. Nullus stabit contra

xx

vob. Terrorem vrm̄ et formidinē dabit
dn̄s deus vester: sup omēm terrā quam
calcaturi estis sicut locutus ē vobis.

lectio libri machabeorum

In diebus illo. Oratiōnē faciebāt sacerdo
tes: dum offerrent sacrificiū pro populo
isrl: ionatha ichoante. cetis aūt respon
dentibus et dicētibus. Benefaciat vobis
deus: et memorit testamēti sui: quod
ad abraham et ysaac et iacob locutus
ē seruos fideliū. Et det vobis cor oīb⁹
ut colatis eum: et faciatis ei⁹ volūtatē
Adaptet dn̄s cor vrm̄ in lege sua. et i
pceptis suis: et faciat pacem. Exaudiat
orōnē vrām: et reconciliet vobis: nec
vos deserat i tempe malo: dn̄s deus vr.

lectio libri ecclesiastici

Miserere nri deus oīm et respice nos:
et ostende nobis lucē miserationū
tuarum. Et imitte timorē tuū sup gētes
que nō exquesierūt te: et cognoscant

qua non ē alius deus nisi tu ut enarzāt magnalia tua. Alleua manū tuā sup gentes alienas: ut videant potenciam tuā. Sicut ēi in conspectu eorū sanctificatus es ī nobis: sic ī aspectu vr̄o magnificaberis in illis: ut agnoscant te sicut et nos agnouim⁹. qm̄ nō ē deus preter te dn̄e. Innoua signa: et īmuta mirabilia. Glorifica manū: et brachiū dextre Excita furorē: et effunde irā. Extolle aduersariū: et afflige īmicū. ffestina tempus: et memēto finis. Vt enarrent mirabilia tua: dn̄e deus nr̄. Iō quīta

Angelus dn̄i v. Lectio epistole bī pauli apostoli ad thessalonicenses

Frēs: Rogam⁹ vos corripite īquietos: consolamī pusillanimes: sustinete infirmos: pacientes estote ad omnes. Et videte ne quis malū pro malo alicui reddat: sed semp qd bonū ē sectamī ī invicē et ī omnes. Semp gaudete: sine ītermis-

xxi .

sione orate: in oīnibus grās agite. Hec est enī uolūtas dei in xpō ihū: ī oīnib9 uobis. Spm nolite extinguē: pphecias nolite spernere. Oīa autem probate: qd bonū ē tenete: ab oī specie mala abstinete uos. Ipe aūt deus pacis sanctificet uos pfectos: ut integer spūs vr et aīa et cor pus sine querela ī aduētu dnī nr ihū xpī seruetur. Dominica secunda. ad Hebreos: Rogamus uos thessalonicenses et obsecramus ī dño ihū: ut quēadmodum accepistis a nobis: quō uos oporteat ambulare et placere deo: sicut et ambulatis. ut habūdetis magis. Scitis enī que pcepta dederī uobis: p dnm ihm Hec est enī uolūtas dei sanctificatio vra: ut abstineatis uos a fornicatōe: ut sciat unusquisq3 vrm suū uas possidē ī sctificatione et honore: non ī passiōe desiderij: sicut et gentes que ignorāt deū, Et ne quis supgrediat neq3 circūueniat

ī negocio fratrē suū: qm̄ vindex ē dn̄s
de hys oībus sicut predixim⁹ vobis et
testificati sum⁹. ℣ Non enī uocauit nos de⁹
ī īmūdiciā: sed ī sanctificacōem. ℣ In xp̄o
ihū dño nr̄o. ℣ feria 2ª lō daniel
℣ In diebus illi: Oravit daniel ℣ phete
dicens. ℣ Dne deus nr̄ qui eduxisti ꝑplm
tuū de terra egypti ī manu forti: et fe
cisti tibi nomē sc̄m die hanc: peccavi
mus īiquitatē fecim⁹ dne ī omēz iusti
cias tuas. ℣ Avertat obsecro ira tua: et
furor tuus a civitate tua ihrlm: et mō
te sancto tuo. ℣ Propter pcā enī nr̄a
et īiquitates p̄rū nr̄or: ihrlm et po
pulus tuus ī obprobriū sunt: oībus
p circuitū nr̄m. ℣ Nūc ergo exaudi dne
deus nr̄ oratiōnē serui tui et p̄ces eius:
et ostende faciē tuā sup sanctuariū tuū
q̄d desertum ē. ℣ Pter temetipm̄ īclina
deus meus aurem tuā et audi: api ocu
los tuos et vide desolacionē nr̄am: et

ciuitatis sup qm̄ īuocatū est nomē tuū
Neq enī in iustificatioīb9 nr̄is proster
nimus p̄ces nr̄as ante faciē tuā: sed in
miseratioīb9 tuis multis. Exaudi dn̄e.
placare dn̄e: attende et fac. Ne more
ris ꝓpter temetip̄m deus meus: quia
nomē tuū īuocatū est sup ciuitatē. et
sup populū tuū dn̄e deus nr̄. Feria
tercia. lectio libri Regum

Cap. 17.

In diebus ill': Factus est sermo
dn̄i ad helyam thesbiten dicens.
Surge: et vade in sareptam sydonior:
et manebis ibi. P̄cepi ibi enī mulieri
vidue: ut pascat te. Surrexit: et abiit
in sareptam sydonie. Cūq venisset ad
portā ciuitatis: apparuit ei mulier vidu
a colligens ligna. Et uocauit eā: dixitq
ei. Da michi paululū aque ī uase. ut bibā
Cūq illa p̄geret ut afferret: clamauit
post tergum eius dicens. Affer michi: ob
secro: et buccellā panis ī manu tua. Que

respondit. Vuut dñs deus tuus qua non
habeo panem: nisi quātū pugillus capere
potest farine ī ydria: et paululum olei ī
lethito. En colligo duo ligna: ut īgrediar
et faciā illud michi et filio meo: ut come/
damus et moriam. Ad quā helyas apt.
Idolu timere: sed vade fac sicut dixisti. Ve
rūptamē michi p̄mū fac de ipa farinula
subcinericiū panē puulū: et affer ad me
Tibi autē et filio tuo: facies postea. Hec
autē dicit dñs deus isrl. Ydria farine nō
deficiet: ner lethitus olei minuet: usq
ad diem ī qua dabit dñs pluuiā sup
faciē terre. Que abyt: et fecit iuxta ver/
ba helye. Et comedit ipe et illa: et domus
eius. Et ex illa die ydria farine nō defecit
et lethitus olei nō ē īminutus: iuxta vbū
dñi qd locutus ē in manu helye. Feria
quarta. lectio libri hester

Domine deus rex omīpb: ī dicione tua
cūcta sunt posita: et nō est qui possit
tue resistere voluntati. Si decreueris salua/

xxiij v

re nos: Etnuo liberabim⁹? Tu eñ dñe
fecisti celū et terrā: et quicquid celi am
bitu continet⁹? Tu es deus oīm: et nō est
qui resistat maiestati tue. Et nūc dñe
rex regum deus abrahā miserē populo
tuo⁹ quia volūt nos ūmici nīri perdere:
et hereditatē tuā xp̄e delere. Ne despi
cias ptem tuam qm̄ redemisti tibi: sed
exaudi deprecationē nīram: et propicius esto
sorti et funiculo hereditatis tue. Et cō
uerte luctum nīrm i gaudiū: ut viuētes
laudem⁹ nomē tuū. Et ne claudas ora
canētiū te dñe deus noster. fferia

Maledictus vta lō ieremie ꝓphe
homo qui confidit in hoīne⁹ et
ponit carnē brachiū suū: et a dño recē
dit cor eius. Erit eñ quasi myrice i de
serto: et nō videbit cū uenit bonū. Sed
habitabit in siccitate in deserto: i terra
salsugīnis et inhabitabili. Benedictus
vir qui confidit in dño: et erit dñs fidu

cia eius. Et erit tanq̃m lignū qđ transplantat᷑ sup aquas: qđ ad humorē mittit radices suas: et nō timebit cū venit estus. Et erit foliū eius viride: et i tpe siccitatis nō erit sollicitū: nec aliquādo desinet facere fructū. Prauū est cor hominis: et inscrutabile. Quis cognouit illud? Ego dominꝰ scrutans cor. et probans renes: qui do unicuiq; iuxta uiam et iuxta fructū adinuentionū suaꝝ. Dicit dñs omnipotens.

Feria sexta. lectio libri

In diebus illis. Dixit ioseph genesis fratribus suis. Audite somniū meū qđ vidi. Putabā nos ligare manipulos i agro: et quasi consurgere manipulū meū. et stare: vosq; manipulos circūstantes adorare manipulū meū. Responderūt fratres eius. Numquid rex nr eris. aut subiciem᷑ dicioni tue? Per ergo causa somniorū atq; sermonū: inuidie et odij fomitem mīstrauit. Aliud quoq; vidit somniū: qđ narrans

fratribus ayt. Vidi p ſompniū quaſi ſolē et lunā et ſtellas vndecim: adorare me. Quod cū pr̄é ſuo et frībus retuliſſet: increpauit eum pater et dixit. Quid ſibi vult hoc ſompniū quod vidiſti. ℣ Numq̄ ego et mater tua et frēs tui adorabimꝰ te ſup terrā. ℣ Inuidebant igit eī fratres ſui: pater uero rem tacitꝰ conſiderabat. Cumq̄ fratres illius i pascendis gregibꝰ patris morarēt in ſychem: dixit ad eū iſrl. Fratres tui pascūt oues i ſychimis: veni mittā te ad eos. Quo reſpondente: pſto ſum ait. Vade et vide ſi cūcta proſpera ſint erga frēs tuos et pecora: et renūcia michi quid agat. ℣ Miſſus de ualle hebron: venit i ſychem: Inuenitq̄ eū vir errātē in agro: et interrogauit quid querēt. At ille reſpondit. Fratres meos q̄ro: indica michi ubi paſcant greges. Dixitq̄ ei vir recеſſerūt de loco iſto. Audiui aūt eos dicentes: eamꝰ i dothaim. Prexit ergo io

seph post fratres suos: et īuenit eos ī do
thaim. Qui cū vidissent eū procul. anq̄
accederet ad eos: cogitauerūt eū occidere:
et mutuo loq̄bantur. Ecce sompniator uenit:
venite occidamus eum: et mittamus ī cister
nam veterē: dicemusq̄ fera pessima de
uorauit eū. Et tūc apparebit quid illi pro
sint sompnia sua. Audiens aūt hoc ruben
nitebatur liberare eum de manibus eorum: et
dicebat. Non interficiamus aīam eius nec
effundamus sanguinē: sed proicite eū ī cister
nam hanc q̄ est ī solitudīe: manusq̄ vr̄as
seruate īnoxias. Hoc aūt dicebat: uolēs
eripe eū de manibus eorū. et reddere prī
suo. Sabbato lectio libri genesis

In diebus illis: Dixit rebecca filio suo ia
cob. Audiui prēm tuū loquētem cū esau
fratre tuo: et dicētem ei. Affer michi de
uenacōe tua: et fac cibos ut comedā: et
benedicā tibi corā dn̄o anq̄m moriar.
Nūc ergo fili mi acquiesce concilijs me

ıb: et ꝑgens ad gregem affer mihi du
ob hedos optimos: ut faciā ex eis esas
patri tuo: quibus libenter vescat. Quas
cū ītuleris et comederit: benedicat tibi
priusq̄m moriat. Cui ille respondit. Scis
ti quod esau frater meꝰ homo pilosus
sit et ego lenis. Si attrectauit me ꝑr
meus et senserit: timeo ne putet me
sibi voluisse illudere: et īducat sup me
maledictionē ꝓ benedictione. Ad quem
mater ī me sit aut ista maledictio fili
mi: tantū audi vocem meā. et ꝑgens
affer que dixi. Abiit et attulit: deditq̄
matri. Parauit illa cibos sicut nouerat
velle patrē illius: et vestibus esau ualde
bonis quas apud se habebat domi īduit
eum. Pelliculasq̄ hedorū circūdedit
manibus: et colli nuda protexit. Dedit
pulmētū: et panes quos coxerat tradi
dit. Quibus illatis dixit. Pater mi. At
ille respondit. Audio. Quis es tu fili mi.

Dixitq; iacob. Ego sum esau p̃mogenit9 tuus: feci sicut precepisti m̃. Surge: sedē et comede de venacõe mea: ut b̃dicat michi aĩa tua. Rursum ysaac ad filiũ suũ: quõ īquit tã cito ĩuenire potuisti fili mi: Cui respondit. Volũtas dei fuit ut cito michi occurreret qd̃ volebã. Dixit ergo illi ysaac. Accede huc ut tangam te fili mi: et probẽ utrũ tu sis filius meus esau. an non. Accessit ille ad pr̃em: et palpato eo dixit ysaac. Vox q̃dẽ vox iacob est: sed manus. ~~manus~~ sunt esau. Et nõ cognouit eũ: quia pilose manus similitudinẽ maioris exp̃sserãt. Benedicens ergo illi ait. Tu es filius meus esau: Respondit. Ego sum. At ille. Affer michi inquit cibos de venacõe tua fili mi: ut benedicat tibi aĩa mea. Cui cũ obtulisset cibos de venacõe tua fili mi: ut benedicat tibi aĩa mea. Cui cũ oblatos comedisset: obtulit ei etiã vinũ Cui hausto: dixit ad eum. Accede ad me: et da michi osculũ fili mi. Accessit et osculato

ē eum. Statimq; ut sensit uestimētoꝝ
eus fraglancīā: bñdicens illi ait. Ecce
odor filij mei: sicut odor agri pleni: cui
bñdixit dñs. Det tibi deus de rore celi:
et de pinguedine terre habūdancīā:
frumēti et vini et olei: et seruāt tibi
populi: et adorent te tribus. Esto dñs
fratrū tuoꝝ: et ītoruēt ante te filij ma
tris tue. Qui maledixit tibi sit maledic
tus: et qui bñdixerit tibi. bñdictionibus
repleat. Vix ysaac sermonē īpleuerat
et egresso iacob foras uenit esau. Coctosq;
de uenacōne cibos: intulit patri dicens.
Surge pater mi et comede de uenacōne
filij tui: ut benedicat michi aīa tua. Dix
itq; illi ysaac. Quis eñ es tu? Qui res
pondit. Ego sum filius tuus p̄mogenitus
esau. Expauit ysaac stupore uehemēti:
et ultra qm̄ credi potest admirans ayt.
Quis igit ille est qui dudū captā uenacī
onē attulit michi et comedi ex oīb9 p̄us

qm̄ tu ueīres. Benedixiq3 ei et erit be
nedictus. Auditis esau sermōib9 patris:
irrugiit clamore magno: et consternat9
ait. Benedic etiā et michi: pater mi. Qui
ayt. Venit german9 tuus fraudulenter:
et accepit benedictionē tuā. At ille sub
iūxit. Iuste uocatū est nomē eius iacob.
Supplantauit eī me: en altera uice. Pri
mogeīta mea āte tulit: et nūc scd̄o subripuit
bn̄dc̄oez meā, Rursuq3 ad prēz, Nūquid non
reseruasti. ait et michi benedictionem.
Respondit ysaac. Dn̄m̄ tuū illū constitui:
et om̄es fratres eius seruituti illius sub
iugaui. Frumēto et vino stabiliui eū.
et tibi post hec fili mi ultra q̄d faciā.
Cui esau ait. Nū vnā tantū bn̄dictionē
habes pater. Michi quoq3 obsecro ut
benedicas. Cūq3 eiulatu magno fleret:
motus ysaac dixit ad eum. In pīguedīe
terre et ī rore celi desup erit benedictio
tua, Dn̄ica tercia. Ad ephesios ~

xxvij ℣

Fratres: Estote ymitatores dei sicut
filij kmi.ⁿ et ambulate in dilectiõe
sicut et xpūs dilexit nos: et tradidit se
metipm pro nobis oblacionē et hostiā
deo in odorem suauitatis. ℣ Fornicatio
autē et omis īmūdicia aut auaricia.ⁿ
nec nōiet̄ in uobis: sicut decet sanctos.
aut turpitudo.ⁿ aut stultiloquiū.ⁿ aut
scurrilitas que ad rem nō ptinet: sed
magis gr̄arū actio. ℣ Hoc aūt scitote ī
telligētes: qđ oīs fornicator.ⁿ aut īmūd9.ⁿ
aut auar9.ⁿ qđ est ydolorū seruit9: non
habet hereditatē ī regno xpi et dei. ℣ Ne
mo uos seducat ī anibus uerbis. ℣ Pter
hec eni: uenit ira dei in filios diffidēcie.
℣ Nolite ergo effici ptrapes eor. Eratis
enī aliqñ tenebre.ⁿ nūc aūt lux ī dno: ut
filij lucis ambulate. ℣ Fructus enī lucis ē:
ī oīi bōitate et iustitia et ueritate,

Feria secunda lectio libri Regum ~

℣ In diebus illis: ℣ Naaman princeps mili

ne regis syrie: erat vir magn9 apud
dnm̄ suū et honorat9. Per illū enī: dedit
dn̄s salutē syrie. Erat aūt vir fortis et di/
ues: sed leprosus. Porro de syria egressi
fuerant latrūculi: et captiuā duxerāt
de terra isrl puellā puulā: que erat in
obsequio uxoris naaman. Que ait ad
dn̄am suā. Vtinā fuisset dn̄s meus ad
pphetā qui ē ī samaria: pfecto curasset
eū a lepra sua. Ingressus ē utiq; naamā
ad dnm̄ suū: et nūciauit ei dicens. Hec
et sic locuta ē puella de terra isrl. Dixitq;
ei rex syrie. Vade et mittā lr̄as ad regem
isrl. Qui cū profectus ēet et tulisset secū
decem talenta argenti: et sex milia aureos
et decem mutatoria uestimētoy: detulit
lr̄as ad regem isrl in hec uerba. Cū accepe
ris epl̄am hanc scito qđ miserim ad te na
aman seruū meū: ut cures eum a lepra
sua. Cūq; legisset rex isrl lr̄as: scidit uesti
mēta sua et ait. Nūquid deus ego sum

ut occidere possim et viuificare. quia iste
misit ad me. ut curem hoīem a lepra sua:
Aduertite et videte: qđ occasiones q̄rat
aduersū me. Cū audisset helyseus vir
dei: scidisse videlicet regē isrl uestimēta
sua: misit ad eū dicens. Cur scidisti uestimē
ta tua: Veniat ad me: et sciat pphām ee
in isrl. Venit ergo naaman cū equis et
curribus: et stetit ad ostiū domꝰ helysei.
Misitq; ad eum helyseus nūciōs dicēs. Vade
et lauare septies i iordane: et recipiet sa
nitatē caro tua: atq; mūdaberis. Iratus
naaman: recedebat dicens. Putabā quod
egrederet ad me. et stans inuocaret nomen
dñi dei sui: et tangeret manu sua locum
lepre: et curaret me. Nūquid nō meliores
sunt abana et pharphar fluuij damasci
oībus aq̄s isrl ut lauer i eis et munder:
Cū ergo uertisset se et abiret idignās: ac
cesserūt ad eum serui sui et locuti sūt ei di
centes. Pater: et si rem grandē dixisset ti
propheta: certe facere debueras. Quanto

magis qua nūc dixit lauare et mūdabēris.
Descendit itaq; et lauit ī iordane septies
iuxta sermonē uiri dei: et restituta est ca-
ro eius sicut caro pueri paruli: et mūdat⁹
ē a lepra. Reuersusq; ad uirū dei cū uniu-
so comitatu suo: uenit et stetit corā eo: et
ait. Vere scio quod nō sit alius deus in
uniuersa terra nisi tātū dñs deus israel.
fferia tercia. Lectio libri Regum
In diebus illi: Mulier quedā clamauit
ad helyseum pphetā dicens. Seruus tu⁹
uir meus mortuus ē: et tu nosti qā seru⁹
tuus fuit timēs deum. Et ecce creditor ue-
nit: ut tollat duos filios meos ad seruē-
dum sibi. Cui dixit helyseus. Quid uis ut
faciā tibi? Dic michi quid habes ī domo
tua. At illa respondit. Non habeo ancilla
tua quicqm ī domo mea: nisi parū olei quo
ungar. Cui ait. Vade pete mutuo ab oīb⁹
uicinis tuis uasa uacua nō pauca: et in-
gredere et claude ostiū cū ītrinsecus fue-
ris tu et filij tui: et mitte inde in oīa uasa

xxix

her. Et cū plena fuerint tolles. Juit ttacꝫ
mulier: et clauſit oſtiū ſup ſe et ſup filios
ſuos. Illi offerebāt vaſa: et illa ī fundebat
Cūcꝫ plena fuſſent uaſa: dixit ad filium
ſuū. Affer michi adhuc uas. Et ille rīndit
Non habeo. Ꝯtetitꝫ oleū. Venit aūt illa:
et īdicauit hoī dei. Et ille. vade īquit et
uēde oleū: et redde creditori tuo. Tu aūt
et filij tui viuite de reliquo, fferia quar,

Et dixit dominꝰ ta. lcō libri exodi
Honora patrē tuū et matrē tuā: ut
ſis longeuus ſup terrā: qm̄ dns deus tuus
dabit tibi. Non occides. non mechaberis.
nō furtū facies: nō loquer is contra pxi
mū tuū falſū teſtīoniū. Non concupiſces
domū proximi tui: nec deſiderabis uxorē
eius. Non ſeruū. nō ancillā. nō bouē.
nō aſinū: nec oīa que illius ſunt. Cūctus aūt
populus uidebat voces et lampades: et
ſonitū buccine. ſteterūt procul: dicētes
moyſi. Loquere tu nobis: et audiemus.
Nō loquat nobis dns: ne forte moriam.

Et ait moyses ad populū. ℣ Nolite timere.
Vt enī probaret vos uenit deus? et ut ter
ror ipius esset ī uobis: et nō peccaretis. ℣ Ste
titq; populꝰ dēlonge. ℣ Moises aūt accessit
ad caligīnē: ī qua erat deus. ℣ Dixitq; ptērea
dīs ad moysen. ℣ Hec dices filys yſrl. Vos
vidistis: quod de celo locutꝰ sum uob. ℣ Nō
facietis deos argenteos: nec deos aureos
facietis vobis. Altare de terra facietis
michi: et offeretis sup illud holocausta et
pacifica vestra. Oues vās et bones: ī
oī loco in quo mēoria fuerit noīs mei,
feria qūta lectio ihēremie prophete
℣ In diebus ill': factū est uerbū dnī ad me
dicens. ℣ Sta in porta domꝰ dnī: et ꝑdica
ibi uerbū istud et dic. Audite uerbū dnī
oīs iuda? qui ingrediemī p portas has:
ut adoretis dnm. ℣ Hec dicit dīs exercituū:
deus yſrl. Bonas facite vias vās et stu
dia vā: et habitabo uobiscūq; ī loco isto.
℣ Nolite confidere ī uerbis mēdacij dicentes.
Templū dnī? templū dnī: tēplū dnī est.

Dñm si bene direxeritis vias vras et stu
dia vra: si feceritis iudiciū inter virū et
pximū suū: aduene et pupillo et vidue
nō feceritis calūpniā: nec sanguinē innoc
tem effuderitis in hoc loco: et post deos
alienos nō ambulaueritis i malū vo
bismetipsis: habitabo uobiscū i loco isto:
in terra qm dedi pribus vris. a seculo
et usq in sclm. Dicit dns omps, Feria
sexta lectio libri numeri

In diebus illis: Cōueneruūt filij israhel
ad moisen et aaron: et versi i seditionē
dixerūt. Da nobis aquā: ut bibam9. In
gressusq moyses et aaron. dimissa mul
titudine tabernaclm federis: corruerūt
proni i terrā. Clamaueruntq ad dnm
atq dixerūt. Dne deus audi clamorē ppli
huj: et aperi ei thesaurū tuū fontē
aque viue: ut sanata cesset murmuratō
eorum. Et apparuit gla dnī super eos. lo
cutusq est dns ad moysen dicens. Tolle
virgam et congrega populū tu et aaron

frater tuus: et loquumī ad petrā cōrā eis:
et illa dabit aquā. Cūq; eduxerit aquā de
petra: bibet oīs multitudo et uumēta eor
Tulit igit moyses uirgā que erat i cōspec
tu dnī sicut p̄cepat ei: congregata multi
tudine ante petrā: dixitq; eis. Audite re
belles et incredili. Nūquid de petra hac uob
aquā poterimus elicere. Cumq; eleuasset
moyses manū p̄cussit uirga bis silicē:
egresse sūt aque largissime: ita ut populus
biberet et uumēta. Dixitq; dns ad moysen
et aaron. Quia non credidistis michi ut
sanctificaretis me coram filiis isrl: non
introducetis hos populos i terrā quā dabo
eis. Hec ē aqua contradictiōis: ubi iurga
ti sunt filii isrl contra dmn et sanctificatus
est in eis. Sabbato lcō danielis pphe

In diebus illo. Erat uir in babylone: et
nomē eius ioachim. Et accepit uxorem
nomine susannā filiā helchie: pulchrā nimis
et timētem deū. Parentes enī illius cum
essent iusti: erudiebant filiā suā scdm

legem moysi. Erat aũt ioachim diues ual
de: et erat ei pomeriũ vicinũ domui sue:
et ad ipm confluebãt iudei: eo quod esset
honorabilior oim. Et constituti sũt duo
seniores iudices ī ãno illo: de quibꝫ locutus
ē dñs: qua egressa ē iniquitas de babilõe
a senioribꝫ iudicibꝫ: qui videbãt regere
populũ. Isti frequẽtabãt domũ ioachi:
et ueniebant ad eos oẽs que habebant
iudicia. Cum aũt populus reuertisset
meridie: ingrediebat susãna: et deam
bulabat ī pomerio viri sui. Et videbãt
eam seniores cottidie īgredientem et deam
bulantẽ: et exarserunt ī concupiscẽtia
eius. Et euerterũt sensũ suũ: et declina
uerũt oculos suos ut nõ viderẽt celum:
neꝫ recordarent iudiciorꝫ iustorꝫ. Factũ
ē autem cũ observarent diem aptũ qñ
eam possent tueri sola: ingressa est
aliqñ sicut heri et nudius tertiꝫ cũ duabꝫ
solis puellis: voluitꝫ lauari ī pomerio.
Estus quippe erat. Et nõ erat ibi quisqm

preter duos senes ibi absconditos cōtemp-
lantes eam. Dixit ergo puellis. Afferte mi
oleū et smigmata: et ostia pomerij clau-
dite ut lauer. Cū autē egressē essent puel-
le: surrexerūt duo senes: et accurrerunt
ad eam et dixerūt. Ecce ostia pomerij clau-
sa sunt: et nemo nos videt. Cui obrem as-
sentire nobis: et cōmiscere nobiscū. Quod
si nolueris: dicemꝰ testimoniū contra te
qd' fuerit tecum iuuenis: et ob hanc cau-
sam emiseris puellas a te. Ingemuit
susāna et ait. Angustie michi sunt vndiq;
Si enī hoc egero mors michi ē: si aūt nō
egero non effugiā manus vrās. Sed me
lius est michi absq; ope īcidere ī manus
vrās: quā peccare ī conspectu dnī. Et ex
clamauit voce magna susāna. Exclama
uerūt aūt et senes: aduersus eam. Cum
aūt audissent clamorē in pomerio. facili
domusꝰ irruerūt ꝙ posticiū: ut viderēt
quidnam esset. Postq̄m aūt senes locuti
sunt: erubuerūt serui uehemēter: quia

nūquā ductus fuerat ſermo hyuuſcemo
di de ſuſānā. Et facta eſt dies craſtina. Cū
q̄ ueīſſet populꝰ ad virū eius ioachim.
uenerūt et duo p̄ſbiteri pleni īiqua co
gitacōe aduerſus ſuſānā: ut interficerēt
eam. Et dixerūt corā populo Mittite ad
ſuſānam filiā helchie: vxorē ioachim.
Et ſtatim miſerūt. Et uenit cū parentibꝰ
et filijs: et vniuerſis cognatis ſuis. Ha
bant igit ſu: et oīes qui nouerāt eam.
Conſurgētes aūt duo p̄ſbiteri ī medio
populi: poſuerūt manꝰ ſup caput eius.
Que flens: ſuſpexit ad celum. Erat ēi
cor eius. Fiduciā habens ī dño. Et dixe
runt p̄ſbiteri Cum deambularemꝰ ī
pomerio ſoli ingreſſa ē hec cū duabus
puellis: et clauſit oſtia pomerij: et di
miſit puellas. Venitq̄ ad eam adoleſ
cens qui erat abſconditꝰ: et cōcubuit
cū ea. Porro nos cū eſſemꝰ in angulo
pomerij: videntes iniquitatē cucurrimꝰ
ad eos: et vidimꝰ eos piter cōmiſceri.

Et illū quidē nō q̄uim⁹ comp̄hendere.ꝛ qua
fortior nobis erat: et aptis ostijs exiluit
Hanc autē cū apphendissemus.ꝛ interro
gauim⁹ qusnā esset adolescens: et noluit
indicare nobis. Hui⁹ rei testes sumus.
Credidit eis multitudo quasi senibus po
puli et iudicibus: et ꝺempnauerūt eam
ad mortē. Exclamauit aūt voce magna
susāna et dixit. Deus eterne.qui absco
ditorū es cognitor.ꝛ qui nosti oīa aīaq̄m̄
fiant: tu scis q̄m falsum contra me tulerūt
testimoniū. Et ecce morior.ꝛ cū horū nichil
fecerim: q̄ isti malitiose cōposuerūt aduer
sum me. Exaudiuit autē dñs voce eius Cūq̄
ducerēt ad mortē.ꝛ suscitauit deus spm̄
pueri iunioris: cui nomē daniel. Et ex
clamauit voce magna. Mūdus ego sū:
a sanḡne hui⁹. Et uersus oīs populꝰ
ad eū dixit. Quis ē sermo iste quē locutꝰ
es.ꝛ Cum aūt staret ī medio eor dixit. Sic
fatui filij isrl'. nō iudicātes neq̄ qd̄ verū
est ꝺgnoscentes: condempnastis filiam

xxxvij.

israhel. Reuertimī ad iudiciū: qm̄ fal/
sum testimoniū locuta sunt aduersus eā.
Reuersus ē populꝰ cū festinacōe. Et dix/
it ad eos daniel. Sepate eos ab inuicem
procul: et diiudicabo eos. Cū ergo diuisi
essent alter ab altero. vocauit vnum
de eis: et dixit ad eum. Inueterate die/
rum malox. nūc aduenerūt pcta tua
que operabaris prius: iudicās iudicia ī
iusta. inocētes opp̄mens et dimittens
noxios: dicēte dño. Innocētē et iustum
nō interficies. Nūc ergo si uidisti eam
dic sub qua arbore videris eos colloquē/
tes sibi. Qui ait. Sub cyno. Dixit aūt
ei daniel. Recte mētitus es ī caput tuū.
Ecce enī angelus dñi acceptā sentētiam
ab eo scindet te mediū. Et amoto eo.
iussit veīre alterū: et dixit ei. Semen
chanaan et nō iuda. species decepit te:
et concupiscētia subuertit cor tuū. Sic
faciebatis filiabus israhel: et ille timētes

loquebant ad uobis. Sed nō filia uda sustinuit ūquitatē vrām. Nūc ergo dic mī sub qua arbore cōsp̄henderis eos collo quētes sibi. Cui aut. Sub p̄no. Dixit aūt ei daniel. Recte mētitꝰ es et tu: i caput tuū. Manet enī angelus dñi gladiū habens: ut secet te mediū: et īterficiat uos Exclamauit itaq; oīs cētus uoce magna: et bñdixerūt deo qui saluat sperantes ī se. Et cōsurrexerūt aduersus duos p̄sbiteros: cōuicerat enī eos daniel ex ore suo falsum dixisse testimoniū. Fecerūtq; eis sicuti male egerāt aduersū p̄ximū: et īterfecerūt eos. Et saluatꝰ ē sāguis īnoxius in die illa, **Dominica ī medio quadragesima. Ad galathas ~**

Fratres: Scriptum est: qm̄ abrahā duos filios habuit. Vnū de ācilla: et vnū de libera. Sed qui de ācilla, scdm carnē natus est: qui aūt de libera, p̄ repromissionē. Que sunt p allegoriā

xxxiij.

dicta. Hec em̄ sunt duo testamēta. Vnū quidem a mōte syna ī seruitutē gene rans: que ē agar, Sina em̄ mons est in arabia, qui cōuict9 est ei que nūc ē ihr̄l'm) et serut cū filys suis. Illa autē que sursum ē ihr̄l'm libera est: que est mater nr̄a. Scriptū est em̄. Letare sterilis que nō paris: erūpe et clama q̄ nō parturis: quia multi filij deserte magis q̄m eius que habet virum. Nos autem frēs: sc̄d'm ysaac ꝓmissiōis filij sumus. Sed quō tūc is qui sc̄d'm carnē natus fuerat ꝑsequebat eum qui sc̄d'm sp̄m: ita et nūc. Sed quid dicit scriptūa? Eice ancillā: et filiū eius. Non em̄ hered erit filius ancille: cū filio libere. Itaq; frēs: iam nō sum9 ancille filij sed libere. Qua libertate xp̄s nos liberauit

fferia secunda. Lectio libri Regum

In diebus illis: Venerūt due mulieres meretrices ad regē salomonē: steterūtq;

cora eo. Quarū vna ait. Obsecro mi dñe
ego et mulier hec habitabamꝰ in domo
vna: et peperi apud eā ī cubiculo. Tercia
vero die postq̄m ego peperi: peperit et hec
Et eramꝰ simul: nullusq; alius in domo
nobiscū: exceptis nobis duabus. ¶ Mortuꝰ
ē autē filius mulieris huiꝰ nocte: dormi
ens quippe oppressit eum. Et consurgēs in
tempeste noctis silēcio: tulit filiū meū de
latere meo ancille tue dormientis: et collo
cavit ī sinu suo. Filiū aūt filiū qui erat
mortuus: posuit ī sinu meo. Cūq; surrexis
sem mane ut darem lac filio meo: appa
ruit mortuus. Quē diligētius ītuēs cla
ra luce: deprehendi nō esse meū quem
genueram. Respondit altera mulier. ¶ Nō
est ita: sed filius tuus mortuꝰ est: meus
aūt vivit. E contrario: illa dicebat. ¶ Mē
tris. ¶ filius quippe meꝰ vivit: et filius tuꝰ
mortuus ē. Atq; ī hūc modū: contēdebāt
coram rege. Tūc rex ait. Hec dicit filius

meus viuit. et filius tuus mortuus est:
et ista respondet. nō sed filius tuus mor
tuus est: et filius meus viuit Dixit ergo
rex. Afferte michi gladiū. Cūq; attulisset
gladiū corā rege ait. Dividite īfantem
vivū ī duas ptes. et date dimidiā ptem
vni: et dimidiā ptem alteri. Dixit autē
mulier cui⁹ filius erat vivus ad regem:
cōmota sūt quippe viscera eius sup filio
suo. Obsecro mi dñe. date illi īfantem
vivū: et nolite īterficere eū. Econtrario:
illa dicebat. Nec mihi nec tibi: sed dividat.
Respondēs aūt rex ait. Date huic īfantē
vivū: et non occidat. Hec est enī mater
eius. Audiut itaq; oēs isr̄l iudiciū quod
iudicasset rex: et timuerūt regem. vidē
tes sapiam dei esse in eo. ad faciendum
iudicium, fferia 3ª. lō libri exodi
In diebus illis: locutus est dñs ad moy
sen dicens. Descende de mōte. qua per
cauit populus tuus: quē eduxisti de ter
ra egipti. Recesserūt cito de via: quam

ostendisti eis. Fecerūtq; sibi vitulū ydolū/
lem: et adorauerūt: atq; īmolātes ei hos/
tias dixerūt. Isti sunt dñi tui yrl: qui te
eduxerūt de terra egipti. Rursūq; aut dñs
ad moysen. Cerno quod populus iste dure
cervicis sit: dimitte me ut irascat furor
meus contra eos: et deleam eos: faciāq;
te ī gentē magnā. Moyses aūt: orabat
dnm deū suū dicens. Cur dñe irascitur
furor tuus contra pplm tuū quē eduxisti
de terra egipti ī fortitudīe magna. et ī
manu robusta: ne forte dicant egipcij
callide eduxit eos ut īterficeret. ī mōtib9:
et deleret de terra. Quiescat ira tua: et
esto placabil sup nequitia populi tui. Re/
cordare abraham. ysaac. et yrl seruoz
tuoz: quibus iurasti p temetipm dicens.
Multiplicabo semen vrm sicut stellas
celi: et vniuersā terrā hanc de qua locu/
tus sum dabo semini vrō: et possidebunt
eam semp. Placatusq; ē dñs: ne faceret
malū qd locut9 fuerat. aduersus populū

xxxvi

suum, fferia quarta. Ezechielus

Et dicit dñs. Sanctificabo Phete
nomẽ meũ magnũ: ut sciãt gẽtes
quia ego dñs: cũ sanctificat⁹ fuero ĩ uob
oram eis. Tollam quippe uos de gentib⁹
et congregabo uos de uniuersis terris: et
adducam vos ĩ terrã uestrã. Et effundã
sup uos aquã mũdam: et mũdabimĩ ab
omnibus ĩquinamẽtis vẽris: et ab vniũsis
ydolis vẽris mũdabo uos. Et dabo uobis
cor nouũ: et spm nouũ ponã ĩ medio vẽri
Et auferam cor lapideum de carne vãr:
et dabo uobis cor carneũ: et spm meũ
ponã ĩ medio vẽri. Et faciã ut ĩ pceptis
meis ãbuletis: et iudicia mea custodia
tis: et opemini. Et habitabitis ĩ terra
quã dedi patribus vẽris: et eritis michi
in populũ: et ego ero uobis ĩ deũ. Dicit
dominus omnẽs, lectio ysaie phete

Et dicit dñs. Lauamini: mũdi esto
te: auferte malũ cogitationum

vrarū ab oculis meis. Quiescite agere
puerse: discite bñ facere. Querite iu
dicū: subuenite oppresso: iudicate pupil
lo: defendite viduam: et uenite et argu
ite me dicit dñs. Si fuerīt pcā vra ut
coccinū: quasi nix dealbabūt. Et si fue
rint rubra quasi vermiculus: uelut la
na alba erūt. Si uolueritis et audieri
tis me: bona terre comedetis. Dicit dñs
omps, fferia qūta lectio ii. Regū
In diebus illis: Venit mulier sunamitis
ad helyseū pphetā: i mōtē carmeli. Cūq;
uidisset eam vir dei de contra: ait ad
giezi puerū suū. Ecce sunamitis illa ueīt
vade i occursū eius: et dic ei. Recte ne a
gitur cū ta te. et cū viro tuo: et cū
filio tuo. Que dixit. Recte. Cūq; ueīsset
ad virum dei i mōtem: apphendit pedes
eius. Et accessit giezi: ut amoueret eā.
Et ait homo dei. Dimitte illam: aīa em
eius i amaritudie est. et dñs celauit me:

xxxvij

et non ī dicatur michi. Que dixit illi. ſ Nū
quid petrum filū a dño meo? ¶ ſ Nunquid
non dixi tibi ne illudas me. ¶ Et ille aut
ad giezi. Accinge lumbos tuos: et tolle
baculū meū ī manū tua et vade. Si oc-
currerit tibi homo: nō ſalutes eū. Et ſi ſa
lutauerit te quiſpiam: nō reſpondeas
illi. Et pones baculū meū: ſup faciē pue
ri. Porro mater pueri ait. Viuit dñs
et viuit aīa tua: quia nō dimittā te. Sur
rexit ergo: et ſecut⁹ ē eam. Giezi autē
p̄ceſſerat eos: et poſuerat baculū ſuper
faciē pueri: et nō erat vox neq; ſenſus
Reuerſusq; eſt giezi in occurſū eius: et
nūciauit ei dicens. ſ Non ſurrexit puer
Ingreſſus ē ergo helyſeus domū: et ecce
puer mortuus iacebat ī lectulo eius. In
greſſusq; clauſit oſtiū ſup ſe et ſuper
puerū: et orauit ad dñm. Et aſcendit:
et īcubuit ſup puerū: poſuitq; os ſuum
ſup os eius: et oculos ſuos ſup oculos

eius: et manus suas sup manꝰ eius. et
īcurvavit se sup eum: et calefacta est
caro pueri. At ille reversus: deambula
vit ī domo semel huc et illuc. Et ascen
dit et īcubuit sup eum. et oscitavit pu
er septies: et apꝰuit oculos. Et ille voca
vit giezi: et dixit ei. Voca sunamitem
hanc: Que vocata: īgressa ē ad eum.
Qui ait. Tolle filiū tuū. Venit illa. et
corruit ad pedes eius: et adoravit sup
terrā. Tulitqz filiū suū: et egressa ē. He
liseus vero reversus ē in galgala.

Feria sexta lectio libri Regum

In diebus illis: Egrotavit filius mulieris
mr̄isfamilias. et erat languor fortissimꝰ
ita ut nō remaneret in eo alitus. Dixit
ergo ad helyam. Quid michi et tibi vir
dei. Ingressus es ad me. ut rememora
rentur īiquitates mee et īterficeres fi
liū meū. Et ait ad eam helyas. Da m̄
filiū tuū. Tulitqz eū de sinu illiꝰ: et

portauit ī cenaculū ubi ipe manebat.
Et posuit sup lom suū: et clamauit ad do
minū et dixit. Dne deus mei. etiā ne
viduā apud quā ego vt cūq; sustentor
afflixisti vt interfices filiū ei⁹? Et expan
dit se atq; mē sus ē sup puerū tribꝰ vi
bus: clamauitq; ad dnm et ait. Dne deus
meus: reuertat⁹ oro aīa pueri istius ī
uiscera eius. Et exaudiuit dns vocem
helye: et reuersa ē aīa pueri intra eū
et reuixit. Tulitq; helyas puerū: et de
posuit eum de cenaculo ī inferiorē domū
et tradidit matri sue. et ait illi. En viuit
filius tuus. Dixitq; mulier ad heliā. Nūc
in isto cognoui q̄m vir dei es tu: et uer
bum dnī ī ore tuo verū est Sabbato. Ioō

Et dicit dns deus. In tpe ysaie
placito exaudiui te: et in die salutis
auxiliatꝰ sum tui. Et seruaui te et dedi
te ī fedus populi: ut suscitares terrā: et
possideres hereditates dissipatas. Vt

dicetes hys qui vincti sunt exite: et hys
qui in tenebris reuelamini. Super vias
pascent: et in omnibus planis pascue eor
Non esurient neq sitient: et non per
et eos estus et sol: quia miserator eorū
reget eos. et ad fontem aquarū potabit
eos. Et ponā omnes montes meos in viā:
et semite mee exaltabūt. Ecce isti delon
ge uenient: et illi ecce ab aquilone et ma
ri: et isti de terra australi. Laudate celi
et exultet terra: iubilate mōtes laudē:
qua consolatus ē dns populū suū: et
pauperm suor misereb̄itur. Et dixit syō.
Dereliquit me dns: et dns oblitus est
mei. Nūquid obliuisci pt mulier in
fantem suū. ut nō misereat filio uteri
sui. Et si illa oblita fuerit: ego tamē
non obliuiscar tui. Dicit dns omps,

Dnica i passione dni. ad hebreos

Fratres: Cristus assistens ponti
fex futuror bonor: p amplius

xxxix

et ꝓfectius tabernaclm nō maūſtrm
idest nō huiꝰ creacionis: neq; ꝓ ſanguinē
hircoꝝ aut uitulorꝝ: ſed ꝓ ꝓꝑm ſanguinem
nem ītrouuit ſemel in ſcā: eterna re
dempcōe īuēta. Si enī ſanguis hircoꝝ
et thauroꝝ. et cinis vitule aſperſus.
īquinatos ſanctificat ad emūdacionē
carnis. quātomagis ſanguis xpi qui
ꝓ ſpm̄ ſcm̄ ſemetipm̄ obtulit īmaculatum deo emūdabit ꝰ ſcīām nrām ab
opibus mortuis ad ſeruiendū deo viuē
ti. Et ideo noui teſtamēti mediatoꝝ
eſt. ut morte ītercedente ī redēpcionē
earū ꝓuaricacōm que erant ſub ꝓꝑo
ri teſtamēto: repromiſſionē accipiant
qui vocati ſunt. eterne hereditatis. In
xpō ihū dnō nrō. fferia 2ª lcō Jone
ſd diebus ill. ſcm̄ eſt uerbū Aphete
dñi: ad ionā Aphetā ſcdo dicens. Sur
ge. et vade in niniuē ciuitatē magnā:

et ꝑdicta in ea predicatione quã ego loq̃r
ad te. Et surrexit ionas: et abiit ī ninuẽ
uerba uerbũ dñi. Et niniue erat ciuitas
magna: itinere trium dierũ. Et cepit io
nas ītroire ī ciuitatẽ itinere diei vnĩ
Et clamauit et dixit. Adhuc quadraginta
dies: et ninue subuertet. Et crediderũt
viri ninuite ī dño: et ꝑdicauerũt ieiu
nium: et uestiti sunt saccis a maiore
usq; ad minorẽ. Et puenit uerbũ ad regẽ
ninue: et surrexit de solio suo: et abie
cit uestimẽtũ suũ a se: et indutus ẽ sac
co: et sedit ī cinere: et clamauit et dixit
ī ninue ex ore regis et ꝓcerũ eius di
cens. Homines et iumenta et boues et
pecora: nõ gustent quicquã nec pascãt:
et aquã non bibant. Et operiant saccis
hoĩes et iumenta: et clamẽt ad dñm. ī
fortitudine. Et uertat vir a via sua ma
la: et ab iniquitate que est ī manibus
eorũ. Quis scit si uertat et ignoscat

xl.

deus. et reuertat⁹ a furore ire sue. et nō
pibimus.⁹ Et vidit deus opa eorū. quia
uersi sunt de via sua mala: et misert⁹
ē deus sup malicia quā locut⁹ fuerat
ut faceret eis et nō fecit, fferia ter,
⁊ diebus ill': cia. lectio danielꝫ pphe,
Congregati sunt babylonij ad regē:
et dixerūt ei. Trade nobis danielē qui
bel destruxit: et draconē interfecit,
Alioquin: iterficiem⁹ te et domū tuā.
Vidit ergo rex quod irruerēt i eū uehe
menter.⁹ et necessitate ꝑpulsus: tradi
dit eis danielem. Qui miserūt eum in
lacū leonū: et erat ibi sex diebus. Por
ro in lacu erant leones septem.⁹ et da
bant⁹ eis cottidie duo corpa et due oues
Et tunc nō data sunt eis: ut deuorarēt
danielem. Erat autē habacuc pphetа
in iudea: et ipe coquebat pulmētū: et
ītruerat panes i alueolo: et ibat in

campū ut ferret messoribus. Dixitq; ā
gelus dnī ad abacuc. Fer prandiū qd
habes ī babilonē danielī: qui ē ī lacu
leonū. Et dixit abacuc. Dne babilonē
nō vidi: et lacū nescio. Et apprehendit eū
angelus dnī ī uertice eius: et portauit
eū capillo capitis sui: posuitq; eum in
babylone sup lacū ī impetu spūs sui. Et
clamauit abacuc dicens. Daniel serue
dei: tolle prandiū quod misit tibi deus.
Et ait daniel. Recordatus es eī mei dne
deus meus: et non dereliquisti diligētes
te. Surgensq; daniel comedit. Porro
angelus dnī: restituit abacuc ocius in
loco suo. Venit ergo rex die septima:
ut lugēret danielē. Et uenit ad lacū et
itrospexit: et ecce daniel sedens ī ter me
diū leonū. Et clamauit rex voce mag
na dicens. Magnus es dne deus daniel
Et traxit eum de lacu. Illos aut̄ qui

xlii v

pdicionib eius causa fuerant ītromisit:
et deuorati sunt ī momēto cōrā eo. Et
rex ait. Pauēt omnes habitātes ī vni
uersa terra deū danel: qui ipe est li
berator et saluator: faciēs signa et mi
rabilia ī celo et ī terra. Et tulerunt
danielem de lacu leonū, Sferia quar
ta lectio libri leuitici

In diebus illis: locutus est dñs ad filios
israhel dicens. Ego dñs deus vr. Non
facietis furtum: non mētiemi: nec de
cipiet vnusquisq; proximū suū. Non p
ierabis ī nōie meo: nec pollues nomē
dei tui. Ego dñs. Non facies calūpniā
proximo tuo: nec vi oppmes eum. Non
morabit opus mercenarij apud te: usq;
mane. Non maledices surdo. nec cōrā
cecū pones offendiculm: sed timebis do
minū deū tuū: qua ego sum dñs. Non

faces quod ⁊ iquū est: nec ⁊ iuste iudicabis
Non consideres psonā pauperis: nec ho
nores vultū potentis. Juste iudica prō
tuo. Nō eris crīmiator: nec susurro in
popul'. Non stabis contra sanḡnē proxi
tui. Ego dns. Non oderis fratrē tuū
in corde tuo: sed publice argue eū: ne
habeas sup illo peccatum Nō quires
ultionē: nec memor eris ⁊ iurie ciuium
tuor. Diliges proximū tuū: sicut teipm.
Ego dns. Leges meas custodite, fferia
quīta ḥd danielis prophete ~

Omine deus ne despicias populum
tuū: neq; auferas misdiam tuā a
nobis: pter abraham dilcm tuū: et ysa
ac seruū tuū: et isrl' sanctū tuū: quib⁹
locutus es pollicens qđ multiplicares
semen eorum velut stellas celi: et sicut
yarenā que est ī lictore maris. Cui
dne ⁊minuti sum⁹ plusqm̄ oēs gentes

sumusq; hūles ī vniuersa terra hodie
propter pcā nr̄a. Et nō est in tempe
hoc princeps et pphēta. et dux neq; ho
locaustū: neq; sacrificiū: neq; oblacio:
neq; īcensum: neq; locus p̄mician cor̄ā
te: ut possim⁹ īuenire miseriā tuam.
Sed ī aīa contrita et spū hūilitatis
suscipiamur. Sicut ī holocaustū arietū
et thaurox: et sicut in milibus agnox
pinguiū: sic fiat sacrificiū nr̄m ī con
spectu tuo hodie ut placeat tibi: q̄m
non ē confusio confidentib⁹ in te. Et nūc
sequim⁹ in toto corde et timem⁹ te: et
querim⁹ faciē tuam. Ne confundas
nos. sed fac nobiscū iuxta māsuetudiē
tuam et sc̄dm multitudiēm miserico
die tue. Et exue nos ī mirabilib⁹ tuis:
et da gloriā nomī tuo dn̄e. Et confundāt
omēs: qui ostendūt seruis tuis mala
Confundant in ōipotentia: et robur

eorū conterat⁹ et sciant quia tu es dñs
deus solus: et gloriosus sup omēz terrā.
Feria sexta. Lectio ieremie pphete
In diebus ill: dixit ieremias. Dñe:
omnes qui te derelinquūt confundentur.
Recedentes a te i terra scribent⁹: qm de
reliquerūt venā aquarū viuēciū dm̄m
Sana me dñe et sanabor: saluū me fac
et saluus ero: qm̄ laus mea es tu. Ecce
ipi dicūt ad me. Vbi ē uerbum dm̄i: ue-
niat. Et ego nō sum turbat⁹ te pasto
rem sequens: et diem hominis nō desi-
raui tu scis. Quod egressum est de la
bijs meis: rect̄m in conspectu tuo fuit.
Non sis mihi tu formidini: spes mea
tu in die afflictionis. Confundant⁹ qui
me psequūt⁹: et nō confundar ego. Pa
ueant illi: et nō paueā ego. Induc sup
eos diem afflictiōis: et duplici cōtrici
one contere eos dñe deus nr̄,

xliij.

In die palmarum. Ad philipenses

Fratres. Hoc sentite in vobis: quod et in xpō ihū. Qui cum ī forma dei esset: nō rapinā arbitratꝰ est. esse se equalem deo: sed semetipm exinanuit formā servi accipiens. In similitudīem hoīm factus: et habitu inventꝰ ut homo. Humiliauit semetipm. factus obediens usq; ad mortē: mortē aūt crucis. Propter quod et deus illū exaltauit. et donauit illi nomē qđ est sup omē nomē: ut ī noīe ihū oē genu flectat. celestiū terrestriū et īfernoꝝ Et oīs lingua cōfiteat. quia dñs ihūs xpūs ī gloria est dei patris, Feria secunda. Lectio ysaie prophete

In diebus illis: Dixit ysaias. Dñe deus aperuit michi aurem. ego aūt nō contradico: retrorsum non abij. Corpus meū dedi percutientib9: et genas meas vellen

tibus. Jfacies meā nō auerti: ab īcre
pantibus et ꝟspuētibus īme. Dns deꝰ
auxiliator meus: ideo nō sum ꝟfusus.
Jdeo posui facīē meā ut petrā durissi
mam: et scio qm nō confundar. Juxta
est: qui ustificat me. Quis contradicat
michi. ꝰ Stemus simul. Quis ē aduersa
rius meus. ꝰ Accedat ad me. Ecce dns
deus: auxiliator meus. Quis est qui
ꝺtempnet me. ꝰ Ecce quasi oēs uesti
mētum cōterent: tinea comedet eos.
Quis ex uobis timēs dnm audiēs uocē
serui sui. ꝰ Quis ambulauit ī tenebris
et non ē lumē ei. ꝰ Speret ī noīe dnī:
et īnitat sup dnm deū suū, Jferia
tertia. lectio ieremie ꝓphete.
In diebus ill': Dixit ieremias. Tu do
mine demōstrasti michi et cognoui:
tu ostendisti michi studia eoꝝ. Et ego
quasi agnus mansuetus qui portatur
ad victimā: et nō ꝺgnoui quia cogita

uerũt sup me consilia dicẽtes. ℣ Mittam⁹ lignũ in panẽ eius: et eradam⁹ eũ de terra uiuẽtiũ: et nomẽ eius nõ memoret⁹ ampliꝰ. Tu aũt dñe sabaoth qui udicas iuste: et probas renes et corda: uideã ultionẽ tuã ex eis. Tibi ẽi reuelaui causam meã dñe deus meus

feria quarta. lectio ysaie prophete.

Quis est iste qui uenit de edom tinctis uestibus de bosra: ℣ iste formosus in stola sua: gradiens ĩ multitudĩe fortitudĩs sue. Ego qui loquor iustitiã: et ꝓpugnator sum ad saluandũ. Quare ergo rubrũ ẽ ĩdumẽtũ tuũ: et uestimẽta tua sicut calcãtiũ ĩ torcular: ℣ Torcular calcauꝰ solus et de gẽtibꝫ nõ est uir mecũ. Calcauꝰ eos in furore meo: et ꝯculcauꝰ eos ĩ ira mea. Et aspersus ẽ sanguis eorũ sup uestimẽta mea: et oĩa indumẽta mea ĩquinaui. Dies ultionis ĩ corde meo: ãnus retributionis

mee uenit. Circūspexi: et non erat auxiliator. Quesiui: et nō fuit qui adiuuaret. Et saluauit m̄i brachiū meū: et indignatio mea ipa auxiliata est michi. Miserationū dn̄i recordabor: laudē dn̄i ām̄ta: sup oīa que reddidit nobis dn̄s deus noster, lectio ysaie prophete.

In diebus illis: Dixit ysaias. Dn̄e: qs̄ credidit auditui nr̄o et brachiū dn̄i cui reuelatum ē.ª Et ascendit sicut virgultum cor̄ā eo: et sicut radix de terra sitienti: et non est species ei neq; decor. Et vidimꝰ eum et nō erat aspectus: et desideraumꝰ eū despectū et nouissimū virorū: virū dolorū: et sciētē infirmitatem. Et quasi absconditꝰ vultus eiꝰ: et despectus. Vnde nec reputauumꝰ eū. Vere languores nr̄os ipe tulit: et dolores nr̄os ipe portauit, Et nos putauumꝰ eum quasi leprosū et passum a deo:

xlv v

et hūiliatū. Ipē aūt vulneratꝰ ē ꝓpter
ūquutates nr̄as: attritus est ꝓpter scele
ra nr̄a. Disciplina pacis nr̄e sup eum:
et liuore eus sanati sumꝰ. Omnes nos
qꝫ oues errauimꝰ: vnusquusqꝫ ī viā suā
declinauit. Et dn̄s posuit ī eo: ūquutates
oūm nr̄m. Oblatus est quia ipe voluit: et
nō aperuit os suū. Sicut ous ad occisio
nem ducet̄: et quasi agnus coram tondē
te se obmutescet: et nō apiet os suū. De
angustia et de iudicio sublatus est. Ge
nerationē eus qus enarrabit: Quia
abscisus ē de terra viuēcium. Propter sce
lus populi mei ꝑcussi eum: et dabit ipios
pro sepultura, et diuites pro morte sua:
eo qꝫ ūquitatē nō fecerit: nec dolus fuit
in ore eus. Et dn̄s uoluit conterere eū:
in ifirmitate. Si posuerit pro pcō aiaz
suā: videbit semē longeuū: et voluntas
dn̄i in manu eus diriget̄. Pro eo quod

laborauit aīa eius: videbit et saturabit.
In scientia sua iustificabit ipe iustus seruꝰ
meos multos: et īiquitates eorū ipe por
tabit. Ideo dispertiam ei plurimos: et
fortium diuidet spolia. pro eo qd tradi
dit ī mortē aīam suā: et cū sceleratꝭ re
putatus est. Et ipe pcta multoꝝ tulit: et
pro transgressoribus rogauit, fferia
qūta. lectio e bī p apli ad corith
Fratres. Cōuenientibus vobis in
vnū: iam nō est dñicam cenam
manducare. Vnusquisq enī: suā cenam
psumit ad māducandū. Et alius quidē
esurit: alius autem ebrius est. Nūquid
domos non habetis ad manducādū et
bibendū. aut ecclesiā dei dtemptis. et
confunditis eos qui nō habent. Quid
dicam uobis? laudo uos: in hoc nō lau
do. Ego enī accepi a dño: quod et tra
didi uobis. Qm dñs ihesus in qua noc
te tradebat accepit panem. et gratias

agens: fregit et dixit. Accipite et man
ducate. Hoc est corpus meū qđ pro uobis
tradet̄: hoc facite ī meā ꝺm̄oracoēz.
Similiter et calicem: postquā cenauit
dicens. Hic ē calix nouū testamētū in
meo sanḡine: hoc facite quotiensc̄unq; bi
beritis ī meam ꝺm̄oracoēm. Quotiēs
cūq; manducabitis pan̄ē hunc et calicē
bibetis: mortē dn̄i ānūciabitis, donec
ueniat. Itaq; quicūq; manducauerit pan̄ē
uel biberit calicē dn̄i indigne: reus erit
corpis et sanḡnis dn̄i. Probet autem
seipm̄ homo: et sic de pane illo edat:
et de calice bibat. Qui ēm̄ manducat
et bibit indigne: iudiciū sibi māducat
et bibit: non diiudicans corpus dn̄i. Ido
inter uos multi ifirmi et inbecilles: et
dormiūt multi. Quod si nosmetipos di
udicarem9: nō utiq; udicarem. Dum
udicam̄ aūt a dn̄o corripim̄: ut non
cū hoc mūdo dampnem̄. In die

In paraſceñen. lectio ſine titulo ℣

In tribulatione ſua: mane ꝛſurgent ad
me. Venite et reuertamur ad dñm: quia
ipe cepit et ſanabit nos: plaget et cura
bit nos. Viuificabit nos poſt duos dies:
i die tercia ſuſcitabit nos: et viuemus
in conſpectu eius. ℣ Sciemus ſequemurq;
ut cognoſcamꝰ dnm. Quaſi diluculum
preparatꝰ eſt egreſſus eius: et veniet
quaſi ymber nobis temporaneus et ſe
rotinus terre. Quid faciā tibi effraym
quid faciā tibi iuda: ℣ Miſericordia vra
quaſi nubes matutina: et quaſi ros ma
ne ptranſiens. Propter hoc dolaui i
prophetis: occidi eos i verbis oris mei:
et iudicia tua quaſi lux egrediēt. Quia
miſericordiam volui et non ſacrificiū: et ſcie
tiam dei plus quā holocauſta, lcō 2ª
℣ In diebus illꝰ: Dixit dñs ad moyſen et
aaron i terra egipti. ℣ Menſis iſte vobis
prīcipiū meſuꝫ: primus erit i menſibꝰ

xlvij

ān. loquimini ad vniuersū cetū ifrl:
et dicite eis. Decima die mensis hui⁹:
tollat vnusquisq; agnū p familias
et domos suas. Sin autem minor est
numer⁹ ut sufficere possit ad uescēdū
agnū: assumet vicinū suum q̄ iūctus
est domui eius: uxta numerū aiaꝝ
que sufficere possint ad esum agni. E
rit aūt agnus absq; macula: masculus
ānuculus. Juxta quem ritū tolle
tis et hedum: et seruabitis eū usq;
ad quartādecimā diem mensis hui⁹.
Jmmolabitq; eum vniuersa multitu
do filioꝝ ad uesp̄m: et sumēt de sanḡ
ne ac ponent sup vtrūq; postem: et
īsup̄liminaribus domoꝝ: in quibus
comedent illum. Et edent carnes noc
te illa assas igni: et azimos panes
cū lactucis agrestibus. Non comede
tis ex eo crudum quid nec coctū aq̄

sed assum tātū igni. Caput cū pedibus
eius et īteſtinis vorabitis: et os eius
nō ofringetis: nec remanebit ex eo qđ
quam usq; mane. Si qđ ꝛesiduū fuerit:
igne comburetis. Sic autē comedetis il
lum. Lenes vr̄i os cingetis: calciamē
ta habebitis ī pedibus: tenētes bacu
los ī manibus: et comedetis festinātes
Est em̄ pasce: idest transitus dn̄i,
In sabbato scō pasche. lectio p̄ma
In principio: creauit deus celū et
terram. Terra aūt erat īanis et va
cua: et tenebre erant sup̄ faciē abyssi
et spiritus dei ferebat sup̄ aquas.
Dixitq; deus. Fiat lux. Et facta ē lux
Et vidit deus lucem qđ esset bona: et
diuisit lucē ac tenebras. Appellauitq;
lucem diem: et tenebras noctē. Fact̄umq;
est uespe et mane: dies vnus. Dixit
quoq; deus. Fiat firmamētū ī medio

aquaz: et diuidat aquas ab aquis, Et fecit
deus firmamētū: diuisitq; aquas q̄ erāt
sub firmamēto: ab hys que erant sup
firmamētū. Et factū est ita. Vocauitq;
deus firmamētū celū. Et fm̄ est uespe
et mane: dies secūdus. Dixit uero deus,
Congregent aque que sub celo sunt in
locū vnū: ut appareat arida. Factūq; ē
ita. Et uocauit deus aridam terrā: con
gregacōesq; aquarū appellauit māria.
Et vidit deus quod ēet bonū: et ait. Ger
minet terra herbā uirētem et facie
tem semē. et lignū pomifer faciens
fructū iuxta genus suū: cuius semen
in seipō sit sup terram. Et factū ē ita.
Et protulit terra herba uirētē et af
ferentē semen iuxta genus suū. et lignū
faciens fructū: et habens vnūquodq;
semētem scdm̄ speciē suā. Et vidit dñs
quod ēet bonū: factūq; uespe et māe

dies tertius. Dixit autē deus. ſiant lumi
naria ī firmamēto cēli. et diuidāt diem
ac noctem: et ſint ī ſigna et tpa et dies
et ānos: ut luceant ī firmamēto cēli: et
illūent terrā: Et factū eſt ita. ſfecitq; de
duo magna lūaria. lūare maiꝰ ut pre
eſſet diei: et lūare minꝰ ut p̄eſſet nocti.
Et ſtellas. Et poſuit eas ī firmamento ce
li ut lucerēt ſup terrā: et p̄eſſent diei et
nocti: et diuiderēt lucē ac tenebras. Et
vidit deus quod ēet bonū: et ſctm ē ueſpe
et mane dies quartus. Dixit etiā deus
Producant aque reptile aīe vuētis:
et uolatile ſup terram: ſub firmamēto
cēli. Creauitq; deus cete grandia: et
oēz aīam vuētem atq; motabilem
qm̄ p̄duxerant aque ī ſpecies ſuas: et
oē uolatile ſcd̄m genus ſuū. Et vidit
deus qd̄ eſſet bonū benedixitq; ei dicēs
Creſcite et multiplicamini: et replete

aquas maris: aues sup multiplicet sup
terram. Et factū est ues spe et mane:
dies quītus. Dixit quoq deus. Pducat
terra aīam uuētem in gne suo: uumē
ta. et reptilia. et bestias terre: secūdū
species suas. Ftmq est ita. Et fecit deus
bestias terre iuxta species suas: iumēta
et omne reptile terre i genere suo: Et vi-
dit deus quod ēet bonū: et ait. Faciam9
hoīem ad ymaginē et similitudiem nrām
et pīt piscibus maris et uolatilib9 ce-
li: et bestijs. vniuersq creature: et om̄
reptili quod mouet in terra. Et creauit
deus hoīem ad ymaginē suā: ad yma-
ginem dei creauit illū: masculū et feāz
creauit eos. Benedixitq illis deus et ait.
Crescite et multiplicamini: et replete
terrā et subiicite eam: et dnāmini pis-
bus maris: et uolatilib9 celi: et vniuer
sis aīantibus que mouēt super terram.

Dixitq̄ deus. Ecce dedi uobis omē herbam uirētem et afferētem semē super terrā: et uniuersa ligna que habent in semetipsis semētem generis sui: ut sint uobis in escam et cūctis aīantib⁹ terre: omnīq̄ uolucri celi: et uniuersis q̄ mouentur ī terra: et ī quibus ē aīa uiuens: ut habeant ad uescendū. Et ftm̄ est ita. Viditq̄ deus cūcta que fecerat: et erāt valde bona. Et factum ē uespere et mane: dies sextus. Igit̄ pfecti sunt celi et terra: et omīs ornatus eor̄. Compleuitq̄ deus die septimo opus suū quod fecerat: et requieuit die septimo ab uniuerso opere quod patrarat, Lectio secunda.

Factum est in uigilia matutina: et ecce respiciens dñs sup castra egyptiorum p colūpnā ignis et nubis. interfecit exercitū eor̄: et subuertit rotas curruū: ferebantq̄ ī profundū. Dixerut

l.

ergo egrpcij. ffugiamus israhelem:
dñs em̄ pugnat pro eis contra nos.
Et ait dñs ad moysen. Extende manū
tuā sup mare: ut reuertāt aque ad egrp
cios: sup curros et equites eor. Cūq; extē
disset moyses manū contra mare: reuer
sum est p̄mo diluculo ad p̄orem locum
ffugientibusq; egyptijs occurerūt aque:
et inuolut eos dñs in mediis fluctibz. Re
uerseq; sunt aque: et opuerūt currus et
equites cūcti exercitus pharaonis: qui se
quētes ingressi fuerāt mare. ffide vnus
quidē sup fuit ex eis. ffilij aūt israh̄ p̄rexe
runt p̄ medium sicci maris: et aque eis
erant quasi pro muro a dextris et a si
nistris. Liberauitq; dñs in die illo israh̄
de manu egyptiorū: et viderūt egrp
cios mortuos sup litus maris: et manū
magnā q̄m exercuerat dñs contra eos.
Metuitq; populus dn̄m: et crediderūt

domino et moysi seruo eius. Ioō terna

Apphendent septem mulieres virū
vnū in die illa: dicētes. Panē nrm
comedēmus: et uestimētis nris opiem:
tantūmodo inuocet nomē tuū super nos.
Aufer oprobriū nrm. In die illa erit ger
men dnī i magnificētia et gloria: et
fructus terre sublimis: et exultatio hys
qui saluati fuerīt de ysrl. Et erit: oīs
qui relictus fuerit in syon et residuus
in ihrlm sanctus vocabit: oīs qui
scriptus ē i uita in ihrlm. Si abluerit
dns sordem filiarū syon: et sanguinē
ihrlm lauerit de medio eius: spiritu
iudicij et spū ardoris ⁊ creabit dns
sup oīem locū montis syon et ubi inuo
catus est nubē p diem et fumū et splē
dorem ignis flāmātis i nocte. Super
oēz enī gloriā protectio et tabernaculū
erit i vmbraculū diei ab estu: et i secu

.li.

rutatem et absconsionem: a turbine
et a pluuia, lectio quarta,

Et hereditas seruoꝝ dñi.ꝛ et uis
tricia eorum apud me dicit dñs.
Omnes sitientes: venite ad aquas. Et q̃
nõ habetis argẽtum, properate. emite
et comedite. Venite,ꝛ emite absq; ar
gento et absq; ulla commutacõe: vinũ
et lac. Quare appenditis argentum
non in panibꝫ.ꝛ et laborẽ vrm in saturi
tate.ꝫ Audite audientes me et comedite
bonũ: et delectabit in crassitudine aiã
vã. Inclinate aurẽ vãm: et uenite ad
me. Audite: et viuet aia vã. Et feri
am uobiscũ pactũ sempiternũ: mise
ricordias dauid fideles. Ecce testẽ pplis
dedi eum: ducẽ ac pceptorẽ gentibus
Ecce gentẽ quã nesciebas vocabis.ꝛ et
gentes que nõ cognouerũt te ad te
current propter dominũ deũ tuũ: et sctñ

ysrahel qui glorificauit te. Querite do
minū dū ītueniri potest: ītocate eū
dum prope est. Derelinquat impius
viam suam: et vir īiquus cogitacões
suas: et reuertat ad dnm et miserē
bit eius: et ad deū nrm: qm multus
est ad ignoscēdum. Non em cogita
ciones mee cogitacões vē: neq; vie
vē vie mee dicit dns. Quia sicut ex
altant celi a terra: sic exaltate sunt
vie mee a vijs vr̄is: et cogitaciones
mee a cogitacōibus vr̄is. Et quomodo
descendit ymber et nix de celo: et illuc
ultra nō reuertit: sed ītebriat terrā
et infundit eam. et germīare eā facit
et dat semē serenti et panē comedēti:
sic erit verbū meū quod egredietur de
ore meo. Non reuertetur ad me va
cuū: sed faciet q̄cūq; volui: et p̄sperabit
in hijs ad que misi illud: qua ī letitia

ly.

egrediemū: et ī pace deducemū. Montes
et colles cantabūt corā uobis laudem:
et oīa ligna regionis plaudent manu.
Pro saliūca ascendet abies: et pro urti
ca crescet myrtus. Et erit dominus no
minatus in signū eternū: qđ nō aufe
retur, Ad colocenses

Kres. Si cōsurrexistis cū xpō: que
sursum sūt q̄rite: ubi xp̄us ē ī dextera
dei sedens. Que sursū sunt sapite: nō
que sup terram. Mortui em̄ estis: et
uita vr̄a abscondita ē cū xpō ī dō. Cū
em̄ xp̄us apparuerit uita vr̄a: tūc et
vos appebitis cū xpō in gloria. In
die pasche. Ad corinth

Katres: Expurgate vet9
fermētum: ut sitis noua
conspersio: sicut estis azi
mi. Etenī pascha nr̄m:
īmolatus est xp̄us. Itaq;

epulemur. Non in fermēto veteri: neq; in fermēto malicie et nequicie: sed in azimis sinceritatis et veritatis,

Feria secunda. lectio actuū apl'oꝝ

In diebus illis: Stans petro in medio plebis dixit. Viri fratres: vos scitis quod frm̄ est uerbū p vniuersā iudeā incipiens em̄ a galylea post baptis mū qd' p̄dicauit iohānes: Ihm̄ a naza reth quō vnxit eum deus spiritu scō et virtute, qui ptransiuit benefaciē do et sanādo oēs oppressos a dyabolo: qm̄ deus erat cū illo. Et nos testes sum⁹ oīm que fecit in regiōe iudeoꝝ et ihr'lm: quē occiderūt suspendētes in ligno. Hūc deus suscitauit tercia die.ª et dedit eū manifestū fieri nō oī populo: sed testib⁹ p̄ordinatis a deo.ª nobis qui māducauim⁹ et bibim⁹ cū illo: postq̄m resurrexit a mortuis. Et p̄cepit nobis. p̄di-

dicare populo: et testificari qua ipe ē
qui ꝺstitutus est a deo iudex viuor et
mortuor. Huic oīs pphete testimoniū
phibent: remissionē peccator accipere
p nomē eius. oīes qui credūt in eum,

fferia tercia. Actuum apostolorū.

In diebus illis: Surgens paulus: et ma
nu silentiū inducens ait. Viri fratres
filij generis abraham et qui ī vobis ti
ment deū: vobis verbū salutis hui⁹
missum est. Qui em habitāt hierl'm et
principes eius: ignorātes illū et voces
pphetarū que p oīne sabbm legūt: iu
dicātes impleuerūt: et nullā causam
mortis inuenientes ī eo: petierūt a pyla
to ut interficerēt eum. Cūq; ꝺsumasset
oīa que de eo scripta erant: deponē
tes eū de ligno: posuerūt ī monumēto
Deus vero suscitauit eū a mortuis: die
tercia. Qui visus est per dies multos:

hys qui simul ascenderant cū eo de ga-
lylea in ihr̄l'm: qui usq; nūc sunt testes
eius ad plebem. ¶Et nos uobis ānūcia-
eam que ad pr̄es nr̄os repromissio fc̄a
est: qm̄ hanc deus adīpleuit filys nr̄is.
resuscitans ihm̄ xp̄m dn̄m nr̄m, ¶Feria
IN diebus illi: Aperiens qr̄ta. Actuum
petrus os suū dixit. ¶Viri israhelite: et
qui timetis deum. audite. ¶Deus abrahā
et deus ysaac. et deus iacob: deus pr̄m
nr̄or̄: glorificauit filiū suū ihm̄: quē
vos quidem tradidistis: et negastis āte
faciem pylati: iudicāte illo dimitti. ¶Vos
autē scm̄ et iustū negastis: et petistis
virū homicidā donari uobis. ¶Auctorē
vero vite īterfecistis: quē deus suscita-
uit a mortuis: cuius nos testes sumus.
Et nūc fratres scio quia p ignorāciam
fecistis: sicut et principes vr̄i. ¶Deus aūt
qui pnūciauit p os oim̄ pphetar̄ pas-

Xpm suum: impleuit sic. Penitemini igitur
et conuertimini ut deleantur vestra peccata

Feria quinta. lectio actuum apostolorum

In diebus illis: Angelus domini locutus
est ad philippum dicens. Surge et vade
contra meridianum: ad viam que descendit
ab ihrlm in gazam: hec est deserta. Et sur-
gens abiit. Et ecce vir quidam ethiops.
eunuchus potens candacis regine ethi-
opum: qui erat super omnes gazas eius:
venerat adorare in ihrlm. Et reuerte-
batur sedens super currum suum: legensque y-
saiam prophetam. Dixit autem spiritus philip-
po. Accede: et adiunge te ad currum istum.
Accurrens autem philippus: audiuit illum
legentem ysaiam prophetam. Et dixit. Putas
ne intelligis que legis. Qui ait. Et quo
possum nisi aliquis ostenderit michi.
Rogauitque philippum ut ascenderet: et se-
deret secum. Locus autem scripture hic erat

quã legebat. Tanqm̃ ouis ad occisionẽ
ductus est: et sicut agnus coram tondẽte
se obmutescet: et nõ aperiet os suũ. In hu
militate iudicii eius sublatum ẽ. Gene
rationẽ eius quis enarrabit. Cm̃ tolle
tur de terra vita eius. Respondẽs autẽ
eunuchus: philippo dixit. Obsecro te. de
quo pphã dicit hoc de se an de alio aliq̃o. ℣
Aperiens aũt philippus os suũ et incipiẽs
a scr̃ptura ista: euãgelizauit illi ihesũ.
Et dum irent p viam: venerũt ad quã
dam aquã. Et ait eunuchus. Ecce aqua.
Quid phibet me baptizari. ℣ Dixit aũt
philippus. Si credis ex toto corde licet
Et respondens eunuchus ait. Credo fi
lium dei esse ihm̃ xp̃m̃. Et iussit stare cur
rũ. Et descenderũt vterq; in aquã. ℣ philp
pus et eunuchus: et baptizauit eũ. Cũ
aũt ascendissent de aqua. ℣ spus dn̄i ra
puit philippum: et amplius nõ vidit

lv.

cum eunuchus. Ibat aūt p viā suā gaudēs.
Philippus aūt: ūuentus est in azoto.
Et ptransiens euāgelizabat ciuitatibz
ūctis: donec ueīret cesaream. fferia
Karissimi: xp̄us sexta. Petri apli
Rsemel pro ptīs nr̄is mortuus est: iustus pro iniustis
ut nos offeret deo. Mortificatos quidem
carne: vuuificatos aūt spiritu. In quo
et hys qui ī carcere erant: spūaliter ue
niens p̄dicauit. Qui ītredulι fuerant
aliq̄n: q̄n expectabat dei pacientia: ī
diebus noe cū fabricaret archa: ī qua
pauci. idest octo aīe salue facte sūt per
aquam. Quod et nos nūc similis forme
saluos facit baptisma: nō carnis depo
sitio sordiū: sed sc̄ie bone ītterroga
tio in deum. Per resurrectionē ihū xp̄i
qui est in dextera dei, Sabo. pet̄ apli,
Rmū: Deponētes om̄em malicīā et
Roēm dolum: et simulacōes

et ⁊iudiab.⁊ et oēs detractiones.⁊ sicut
modo geniti ⁊fantes racionabiles sine
dolo lac ⁊cupiscite: ut ⁊ eo ⁊escatis in
salutem. ℣i tamē gustastis. qm̄ dulcis
est dn̄s. Ad quē accedentes lapidē ⁊iuū
ab hoīibus quidē reprobatū.⁊ a deo aūt
elc̄m et honorificatū: et ip̄i tanquam
lapides ⁊iui superedificamī domos spiri
tales.⁊ sac̄dociū sanctū.⁊ offerre spirita
les hostias. acceptabiles deo.⁊ p̄ ihesū
xp̄m. ℙropter qd̄ ⁊tinet scriptura.
Ecce ponā in syon lapidem sūmū.⁊ an
gularē.⁊ elc̄m.⁊ p̄ciosum: et oīs qui
crediderit ⁊ eum nō ⁊fundet.⁊ Vobis ⁊
gitur honor credentibus. ℕon creden
tibus aūt.⁊ lapis quē reprobauerūt edi
ficantes: hic factus est ⁊ caput anguli.
Et lapis offensiois et petra scandali.⁊
hys qui offendūt verbo: nec ⁊edūt in
quo et positi sunt. Vos autem

lvi

genus electum: regale sacerdociū: gens sancta: populꝰ acquisicōis: ut v̄tutes ā nūcietis eius. qui de tenebris uos uocauit ī admirabile lumē suū. Qui aliqñ nō populus: nūc aūt populꝰ dei. Qui nō consecuti misdiā: nūc aūt misdiam cōsecuti, Dñica in octa paschæ. Iohānis

Karissimi: Omē qđ apostoli ~ natum ē ex deo: uincit mūdū. Et hec est victoria q̄ uīcit mūdū: fides nostra. Quis ē aūt qui uīcit mūdū. nisi qui credit qm̄ ihesus ē filius dei. Hic est qui uenit p aquā et sanḡnē: ihūs xp̄ūs. Non ī aqua solum: sed ī aqua et sanḡne. Et sp̄ūs est qui testificat̄: qm̄ xp̄ūs ē veritas. Qm̄ tres sunt: qui testimoni ū dant ī terra. Sp̄ūs aqua et sanguis. Et hy tres: unū sunt. Et tres sūt: qui testimoniū dant ī celo. Pater: uerbum: et sp̄ūs sanctus. Et hy tres: unū sunt.

Si testimoniū hoim accipimꝰ: testimoniū
dei maius est. Quōm hoc ē testimoniū dei
quod maius ē: quia testificatꝰ ē de filio
suo. Qui credit ī filiū dei habet testimo
niū dei in se, Dñica 2ª. Petri aplī.

Rmi: xpūs passus est pro nobis.ꝛ
Rnobis relinquēs exemplū: ut seqꝝ
mini uestigia eius. Qui pcm nō fecit:
nec inuentus ē dolus ī ore eius. Qui cū
malediceretꝰ: nō maledicebat. Cū pate
retur: nō ꝺminabat.ꝛ Tradebat aut
udicāti se iuste: qui pcā nrā ipe ptu
lit in corpe suo sup lignū.ꝛ ut pcīs mor
tui. iustitie uiuamꝰ: cuꝰ liuore sanati
estis. Eratis em aliqñ sicut oues errā
tes. Sed uersi estis nūc: ad pastorē et
epm aiārum uestrarū, Dñica tertia

Rdissimi: Obsecro uos: petri aplī
tamq̄ aduenas et pegrinos.ꝛ ab
stinere uos a carnalibꝰ desideriis: que

militant aduersus aiam. Cōuersacōez
vām inter gentes habētes bonā: ut ī
eo qd tractant de uobis tāqm de male
factoribus: ex boīs opibus uos cōsidera
tes: glorificent deum ī die uisitatoīs.
Subiecti estote oī hūane creature:
pter deum. Siue regi: quasi p̄cellēti.
Siue ducibus tanqm ab eo missis: ad
vindictā malefactoz: laudē vero bonoz
Quia sic ē uolūtas dei: ut benefacien
tes obmutescere faciatis īprudentiū
hoīm ignorātiā. Quasi liberi: et non
quasi velamē habētes malicie liber
tatem: sed sicut serui dei. Oīes hono
rate: fraternitate diligite: deū time
te: regem honorificate. Serui: subdi
ti estote: ī oī timore dominis. nō
tm bonis et modestis. sed etiā discolis,

Rmi: **Dominica qrta. Jacobi apli,**

Oīe datum optimū et omne

donū ꝓfectum de sursum est: descendēs
a patre luminū. Apud quē nō est trās
mutacio: nec vicissitudinis obūbracio
Volūtarie genuit nos uerbo veritatis
ut simus ūcrū aliqd̄ creature eius. Da
tis fratres mei dilāssimi. Sit aūt oīs
homo velox ad audiendū: tardus aut̄
ad loquendū: et tardus ad irā. Ira em̄
viri: uſtriam dei nō opat̄. Propter
quod abiciētes oīem īmūdiciā. et ha
bundāciā malicie: ī mansuetudiē susci
pite insitum uerbū: quod potest salua
re aīas uestras. ¶ Prima die Capi
tulis generalis Epla. Cum ꝓplerent̄
dies. lxx ¶ Secunda die Epistola
Ab initio et ante secula, C ¶
Tercia die Epla Cueso dñe, xvmj.
¶ Dñica quīta. bti iacobi apostoli
Karissimi: Estote factores uerbi
et non auditores tantū: fallen

teb uosmetipōb. Cruia si quis auditor
est uerbi. et nō factor: hic ꝺparabit~
viro considerāti uultū natiuitatis sue
ī speculo. Considerauit em̄ se et abyt:
et statī oblitus est qualis fuerit. Cru
aūt pspexerit in lege pfecte libertatis
et pmanserit ī ea: nō auditor obliuio
sus factus. sed factor opis: hic beatus
ī facto suo erit. Si quis autē putat se
religiosum ēe. nō refrenāb linguā suā:
sed seducēb cor suū: huj9 vana ē reli
gio. Religio mūda et īmaculata apud
deum et pīem hec est: visitare pupil
los et viduas in tribulacōe eorū: et
īmaculatū se custodire ab hoc seculo,

In Rogacionibus iacobi apostoli.

Rmū: Confitemī alterutrū peccata
Rnra: et orate p ūuicē ut saluemī
Multū em̄ ualet: deprecatio usti assidua.
Helyas em̄ homo erat similis nobis

passibilis: et oratione orauit ut nō plu
eret sup terrā et nō pluit ānos tres. et
menses sex. Et rursum orauit. et celum
dedit pluuiā: et terra dedit fructū suū
Si quis aūt ex uobis erauerit a ueri
tate. et conuerterit quis eum: sciat debet
qm̄ qui cōuerti fecerit peccatorem ab
errore uie sue saluabit aiam eius a mor
te: et operit multitudinem peccatoy.

In vigilia ascensionis. Actuū apl̄oy

In diebus illis: Multitudinis credēn
tiū erat cor unū: et aīa una. Nec quis
quā eorū que possidebat aliquid suum
ee dicebat: sed erant illis oīa communia
Et v̄tute magna reddebant apli testi
monū resurrectionis ihū xpi dn̄i nr̄i
et gratia magna erat in omnibus illis.
Neq em̄ quisquā egens erat inter illos
Quotquot em̄ possessores domoy aut

agroꝝ erant: uendentes afferebant
ꝓia eoꝝ que uẽdebãt: et ponebãt ãte
pedes apl̃oꝝ. Diuidebat aũt singulis
prout cuiq; opus erant, In die ſãcto
Primum Actuũ apl̃oꝝ
quidẽ ſermonẽ feci de
omnibus o theophile: q̃
cepit ihesus facere et
docere: usq; ī diem qua
ꝓcipiens apostolis per
ſpiritum ſanctũ quos elegit assũptus
est. Quibus et ꝓbuit ſeipm̃ viuũ post
passionẽ ſuã: in multis argumẽtis. p
dies quadraginta apparẽs eis: et loquẽs
de regno dei. Et cõuescens ꝓcepit eis ab
ihrusolimis ne discederẽt: ſed expecta
rẽt promissionẽ patris. quã audistis
inquit p os meũ. Quia iohãnes quidẽ
baptizauit aqua: uos aũt baptizabi
mini ſpũ ſcõ non post multos hos

dies. ℣ Igitur qui uenerāt: ītrogabāt
eum dicētes. Dñe: si in tempe hoc resti
tues regnū ysrl. ℣ Dixit autē eis. ℣ Non
est vrm nosse tpa uel momēta q̄ pater
posuit ī sua potestate: sed accipietis vir
tutē supueīentis spūs sancti ī uos. et e
ritis michi testes ī ihrlm et in ōi iudea
et samaria: et usq; ad ultimū terre. Et
cū hec dixisset: uidentibz illis eleuatus
est: et nubes suscepit eum. ab oculis eorum.
Cūq; ītuerētur in celū eūtem illū: ecce duo
viri astiterūt iuxta illos ī uestibz albis
qui et dixerūt. Viri galilei: quid statis
aspicientes ī celum. ℣ Hic ihesus qui as
sumptus ē a uobis ī celū: sic veniet
quēadmodū uidistis eū eūtē ī celum,

Dñica ifra oct. ascē e beati pet apli

ahī: Estote prudentes: et vigila
te in orationibus. Ante omia autē
mutuā ī uobismetipis caritatē con

tanuā habentes: qua caritas opit mul
titudinē pectatoz. Hospitales īuicem:
sine murmuracōe. Unusquusq; sicut ac
cepit graciā ī alterutrū illam admīs
trantes: sicut boni dispensatores multi
formis gracie dei. Si quis loquit: quasi
sermōes dei. Si quis mīstrat: tanquā
ex virtute qm̄ admīstrat deus: ut in
ōibus honorificet deus. P ihm̄ xp̄m
dm̄n nostrum, In vigilia pentheoste
In diebus illis. Temptauit lectio p̄ma
deus abrahā. Et dixit ad eum. Abraha
abraham. At ille rndit. Assum. Ait illi.
Tolle filū tuū vnigēitum quē diligis
ysaac: et vade ī terrā visionis: atq; of
fer eum ibi ī holocaustū: sup vnū mōtū
quē mōstrauero tibi. Igit surgit abrahā de
nocte consurgens. straut asinū suū: du
cens secū duos iuuenes: et ysaac filium
suū. Cūq; concidisset ligna ī holocaustū

abyt ad locū quē p̄cepat ei deus. Die aūt
tertio: eleuatis oculis vidit locū procul
Dixitq; ad pueros suos. Expectate hic cū
asino: ego et puer illuc usq; p̄perantes:
postq̄m adorauerim reuertem ad uos. Tu
lit quoq; ligna holocausti: et ip̄posuit sup
ysaac filiū suū. Ip̄e uero: portabat in
mānibus ignē et gladiū. Cūq; duo p̄gerēt
simul: dixit ysaac patri suo. Pater mi.
At illi rndit. Quid uis fili? Ecce inquit
ignis et ligna: ubi ē victima holocausti?
Dixit abraham. Deus p̄uidebit sibi vic
timā holocausti fili mi. Pgebant ergo
pariter: uenerūtq; ad locū quē ostēde
rat ei deus. In quo edificauit altare: et
desup ligna composuit. Cūq; colligasset
ysaac filiū suū: posuit eū in altari sup
struem lignoz. Extenditq; manū et ar
ripuit gladiū: ut īmolaret filiū suum.
Et ecce angelus dñi de celo clamauit:

lxi,

dicens. Abraham abraham. Qui respōdit
assum. Dixitq; ei. Non extendas ma
nū tuam sup puerum: neq; facias illi q̄c
q̄m. Nūc cognou quod timeas deū: et
non pepcisti filio tuo vnigēito propter
me. Leuauit abraham oculos: viditq;
post tergum arietem: inter vepres ha
bentē cornibus. Quē assumēs: obtulit
holocaustū pro filio. Appellauitq; nomē
loci illius: dñs videt. Vnde usq; hodie
dicit: ī mōte dñs videbit. Vocauit au
tem angelus dñi abraham secūdo de ce
lo: dicens. Per metipm iurau dicit dñs:
qua fecisti. rem hanc et nō pepcisti fi
lio tuo vnigenito: benedicā tibi. et
multiplicabo semē tuū sicut stellas
celi: et velut arenā que est ī litore
maris. Possidebit semē tuū portas
īmicoz suoz: et benedicēt in semine

tuo oēs gentes terre: qua obediſti uoca
mee. Reuerſus ē abraham ad pueros ſuos: abieruntq; berſabee ſimul: et habita
uit ibi, Lectio ſecunda

In diebus illis: Scripſit moyſes cāticū
et docuit filios iſrl. Preceptuq; domino
ioſue filio nun: et ait. Confortare et eſto robuſtus: tu eī introduces filios iſrl
i terrā quā pollicitus ſum: et ego ero
tecū. Poſtq̄m ergo ſcripſit moyſes uerba legis huius i uoluīe atq; compleuit:
p̄cepit leuitis qui portabāt archā fede
ris dñi dicens. Tollite librū iſtū: et po
nite illum i lātere arche federis dñi
dei nr̄i: ut ſit ibi contra te i teſtiōniū.
Ego eī ſcio cōtentionē tuā: et ceruicē
tuā durissimā. Adhuc uiuēte me et in
grediēte uobiſcū: ſemp̄ itentioſe egiſtis contra dñm. Quātomagis cū mor

tuus fuero. Congregate ad me omnes
maiores natu per tribus vestras atque doc
tores. et loquar audientibus eis sermo
nes istos: et invocabo contra eos celum et
terram. Novi enim quod post mortem
meam inique agetis: et declinabitis cito
de via quam precepi vobis. Et occurrent vo
bis mala in extremo tempore. quando feceritis
malum in conspectu domini: ut irritetis eum
per opera manuum vestrarum. Locutus est ergo
moyses audiente universo cetu israel ver
ba carminis huius: et ad finem usque com
Appleverunt septem lectio tercia plevit,
Audi israbel mandata lectio quarta
vite: et auribus percipe ut scias
prudenciam. Quid est israel quod in terra
inimicorum tuorum es. inveterasti in terra a
liena. coinquinatus es cum mortuis. de
putatus es cum hys qui in inferno sunt.

Dereliquisti fontē sapiēcie. Nam si in
via dei ambulasses: habitasses utiq; in
pace sup terrā. Disce ubi sit sapiencia:
ubi sit v̄tus: ubi sit prudencia: vt scias
simul ubi sit longiturna vita: ubi sit lu-
mē oculox et pax. Quis ītuenit locū eius
et quis ītrouit in thesauros eius? Ubi
sunt prīcipes gētiū: et qui dnant super
bestias que sunt ī terra. Qui in aubus
celi ludunt: qui argētum thezaurizāt
et aurū ī quo confidunt hoīes: et non ē
finis possessionis eorum. Qui argētū
fabricant et sollicīti sunt: nec ē ītuentio
opm illorum. Et tamē exanimati sunt
et ad īferos descenderunt; et aly in
locū illorū surrexerūt. Juuenes viderūt
lumē: et habitauerūt sup terrā. Viā
autē discipline nescierūt: nec ītellexe
runt semitas eius: neq; susceperunt,

eam filij eorū, ā facie illorū longe fūā est. ℣ Non ē audita ī chaanan: neq; visa est ī theman. ℣ filij quoq; agar qui exquesierūt prudēciam q̄ de terra ē: negociatores terre theman et fabulatores et exquisitores prudencie et ītelligēcie. Viā aūt sapiēcie nesciuerūt: neq; memenerūt semitarū eius. ℣ Quā magna domus dei: et īgens locus possessionis eius. ℣ Magnus: et nō habet sūmacōem. Excelsus: et īmēsus. ℣ Ibi fuerūt gygantes nōiati: illi qui abī nō fuerūt statura magna: scientes bellum. ℣ Non hos elegit dñs: neq; viā disciplīne īuenerūt: ꝓpterea prevaluerūt. Et q̄m nō habuerūt sapiēciā: īterierunt propter suam īsipiēciā. Quis ascendit ī celos et accepit eam: et de

duxit de nubibus. ℣ Qui transfretauit
mare et tenuit eā: et attulit eā super
aurū eloīm. ℣ Qui est qui sciat viā eius:
neq; qui excogitet semitas eius. ℣ Sed
qui scit vniuersa nouit illam: et adiue
nit eā prudētia sua. Qui pfecit terrā
i sempiterno tpe et impleuit eā pecu
dibus. Vocauit eam: et audiuit eum
i timore. ℣ Stelle autē dederūt lumē
i custodijs suis: et letate sunt. Vocate
sunt: et dixerūt. Assumus. Et luxerūt
ei cū iocūditate. Qui fecit illas: hic deꝰ
est noster: et nō estimabit alius ad illū
Hic adiuenit oīem viā disciplinę:
et dedit illam iacob puero suo: et isrl
dilecto suo. ℣ Post hec sup terrā visus
est: et cū hoīibus conuersatus ē. Actu
In diebus illis: factū um apostoloꝝ
est cū apollo esset corinthi: et paulꝰ

pagratus supioribus ptibus veniret
ephesum: et ūueīret quosdam discipu
los. Dixitq; ad eos. Si spīm stīm acepis
tis credētes. At illi dixerūt ad eum. Sed
neq; si spiritus sanctus ē audiuimus.
Ille uero ait. In quo ergo baptizati
estis? Illi dixerunt. In iohānis bapti
mate. Dixit autē paulus. Johānes qui
dem baptizauit baptismo pēitencie
populū: dicens ī eum qui venturus es
set post ipm ut crederēt: hoc est ī ihe
sum. Hijs auditis: baptizati sunt ī no
mine dnī ihesu. Et cū īposuisset illis
manus paulus: uenit spiritus sanctus
sup eos: et loquebāt ligguis et prophe
tabant. Erant autē oēs viri: fere
duodecim. Introgressus autē synago
gam: cū fiducia loquebat p tres mē
ses: disputās et suadens de regno dei,

In die sancto. Actuum apostolor

Dum complerentur dies penthecostes: erant omēs discipuli pariter in eodem loco. Et factus est repente de celo sonus tamq̄m aduenientis spūs uehemētis: et repleuit totā domū ubi erant sedentes. Et apparuerūt illis dispārtite lingue tanq̄m ignis: sedit q̄ supra singulos eor. Et repleti sunt omēs spū scō. et cepērt loqui varijs linguis: pro ut spūs sanctus dabat eloqui illis. Erant autē in ihrl'm habitātes iudei uiri religiosi: ex oī natione que sub celo est. Facta autē hac uoce cōuenit multitudo. et mēte confusa est: quia audiebat unusquisq̄ lingua sua illos loquētes. Stupebant autē omēs: et mirabant. adūicē dicētes. Nonne ecce

omes ysti qui locūt sunt galilei. Et quo
modo nos audiuim⁹ unusquisq; līguā
nrām in qua nati sum⁹. Parthi. et me
di. et elamite. et qui habitāt mesopo
tamiā: iudeā et capadociā. ponti et
asyam. phrigiā et pamphiliā. egiptū
et ptes lybie que ē circa cyrenē: et ad
uene romani. Judei quoq; et proseliti:
cretes et arabes. audiuim⁹ eos loquētes
nris linguis magnalia dei, fferia
In diebus ⊙ secunda. actuū ap̄lor
illis: aperiens petrus os suū dixit. Vi
ri fratres. nobis p̄cepit dns. p̄dicare po
pulo et testificari: qua ipe est a deo iu
dex vivor et mortuor. Huic omes pro
phete testimoniū phibent remissionē pec
torū accipe per nomē eius: omes qui cre
dunt in eum. Adhuc loquēte petro uer
ba hec: cecidit sp̄us sanct⁹ super omes

qui audiebant uerbum. Et obstupuerūt ex circūcisione fideles qui uenerant cum petro: quia et ī nationes gracia spūs scī effusa est. Audiebant enī illos loquētes linguis: et magnificātes deū. Tunc respondit petrus. ℣ Numquid aquam quis prohibere potest ut nō baptizent hi qui spūm scm acceperūt sicut et nos? Et iussit eos baptizari ī noīe dnī nostri ihesu christi, **Feria tercia. Act' apl'or**

℣ In diebus illis. Cum audissent apli qui erant ierusolimis. quia recepisset samaria uerbū dei: miserūt ad eos petrū et iohānem. Qui cū uenissent: orauerūt pro ipis ut acciperēt spiritū scm. ℣ Nondū enī in quēqm illor uenerat: sed baptizati tm erant ī noīe dnī ihū. Tunc īponebāt manus sup illos et accipiebant spūm scm, **Feria quarta lectio libri sapiencie**

lxvi

Diligite iustitiā: qui iudicatis terrā
Sentite de dño in bonitate: et ī
simplicitate cordis querite illū. Qm̄
inuenit ab hys qui nō temptāt illū:
apparet aūt eis qui fidem habēt ī illū.
Peruerse em̄ cogitatōes sepant a deo:
probata aut̄ virtus corripit ī sapiētes
Qm̄ ī maliuolā aīam nō introibit sa-
piētia: nec habitabit ī corpe subdito
peccatis. Sanctus em̄ spūs discipline
effugiet fictū: et auferet se a cogita-
tionibus que sunt sine intellectū: et cor-
riet a supueniente iniquitate. Benignus
est em̄ spūs sapiētie: et nō liberabit
maledicū a labys suis. Qm̄ renū illi9
testis est deus: et cordis eius scrutator
est uerus: et lingue illius auditor. Qm̄
spūs dñi replebit orbem terrar: et hoc
quod continet oīa scientiā habet uocis,

In diebus illis: Stans Actuũ apl̃oꝝ petrus cũ undecim: leuauit vocem suã et locutus ẽ. Viri iudei et qui habitatis ihr̃lm vniuersi: hoc uobis notũ sit: et auribus percipite uerba mea. Non eñ sicut uos estimatis hi ebry sunt cum sit hora diei tertia: sed hoc ẽ qđ dictũ ẽ p̃ ꝓphetam iohel. Et erit ĩ nouissimis diebus dicit dñs: effundã de spũ meo sup omẽm carnẽ: et ꝓphetabũt filij vr̃i et filie vr̃e. Et iuuenes vr̃i uisiones vi debunt: et seniores vr̃i somnia somp niabũt. Et quidem sup seruos meos et sup ancillas meas: in diebus illis effũ dam de spũ meo: et ꝓphetabũt. Et dabo ꝓdigia ĩ celo sursum: et signa ĩ terra deorsum. Sanguinẽ et ignẽ: et uaporẽ fumi. Sol conuertet̃ in tenebras: et luna ĩ sanguinem: ãteq̃m ueniat dies dñi magnus et mãifestus. Et erit: oĩs

lxvy.

quicūq; ūocauerit nomē dñi ſaluus
erit, fferia qūta. Actuū aplorū
¶ In diebus illi: Philippus deſcendēs in
ciuitatē ſamarie: ꝑdicabat illis xpm̄.
Intendebāt autē turbe hys que a philip
po dicebant: ūnanimiter audietes
ſigna que faciebat. Multi em̄ eorū qui
habebant ſpūs īmūdos: clamātes uoce magna
exibant. Multi aūt paliti et claudi
curati ſunt. Factū eſt ergo magnū gau
diū in illa ciuitate. fferia ſexta act'
¶ In diebus illis: Aperiens aplorum
petrus os ſuū dixit. Viri iſrahelite:
audite uerba hec. Iheſum nazarenū
virū approbatū a deo ī uobis virtutibꝫ
et prodigijs et ſignis: que fecit ꝑ illū
deus ī medio vrī ſicut uos ſcitis: hūc
definito cōſilio et preſcientia dei traditū
ꝑ manus īiquoꝝ affigentes. īteremiſtis
Quē deus ſuſcitauit ſolutis doloribꝫ

inferni: uxta quod ipossibile erat tene/
ri ab eo. Dauid enim dicit i eum. Prouidebā
dnm coram me semp: qm a dextris est
michi ne emouear. Propter hoc dilatatū
est cor meū: et exultauit lingua mea:
insup et caro mea requiescet i spe. Qum
nō derelinques aiam meā i inferno: ne
q dabis sctm tuū videre coruptionem.
Notas michi fecisti vias vite: replebis
me iocunditate cum facie tua, Sabbato
lectio pma Johelis prophete ~

Et dicit dominus deus. Effundā
de spū meo sup omnem carnē: et
prophetabūt filij vri et filie vre. Senes ues/
tri somnia somniabūt: et iuuenes vrī
visiones videbunt. Sed et sup seruos me
os et sup ancillas meas. in diebus illis.
effundam de spū meo: et prophetabunt.
Et dabo prodigia in celo sursum: et signa
i terra deorsum. Sanguinē et ignem:
et vaporem fumi. Sol uertet i tenebras

lxvij.

et luna ī ſanguinē: anteq̄ uenīat
dies dn̄i. magnus et mān̄ifestus. Et erit.
omn̄is quicūq; īuocauerit nomen dn̄i
ſaluus erit, Ad libri leuitici
Et dixit dn̄s ad moy
ſen dicens. Loquere filijs iſrl: et dices ad
eos. Cū ī ingreſſi fueritis terr̄ā quā ego
dabo uobis. et meſſueritis ſegetem: fere
tis manipulos ſpicarū. p̄micias meſſis
uē ad ſacerdotē. Qui eleuabit faſciculū
coram dn̄o. ut acceptabilis ſit pro uobis
altero die ſabbati: et ſanctificabit illū.
Numerabitis ergo ab ipō die in quo
obtuliſtis mān̄ipulos p̄micias ſeptem
ebdomadas plenas. uſq; ad alterā dīē
expleciōis ebdomade ſeptīe: et ſic offe
retis ſacrificiū nouū dn̄o ex oīb̄us ha
bitaculis uēris. Panes p̄miciarū duos
de duabus decimis ſimile: quos eleuabit
ſacerdos coram dn̄o. Et uocabitis hūc dīē

celebẽrimũ: atq; sanctissimũ. Oñe opus
seruile: nõ facietis in eo. legitimũ sempi
ternũ erit: in cũctis habitaculis et gene
racõibus vr̃is. Dixit dñs oñ̃ps, Deut°
diebus illis: Dixit moyses. nonj
audi isr̃l: que ego p̃cipio tibi hodie. Cum
itraueris terram quã dñs deus tuus tibi
daturus ẽ possidendã: et obtinueris eam
atq; habitaueris i illa: tolles de cunctis
frugibus tuis p̃micias. et pones i cartal
lo. Pergesq; ad locũ quẽ dñs deus tuus
elegerit: ut ibi īuocet nomẽ eius. Acce
desq; ad sacerdotẽ qui fuit i diebus ill̃:
et dices ad eũ. Confiteor hodie coram dño
deo tuo. qui exaudiuit nos et respexit
humilitatẽ nr̃am: et laborẽ atq; angus
tiam: et eduxit nos de egipto i manu
forti et brachio extento: in ingẽte pa
uore in signis atq; portẽtis: et introdux
it ad locũ istum: et tradidit nobis ter

ram lacte et melle manātem. Et idarco
nūc offero p̄mitias frugū terre: quā
dñs deus dedit michi. Et dimittes eas:
in conspectu dñi dei tui. Et adorato do
mino deo tuo: epulaberis in omībus
bonis: que dñs deus tuus dederit tibi,
& diebus illis: lō libri leuitici ~
Dixit dñs ad moysen. Si in p̄ceptis me
is ambulaueritis: et mādata mea custo
dieritis et feceritis ea: dabo uobis plu
uias temporibus suis: et terra gignet
germē suū: et pomis arbores replebūt
apprehendet messui tritura vindemiā:
et vindemia occupabit sementē. Et cō
detis panē vrm̄ i saturitate: et absq
pauore habitabitis i terra vra. Dabo
pacem i finibus uris: dormietis et nō
erit qui exterreat. Auferā malas besti
as: et gladius non transibit terminos
vros. Psequmī inimicos vros: et cor

ruent coram uobis. Persequet' quinq3
de uobis centum alienos: et centu ex uob
decem milia. Cadent inimici vri i cospec
tu vro: gladio. Respicia uos et crescere
facia: multiplicabimini et firmabo pac
tu meu uobiscu. Et comedetis uetustis
sima ueteru: et uetera nouis supueni
entibus proicietis. Pona tabernacl'm
meu in medio vri: et no abiciet uos
ultra aia mea. Et ambulado iter uos
et ero uester deus: uosq3 eritis popul9
meus. Dicit dns omnipotens, lco vta.
Angelus domini descendit, .v
In diebus illis: Conuenit Act' aplor
uniuersa ciuitas: audire uerbu dni.
Videtes aut turbas iudei: repleti sut
zelo: et contradicebat hys que a pau
lo dicebant' blasphemates. Tunc con
stanter paulus et barnabas dixerut,
Vobis oportebat pmu loqui verbum

deu: sed qm̃ repulistis illud: et indignos uos iudicastis eterne vite: ecce conuerti mur ad gentes. Sic em̃ p̃cepit nobis dñs. Posui te in lumē gentiū: ut sis in salutē usq; ad extremū terre. Audiē tes aūt gentes gauise sunt: et glorifi cabant uerbū dñi. Et crediderūt quot quot erant p̃ordinati ad vitā eternā. Dissemīabat aūt uerbū dñi: p vniuer sam regionē. Judei aūt cōtauerunt religiosas mulieres et honestas: et p̃mas ciuitatis: et excitauerūt psecu tionē ī paulū et barnaban: et eiece runt eos de finibus suis. At illi excus so puluere pedum ī eos: uenerūt yco nium. Discipuli quoq; replebant gau dio et spiritu sancto. De sancta tri nitate. lectio libri apocalipsis iohannis apostoli

vacat sequens epla, aliam vide in fine libri.

In diebus illis: Vidi ostiū apertū in cælo. Et uox p̄ma qm̄ audiui tamq̄ tube loquēt̄ mecū dicens. Ascende huc: et ostendā tibi q̄ oportet fieri ato post hec. Et statī fui in spiritu. Et ecce sedes posita erat in cælo: et supra sedē sedens. Et qui sedebat: similis erat aspectu lapidis iaspidis et sardij. Et yris erat ī circuitu sedis: similis uisioni smaragdini. Et ī circuitu sedis: sedilia uiginti q̄tuor. Et sup thronos uidi ī quatuor seniores sedentes: circūamicti uestimētis albis. Et ī capitibus eor corone aureę. Et de throno p̄cedebāt fulgura: et uoces et tonitrua. Et septem lampades ardentes ante thronū: que sunt septē spūs dei. Et ɔspectu sedis: tamq̄ mare ui

treum simile cristallo. Et in medio se
dis: et in circuitu sedis: quatuor aīa
lia plena oculis ante et retro, Et aīal
pmū: simile leoni. Et scdm aīal: sile
vitulo. Et tercīū aīal: habens faciē
quasi hoīs. Et quartū aīal: simile
aquile uolāti. Et quatuor aīalia: sin
gula eor habebāt alas senas. Et in
circuitu et intus plena sunt oculis.
Et requiē non habebāt die ac nocte
dicentia. sanctus: sancts: sanctus:
dns deus oīpotens qui erat et qui est:
et qui uēturus est. Et cū darent illa
quatuor animalia gloriam et hono
rem et benedictionem sedenti super
thronū: uiuēti in secula seculor: pci
debant viginti quatuor seniores ante
sedentem i throno: et adorabāt viuē
tem in secula seculorum. Amen

In die corporis xpi. Ad corintheos.

Fratres: Ego accepi a do
mino: quod et tradidi
uobis. Qm dns noster
ihesus xpus i qua nocte
tradebat accepit panē:
et grās agens: fregit
et dixit. Accipite et māducate. Hoc
ē corpus meū quod pro uobis tradet
hoc facite i meā mēoracōēz. Simili
ter et calicem: postq̄m cenauit dicēs.
est Hic calix nouū testamētū i sangu
ne meo: Hoc facite: quocīesq̄ sumitis
i meā mēoracōem. Quocīensq̄ ei
māducabitis panē hūc et calicē bibe
tis: mortē dni ānūciabitis donec ueīat
Itaq̄ quicūq̄ māducauerit panē hūc
et biberit calicē dni indigne: reus erit
corpis et sanguinis dni. Probet autē
seipm homo: et sic de pane illo edat

et de calice bibat. Qui enī manducat
et bibit īdigne: iudiciū sibi mādūcat
et bibit: nō diudicās corpus dnī Dō
ꝑma post oct' penth'. lcō e b ioh' apli

Karissimi: Deus caritas est. In hoc
apparuit caritas dei in nobis:
quomā filiū suū vnigenitum misit deꝰ
ī mūdū: ut viuamꝰ ꝑ eum. In hoc est
caritas: nō quasi nos dilexerimꝰ deū
sed qm̄ ipe prior dilexit nos: et misit
filiū suū ꝓpiciacōem pro peccatis nr̄is,
Karissimi: si deus dilexit nos: et nos
debemus īuicē diligere. Deum nemo vidit
umqm̄. Si diligamꝰ īuicē: deus ī nob'
manet: et caritas eius ī nobis ꝑfecta
est. In hoc scimꝰ qm̄ ī eo manemus
et ipe in nobis: qm̄ de spū suo dedit no
bis. Et nos vidimꝰ et testificamr̄: qm̄
pater misit filiū suū saluatorē mūdi.

Quisquis ꝛfessus fuerit qm̄ ihesus ē filius
dei: deus ī eo manet et ipē in deo. Et
nos cognouimꝰ: et credimꝰ caritati qꝫ
habet deus ī nobis. Deus caritas est.
Et qui manet ī caritate: in deo manet
et deus ī eo. In hoc pfecta ē caritas no
biscū: ut fiduciam habeamꝰ ī die udi
cij: qua sicut ille est. et nos sumꝰ ī hoc
mūdo. Timor nō ē ī caritate: sed pfecta
caritas foras mittit timorē: qm̄ timor
penā habet. Qui aūt timet: nō ē per
fectus ī caritate. Nos ergo diligamꝰ
deum: qm̄ deus prior dilexit nos. Si
quis dixerit qm̄ diligo deū: et fratrē
suū oderit: mēdax est. Qui em̄ nō dili
git frēm suū quē uidet: deū quē non
uidet quō potest diligere? Et hoc mā
datum habemꝰ a deo: ut qui diligit de
um diligat et fratrē suum, Dominica
secunda Johannis apostoli, ~

Rarissimi: ſolite murari: ſi odit
uos mūdus. ſcim9 quomā
tranſlati ſum9 de morte ad vitā: qm̄
diligim9 frēs. Qui nō diligit: manet
in morte. Omīb qui odit frēm ſuū:
homicida ē. Et ſcitis: qm̄ oīs homicida
nō habet vitā eternam īſe manētē.
In hoc ꝯgnouim9 caritatē dei: qm̄ il
le pro nobis aiam ſuā poſuit: et nos
debemus ꝓ fratrib9 aīas ponere. Qui
habuerit ſubſtātiā mūdi et viderit
fratrē ſuū neceſſe habere. et clauſerit
viſcera ſua ab eo: quō caritas dei ma
net in eo? ſilioli mei: nō diligam9
uerbo neq; lingua: ſed ope et veritate,

Dominica tercia lectio petri apli

Rarissimi: Humiliamī ſub potētī
manu dei: ut uos exaltet ītpe
viſitationis. Omnem ſollicitudinē vrām
ꝓicientes īeum: qm̄ ipi cura eſt de

uobis. Sobry estote et vigilate: qua
aduersarius vr̄ dyabolus tamq̄ leo
rugiens circuit querēs quem deuoret.
Cui resistite fortes ī fide: sciētes eandē
passionē ei que ī mūdo ē. ux̄e frāternitati
fieri. Deus autē oīs gracie qui uocā
uit uos ī eternā suā gloriā: in xp̄o ih̄u
modicū passos: ipe p̄fician confirma
bit solidabitq̄. Ipī gloria et impiū ī
secula seculoz amen Dñica q̄rta ad
Fratres: Existimo quod romanos.
non sunt condigne passiōib hui9
temp̄is: ad futurā gloriā que reuela
bitur ī nobis. Nam expectacio crea
ture: reuelacōem filiorū dei expectat.
Vanitati em̄ creatura subiecta ē non
uolens: sed p̄pter eum qui subiecit ī spe
Quia et ipa creatura liberabit a seru
tute corruptiōis: in libertatē glorie filiu
orum dei. Scimus em̄ quod oīs crea

tura ingemiscit: et parturit usq; adhuc
Non solum autē illa: sed et nosipsi pri
mitias spiritus habentes. et ipsi intra
nos gemimus: adoptionē filiorū expectā
tes redēptionē corpis nri. In xpō ihū
dño nrō Dñica quīta. petri apostoli
Karissimi: Omnes unanimes in ora
tione estote: compatientes. fraternitatis
amatores: misericordes humiles. Non
reddentes malū pro malo. nec maledic
tum pro maledicto: sed econtrario be
nedicentes. Qua in hoc uocati estis: ut
benedictionē hereditate possideatis.
Qui enim uult vitam diligere. et videre
dies bonos. coherceat linguā a malo:
et labia eius ne loquātur dolum. Declī
net autē a malo et faciat bonū. inqui
rat pacem: et sequatur eam. Quia ocu
li dñi sup iustos: et aures eius in pces
eorū. Vultus autē dñi: sup facientes

mala. Et quis est qui uobis noceat si bonı
emulatores fueritis. ℣ Sed et si quid pati
mini propter iusticiā beati. Timorē aūt
eorum ne timueritis: ut nō turbemini
Dnm aūt xpm sanctificate ī cordibus
vēris. Dnica sexta. Ad romanos

Frēs: Quicūq; baptizati sumꝰ in
xpō ihesu: in morte ipius baptizati
sumus. Consepulti ēm sumꝰ cum illo p
baptismū in mortē: ut quō surrexit xps
tus a mortuis p gloriā patris: ita et
nos ī nouitate vite ambulemꝰ. Si ēm
complantati facti sumꝰ similitudini mor
tis eius: simul et resurrectiōis erimꝰ
Hoc scientes: quia uetus homo noster
simul crucifixus ē. ut destruat corpus
peccati: ut ultra nō seruiamꝰ peccato,
Qui ēm mortuus ē: iustificatꝰ est a
peccato. Si aūt mortui sumus cū xpō:
credimꝰ quia simul etiā viuemꝰ cum

xpō. Scientes quod xpūs surgens ex
mortuus iam moritᵉ: mors illi ultra nō
dñabitᵉ. Quod em mortuus ē pctō: mortuus est semel. Quod aūt vivit:
vivit deo. Ita et vos existimate vos mor
tuos quidē ee pctō: vivētes autem
deo. In xpō ihū dnō nrō, Dñica septia

Fratres: Humanū Ad romanos
dico: propter infirmitatē carnis
vestre. Sicut em exhibuistis mēbra
vra seruire immūdicieᵉ et iniquitati adi
iquitatē: ita nūc exhibete membra vra
seruire usticiae in sanctificationē. Cum
em servi essetis pctī: liberi fuistis
usticiae. Quē ergo fructū habuistis tūc
in quibus nūc erubescitis? Nam finis
illorū mors est. Nunc vero liberati a
pctō servi aūt facti deoᵉ habetis fruc
tum vrm in sanctificationē: finē vero
vitā eternā. Stipendia em pctī mors,

Gracia autem dei: uita eterna. In xpō
ihesu dnō nrō, Dñica octaua. Ad ro.
Fratres: Debitores sumꝰ manos
nō carni: sed sm̄ carnē vuuamꝰ
Si em̄ sm̄ carnē vixeritis: moriemī.
Si autē spū facta carnis mortificaueri
tis vuetis. Quicūq; em̄ spū dei agūt: hi
hy filij dei sunt dei. Non em̄ accepistis
spm̄ seruitutis iterum ī timore: sed ac
cepistis spm̄ adoptionis filioꝝ: in quo
clamamꝰ abba pater, Ipe em̄ spiritus
testimoniū reddit spiritui nrō: qđ sumꝰ
filij dei. Si autē filij: et heredes. Here
des quidem dei coheredes autē xpī,

Dominica nona Ad corinthios ~

Fratres: Non simus concupiscētes
malorū: sicut et illi concupierūt.
Neq; ydolatre efficiamī: sicut quidā
ex ipīs: quēadmodū scriptū est. Sedit
populus māducare et bibere: et surrex

erũt ludere. ℣ Neq; fornicem⁹.ⁿ sicut quidam ex ipis fornicati sunt: et ceciderũt una die viginti tria milia. ℣ Neq; temptem⁹ xpm̃.ⁿ sicut quidã eorũ tẽptauerũt: et a serpentibus perierũt. ℣ Neq; murmurauerit⁹.ⁿ sicut quidã eorum murmurauerũt: et perierunt. ab exterminatore. Hec aũt omnia: ĩ figura contingebant illis. Scripta sunt autẽ ad correptionẽ nr̃am: in quos fines seculorũ deuenerũt. Itaq; qui se existimat stare: videat ne cadat. Temptacio uos non apprehendat: nisi humana. Fidelis aũt deus est: qui nõ patiet⁹ uos temptari super id quod potestis.ⁿ sed faciet cũ temptatione etiã puentũ ut possitis sustinere.

Dominica decima. Ad corinthios j

Fratres: Scitis qm̃ cũ gentes essetis ad simulachra muta prout ducebamini euntes. Ideo notũ vobis fa

no: ꝙ nemo ī ſpiritu dei loquēs: dicit
anathema iheſu: Et nemo poteſt dice
re dñs iheſus: niſi in ſpū ſancto. Diui
ſiones uero grāx̄ ſunt: idem aūt ſpūs
Et diuiſiones mīſtracōm ſunt: idē aūt
dñs. Et diuiſiōes opacōm ſunt: idem
uero deus qui opat omīa in omībus
Vnicuiq; autē dat manifeſtacio ſpūs:
ad utilitatem. Alij quidē p ſpm datur
ſermo ſapiēcie: alij autem ſcīēcie: ſcdm
eundem ſpiritū. Alteri fides: ī eodē
ſpū. Alij grā ſanitatū: ī uno ſpiritu
alij opacio uūtutū: alij ꝓphecia: alij
diſcrecio ſpirituū. Alij genera līguā
rum: alij ītērptacio ſermonū, Hec
aūt omīa opat unus atq; idē ſpūs
diuidens ſingulis: prout uult.

Dominica undecima. Ad corīth ~

Fratres: ſcotū uobis facio euā
gelīū quod ꝑdicauī uobis: qd

et acceptis: in quo et statis: p quod
et saluamī. Qua ratione p̄dicauerī
vobis si retinetis: nisi frustra credidis-
tis. Tradidi em̄ vobis ī p̄mis quod et
accepi; qm̄ ihūs xp̄ūs mortuus ē pro
peccatis nr̄is scd̄m scripturas: et qua
sepultus est: et qua resurrexit tertia
die scd̄m sc̄ripturas: et qua visus est:
cephe: et post hec vndec̄im. Deinde visus
est plus qm̄ q̄ngentis fratribus simul
ex quibus multi manēt usq; adhuc:
quidā aūt dormierūt. Deinde visus ē
iacobo: deinde ap̄lis om̄ibꝰ. Nouissiē
aut̄ oim̄ tanq̄ abortiuo: visus ē et
michi. Ego em̄ sum minimꝰ ap̄lorū: q̄
nō sum dignus vocari ap̄lus: qm̄ per-
secutus sum ecclesiam dei. Grā aut̄
dei sum id qd̄ sum. Et grā eius ī me
vacua nō fuit, Dō duodecīa Ad corin,

Fratres: fiduciā talem habem⁹ per
xp̄m ad deum: nō quod sufficiētes
simus cogitare aliquid a nobis: sed suf
ficientia nr̄a ex deo est. Qui ydoneos
nos fecit mīstros nou testamēti: nō
littere sed spū. littera eī occidit: spi
ritus autem viuificat. Quod si mīstra
cio mortis litteris deformata ī lapidi
bus fuit ī gloria: ita ut non possent ī
tendere filij isrl̄ ī faciē moysi ꝓpter glo
riā vultus eius que euacuat⁹: quomō
nō magis mīstracio spūs erit in gl̄a.
Nam si mīstracio damp̄nacōis gloria
est: multomagis habūdat mīsterium
iustitie in gloria, Dñica xiij ad gala

Fratres: Abrahe dicte sunt ꝓmissiones: et semī eius. Nō
dicit et seminibus quasi ī multis: sed qī
ī vno: et semini tuo qui ē xp̄us. Hoc

autē dico? testamētū cōfirmatū a deo: que post quadringētos et trigīta ānos facta est lex: nō irritū facit ad euacuā dam promissionē, ¶ Nam si ex lege hereditas: iam nō ex promissiōe. Abrahe autem: p repromissionē donauit deus. Quid igit lex? ¶ Propter transgressiones posita est: donec ueniret semē cui repromiserat: ordinata p angelos ī manu mediatoris. ¶ Mediator autē unius nō est: deus autē unus. Lex ergo aduersus promissa dei? Absit. Si enī data esset lex que posset iustificare: vere ex lege esset iustitia. Sed conclusit scriptura oīa sub pcō: ut promissio ex fide ihū xpī daret credentibus. Dñica xiij

Fratres: Spiritu Ad galathas
ambulate: et desideria carnis nō perficietis. Caro enī concupiscit aduersus spm: spiritus aūt aduersus carnē

Hec enī sibi īuicē aduersant⁹: ut nō
quecūq; uultis illa faciatis. Quod si
spiritu ducimī: nō estis sub lege. Ma
nifesta autē sunt opa carnis: que sūt
fornicatio⁹ īmūdicia⁹ īpudicicia⁹ lux
uria. auaricia. que est ydolorū seruit⁹
Veneficia⁹ īimicicie⁹ contēciōes⁹ emu
lationes⁹ ire⁹ rixe⁹ dissensiones: secte
īuidie. Homicidia⁹ ebrietates⁹ comes
sacōes: et hys similia que predico uo
bis sicut p̄dixi⁹ q̄m qui talia agūt: reg
nū dei nō consequēt⁹. Fructus autem
spiritus est: caritas⁹ gaudiū⁹ pax pa
cencia⁹ longanimitas: bōitas benig
nitas. Mansuetudo⁹ fides⁹ modestia:
cōtinēcia castitas: aduersus hui⁹modi
nō est lex. Qui aūt sunt xp̄i: carnē
suam crucifixerūt cū uicys et concu
piscēcys. Dmca ad
Fratres: Si uiuim⁹ spū: galat

lxxix v

spiritu et ambulem⁹. ⁊ Non efficiam⁹ inanis glorie cupidi: ad inuicē prouocātes inuicē inuidētes. ⁊ Fratres. et si p̄occupa tus fuerit homo ī aliquo delicto: uos qui spirituales estis: huiusmodi īstruite ī spiritu lenitatis. Considerās teipm: ne et tu tempteris. Alter alterius o nera portate: et sic adimplebitis legē xp̄i. ⁊ Nam siquis existimat se aliquid esse cū nichil sit: ipe se seducit. Opus aūt suū probet vnusquisq; et sic in semetipo tm̄ gloriā habebit et non ī altero. Vnusquisq; em̄: onus suū por tabit. Cōmunicet aūt bus qui catheꝛizatur uerbo: ei qui se catheꝛizat: in oīb⁹ bonis. ⁊ Nolite errare: deus non irridet. Que em̄ seminauerit hō: hec et metet. Qm̄ qui semīat ī car ne sua: de carne et metet corruptōez

Qui autē seminat in spū: de spū metet
vitā eternā. Bonū autem facientes nō
deficiam⁹: tpe em suo metem⁹ nō defi
cientes. Ergo dum tempus habemus:
opem⁹ bonū ad omes. Maxime autē
ad domesticos fidei, Dominica xvi

Fratres: Obsecro uos Ad epheſi
ne deficiatis in tribulacōib⁹ meis
pro uobis: que ē gloria vra. Huius
rei gracia flecto genua mea ad pr̄em
dn̄i nr̄i ihū xp̄i: ex quo om̄is paterni
tas in celis et in terra nōiat⁹: ut det
uobis sc̄dm diuicias glorie sue v̄tutem:
corroborari p̄ spm̄ eius in ī̄teriori hoīe:
habitare xp̄m per fidem in cordibus
vr̄is. In caritate radicati et fundati:
ut possitis comp̄hendere cū om̄ibus sc̄is:
que sit latitudo longitudo: sublimitas
et profundū. Scire etiam supemin̄ēt̄
sc̄ie caritatē xp̄i: ut impleamini in

omēm plenitudinem dei. Et autem qui
potens est omīa facere sup habūdant
quā petim⁹ aut ītelligim⁹: sc̄dm vtutē
que opat in nobis: ipsi gloria ī ecclesi
a et in xp̄o ih̄u: in omēs generacōēs
seculi seculoz amen, Dnica xvii. lcō
Fratres: Obsecro. uos Ad ephesios.
ego vinctus in dn̄o: ut digne am
buletis vocacōe qua uocati estis. Cum
oī hūilitate et māsuetudīe: cū patien
cia subportātes īuicē ī caritate. Sollici
ti seruare vnitatē spūs: ī vinclo pacis.
Vnū corpus et vnus spūs: sicut vocati
estis in vna spe uocacionis vr̄e. Vnus
dn̄s: vna fides: vnū baptisma. Vnus
deus et pater oīm: qui sup omēs et p
oīa et in omībus nobis Feria quarta
myor tym. Lectio amos prophete ~
Ecce dies uenīt dicit dn̄s: et cō
phendet arator messorem et cal

cator vue mittẽtem semẽ. Et stillabũt
mõtes dulcedinẽ: et oñes colles culti
erunt. Et uertã captiuitatẽ populi
mei ysrl' et edificabunt ciuitates des
tas: et habitabũt ĩ eas. Et plantabũt
vineas: et bibent vinũ earũ. Et faciãt
ortos: et comedent fructus eor. Et plan,
tabo eos sup humũ suã: et nõ euellam
eos ultra de terra sua qm̃ dedi eis. di,
cit dñs õipotens. lcõ libri Esdre ~

In diebus illis: Congregatus ẽ oñis
populus quasi vir vnus. ad plateam
que est ante portam aquar: et dixerũt
esdre scribe ut afferret librũ legis
moysi: quẽ p̃cepit ysrahel. Attulit ergo
esdras sacerdos librũ coram multitudĩe
virorũ et mulierũ: ciunctisq; qui poterãt
ĩtelligere: ĩ die p̃ma mẽsis septimi. Et
legit in eo in platea que erat añ portã
aquarũ: a mane usq; ad mediã diem:

ī conſpectu virorū ac mulierū ſapien
tum. Et aures oīs populi: erāt erecte
ad librū. Steterūt autē esdras ſcriba ſup
gradū ligneū quē fecerat ad loquēdū:
et ſteterūt iuxta eum. Et aperuit esdras
librum coram oī populo: et benedixit
esdras dño deo magno. Et respondit oīs
populus amen. Eleuās autē oīs populi
manus ſuas: incuruati ſunt: et adora
uerūt proni ī terrā. Porro leuite ſilē
cium faciebant ī populo: ad audiēdā
legem. Populus aūt: ſtabat ī gradu ſuo
Et legerunt ī libro dei: diſtincte et apte
ad ītelligendū. Dixit aūt neemias ſacer
dob: ſcribis: et leuitis. Dies ſanctificā
tus ē dño deo nro: nolite lugere et no
lite flere. Et dixit eis. Ite: et comedite
pinguia: et bibite mulſū: et mittite p
tes eis qui nō prepauerūt ſibi: qua
ſanctus dies dnī est. Nolite ītriſtari,

Haudiū etem dñi est fortitudo vīa,
Et dicat dñs. feria vj lcō Osee
Cōuertere isrl ad dnm deū tuum
qm corruisti iniquitate tua. Tollite
uobiscū uerba: et cōuertimī ad dnm.
Et dicite ei. Omem auferī iquitatē.ª et
accipe bonū: et reddem⁹ uitulos labioꝝ
nrorū. Assur nō saluabit nos: sup equū
nō ascendemus.ª nec dicem⁹ ultra dijs
nrī opa manuū nrarū: qua eius qui
ī te est miserebetis populi. Sanabo con
tritiones eoꝝ.ª diligā eos spontanee: qā
auersus est furor meus ab eis. Ero qua
si ros: isrl germīabit quasi lylū. Exī
pet radix eius ut lybani: ibūt rami eiꝰ
Et erit quasi olyua gloria eius: et odor
eius ut libani. Cōuertētᵉ sedētes ī ūbra
eius.ª viuēt tritico: et germīabūt quasi
vinea.ª Memoriale eius: sicut vinū liba
ni. Ego exaudiā et dirigā eum.ª ego

ut abietem virentem: ex me fructus tuus
inventus est. Quis sapiens et intelliget
ista et sciet hec? Quia recte vie domini:
et iusti ambulabunt in eis. Sabbato lectio
In diebus illis: Locutus lib. levitici,
est dominus ad moysen dicens. Decimo die
mensis huius septimi: dies expiacionum
erit ac celeberrimus: et vocabitur sanctus
Affligetisque animas vestras in eo: et offeretis
holocaustum domino. Omne opus non facietis
in tempore diei huius: quia dies propiciacionis est
ut propicietur vobis dominus deus vester. Omnis
anima que afflicta non fuerit die hoc:
peribit de populo suo. Et que operis quippi
am fecerit: delebo eam de populo suo.
Nichil ergo operis: facietis in eo. Legiti
mum sempiternum erit vobis: in cunctis
generacionibus et habitacionibus vestris,
Sabbatum requiecionis est: affligetis animas vestras

Die nono mensis a uespero usq; ad uespe
rum: celebrabitis sabbata vīa. Dicit dñs
omnipotens, lectio libri leuitici ~
In diebus illis: locutus est dominꝰ ad
moysen dicens. Quīto decimo die mēsis
septimi quādo congregaueritis oīm
fructus terre vre: celebrabitis feriās
dñi septem diebus. Die p̄mo et die oc
tauo erit sabbm idest requies. Sume
tisq; uobis die p̄mo fructus arborum
pulcherrīe: spatulasq; palmarū et ra
mos ligni densarū frondiū: et salices
de torrente: et letabimū corā dño deo
vro. Celebratisq; sollempnitatē eius:
bi
septem diebus p ānū. legitimū sempi
ternū erit: ī generacōibz vris. Mense
septimo festa celebrabitis: et habita
bitis in umbraculis septē diebz. Oīs
qui de genere ē israel mābit ī taberna
culis: ut discant posteri uri quod in

tabernaculis habitare fecerī filiō⁹ ysrl':
cū educerem eos de terra egypti. ego
dñs deus vester, Lectio mychee pphete

DOmine deus nr pasce populū tuū
in virga tua: gregem hereditā
tis tue: habitātes terrā in salutē: mul
ta dies antiquos. Videbūt gentes et
confundent': sup oī fortitudie sua. Cūm
quis deus similis tui qui aufers iniqui
tatem: et transfers pcm reliquiarū
hereditatis tue: non ītittet ultra
furorē suū: qm uolens est misericordiā
reuertet': et miserebit' nrī. Deponet
oīes iniquitates nras: et pijcet ī pro
fundū maris oīa peccata nra. Da
bis ueritatem iacob. misdiā abrahā:
q iurasti patribus nris a diebz ātiqs
dīe deus nr, Ad Zacharie prophete

IN diebus illis: factū est uerbū dnī ad
me dicens. Hec dicit dñs deus exerci

tuū. Sicut cogitauī ut affligerē uos cū
ad uxacūdiā me puocassent patres uri
et nō sum misertus: sic uersus cogita
ui ī diebus istis ut bñfaciā ihrlm et
domui iudā. Nolite timere. Hec sunt
ergo uerba: que facietis. Loquimī ueri
tatem: unusquisq; cū pximo suo. Veri
tatem et iudiciū pacis: iudicate ī por
tis uris. Et unusquisq; malū cōtra ami
cū suū: ne cogitetis ī cordibus uestris.
Et uramētū mēdax: ne diligatis. Oīa
em hec sunt que odi: dicit dñs. Et fm
ē uerbū dnī exercituū ad me: dices. Hec
dicit dñs exercituū. Jeunīū pmi et ieu
nīū quarti: et ieunīū septimi. et ieu
nīū decimi. erit domui iude ī gaudiū
et leticiā et in sollēpnitates pclaras.
Veritatē tantū et pacem diligite dicit
dominus omnipotens lectio danielis
Angelus dnī descendit, prophete ~ v

Fratres: Tabernaclm Ad hebreos
Scm est ꝑmū: in quo erant candelebra et mensa: et ꝓpositio panū: que dicitur sancta. Post uelamētū aūt scdm tabernaclm quod dicat scā scōꝝ: aureum habens thuribulū: et archā testamēti circūtectā ex oī parte auro. In qua urna aurea habens manna: et uirga aaron que fronduerat: et tabule testamēti. Sup que erant cherubī glorie: umbrācia ꝓpiciatorū: de quibus nō ē modo dicendū ꝑ singula. Hys uero ita cōpōitis: in ꝑmo quidē tabernaclm semp̄ introibant sacerdotes: sacrificiorū officia ꝛsūmātes. In secūdum vero tabernaclm semel ī āno solus pōtifex: nō sine sanḡne: quē offerret pro sua et populi ignorācia. Hoc signficāte spū sancto: nondū ꝓpalatā ee scōꝝ viam: adhuc ꝑmo tabernaclo haben

te statum. Que pabola est tempus in stantis. Juxta quā munera et hostie offerūt: que nō possunt mixta conscientiā pfectū facere seruētem. Volūmodo in cibis et ī potibꝫ: et variis baptismatibus et iustitijs carnis: usq; ad tempꝰ correctiōis īpositis. Xp̄us autē assistēs pontifex futuroꝝ bonoꝝ: p ampliꝰ et pfectius tabernackm nō manufactū idest nō huius creationis: neq; p sanguinem hircoꝝ et vitulorꝝ: sed p proprīū sanguinem ītrouit semel in sancta eternā redemptiōe īuenta

Dñica xviij
ad corinthios

Fratres: Gratias ago deo meo semp pro uobis: in gracia dei que data est uobis in xp̄o ihū quia ī oīb⁹ diuites facti estis in illo: ī oī uerbo et ī oī sciēcia. Sicut testimoniū xp̄i confirmatū ē ī uobis ita ut nichil uobis desit ī ulla gracia

expectantibꝫ reuelacionē dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. Qui et confirmabit uos usq; in finem sine crimine: i die aduentꝰ dn̄i nr̄i ihesu xp̄i, Dñica xix. ad ephe-

Fratres: Renouamini spū mentis vr̄e: et induite nouū hoīem qui secundū deum creatus est: i iustitia et sanctitate ueritatis. Propter quod deponētes mēdaciū: loq̄mini ueritatē vnꝰ quisq; cū proximo suo: q̄m sumꝰ ūnicem mēbra. Irascimi: et nolite peccare. Sol nō occidat: sup̄ iracūdiā vr̄am. Nolite locū dare dyabolo. Qui furabat⁹: iam nō furet⁹. Magis aūt laboret operando manibus suis quod bonū est: ut habeat ide vnde tribuat necessitatē patien-

ti, Dñica vicesima. ad ephesios

Fratres: Videte quomodo caute ambuletis: nō quasi īsipientes: sed ut sapiētes: redimētes tempus

ipm dies mali sunt. Propterea nolite
fieri iprudētes: sed itelligētes que sit
uolūtas dei. Et nolite ebriari vino ī
quo ē luxuria: sed impleamī spū scō: lo-
quētes uobismetipīs ī psalmis et ymnis
et canticis spūalibus: cantātes et psal-
lētes ī cordib9 vīris dño. Gracias agētes
semp pro omībus ī noīe dnī nīri ihū
xpī: deo et patri. Subiecti īuicē ī timo-
re xpī. Dnica vicesiā pma ad ephe.

Fratres: Confortamini in dño:
et in potencia virtutis eius. In-
duite uos armaturā dei: ut possitis
stare aduersus īsidias dyaboli. Qm
nō est nobis colluctacio aduersus car-
nem et sanguinem: sed aduersus prin-
cipes et potātes. aduersus mūdi rectores
tenebraz harū: contra spūalia nequi-
cie ī celestibus. Propterea accipi-
te armaturā dei: ut possitis resistere

205

227

ī die malo: et in oīb⁹ pfecti stare. Ista
te ergo succīcti lumbos vrōs ī ueritate:
et induti loricam ustiae: et calciati pe
des in ꝓparacione euāgely pacis. In oī
bus sumētes scutum fidei: in quo possi
tis oīa tela nequissimi ignea exting
uere. Et galeam salutis assumite: et
gladiū spūs quod ē uerbū dei, Dñica

Fratres: xxiij. Ad philipenses.

Confidimus in dño ihū qua qui
cepit in uobis opus bonū: pficiet usq;
in diem ihū xpi. Sicut est michi iustū
hoc sentire pro oīb⁹ uobis: eo quod
habeam uos ī corde et ī uīculis meis:
et in defensione et ꝯfirmacōe euāge
ly: socios gaudy mei oīs uos ēe. Testis
em̄ michi est deus: quō cupeā oīes
vos ī uisceribus ihesu xpi. Et hoc oro:
ut caritas vra magis ac magis

habūdet in sciēcia et in oī sensu. Ut probe
tis pociora: et sitis sinceri et sine offen
sa in diem xp̄i: repleti fructu iusticie p
ihm̄ xpm̄ in gloriā et laudem dei,

Dn̄ica xxiii lectio e b ad philipenses,

Fratres: Imitatores mei estote:
et obseruate eos qui ita ambulāt
sicut habetis formā nr̄am. Multi em̄
ambulāt: quos sepe dicebā uobis. Nūc
autē et flens dico: īimicos crucis xp̄i:
quorū finis īteritus: quorū deus uēter
est: et gloria in confusione ipsor qui ter
rena sapiūt. Nostra aūt ꝯuersacio: in celis
est. Unde eciā saluatorē expectam⁹ dn̄m
ihm̄ xpm̄: qui reformabit corpus hūilita
tis nr̄e: configuratū corpi claritatis
sue: scd'm opacōem qua possit eciā subi
cere sibi omīa. Itaq; fratres mei k'mi et
desiderantissimi: gaudiū meum
et corona mea: sic state in dn̄o

kmi. Enchodiam rogo et synthicem depcor: idipm sapere in dno. Etiam rogo et te germane comp: adiuua illas que mecu laborauerut i euangelio: cu cleme te et ceteris adiutoribus meis: quoru noia sunt in libro vite. Dnica xxiii.

Fratres: Non cessamus Ad phil. pro nobis orates et postulantes ut impleami agnicoe volutatis eius. In oi sapientia et itellectu spuali: ut ambuletis digne deo p omia placetes In omi ope bono fructificantes: et cres centes in scia dei. In omi vtute cfortati: scdm potencia claritatis eius. In omi paciecia et longanimitate cu gaudio: qui dignos nos fecit i ptem sortis scoru in lume. Qui eripuit nos de ptate tene brarum: et transtulit i regnu filij dilec cionis sue. In quo habemus redempcione p sanguine eius remissione peccatoru,

Dñica xxv̄. lectio ieremie prophete.

Ecce dies uenīūt dicit dñs: et suscitabo dauid germē iustū: et regnabit rex et sapiens erit: et faciet iudicium et iustitiā ī terra. In diebus illis: saluabit iuda: et isrl habitabit confidenter. Et hoc est nomē quod uocabūt eū: dñs iustus noster. Propter hoc ecce dies uenīunt dicit dñs: et nō dicent ultra viuit dñs qui eduxit filios isrl de terra egipti: sed viuit dñs qui eduxit et adduxit semen domus isrl de terra aquilonis et de cūctis terris ad quas eieceram eos illuc: et habitabūt ī terra sua. Dicit dñs omīps. In dedicatōe ecclie

In diebus Apoka, io apli, illis. Vidi ciuitatem sanctam ihrlm nouā descendētē a deo paratam: sicut sponsā ornatā viro suo. Et audiui vocē mag

nam de throno dicētem. Ecce tabernaculū dei cum hominibus: et habitabit cum eis. Et ipi populus eius erūt: et ipe deus cū eis erit eorū deus. Et absterget deus omnem lacrimā ab oculis eorū: et mors ultra nō erit: neq luctus: neq clamor: neq dolor erit ultra: que pma abierunt. Et dixit qui sedebat ī throno. Ecce noua facio oīa;

De festis ¶ De sancto anthonio abb̄

lectio libri sapiencie

Iustum deduxit dominus
p vias rectas: et ostendit
illi regnum dei: et dedit
illi sciēciā sanctor̄: honest
auit illū in laboribꝰ: et
compleuit labores illius.
In fraude circūuenciū
illum affuit: et honestum fecit illum.
illi
Custodiuit eum ab inimicis: et a seducto
ribus tutauit illum: et certamē forte
dedit illi ut vinceret: et sciret q̄m
oīm potēcior ē sapiencia. Hec vendi
tum iustū nō dereliquit: sed a peccato
ribus liberauit eum. Descenditq; cum
illo ī foueam: et vinculis nō dereliquit
illum: donec afferret illi sceptrū regni
et potēciā aduersus eos qui eū deprime
bant. Et mēdaces ostendit: qui macu

lauerūt illum. Et dedit illi claritatē
eternam, ¶ ffabiani et Sebastiāi mrz
Epl'a Sancti per fidem, xpo ¶
Agnetis urg' et mr̄is Ad corinthios,
Fratres: Qui gloriat' i domino
glorietur. Non em̄ qui seipm̄ com
mendat ille probatus est: sed quē deus
cōmēdat. Utinā sustineretis modicum
quid īsipiētie mee: sed et supportate me.
Emulor em̄ uos: dei emulacōe. Despon
di em̄ uos uni uiro uirginē castam ex
hibere xpō. ¶ Thome epi et mr̄is. lō
Beatus uir qui i sapiā lib ecclīast,
morabit' et qui i iustitia meditā
bitur: et in sensu cogitabit circūspecti
onē dei. Cibabit illum pane uite et itel
lectus: et aqua sapiētie salutaris pota
bit illum. Et firmabit' in illo et nō flec
tetur. et continebit illū et p̄fundetur: nō
et exaltabit illū apud p̄ximos suos. Et

nōie eterno hereditabit illū dñs deus
noster, Vincēa mēus ysaie pphete,
Et dicit dñs: Creans te iacob: et
formās te israel. Nolu timere: qua
redimi te: et uocaui te nōie tuo, meus es
tu. Cū transieris paquas tecū ero: et
flumina nō opient te. Cum ambulaueris
ī igne nō conbureris: et flāma nō arde
bit in te. Quia ego dñs deus tuus: sanc
tus israhel saluator tuus, dedi propiationē
tuā egyptū: ethyopiam et sabā pro
te. Ex quo honorabilis factus es ī oculs
meis et gloriosus? ego dilexi te: et dabo
homines pro te, et populos pro aīa tua
Nolu timere: qm̄ tecū ego sum. Dicit
dñs omps, Cōuersio sancti pauli. ad
Hfratres: Notum uobis galathas
facio euāgelīū quod est euāgeliza
tum est a me. quia non ē scd̄m hōiem
Neq; em̄ ego ab hōie accepi illud: neq;

dicta: ſed p reuelacionē ih̄u xp̄i. Audiſ/
tis em̄ uersacionem meā aliq̄n ī iudaiſ/
mo: q̄m supra modū pſequebar eccleſiā
dei: et expugnabā illam: et pficiebam
in iudaiſmo supra multos coetaneos
ī genere meo: habūdancius emulator
exiſtens p̄narū meaꝝ tradicionū. Cū
aūt placuit ei qui me segregauit ex ute
ro matris mee et uocauit p̄ graciam
suā: ut reuelaret filiū suū ī me: ut e
uāgelizarē illū in gentib9: cōtinuo nō
acquieui carni et sanguini: neq; ueni
ihēruſolimā ad anteceſſores meos apoſ
tolos: ſed abij in arabiam: et uterū re
uerſus sum damaſcū. Deinde post an
nos tres ueni ihēruſolimā uidere pe
trum et mansi apud eum diebus q̄n
decim. Alū aūtem aplōꝝ uidi nemiñ
niſi iacobū fratrem dn̄i. Que autem

ſcribo uobis: ecce coram deo quod non mẽtior. Deinde uenı in ptes ſyrie et cy
licie. Eram autẽ ignot⁹ facie ecclesijs
udee: que erant in xp̃o. Tantũ autem
auditum habebant: q̃m qm ꝑsequebat
nos aliq̃n: nũc euãgelizat fidem quã
aliq̃n expugnabat. Et ı̃ me clarificabãt
deum. ¶ In die purificationis beate
marie. l' malachie ꝓp̃h

Et dicit dñs: Ecce ego
mittã angelum meũ:
et ꝓparabit viam ante
faciem meã. Et statim
veniet ad templũ ſuũ dñator. quem
uos queritis: et angelus testamenti
quẽ uos vultis. Ecce uenit: dicit dñs
exercituũ. Et quis poterit cogitare diem
aduentus eius? Et quis stabit ad uidẽ
dum eum? Ipẽ enı̃ quasi ignis cõflans
et quasi herba fullonũ. Et sedebit con

flans et emūdans quasi argētū: et pur
gabit filios leui. Et conflabit eos qī
auxū et quasi argētum: et erūt dnō
offerentes sacrificia ī iustitia. Et place
bit dnō sacrificiū iuda et ihrlm: sicut di
es seculi et sicut āni antiqui. Dicit dns
omps. Agathe vrgīs. l' ecclesiastici.

Confitebor tibi dne rex: et collau
dabo te deum saluatorē meum.
Confitebor nomī tuo: qm adiutor et
protector factus es michi: et liberasti
corpus meū a pditione. A laqueo līgue
iniique: et a labys operantiū mendaciū.
Et in conspectu astantiū factus es m
adiutor: et liberasti me scdm multitu
dinem miserie noīs tui. A rugientibz
prepatis ad escam: de manibz querē
tium aiam meā: et de portis tribula
tionū que circūdederūt me. A pressura

flāme que circūdedit me: et in medio
ignis nō sum estuata. De altitudine
ventris īferi: et a lingua coīquinata:
et a uerbo mēdacij. A rege īiquo et
lingua īiusta: liberasti me. Laudabit
usqꝫ ad mortē aīa mea dn̄m: qm̄ eruis
sustinētes te: et liberas eos de omni
angustia dn̄e deus nr̄. Kathedra
sancti petri. Epl'a. Iam nō estis ho
spites et adue. Cxix Mathie ap.
In diebus illis: Exurgēs. lc̄o actuū,
petrus ī medio fratrū dixit. Erat aūt
turba hoīm simul: fere cētum uigīti.
Viri fratres oportet impleri scriptu
ram qm̄ p̄dixit spūs sanct9 ꝑ os dauid
de iuda: qui fuit dux eorū qui ꝯphende
rūt ihm̄: qui ꝯnūatus erat in nobis
et sortitus est sortem mīsterij huius.
Et hic quidem possedit agrū de merce

de ūquitatib.r et ſuſpenſus. creput me
dius: et diffuſa ſunt oīa uiſcera eius
Et notū factū eſt oībus habitantibz
ihrlm ita ut appellaret ager ille lingua eorū acheldemach: hoc ē ager ſanguinis. Scriptū eſt enī in libro pſalmorū fiat ḋmoratio eius deſerta.r et non ſit qui ĩhabitet in ea: et epātum eius accipiet alius. Oportet ergo ex hyb viris qui nobiſcūq; ſunt ḋgregati in oī tpe quo ĩtrauit et exiit inter nos dñs ihūs: ĩcipiens a baptiſmate iohānis.r uſq; in diem qua aſſumptus eſt a nobis: teſtē reſurrectionis eius nobiſcūq; fieri vnū ex iſtis. Et ſtatuerūt duos. Joſeph qui uocabat barſabas qui ḋgnomīatus ē iuſtus: et mathiā. Et orantes dixerūt
Tu dñe qui corda noſti oīm: oſtende
quē elegeris ex hyb duob9 vnū accipe

S. Thomx Aquin. ord.
et Doct. Feſtiuicor
Coram Deo. xcvii.

loco mīsterij huius et aplatus.ª de qº
puaricatus est iudas.ª ut aberet ī locū
suū. Et dederūt sortem eis. Et cecidit sup
mathiā: et ānumeratº est cū undecī
discipulis. Lectio libri Ecclesiastici.

Ecce sacerdos magnus qui ī diebz
suis placuit deo.ª et īuentus ē
iustus: et in tempe ire cōdie factus ē
reconsiliacio. Idcirco ē īuentus similis
illi: qui obseruaret legem excelsi. Ido
iureiurādo: fecit illū dñs crescere in
plebem suā. Benedictionē oīm gētiū
dedit illi: et testamētum suū confirma
uit sup caput eius. Cognouit eum in
benedictionibz suis.ª conseruauit illi
misdiam suā: et īuenit gratiā cōra
oculis dñi. Magnificauit eum ī con
spectu regum: et dedit illi coronā glie
Statuit illi testamētū sempiternū.ª
et dedit illi sacerdociū magnū: et bea

S. Gregorij Papæ & Doct.

Testificor coram deo. XCVII.

tificauit illū in gloria. ſungi ſacerdo
cio: et habere laudem ī noīe ipīus.
Et offerre illi īcenſum dignū ī odorem
ſuauitatis, Benedicti abbatis Epl'a
Iuſtum deduxit dñs, lxxxix
Annūciatio dñe Epl'a Locutus
eſt dñs ad achaz xij. Hugonis
epi. Epl'a Ecce ſacerdos mag. xom
~~Ambroſij epi. Epl'a Ecce ſacerdos~~
~~xom~~ Georgij mr̄is. Epl'a Beatus
vir qui in ſapiēcia, lxxxx Maria euā
geliſte. Epl'a Qui timet deū. ix
Philippi et iacobi l' libri ſapiencie,
Stabunt iuſti in magna ſtācia
aduerſus eos qui ſe anguſtiaue
runt: et qui abſtulerūt labores illoꝝ
Videntes turbabūt timore horribili
et mirabūt in ſubitacōe inſperate ſa
lutis: dicentes intra ſe pēitencia ā
gentes: et pre anguſtia ſpūs gemen

Compassionis. Epla. Ego quasi vitis. XCVIII.

SS. Joseph, Joachim, Francisci de Paula.

Justum deduxit lxxxix.

tes. Hy sunt quos aliq̄n habuim⁹ in
derisum: et in silitudinem improperij
nos īsensati vitā illor estimabam⁹
insaniā: et finem illor sine honore
Qumodo ergo computati sunt īter filios
dei? Et inter sanctos sors illorum ē,

Incipit epla sancte crucis. Ad galathas

Fratres: Confido in vobis ī dño:
quod nichil aliud sapietis. Qui
autem conturbat vos: portabit iudi
cium quicūq; est ille. Ego aūt fratres
si circūcisionē adhuc p̄dico: quid adhuc
psecutionē patior? Ergo euacuatū
est scandalum crucis. Vtinā et abscī
dant⁹: qui vos sturbant. Quicūq; em
volunt placere ī carne: hy cogunt
vos circūcidi: tantū ut crucis xp̄i p
secutionē nō patiāt. Neq; em qui
circūcidūt legem custodiūt: sed volūt
vos circūcidi: ut ī carne vrā gl'entur.

xcm ✓

Michi autem absit gloriari: nisi in cruce dñi mei ihū xpi. P quē michi mūdus crucifixus est et ego mūdo, Marcelli ni et petri. Epla Iusti ippetuū vuīet. cm. Sed tempe paschali dicat Epla Stabunt iusti xcm Barnabe apli Epla Iam non estis, xcm Berna sy et prothasy Epla Sancti p fidem, xcm Albani mrīs Epla Beatus uir qui in sapia, lex xix In vigilia sci iohis baptiste. Lco ieremie prophete —

In diebus illis: Factum ē uerbū dñi ad me dicens, Priusqm te formarē in utero noui te: et antequm exires de vulua sanctifi caui te: et Pphām in gentibus de di te. Et dixi. A a a dñe deus: ecce nescio loqui: quia puer ego sum. Et dixit dñs ad me. Nolli di cere puer sum qm ad oīa que mittā te bis: et vniuersa quecūqz mandauero

tibi loquerus. Nde timeas a facie eoꝝ:
quia ego tecū sum ut eruā te dicit dns
Et misit dns manū suā: et tetigit os
meū. Et dixit dns ad me. Ecce dedi uerba
mea ī ore tuo: ecce constitui te hodie
sup gentes et sup regna: ut euellas et
destruas et disperdas et dissipes: et edi
fices et plantes. Dixit dns oms, In
die sancto. lectio ysaie prophete.

Audite insule: et attendite
populi delonge. Dominꝰ
ab utero uocauit me: de
ventre matris mee recor
datus est nois mei. Et
posuit os meū quasi gladiū acutū:
in umbra manus sue protexit me:
et posuit me sicut sagittam electam.
In pharetra sua abscondit me: et dixit
michi. Seruus meus es tu ysrl: quia ī
te glorificabor. Et nūc her dicit dns:

formās me ex utero ſeruū ſibi. Dedi te
in lucem gēcium: ut ſis ſalus mea uſq;
ad extremū terre. Reges videbūt et cō
ſurgent pncipes: et adorabūt dnm deū
tuū et ſcm iſrl qu elegit te. Johānus

Et paulu martirum Ad hebreos,

Fratres: Sancti p fidem vicerūt
regna: operati ſunt uſtitiā: adepti ſūt
repromiſſiōes. Obturauerūt ora leonū:
extinxerūt impetū ignis: effugarunt
aciem gladij: ualuerūt de infirmita
te: fortes facti ſunt in bello. Caſtra uer
terūt exterox: acceperūt mulieres de
reſurrectione mortuos ſuos. Aly autē
diſtenti ſunt. nō ſuſtinentes redēpcio
nem: ut meliorem tueīrent reſurrec
tionem. Aly uero ludibria et uerbera
experti: inſup et vincula et carceres,
lapidati ſunt: ſecti ſunt: temptati ſūt:
i occiſione gladij mortui ſūt. Cir

circuierūt ī melotis: ī pellibus caprinis:
egentes: angustiati: afflicti: quibus
dignus nō erat mūdus. In solitudinibꝫ
errantes: ī mōtibus et in speluncis: et
ī cauernis terre. Et hi omēs testimo
nio fidei: probati īuenti sunt. In xp̄o
ihū: dn̄o nr̄o. Vigilia ap̄lorꝫ petri
In diebus illis: et pauli l'ac̄t ap̄lorꝫ.
Petrus et iohānes ascendebant in
templū: ad horā orationis nonā. Et
quidā vir qui erat claudus ex utero
mr̄is sue baiulabat: quē ponebant
cotidie ad portam templi que dicit^r
speciosa: ut^t elemosinā ab introeūtibꝫ
in templū. Is cū vidisset petrū et io
hānem īcipiētes ītroire in templū:
rogabat ut elemosinā acciperet. Intuēs
autē ī eum petrus cū iohāne: dixit.
Respice in nos. At ille ītendebat ī eos:
sperans se aliquid accepturū ab eis.

t peter

Anthelmi Ep. ex conf. Epist. Ecce sacerdos
XCIII

xvi.

Petrus aut̄ dixit. Argentū et aurū
n̄ non ē michi: quod aut̄ habeo hoc
do tibi. In noīe ih̄u xp̄i nazareni: sur
ge et ambula. Et app̄hensa manu eius
dextra alleuauit eum: et p̄tinus con
solidate sunt bases eius. et plāte. Et ex
iliens stetit: et ambulabat. Et ītrauit
cū illis ī templū: ambulās et exiliens
et laudans deum. Et vidit oīs populꝰ
eū ambulātem: et laudātem deū. Cognos
cebant aut̄ illū: q̄m ip̄e erat qui ad ele
mosinā sedebat. ad speciosā portā tēpli.
Et repleti sunt stupore et exthasi: ī eo
quod contigerat illi, In die scō act' ap̄l

A diebus ill. Misit herodes
rex manus: ut affligeret quos
dam de ecclesia. Occidit aut̄
iacobū fratrē iohānis gladio.
Videns aut̄ q̄d placeret iudeis
apposuit app̄hendere et petrū. Erant

autē dies azimoz. Quem cū apphen
disset misit in carcerē: tradens quatuor
quaternionibus militū custodiendū: uo
lens pducere post pascha eum populo.
Et petrus quidem seruabat" ī carcere:
oratio aūt fiebat sine ītermissiōe ab ec
clesia addeum pro eo. Cum aūt pductu
rus eum ēet herodes: in ipā nocte erat
petrus dormiens inter duos milites: vīc
tus cathenis duabus: et custodes ante
ostium custodiebant carcerē. Et ecce an
gelus dnī astitit: et lumē refulsit ī ha
bitaculo carceris. Pcussoq; latere pet"
excitauit eum dicens. Surge uelociter.
Et ceciderūt cathene: de mānibus eius.
Dixit aūt angelus ad eum. Pcinge"
et calcea te caligas tuas. Et fecit sic
Et dixit illi. Circūda tibi uestimētum
tuū: et sequere me. Et exiens seque
bat" eum: et nesciebat quia verū est

quod fiebat p anglm. Estimabat aut se visum videre. Transeuntes autem pmā et custodiam: uenerūt ad portā ferream que ducit ad ciuitatē: q ultro apta ē eis. Et exeūtes processerūt vicū vnū: et statim discessit angelus ab eo. Et petrus ad se reuersus dixit. Nūc scio uere quia misit dns anglm suū: et eripuit me de manu herodis: et de oī expectatōe plebis iudeorum

tscāndā

Cōmemoratio sancti pauli, Ad hymn,

Karissime: Testificor coram deo et xpō ihū: qui iudicaturus ē vivos et mortuos: et aduētum ipius; et regnū eius: pdica uerbū: insta opportune: importune. Argue: obsecra: increpa: in omni patientia et doctrina. Erit enī tempus cū sanā doctrinā nō sustinebunt: sed ad sua desideria coacervabūt sibi magistros prurientes auribus. Et

a ueritate quidē auditū auertent: ad
fabulas autē conuertent. Tu uero uigi
la: in oīb⁹ labora: fac opus euāge
liste: mīsteriū tuū imple: sobrius esto.
Ego iam delibor: et tempus mee reso
lucionis instat. Bonū certamē certaui
fidem seruaui. In reliquo reposita ē
michi corona iustitie: quā reddet michi
dñs i illa die iustus iudex. Nō solū aūt
michi: sed et hys qui diligūt aduentū
eius. Visitacio beate marie virgis

Lectio libri ecclesiastī,

Go quasi vitis fructi
ficaui suauitatē odoris
et flores mei fructus
honoris et honestatis.
Ego mater pulchre
dilectionis et timoris: et agnicionis
et sancte spei. In me gracia oīs vite
et ueritatis: in me oīs spes vite et

S. Bonauenturx Epi et Doct.

Testificor coram Deo. fol. pxcco.

virtutib. Transite ad me oēs qui cō
cupiscitis me: et a generacōibz meis
implemini. Spiritus ēm meus super
mel dulcis: et hereditas mea sup mel
et fauū. Memoria mea: ī generacōes
seculoz. Qui edunt me adhuc esuri
ent: et qui bibūt me adhuc sitient.
Qui audit me nō confundet: et qui o
perātur ī me nō peccabūt. Qui elu
cidant me vitam eternā habebunt

Liber Salomo

ulierem fortem quis inueniet?
Procul et de ultimis finibz
pciuum eius. Confidit ī ea
cor viri sui: et spolys nō indigebit.
Reddet ei bonū et nō malū: oībus
diebus vite sue. Quesiuit lanā et
linū: et opata est consilio manuū
suarū. Facta est quasi naues īstito
rib: delonge portans panē suū. De

nocte surrexit: deditq; predā domesti
cis suis: et cibaria ancillis suis. Consi
derauit agrū et emit eū: de fructu
manuū suaꝝ plantauit vineā. Accīxit
fortitudine lūbos suos: et roborauit
brachiū suū. Gustauit et vidit: quia
bona ē negociatio eius: nō extīguet
ī nocte lucerna eius. Manū suā misit
ad fortia: et digiti eius apprehenderūt
fusum. Manū suam aperuit ēopi: et
palmas suas extendit ad pauperem
Non timebit domui sue a frigoribꝫ
niuis: oīes em domestici eius uestiti
duplicibus. Stragulatā uestem fecit
sibi: byssus et purpura indumētum
eius. Nobilis in portis vir eius: qn
sederit cū senatoribus terre. Syndo
nem fecit et uendidit: et cingulū tra
didit chananeo Fortitudo et decor ī
dumētum eius: et ridebit ī die nouis

simo. Os suū aperuit sapiēcie: et lex clemēcie in lingua eius. Considerauit semitas domus sue: et panē ociosa nō comedit. Surrexerūt filij eius: et beatissimā p̄dicauerūt: vir eius et laudauit eam. Multe filie congregauerunt diuicias: tu supgressa es vniuersas. Fallax gracia: et vana ē pulchritudo mulier timēs deū ipa laudabit. Date ei de fructu manuū suaꝝ: et laudēt eam i portis opa eius. Jacobi apli ad

Hebreos: Jam nō estis ephesios hospites et aduene: sed estis ciues sanctoꝝ et domestici dei. Superedificati sup fundamētū aplōꝝ et ꝓphetarum: ipo sūmo angulari lapide xpo ihū. In quo oīs edificacio ostructa: crescit in templū stm i dno. In quo et vos coedificamini i habitaculū dei i spū

ſancto, Ame matris bē marie. Epla
Mulierem fortem xcvm ℣ Ad vincula
ſancti petri. Epla In diebus illꝝ. miſit
herodes rex xcvi Inuēto ſē ſtephi
prothomārtyre. Epla In diebus illꝝ Step
hanus plenus grā, ix. ℣ Sixti pa
pe et mārtyris Epla Beatus vir qui in
ſapiēcia morabit: lxxxix ℣ In die lau
Fratres: Qui pce vency Ad cōri,
ſeminat: pce et metet. Et qui
ſemīat in benedictionibz: de benedicti
onibus et metet. Vnuſquiſqz prout
deſtinauit in corde ſuo: non ex triſti
cia aut ex neceſſitate. Hilarem ēi da
torem diligit deus. Potens ē aūt deus
omnem gracīā habundare facere īuob
ut ī omnibus ſemp omnem ſufficiencī
habētes: habūdetis ī omne opꝰ bonū:
ſicut ſcriptū eſt Diſperſit: dedit pau

S: Dominici confeſſ:
Fuſtum deduxit lxxxix

item S. Ignatij confeſſ. ibidem.

C.

peribus: ustrina eius manet i sclm
seculi. Qui autē administrat semē sēi
nanti: et panē ad māducādū pstabit
Et multiplicabit semē vrm: et auge
bit incremēta frugū iustitie vrē.
In vra assūptionis bte marie. l' ecclesti,

Ab vno et ante secula creata sū
et usq; ad futurū sclm nō desinā
et in habitacōe sancta coram ipo mīstra
ui. Et sic in syon firmata sum. et in
ciuitate sanctificata similiter requie
ui: et in ihrlm potestas mea. Et ra
dicaui i populo honorificato: et in
partes dei mei hereditas illius: et
in plenitudīe sanctoz detēcio mea,
In die sancto. lectio libri ecclesiastici,

Ego omībus requiē quesiui:
et in hereditate dñi morabor
Tunc pcepit et dixit michi
creator oīm: et qui creauit

me requeuit ī tabernaculo meo: et
dixit michi. In iacob īhabita: et ī iſrł
hereditare: et ī electis meis mitte radi
ces. ℣ Et ſic in ſyon firmata ſum et ī ciui
tate ſanctificata ſimiliter requeui: et
ī ihł'm potestas mea. ℣ Et radicaui in
populo honorificato: et ī ptes dei mei
hereditas illius: et ī plenitudīe ſcōrū
detencio mea. ℣ Quaſi cedrus exaltata
ſum ī lybano: et quaſi cypreſſus ī mō
te ſyon. ℣ Quaſi palma exaltata ſū in
cades: et quaſi plantacio roſe ī iheri
cho. ℣ Quaſi oliua ſpeciosa in campis:
et quaſi plātan⁹ exaltata ſum iuxta
aquam in plateis. ℣ Dicut cynamomū
et balſamū aromatizans: odorē dedi
℣ Quaſi murra electa dedi ſuauitatem
odoris, Infra octauas. Et ī octaua ſicut
in die. ¶ Bernardi abbatis ustū
deduxit dñs. lxxxix ¶ Bartholomei

S. Ludouici Regis.
Fustum deduxit. Lxxxix

apli am nō estis hospites xpi
Augustini epī et doct. Testificor
coram Deo. xcvii. In decollacōe
iohānis baptiste. Ad hebreos.

Hfratres: Sancti ludibria et ver
bera expti: insuper et vincula
et carceres. lapidati sunt: secti sunt:
temptati sunt: ī occisiōe gladij mor
tui sunt Circuierūt ī melotis: ī pelli
bus caprinis. Egentes: angustiati:
afflicti: quibus dignus nō erat mūd⁹
In solitudinibus errātes: ī mōtibus
et in spelūcis: et ī cauernis terre. Et
hy oēs testīonio fidei: probati iuē
ti sunt In xpō ihū dnō nrō, In natiuita
te glose virg. lectio libri ecclīasti,

Ego quasi vitis fructificā
ui suauitatē odoris: et flo
res mei fructus honoris
et honestatis. Ego mater

Vacat hec Epla. Ego quasi uitis.
aliam vide 89. Dns possedit me.

pulchre dilectionis et timoris: et agnitionis et sancte spei. In me gratia omnis vite et veritatis: in me omnis spes vite et virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscatis me: et a generationibus meis implemini. Spiritus enim meus super mel dulcis: et hereditas mea super mel et favum. Memoria mea: in generationes seculorum. Qui edunt me adhuc esurient: et qui bibunt me adhuc sitient. Qui audit me non confundet: et qui operant in me non peccabunt. Qui elucidant me vitam eternam habebunt. ℣ Infra octauas sicut in die. ℣ In exaltatione sancte crucis. Fratres: Confido in uobis. xcvij. Matheu apli Ad ephes

Fratres: Unicuique nrm data est gracia: secm mensuram donationis xpi. Propter quod dicit. Ascendens in altum: captiuam duxit captiuitatem

S. Nicol. Tol.

Justa decurrit lxxxix:
S. Januarij Epi & Sociorum eius Mart.
Sancti ℔ fidem. xcv.

dedit dona hoīibus. Quod aūt ascen
dit quid est nisi qua et descendit pri
mū in īferiores ptes terre? Qui descē
dit? ipē est et qui ascendit sup oīes
celos: ut adīpleret oīa. Et ipē dedit
quosdam quidē aplos: quosdā autem
pphetas. Alios uero euāgelistas: alios
autē pastores et doctores ad cōsūmacio
nem sanctoz: in opus mīstery ī edifica
cionē corpis xpī: donec occurramꝰ in
vnitatem fidei et agnicionis fily dei.
In virū pfectum: ī mēsurā etatis ple
nitudinis xpī. ¶ Mauricy et sociorꝫ ei⁹
fratres: Sancti pfidem vi, xcv. ¶
Cosme et damiani Sancti pfidem, xcv.
¶ Michaelis archangeli. Apoc 10 a,
diebus illis. Signuficauit deus que
oportet fieri cito: loquēs pangelum
suū seruo suo iohānī: qui testimonium

phibuit uerbo dei: et testiõniũ ihesu
xpi quecũq; vidit. Beatus qui legit t
qui audiũt uerba pphecie hui⁹ et ser
uant ea que ī ea scripta sunt. Tempus
enī pe est. Johãnes septem ecclesijs
que sunt in asya: gracia uobis et pax
ab eo qui est et qui erat: et qui ventu
rus est. Et a septem spiritibus qui in
conspectu throni eius sunt: et a ihũ
xpo qui ē testis fidelis: p̃mogenitus
mortuor̃: et p̃ceps regum terre.
Cui dilexit nos et lauit nos a pcis
nostris in sanguine suo. Hieronimi
presbiteri et Doct. testificatoris corã
deo. XCVII. Dyonisij et socior eius
In diebus illis: Stans ico Actuũ
pauli in medio Areopagi, ait. Viri ath-
ri Atheniẽses: per oĩa quasi supersti
tiosos uos uideo. Patricij enum t

S. P. Nostri Brunonis.
Justum deduxit. Lxxxix.
S. Francisci Conf: Justum
deduxit. Lxxxix.

tudens' simulachra uŕa: inuenit aram
in qua scriptū erat, Ignoto deo. Quod
ergo ignorantes colitis: hoc ego annun-
cio uobis. Deus qui fecit mundū & oia
q̄ in eo sunt: hic cęli & terrę cū sit dns
nō in manu factis templis habitat, nec
manub⁹ humanis colitur indigens aliquo
cū ipse det oīb⁹ uitā & inspirationē & om-
nia: fecitq; ex uno omne gen⁹ hominū
inhabitare super uniuersam faciem
terrę: definiens statuta tempora & ter
minos habitationis eorū: q̄rere deum
si forte attrectent eum aut inueniant:
quamuis non longe sit ab unoquoq;
nostrum. In ipso enī uiuim⁹ & mouemur
& sum⁹: sicut et q̄dam uestrorū poeta-
rum dixerunt: Ipsius enim & gen⁹ sum⁹.
Gen⁹ ergo cū sim⁹ dei: nō debem⁹ æstima-
re auro & argento, aut lapidi sculptu-
ræ artis & cogitationis hominis, diui
num esse simile. Et tempora q̄dem hui⁹

ignorantiæ despiciens dñs: nunc an-
nunciat hominib⁹ ut omnes ubiq⁹
pœnitentiã agant? eo quod statu-
it diem in quo iudicatur⁹ est orbem
in æquitate, in uiro in quo statuit,
fidẽ præbens omnib⁹: suscitans eũ
a mortuis. Cum audissent autem
resurrectionẽ mortuorũ: q̃dam qui-
dem irridebãt: quidã uero dixerũt.
Audiemus te de hoc iterum. Sic Pau-
lus exiuit de medio eorum. Quo-
dam uero uiri adhærentes ei cre-
diderunt: in quib⁹ & Dyonisi⁹ Are-
opagita, & mulier nomĩe Damaris,
& alij cum eis. In oct. S. Bruno.
Justum. lxxxix In festo S. Lucæ
Epla Qui timet dnũm. ix. / In fest.
undecim millium virginũ Epla. Qui
gloriatur. lxxxix Simoñs & Judæ. Ad rom.

Cuj.

8.

Fratres: Scimꝰ quoniã diligẽtibus deũ omnia cooperant ī bonũ hijs qui secundũ ꝓpositũ vocati sunt sancti. Nam quos prescijt: et ꝑdestinauit ꝯformes fieri ymagĩ filij sui: ut sit ipe ꝑmogenitꝰ in multis frĩbus. Quos aũt ꝑdestinauit: hos et vocauit. Et quos vocauit: hos et iustificauit. Quos aũt iustificauit: illos et magnificauit. Quid ergo dicẽmꝰ ad hec? Si ꝑ deus nobis: quis ꝯra nos? Qui etiã proprio filio suo non pepcit: sed pro nobis oĩbus tradidit illum. Quomodo nõ etiã cũ illo oĩa nobis donauit? Quis accusabit aduersus electos dei? Deus qui iustificat? Quis est qui ꝯdempnet? Xp̃us ihũs qui mortuus est ymo qui et resurrexit qui est ad dexteram dei: qui etiam

interpellat pro nobis. Quis ergo nos
separabit a caritate xpi. Tribulacio. an
angustia. an persecucio. an fames. an
nuditas. an periculum an gladius. Sicut
scriptum est. Quia propter te mortificamur
tota die: estimati sumus ut oues occisio
nis. Sed in hys omnibus superamus: propter
eum qui dilexit nos. Certus sum enim:
quia neque mors neque vita. neque angeli.
neque principatus. neque virtutes. neque in
stancia. neque futura. neque fortitudo.
neque altitudo. neque profundum. neque crea
tura alia poterit nos separare a carita
te dei: que est in xpo ihu dno nostro.

In vigilia omnium sanctorum lectio libri sapiencie

5 Justi in perpetuum viuent. et apud dominum
est merces eorum: et cogitacio eorum
apud altissimum. Ideo accipient regnum
decoris. et dyadema speciei: de manu
domini. Quoniam dextera sua teget eos: et
brachio suo defendet illos. Accipiet

armaturā zelus illus: armabit crea
turam ad ultionē inimicoꝝ. Induet pro
tectore iusticiā: et accipiet pro galea
iudiciū certū. Sumet scutum inexpug
nabile equitatē: ibūt directe ꝓmissiones
Et ad certū locum deducet illos dominꝰ
deus noster, In die sancto. lectio lib⁹
apokalipsis iohānis apostoli

Ego iohānes vidi angelm
ascendentē ab ortu solis:
habentē dei viui. Et cla
mauit voce magna qua
tuor angelis: quibus datū
est nocere terre et mari dicens. Nolite
nocere terre et mari: neqꝫ arboribus:
quoadusqꝫ signemꝰ seruos dei nr̄i in frō
tibus eoꝝ. Et audiui numerū signatoꝝ
centū quadragīta quatuor milia signa
ti: ex omni tribu filiorū isrl. Ex tribu

uda: xy milia signati. Ex tribu ruben:
xy milia signati. Ex tribu gad: xy milia
signati. Ex tribu aser: xy milia signati.
Ex tribu neptalim: xy milia signati.
Ex tribu manasse: xy milia signati.
Ex tribu symeon: xy milia signati.
Ex tribu leui: xy milia signati. Ex
tribu ysachar: xy milia signati. Ex
tribu zabulon: xy milia signati. Ex
tribu ioseph: xy milia signati. Ex tri
bu benyamin xy milia signati. Post
hec vidi turbā magnā quā dinumerare
nemo poterat: ex oīnibus gentibus et
tribubus et populis et linguis: stantes
ante thronum ī conspectu agni: amic
ti stolis albis: et palme ī manibus eor
Et clamabant voce magna dicentes.
Salus deo nr̄o: qui sedet sup throno
et agno. Et oīnes angeli stabant in
circuitu throni et seniorū: et quatuor

aīalū et ceciderūt in conspectu throni
in facies suas et adorauerūt deum:
dicētes amē. Benedictio et claritas
et sapiēcia et grāraū actio.ⁿ et honor
et virtus et fortitudo deo nr̄o ī scula
seculorū, In festo reliquiaꝝ Epistola
Sancti p fidem, xcv ¶ Martini epi ⁊
confessoꝝ. epla Ecce sacerdos, xcm. ¶
Hugonis epi Ecce sacerdos xcm. ¶
Elizabeth vidue. Mulierē fortē xcm.
Presentacōis marie Ego quasi uitis
Ci ¶ Cecilie virg Qui gloriat̄ lxxxix.
Clemētis ꝑpe et mr̄is. Hec dicit dn̄s
creans te iacob xc ¶ Katherine virg
Confitebor tibi dn̄e rex xci Vigilia
andree apli,
In die sancto lc̄o epla b p a ad Roma
Fratres: Corde creditur ad iusticiam:
ore aūt confessio fit ad salutē. Di
cit em̄ scriptura. Oīs qui credit ī illum

nō ꝛfundet. Non em̄ est distinctio: iu
dei et grec. Nam idem dn̄s om̄m: diues
in omnes qui īuocant illū. Omn̄s ei qui
cūq; īuocauerit nomē dn̄i: salu9 erit
Quomodo ergo īuocabūt in quē non
crediderūt? aut quō credent ei quem
nō audierūt? Quō aut audient sine
pdicāte? Quō uero pdicabūt nisi
mittāt? Sicut scriptū est. Quā spec
osi pedes euāgelizāntiū pacē: euāgeli
zantiū bona. Sed nō oīs obedīt euā
gelio. Ysaias em̄ dicit. Dn̄e quis credi
dit auditui nr̄o? Ergo fides ex auditu
Auditus aut̄: p uerbū xpi. Sed dico
Nunquid nō audierūt? Et quidem
in omem̄ terrā exiuit sonꝰ eoꝝ: et in
fines orbis terre uerba eoꝝ Nicolai
epi Ite sacer rem Conceptionis
marie virg. Dns possedit me. fol. 89.
luce virg Qui gloriatur, lxxxix
S. Ambrosij Epi et Doct.
Testificor coram Deo. xcvii.

226

e Caps. 3

Thome apli Scim9 qm̄ diligēt tib'
Cm ¶ De scā trinitate. Ad corinth
Fratres: Gaudete: pfecti estote:
exhortamı̄: idem sapite. Pacē
habete: et deus patis et dilectiōis
erit uobiscū. Gracia dn̄i nr̄i ihesu
xp̄i et caritas dei: et comunicacio
sancti spūs: sit cū omib9 uobis amē
In xp̄o ihū dn̄o nr̄o, ¶ De scō spiritu
In diebus ill'. Cū audissent. lxvi ¶
De sancta cruce Fratres. Confido
in uobis, xciiii ¶ De corpe xp̄i Ego
accepi a dn̄o lxxii ¶ Sabbato de dn̄a
Abūcio et ante. C ¶ In aduētu do
mini de btā ūgine maria In diebz
illis. locutus est dn̄s. iii ¶ Pro pctīs
Si iniquitates nr̄e ¶ ihēremie xp̄e
cōtenderint contra nos: domine
libera nos. Quesu9 fac. pter nomē
tuū: qm̄ multe auersiones nr̄e. Tibi

pectauum3 expectacio ſit: ſaluator
in tempe tribulacõis. Tu aũt i nobis
es dñe: et nomẽ tuũ iuocatũ ẽ ſup
nos. ℣ Ne derelinquas nos dñe deus
noſter,

Pro familiaribus

℣ In diebus illis: Oracionẽ faciebãt
ſacerdotes, xx. ℣ Pro tribulacõe ℟ Pro
Queſo dñe deus fortis, xvm. Pace.

In ſolemnitate SS nominis Jeſu ad tert. ant.

Deus exaltauit Jesum et dedit illi nomen qd est sup omne nomen, ✠

Cap.

Non est ſalus nobis nisi in nõmine domini Jesu3 neq enĩ aliud nomen est sub cælo datũ hominibus in quo oporteat nos saluos fieri.

℣ Sit nomen dñi Jesu benedictũ in sla.
℟ Ante solem permanet nomen eius.

D. 1034

Lectio Actuum Apostolorum

4

In diebus illis: Petrus replet us Spiritu sancto dixit. Principes populi et seniores audite. si nos hodie diiudicamur in benefacto hominis infirmi in quo iste saluus factus est: notum sit omnibus uobis et omni plebi Israel: quia in nomine domini nri Jesu christi Nazareni, quē uos crucifixistis, quē deus suscitauit à mortuis: in hoc astat iste coram uobis sanus. hic est lapis qui reprobatus est à uobis edificantib, qui factus est in caput anguli: et non est in alio aliquo salus. nec enim aliud nomē est sub celo

datum hominibus: in quo oporteat nos saluos fieri.~

℟. Bonum est confiteri Domino & psallere nomini tuo altissime. ℣. Ad annunciandum mane misericordiam tuam & veritatem tuam per noctem. Allel.

℣. Laudate pueri Dominum: laudate nomen Domini. Allel.~

In Sol. sanct. Trin. Lectio Epistolæ Beati Pauli Apli: ad Romanos.

Fratres: O altitudo diuitiarum sapiæ et sciæ Dei! quam incomprehensibilia sunt iudicia eius: & investigabiles viæ eius. quis enim cognouit sensum Dni, aut quis consiliarius eius fuit? Aut quis prior dedit illi, et retribuet ei? Quoniam ex ipso, & per ipsum: & in ipso sunt oia. Ipsi honor & gloria, in scla sclorum. Amen.

D. 1034

Ms. Codex 1060

Ms. Codex 1060

Antiphonarium
Lectionarium

XV